СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ X.

ПОЛЬСКІЙ БАНКЪ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SKARBU.

TOM X.

BANK POLSKI.

1867.

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ X.

ПОЛЬСКІЙ БАНКЪ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SKARBU.

TOM X.

BANK POLSKI.

1867.

Печатано по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Варшава. Въ Типографіи И. Гольдмана.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. W drukarni J. Goldmana.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Заключающіеся въ настоящемъ Сборникѣ матеріалы составляютъ рядъ постановленій, изданныхъ для Польскаго Банка съ 17 (29) Января 1828 по 19 Сентября (1 Октября) 1867 года.

Всѣ эти постановленія имѣютъ обязательную силу.

Сборникъ этотъ, подъ главнымъ руководствомъ Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника, Сенатора Фундуклея, составленъ Статсъ-Референдаріемъ Лескевичемъ изъ матеріаловъ, доставленныхъ изъ Польскаго Банка, Делегатомъ онаго, Начальникомъ Канцеляріи того же Банка, Макульцемъ.

OBJAŚNIENIE.

Materyały w Zbiorze niniejszym objęte stanowią ciąg przepisów wydanych dla Banku Polskiego od dnia 17 (29) Stycznia 1828 r. do dnia 19 Września (1 Października) 1867 roku.

Przepisy te wszystkie obowiązują.

Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Rzeczywistego Radcy Tajnego, Senatora Fundukleja, ułożony został przez Referendarza Stanu Leśkiewicza, z materyałów dostarczonych ze strony Banku Polskiego, przez Delegowanego Naczelnika Kancellaryi tegoż Banku Makulca.

ОГЛАВЛЕНІЕ ПРЕДМЕТОВЪ,

ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМѢ.

SPIS PRZEDMIOTÓW,

W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
13	O pozostawieniu w depozycie Banku Polskiego listów likwidacyjnych, przeznaczonych na wynagrodzenie za odpadłe powinności włościańskie w dobrach lennych.	31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	249
14	Wypis z protokółu 208 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 1,317, obejmująca rozkaz Najwyższy o wynagrodzeniu likwidacyjném z dóbr należących do małoletnich właścicieli majoratów.	19 Września (1 Października) 1867 roku.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	251
15	Wypis z protokółu 208 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 1,330, o wypłacie kuponów właścicielom listów likwidacyjnych, w depozycie Banku znajdujących się.	19 Września (1 Października) 1867 roku.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	255
	c) Do rozdziału III, tytułu I, części I-éj Instrukcyi.			
16	O przesyłaniu depozytów sądowych do Banku, skoro te czynić będą rub. sr. 22 kop. 50.	7 (19) Marca 1858 r. N° 10.	Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.	259

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
46	Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 903, o napotkanéj przez Bank Polski kwestyi przy pierwszém losowaniu listów likwidacyjnych.	31 Grudnia (12 Stycznia) $186^{6}/_{7}$ r.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	427
47	Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 939, o ilości listów likwidacyjnych przeznaczonéj do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) roku bieżącego.	28 Stycznia (9 Lutego) 1867 r.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	443
48	Wypis z protokółu posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, poz. 1,096, o listach likwidacyjnych, niewłaściwie przeznaczonych do losowania w dniu 17 Lutego 1867 roku.	2 (14) Maja 1867 roku.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	451

e) Do rozdziału I, tytułu III, części I-éj Instrukcyi.

49	Postanowienie, obejmujące nowe przepisy o wydawaniu Certyfikatów na składane do depozytu Banku Polskiego listy zastawne.	18 (30) Czerwca 1865 r.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	457

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	Земскаго Кредитнаго Общества, закладными листами третьяго выпуска.			
	h) Къ отдѣленію II, главы IV, части I Инструкціи.			
62	Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 9 (21) Октября 1864 года, договора на уступку Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги въ Царствѣ Польскомъ въ пользованіе частной Компаніи.	9 (21) Октября 1864 г.	Высочайшее повелѣніе.	510
63	Выписка изъ утвержденнаго, съ Высочайшаго разрѣшенія, Намѣстникомъ въ Царствѣ, 20 Августа (1 Сентября) 1865 года, договора объ уступкѣ Лодзинской Фабричной желѣзной дороги.	20 Августа (1 Сентября) 1865 года.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	512
	i) Къ отдѣленію III, главы IV, части I Инструкціи.			
64	Объ учетѣ векселей лицъ, не записанныхъ въ купеческое общество.	6 (18) Марта 1853 г., №11,417.	Совѣтъ Управленія Царства Польскаго.	514
65	Разрѣшеніе производить у-	28 Октября (9 Ноября)	Главный Директоръ, Предсѣдательству-	520

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
		N°55,613.	wéj Przychodów i Skarbu.	
75	Ustanowienie opłaty na koszta dozoru nad zastawem cukru i mączki, na 1/4 od sta.	19 (31) Grudnia 1862 r. N°56,354.	Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	557
	l) Do lit. c, rozdziału IV, tytułu IV, części I-éj Instrukcyi.			
76	Objaśnienie nowych przepisów o stemplowaniu wyrobów złotych i srebrnych.	6 (18) Października 1851 roku N°66,873.	Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	559
	m) Do lit. d, rozdziału IV, tytułu IV, części I-éj Instrukcyi.			
77	Oznaczenie wysokości pożyczek przemysłowych.	3 (15) Października 1852 roku N° 7,754.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	565
78	Rozporządzenie, aby żądanie	14 (26)	Dyrektor Głó-	575

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
	drugiéj pożyczki przed spłaceniem pierwszéj przedstawiane było do wyższéj decyzyi.	Październik 1852 roku N°71,135.	wny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	
79	Decyzya, pozostawiająca samemu Bankowi ocenianie, czy zakład przemysłowy, na któryby żądaną była pożyczka, na pomoc ze strony Rządu zasługuje.	28 Lutego (12 Marca) 1867 roku N° 1,790.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	577

n) Do rozdziału V, tytułu IV, części I-éj Instrukcyi.

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
80	O poborze procentów od papierów publicznych, złożonych Bankowi na kredyt otwarty.	15 (27) Kwietnia 1855 r. N° 2,523.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	585
81	Wypis z Najwyższéj zatwierdzonéj umowy nadawczéj względem dróg żelaznych w Królestwie Polskiém, dotyczący Akcyj i Obligacyj, przez otrzymujących nadania wypuścić się mających.	1 (13) Października 1857 roku.	Ukaz Najwyższy.	591
82	O otwieraniu Domom zleceń	14 (26)	Dyrektor Głó-	593

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
	rolników kredytu za wexlami i kaucyą hypoteczną.	Kwietnia 1862 r. N°15,321.	wny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	
83	O udzielaniu otwartego kredytu na akcye dróg żelaznych Russkich.	8 (20) Czerwca 1862 r. N°24,552.	Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	595

o) Do lit. a, rozdziału VI, tytułu IV, części I-éj Instrukcyi.

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
84	O udzielaniu zaliczeń na zboże we wszystkich guberniach.	24 Sierpnia (5 Września) 1843 r. N° 7,252.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	597
85	O oddaniu Magazynu w Nowogeorgiewsku władzy wojskowéj.	6 (18) Czerwca 1852 r. N° 4,552.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	599
86	O założeniu na próbę magazynu w Warszawie, przy młynie parowym i w niektórych punktach na prowincyi.	26 Czerwca (8 Lipca) 1857 r. N° 20140/20558	Namiestnik w Królestwie.	603

и) Къ § 263 отдѣленія II, главы I, части II Инструкціи.

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
	kontrolli nad czynnościami Banku.			
114	O przyjmowaniu na służbę w Banku osób wszelkiego stanu.	14 (26) Lipca 1864 r. N° 5,803.	Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.	719
115	Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 660, w kwestyi, która z władz powinna układać sprawozdania z operacyi likwidacyjnéj.	28 Maja (9 Czerwca) 1866 roku.	Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.	721

u) Do § 263-go rozdziału II, tytułu I, części II-éj Instrukcyi.

Numer porządkowy	TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy, wydającéj rozporządzenie	Stronica
116	O ograniczeniu funduszu rezerwowego do rubli srebr. 20,000 rocznie.	7 (19) Października 1852 roku N°21,150.	Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.	735

МАТЕРІАЛЫ,

ЗАКЛЮЧАЮЩІЕ ВЪ СЕБѢ

ПОСТАНОВЛЕНІЯ,

ИЗДАННЫЯ ДЛЯ

ПОЛЬСКАГО БАНКА.

MATERYAŁY,

OBEJMUJĄCE

PRZEPISY

WYDANE DLA

BANKU POLSKIEGO.

1

I.

ОСНОВНОЙ УСТАВЪ ПОЛЬСКАГО БАНКА.

(17 (29) Января 1828 года.)

Божіею милостью

МЫ НИКОЛАЙ I,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Принимая въ соображеніе:

что Вѣнскіе трактаты отъ 3 Мая 1815 г., а именно ст. 33 съ Австріею и ст. 34 съ Пруссіею, указали соразмѣрность раздѣла внѣшнихъ и внутреннихъ долговъ бывшаго Герцогства Варшавскаго, между тремя Правительствами;

что конвенціи, Берлинская отъ 22 Мая 1819 г. и Вѣнская отъ 29 Іюня 1821 года, опредѣлили окончательно, которые изъ таковыхъ долговъ приходятся на Царство Польское;

что статьею 158 конституціоннаго устава обезпеченъ государственный долгъ;—

желая затѣмъ опредѣлить порядокъ уплаты таковаго долга и вмѣстѣ съ тѣмъ дать Нашимъ подданнымъ новое доказательство безпрестанной Нашей заботливости о преуспѣяніи торговли, утвержденіи кредита и распространеніи народной промышленности,—

по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановили Мы и постановляемъ:

ГЛАВА I.

ОБРАЗОВАНІЕ БАНКА И ЕГО ОСНОВНОЙ КАПИТАЛЪ.

Ст. 1.

Въ Нашемъ столичномъ городѣ Варшавѣ установляемъ Банкъ подъ названіемъ Польскаго Банка, котораго цѣлью

I.

USTAWA ZASADNICZA BANKU POLSKIEGO.

(d. 17 (29) Stycznia 1828 r.)

---

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I,

Cèsarz Wszech Rossyj, Król Polski,

etc. etc. etc.

Mając na względzie:

że traktaty Wiedeńskie z dnia 3 Maja 1815 r., a mianowicie artykuł 33 z Austryą, i 34 z Prussami, wskazały stosunek rozdziału długów zewnętrznych i wewnętrznych byłego Xięztwa Warszawskiego między trzy Rządy;

że konwencye, Berlińska z dnia 22 Maja 1819 roku i Wiedeńska z dnia 29 Czerwca 1821 r., oznaczyły ostatecznie, które z tych długów na Królestwo Polskie przypadają;

że artykuł 158 ustawy konstytucyjnéj zaręczył dług publiczny stanu;

chcąc zatem oznaczyć sposób zaspokojenia takowego długu i dać poddanym Naszym nowy dowód ciągłéj troskliwości Naszéj o wzrost handlu, ustalenie kredytu i rozkrzewienie przemysłu narodowego,—

na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

TYTUŁ I.

USTANOWIENIE BANKU I JEGO UPOSAŻENIE.

Art. 1.

W mieście Naszém stołeczném Warszawie, ustanawiamy Bank pod nazwiskiem Banku Polskiego, którego celem być ma:

имѣетъ быть: уплата государственнаго долга, а равно, преуспѣяніе торговли, кредита и народной промышленности.

Ст. 2.

На покрытіе государственнаго долга назначаемъ: годовую сумму для уплаты безпрерывнаго дохода (rente consolidée), равняющуюся всему количеству таковаго дохода, записанному въ большую книгу государственнаго долга и засвидѣтельствованному въ этой книгѣ Намѣстникомъ Нашимъ въ Совѣтѣ, и вторую годовую сумму, равняющуюся десятой части вышесказаннаго дохода, назначенную на погашеніе долга.

Обѣ суммы имѣютъ быть помѣщаемы ежегодно въ бюджетѣ расходовъ Царства до совершеннаго погашенія государственнаго долга, а Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана передъ всѣми другими государственными расходами вносить оныя ежегодно въ Банкъ въ два равные полугодовые срока: предъ 10 Мая и 10 Ноября каждаго года, подъ отвѣтственностію, предусмотрѣнною 82 ст. конституціоннаго устава.

Ст. 3.

Чтобы дать Банку возможность содѣйствовать преуспѣянію кредита, торговли и народной промышленности, назначаемъ:

десять милліоновъ злотыхъ польскихъ звонкою монетою изъ казенныхъ запасныхъ фондовъ;

десять милліоновъ злотыхъ польскихъ закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества изъ выданныхъ въ ссуду подъ государственныя имущества, соотвѣтственно Сеймовому постановленію отъ 13 Іюня 1825 года, а равно и Нашему указу отъ 24 Января 1826 года.

Суммы таковыя внесены будутъ въ Банкъ тотчасъ по его открытіи.

Ст. 4.

Передаемъ равно Банку ссуду, данную Правительствомъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества по силѣ

zaspokojenie długu publicznego, tudzież
rozszerzenie handlu, kredytu i przemysłu narodowego.

Art. 2.

Na zaspokojenie długu publicznego przeznaczamy:

summę roczną dla wypłaty dochodu stałego (rente consolidée), wyrównywającą całkowitéj ilości takowego dochodu, zaciągnionéj do wielkiéj xięgi długu krajowego i poświadczonéj w téjże xiędze przez Namiestnika Naszego w Radzie, i

drugą summę roczną, wyrównywającą dziesiątéj części tegoż dochodu, przeznaczoną na jego umorzenie.

Chcemy, aby dwie te summy pomieszczane były co rok na budżecie wydatków Królestwa, aż do zupełnego umorzenia długu krajowego, i Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, przed wszystkiemi innemi wydatkami krajowemi, obowiązana jest wnosić je co rok do Banku, w dwóch równych półrocznych ratach: przed dniem 10 Maja i 10 Listopada każdego roku, a to pod odpowiedzialnością, artykułem 82 ustawy konstytucyjnéj zastrzeżoną.

Art. 3.

Dla postawienia Banku w możności przykładania się do rozszerzenia kredytu, handlu i przemysłu narodowego, przeznaczamy:

dziesięć milionów złotych polskich monetą brzęczącą z zapasów skarbowych,

dziesięć milionów złotych polskich w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z zaciągnionych na dobra narodowe, stosownie do prawa sejmowego z dnia 13 Czerwca 1825 r., tudzież postanowienia Naszego z dnia 24 Stycznia 1826 r.

Summy te, natychmiast po otwarciu Banku, zaliczone mu zostaną.

Art. 4.

Przekazujemy też Bankowi pożyczkę, przez Rząd Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzie-

209 ст. Сеймоваго постановленія отъ 13 Іюня 1825 года, и назначаемъ въ пользу Банка весь казенный излишекъ въ наличныхъ деньгахъ, остающійся отъ ежегодной надобности.

Всѣ суммы и фонды, поименованные въ сей и предшедшей статьяхъ, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана передать Банку или внести въ оный.

Ст. 5.

Повелѣваемъ капиталъ Банка, назначенный ст. 3 и 4 на поощреніе торговли, кредита и народной промышленности, довести до суммы 30 милліоновъ злотыхъ польскихъ. По пополненіи же капитала до суммы 30 милліоновъ пособіями ли Казны, или собственными оборотами Банка, всѣ дальнѣйшіе прибыли его и остатки составлять будутъ собственность Государственной Казны.

Предоставляемъ однакожъ Себѣ право увеличить капиталъ Банка, буде признаемъ это нужнымъ.

ГЛАВА II.

ОПЕРАЦІИ БАНКА.

Ст. 6.

Главныя операціи Банка должны быть:

уплата непрерывнаго дохода и его погашеніе;

пріемъ вкладовъ, а равно суммъ для трансферта или же для приращенія процентами отъ Правительства, публичныхъ установленій и частныхъ лицъ; и

обороты банковыми суммами для поощренія торговли, утвержденія кредита и распространенія народной промышленности.

Отдѣленіе I.

Уплата непрерывнаго дохода и его погашеніе.

Ст. 7.

Банкъ будетъ уплачивать годовой непрерывный доходъ

łoną, na mocy artykułu 209 prawa Sejmowego z dnia 13 Czerwca 1825 r.,

i przeznaczamy na korzyść Banku superaty Skarbowe w gotowiźnie, od służby każdoroczněj zbywające.

Wszystkie summy i wartości, w artykule niniejszym i poprzedzającym wyliczone, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu do Banku przelać lub wnieść do niego jest obowiązaną.

Art. 5.

Chcemy, aby fundusz Banku na rozszerzenie kredytu, handlu i przemysłu narodowego, artykułem 3 i 4 przeznaczony, doszedł do trzydziestu milionów złotych polskich. Od chwili zaś jak fundusz ten, czyli to z zasiłków skarbowych, czyli z własnych obrotów Banku, dojdzie do zamierzoněj ilości, wszelkie dalsze zyski i superaty jego stanowić będą własność Skarbu publicznego.

Zachowujemy jednak Sobie prawo pomnożenia funduszów Bankowych, jeślibyśmy tego uznali potrzebę.

TYTUŁ II.

CZYNNOŚCI BANKU.

Art. 6.

Główne czynności Banku być mają:

wypłata dochodu stałego i jego umorzenie;

przyjmowanie depozytów, tudzież summ dla przekazów, lub na procent od Rządu, instytutów i osób prywatnych;

obroty funduszów bankowych na wzrost handlu, ustalenie kredytu i rozkrzewienie przemysłu narodowego.

Rozdział I.

Wypłata dochodu stałego i jego umorzenie.

Art. 7.

Bank wypłacać będzie roczny dochód stały okazicielom

предъявителямъ облигацій, выданныхъ государственнымъ кредиторамъ взамѣнъ билетовъ Центральной Ликвидаціонной Комисіи.

Уплаты таковыя Банкъ производить будетъ крупною звонкою ходячею серебряною монетою, считая по чекану дѣйствительной цѣны серебра $86^{36}/_{126}$ злотыхъ изъ чистой Кельнской марки, означенному постановленіемъ отъ 1 Декабря 1815 года.

Таковыя уплаты за квитанціями, прилагаемыми къ облигаціямъ государственнаго долга, Банкъ призводить будетъ въ Варшавѣ, въ два равные полугодовые срока, начиная съ 15 Мая и съ 15 Ноября каждаго года.

Ст. 8.

Постепенное погашеніе непрерывнаго дохода Банкъ производить будетъ посредствомъ отдѣльной кассы погашенія, добровольнымъ пріобрѣтеніемъ облигацій за сумму, назначенную 2-ю статьею сего постановленія. Сумма сія, до совершеннаго погашенія непрерывнаго дохода, увеличиваться будетъ процентами отъ всѣхъ выкупленныхъ облигацій, которыя по пріобрѣтеніи ихъ кассою погашенія, никогда уже не могутъ быть выпускаемы въ обращеніе.

Ст. 9.

Еслибы курсъ непрерывнаго дохода на Варшавской биржѣ былъ выше суммы, происходящей отъ умноженія таковаго дохода на 20, тогда для погашенія его Банкъ обязанъ вынимать по жребію нумера облигацій и предъявителямъ ихъ уплачивать сумму, происходящую отъ вышесказаннаго умноженія на 20 непрерывнаго дохода, означеннаго въ таковыхъ облигаціяхъ.

Ст. 10.

Квитанціи по облигаціямъ, не предъявленнымъ по истеченіи назначеннаго для нихъ срока, въ продолженіе пяти лѣтъ, теряютъ свою цѣнность и Банкъ не обязанъ производить по нимъ уплаты.

obligacyj, wydanych wierzycielom kraju, w zamian za dowody Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj.

Wypłaty te Bank uskuteczniać będzie monetą grubą srebrną, kurs w kraju mającą, licząc na stopę wartości rzeczywistéj srebra, złotych $86^{36}/_{126}$ z czystéj grzywny kolońskiéj, postanowieniem dnia 1 Grudnia 1815 roku ustanowioną.

I takowe wypłaty, za kwitami dołączonemi do obligacyj długu krajowego, uiszczać będzie w Warszawie w dwóch równych półrocznych ratach, poczynając od dnia 15 Maja i od 15 Listopada każdego roku.

Art. 8.

Stopniowe umorzenie dochodu stałego, Bank uskuteczniać będzie za pośrednictwem osobnéj kassy umorzenia, przez dobrowolne nabywanie obligacyj, aż do wysokości funduszu wskazanego artykułem 2-m niniejszego postanowienia. Fundusz ten do zupełnego umorzenia dochodu stałego pomnażany będzie procentem od wszystkich obligacyj wykupionych, które, raz przez kassę umorzenia nabyte, nigdy już w obieg puszczone być nie mogą.

Art. 9.

Jeśliby kurs dochodu stałego na giełdzie Warszawskiéj przewyższał summę, wynikającą z rozmnożenia tegoż dochodu przez 20, wówczas dla umorzenia go Bank obowiązany jest wyciągać losem numera obligacyj i okazicielom ich wypłacać summę, powstającą z rzeczonego rozmnożenia przez 20 dochodu stałego, w tychże obligacyach wyrażonego.

Art. 10.

Kwity od obligacyj, od chwili upłynienia właściwego im terminu, przez przeciąg lat pięciu, po odebraniu przypadającéj za nie należytości, do Banku nieprzyniesione, tracą wartość swoją i Bank do ich wypłaty nie jest obowiązany.

Отдѣленіе II.

Пріемъ вкладовъ, суммъ для трансферта и капиталовъ для приращенія процентами.

Ст. 11.

Вклады принимаются Банкомъ: запечатанные всякаго рода, незапечатанные же только денежные.

Запечатанные вклады будутъ храниться въ Банкѣ неприкосновенно до востребованія оныхъ лицами, имѣющими на то право.

Денежные не запечатанные вклады могутъ быть обращаемы на покупку такихъ публичныхъ фондовъ, которыхъ погашеніе обезпечено; они должны быть возвращаемы по требованію вкладчиковъ серебряною монетою въ томъ же количествѣ, въ какомъ были приняты.

Платежи Банку за храненіе запечатанныхъ вкладовъ, а равно проценты, уплачиваемые Банкомъ по незапечатаннымъ вкладамъ, и дальнѣйшія условія опредѣлены будутъ особыми постановленіями.

Ст. 12.

Банкъ обязанъ принимать на трансфертъ суммы въ серебрѣ не менѣе 200 злотыхъ.

Вкладчикъ денегъ для трансферта получитъ въ Банкѣ кредитъ на соотвѣтственную сумму, исчисленную по пробѣ дѣйствительной цѣны серебра, означенной въ 7 статьѣ, и таковую сумму можетъ по желанію своему получить во всякое время, или же передать другому въ цѣлости, или части.

Трансферты въ Варшавѣ обязанъ Банкъ производить безъ всякаго за то вознагражденія.

Ст. 13.

Въ Банкъ могутъ быть вносимы капиталы ходячею серебряною и золотою монетою, не менѣе однакоже 200 зл., на опредѣленное или неопредѣленное время, для приращенія процентами простыми или сложными.

Капиталы въ золотой монетѣ исчислены будутъ на серебряную, по курсу того дня, въ который они внесены.

Rozdział II.

Przyjmowanie depozytów, summ dla przekazów i kapitałów na procent.

Art. 11.

Bank przyjmować będzie depozyta:
opieczętowane wszelkiego rodzaju;
nieopieczętowane zaś tylko pieniężne.

Pierwsze, nietykalne, w Banku pozostaną do ich zażądania przez stronę, mającą do tego prawo.

Drugie obrócone być mogą na zakupienie papierów publicznych, do których fundusz umorzenia przywiązanym będzie, i zwrócone być powinny na zażądanie strony, w monecie srebrnéj w takiéj ilości, w jakiéj wniesione zostały.

Opłaty, Bankowi od depozytów opieczętowanych przypadające, tudzież procenta do zaliczenia przez Bank od depozytów nieopieczętowanych, i dalsze warunki późniejszemi przepisami ustanowione będą.

Art. 12.

Bank obowiązany jest przyjmować dla przekazów summy w srebrze, najmniéj 200 złotych polskich wynoszące.

Składający w tym celu summę otrzyma w Banku kredyt na ilość odpowiednią, wyrachowaną na stopę wartości rzeczywistéj srebra, w artykule 7-m oznaczoną, i summę tę podług woli odebrać może w każdym czasie, lub na kogokolwiek przekazać w całości lub części.

Przekazy w stolicy Bank załatwiać winien bez pobierania jakiegobądź wynagrodzenia.

Art. 13.

Kapitały w monecie złotéj i srebrnéj, kurs w kraju mającéj, poczynając od złotych polskich 200, wnoszone być mogą do Banku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, na procent prosty lub składany.

Kapitały w monecie złotéj wyrachowane będą na monetę srebrną, podług kursu dnia tego, w którym wniesione zostaną do Banku.

Количество процентовъ и условія ссудъ опредѣлены будутъ отдѣльными положеніями.

Ст. 14.

Проценты на внесенные въ Банкъ капиталы, которые въ опредѣленный срокъ по какимъ либо причинамъ изъ Банка взяты не будутъ, пролежатъ въ немъ цѣлый годъ и составляютъ не менѣе 200 зл., признаются капиталомъ, оставленнымъ въ Банкѣ для приращенія сложными процентами.

Ст. 15.

Въ случаѣ невостребованія вкладчикомъ слѣдующихъ на внесенный имъ капиталъ процентовъ, всѣ таковые проценты, простые и сложные, будутъ считаться въ пользу вкладчика, только до удвоенія первоначальнаго капитала.

Ст. 16.

Если владѣлецъ вклада, или какого либо другого предмета, въ Банкъ внесеннаго, не распорядился онымъ въ опредѣленный закономъ срокъ, то Банкъ обязанъ снестись съ подлежащими властями, для поступленія по обязательнымъ законамъ.

Отдѣленіе III.

Обороты капиталами.

Ст. 17.

Предметомъ оборота капиталовъ имѣютъ быть:

ссуды Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества;

покупка и продажа публичныхъ фондовъ;

учетъ векселей;

ссуды подъ залогъ публичныхъ фондовъ, произведеній земли, издѣлій и драгоцѣнныхъ предметовъ, а равно ссуды промышленнымъ заведеніямъ края; и

предпріятія, клонящіяся къ расширенію торговли, кредита и народной промышленности.

Ст. 18.

Банкъ распоряжается своимъ капиталомъ такъ, чтобы всегда могъ производить ссуды Главной Дирекціи Земскаго

Stopa takowego procentu i warunki pożyczki osobnemi urządzeniami mają być przepisane.

Art. 14.

Procenta od kapitałów, Bankowi powierzonych, po terminie właściwym z Banku dla jakiéjbądź przyczyny przez cały rok nieodebrane, po upłynieniu roku, jeśli wynoszą 200 złp. lub więcéj, uważane będą jako kapitał zostawiony w Banku na procent składany.

Art. 15.

W razie niezgłaszania się po należne procenta właściciela kapitału, w Banku zostawionego, procenta proste, łącznie że składanemi, rachowane tylko będą na rzecz tegoż właściciela aż do podwojenia pierwiastkowego kapitału.

Art. 16.

Jeśliby właściciel, czy to depozytu, czy innéj jakiéj wartości, w Banku złożonéj, nie rozrządził nią przez czas prawem przepisany, Bank znieść się powinien z właściwemi Władzami, dla postąpienia podług przepisów prawa obowiązujących.

Rozdział III.

Obroty funduszów.

Art. 17.

Przedmiotem obrotu funduszów być ma:

pożyczka dla Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego;

nabywanie i zbywanie papierów publicznych;

skupowanie wexlów;

pożyczka na zastaw papierów publicznych, płodów, wyrobów i rozmaitych kosztowności, tudzież pożyczka zakładom przemysłowym w kraju;

przedsięwzięcia, zmierzające ku rozszerzeniu handlu, kredytu i przemysłu narodowego.

Art. 18.

Bank tak zawsze funduszami swemi rozrządzać powinien, aby się znajdował w możności zaliczenia bez zawodu pożycz-

Кредитнаго Общества, согласно 130 и 132 ст. Сеймоваго постановленія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ и условіямъ, означеннымъ въ 139 ст. сего же постановленія.

Ст. 19.

Банкъ можетъ пріобрѣтать и сбывать въ Царствѣ, или за границею, публичные фонды, которые означены будутъ послѣдующими постановленіями.

Банкъ можетъ также принимать въ учетъ векселя.

Ст. 20.

Послѣдующими постановленіями предписано будетъ подъ какіе публичные фонды, произведенія, издѣлія, драгоцѣнные предметы и подъ какія заведенія края и на какихъ условіяхъ Банкъ производить долженъ ссуды, а равно, какія кредитныя, торговыя и промышленныя предпріятія обязанъ онъ поддерживать и какія самъ можетъ предпринимать.

Ст. 21.

Проценты, вычитываемые при учетѣ векселей, а равно при выдачѣ ссудъ подъ залогъ публичныхъ фондовъ, товаровъ и драгоцѣнныхъ предметовъ, установляются Банкомъ ежемѣсячно, но не выше законныхъ торговыхъ процентовъ. Банкъ опредѣляетъ тоже ежемѣсячно, на какіе сроки производитъ таковыя ссуды.

Ст. 22.

Для совершенія всѣхъ этихъ операцій предоставлено Банку право выпускать банковые билеты, съ тѣмъ однакожъ, чтобы они могли быть безъ малѣйшаго промедленія и безъ всякаго вычета обмѣниваемы на монету по желанію ихъ предъявителей.

Предоставляется также Банку выпускать въ обращеніе установленные Высочайшимъ указомъ отъ 15 Апрѣля 1823 года кассовые билеты, которые Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства внесетъ въ Банкъ тотчасъ по открытіи онаго. Размѣнъ сихъ билетовъ производиться будетъ въ Банкѣ на серебряную монету, по нарицательной ихъ

ki żądanéj przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w ratach właściwych, stosownie do art. 130 i 132-go prawa Sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém i pod warunkami, art. 139-m tegoż prawa zastrzeżonemi.

Art. 19.

Bank mocen będzie nabywać i zbywać w kraju, lub za granicą, papiery publiczne, które mu późniejszemi przepisami dozwolone zostaną.

Mocen też jest skupować wexle.

Art. 20.

Późniejsze urządzenia przepiszą, na jakie papiery publiczne, na jakie płody i wyroby, tudzież na jakie kosztowności i zakłady krajowe, i pod jakiemi warunkami, Bank pożyczkę udzielać będzie obowiązany; niemniéj też pod jakiemi warunkami i jakie przedsięwzięcia kredytowe, handlowe i przemysłowe wspierać, tudzież jakich sam będzie się mógł podjąć.

Art. 21.

Procent do potrącenia przy skupowaniu wexlów, tudzież przy pożyczce na papiery publiczne, towary i kosztowności, Bank co miesiąc ustanawiać będzie, nie przechodząc procentu prawnego handlowego.

Bank ustanawiać też będzie co miesiąc, na jak długo ma udzielać takowe pożyczki.

Art. 22.

Dla ułatwienia tych wszystkich czynności, Bank mocen jest wypuszczać bilety bankowe tak, aby bez najmniejszéj zwłoki, bez żadnego potrącenia, żądaniu zgłaszających się do wymiany tych biletów zadosyć uczynić był w stanie.

Mocen jest także wypuszczać bilety kassowe, postanowieniem Królewskiém dnia 15 Kwietnia 1823 r., ustanowione, które Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu natychmiast po otwarciu Banku wnieść doń jest obowiązaną. Wymiana ich odbywać się będzie w Banku na monetę srebrną, stosownie do imiennéj ich wartości, bez potrącania trzech groszy od każ-

цѣнѣ, безъ вычета 3 грошей съ каждыхъ пяти злотыхъ, опредѣленныхъ вышеупомянутымъ указомъ.

Ст. 23.

Общая сумма обращающихся билетовъ Банка вмѣстѣ съ кассовыми билетами ни въ какомъ случаѣ не должна превышать капитала, составляющаго собственность Банка.

ГЛАВА III.

СОСТАВЪ И ПРЕДѢЛЫ ВѢДОМСТВА БАНКА.

Ст. 24.

Правленіе Банка составляютъ пять членовъ, а именно: Предсѣдатель, Вице-Предсѣдатель и трехъ Директоровъ, Нами назначаемыхъ по представленію Министра Финансовъ и Казначейства.

Ст. 25.

Члены Банка рѣшаютъ дѣла коллегіально большинствомъ голосовъ въ составѣ не менѣе трехъ лицъ

При равномъ раздѣлѣ голосовъ, голосъ Предсѣдателя даетъ перевѣсъ.

Еслибы Предсѣдатель, или Директоръ подлежащаго Отдѣленія не раздѣляли мнѣнія большинства, то могутъ они требовать пріостановленія рѣшенія для представленія дѣла на рѣшеніе Министра Финансовъ и Казначейства.

Ст. 26.

При Банкѣ учреждается отдѣльная Коммисія Погашенія Государственнаго долга, состоящая изъ двухъ членовъ Сената и двухъ членовъ Посольской Палаты, Нами назначаемыхъ, а равно изъ подлежащаго Директора Банка.

Эта служба членовъ Сената и Посольской Палаты будетъ безплатная.

Старшій Сенаторъ предсѣдательствуетъ въ засѣданіяхъ оной Коммисіи.

dych pięciu złotych, wyżéj rzeczoném postanowieniem Królewskiém zastrzeżonego.

Art. 23.

W żadnym przypadku, wartość ogólna w obiegu biletów bankowych, wraz z biletami kassowemi, nie powinna przewyższać ilości funduszu, własność Banku stanowiącego.

TYTUŁ III.

SKŁAD BANKU I JEGO ATTRYBUCYE.

Art. 24.

Bank mieć będzie pięciu członków, a mianowicie: Prezesa, Vice-Prezesa i trzech Dyrektorów, przez Nas mianowanych, na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu.

Art. 25.

Członkowie Banku stanowić będą kollegialnie, większością głosów, w komplecie najmniéj trzech osób.

Równość zdań Prezydujący rozstrzyga.

Gdyby Prezydujący, lub Dyrektor właściwego Wydziału nie dzielił zdania większości, tedy żądać może, aby przedmiot rozważany zawieszonym był w wykonaniu, i do rozstrzygnienia Ministra Przychodów i Skarbu przedstawionym został.

Art. 26.

Będzie przy Banku osobna Kommissya Umorzenia długu krajowego, składać się mająca z dwóch Członków Senatu i dwóch Członków Izby Poselskiéj, przez Nas wyznaczonych, tudzież z właściwego Dyrektora Banku.

Urzędowanie tak Członków Senatu jako i Izby Poselskiéj będzie bezpłatne.

Senator starszy z porządku zasiadania w Senacie przewodniczyć będzie posiedzeniom téj Kommissyi.

Ст. 27.

На Коммисію Погашенія Государственнаго долга возлагается наблюденіе за оборотами суммъ, назначенныхъ для погашенія таковаго долга, за уничтоженіемъ и сожженіемъ облигацій, пріобрѣтенныхъ кассою погашенія, равно и квитанцій, выкупленныхъ за истекшія полугодія, такъ чтобы ни одна изъ таковыхъ облигацій и квитанцій не могла быть вновь выпущена въ обращеніе.

Коммисія эта наблюдать будетъ равномѣрно за правильною уплатою непрерывнаго дохода государственнымъ кредиторамъ, а равно за выпускомъ въ обращеніе банковыхъ билетовъ и за правильнымъ обмѣномъ ихъ на звонкую монету, и, наконецъ, за сохранностію вкладовъ.

Ст. 28.

Еслибы Банкъ не принималъ въ уваженіе замѣчаній Коммисіи, предоставляется ей право представить содержаніе оныхъ на усмотрѣніе Министра Финансовъ и Казначейства, Намѣстника Нашего и даже Намъ, если найдетъ въ томъ надобность.

Ст. 29.

Для помощи Банку, въ его занятіяхъ по части торговли и промышленности, общество Варшавскихъ купцовъ выбираетъ изъ среды купцовъ, фабрикантовъ, или другихъ лицъ, занимающихся торговлею или промыслами, шесть Совѣтниковъ отъ купечества, которыхъ половина перемѣняется по прошествіи каждыхъ двухъ лѣтъ.

Совѣтники эти, въ числѣ трехъ, могутъ засѣдать въ Правленіи Банка съ голосомъ совѣщательнымъ и могутъ дѣлать представленія, какія признаютъ необходимыми.

Служеніе ихъ будетъ безплатное.

Ст. 30.

Еслибы мнѣнія членовъ Банка не были согласны между собою, а присутствующіе Совѣтники отъ купечества были мнѣнія противнаго большинству голосовъ членовъ Банка и потребовали бы единогласно представленія дѣла Министру Финансовъ и Казначейства, въ такомъ случаѣ исполненіе должно быть пріостановлено и предметъ представленъ на рѣшеніе Министра Финансовъ.

Art. 27.

Do Kommissyi Umorzenia długu krajowego należeć będzie: czuwanie nad obrotem funduszu, przeznaczonego na umorzenie tegoż długu, oraz nad przekreślaniem i paleniem obligacyj, przez kassę umorzenia nabytych, i kwitów wykupionych za półrocza upłynione, tak iżby żadne z takowych obligacyj i kwitów w obieg puszczonemi więcéj być nie mogły.

Do téj Kommissyi należeć także będzie czuwanie nad regularnością wypłat dochodu stałego wierzycielom kraju, tudzież nad wypuszczaniem w obieg biletów bankowych, i nad regularnością ich wymiany na monetę brzęczącą, nakoniec nad bezpieczeństwem depozytów.

Art. 28.

Jeśliby Bank nie czynił zadosyć uwagom téj Kommissyi, tedy ona mocną jest przedstawić ich przedmiot Ministrowi Przychodów i Skarbu, Namiestnikowi Naszemu, a nawet i Nam, jeśliby tego uznała potrzebę.

Art. 29.

Do pomocy Banku w jego czynnościach, ściągających się do części handlowéj i przemysłowéj, zgromadzenie kupców Warszawskich wybierze, z pomiędzy kupców, fabrykantów, lub innych osób, handlem lub przemysłem trudniących się, sześciu Radców handlowych, którzy w połowie co dwa lata zmieniać się mają.

Radcy ci zasiadać mogą w Banku po trzech, z głosem radzącym, i czynić wniesienia, jakie za potrzebne uznają.

Urzędowanie ich będzie bezpłatne.

Art. 30.

Jeśliby zdania członków w Banku były rozdzielone, a Radcy handlowi, obecni na posiedzeniu, byli mniemania przeciwnego większości członków Banku, i żądali zgodnie, aby rzecz do wiadomości Ministra Przychodów i Skarbu zaniesioną była, wówczas wykonanie wstrzymane i rozważany przedmiot do rozstrzygnienia tegoż Ministra przedstawiony być winien.

ГЛАВА IV.

положенія общія.

Ст. 31.

Залоги и денежные вклады: судебные, административные, Земскаго Кредитнаго Общества и другіе казенные, находящіеся въ кассахъ разныхъ Управленій или у отдѣльныхъ чиновниковъ: Регентовъ, Нотаріусовъ, Судебныхъ Приставовъ, Попечителей, словомъ, вездѣ, гдѣ, согласно прежнимъ постановленіямъ, могли таковые находиться и кои превышаютъ 200 злотыхъ, равно какъ и капиталы духовные и публичныхъ установленій, не помѣщенные или впослѣдствіи взыскиваемые, капиталы Страховаго отъ огня-общества, Эмеритальныхъ обществъ, складки и капиталы служащихъ по Почтовому и Горному вѣдомствамъ и всѣ тому подобные, имѣютъ быть внесены въ Банкъ и присоединены соотвѣтственно ихъ назначенію: къ вкладамъ для трансферта или для обращенія изъ процентовъ, и отнынѣ нигдѣ кромѣ Банка не имѣютъ быть помѣщаемы.

Ст. 32.

Всѣ капиталы, ввѣренные Банку, не подлежатъ никакимъ податямъ и налогамъ и не могутъ быть ни подъ какимъ видомъ подъ таковые подведены.

Равнымъ образомъ не подлежатъ они ни описи, ни секвестру, ни по частнымъ, ни по казеннымъ искамъ, исключая капиталовъ, кои внесены въ Банкъ частными лицами или судебными чиновниками для обезпеченія, или на имя третьихъ лицъ, кои отданы кому либо на основаніи законнаго акта въ залогъ и обезпеченіе, и, наконецъ, которые вкладчикъ предоставилъ самъ на удовлетвореніе своихъ кредиторовъ.

Банкъ однакожъ за долги, ему причитающіеся, можетъ описывать вклады, суммы или товары, ему ввѣренные, преимущественно предъ прочими требованіями и запрещеніями.

Ст. 33.

Воспрещается Банку объявлять имена вкладчиковъ, равно количество суммъ, ими въ Банкъ внесенныхъ. Никакой

TYTUŁ IV.

PRZEPISY OGÓLNE.

Art. 31.

Kaucye i depozyta pieniężne sądowe, administracyjne, Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i inne urzędowe, czy to w kassach magistratur, lub u pojedynczych urzędników, Rejentów, Notaryuszów, Komorników, Kuratorów, słowem, gdziekolwiekbądź, z mocy dotychczasowych przepisów, znajdować się mogące, a przewyższające złotych polskich 200, niemniéj też fundusze duchowne i instytutowe, nieulokowane, lub późniéj mogące być ściągnionemi, fundusze Towarzystwa ogniowego, Stowarzyszeń emerytalnych, składki i fundusze officyalistów pocztowych, górniczych i wszelkie inne tego rodzaju, wniesione być powinny do Banku, a to stosownie do ich natury: do depozytu, dla przekazów, lub na procent,—i odtąd nigdzie indziéj tylko w Banku lokowane być mają.

Art. 32.

Kapitały Bankowi powierzone nie podlegają żadnym podatkom, ani ciężarom i pod jakimkolwiekbądź pozorem nie mogą być pod nie podciąganemi.

Kapitały te nie mogą także być zajmowane, ani za pretensye publiczne, ani prywatne, wyjąwszy kapitały, bądź przez prywatnych, bądź przez urzędników sądowych, dla zabezpieczenia, lub na rzecz osób trzecich złożone, kapitały aktem urzędowym oddane komu w zastaw i bezpieczeństwo, lub nakoniec jeśliby właściciel sam chciał je poddać na satysfakcyą swoich wierzycieli.

Bank jednak za należności, jemu przypadające, mocen jest zajmować depozyta, summy lub towary u niego złożone, a to przed wszystkiemi innemi pretensyami lub aresztami.

Art. 33.

Zabrania się Bankowi objawiać nazwiska właścicieli, tudzież ilości summ, jemu powierzonych, i żaden sąd ani wła-

судъ, ни же начальство не должны требовать отъ Банка подобнаго увѣдомленія. При производствѣ однакожъ слѣдствія о совершенномъ преступленіи, власти, производящія слѣдствіе, могутъ требовать отъ Банка чрезъ Правительственныя Коммисіи соотвѣтственныхъ объясненій, и тогда, равно какъ и въ случаѣ обнаруженія судомъ по другимъ постороннимъ документамъ, не касающимся до Банка, нахожденія въ немъ капиталовъ и наложенія на оные арестовъ судебнымъ опредѣленіемъ, предшествовавшимъ окончательному рѣшенію, Банкъ обязанъ подать объясненіе свое согласно съ существующими законами и пріостановиться съ выдачею капиталовъ впредь до окончательнаго судебнаго приговора.

Ст. 34.

Иностранцы, коимъ принадлежатъ облигаціи государственнаго долга, вклады, суммы для трансфертовъ и для приращенія изъ процентовъ, пользуются въ Банкѣ равными правами съ мѣстными жителями, даже въ случаѣ войны съ тою державою, которой подданными они состоятъ. Въ случаѣ смерти иностранца вклады и капиталы его переходятъ на наслѣдниковъ по законамъ страны, которой онъ состоялъ подданнымъ.

Ст. 35.

По связи биржевыхъ дѣлъ съ дѣлами Банка, обязанности, лежавшія до сихъ поръ на Президентѣ города Варшавы, касательно сношеній съ биржею, возлагаются на Предсѣдателя Банка.

Ст. 36.

Нашъ Намѣстникъ по представленію Министра, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, предпишетъ, при какихъ операціяхъ съ Банкомъ подлинность лицъ и подписей должны быть свидѣтельствуемы биржевыми маклерами, и какая должна быть производима отъ участвующихъ въ сдѣлкахъ сторонъ плата маклерамъ, оцѣнщикамъ и бракерамъ.

Ст. 37.

Банкъ можетъ, въ кругу возложенныхъ на него занятій, непосредственно сноситься со всѣми Управленіями края, вхо-

dza nie może żądać od niego podobnego uwiadomienia. W razie jednak rozpoczętego śledztwa o popełnione przestępstwo, władze dochodzące żądać mogą od Banku stosownych objaśnień, za pośrednictwem Kommissyj Rządowych. I wtedy, podobnie jak w takim razie, kiedyby sąd, na mocy dowodów ustronnych, od Banku niezależących, ukazujących lokacyą kapitału w Banku, dopuścił aresztu wyrokiem przedstanowczym, Bank obowiązany jest złożyć swoje oświadczenie podług przepisów prawa, i wstrzymać wydanie należności, o którą rzecz idzie, aż do ostatecznego wyroku sądowego.

Art. 34.

Cudzoziemcy, właściciele obligacyj długu krajowego, depozytów i summ, dla przekazów lub na procent do Banku wniesionych, przez tenże Bank uważani będą zarówno z krajowemi, nawet podczas wojny z krajem, którego byliby poddanymi. Na przypadek zaś śmierci cudzoziemca właściciela depozytu, albo summy złożonéj w Banku dla przekazów, lub na procent, własności te przechodzić mają na spadkobierców, podług przepisów prawa kraju tego, którego właściciel był poddanym.

Art. 35.

Ze względu na związek interessów giełdowych z Bankiem, obowiązki włożone dotąd na Prezydenta miasta Warszawy, co do stosunków jego z giełdą kupiecką, przenosimy na Prezesa Banku.

Art. 36.

Namiestnik Nasz, na przedstawienie Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przepisze, przy jakich działaniach z Bankiem rzeczywistość osób i podpisów musi być przyznawaną i poświadczaną przez Agentów zmiany, oraz oznaczy ilość opłaty od stron dla tychże Agentów, Taxatorów i Brakarzy przypadającéj.

Art. 37.

Przy rozwinięciu i załatwieniu czynności mu powierzonych, Bank korrespondować może bezpośrednio ze wszystkie

дить въ сношенія письменныя и счетныя съ банками и торговыми домами, какъ внутренними, такъ и заграничными, и назначать своихъ Коммисіонеровъ и Агентовъ въ торговыхъ городахъ края или за границею.

Ст. 38.

Товары здѣшняго происхожденія, снабженные въ томъ надлежащимъ свидѣтельствомъ и принятые въ склады Банка, могутъ быть вывозимы въ Россію на правилахъ о торговыхъ сношеніяхъ, установленныхъ между Имперіею и Царствомъ. Правила, какія при семъ должны быть соблюдаемы, будутъ изданы въ особыхъ постановленіяхъ.

Ст. 39.

Всѣ сношенія частныхъ лицъ съ Банкомъ и заключаемые съ нимъ договоры освобождаются отъ гербовой пошлины; относительно же пересылки по почтѣ капиталовъ и переписки Банка съ Управленіями и его Коммисіонерами руководствоваться тѣми же правилами, какія соблюдаются при пересылкѣ денегъ и переписки Правительственными мѣстами.

Ст. 40.

Во всѣхъ спорныхъ и тяжебныхъ дѣлахъ, какъ по иску Банка, такъ и противъ него, подлежитъ онъ обыкновеннымъ судамъ, наравнѣ съ частными лицами. Въ Коммерческомъ судѣ долженъ онъ отвѣчать посредствомъ своего уполномоченнаго, въ другихъ же судахъ—черезъ своихъ адвокатовъ. Прокураторы сихъ послѣднихъ судовъ по дѣламъ Банка дѣлаютъ представленія свои такъ, какъ сіе дѣлается ими по дѣламъ казеннымъ.

Ст. 41.

Дѣлатели фальшивыхъ облигацій государственнаго долга и всякихъ другихъ банковыхъ бумагъ подлежатъ уголовнымъ судамъ и наказанію, опредѣленному за дѣланіе фальшивыхъ публичныхъ бумагъ.

Ст. 42.

Банкъ состоитъ подъ непосредственнымъ надзоромъ Ми-

mi władzami krajowemi, niemniéj też wchodzić może w korrespondencyą i stosunki rachunkowe z bankami i domami handlowemi krajowemi lub zagranicznemi, tudzież ustanawiać Kommissantów i Agentów w miastach handlowych w kraju lub za granicą.

Art. 38.

Towary produkcyi krajowéj, opatrzone w przepisane dowody i przyjęte do składu Banku, mogą być wyprowadzone do Rossyi, na zasadach stosunków handlowych, ustanowionych między dwoma krajami. Przepisy do zachowania w téj mierze osobnemi urządzeniami wskazane zostaną.

Art. 39.

Wszelkie korrespondencye stron z Bankiem i zawierane z nim układy uwalniają się od opłat stemplowych.

W przesyłaniu zaś pocztą funduszów bankowych, tudzież korrespondencyj między Bankiem a Władzami i jego Kommissantami, służyć mają te same przepisy, jakie się zachowują w przesyłaniu pieniędzy i korrespondencyj rządowych.

Art. 40.

We wszytkich sporach i sprawach, bądź z powództwa Banku, bądź przeciw niemu wytoczonych, Bank ulega zwyczajnym sądom, zarówno jak osoby prywatne. W sądzie handlowym stawać on i odpowiadać powinien przez swego delegowanego, w innych zaś sądach przez swych obrońców, gdzie Prokuratorowie tak jak w przedmiotach skarbowych wnioski swe czynić są obowiązani.

Art. 41.

Fałszujący obligacye długu krajowego, jako też inne papiery Bankowe, pociągani będą do sądów kryminalnych, i ulegną karom przepisanym na fałszujących papiery publiczne.

Art. 42.

Bank zostaje pod bezpośrednim nadzorem Ministra Pre-

нистра, Председательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, ему обязанъ доносить о своихъ занятіяхъ и сообразоваться исключительно съ его распоряженіями въ предѣлахъ настоящаго Устава.

Ст. 43.

Члены Банка не могутъ быть подвергнуты отвѣтственности за рѣшенія или дѣйствія, послѣдовавшія по приказанію Нашего Министра Финансовъ и Казначейства, если они не выходятъ изъ предѣловъ, указанныхъ въ настоящемъ Уставѣ. Но никакое предписаніе не можетъ оградить ихъ отъ строжайшей отвѣтственности, личной и имуществомъ: еслибы они совратили съ своего назначенія капиталы кассъ погашенія долговъ и депозитной, заложенные въ Банкѣ товары, бумаги или драгоцѣнные предметы; еслибы выпустили въ обращеніе банковыхъ билетовъ болѣе нежели позволяется на основаніи ст. 22 и 23; еслибы они уменьшили капиталъ, опредѣленный на удовлетвореніе требованій вкладчиковъ суммъ для трансферта; еслибы, по ихъ упущенію, не приняты были нужныя мѣры къ своевременной уплатѣ суммъ по требованіямъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества и капиталовъ, ввѣренныхъ Банку для обращенія изъ процентовъ; еслибы капиталы Банка употреблены были членами его на какой либо предметъ, въ настоящемъ Уставѣ не означенный, или допущено бы было подобное злоупотребленіе; еслибы не выполнены были судебные приговоры, имѣющіе силу закона; и, наконецъ, еслибы не выполнены были какія либо принятыя ими на себя обязательства.

Ст. 44.

Однажды въ годъ Банкъ отдаетъ годовой отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ въ публичномъ собраніи вмѣстѣ съ Коммисіею Погашенія долговъ и Совѣтниками отъ купечества подъ предсѣдательствомъ Министра Финансовъ и Казначейства.

Отчетъ сей, напечатанный и представленный посредствомъ Министра Финансовъ и Казначейства въ Общее Собраніе Государственнаго Совѣта, послужитъ къ представленію отчета на Сеймѣ, указаннаго 118 ст. Учредительнаго Устава (статута) о народномъ представительствѣ.

zydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, jemu rapporta z czynności swoich zdawać, i wyłącznie do jego tylko rozporządzeń, w zakresie niniejszéj ustawy, stosować się jest obowiązany.

Art. 43.

Członkowie Banku nie mogą być pociąganymi do odpowiedzialności za decyzye swoje, lub za czynności z polecenia Naszego Ministra Przychodów i Skarbu dopełnione, a nie wychodzące z obrębu niniejszéj ustawy.

Żaden atoli rozkaz zasłonić ich nie może od najsurowszéj odpowiedzialności z osób i majątków;

gdyby fundusze Kassy umorzenia, lub Kassy depozytowéj, jako też zastawione towary, papiery, lub kosztowności od właściwego im przeznaczenia odwrócili;

gdyby ilość biletów bankowych wypuścili nad zakres art. 22 i 23-m przepisany;

gdyby fundusz, przeznaczony do zadosyć uczynienia żądaniu właścicieli summ przekazowych, umniejszyli;

gdyby nie przedsięwzięli stosownych środków, aby summy żądane przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież summy na procent Bankowi powierzone, niezawodnie w terminach właściwych zaliczonemi były;

gdyby fundusze Bankowe na jakikolwiek inny przedmiot, niniejszém prawem nie zakreślony, naruszyli lub naruszyć dopuścili;

gdyby nie wykonali wyroków prawomocnych;

gdyby nakoniec obowiązań przyjętych w czémkolwiek nie dopełnili.

Art. 44.

Raz na rok Bank na publiczném posiedzeniu, łącznie z Kommissyą Umorzenia i Radcami handlowemi, pod przewodnictwem Ministra Przychodów i Skarbu, zdawać winien sprawę z czynności swoich rocznych.

Takowe zdanie sprawy wydrukowane i za pośrednictwem Ministra Przychodów i Skarbu Ogólnemu Zgromadzeniu Rady Stanu złożone, służyć ma do zdania sprawy na Sejmie, wskazanego w art. 118-m Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowéj.

Ст. 45.

Намѣстникъ Нашъ по представленію Министра Финансовъ и Казначейства предпишетъ инструкцію для Коммисіи Погашенія долговъ, а равно для Банка штатъ и инструкцію, опредѣляющую, въ предѣлахъ настоящаго Устава, всѣ его дѣйствія и сношенія съ лицами, и, наконецъ, все то, что послужить можетъ къ точному исполненію нынѣшняго постановленія.

Банкъ составитъ для себя Уставъ внутренняго своего распорядка, а равно формы книгъ и счетоводства, и таковыя представитъ на утвержденіе Министра Финансовъ и Казначейства.

Ст. 46.

Обезпечиваемъ на всѣхъ доходахъ и казенномъ имуществѣ: всѣ суммы, поступающія въ Банкъ для уплаты непрерывнаго дохода и его погашенія, равно какъ и всѣ вклады, капиталы и другія цѣнности, ввѣренныя Банку, или составляющія его собственность.

Всѣ таковыя суммы и цѣнности признаемъ неприкосновенными и онѣ не могутъ быть ни подъ какимъ предлогомъ совращены съ надлежащаго ихъ предназначенія и потому въ случаѣ признанія Нами необходимости заключить новый внутренній или заграничный заемъ и выпустить новыя облигаціи государственнаго долга, Банку предоставлены будутъ дополнительныя суммы для уплаты процентовъ и погашенія новаго долга.

Наконецъ, повелѣваемъ измѣненія въ настоящемъ постановленіи допускать только при соучастіи обѣихъ Сеймовыхъ Палатъ.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ Царства, возлагаемъ на Правительственныя Коммисіи, по принадлежности.

Данъ въ С.-Петербургѣ, лѣта отъ Рождества Христова 1828 Января въ 17 (29) день, Царствованія же Нашего въ 3-е.

(подписано) „НИКОЛАЙ.“

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь

Графъ Степанъ Грабовскій.

Art. 45.

Namiestnik Nasz, na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu, przepisze instrukcyę dla Kommissyi Umorzenia Długu Krajowego, dla Banku zaś etat i instrukcyę, rozwijającą w obrębie niniejszéj ustawy wszelkie jego czynności i stosunki ze stronami, oraz to wszystko, co tylko do wykonania w zupełności niniejszego postanowienia posłużyć będzie mogło.

Bank ułoży dla siebie Organizacyę służby wewnętrznéj, tudzież wzory ksiąg i rachunkowości, i te do zatwierdzenia Ministra Przychodów i Skarbu przedstawi.

Art. 46.

Zabezpieczamy na wszelkich dochodach i majątku Skarbowym:

wpływy przeznaczone Bankowi na wypłatę dochodu stałego i jego umorzenie;

depozyta, kapitały, tudzież wszelkie inne wartości, czy to powierzone Bankowi, czy stanowiące własność jego.

Wszystkie te fundusze i wartości uznajemy być nietykalnemi, i mieć chcemy, aby pod żadnym pozorem od właściwego im przeznaczenia, odwróconemi być nie mogły.

Jeślibyśmy zatém uznali potrzebę zaciągnienia pożyczki, w kraju lub za granicą, i utworzenia nowych obligacyj długu krajowego, wtedy opatrzymy Bank nowym funduszem, na procentowanie i umorzenie takowego długu.

Nakoniec mieć chcemy, aby w potrzebie zmiany w niniejszém postanowieniu, takowa tylko z uczestnictwem obu Izb Sejmowych następować mogła.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym, w czém do któréj należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 17 (29) Stycznia Roku Pańskiego 1828, a Panowania Naszego 3-go.

(podpisano) „MIKOŁAJ“

przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

II.

ИНСТРУКЦІЯ ПОЛЬСКОМУ БАНКУ, ЗАКЛЮЧАЮЩАЯ СВОДЪ ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННАГО УСТАВА БАНКА ОТЪ 17 (29) ЯНВАРЯ 1828 ГОДА И СОСТОЯВШИХСЯ РАЗНОВРЕМЕННО КЪ ОНОМУ ДОПОЛНЕНІЙ.

(9 (21) Іюля 1840 года.)

ЧАСТЬ I.

О БАНКѢ ВООБЩЕ.

ГЛАВА I.

ПОЛОЖЕНІЯ ОБЩІЯ.

Отдѣленіе I.

Цѣль установленія Банка и операціи онаго.

§ 1.

Банкъ учрежденъ съ двоякою цѣлью:

a) для уплаты государственнаго долга, и

b) для поощренія торговли, кредита и промышленности *(см. ст. 1. Устава 17 (29) Января 1828 г.)*.

§ 2.

Для уплаты государственнаго долга назначаются къ ежегодному отпуску изъ Казны суммы *(тамъ-же ст. 2)*.

§ 3.

Для споспѣшествованія развитію торговли, кредита и промышленности предоставленъ Банку капиталъ въ 42 м. злотыхъ (см. приложеніе 1) *(тамъ-же ст. 3)*.

§ 4.

Увеличеніе капитала Банка, въ случаѣ признанія необходимости, зависитъ отъ Высочайшаго соизволенія *(тамъ-же ст. 5)*.

II.

INSTRUKCYA SZCZEGÓŁOWA DLA BANKU POLSKIEGO, OBEJMUJĄCA USTAWĘ NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONĄ D. 17 (29) STYCZNIA 1828 R. ORAZ UZUPEŁNIENIA TÉJŻE USTAWY.

(d. 9 (21) Lipca 1840 roku)

CZĘŚĆ I.

O BANKU W OGÓLNOŚCI.

TYTUŁ I.

PRZEPISY OGÓLNE.

Rozdział I.

Cel ustanowienia i czynności Banku.

§ 1.

Cel ustanowienia Banku jest dwojaki:
wypłata długu krajowego, i
wspieranie handlu, kredytu i przemysłu.
(obacz art. 1 ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.)

§ 2.

Na zaspokojenie długu krajowego przeznaczone będą summy roczne ze Skarbu. *(tamże art. 2.)*

§ 3.

Dla przykładania się do rozszerzenia kredytu, handlu i przemysłu krajowego, Bank ma sobie dane przez Skarb Królestwa uposażenie w ilości złp. 42 miliony (obacz annex 1-szy). *(tamże art. 3.)*

§ 4.

Pomnożenie kapitału Bankowego, w razie uznania potrzeby, zależy od Najjaśniejszego Pana. (*tamże art. 5.*)

Отдѣленіе II.

О правахъ и преимуществахъ Банка.

§ 5.

Всѣ капиталы и другіе вклады, вносимые въ Банкъ, не подлежатъ никакимъ налогамъ и податямъ *(тамъ-же ст. 32)*.

§ 6.

Равнымъ образомъ не подлежатъ они ни описи, ни секвестру, ни по частнымъ, ни по казеннымъ искамъ, исключая капиталовъ:

a) кои внесены въ Банкъ частными лицами, или судебными чиновниками для обезпеченія или на имя третьихъ лицъ;

b) кои отданы кому либо на основаніи законной сдѣлки въ залогъ и обезпеченіе; и

c) которые вкладчикъ предоставилъ самъ на удовлетвореніе своихъ кредиторовъ.

Банкъ однакоже въ правѣ, преимущественно предъ всѣми прочими претензіями или арестами, ввѣренные ему вклады или товары обращать на пополненіе причитающихся ему суммъ *(тамъ-же ст. 32)*.

§ 7.

Каждый иностранецъ, имѣющій въ Банкѣ капиталъ, или вкладъ, или владѣлецъ облигацій государственнаго долга, пользуется равными правами съ подданными Царства Польскаго, даже въ случаѣ войны съ тою державою, которой подданнымъ онъ состоитъ. Послѣ смерти собственность его переходитъ на законныхъ наслѣдниковъ по порядку и правамъ наслѣдства того государства, котораго онъ состоялъ подданнымъ *(тамъ-же ст. 34)*.

§ 8.

Всѣ суммы, поступающія въ Банкъ для уплаты государственнаго долга, равно какъ и всѣ вклады, капиталы и другія цѣнности, ввѣренные Банку, или составляющіе его собственность, обезпечены на всѣхъ казенныхъ доходахъ. Они признаются неприкосновенными и не могутъ быть ни подъ какимъ видомъ отвращаемы отъ надлежащаго ихъ предназначенія *(тамъ-же ст. 46)*.

Rozdział II.

O prawach i przywilejach Banku.

§ 5.

Wszelkie kapitały, oraz depozyta w Banku składane, nie podlegają żadnym opłatom, ani podatkom. (*tamże art. 32.*)

§ 6.

Podobnie też nie podlegają one żadnemu zajęciu lub sekwestrowi, ani za pretensye prywatne, ani też rządowe, wyjąwszy:

a) kapitały złożone w Banku przez osoby prywatne lub urzędników sądowych, w celu zabezpieczenia, lub na rzecz trzecich osób;

b) kapitały odstąpione komu, na mocy prawnie zawartéj ugody, w sposobie kaucyi, czy też zabezpieczenia; i

c) kapitały, które składający przeznaczył na zaspokojenie swoich wierzycieli.

Bank Polski wszakże mocen jest, przed innemi pretensyami i aresztami, użyć powierzonego mu dopozytu lub towarów, na zaspokojenie należytości swojéj. (*tamże art. 32.*)

§ 7.

Każdy cudzoziemiec, mający w Banku kapitał lub depozyt, albo właściciel obligacyi długu krajowego, uważany będzie zarówno z krajowcami, nawet podczas wojny z krajem, którego jest poddanym. Na przypadek zaś śmierci takiego właściciela, własności tego przechodzić mają na spadkobierców podług przepisów prawa tego kraju, którego był poddanym. (*tamże art. 34.*)

§ 8.

Wpływy przeznaczone Bankowi na wypłatę długu krajowego, niemniéj depozyta, kapitały, tudzież inne wartości, czy to powierzone Bankowi, czy stanowiące jego własność, zabezpieczone są na wszelkich dochodach skarbowych. Wszystkie te fundusze i wartości uznane są za nietykalne i pod żadnym pozorem od właściwego im przeznaczenia odwracane być nie mogą. (*tamże art. 46.*)

§ 9.

Всѣ залоги и денежные вклады, судебные или административные, Земскаго Кредитнаго Общества или другихъ правительственныхъ мѣстъ, находящіеся въ кассахъ разныхъ управленій или отдѣльныхъ чиновниковъ: Регентовъ, Нотаріусовъ, Судебныхъ Приставовъ, Попечителей, словомъ вездѣ, гдѣ, согласно прежнимъ постановленіямъ, могли таковые находиться и кои превышаютъ 200 злот., равно какъ капиталы духовные и принадлежащіе разнымъ установленіямъ, которые нигдѣ не помѣщены, капиталы Страховаго отъ огня общества, Эмеритальныхъ обществъ, складки и капиталы Почтовыхъ и Горныхъ служителей и всѣ тому подобные, имѣютъ быть внесены въ Банкъ и присоединены соотвѣтственно ихъ назначенію: ко вкладамъ, или для храненія, или для трансферта, или же для обращенія изъ процентовъ, и отнынѣ впредь никуда кромѣ Банка поступать не могутъ *(тамъ-же ст. 31)*.

§ 10.

Воспрещается Банку объявлять имена вкладчиковъ, равно какъ количество суммъ и другихъ цѣнностей, ими въ Банкъ внесенныхъ. Никакой судъ, ни же начальство не должны требовать отъ Банка подобнаго свѣдѣнія, но, при производствѣ слѣдствія о какомъ либо преступленіи, власти, коими производится слѣдствіе, могутъ требовать отъ Банка, чрезъ посредство Правительственныхъ Коммисій, нужныхъ свѣдѣній, и тогда, равно какъ и въ случаѣ обнаруженія судомъ по другимъ постороннимъ документамъ, не касающимся до Банка, нахожденія въ немъ капиталовъ и наложенія на оные предварительнымъ опредѣленіемъ арестовъ, — Банкъ обязанъ заявить свое мнѣніе на основаніи существующихъ законоположеній, и пріостановиться выдачею капиталовъ, впредь до окончательнаго судебнаго приговора *(тамъ-же ст. 33)*.

§ 11.

Банкъ можетъ въ кругу возложенныхъ на него занятій непосредственно сноситься со всѣми управленіями Царства, входить въ сношенія, письменныя и счетныя, съ банками и торговыми домами, какъ внутренними, такъ и заграничными

§ 9.

Kaucye i depozyta pieniężne sądowe i administracyjne, Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i inne urzędowe, czy to w kassach magistratur, lub u pojedynczych urzędników: Regentów, Notaryuszów, Komorników, Kuratorów, słowem gdziekolwiekbądź z mocy obowiązujących przepisów znajdować się mogące, a przewyższające złp. 200, niemniéj fundusze duchowne, instytutowe dotąd nieulokowane, tudzież fundusze Towarzystwa ogniowego, Stowarzyszeń emerytalnych, składki i fundusze officyalistów pocztowych, górniczych i wszelkie inne tego rodzaju, mają być wniesione do Banku, a to stósownie do ich natury: do depozytu, dla przekazów, lub na procent,—i odtąd nigdzie indziéj, tylko w Banku lokowane być mają. (*tamże art. 31.*)

§ 10.

Zabrania się Bankowi objawiać nazwisko właścicieli, tudzież ilość summ i innych wartości jemu powierzonych, i żaden sąd ani władza nie może żądać od niego podobnego uwiadomienia. W razie jednak rozpoczętego śledztwa o popełnione przestępstwo, władze dochodzące żądać mogą od Banku stosownych objaśnień, za pośrednictwem Kommissyj Rządowych, i wtedy, podobnie jak w takim razie, kiedyby sąd na mocy dowodów ustronych, od Banku nie zależących, ukazujących lokacye kapitałów w Banku, dopuścił aresztu wyrokiem przedstanowczym, Bank obowiązany jest złożyć swoje oświadczenie podług przepisów prawa, i wstrzymać wydanie należności, o którą rzecz idzie, aż do stanowczego wyroku sądowego. (*tamże art. 33.*)

§ 11.

Bank przy rozwijaniu i załatwianiu czynności mu powierzonych, może się bezpośrednio znosić ze wszystkiemi władzami krajowemi, niemniéj wchodzić w korrespondencyą i stosunki rachunkowe z Bankami i domami handlowemi

и назначать своихъ Коммисіонеровъ и Агентовъ въ торговые города внутри Царства или за границею (*тамъ-же ст. 37*).

§ 12.

Всѣ сношенія съ Банкомъ частныхъ лицъ и заключаемые съ нимъ договоры освобождаются отъ гербовыхъ пошлинъ, относительно же пересылки по почтѣ капиталовъ и переписки Банка съ управленіями и его коммисіонерами руководствоваться тѣми же правилами, какія при пересылкѣ денегъ и перепискѣ соблюдаются казенными мѣстами (*тамъ-же ст. 39*).

§ 13.

Во всѣхъ искахъ и дѣлахъ, вчинаемыхъ, какъ Банкомъ, такъ и противъ него, онъ подлежитъ обыкновеннымъ судамъ наравнѣ съ частными лицами. Въ Коммерческомъ судѣ, онъ долженъ отвѣчать посредствомъ своего уполномоченнаго, въ другихъ же судахъ—черезъ своихъ защитниковъ (адвокатовъ). Прокуроры сихъ послѣднихъ судовъ по дѣламъ Банка дѣлаютъ свои предложенія такъ, какъ сіе дѣлается ими по дѣламъ Казны (*тамъ-же ст. 40*).

§ 14.

Виновные въ поддѣлкѣ облигацій государственнаго долга и всякихъ другихъ банковыхъ бумагъ подлежатъ Уголовнымъ судамъ и наказанію, опредѣленному за поддѣлку публичныхъ бумагъ (*тамъ-же ст. 41*).

§ 15.

Измѣненія въ Уставѣ Банка допускаются не иначе, какъ по Высочайшему повелѣнію (*тамъ-же ст. 46*).

Отдѣленіе III.

О операціяхъ Банка.

§ 16.

На Польскій Банкъ возложены слѣдующія главныя операціи:

1) уплата государственнаго долга,

2) пріемъ вкладовъ,

krajowemi lub zagranicznemi, tudzież ustanawiać Kommissantów i Ajentów w miastach handlowych w kraju lub za granicą. (*tamże art. 37.*)

§ 12.

Wszelkie korrespondencye z Bankiem i zawierane z nim układy, uwalniają się od opłat stemplowych. W przesyłaniu zaś pocztą funduszów bankowych, tudzież korrespondencyj między Bankiem a władzami i jego kommissantami, służyć mają te same przepisy, jakie się zachowują w przesyłaniu pieniędzy i korrespondencyj rządowych. (*tamże art. 39.*)

§ 13.

We wszystkich sporach i sprawach, bądź z powództwa Banku, bądź przeciw niemu wytoczonych, Bank ulega zwyczajnym sądom, zarówno jak osoby prywatne. W sądzie handlowym stawać on i odpowiadać powinien przez swego delegowanego, w innych zaś sądach przez swych obrońców, gdzie Prokuratorowie, tak jak w przedmiotach skarbowych, wnioski swoje czynić są obowiązani. (*tamże art. 40.*)

§ 14.

Fałszujący obligacye długu krajowego, jako też inne papiery Bankowe, pociągani będą do sądów kryminalnych i ulegną karom przepisanym na fałszujących papiery publiczne. (*tamże art. 41.*)

§ 15.

Wszelka zmiana w Ustawie Banku tylko przez Najjaśniejszego Pana następować może. (*tamże art. 46.*)

Rozdział III.

O operacyach Bankowych.

§ 16.

Główne czynności Banku są:

1) wypłata długu krajowego;
2) przyjmowanie depozytów i summ pieniężnych;

3) обороты ввѣренными ему капиталами (*тамъ-же ст. 6*).

ГЛАВА II.

ОБЪ УПЛАТѢ ГОСУДАРСТВЕННАГО ДОЛГА.

§ 17.

Такъ какъ, по неоконченію работъ Ликвидаціонной Коммисіи и пріостановленію ликвидаціи съ Франціею, общей долговой книги еще не заведено, то приведеніе въ исполненіе статей Устава Польскаго Банка, до сей операціи относящихся, а именно 7, 8, 9 и 10, должно быть пріостановлено (см. приложеніе II).

§ 18.

Въ случаѣ признанія необходимости заключить новый заемъ внутри Царства, или за границею, и выпуска новыхъ облигацій государственнаго долга, Банкъ снабженъ будетъ дополнительными суммами для уплаты процентовъ и погашенія новаго долга (*тамъ-же ст. 46*).

§ 19.

Погашеніе сихъ долговъ будетъ производиться Банкомъ на основаніи особыхъ инструкцій. Отдѣльнымъ учрежденіемъ опредѣлены также правила о порядкѣ отыскиванія и удовлетворенія Банкомъ по публичнымъ бумагамъ, утраченнымъ или истребленнымъ.

ГЛАВА III.

О ВКЛАДАХЪ.

§ 20.

Вклады принимаются Польскимъ Банкомъ запечатанные, или незапечатанные (*см. ст. 11 Устава Банка 17 (29) Января 1828 года*).

3) obroty funduszów mu powierzonych. (*tamże art. 6.*)

TYTUŁ II.

WYPŁATA DŁUGU KRAJOWEGO.

§ 17.

Ponieważ czynności Kommissyi Likwidacyjnéj jeszcze nie są ukończone, a likwidacya z Francyą wstrzymaną została, przez co i ogólna księga długu krajowego jeszcze nie jest zaprowadzoną; przeto art. 7, 8, 9 i 10 Ustawy bankowéj, operacyi téj dotyczące, w wykonaniu swém wstrzymane zostają. (obacz annex II.)

§ 18.

W razie uznania potrzeby zaciągnienia nowéj pożyczki w kraju lub za granicą, i utworzenia nowych obligacyj długu krajowego, Bank opatrzony będzie odpowiednim funduszem, na procentowanie i umorzenie takowego długu. (*tamże art. 46.*)

§ 19.

Umarzanie tych długów odbywać się będzie przez Bank, podług osobnych instrukcyj. Oddzielném także urządzeniem wskazane są zasady postępowania, przy poszukiwaniu i wypłacie przez Bank papierów publicznych lub zniszczonych.

TYTUŁ III.

O DEPOZYTACH.

§ 20.

Depozyta w Banku składane być mają opieczętowane, albo nieopieczętowane. (*obacz art. 11 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

Отдѣленiе I.

О вкладахъ запечатанныхъ.

§ 21.

Вклады должны быть запечатываемы въ присутствiи назначеннаго для сего чиновника Банка, печатями Банка и вкладчика (*см.* § *8. Инструкцiи 29 Апрѣля 1828 г.*).

§ 22.

Вкладчику предоставляется означать цѣну вносимаго имъ вклада, но еслибы Банкъ не соглашался на такую оцѣнку, то въ правѣ поручить своимъ присяжнымъ оцѣнщикамъ переоцѣнку вклада (*тамъ-же* § *10*).

§ 23.

По предварительномъ взаимномъ соглашенiи о цѣнѣ, можетъ Банкъ принимать и вклады, не имѣющiе опредѣленной цѣны и не подлежащiе оцѣнкѣ (*тамъ-же* § *11*).

§ 24.

Еслибы вносимые вклады, по своему объему и роду, или по другимъ какимъ либо причинамъ, не могли быть хранимы въ кладовыхъ Банка, то онъ въ правѣ отказать въ прiемѣ (*тамъ-же* § *12*).

§ 25.

Со всѣхъ вкладовъ, вносимыхъ въ Банкъ, взимается впередъ не менѣе какъ за 6 мѣсяцевъ, а именно: по $^1/_4$ $^0/_0$ за первые и по $^1/_8$ $^0/_0$ за послѣдующiе 6 мѣсяцевъ во все время храненiя оныхъ въ Банкѣ (*тамъ-же* § *9*).

§ 26.

Всѣ запечатанные вклады хранятся въ Банкѣ неприкосновенно до востребованiя оныхъ лицами, имѣющими на то право (*см. ст. 11 Устава 17* (*29*) *Января 1828 года*).

§ 27.

Отъ вкладовъ, возвращаемыхъ владѣльцамъ оныхъ прежде 6 мѣсяцевъ, заплаченный при вносѣ оныхъ процентъ

Rozdział I.

O depozytach opieczętowanych.

§ 21.

Depozyta opieczętowane być powinny w obecności urzędnika Banku do tego wyznaczonego, pieczęcią Banku i składającego tenże depozyt. (*obacz* § *8 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 22.

Składający depozyt oznaczyć może wartość jego. Gdyby jednak Bank na tém nie przestawał, polecić może oszacowanie rzeczy przez swoich przysięgłych taxatorów. (*tamże* § *10.*)

§ 23.

Bank za szczególnemi umowami co do wysokości opłaty, mocen jest także przyjmować depozyta, nie mające oznaczonéj wartości i nie podlegające oszacowaniu. (*tamże* § *11.*)

§ 24.

Jeżeliby depozyta Bankowi powierzone, dla swéj objętości, rodzaju, lub innych powodów, nie mogły być w składach Banku dogodnie zachowane, Bank odmówić może ich przyjęcia. (*tamże* § *12.*)

§ 25.

Od depozytów, do składu Banku dla zachowania przyjmowanych, Bank pobierać będzie opłatę z góry, najmniéj za miesięcy sześć, licząc $^1/_4$% za pierwsze półrocze, a $^1/_8$% za każde dalsze sześć miesięcy żądanego strzeżenia. (*tamże* § *9.*)

§ 26.

Wszelkie depozyta opieczętowane pozostaną w Banku nietykalne, aż do podniesienia ich przez stronę, mającą do tego prawo. (*obacz art. 11 Ustawy z d. 17* (*29*) *Stycznia 1828 r.*)

§ 27.

Od depozytów, zwracanych właścicielom przed upływem sześciu miesięcy od złożenia, pobrana z góry opłata zwraca-

не возвращается (*см.* § *13 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 28.

На вносимые въ Банкъ для храненія польскіе закладные листы, равно какъ и на вносимыя въ оный частичныя облигаціи 150 м. займа 1835 года, не свыше однакоже 50 милліоновъ, Банкъ можетъ выдавать свидѣтельства (цертификаты), на основаніи особыхъ по сему предмету постановленій (*см. Инструкціи, утвержденныя Совѣтомъ Управленія 2 Сентября 1828 года, 10 (22) Марта 1833 года и 28 Декабря (9 Января) 183⁷/₈ года*).

Отдѣленіе II.

О вкладахъ незапечатанныхъ вообще.

§ 29.

Незапечатанные вклады принимаются только денежные для трансферта, или для обращенія изъ процентовъ (*см. ст. 11 Устава 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 30.

Денежные незапечатанные вклады должны быть обращаемы на покупку такихъ публичныхъ фондовъ, которыхъ погашеніе обезпечено. По требованію вкладчиковъ они должны быть возвращаемы серебряною монетою въ томъ же количествѣ, въ какомъ были приняты (*тамъ-же ст. 11*).

§ 31.

Если владѣлецъ вклада не распорядился онымъ въ предписанное закономъ время,—Банкъ долженъ снестись съ подлежащими властями, для поступленія съ нимъ на основаніи дѣйствующихъ законоположеній (*тамъ-же ст. 16*).

§ 32.

Свидѣтельства на хранящіеся въ Банкѣ вклады могутъ переходить изъ рукъ въ руки не иначе, какъ съ вѣдома Банка (*см. опредѣленіе Банка 28 Сентября 1830 года*).

ną nie będzie. (*obacz § 13 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 28.

Na składane do depozytu Listy Zastawne polskie, tudzież na składane obligacye cząstkowe 150 milionowéj pożyczki z roku 1835, do wysokości summy 50 milionów, Bank mocen jest wystawiać Certyfikaty, stósownie do oddzielnych w téj mierze urządzeń. (*obacz Instrukcye Rady Administracyjnéj z dnia 2 Września 1828 r., 10 (22) Marca 1833 r. i 28 Grudnia (9 Stycznia) 1837/8 r.*)

Rozdział II.

O depozytach nieopieczętowanych.

§ 29.

Depozyta nieopieczętowane mogą tylko być pieniężne, dla przekazów, lub na procent. (*obacz art. 11 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 30.

Depozyta pieniężne nieopieczętowane obracane będą na zakupienie papierów publicznych, do których fundusz umorzenia jest przywiązany. Zwracane zaś być powinny, na żądanie strony, w monecie srebrnéj, w takiéj ilości, w jakiéj wniesione zostały. (*tamże art. 11.*)

§ 31.

Jeżeliby właściciel depozytu, lub innéj wartości w Banku złożonéj, nie rozrządził nią przez czas prawem przepisany, Bank znieść się powinien z właściwemi władzami, dla postąpienia podług przepisów praw obowiązujących. (*tamże art. 16.*)

§ 32.

Dowody na złożone w Banku depozyta, za wiadomością tylko Banku, z rąk do rąk przechodzić mogą. (*obacz decyzyę Banku z d. 28 Września 1830 r.*)

§ 33.

По пересмотрѣ вновь инструкціи для Юрисъ-Консультовъ относительно порядка поступленія въ Банкъ, или выдачи судебныхъ вкладовъ, Банкъ представитъ оную на утвержденіе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*см. опредѣленіе Банка 1 Іюня 1830 г.*).

Отдѣленіе III.

О вкладахъ для трансферта.

§ 34.

Банкъ обязанъ принимать на трансфертъ суммы въ серебрѣ, не менѣе 200 зл., пріемъ же меньшихъ суммъ предоставляется собственному усмотрѣнію Банка (*см. ст. 12 Устава 17* (*29*) *Января 1828 г. и* § *16 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 35.

По полученіи суммы для трансферта, открывается вкладчику соотвѣтственный счетъ въ установленной на сей предметъ книгѣ, и приготовляются два однозначущія свидѣтельства, съ показаніемъ количества внесенной суммы и названія вкладчика, которому выдается одинъ экземпляръ сего свидѣтельства, а другой хранится въ Банкѣ (*см.* § *14 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 36.

Вкладчикъ, желая распорядить, по своему усмотрѣнію, всею ли суммою, или частію, или получить ее наличными деньгами, или же, наконецъ, передать ее кому либо другому, обязанъ сдѣлать надпись о томъ на выданномъ ему отъ Банка свидѣтельствѣ и, подписавъ его, прислать или принесть оное въ Банкъ, который, сравнивъ подпись его съ находящеюся въ Банкѣ, когда найдетъ обѣ согласными, исполняетъ его желаніе, засвидѣтельствовавъ выдачу принадлежащей ему суммы на томъ экземплярѣ, который хранится въ Банкѣ, съ отдачею его вкладчику и удержаніемъ у себя представленнаго имъ экземпляра. Таковой обмѣнъ свидѣтельствъ будетъ производиться при каждой выдачѣ, или трансфертѣ, до совершенной уплаты всей суммы сполна (*тамъ-же* § *15*).

§ 33.

Bank przejrzy na nowo Instrukcyą dla Radców prawnych, co do trybu, w jakim przyjmowanie być mają depozyta sądowe, i takową do zatwierdzenia Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przedstawi. (*obacz decyzyę Banku z d. 1 Czerwca 1830 r.*)

Rozdział III.

Przyjmowanie summ na przekaz.

§ 34.

Bank obowiązany jest przyjmować dla przekazów summy w srebrze, najmniéj 200 złp. wynoszące. Przyjmowanie zaś na przekaz mniejszych summ zostawione jest uznaniu Banku. (*obacz art. 12 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. i § 16 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 35.

Za otrzymaniem summy na przekazy, Bank otwórzy odpowiedni rachunek na rzecz właściciela summy, w księdze na to sporządzonéj, i wygotuje żądającym dwa jednobrzmiące świadectwa, z wymienieniem złożonéj summy i nazwiska jéj właściciela, któremu jedno z tych świadectw wydaném będzie, drugie zaś pozostanie w Banku. (*obacz § 14 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 36.

Właściciel summy, chcący nią rozrządzić w całości lub w części, albo w gotowiźnie odebrać, lub komu innemu przekazać, powinien to wyrazić na świadectwie, w ręku jego będącém, i takowe z podpisem swoim przysłać lub złożyć do Banku, który, porównawszy podpis jego z podpisem w Banku na ten cel pozostawionym, jeśli znajdzie go być zgodnym, uzupełni żądanie jego i poświadczy takową wypłatę na posiadanym exemplarzu świadectwa, oraz odda je właścicielowi summy, a pierwszy exemplarz świadectwa u siebie pozostawi. Zmiana ta świadectw nastąpi za każdém nowém wniesieniem summy, za każdą wypłatą lub przekazem, aż do zupełnego wyczerpania summ, na ten cel przeznaczonych. (*tamże § 15.*)

§ 37.

Суммы, внесенныя для трансферта, по требованію вкладчика, возвращаются или передаются другимъ лицамъ въ самый день требованія ихъ (*см. ст. 12 Устава 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 38.

Трансферты въ Варшавѣ обязанъ Банкъ производить безъ всякаго за то вознагражденія; трансферты же въ губерніи производятся Банкомъ за нѣкоторую плату, по собственному его назначенію, сообразно разстоянію мѣстъ и обширности торговыхъ сношеній, существующихъ съ тѣми мѣстами. Но если трансфертъ долженъ быть произведенъ за границу, то Банкъ исполняетъ сіе, соображаясь съ курсомъ монеты, какою онъ долженъ будетъ уплатить переведенную сумму и съ другими по сему расходами (*см. ст. 12 Устава и § 5 Инструкціи 2 Сентября 1828 г.*).

Отдѣленіе IV.

О вкладахъ, вносимыхъ для обращенія изъ процентовъ.

§ 39.

Въ Банкъ могутъ быть вносимы капиталы въ ходячей серебряной и золотой монетѣ, не менѣе однакоже 200 зл., на опредѣленное время, для обращенія их просто изъ процентовъ или съ присоединеніемъ процентовъ къ капиталу впредь до востребованія. Капиталы въ золотой монетѣ исчислены будутъ на серебряную, по курсу того дня, въ который они внесены (*см. тамъ-же § 13*).

§ 40.

Капиталы, внесенные для обращенія изъ процентовъ безъ присоединенія ихъ къ капиталу, обязанъ Банкъ возвращать ихъ вкладчикамъ на слѣдующій день по ихъ востребованію, если они не превышаютъ 3,000 злотыхъ.

Капиталы, не превышающіе 10,000 злот., уплачиваются въ три дня по ихъ востребованію.

§ 37.

Summy, składane na przekaz, zwracane będą składającemu, lub wypłacane na jego rozkaz w dniu żądania. (*art. 12 Ustawy Bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 38.

Przekazy w Warszawie Bank załatwiać winien bez pobierania jakiegobądź wynagrodzenia. Przekazy na prowincyą Bank załatwiać może za pobraniem opłaty, któréj wysokość stanowioną przez Bank będzie, ze względem na odległość miejsc i obszerność stosunków handlowych, z temiż miejscami istniejących. Jeżeli zaś przekaz zarządzony będzie za granicę, Bank uskuteczni go ze względem na kurs monety, w któréj takowy uiszczać będzie, i inne w téj mierze wydatki. (*obacz tamże art. 12, oraz § 5 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

Rozdział IV.

Przyjmowanie kapitałów na procent.

§ 39.

Kapitały w monecie srebrnéj i złotéj, kurs w kraju mającéj, poczynając od złp. 200, wnoszone być mogą do Banku na czas oznaczony lub nieoznaczony, na procent prosty lub składany.

Kapitały w monecie złotéj, wyrachowane będą na monetę srebrną, podług kursu dnia tego, w którym wniesione zostaną do Banku. (*obacz tamże art. 13.*)

§ 40.

Kapitały składane na procent prosty, nie przenoszące złp. 3,000, Bank zaliczać jest obowiązany dnia następnego po ich wypowiedzeniu.

Kapitały, nie przenoszące złp. 10,000, Bank obowiązany jest wypłacać w dni trzy od daty ich wypowiedzenia; nie

Капиталы, не превышающіе	50,000 злот.,	въ 10 дней,	
— —	100,000 —	15 —	
— —	250,000 —	въ мѣсяцъ,	
— —	500,000 —	въ 2 мѣсяца,	
— —	1,000,000 —	въ 4 мѣсяца.	

Но суммы, превышающія милліонъ злотыхъ—въ 6 мѣсяцевъ (*см.* § 3 *Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 41.

Если вкладчикъ, по востребованіи капитала, не взялъ бы онаго обратно, то оный почитаемъ будетъ за вновь внесенный (*см. тамъ-же* § *4*).

§ 42.

Со внесенныхъ въ Банкъ частными лицами, для обращенія изъ процентовъ, капиталовъ, не превышающихъ 100,000 злотыхъ, которые востребуются обратно предъ истеченіемъ 6 мѣсяцевъ, Банкъ не будетъ платить никакихъ процентовъ.

§ 43.

Съ капиталовъ, превышающихъ 100,000 зл., если таковые будутъ оставаться въ Банкѣ болѣе трехъ мѣсяцевъ, но востребуются обратно вкладчиками предъ истеченіемъ 6 мѣсяцевъ, Банкъ, при возвратѣ сей суммы, платитъ проценты, считая по 2% въ годъ за все время нахожденія капитала сего въ Банкѣ.

§ 44.

Съ капиталовъ въ какую бы ни было сумму, оставшихся въ Банкѣ болѣе 6 мѣсяцевъ и востребованныхъ обратно предъ истеченіемъ года, Банкъ при возвратѣ ихъ уплатитъ проценты за все время нахожденія у него таковыхъ, считая по 3% въ годъ.

Если же капиталъ остается въ Банкѣ годъ или долѣе, то онъ будетъ платить по 4% въ годъ по истеченіи онаго (*см. тамъ-же* § *1*).

§ 45.

Къ капиталамъ, внесеннымъ въ Банкъ для обращенія

przenoszące złp. 50,000, w dni 10; nie przenoszące złp. 100,000, w dni 15; nie przenoszące złp. 250,000, w miesiąc; nie przenoszące złp. 500,000, w dwa miesiące; nie przenoszące złp. 1,000,000, we cztery miesiące.

Summy zaś większe od miliona złotych, w miesięcy sześć. (*obacz* § *3 Instrukcyi z dnia 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 41.

Jeżeliby właściciel, po wypowiedzeniu kapitału, takowego nie podnosił, Bank uważać będzie taki kapitał, jako nowo do niego wniesiony. (*tamże* § *4.*)

§ 42.

Od kapitałów, przez osoby prywatne do Banku na procent wniesionych, summy złp. 100,000 nie przenoszących, a przed upływem sześciu miesięcy od dnia wniesienia odebranych, Bank żadnego nie będzie płacić procentu.

§ 43.

Od kapitałów, summę 100,000 złp. przenoszących, pozostających w Banku dłużéj nad miesięcy trzy, a odebranych przed upływem pół roku, Bank, przy wyliczeniu summy, opłaci procent w stosunku 2% rocznie, za cały czas pozostawania jéj w Banku.

§ 44.

Od kapitałów jakiéjkolwiek wysokości, pozostających w Banku dłużéj nad miesięcy sześć, a odbieranych przed upływem roku, Bank, przy zaliczeniu summy, za cały czas pozostawania jéj w Banku opłaci procent w stosunku 3% rocznie.

A jeżeli kapitał wniesiony do Banku, pozostanie w nim rok lub dłużéj, opłacać będzie rocznie 4% z dołu. (*obacz tamże* § *1.*)

§ 45.

Od kapitałów wniesionych do Banku na procent składa-

изъ процентовъ, съ пріобщеніемъ ихъ къ капиталу, Банкъ присовокупляетъ къ капиталу 4%, не прежде однакоже истеченія цѣлаго года (*тамъ-же* § *1*).

§ 46.

Проценты со внесенныхъ въ Банкъ капиталовъ, которые въ опредѣленный срокъ по какимъ либо причинамъ изъ Банка взяты не будутъ и пролежатъ въ немъ цѣлый годъ и при томъ равняются 200 злот. или болѣе, признаются капиталомъ, оставленнымъ въ Банкѣ для обращенія изъ процентовъ (*см. ст. 14. Устава 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 47.

Проценты съ капиталовъ, принадлежащихъ казеннымъ мѣстамъ, или общественнымъ установленіямъ, опредѣляются заключенными съ сими мѣстами условіями (см. приложеніе III).

§ 48.

При разсчетѣ процентовъ, не смотря на число дней, заключающихся въ мѣсяцѣ, Банкъ каждый мѣсяцъ считаетъ въ 30 дней (*см.* § *2 Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 49.

Въ случаѣ невостребованія вкладчикомъ слѣдующихъ отъ внесеннаго имъ капитала процентовъ, всѣ таковые проценты, вмѣстѣ съ наросшими на нихъ процентами, будутъ считаться въ пользу вкладчика, до самаго удвоенія первоначально внесеннаго капитала (*см. ст. 15 Устава 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 50.

Въ случаѣ огромности суммы, или трудности въ оборотахъ, или же какихъ бы то ни было другихъ причинъ, Банкъ можетъ, по испрошеніи предварительнаго разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ, отказать въ пріемѣ на проценты капиталовъ отъ частныхъ лицъ, или же войти въ особое соглашеніе съ вкладчиками капиталовъ насчетъ уменьшенія ли процентовъ, или продолженія срока къ востребо-

ny, Bank, dopiéro po upływie roku, po 4% do kapitału dodawać będzie. (*tamże* § *1.*)

§ 46.

Procenta od kapitałów Bankowi powierzonych, po terminie właściwym z Banku, dla jakiéj bądź przyczyny, przez rok cały nieodebrane, po upływie roku, jeżeli wynoszą złp. 200 lub więcéj, uważane będą jako kapitał zostawiony w Banku na procent składany. (*obacz art. 14 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 47.

Procenta od funduszów, do władz krajowych i instytutów publicznych należących, ustanowione są podług zawartych z temiż władzami umów (obacz annex III).

§ 48.

Bez względu na ilość dni w miesiącu, przy obliczaniu procentów, Bank uważać będzie każdy miesiąc za dni 30. (*obacz § 2 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 49.

W razie niezgłaszania się po należne procenta właściciela kapitału, w Banku złożonego, procenta proste łącznie ze składanemi rachowane tylko będą na rzecz tegoż właściciela, aż do podwojenia pierwiastkowego kapitału. (*obacz art. 15 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 50.

Bank, bądź z powodu wielkości summy, bądź trudności obrotów, bądź też dla innych jakich przyczyn, może, za poprzedniém upoważnieniem na piśmie Dyrektora Głównego Skarbu, odmówić przyjęcia na procent kapitałów od osób prywatnych, albo układać się z właścicielem o zniżenie stopy procentów, lub przedłużenie terminów wypowiedzenia; a nawet kapitał złożony w Banku, na czas nieoznaczony, zwró-

ванію вклада изъ Банка и, наконецъ, возвратить даже вкладчику капиталъ, внесенный въ Банкъ на неопредѣленное время, предваривъ его о томъ за полгода (*см. § 5 Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 51.

На капиталы, внесенные въ Банкъ на проценты, выдаются билеты, за подписаніемъ Предсѣдателя, одного изъ Директоровъ, Главнаго Секретаря и Начальника Конторы.

§ 52.

Билеты Банка на сумму, превышающую 100,000 злот., не могутъ быть передаваемы другому лицу, безъ предварительнаго увѣдомленія Банка; если же сумма не превышаетъ 100,000 злот., въ такомъ случаѣ билеты могутъ быть передаваемы безъ увѣдомленія Банка, но не иначе, какъ съ надписью о передачѣ ихъ другому лицу.

ГЛАВА IV.

О ОБОРОТАХЪ ВВѢРЕННЫМИ БАНКУ КАПИТАЛАМИ.

§ 53.

Обороты сіи объемлютъ:

a) ссуды Земскому Кредитному Обществу и другія съ нимъ сношенія;

b) покупку и продажу публичныхъ фондовъ и заграничныхъ векселей;

c) учетъ публичныхъ фондовъ и векселей;

d) склады и ссуды подъ залогъ товаровъ, драгоцѣнностей, публичныхъ фондовъ и промышленныхъ заведеній;

e) открытіе кредитовъ подъ залоги;

f) участіе въ другихъ предпріятіяхъ къ поощренію торговли, кредита и промышленности.

Отдѣленіе I.

О ссудѣ Земскому Кредитному Обществу и другихъ съ нимъ сношеніяхъ.

§ 54.

Банкъ долженъ распредѣлять свой капиталъ такъ, что-

cić może właścicielowi, za poprzedniém onego półroczném ostrzeżeniem. *(obacz § 5 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.)*

§ 51.

Na kapitały, w Banku na procent składane, wydawane być powinny obligi, opatrzone podpisami Prezesa, jednego z Dyrektorów, Sekretarza Jeneralnego i Naczelnika Kantoru.

§ 52.

Obligi Banku na summy 100,000 złp. przenoszące, nie mogą być cedowane, jak za poprzedniém zawiadomieniem Banku. Jeżeli zaś summa na obligu wyrażona, sto tysięcy nie przenosi, oblig taki cedowany być może przelewnym nadpisem, bez zawiadomienia Banku.

TYTUŁ IV.

O OBROTACH POWIERZONYCH BANKOWI FUNDUSZÓW.

§ 53.

Obroty te obejmują:

a) pożyczkę dla Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież inne z tą instytucyą stosunki;

b) skupowanie i przedaż papierów publicznych i wexli zagranicznych;

c) pożyczkę na zastawy wexlów i papierów publicznych;

d) składy i pożyczki na zastawy towarów, kosztowności, papierów publicznych i zakłady przemysłowe;

e) otwarte kredyta na zastawy;

f) przedsięwzięcia handlowe, kredytowe i przemysłowe.

Rozdział I.

O pożyczce dla Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież stosunkach z tą Instytucyą.

§ 54.

Bank tak zawsze funduszami swojemi rozrządzać powi-

бы безъ всякаго промедленія онъ могъ производить въ извѣстные сроки ссуды, какія, согласно 130 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, требоваться имъ будутъ по полученіи отъ Окружныхъ Дирекцій всѣхъ собранныхъ ими суммъ съ означеніемъ недоимокъ. Ссуды сіи будутъ равняться количеству недоимокъ (*см. ст. 18 Устава о Польскомъ Банкѣ и 130 ст. Положенія о Кредитномъ Обществѣ 1 (13) Іюня 1825 г.*).

§ 55.

Банкъ обязанъ производить Главной Дирекціи ссуды на основаніи 132 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ и, по ея требованію, всякій разъ, когда она, уплативъ капиталъ или проценты за фальшивый листъ или купонъ, будетъ нуждаться въ капиталахъ для уплаты настоящаго листа или купона (*см. ст. 18 Устава и 132 того же Положенія*).

§ 56.

Отъ таковыхъ ссудъ Банкъ взимаетъ $^1/_2\,^0/_0$ въ мѣсяцъ, который Главная Дирекція обязана платить ему въ силу 139 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ 1 (13) Іюня 1825 года (*см. 18 ст. Устава и ст. 139 того же Положенія*).

§ 57.

Банкъ сносится съ Главною Дирекціею Земскаго Кредитнаго Общества для опредѣленія сроковъ, въ которые должна она увѣдомлять Банкъ каждые полгода, будетъ ли она, въ силу 130 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, требовать какой либо суммы, и отъ котораго по какое именно число должны быть считаемы проценты по $^1/_2$ со ста въ мѣсяцъ (*см. § 18 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 г.*).

§ 58.

Въ Банкъ вносимы будутъ слѣдующіе вклады Главной Дирекціи Кредитнаго Общества:

а) закладные листы съ принадлежащими къ нимъ купонами, которые, въ силу 67 и 68 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, присылаются въ Главную Дирекцію изъ Окружныхъ Дирекцій, и

nien, aby się znajdował w możności zaliczenia bez zawodu Dyrekcyi Głównéj, w ratach właściwych, pożyczki, jaką taż, stosownie do art. 130-go prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, po otrzymaniu od Dyrekcyj Szczegółowych wszelkich wpływów wraz z listą zaległości, zaciągać od niego będzie, w ilości tymże zaległościom wyrównywającéj. (*obacz art. 18 Ustawy o Banku Polskim i art. 130 Prawa o Towarzystwie Kredytowém z d. 1 (13) Czerwca 1825 r.*)

§ 55.

Bank obowiązany jest również udzielać Dyrekcyi Głównéj pożyczkę, stosownie do art. 132-go prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, jaką taż od niego zażąda, ilekroć po wypłaceniu kapitału lub procentu, za listem lub kuponem fałszywym, potrzebować jéj będzie na wypłacenie listu lub kuponu prawdziwego. (*obacz art. 18 Ustawy i 132 tegoż prawa.*)

§ 56.

Od pożyczek takowych Bank pobierać będzie procent ½ od sta na miesiąc, który mu Dyrekcya Główna, stosownie do art. 139-go prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém z d. 1 (13) Czerwca 1825 r., płacić jest obowiązaną. (*obacz art. 18 Ustawy i 139 tegoż prawa z r. 1825.*)

§ 57.

Bank znosić się będzie z Dyrekcyą Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego dla oznaczenia terminów, w których taż Dyrekcya zawiadomić go ma w każdém półroczu, czy jakiéj summy z mocy art. 130-go prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém żądać od niego będzie, niemniéj od jakiéj i do jakiéj daty procent po ½ od sta na miesiąc ma być rachowany. (*obacz art. 18 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 58.

Następujące depozyta Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego przenoszone będą do Banku:

a) listy zastawne wraz z należącemi do nich kuponami, w myśl art. 67 i 68 prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, do depozytu Dyrekcyi Głównéj z Dyrekcyj Szczegółowych nadsyłane;

b) наличныя деньги, согласно 67, 68 и 134 ст. помянутаго Положенія, изъ коихъ оставляется однако въ собственной кассѣ Главной Дирекціи 100,000 злот. для текущихъ платежей (*см. ст. 1 постановленія Совѣта Управленія 1(13) Декабря 1829 г.*).

§ 59.

Со всѣхъ суммъ, внесенныхъ въ Банкъ Главною Дирекціею на основаніи помянутаго постановленія, равно какъ и съ тѣхъ, которыя впредь вносимы будутъ, Банкъ не взимаетъ никакого платежа и взаимно не уплачиваетъ никакихъ процентовъ.

Главная Дирекція имѣетъ въ Банкѣ открытый безпроцентный кредитъ, соотвѣтственный капиталамъ, внесеннымъ ею въ Банкъ наличными деньгами (*см. ту-же ст. 1*).

§ 60.

Съ закладныхъ листовъ, находящихся въ Банкѣ на основаніи 67 и 68 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, уплачивается Банку при выдачѣ ихъ по 10 гр. со ста злотыхъ, единовременно, тѣми лицами, на счетъ которыхъ они внесены (*см. ту-же статью*).

§ 61.

На вышедшіе по тиражу, но еще не уплаченные, закладные листы выдаются Банкомъ квитанціи, на основаніи которыхъ закладные листы, въ силу 133 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ и § 18 постановленія 25 Апрѣля 1826 г., могутъ быть изъяты изъ обращенія (*см. тамъ-же ст. 2*).

§ 62.

Какъ эти квитанціи, такъ и всякія другія, даваемыя при внесеніи и при востребованіи вкладовъ, выдаются по формѣ, установленной Банкомъ и Главною Дирекціею (*см. ту-же статью*).

§ 63.

Внесенные Главною Дирекціею въ Банкъ вклады въ закладныхъ листахъ, обязанъ онъ, по каждомъ востребованіи Главной Дирекціи, возвратить въ теченіе 24 часовъ, подъ опасеніемъ

b) gotowe pieniądze, z art. 67, 68 i 134 rzeczonego prawa pochodzące, z których jednak złp. 100,000, na bieżące dla interessantów wypłaty, Dyrekcya Główna w swéj kassie pozostawić jest mocna. (*obacz art. 1 postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 1 (13) Grudnia 1829 r.*)

§ 59.

Od wszelkiéj gotowizny, w moc powyższego przepisu z Dyrekcyi Głównéj do Banku przeniesionéj, i nadal składać się mającéj, Bank Polski żadnéj opłaty depozytowéj pobierać nie ma i nawzajem procentów opłacać nie będzie.

Natomiast Dyrekcya Główna mieć będzie w Banku otwarty kredyt bezprocentowy, aż do wysokości funduszów przez nią w gotowiźnie w tymże Banku posiadanych. (*obacz tenże artykuł*)

§ 60.

Od listów zastawnych, w myśl art. 67 i 68 prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém deponowanych, opłata na raz jeden groszy 10 od sta złp. kapitału imiennego, przez interessantów przy odbieraniu depozytów Bankowi uiszczaną będzie. (*obacz tenże artykuł*)

§ 61.

Na wylosowane, a nie wypłacone listy zastawne, Bank wydawać będzie kwity depozytowe, na zasadzie których, w myśl art. 133-go prawa sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, tudzież § 18 postanowienia z dnia 25 Kwietnia 1826 r., wykreślenie listów zastawnych następować jedynie może. (*obacz tamże artykuł 2*)

§ 62.

Kwity depozytowe, tudzież wszelkie inne pokwitowania przy oddawaniu i odbieraniu depozytów wydawane będą podług formy, pomiędzy Bankiem a Dyrekcyą Główną umówionéj. (*obacz tenże artykuł*)

§ 63.

Depozyta w listach zastawnych z Dyrekcyi Głównéj do Banku przeniesione, Bank, na każde wezwanie Dyrekcyi Głównéj, winien jest najdaléj w przeciągu 24 godzin zwracać,

взысканія, опредѣленнаго въ 43 ст. Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года.

Равнымъ образомъ и суммы, внесенныя Главною Дирекціею въ Банкъ монетою, въ случаѣ востребованія оныхъ этой Дирекціею для удовлетворенія кого слѣдуетъ, или для дополненія находящейся въ ея кассѣ суммы 100,000 злотыхъ, долженствуютъ быть возвращаемы Главной Дирекціи не позже 24 часовъ по востребованіи. Суммы сіи уплачиваются не иначе, какъ серебряною монетою, считая по $86^{86}/_{126}$ на Кельнскую марку чистаго серебра (*см. ст. 43 Устава о Польскомъ Банкѣ и ст. 3 постановленія Совѣта Управленія 1 Декабря 1829 года*).

§ 64.

Никакое приказаніе не можетъ оградить членовъ Польскаго Банка отъ отвѣтственности личной и имуществами ихъ, еслибы не предприняли они надлежащихъ мѣръ къ производству Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества ссудъ въ опредѣленные сроки, по ея требованію, или къ возвращенію ей вкладовъ согласно помянутымъ постановленіямъ (*см. ст. 43 Устава Банка 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 65.

Пока не будутъ извлечены изъ обращенія, согласно Положенію о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, прежніе закладные листы, Польскій Банкъ обязанъ вносить каждые полгода въ кассу Главной Дирекціи, наличными деньгами, такую сумму, какая, соразмѣрно количеству упомянутыхъ листовъ, дѣйствительно въ обращеніи находящихся, окажется потребною для точнаго исполненія ст. 18 Положенія о Кредитномъ Обществѣ 1 (13) Іюня 1825 года (*см. ст. 27 и 28 Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ 9 (21) Апрѣля 1838 г.*).

§ 66.

Капиталъ на погашеніе долженъ соотвѣтствовать количеству прежнихъ и новыхъ закладныхъ листовъ, въ дѣйствительномъ обращеніи находящихся, и имѣетъ быть исчисляемъ согласно табели, приложенной къ 18 ст. Положенія 1 (13) Іюня 1825 года (*см. тамъ-же ст. 27*).

pod rygorem, w art. 43-m dekretu Królewskiego z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r. przepisanym.

Również gotowizna do Banku przez Dyrekcyę Główną wniesiona, któréjby Dyrekcya Główna zapotrzebowała na wypłaty interessantom, lub na skompletowanie summy do 100,000 złp. w jéj kassie znajdować się mającéj, winna być najdaléj w przeciągu 24 godzin wyliczoną, a to nie inaczéj jak tylko w monecie srebrnéj, licząc po złp. $86^{86}/_{126}$ na grzywnę kolońską czystego srebra. (*obacz artykuł 43 Ustawy o Banku Polskim, i art. 3 postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 1 Grudnia 1829 r.*)

§ 64.

Żaden rozkaz nie może zasłonić Członków Banku od odpowiedzialności z osób i majątków, gdyby nie przedsiewzięto stosownych środków, aby pożyczki, przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zażądać się mogące, nie były jéj we właściwych terminach zaliczane, lub gdyby depozyta téjże Dyrekcyi nie były jéj na żądanie, stosownie do powyższych przepisów, wypłacane. (*obacz art. 43 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 65.

Dopóki dawne listy zastawne, stosownie do prawa o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, z obiegu wycofane nie będą, Bank Polski w każdém półroczu obowiązany jest wnieść do kassy Dyrekcyi Głównéj taką summę, jaka w stosunku do ilości rzeczonych listów, w obiegu będących, potrzebną się okaże, na mocy art. 18-go prawa o Towarzystwie Kredytowém z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r. (*art. 27 i 28 Ustawy o Towarzystwie Kredytowém z d. 9 (21) Kwietnia 1838 r.*)

§ 66.

Fundusz umorzenia powinien odpowiadać ilości dawnych i nowych listów zastawnych, istotnie w obiegu będących, i ma być wyrachowany, stosownie do tabelli dołączonéj do art. 18-go prawa z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. (*obacz art. 27 tamże*)

§ 67.

Доколѣ не будутъ совершенно извлечены изъ обращенія прежніе закладные листы, Банкъ имѣетъ ежегодно обращать въ Казну ту только часть своихъ прибылей, которая остается за исполненіемъ обязанности, 28 ст. Положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ 9 (21) Апрѣля 1838 г. на него возлагаемой (*см. тамъ-же 28 ст.*).

§ 68.

Для облегченія Банку исполненія сей обязанности, предназначаются слѣдующія мѣры:

1) Капиталъ, составляющійся изъ единовременныхъ взносовъ по 2% со всей суммы, выданной первоначально въ ссуду и записанной по Ипотечнымъ книгамъ въ пользу Общества на владѣльцѣ, требующемъ возобновленія ссуды, будетъ переданъ Польскому Банку.

Если взносъ означенныхъ 2% разложенъ будетъ на четыре полугодія, съ обязанностію уплаты по 4% съ разсроченной суммы, то процентъ этотъ, вмѣстѣ со взносами отъ сего проистекающими, будетъ предоставленъ Банку.

2) Банкъ употребитъ сей капиталъ на извлеченіе изъ обращенія прежнихъ закладныхъ листовъ, посредствомъ добровольнаго обмѣна оныхъ на новые закладные листы. Вслѣдствіе того Польскій Банкъ, взамѣнъ предъявляемыхъ имъ каждые полгода въ кассу Главной Дирекціи прежнихъ закладныхъ листовъ, долженъ получить новые закладные листы въ теченіе трехъ мѣсяцевъ со времени предъявленія. Таковой обмѣнъ долженъ быть производимъ Главною Дирекціею порядкомъ, ст. 123 Положенія 1 (13) Іюня 1825 г. установленнымъ, съ тѣмъ, чтобы на выдаваемыхъ новыхъ листахъ не было выставляемо слово: *Дупликатъ*, и чтобы отъ Банка не требовалось никакого за изготовленіе оныхъ платежа.

3) Банку предоставляется требовать обмѣна прежнихъ закладныхъ листовъ желтаго цвѣта на новые закладные листы бѣлаго цвѣта.

4) Банкъ можетъ требовать обмѣна на новые закладные листы прежнихъ закладныхъ листовъ, отданныхъ на сохра-

§ 67.

Dopóki dawne listy zastawne z obiegu wycofane nie będą, Bank winien corocznie przelewać do Skarbu taką tylko część z zarobków swoich, jaka mu pozostanie po dopełnieniu obowiązku, artykułem 28 prawa o Towarzystwie Kredytowém z dnia 9 (21) Kwietnia 1838 r. wskazanego. (*obacz art. 28 tamże*)

§ 68.

Dla ułatwienia wywiązania się z tego obowiązku przez Bank Polski, użyte będą następujące środki:

1) Summa ogólna, wynikająca z opłaty 2%, jaką właściciele, żądający pożyczki odnowionéj, obowiązani są na raz uiścić, od summy pierwotnie zaciągniętéj i w hypotece na rzecz Towarzystwa zapisanéj, oddaną będzie Bankowi Polskiemu.

Jeżeli opłata powyższych 2% rozłożoną zostanie na cztery półroczne raty z procentem 4%, procent ten, wraz z wpływami ztąd pochodzącemi, Bankowi oddawany będzie.

2) Fundusz ten Bank obróci na wycofanie z obiegu dawnych listów zastawnych, drogą dobrowolnéj wymiany tychże na nowe listy zastawne. Tym końcem Bank Polski, za złożone przez siebie w każdém półroczu w kassie Dyrekcyi Głównéj dawne listy zastawne, otrzyma od niéj w zamian, najdaléj w trzy miesiące od daty złożenia dawnych listów zastawnych, nowe listy zastawne.

Od zamiany téj, którą Dyrekcya Główna w sposobie art. 123-m prawa z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. przepisanym uskuteczniać będzie, bez oznaczenia listów nowych z zamiany wydanych wyrazem *Duplikat*, Bank nie będzie opłacał kosztów wygotowania tych listów.

3) Wolno będzie Bankowi żądać zamiany dawnych listów zastawnych koloru żółtego, na nowe listy zastawne koloru białego.

4) Wolno oraz będzie Bankowi żądać zamiany dawnych listów zastawnych, złożonych do depozytu w moc art. 67-go

неніе согласно 67 ст. Положенія 1 (13) Іюня 1825 года, равно какъ и вообще всякихъ административныхъ и судебныхъ депозитовъ, въ таковыхъ же листахъ состоящихъ, съ доплатою однакоже Банкомъ изъ капитала, въ пунктѣ 1-омъ сей статьи упомянутаго, въ пользу имѣющихъ право на депозитъ, разности по курсу, еслибы таковая могла оказаться между тѣми и другими закладными листами, принимая въ основаніе сей разности средній по послѣднимъ двумъ недѣлямъ курсъ Варшавской биржи.

Таковой обмѣнъ не можетъ быть произведенъ, если лица, участвовавшія во вкладахъ, объявили передъ 26 Ноября (7 Декабря) 1838, что они на сіе не соглашаются.

5) Въ той же соразмѣрности, въ коей вносы, производимые по § 65, обращены будутъ на погашеніе прежнихъ закладныхъ листовъ, Дирекція будетъ обязана выдавать Банку новые закладные листы по нарицательной ихъ цѣнѣ.

6) Еслибы капиталъ, въ пунктѣ 1 сей статьи упомянутый и для извлеченія изъ обращенія прежнихъ закладныхъ листовъ Банку переданный, оказался превышающимъ сію потребность, то Банкъ остальное количество, за исключеніемъ всѣхъ расходовъ, по сей операціи производимыхъ, имѣетъ возвратить Обществу. Если же капиталъ сей окажется недостаточнымъ, въ такомъ случаѣ Банкъ пополнитъ недостатокъ изъ прибылей своихъ, ежегодно въ Казну поступающихъ.

На сей конецъ открытъ будетъ въ Банкѣ особый для оборотовъ сего капитала счетъ, который, по требованію Правленія Общества, можетъ быть ему предъявляемъ (*см. тамъже ст. 29*).

Примѣчаніе. По возникшему вопросу изъ разнообразнаго толкованія Польскимъ Банкомъ и Главною Дирекціею Земскаго Кредитнаго Общества права того же Общества насчетъ займовъ, имѣющихъ быть даваемыми оному Банкомъ, Совѣтъ Управленія, въ засѣданіи отъ 26 Іюня (8 Іюля) 1864 года, № 2,674, объявилъ: что вопросъ о пособіи, какое Банкъ долженъ давать Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества въ авансахъ недоимокъ слѣдующихъ Обществу платежей, положительно и ясно разрѣшаетъ 6-ая статья Положенія 1853 года.

prawa z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. niemniéj wszelkich depozytów sądowych i administracyjnych w takichże listach zastawnych, na nowe listy zastawne, za doliczeniem przez tenże Bank, na rzecz interessowanych do depozytu osób, z funduszu w punkcie pierwszym niniejszego paragrafu wskazanego, różnicy kursu, jeżeliby jaka pomiędzy dawnemi a nowemi listami zastawnemi zachodzić miała, podług notowania na giełdzie Warszawskiéj, z przecięcia dni 15, żądanie zamiany poprzedzających.

Zamiana ta jednak miejsca mieć nie może, jeżeli interessowani do depozytów, oświadczyli przed 26 Listopada (7 Grudnia) 1838 r., iż na takową nie zezwalają.

5) O ile zaliczenia, w moc § 65-go następować mające, obrócone zostaną na umorzenie dawnych listów zastawnych, Bank otrzyma od Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego odpowiednią summę nowych listów zastawnych, w imiennéj tychże wartości.

6) Gdyby fundusz, punktem pierwszym niniejszego paragrafu wskazany, na wycofanie z obiegu dawnych listów zastawnych przeznaczony, okazał się przewyższającym rzeczywistą potrzebę, Bank przewyżkę takową, za wytrąceniem wszelkich kosztów, w mowie będącą operacyą zrządzonych, Towarzystwu powróci. Gdyby zaś okazał się niedostatecznym, Bank niedostatek takowy pokryje z zarobków swoich, corocznie do Skarbu Królestwa wnosić się powinnych.

Tym celem, Bank utrzymywać będzie oddzielny rachunek z obrotu wzmiankowanego funduszu, z wolnym dla Władz Towarzystwa przeglądem. (*obacz art. 29 tamże*)

Uwaga. Z powodu wynikłéj kwestyi z odmiennego tłómaczenia i przez Bank Polski i przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, prawa tegoż Towarzystwa, odnoszącego się do pożyczek, przez Bank Towarzystwu udzielać się mających, Rada Administracyjna na posiedzeniu swém z dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1864 roku, N° 2,674 wyrzekła: że kwestyę tę pomocy, jakiéj Bank Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego w zaliczeniach dopuszczonych w ratach Towarzystwa zaległości dostarczać winien, stanowczo i jasno rozstrzyga art. 6-ty prawa z r. 1853.

Отдѣленіе II.

о покупкѣ и продажѣ публичныхъ фондовъ и заграничныхъ векселей.

§ 69.

Банкъ можетъ употреблять часть своего капитала на пріобрѣтеніе закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества, ихъ купоновъ и другихъ Польскихъ и Русскихъ публичныхъ бумагъ, приносящихъ проценты, и продавать оныя въ послѣдствіи (*см. § 28 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 г.*).

§ 70.

Если признаетъ въ томъ надобность, Банкъ можетъ пріобрѣтать и сбывать публичные фонды Прусскіе, Австрійскіе и Французскіе, донеся однакоже предварительно о томъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, и получивъ его письменное на то согласіе (*см. ст. 19 Устава 17 (29) Января 1828 г. и § 7 Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 71.

Операціи сіи производятся Банкомъ въ Варшавѣ на биржѣ посредствомъ биржевыхъ Маклеровъ или Агентовъ, въ другихъ же мѣстахъ въ Царствѣ Польскомъ, или за границею, черезъ своихъ Коммисіонеровъ. Предварительно назначенія сихъ послѣднихъ, Банкъ о выборѣ своемъ доноситъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*см. § 29 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 г.*).

§ 72.

Банку предоставляется закупка на счетъ Казны свидѣтельствъ Ликвидаціонной Коммисіи; сверхъ чего въ правѣ онъ покупать ихъ и для себя, для продажи однимъ процентомъ дороже должникамъ Казны для зачета казенныхъ недоимокъ (*см. предписаніе Министра Финансовъ отъ 26 Августа 1828 г., № 58,305*).

§ 73.

Лицамъ, покупающимъ отъ Банка таковыя свидѣтельства, выдаются временныя квитанціи, вмѣсто свидѣтельствъ, съ слѣдующею надписью:

Rozdział II.

O nabywaniu i zbywaniu papierów publicznych i wexli zagranicznych.

§ 69.

Bank mocen jest obracać fundusze swoje na nabywanie listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, ich kuponów, oraz innych papierów polskich i rossyjskich, procent przynoszących, i takowe zbywać. (*obacz § 28 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 70.

Bank, jeżeli uzna tego potrzebę, mocen jest nabywać i zbywać papiery publiczne pruskie, austryackie i francuzkie, za poprzedniém co do ich rodzaju zawiadomieniem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, i przychyleniem się jego w téj mierze na piśmie. (*obacz art. 19 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r., i § 7 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 71.

Czynność tę w Warszawie dopełniać będzie na giełdzie, przez meklerów lub ajentów zmiany, w innych zaś miejscach, w kraju lub za granicą, przez kommissantów swoich. Przed ustanowieniem tych ostatnich, Bank wybór swój oznajmi Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. (*obacz § 29 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 72.

Dowody likwidacyjne, do których wykupna na rzecz Skarbu Bank jest upoważniony, nabywać także może na rzecz swoją po téj saméj cenie, i takowe jednym procentem drożéj sprzedawać dłużnikom Skarbu, na kompensatę należności skarbowych. (*obacz postanowienie Ministra z d. 26 Sierpnia 1828 r. N⁰ 58,305.*)

§ 73.

Kupującym takowe dowody od Banku, Bank wydawać będzie świadectwa tymczasowe, miejsce dowodu likwidacyjnego zastępujące, w słowach:

„Г. N купилъ въ Польскомъ Банкѣ свидѣтельства Центральной Ликвидаціонной Коммисіи на сумму 000 зл. 00 гр., для уплаты казенныхъ недоимокъ въ N губерніи, каковыя свидѣтельства, по возвращеніи настоящей квитанціи, будутъ переданы Банкомъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.“

Банкъ ведетъ таковымъ квитанціямъ контроль и обязанъ въ концѣ каждаго мѣсяца:

a) передавать въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства купленныя должниками свидѣтельства, съ означеніемъ на оборотѣ передаточной надписи, дабы Коммисія Финансовъ могла отмѣчать эти передаточныя надписи, какъ въ контрольныхъ своихъ книгахъ, такъ и на оборотѣ самыхъ свидѣтельствъ; но еслибы Банкъ пріобрѣлъ покупкою ликвидаціонныхъ свидѣтельствъ болѣе, нежели таковыхъ отъ него куплено казенными должниками, въ такомъ случаѣ Банкъ можетъ, вмѣстѣ съ передачею оныхъ, передать и полученную имъ отъ сего прибыль въ Коммисію Финансовъ, объявивъ, что она пріобрѣтена въ пользу Казны,—и

b) доставлять въ Коммисію Финансовъ списокъ тѣмъ лицамъ (съ означеніемъ ихъ именъ и фамилій), которымъ, вмѣсто ликвидаціонныхъ свидѣтельствъ, выданы Банкомъ квитанціи, съ показаніемъ мѣстъ жительства ихъ и губерній, для которыхъ свидѣтельства были назначены на уплату недоимокъ (*см. тамъ-же*).

§ 74.

Для торговыхъ оборотовъ можетъ Банкъ пріобрѣтать заграничные векселя, на каковой конецъ составляется списокъ иностраннымъ торговымъ домамъ, отъ которыхъ намѣренъ онъ принимать векселя, съ означеніемъ степени ихъ кредита. Списокъ сей долженъ служить указателемъ при пріобрѣтеніи векселей и пересматривается Банкомъ по крайней мѣрѣ каждые 6 мѣсяцевъ, послѣ чего, сдѣлавъ въ нихъ надлежащія перемѣны, Предсѣдатель Банка представляетъ списокъ сей Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*см. 28 и 34 ст. Инструкціи 2 Сентября 1828 года*).

„Pan N. zakupił w Banku Polskim dowody Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj, w wysokości złp.... gr..., na kompensatę zaległych w guberni N należytości skarbowych, które to dowody, za zwrotem niniejszego świadectwa, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu będą przez Bank Polski złożone".

Kontrollę takich świadectw zaprowadzi Bank u siebie i z końcem każdego miesiąca obowiązany będzie:

a) odstąpić Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu zakupione przez dłużników dowody, z wyrażeniem drugostronnie cessyi na cząstkowe im cedowane wierzytelności, aby za śladem tych cessyj, odpisanie w kontrollach i na odcinkach dowodów, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu dopełnione być mogło. Gdyby zaś Bank nabył więcéj dowodów likwidacyjnych, nad ilość przez dłużników skarbowych zakupioną, w takim razie i przewyżkę odesłać Kommissyi Rządowéj może, deklarując ją, jako na rzecz Skarbu nabytą, tudzież

b) przesłać Kommissyi Rządowéj wykaz, obejmujący z imienia i nazwiska pojedyńcze osoby, którym w miejsce dowodów likwidacyjnych, świadectwa Banku wydane zostały, z wyrażeniem zamieszkania osób kupujących i guberni, z któréj wynikający dług do kompensaty przy zakupieniu papierów likwidacyjnych był deklarowany. (*patrz tamże*)

§ 74.

Do obrotów handlowych, Bank mocen jest nabywać i zbywać wexle zagraniczne. Tym celem Bank ułoży spis domów handlowych za granicą, od których wexle przyjmować zamierzy, z oznaczeniem wysokości kredytu, która mu służyć będzie za skazówkę przy nabywaniu wexli. Spis ten najmniéj co miesięcy sześć Bank przeglądać będzie, po każdém zaś jego przejrzeniu i zaprowadzeniu zmian, do położenia rzeczy zastósowanych, Prezes Banku przedstawiać go będzie osobiście do wiadomości Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. (*art. 28 i 34 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

§ 75.

Пріобрѣтаемые за границею векселя посредствомъ торговыхъ домовъ, состоящихъ въ сношеніи съ Банкомъ, должны непремѣнно имѣть передаточную надпись корреспондента, какъ поручителя за благонадежность векселя.

§ 76.

При продажѣ трасированныхъ за границу векселей наблюдаются слѣдующія правила:

Къ курсу, какой будетъ означенъ въ Варшавскомъ прейскурантѣ подъ статьею *требуютъ*, прибавляется къ суммѣ векселя съ отдаленнымъ срокомъ на заграничный городъ: во первыхъ $^1/_3$, или $^1/_2$ %, за коммисію, согласно тому, какъ таковая оплачиваетея въ томъ мѣстѣ, во вторыхъ $^1/_2$ % коммисіи для Банка, а въ третьихъ—куртажъ, соразмѣрный тому, какой платится въ томъ же городѣ.

Банкъ сообразуется съ сими правилами всякій разъ, когда представляется случай купить вексель по курсу, означенному въ прейскурантѣ, если же курсъ векселя будетъ выше, Банкъ сообразуется съ настоящею цѣною (*см. опредѣленіе Банка 3 Ноября 1828 года*).

§ 77.

Банкъ не можетъ выдавать векселей ни самъ собою, ни посредствомъ другихъ домовъ, на заграничные дома, у которыхъ не имѣетъ онъ капиталовъ, ни въ текущихъ счетахъ ни въ цѣнностяхъ, сложенныхъ для обезпеченія его кредита.

§ 78.

Банкъ не даетъ векселей ни на имя предъявителя, ни же платныхъ по предъявленіи оныхъ.

Отдѣленіе III.

Объ учетѣ публичныхъ фондовъ и векселей.

§ 79.

Предоставляется Банку принимать къ учету за установленные проценты закладные листы и другія польскія публичныя бумаги, вышедшія уже по тиражу, равно какъ и купоны, коимъ срокъ платежа еще не наступилъ.

§ 75.

Wexle za granicą, za pośrednictwem domów handlowych, w korrespondencyi z Bankiem będących, nabywane, muszą być zawsze opatrzone podpisem przelewnym korrespondenta, który jest poręczycielem za dobroć wexli.

§ 76.

Przy sprzedawaniu wexli, na plac zagraniczny przez Bank ciągnionych, główne zasady ceny będą następujące:

Do kursu, jaki będzie notowany w kurscetlu warszawskim w rubryce *żądano*, za wexel z długim terminem na plac zagraniczny, Bank dodawać będzie $^1/_3$ lub $^1/_2$ od sta kommissu, według tego, jaki na tymże placu płacony bywa, $^1/_2$ od sta kommissu dla Banku, tudzież kurtaż, jaki opłaca się w témże mieście.

Do zasady téj Bank stosować się będzie, ile razy po cenie w kurscetlu zamieszczonéj można będzie nabyć wexle; jeżeli zaś cena ta będzie wyższą, Bank stósować się będzie do ceny istotnéj. (*obacz decyzyę Banku z d. 3 Listopada 1828 r.*)

§ 77.

Nie wolno Bankowi ciągnąć czy to bezpośrednio, czy przez inne domy, na domy zagraniczne, u których Bank nie posiada funduszu, czy to w rachunku bieżącym, czy to w wartościach, na zabezpieczenie kredytu złożonych.

§ 78.

Węxli na okaziciela, ani też płatnych za okazaniem, Bank wystawiać nie będzie.

Rozdział III.

O skupowaniu papierów publicznych i wexlów.

§ 79.

Za strąceniem procentu, przez Bank ustanowionego, Bank skupować może listy zastawne i inne papiery publiczne polskie wylosowane, tudzież kupony od nich, nieubiegłe.

Съ разрѣшенія Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, Банкъ можетъ принимать къ учету и такъ называемыя акціи желѣзнаго капитала для строящихъ новые дома, равно какъ и другія денежныя ассигновки, выданныя отъ мѣстныхъ управленій на извѣстные и вѣрные сроки (*см.* § *28 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года и распоряженіе б. Министра Финансовъ отъ 16 Іюня 1828 года, № 665*).

§ 80.

Банкъ можетъ принимать въ учетъ векселя купцовъ Царства Польскаго (*см. ст. 19 Устава Банка 17 (29) Января и* § *29 Инструкціи 2 Сентября 1828 г.*).

§ 81.

Такіе только векселя купцовъ Царства Польскаго принимаются къ учету, по которымъ платежъ долженъ производиться въ Варшавѣ и которые даны, акцептованы и снабжены передаточною надписью лицами, могущими быть подвергнутыми отвѣтственности, въ силу торговыхъ постановленій (*тамъ-же*).

§ 82.

Проценты, удерживаемые при выдачѣ денегъ подъ векселя, установляются Банкомъ ежемѣсячно, но не могутъ превышать установленныхъ законами торговыхъ процентовъ (*см. 21 ст. Устава 17 (29) Января 1828 года*).

§ 83.

Для облегченія вексельныхъ операцій и необходимаго обезпеченія Банка, составляется списокъ торговымъ домамъ въ Царствѣ Польскомъ, которыхъ векселя могутъ быть допущены къ пріему въ учетъ, съ означеніемъ величины кредитовъ.

Списокъ этотъ будетъ служить указателемъ при пріемѣ векселей къ учету и пересматривается со всею точностію, по крайней мѣрѣ каждые 6 мѣсяцевъ, послѣ чего, сдѣлавъ въ немъ соотвѣтственныя перемѣны, Предсѣдатель Банка представляетъ его лично Главному Директору Финансовъ и Казначейства (*см.* § *28 Инструкціи 2 Сентября 1828 года*).

Za upoważnieniem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, Bank również kupować może akcye na fundusz żelazny dla nowobudujących się, tudzież inne należności, w terminach pewnych, oznaczonych, od władz krajowych przypadające. (*obacz § 28 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r. i reskrypt b. Ministra Skarbu z d. 16 Czerwca 1828 r. N^ro^ 665.*)

§ 80.

Bank mocen jest skupować wexle krajowe. (*obacz art. 19 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia i § 29 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

§ 81.

Takie tylko wexle krajowe skupowane będą, które są wypłacalne w Warszawie, i które są wystawione, akceptowane, lub żirowane, przez osoby, mogące, z prawa handlowego, być do odpowiedzialności pociągane. (*tamże*)

§ 82.

Procent do potrącenia przy skupowaniu wexlów Bank co miesiąc ustanawiać będzie, nie przechodząc procentu prawnego handlowego. (*obacz art. 21 Ustawy Bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 83.

Dla ułatwienia czynności wexlowych i nadania im potrzebnego stopnia bezpieczeństwa, Bank ułoży spis domów handlowych w kraju, których wexle przyjmować zamierzy, z oznaczeniem wysokości kredytów, która służyć mu będzie za skazówkę przy skupowaniu wexli.

Spis ten najmniéj co miesięcy sześć Bank z wszelką ścisłością przeglądać będzie; po każdém zaś jego przejrzeniu i zaprowadzeniu zmian, do położenia rzeczy zastosowanych, Prezes Banku przedstawiać będzie go osobiście do wiadomości Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu. (*obacz § 28 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

§ 84.

Банкъ можетъ принимать въ учетъ векселя суммою не менѣе 500 злот., писанные по установленной формѣ, и коимъ срока къ платежу остается не менѣе 8 дней и не болѣе 4 мѣсяцевъ. Векселя должны имѣть по крайней мѣрѣ двѣ подписи лицъ, принадлежащихъ къ купеческому сословію или фабрикантовъ, проживающихъ въ Варшавѣ, и коихъ имена находятся въ вышеупомянутомъ въ § 83 спискѣ, смотря по величинѣ кредита, для каждаго изъ нихъ въ немъ опредѣленнаго (*тамъ-же § 29*).

§ 85.

Взаимные векселя, данные одними и тѣми же лицами въ одно и то же время, къ учету не принимаются.

§ 86.

Банкъ ежемѣсячно установляетъ количество суммъ, назначенныхъ для учета векселей.

§ 87.

Векселя краткосрочные принимаются въ учетъ преимущественно передъ векселями, имѣющими сроки отдаленные.

§ 88.

Деньги по векселю могутъ быть внесены и прежде срока, но въ такомъ случаѣ Банкъ не возвращаетъ удержанныхъ имъ процентовъ.

§ 89.

Банкъ не долженъ задерживать предъявленнаго въ учетъ векселя долѣе 3 дней, съ выдачею владѣльцу соотвѣтственнаго доказательства, по истеченіи которыхъ обязанъ онъ или возвратить вексель предъявителю, или выдать ему деньги, съ учетомъ установленныхъ процентовъ (*см. тамъ-же § 30*).

§ 90.

Предъявитель векселя не можетъ взять его обратно, если онъ принятъ въ учетъ; въ случаѣ же несогласія Банка

§ 84.

Wexle wartości najmniéj złp. 500, którym nie brakuje żadnych formalności prawnych, Bank skupować może, jeżeli termin ich wypłaty nie jest krótszy nad dni 8, ani dłuższy nad miesięcy cztery, i jeżeli opatrzone są najmniéj dwoma podpisami kupców, do zgromadzenia kupieckiego wpisanych, lub fabrykantów w Warszawie zamieszkałych, objętych spisem w paragrafie poprzedzającym 83-m zastrzeżonym, ze względem na wysokości kredytu, dla każdego z nich tamże wskazanego. (*tamże* § *29.*)

§ 85.

Wzajemne wexle, przez też same strony i pod jedną datą wystawione, do skupienia przyjęte być nie mogą.

§ 86.

Co miesiąc Bank ustanawiać będzie wysokość funduszów, na skupowanie wexli użyć się mogących.

§ 87.

Wexle z krótkiemi terminami, przy równych skądinąd okolicznościach, mieć będą pierwszeństwo w skupowaniu przed wexlami z długiemi terminami wypłaty.

§ 88.

Wexel może być zapłacony przed terminem, lecz Bank nie zwraca strąconych procentów.

§ 89.

Przedstawionego do skupienia wexlu Bank nie jest mocen zatrzymać dłużéj nad dni trzy, za wydaniem właścicielowi stosownego dowodu; po upłynieniu zaś powyższego czasu, obowiązany jest, albo zwrócić wexel właścicielowi, albo zapłacić wartość jego z potrąceniem ustanowionego procentu. (*obacz tamże* § *30.*)

§ 90.

Właściciel wexlu, przedstawionego Bankowi do skupienia, nie może go cofnąć, skoroby wexel ten był przez Bank przy-

на выдачу по векселю денегъ, онъ не обязанъ объяснять тому причины (*тамъ-же* § *31*).

§ 91.

Не заплатившіе въ срокъ по векселю денегъ исключаются изъ списка, помянутаго въ § 83, и Банкъ не долженъ впредь входить съ ними ни въ какія дѣла по учету векселей (*тамъ-же* § *37*).

§ 92.

Отсрочка векселя не должна имѣть мѣста.

Отдѣленіе IV.

О складахъ и ссудѣ подъ залогъ товаровъ, драгоцѣнностей, публичныхъ фондовъ и внутреннихъ промышленныхъ заведеній.

А) О складахъ и ссудѣ подъ залогъ товаровъ.

§ 93.

Банкъ принимаетъ въ складочные свои магазины, для храненія, разные земледѣльческіе продукты и товары, производимые въ Царствѣ Польскомъ, какъ-то: хлѣбъ, шерсть и издѣлія шерстяныя, льняныя, пеньковыя, бумажныя, кожи, желѣзо, цинкъ, мѣдь, олово, стекло, мелкія разнаго рода издѣлія, жидкости и проч., которыя могутъ удобно и безопасно помѣщаться въ Банковыхъ магазинахъ. Въ Варшавскомъ складочномъ магазинѣ предполагается пріемъ и колоніальныхъ товаровъ (*см. Указъ 21 Января (2 Февраля) 1830 года и предписаніе Князя-Намѣстника отъ 27 Октября 1833 года, № 2,249*).

§ 94.

Банкъ производитъ ссуды подъ залогъ складываемыхъ въ магазины сельскихъ произведеній и мануфактурныхъ издѣлій (*см. 17 и 20 ст. Устава 17 (29) Января 1828 года и 4 ст. Указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

§ 95.

Банкъ составитъ подробную инструкцію для управленія

jętym; w razie zaś nieprzyjęcia, Bank nie jest obowiązany zdawać sprawę z powodów, które go do tego skłoniły. (*tamże* § *31.*)

§ 91.

Nie uiszczający się Bankowi z wexlu w terminie właściwym, wykreślony zostanie ze spisu w § 83 zastrzeżonego, i odtąd Bank w żadne z nim czynności wexlowe wchodzić nie będzie. (*tamże* § *37.*)

§ 92.

Prolongaty wexli miejsca mieć nie mogą.

Rozdział IV.

O składach i pożyczce na zastaw towarów, kosztowności, papierów publicznych, i zakładom przemysłowym krajowym.

A) O składach i pożyczce na zastaw towarów.

§ 93.

Bank do magazynów swoich przyjmować będzie na skład różne płody rolnicze i wyroby krajowe, jako to: zboże, wełnę, wyroby wełniane, lniane, konopne, bawełniane, skóry, żelazo, cynk, miedź, cynę, szkła, drobne wyroby różnego rodzaju, płyny i inne, które z dogodnością i bezpieczeństwem w magazynach bankowych pomieścić się dadzą; może także przyjmować na skład w magazynie Warszawskim płody kolonialne. (*obacz Ukaz z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830, reskrypt Xięcia Namiestnika z d. 27 Października 1833 r., N⁰ 2,249.*)

§ 94.

Bank udzielać może zaliczenia na płody i wyroby, w magazynach bankowych złożone. (*obacz art. 17 i 20 ustawy z r. 1828 i art. 4 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)

§ 95.

Bank przepisze szczegółową instrukcyę dla postępowania

магазинами и представить оную на утвержденіе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

§ 96.

Товары мѣстнаго происхожденія, снабженные надлежащимъ о томъ свидѣтельствомъ и принятые въ склады Банка, могутъ быть вывозимы въ Россію на правилахъ о торговыхъ сношеніяхъ, установленныхъ между Имперіею и Царствомъ.

Правила, какія при семъ должны быть соблюдаемы, будутъ изданы въ особыхъ постановленіяхъ (*см. 38 ст. Устава 17 (29) Января 1828 года*).

§ 97.

B) Храненіе товаровъ въ Банковыхъ складочныхъ магазинахъ производится на слѣдующихъ правилахъ:

1. *a)* Хлѣбъ на складку принимается въ количествѣ не менѣе 100 корцевъ.

   b) Зерно, складываемое въ магазины, должно быть очищенное и перелопаченное, сухое, не затхлое и ни съ чѣмъ не смѣшанное, дабы не было вреднымъ для здоровья.

   c) Еслибы, по пріемѣ уже хлѣба, не оказалось въономъ всѣхъ таковыхъ качествъ, то хозяинъ обязанъ взять его обратно.

   d) Хлѣбъ долженъ быть застрахованъ въ Страховомъ отъ огня Обществѣ, на счетъ хозяина онаго (*см. Инструкцію Банка 1839 г., № 15,103*).

   e) Количество платы за храненіе хлѣба и издержки на содержаніе и застрахованіе онаго будутъ означены особымъ постановленіемъ, которое впослѣдствіи будетъ опубликовано (*см. 3 ст. Указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

2. *a)* Шерсть и издѣлія шерстяныя, льняныя, пеньковыя и бумажныя, принимаемыя въ складочные магазины, должны быть застрахованы въ одномъ изъ Страховыхъ отъ огня Обществъ, внутреннихъ, или заграничныхъ (*см. § 9 Инструкціи 10 Іюня 1828 года*).

   b) При возвратѣ сихъ товаровъ, взимаются причитающіеся въ пользу Страховаго отъ огня Общества за каж-

w magazynach, i takową do potwierdzenia Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przedstawi.

§ 96.

Towary produkcyi krajowéj, opatrzone w przepisane dowody i przyjęte do składu Banku, mogą być wyprowadzone do Rossyi, na zasadach stosunków handlowych, ustanowionych między dwoma krajami.

Przepisy do zachowania w téj mierze osobnemi urządzeniami wska zanezostaną. (*obacz art. 38 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 97.

B) Warunki do przyjmowania towarów na skład do magazynów bankowych są następujące:

1. *a*) Składane zboże nie może być w partyach mniejszych jak korcy sto.
   b) Ziarno składane do magazynów powinno być wyczyszczone i przerobione, oraz suche, niestęchłe, z niczém nie zmięszane i dla zdrowia nie szkodliwe.
   c) Jeżeliby po przyjęciu zboża na skład, wady takie okazać się miały, właściciel, za wezwaniem, odebrać je ze składu jest obowiązany.
   d) Zboże powinno być zaassekurowane w Towarzystwie Ogniowém, kosztem składającego. (*obacz Instrukcyą Banku z roku 1839 N⁰ 15,103.*)
   e) Ilość opłaty za przechowywanie zboża uiszczać się mianéj, koszta utrzymywania i assekuracyi, oznaczone zostaną szczególném urządzeniem, które późniéj ogłoszone będzie. (*obacz art. 3 Ukazu z dnia 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)
2. *a*) Wełna i wyroby wełniane, lniane, konopne i bawełniane, do składów bankowych przyjęte, powinny być zabezpieczone od ognia w towarzystwach assekuracyjnych krajowych lub zagranicznych. (*obacz § 9 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)
   b) Przy oddawaniu tych towarów ze składu, Bank pobierać będzie opłaty assekuracyjnéj od ognia za każ-

дые три мѣсяца проценты съ цѣны заложеннаго товара, въ соразмѣрности преміи, какая въ томъ году будетъ установлена Дирекціею Страховаго отъ огня Общества.

c) Сверхъ того, за перевѣшиваніе, переноску и складку сихъ товаровъ получаетъ Банкъ единожды по 5 гр. съ центнера. За складку же товара взимается въ первые три мѣсяца по 10 гр., а за послѣдующіе—по 5 гр. съ центнера. При взиманіи страховой преміи, неполная четверть года, а при другихъ уплатахъ неполный мѣсяцъ, будутъ считаться за цѣлые (*см. тамъ-же* § *10*).

3. a) За перевѣшиваніе и переноску желѣза взимается единожды по истеченіи срока по 2 гр. съ центнера и по 2 гр. съ центнера за складку за каждый мѣсяцъ во все время нахожденія его въ Банковыхъ складахъ (*см.* § *24 Инструкціи 2 Сентября 1828 г.*).

b) Сложенное въ Банкѣ желѣзо, не требуя застрахованія отъ огня, не подлежитъ и страховой платѣ (*см. тамъ-же* § *26*).

c) Всѣ прочія правила относительно складки въ Банкѣ желѣза, суть тѣ же, какія предписаны выше насчетъ шерсти и шерстяныхъ издѣлій (*тамъ-же* § *27*).

§ 98.

C) Ссуды подъ залогъ товаровъ производятся на слѣдующихъ правилахъ:

1. a) Ссуды подъ залогъ хлѣба не могутъ превышать половины цѣны, устанавливаемой Банкомъ ежемѣсячно и основанной на мѣстныхъ свѣдѣніяхъ о торговыхъ цѣнахъ за три послѣдніе мѣсяца (*см. Инструкцію Банка 1839 года, № 15,103*).

b) Проценты за ссуды сіи взимаются впередъ за все время займа, а количество процентовъ устанавлива-

dy kwartał, procent od wartości złożonego towaru w takiéj wysokości, w jakiéj prima assekuracyjna przez Dyrekcyę Towarzystwa Ogniowego, na rok respective biegnący ustanowioną będzie.

c) Nadto, na koszt ważenia, przenoszenia i złożenia tych towarów, pobierać będzie na raz po gr. 5 od centnara. Składowego zaś, przez pierwszy kwartał za każdy miesiąc liczyć będzie po gr. 10 od centnara, a następnie za każdy miesiąc po gr. 5. Co do opłaty assekuracyjnéj, kwartał zaczęty, a co do innych opłat, miesiąc zaczęty, za całkowite rachowane będą. (*obacz tamże* § *10.*)

3. a) Za przeważenie i przenoszenie żelaza, Bank pobierać będzie zdołu na raz jeden po gr. 2 od centnara, niemniéj też po gr. 2 za skład od centnara za każdy miesiąc pozostawienia tych towarów w składach bankowych. (*obacz* § *24 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

b) Żelazo złożone w składach bankowych nie potrzebuje być zabezpieczone od ognia w Towarzystwach assekuracyjnych, i od towaru tego opłaty assekuracyjnéj od ognia Bank pobierać nie będzie. (*obacz tamże* § *26.*)

c) Wszelkie inne warunki złożenia i zastawienia w Banku żelaza są te same, jakie przepisane zostały co do wełny i wyrobów wełnianych. (§ *27 tamże*)

§ 98.

C) Pożyczka na zastaw towarów uskutecznia się na zasadzie następujących przepisów

1. a) Zaliczenia na zboże nie mogą przechodzić połowy ceny przez Bank co miesiąc stanowić się mającéj. Do ustanowienia téj ceny służyć będą za zasadę miejscowe średnie ceny targowe, z trzech ostatnich miesięcy. (*obacz Instrukcyą Banku z roku 1839 N° 15,103.*)

b) Procent od zaliczenia pobierany będzie z góry, za cały czas zaliczenia; wysokość tego procentu Bank

ется Банкомъ каждый мѣсяцъ (*см. 21 ст. Устава о Польскомъ Банкѣ*).

§ 99.

Ссуды подъ залогъ хлѣба производятся срокомъ не менѣе 3 и не болѣе 9 мѣсяцевъ (*тамъ-же*).

§ 100.

Въ случаѣ неуплаты на срокъ долга, заложенный хлѣбъ можетъ быть проданъ съ публичныхъ торговъ для выручки должной суммы (*тамъ-же*).

§ 101.

Желающимъ получить ссуды подъ залогъ другихъ товаровъ, находящихся въ Банковыхъ складочныхъ магазинахъ, Банкъ производитъ таковыя на срокъ отъ одного до 9 мѣсяцевъ и не болѣе $^2/_3$ части цѣны по оцѣнкѣ присяжнаго оцѣнщика, Банкомъ назначеннаго (*см. § 11 Инструкціи 10 Іюня 1828 года*).

§ 102.

При производствѣ такимъ образомъ ссуды, Банкъ удерживаетъ единожды на издержки за оцѣнку $^1/_4$ % и впередъ проценты за все время займа. Количество процентовъ Банкъ установляетъ каждый мѣсяцъ (*см. тамъ-же § 12 и 21 ст. Устава Банка 17 (29) Января 1828 года*).

§ 103.

Банкъ обязанъ опредѣлить часы, въ которые хозяева товаровъ, или Маклера, коимъ будетъ поручена продажа ихъ, могли бы показывать покупщикамъ товары, находящіеся въ складахъ Банка (*см. § 13 Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 104.

Еслибы хозяинъ товаровъ возвратилъ Банку занятую имъ сумму вполнѣ или по частямъ до истеченія срока, въ такомъ случаѣ Банкъ обязанъ выдать ему соразмѣрную часть находящихся въ складѣ товаровъ и возвратить проценты съ заплаченной суммы, но только за остальные полные мѣсяцы (*тамъ-же § 14*).

co miesiąc ustanawiać będzie. (*obacz art. 21 Ustawy Bankowéj*)

§ 99.

Zaliczenie na zboże udzielane być może najkróćéj na miesięcy trzy, a najdłużéj na miesięcy dziewięć. (*tamże*)

§ 100.

W razie nieuiszczenia się w terminie z zaliczeń poczynionych na zboże, w magazynie bankowym złożone, zboże to na satysfakcyę Banku, przez publiczną licytacyę, sprzedane być może. (*tamże*)

§ 101.

Żądającym pożyczki na towary w składach Banku złożone, Bank udzielać ją będzie od miesiąca jednego do miesięcy dziewięciu, aż do $^2/_3$ części wartości towaru, ustanowionéj przez taxatora przysięgłego, przez Bank nominowanego. (*obacz § 11 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 102.

Od summy tym sposobem wypożyczonéj, Bank Polski potrąci na raz jeden koszta oszacowania $^1/_4$ $^0/_0$, tudzież potrąci zgóry procent za cały czas pożyczki. Wysokość tego procentu Bank co miesiąc stanowić będzie. (*obacz § 12 tamże i art. 21 Ustawy Bankowéj*)

§ 103

Bank oznaczy godziny, w których wolno będzie właścicielom i meklerom, którymby sprzedaż towarów poleconą została, okazywać kupującemu towary, na składzie Banku będące. (*obacz § 13 Instrukcyi z dnia 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 104.

Jeżeliby właściciel zastawionych towarów zwrócił Bankowi pożyczoną summę w części lub całości, przed terminem, wtedy Bank obowiązany jest wydać mu odpowiednią część złożonych towarów i powrócić procenta od summy spłaconéj, lecz tylko za pozostające całkowite miesiące. (*tamże § 14.*)

§ 105.

Еслибъ по какимъ бы то ни было причинамъ хозяинъ товара не выкупилъ его въ опредѣленный срокъ, Банкъ можетъ продать товаръ съ публичнаго торга. Изъ полученной такимъ образомъ суммы Банкъ удерживаетъ слѣдующія ему деньги, вмѣстѣ съ издержками и процентами, а остальную сумму возвращаетъ хозяину. Если при продажѣ товаровъ не выручается вся должная Банку сумма, то недостающее число взыскивается изъ имущества хозяина товара (*тамъ же* § *15*).

§ 106.

Товары, отправляемые за границу изъ Банковыхъ складовъ, будутъ высылаемы при свидѣтельствахъ, коихъ форму предпишетъ Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*тамъ же* § *16*).

§ 107.

За каждый центнеръ желѣза, сложеннаго въ Банковыхъ магазинахъ, Банкъ можетъ производить ссуду до $^4/_5$ частей цѣнности желѣза, Банкомъ установленной (*см.* § *25 Инструкціи 2 Сентября 1828 г.*).

D) С с у д ы п о д ъ з а л о г ъ с е л ь с к и х ъ п р о и з в е д е н і й, о т п р а в л я е м ы х ъ в ъ Д а н ц и г ъ, п р о и з в о д я т с я н а о с н о в а н і и с л ѣ д у ю щ и х ъ п р а в и л ъ.

§ 108.

Банку предоставляется производить ссуды подъ залогъ сельскихъ продуктовъ, отправляемыхъ въ Данцигъ, т. е. за хлѣбъ, дрова, поташъ, цинкъ, и проч., срокомъ отъ одного до 3 мѣсяцевъ, по предварительномъ застрахованіи ихъ самимъ Банкомъ въ Страховыхъ обществахъ (*см.* § *1 Инструкціи Совѣта Управленія отъ 17 Іюня 1828 г.*).

§ 109.

За хлѣбъ, цинкъ и поташъ, Банкъ производитъ ссуду подъ видомъ условленной продажи, съ правомъ выкупа въ опредѣленный срокъ, до половины цѣны каждаго изъ сихъ

§ 105.

Jeżeliby kto dla jakiéjkolwiek przyczyny nie wykupił w terminie umówionym zastawionego towaru, Bank sprzedać go może przez publiczną licytacyę; z summy otrzymanéj, zaliczy sobie należytość z kosztami i procentami, resztę zaś powróci właścicielowi; w razie niedoboru, ilość brakującą Bank poszukiwać będzie na majątku właściciela towaru. (*tamże* § *15.*)

§ 106.

Towary ze składu Banku, za granicę wychodzić mające, expedyowane będą za świadectwami, których wzór Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu Bankowi przepisze. (*tamże* § *16.*)

§ 107.

Na każdy centnar złożonego do składu żelaza, Bank udzielać może pożyczkę aż do $^4/_5$ części wartości jego, przez Bank ustanowionéj. (*obacz* § *25 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

D) Pożyczka na płody do Gdańska spławiane udziela się na zasadzie następnych przepisów.

§ 108.

Bank udzielać jest mocen pożyczkę na płody do Gdańska spławiane, to jest: na zboże, drzewo, potaż, cynk i inne, na przeciąg czasu od miesiąca jednego do trzech miesięcy, za poprzedniém ich przez Bank ubezpieczeniem w Towarzystwach assekuracyjnych. (*obacz* § *1 Instrukcyi Rady Administracyjnéj z d. 17 Czerwca 1828 r.*)

§ 109.

Na zboże, cynk i potaż, Bank udzielać jest mocen pożyczkę, pod kształtem kupna warunkowego, z wolnością odkupu w terminie umówionym, aż do połowy szacunku każ-

продуктовъ, установленной Банкомъ на основаніи мнѣнія присяжныхъ оцѣнщиковъ, Банкомъ назначенныхъ. Подъ залогъ лѣса выдается только $^1/_3$ часть его цѣны (*тамъ же* § *2*).

§ 110.

При производствѣ ссуды Банкъ удерживаетъ впередъ по $^1/_2$ % въ мѣсяцъ за все время просимаго кредита и, сверхъ того, по разсчету на расходы заоцѣнку и застрахованіе (*тамъ же* § *3*).

§ 111.

Получающій такимъ образомъ ссуду долженъ подписать актъ условной продажи Банку отправляемаго въ Данцигъ товара, а для бóльшаго обезпеченія занятой суммы, дать Банку на сумму эту вексель, отъ своего ли имени, или другаго лица, имѣющаго въ Банкѣ кредитъ, по надлежащей акцептаціи векселя (*тамъ же* § *4*).

§ 112.

Еслибы отправляемый въ Данцигъ товаръ не могъ быть застрахованъ, то вексель, даваемый Банку хозяиномъ онаго, согласно предыдущему §-у, долженъ имѣть по крайней мѣрѣ двѣ подписи лицъ, имѣющихъ кредитъ въ Банкѣ на означенную въ векселѣ сумму (*тамъ же* § *5*).

§ 113.

По выполненіи правилъ, изъясненныхъ въ предыдущихъ §§-ахъ, Банкъ, при выдачѣ ссуды, выдаетъ должнику свидѣтельство въ томъ, что отправленный товаръ принятъ Банкомъ въ учетъ, съ условіемъ выкупа его въ означенный срокъ, и что данный должникомъ вексель служитъ Банку только залогомъ на случай убытковъ при продажѣ товара въ Данцигѣ (*тамъ же* § *6*).

§ 114.

Коносементъ шкипера пишется на имя Банка, который съ нимъ или вмѣсто него съ накладною (Frachtbrief) отсылаетъ товаръ, какъ свою собственность, къ Данцигскому Коммисіонеру (*тамъ же* § *7*).

dego z tych towarów, przez Bank ustanowionego, po wysłuchaniu zdania biegłych przysięgłych, przez Bank mianowanych. Na drzewo zaś tylko $^1/_3$ część jego szacunku. (*tamże* § *2.*)

§ 110.

Przy udzielaniu pożyczki, Bank potrąci zgóry po $^1/_2$% na miesiąc za cały czas żądanego kredytu, nadto potrąci koszta oszacowania towaru i assekuracyi. (*tamże* § *3.*)

§ 111.

Zaciągający pożyczkę, podpisze akt sprzedaży warunkowéj, na rzecz Banku, spławionego do Gdańska towaru, i na większe żabezpieczenie summy pożyczonéj wyda Bankowi wexel na takową summę, czy to na siebie, czy na inną osobę, kredyt w Banku mającą i przez nią zaakceptowany. (*tamże* § *4.*)

§ 112.

Jeżeliby towar do Gdańska spławiany nie mógł być zabezpieczony w kompaniach assekuracyjnych, wexel złożony Bankowi przez pożyczającego, stosownie do paragrafu poprzedzającego, mieć musi najmniéj dwa podpisy osób mających kredyt w Banku, na summę w nim wyrażoną. (*tamże* § *5.*)

§ 113.

Po dopełnieniu przepisów, paragrafami poprzedzającemi objętych, Bank przy zaliczeniu summy, wyda pożyczającemu dowód, jako towar spławiony sprzedany Bankowi został, z warunkiem odkupu do terminu umówionego; że wexel złożony przez pożyczającego służyć ma tylko Bankowi za kaucyą, na przypadek poniesionéj straty przy sprzedaży towaru w Gdańsku. (*tamże* § *6.*)

§ 114.

Kwit szypra (connaissement) wystawiony zostanie na imię Banku, i z takowym, lub w miejsce jego z listem przewozowym (Frachtbrief) Bank expediować będzie towar, jako własność swoją, do kommissoryatu w Gdańsku. (*tamże* § *7.*)

§ 115.

Банкъ можетъ, если признаетъ необходимымъ, послать при транспортѣ товара отъ себя смотрителя на счетъ получающаго ссуду, удержавъ изъ оной часть на необходимые расходы для транспорта, на уплату таможенной пошлины, на выгрузку товара, на перечистку хлѣба и на другіе сего рода расходы, и снабдивъ своего смотрителя или коммисіонера потребными на то деньгами (*тамъ же* § *8*).

§ 116.

Наблюденіе за сохраненіемъ товара, какъ во время пути, такъ и въ Данцигѣ, относится до хозяина. По прибытіи же въ Данцигъ, товаръ долженъ состоять подъ надзоромъ Банковаго Коммисіонера, который обязанъ содѣйствовать всѣми зависящими отъ него мѣрами выгрузкѣ и очисткѣ товара и осмотру онаго покупщиками безъ всякаго препятствія (*тамъ же* § *9*).

§ 117.

Еслибы произведенная Банкомъ ссуда возвращена была до истеченія срока по частямъ, или вполнѣ, въ такомъ случаѣ Банкъ надписываетъ на находящемся у него векселѣ количество заплаченной суммы и, по полученіи полной суммы, возвращаетъ вексель по принадлежности, равно какъ и проценты за внесенную прежде срока сумму, но лишь за недодержанные полные мѣсяцы (*тамъ же* § *10*).

§ 118.

Еслибы заемщикъ не заплатилъ въ срокъ занятой суммы, то Банкъ поручитъ Коммисіонеру продать товаръ и удержать слѣдующую ему сумму съ издержками и процентами, буде бы таковые наросли со времени истеченія срока, остальную же часть вырученной суммы, вмѣстѣ съ векселемъ, возвратитъ по принадлежности.

Въ случаѣ недобора, Банкъ можетъ взыскать недостающую сумму изъ находящагося у него векселя (*тамъ же*).

§ 115.

Bank, jeżeliby uznał tego potrzebę, wysłać może na miejsce z transportem dozorcę swego na koszt zaciągającego pożyczkę, i z summy pożyczonéj mocen jest oddzielić ilość potrzebną na koszta transportu, opłatę cła, koszta wyładowania towaru, przeróbki zboża, i inne podobne wydatki, i takowe dozorcy swojemu lub kommissantowi dla ich zaspokojenia poruczyć. (*tamże* § *8.*)

§ 116.

Strzeżenie od uszkodzenia towaru, czy to w podróży, czy w Gdańsku, należéć będzie do zaciągającego pożyczkę. Za przybyciem do Gdańska towar zostawać będzie pod dozorem kommissanta Banku, który wszakże wszelkie ułatwienia, ile od niego zależeć mogą, czynić jest obowiązany, ażeby towar mógł być wyładowany, przerabiany, i kupującym bez przeszkody okazywany. (*tamże* § *9.*)

§ 117.

Jeżeliby należność Bankowi przed terminem powróconą została, w części lub w całości, Bank odpisze na posiadanym wexlu ilość upłaconą; po otrzymaniu zaś całkowitéj należności, zwróci komu należy wexel wraz z procentami od summy przed terminem spłaconéj, lecz tylko za pozostające całkowite miesiące. (*tamże* § *10.*)

§ 118.

Gdyby w terminie właściwym należność Bankowi zapłaconą nie była, Bank polecić może kommissantowi sprzedanie towaru odłużonego, potrąci sobie należność z kosztami i procentami, jeżeliby jakie od terminu przypadającéj opłaty narosły, resztę zaś wraz z wexlem komu należy powróci.

W razie niedoboru, z jakiegokolwiek powodu, ilości resztującéj Bank poszukiwać będzie z wexlu u niego na ten cel złożonego. (*tamże*)

E) **Ссуда подъ залогъ публичныхъ фондовъ производится на основанiи слѣдующихъ правилъ.**

§ 119.

Банкъ производитъ ссуды подъ залогъ польскихъ закладныхъ листовъ, а также подъ залогъ публичныхъ бумагъ: Польскихъ, Русскихъ, Прусскихъ, Австрiйскихъ, Французскихъ и проч., къ принятiю которыхъ будетъ уполномоченъ Главнымъ Директоромъ, Предсѣдательствующимъ въ Правительственной Коммисiи Финансовъ и Казначейства (*см.* § *19 Инструкцiи 29 Апрѣля 1828 г. и* § *7 Инструкцiи 10 Iюня 1828 г.*).

§ 120.

Срокъ таковыхъ ссудъ не можетъ быть короче одного мѣсяца (*см.* § *19 Инструкцiи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 121.

Подъ залогъ публичныхъ фондовъ, Банкъ выдаетъ 8% ниже средняго ихъ курса, Банкомъ установленнаго, на продолжительные же сроки выдается 12% ниже того курса (*см.* § *19 Инструкцiи 29 Апрѣля 1828 года и* § *7 Инструкцiи 10 Iюня 1828 года*).

§ 122.

Слѣдующiе Банку отъ таковыхъ ссудъ проценты взимаются сполна за все время впередъ (*см.* § *20 Инструкцiи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 123.

Банкъ долженъ стараться никогда не отказывать ссудъ подъ залогъ закладныхъ листовъ, назначенiе же количества суммы на сiи операцiи, равно какъ и срока залога, зависитъ отъ Банка.

§ 124.

По уплатѣ ссуды, Банкъ обязанъ возратить заемщику тѣ самыя бумаги, которыя положены имъ были въ залогъ.

Если владѣлецъ сихъ бумагъ заплатитъ занятую сумму

E) Pożyczka na zastaw papierów publicznych uskutecznia się na zasadzie następnych przepisów:

§ 119.

Bank udzielać będzie pożyczki na listy zastawne polskie, tudzież na papiery publiczne polskie, rossyjskie, pruskie, austryackie, francuskie etc., do których nabywania i zbywania zostanie przez Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu upoważniony. (*obacz § 19 Instrukcyi z dnia 29 Kwietnia 1828 r. i § 7 Instrukcyi z dnia 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 120.

Pożyczki takie nie mogą być krótsze nad miesiąc. (*obacz § 19 Instrukcyi z dnia 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 121.

Na papiery publiczne Bank udzielać będzie zaliczenia o 8 % niżéj średniego ich kursu, przez Bank ustanowionego; na dłuższe zaś termina, Bank udzielać będzie o 12 % niżéj od tegoż kursu. (*obacz § 19 Instr. z d. 29 Kwietnia 1828 r. i § 7 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 122.

Procenta od summy udzielonéj, Bankowi przypadające, strącane będą zgóry, za całkowity czas pożyczki. (*obacz § 20 Instrukcyi z dnia 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 123.

Bank starać się będzie stawiać się w możności nieodmawiania nigdy zaliczeń na zastaw listów zastawnych; wszakże wysokość zaliczyć się mającego funduszu i termin zastawu Bank sam oznaczyć może.

§ 124.

Za zwrótem należności, Bank wyda właścicielowi też same papiery, jakie przez niego złożone zostały.

Jeżeliby właściciel zaliczył summę przed terminem u-

прежде истеченія срока, то Банкъ возвращаетъ ему проценты за недодержанные полные мѣсяцы.

Если занятая сумма не будетъ внесена въ срокъ, Банкъ обязанъ въ теченіе 3 дней продать заложенныя бумаги, черезъ своего Маклера, и, получивъ отъ него биржевую сдѣлку, означающую, по какому курсу бумаги сіи проданы, удерживаетъ изъ вырученной суммы слѣдующую ему часть, съ расходами и процентами, а остальныя деньги возвращаетъ заемщику по явкѣ его (*см. § 21 и 22 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 125.

Еслибы отъ продажи бумагъ, совершенной согласно предшедшему параграфу, не была выручена вся должная Банку сумма, то недостающее число взыскивается съ закладчика.

§ 126.

Еслибы курсъ бумагъ понизился на биржѣ до того, что не обзпечивалъ бы Банку суммъ, имъ подъ залогъ сихъ бумагъ выданныхъ, то Банкъ обязанъ немедленно потребовать отъ заемщика въ мѣстѣ его жительства въ Варшавѣ, долженствующаго имъ быть избраннымъ при полученіи ссуды, взноса капитала, и еслибы онъ въ теченіе 3 дней, считая со дня требованія Банка, не выкупилъ своего залога, или не вошелъ въ какія либо дополнительныя соглашенія, то Банку предоставляется продать заложенныя бумаги, а съ остаточною суммою поступить согласно предшедшему параграфу (*тамъ же § 23*).

F) Ссуда подъ залогъ серебра, золота и другихъ цѣнностей производится на основаніи слѣдующихъ правилъ.

§ 127.

Банкъ производитъ ссуды подъ залогъ серебра, золота, драгоцѣнныхъ камней, оправленныхъ и неоправленныхъ, и жемчуга, срокомъ отъ 1 до 9 мѣсяцевъ, подъ металлы до $^9/_{10}$ частей дѣйствительной ихъ цѣны, подъ драгоцѣнные камни— до $^3/_4$ частей, а подъ жемчугъ—до половины цѣны, по оцѣнкѣ со-

mówionym, Bank powróci mu procenta, lecz tylko za pozostające całkowite miesiące.

W razie niezapłacenia należności w terminie, Bank obowiązany jest w przeciągu dni trzech sprzedać zastawione papiery przez agenta zmiany, i za uzyskaniem od niego karty umowy, poświadczającéj kurs, po jakim sprzedaż nastąpiła. Od summy ztąd otrzymanéj, Bank odtrąci swoją należność z kosztami i procentami, resztę zaś powróci właścicielowi zastawu za jego zgłoszeniem się. *(obacz § 21 i 22 Instrukcyi z dnia 29 Kwietnia 1828 r.)*

§ 125.

Jeżeliby ze sprzedaży papierów, stosownie do paragrafu poprzedzającego dokonanéj, Bank nie odzyskał całkowitéj należności, poszukiwać może reszty od właściciela zastawu.

§ 126.

Jeżeliby kurs papierów na giełdzie tak dalece się zniżył, iżby groził niebezpieczeństwem dla summ, na zastaw tych papierów przez Bank zaliczonych,—Bank obowiązany jest natychmiast wypowiedzieć kapitał właścicielowi zastawu w zamieszkaniu w Warszawie, jakie sobie przy wzięciu zaliczenia obrać powinien, i jeżeliby ten, w przeciągu dni trzech od daty odezwy Banku, zastawu nie wykupił, lub się o niego nie ułożył, Bank sprzedać jest mocen zastawione papiery i z summą resztującą postąpi stosownie do poprzedzającego paragrafu. *(tamże § 23.)*

F) Pożyczka na zastaw srebra i kosztowności uskutecznia się na zasadzie następujących przepisów:

§ 127.

Pożyczka na zastaw złota, srebra, kamieni drogich, klejnotów oprawnych, nieoprawnych, tudzież pereł, udzielaną będzie od miesiąca jednego do miesięcy dziewięciu; na kruszce w stosunku rzeczywistéj ich wartości do $^{9}/_{10}$ części, na drogie kamienie do $^{3}/_{4}$ części, a na perły do połowy ich warto-

стоящаго при Банкѣ присяжнаго оцѣнщика (*см. 24 § Инструкціи 29 Апрѣля 1828 г. и § 17 Инструкціи 10 Іюня 1828 г.*).

§ 128.

Банкъ можетъ, въ случаѣ надобности, требовать пробиреровъ монетнаго двора, для выслушанія ихъ мнѣнія; при пріемѣ же въ залогъ предметовъ, превышающихъ по цѣнѣ половину залога, представленнаго оцѣнщикомъ, Банкъ обязанъ пригласить другаго оцѣнщика для повѣрки оцѣнки (*см. § 25 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 г. и § 18 Инструкціи 10 Іюня 1828 года*).

§ 129.

Въ пользу оцѣнщика, на счетъ предъявителя залога, удерживается по $^1/_2$ % отъ суммы, выдаваемой Банкомъ (*см. § 25 Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года*).

§ 130.

При выдачѣ ссуды Банкъ удерживаетъ проценты за все время и, сверхъ того, единовременно $^1/_4$ % за сохраненіе залога (*см. тамъ же § 26*).

§ 131.

Еслибы закладчикъ выкупилъ залогъ до истеченія срока, Банкъ возвращаетъ ему проценты за остающіеся полные мѣсяцы, а въ случаѣ невыкупа залога въ назначенный срокъ, продается оный съ публичныхъ торговъ (*см. тамъ же § 27*).

G) Ссуды подъ залогъ промышленныхъ заведеній производятся на основаніи слѣдующихъ правилъ.

§ 132.

Банкъ можетъ производить ссуды фабрикамъ на отдаленный срокъ, не долѣе однакоже 12-ти лѣтъ, и краткосрочныя до 9-ти мѣсяцевъ.

§ 133.

Ссуды на срокъ отдаленный должны быть обезпечены

ści oznaczonéj przez taxatora przysięgłego, przez Bank mianowanego. (*obacz* § *24 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r. i* § *17 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 128.

W razie potrzeby, Bank przywołać może probierzów mennicy, dla wysłuchania ich zdania; w przedmiotach zaś, przechodzących połowę kaucyi wystawionéj przez użytego do szacowania taxatora, Bank obowiązany jest przywołać drugiego taxatora do sprawdzenia taxy. (*obacz* § *25 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r. i* § *18 Instrukcyi z d. 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 129.

Opłata dla taxatorów policzoną będzie na koszt właściciela zastawu po 1/2 od sta od summy przez Bank zaliczonéj. (*obacz* § *25 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 r.*)

§ 130.

Od summy wypożyczonéj, Bank potrąci z góry procent za cały czas pożyczki, a nadto 1/4 od sta na raz, na koszta zachowania i strzeżenia zastawu. (*tamże* § *26.*)

§ 131.

Jeżeliby właściciel wykupił zastaw przed upłynionym terminem, Bank powróci mu procent, lecz tylko za pozostające całkowite miesiące. Jeżeliby zaś kto w terminie zastawu nie wykupił, Bank sprzeda go przez publiczną licytacyę. (*tamże* § *27*).

G) Pożyczki zakładom przemysłowym udzielają się na zasadzie następnych przepisów:

§ 132.

Bank udzielać może pożyczki zakładom przemysłowym, długoletnie, nie przechodzące lat 12, i z krótkim terminem, to jest niedłuższe nad 9 miesięcy.

§ 133.

Pożyczka długoletnia zabezpieczona być musi hypotecznie

въ Ипотекѣ на первой половинѣ признанной Банкомъ оцѣнки недвижимости.

§ 134.

На случай недостатка ипотечнаго обезпеченія, Банкъ можетъ произвесть ссуду, равную половинѣ признанной имъ стоимости машинъ и другихъ фабричныхъ орудій, отдаваемыхъ въ залогъ и застрахованныхъ въ страховомъ отъ огня обществѣ.

За такими залогами Банкъ обязанъ учредить мѣстный надзоръ чрезъ собственныхъ своихъ или полицейскихъ служителей.

§ 135.

Получающій таковую ссуду изъ Банка даетъ обязательство, по установленной формѣ, насчетъ исполненія условія договора, заключеннаго съ Банкомъ, подъ личною отвѣтственностію.

Въ обязательствѣ этомъ оговаривается, что, на случай обращенія полученной ссуды не на тотъ предметъ, на который она отпущена, или въ случаѣ неисправности уплаты въ назначенные сроки, или еслибы фабрика остановилась въ ходу, Банкъ тотчасъ, не ожидая истеченія срока, можетъ требовать, посредствомъ немедленной экзекуціи, уплаты слѣдующей ему суммы, какъ капитала, такъ и процентовъ съ представленнаго въ обезпеченіе залога, со всякого его движимаго и недвижимаго имущества и даже посредствомъ личнаго задержанія должника, въ случаѣ его несостоятельности.

§ 136.

Уплата занятыхъ такимъ образомъ суммъ производится въ полугодовые сроки по истеченіи оныхъ, такъ, чтобы весь капиталъ, вмѣстѣ съ процентами по 5 на сто, возвращенъ былъ Банку въ опредѣленное время. Предоставляется однако должнику право уплатить долгъ свой и прежде срока.

§ 137.

Еслибы Банку слѣдовало оказать пособіе безъ обезпеченія возврата онаго, то предоставляется ему сноситься съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и представ-

na pierwszéj połowie szacunku nieruchomości, przez Bank uznanego.

§ 134.

W niedostatku zabezpieczenia hypotekowanego, Bank udzielać może pożyczkę do połowy uznanéj przez siebie wartości machin i narzędzi fabrycznych, w zastaw sobie oddanych, w Towarzystwach assekuracyjnych zabezpieczonych.

Nad takiemi zastawami ustanowi Bank dozór miejscowy, za pośrednictwem własnych officyalistów, albo władz policyjnych.

§ 135.

Biorący z Banku pożyczkę wystawi obligacyę urzędową, obejmującą zaręczenie dopełnienia warunków umowy z Bankiem zawartéj, podług następującéj treści:

Że na przypadek nieużycia pożyczki na cel, w którym udzieloną została, albo uchybienia terminu ratami dozwolonéj wypłaty, albo nawet, gdyby zakład w należytym przestał być ruchu, Bank mocen będzie natychmiast, nie czekając terminów lat dalszych, poszukiwać drogą gotowéj exekucyi całéj swéj należności w kapitale i procentach, tak na osobie dłużnika, jako też na przedmiotach na bezpieczeństwo wskazanych, i na wszelkim jego ruchomym i nieruchomym majątku, i pod przymusem osobistym.

§ 136.

Zwrot zaciągnionéj pożyczki następować będzie w równych ratach półrocznych zdołu, tak, aby kapitał całkowity wraz z procentem 5 od sta, w zakreślonym czasie, do Banku wpłynął. Wolno jednak dłużnikowi wcześniéj Bankowi należytość uiścić.

§ 137.

Gdyby wypadało udzielić zapomogę, bez pewności zwrotu, Bank jest upoważnionym do porozumienia się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i czynić za pośrednictwem

лять о каждомъ особомъ случаѣ черезъ Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, на разрѣшеніе Совѣта Управленія съ тѣмъ, чтобы, въ случаѣ потерь всей или части отпущенной въ ссуду суммы, разрѣшено было Банку пополнить оную изъ прибылей, передаваемыхъ ежегодно въ Казну Царства (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 27 Іюля (8 Августа) 1834 г.*).

§ 138.

Краткосрочныя ссуды могутъ быть производимы Банкомъ подъ вексель владѣльца фабрики и подъ залогъ машинъ, фабричныхъ орудій, сырыхъ матеріаловъ и издѣлій, принадлежащихъ фабрикѣ.

§ 139.

Въ случаѣ пріема въ залогъ движимостей, ссуда не можетъ превышать половины признанной Банкомъ ихъ цѣны, и заемщикъ обязанъ, кромѣ векселя, представить еще законное и формальное обязательство, съ подробнымъ означеніемъ всѣхъ отданныхъ въ залогъ предметовъ, за цѣлостью которыхъ Банкъ установляетъ надзоръ, согласно § 134.

§ 140.

Если заемщикъ не заплатитъ на срокъ по векселю, обезпеченному, сверхъ залога, одною только подписью, то Банкъ, пользуясь привилегіею, которая предоставлена ему въ отношеніи заложенныхъ предметовъ, долженъ требовать удовлетворенія судебнымъ порядкомъ.

§ 141.

Банкъ обязанъ увѣдомлять Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, въ вѣдѣніи коей состоитъ туземная промышленность, какія фабрики и сколько именно получили отъ него ссуды.

§ 142.

Особому чиновнику Банка поручается по временамъ и въ неопредѣленные сроки, не менѣе однакоже одного раза въ годъ, ревизовать всѣ склады, состоящіе подъ надзоромъ другихъ

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, stósowne w każdém szczególném zdarzeniu do Rady Administracyjnéj przedstawienie, aby zaliczenia takiego rodzaju uskuteczniać mu było wolno, i ażeby w razie całkowitych ich lub cząstkowych strat, Bank zatrzymywał sobie takowe z zysków corocznie do Skarbu przelewanych. *(obacz decyzyę Rady Administracyjnéj z dnia 27 Lipca (8 Sierpnia) 1834 r.)*

§ 138.

Pożyczki z krótkim terminem Bank udzielać może za wexlem samego właściciela zakładu i wzięciem w zastaw machin, narzędzi fabrycznych, materyałów surowych lub wyrobionych, do fabryki należących.

§ 139.

W razie wzięcia w zastaw ruchomości, pożyczka przenosić nie może połowy ich wartości, przez Bank uznanéj, a nadto prócz wexlu, pożyczający wystawi Bankowi obligacyę urzędową, z wyszczególnieniem wszystkich oddanych w zastaw przedmiotów, nad któremi Bank ustanowić może dozór, w sposób § 134-m wskazany.

§ 140.

Na przypadek uchybienia terminu wypłaty wexlu, jednym tylko podpisem, obok prawa zastawu, opatrzonego, Bank z przywileju, jaki mu na zastawionych przedmiotach służy, poszukiwać będzie swojéj satysfakcyi właściwą drogą prawa.

§ 141.

Bank obowiązany jest uwiadamiać Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, pod któréj kierunkiem przemysł krajowy zostaje, którym zakładom i jak wysoką udzielił pożyczkę.

§ 142.

Od czasu do czasu, w terminach nieoznaczonych, oddzielny urzędnik Banku sprawdzać będzie, raz w rok przynajmniéj, składy, pod dozór innych urzędników oddane, porów-

чиновниковъ, и производить повѣрку оныхъ по книгамъ, наблюдая вообще, исполняются ли въ точности данныя Банкомъ инструкціи.

Отдѣленіе V.

О кредитахъ подъ залоги.

§ 143.

Лицамъ, которыя внесутъ въ Банкъ публичные фонды, золото, серебро и другія цѣнности, кои Банкъ въ правѣ покупать и продавать и подъ которыя предоставлено ему производить ссуды, могутъ быть открываемы въ книгахъ Банка кредиты въ монетѣ, соотвѣтственно дѣйствительной цѣнѣ вносимыхъ предметовъ, которую Банкъ опредѣляетъ по каждому роду вклада, порядкомъ, изъясненнымъ въ предыдущихъ параграфахъ (*см.* § *10 Инструкціи 2 Сентября 1828 года*).

§ 144.

При пріемѣ такимъ образомъ вклада, Банкъ выдаетъ вкладчику надлежащее на его имя свидѣтельство, которое никому не можетъ быть переуступлено безъ вѣдома Банка; но еслибы вкладчикъ пожелалъ совершить такую переуступку, то Банкъ принадлежащее ему свидѣтельство переписываетъ на имя другаго лица (*см. тамъ же* § *11*).

§ 145.

Свидѣтельства, выдаваемыя на внесенные въ Банкъ публичные фонды, драгоцѣнности, или другіе предметы, не могутъ быть передаваемы другому лицу, безъ предварительнаго о томъ увѣдомленія Банка на письмѣ.

§ 146.

Въ случаѣ утраты подобныхъ свидѣтельствъ, желающій получить обратно свой вкладъ обязанъ опубликовать о потерѣ ихъ въ оффиціальной газетѣ 3 раза, такъ, чтобы между каждою публикаціею прошло 2 недѣли, и представить номеръ той газеты при прошеніи въ Банкъ; тогда вкладъ можетъ быть возвращенъ, безъ представленія обратно выданнаго на оный свидѣтельства.

§ 147.

Вкладчикъ, имѣющій открытый кредитъ въ Банковыхъ

nywać je z książkami,— zgoła przestrzegać, czy udzielone przez Bank instrukcye ściśle są zachowywane.

Rozdział V.

O pożyczkach na otwarte kredyta.

§ 143.

Składającym do depozytu Banku papiery publiczne, złoto, srebro i inne wartości, które Bank zbywać i nabywać, i na które pożyczkę udzielać jest upoważniony, otworzony być może w księgach bankowych kredyt, w gotowiźnie, którego stosunek do istotnéj ceny złożonych przedmiotów, Bank przy każdym rodzaju dopozytów oznaczy, sposobem poprzedniem paragrafami przepisanym. (*obacz* § *10 Instrukcyi z dnia 2 Września 1828 r.*)

§ 144.

Na złożony w tym sposobie depozyt, Bank wyda właścicielowi stosowny dowód na imię jego, któryto dowód bez wiedzy Banku nikomu odstąpiony być nie może. Jeżeliby właściciel chciał depozyt komu innemu odstąpić, wtenczas Bank na żądanie właściciela, dowód mu służący na imię nowego nabywcy przepisze. (*tamże* § *11.*)

§ 145.

Dowody wydane na zastaw papierów publicznych, kosztowności, lub innych przedmiotów, nie mogą być cedowane bez poprzedniego uwiadomienia o tém na piśmie Banku Polskiego.

§ 146.

W razie zagubienia podobnych dowodów, właściciel, żądający wykupienia zastawu, obowiązany będzie ogłosić trzykrotnie, w odstępach dwutygodniowych, w gazecie Rządowéj, zagubienie swego dowodu, i numer téj gazety złożyć Bankowi przy podaniu. Poczém dopiero zastaw może być wydany, bez wracania Bankowi wydanego nań dowodu zastawnego.

§ I47.

Właściciel depozytu, mający tym sposobem otwarty w

книгахъ, можетъ распоряжать имъ по своему усмотрѣнію и выдавать ассигновки на Банкъ, который, по предъявленіи ихъ за подписью вкладчика, обязанъ произвесть выдачу на другой

день, если сумма не превышаетъ		3,000 зл.
въ 3 дни, если она не превышаетъ		10,000 —
— 10 дней — —		50,000 —
— 15 дней — —		100,000 —
— мѣсяцъ — —		250,000 —
— 2 мѣсяца — —		500,000 —
— 4 — — —		1,000,000 —

а суммы, превышающія милліонъ, въ 6 мѣсяцевъ (*см. тамъ же § 12 и § 3 Инструкціи 10 Іюня 1828 года*).

§ 148.

Съ выплачиваемыхъ по открытому кредиту суммъ Банкъ взимаетъ указные проценты, считая по день возврата ссуды, или по послѣднее число Іюня и Декабря мѣсяца, когда возобновляются счеты капиталамъ и процентамъ, причисляемымъ въ то же время къ капиталу. Съ суммъ, которыя внесены будутъ вкладчиками въ Банкъ въ уплату занятой суммы, также считаются проценты, но въ такомъ только случаѣ, когда вносимая сумма не превышаетъ суммы, Банкомъ кредитованной, въ противномъ же случаѣ излишекъ признаваемъ будетъ вкладомъ безпроцентнымъ (*см. § 13 Инструкціи 2 Сентября 1828 и опредѣленіе Банка 31 Января 1829 года*).

§ 149.

Вкладчикъ обязанъ отмѣчать, на оборотѣ свидѣтельства, всѣ ассигнованныя на Банкъ выдачи, равно какъ и суммы, внесенныя въ Банкъ въ возвратъ открытаго ему кредита (*см. § 14 Инструкціи 2 Сентября 1828 года*).

§ 150.

Еслибы по акцептаціи Банкомъ ассигновки, или по произведеніи уже выдачи оказалось, что, по причинѣ пониженія цѣны внесенныхъ вкладовъ, или отъ накопленія процентовъ,

księgach bankowych kredyt, zarządzać nim może podług upodobania przez wydawanie assygnacyj na Bank, który, od daty okazania mu takowych assygnacyj z podpisem właściciela depozytu, obowiązany jest zarządzoną wypłatę uskutecznić:

dnia następnego, jeśli takowa nie przenosi	złp.	3,000,
w dni 3, jeśli nie przenosi	złp.	10,000,
w dni 10, jeśli nie przenosi	złp.	50,000,
w dni 15, jeśli nie przenosi	złp.	100,000,
w miesiąc, jeśli nie przenosi	złp.	250,000,
w 2 miesiące, jeśli nie przenosi . . .	złp.	500,000,
w 4 miesiące, jeśli nie przenosi . . .	złp.	1,000,000.

Summy zaś większe od miliona w miesięcy sześć. (*obacz § 12 tamże i § 3 Instrukcyi z dnia 10 Czerwca 1828 r.*)

§ 148.

Od summ wypłaconych na otwarty kredyt, Bank liczyć sobie będzie procent nie przechodzący stopy prawnéj handlowéj, aż do dnia zwrotu pożyczki, lub do dnia ostatniego miesiąca Czerwca i Grudnia, z którym, wszelka należność tak w kapitale jako i w prowizyi na nowy rachunek przeniesiona i za kapitał uważana będzie. — Od summ, któreby pożyczający wnieśli na pokrycie należytości Banku, liczyć im się będzie wzajemnie prowizya, lecz tylko wtenczas, jeśli summy te nie przenoszą należytości Banku, gdyż w tym przypadku, przewyżka uważaną będzie, jako przekaz bezprocentowy. (*obacz § 13 Instrukcyi z dnia 2 Września 1828 r. i rozporządzenie Banku z d. 31 Stycznia 1829 r.*)

§ 149.

Właściciel depozytu obowiązany jest zapisywać, na odwrotnéj stronie dowodu, wszelkie czynione przez niego do Banku zarządzenia wypłaty, tudzież ilość powróconéj Bankowi należytości, na zwrot użytego kredytu. (*obacz § 14 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

§ 150.

Jeżeliby po zaakceptowaniu przez Bank assygnacyi właściciela depozytu, lub po uskutecznieniu wypłaty, przytrafiło się, że, czyto dla zniżenia wartości złożonych przedmiotów, czy

причитающаяся Банку отъ вкладчика сумма превышаетъ кредитъ, въ такомъ случаѣ Банкъ обязанъ увѣдомить о томъ вкладчика, для обезпеченія открытаго ему кредита въ теченіе 3 дней, по минованіи коихъ, еслибы требованіе Банка удовлетворено не было, онъ въ правѣ продать внесенные предметы и, удержавъ причитающуюся ему сумму, остальную, буде окажется, возвратитъ вкладчику (*см. тамъ же* § *15*).

§ 151.

Еслибы ассигнованныя вкладчикомъ выдачи во время предъявленія Банку ассигновки превышали кредитъ его, но еще не равнялись полной цѣнѣ внесенныхъ имъ предметовъ, Банкъ можетъ таковые продать и произвесть ассигнованную выдачу въ надлежащій срокъ, излишекъ же, еслибы таковой остался, по удержаніи причитающейся Банку суммы, возвратитъ вкладчику (*см. тамъ же* § *16*).

§ 152.

Еслибы, наконецъ, ассигнуемыя вкладчикомъ выдачи въ день предъявленія Банку ассигновки превышали всю цѣну внесенныхъ предметовъ, Банкъ обязанъ спросить предъявителя ассигновки, желаетъ ли онъ получить такую токмо часть денегъ, какая остается въ распоряженіи ассигнующаго, соотвѣтственно полной цѣнѣ его залога, за вычетомъ слѣдующихъ Банку, согласно § 148, процентовъ, и если предъявитель ассигновки изъявитъ на то согласіе, Банкъ акцептуетъ ассигновку въ такой только части и, продавъ внесенныя въ оный предметы, за удержаніемъ слѣдующей ему суммы, выплачиваетъ предъявителю ассигновки въ срокъ ту часть, которую онъ акцептовалъ, съ выдачею ему надлежащаго въ томъ засвидѣтельствованія. Буде же предъявитель ассигновки не согласится принять часть причитающейся по ней суммы, Банкъ ассигновки таковой не принимаетъ (*см. тамъ же* § *17*).

§ 153.

Если для открытія кредита будутъ внесены въ Банкъ публичные фонды, приносящіе проценты, на обязанности Банка лежитъ полученіе этихъ процентовъ въ опредѣленные

dla narosłych procentów, należność bankowa przenosiła stosunek ustanowionego dla tychże przedmiotów kredytu, Bank zawiadomi o tém właściciela, a jeżeliby ten, w przeciągu dni trzech od daty odezwy Banku, kredytu nie zabezpieczył, Bank mocen jest sprzedać złożone przedmioty i po potrąceniu należności swojéj, resztę, jeżeliby jaka została, właścicielowi powróci. (*tamże* § *15.*)

§ 151.

Jeżeliby zaś zarządzone przez właściciela depozytu wypłaty, w chwili okazania Bankowi assygnacyi, przechodziły stosunek służącego mu kredytu, a nie dochodziły całkowitéj wartości złożonych przedmiotów, Bank mocen będzie sprzedać takowe przedmioty, wypłatę zarządzoną w właściwym terminie uskutecznić, przewyżkę zaś, jeżeliby jaka pozostała po potrąceniu sobie przypadającéj należności, właścicielowi powróci. (*tamże* § *16.*)

§ 152.

Gdyby nakoniec zarządzone przez właściciela wypłaty, w dniu okazania assygnacyi Bankowi, przechodziły całkowitą wartość złożonych przedmiotów, Bank zapyta okaziciela téjże assygnacyi, czy sobie życzy otrzymać taką część wypłaty, na jaką kredyt assygnującego, ze względem na przypadające Bankowi stosownie do § 148 prowizye, aż do całkowitéj wartości depozytu wystarczy. Na co jeśli tenże zezwoli, Bank zaakceptuje takową tylko część asssygnacyi, złożone u niego przedmioty sprzeda i po potrąceniu swojéj należności zaakceptowaną ilość okazicielowi assygnacyi w terminie zaliczy i na to wyda mu stosowne poświadczenie.

Jeżeliby zaś właściciel assygnacyi nie przystawał na otrzymanie części jéj wartości, Bank assygnacyi takowéj akceptować nie będzie. (*tamże* § *17.*)

§ 153.

Jeżeli na kredyt otwarty złożone będą Bankowi papiery publiczne, procent przynoszące, Bank trudnić się będzie poborem tych procentów w terminach właściwych, tudzież obowiąz-

сроки, вмѣсто вкладчика, съ совершеніемъ всѣхъ формальностей при погашеніи сихъ бумагъ, а съ полученными деньгами Банкъ поступаетъ по назначенію вкладчика, съ вычетомъ въ свою пользу $^1/_3$ $^0/_0$ за коммисію (*см. тамъ же* § *4, 7 и 18*).

§ 154.

Желающій, чтобы внесенные имъ въ Банкъ публичные фонды были пересланы въ томъ видѣ, въ какомъ имъ предъявлены, въ какое либо мѣсто внутри, или внѣ Царства, долженъ нести расходы за пересылку ихъ, и на немъ же лежитъ обязанность заплатить и за пересылку по его порученію наличныхъ денегъ внутри Царства, въ одинъ изъ губернскихъ или обводовыхъ городовъ.

Но еслибы Банку поручено было произвесть выдачу въ какомъ либо изъ заграничныхъ городовъ, то онъ производитъ таковую сообразно курсу той монеты, какою произведена будетъ выдача, со включеніемъ и прочихъ по сему расходовъ (*см. тамъ же* § *5*).

§ 155.

Проценты съ закладныхъ листовъ присовокупляются къ кредиту съ 1 Января и 1 Іюля каждаго года. Съ другихъ же публичныхъ фондовъ—со времени, въ которое, по роду ихъ, они подлежатъ уплатѣ (*см. опредѣленіе Банка 24 Февраля 1829 г.*).

§ 156.

Вкладъ во всякое время можетъ быть взятъ обратно по частямъ, или сполна, по уплатѣ слѣдующей Банку суммы (*см.* § *20 Инструкціи 2 Сентября 1828 года*).

§ 157.

При возвратѣ внесенныхъ въ Банкъ цѣнностей, Банкъ взыскиваетъ въ свою пользу $^1/_3$ $^0/_0$ за коммисію, но въ такомъ лишь случаѣ, если вкладчикъ, не воспользовавшись открытымъ ему кредитомъ, не ассигновалъ на Банкъ выдачъ наличными деньгами на такую по крайней мѣрѣ сумму, съ которой проценты равнялись бы платѣ за коммисію (*см. тамъ же*).

§ 158.

Производимыя Банкомъ уплаты процентовъ или возвратъ

kiem jego będzie zastąpić właściciela we wszystkich formalnościach przy amortyzacyi tychże papierów używanych; z otrzymaną zaś z tychże źródeł gotowizną Bank postąpi stosownie do zlecenia właściciela depozytu, z potrąceniem sobie kommissu $^1/_3$ %. (*obacz § 4, 7 i 18 tamże*)

§ 154.

Właściciel papierów publicznych, żądający, aby takowe w naturze na oznaczone przez niego miejsce w kraju lub za granicą przesłane zostały, poniesie koszta przesyłki, niemniéj poniesie koszta przesyłki za wszelkie wypłaty w gotowiźnie, zarządzone w kraju na jedno z miast gubernialnych lub obwódowych.

Jeżeliby zaś wypłaty te na jedno z miast zagranicznych zarządzone były, Bank uskuteczni je ze względem na kurs monety, w któréj takowe uiszczać będzie, i inne w téj mierze wydatki. (*obacz § 5 tamże*)

§ 155.

Procenta od listów zastawnych kredytować się będą stronom od dnia 1 Stycznia i 1 Lipca, od innych zaś papierów publicznych, w terminach, w których zrealizowane być mogą. (*obacz rozporządzenie Banku z d. 24 Lutego 1829 r.*)

§ 156.

Depozyt za zwrotem należności Banku, w każdym czasie odebranym być może, w części lub całości. (*obacz § 20 Instrukcyi z d. 2 Września 1828 r.*)

§ 157.

Przy podniesieniu złożonych na depozyt wartości, Bank liczyć sobie będzie kommissu $^1/_3$ %, lecz tylko wtenczas kiedy właściciel depozytu nie korzystał z otwartego sobie kredytu, przez wystawienie na Bank assygnacyj w gotowiźnie, w takiéj przynajmniéj ilości, aby policzony od niego procent wyrównywał wysokości owego kommissu. (*tamże*)

§ 158.

Wypłata procentu lub częściowy zwrot depozytu, jakie Bank

вклада по частямъ означаются, согласно §§ 44, 153 и 157 настоящей Инструкціи, на оборотѣ свидѣтельствъ, самимъ Банкомъ, или его Коммисіонерами, по совершенномъ же окончаніи разсчетовъ свидѣтельство возвращается Банку для уничтоженія (*см. тамъ же § 21*).

§ 159.

Банкъ можетъ открывать кредитъ по векселямъ съ одною только подписью и ипотечнымъ обезпеченіемъ, но въ такомъ случаѣ особенное обращаетъ вниманіе на то, чтобы открытый кредитъ не имѣлъ единственною цѣлью полученіе ссуды на ипотеку, но служилъ бы для торговой операціи (*см. тамъ же § 33*).

§ 160.

Открытый такимъ образомъ кредитъ, еслибы векселедатель въ теченіе года имъ вполнѣ не воспользовался, прекращается по истеченіи сего срока. Желающій имъ воспользоваться долженъ просить объ открытіи ему вновь кредита.

§ 161.

Банкъ обязанъ опредѣлять ежемѣсячно количество суммы, назначенной для открытыхъ кредитовъ.

Примѣчаніе. Главный Директоръ Финансовъ, отъ 28 Октября (9 Ноября) 1860 г., за № 55,381, разрѣшилъ принимать къ учету векселя промышленно-земледѣльческихъ домовъ, въ Банкѣ и на провинціи, посредствомъ Казначействъ, подъ залогъ представляемыхъ въ Банкъ публичныхъ фондовъ.

Отдѣленіе VI.

О предпріятіяхъ къ поощренію торговли, кредита и промышленности.

§ 162.

Предоставляется Банку участвовать въ предпріятіяхъ, служащихъ къ распространенію торговли, кредита и промышленности, на собственный ли счетъ, или содѣйствіемъ частнымъ лицамъ (*см. 17 и 20 ст. Устава Банка 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 163.

Банкъ приступаетъ на свой счетъ къ такимъ только предпріятіямъ, кои производятся въ предѣлахъ Царства (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 1 Декабря 1829 г.*).

uskuteczniać będzie, ze względem na § 44, 153 i 157 niniejszéj instrukcyi, odpisywane będą na stronie odwrotnéj dowodów depozytowych przez Bank lub jego kommissantów; po zupełném zaś ukończeniu rozrachunku, dowód depozytowy winien być Bankowi powrócony i przez niego umorzony. (*tamże* § *21.*)

§ 159.

Bank udzielać może kredyt na wexle z jednym podpisem i zabezpieczeniem hypoteczném; w takim jednak razie Bank szczególniéj baczyć powinien, aby otworzenie kredytu nie następowało jedynie dla zyskania pożyczki na hypotekę, lecz miało miejsce w interessie handlowym. (*tamże* § *33.*)

§ 160.

Otworzony tym sposobem, a niewyczerpany kredyt w ciągu roku, przy skończonym roku ustaje. Życzący z niego korzystać, na nowo musi mieć sobie ten kredyt otworzonym.

§ 161.

Co miesiąc Bank ustanawiać ma wysokość funduszów, jakie będzie mógł zaliczać na otwarte kredyta.

Uwaga. Dyrektor Główny Skarbu dnia 28 Października (9 Listopada) 1860 r., N° 55,381, upoważnił do otwierania domom handlowo-rolniczym w Banku i na prowincyi, przez pośrednictwo kass skarbowych, kredytów na składane w Banku tutejsze papiery publiczne.

Rozdział VI.

O przedsięwzięciach handlowych, kredytu i przemysłu.

§ 162.

Przedsięwzięcia, zmierzające ku rozszerzeniu handlu, kredytu i przemysłu krajowego, Bank może wspierać, albo też może sam podejmować się ich wykonania. (*obacz art. 17 i 20 Ustawy bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 163.

Takich tylko przedsięwzięć Bank podejmować się może, które będą w kraju wykonywane. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 1 Grudnia 1829 r.*)

§ 164.

Всякій разъ, когда Банкъ признаетъ нужнымъ или возможнымъ приступить къ какому либо предпріятію сего рода, обязанъ представить о томъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, для испрошенія на то особаго разрѣшенія Правительства (*см.* § *20 Устава Банка 17* (*29*) *Января 1828 г.*).

А) Учрежденіе складочныхъ магазиновъ.

§ 165.

На счетъ Банка и въ собственность его имѣютъ быть построены магазины въ Новомъ Дворѣ, Варшавѣ и Влоцлавкѣ.

Магазинъ въ Новомъ Дворѣ назначенъ для склада хлѣба.

Въ Варшавскомъ магазинѣ, который имѣетъ быть построенъ не прежде, какъ по окончаніи магазина въ Новомъ Дворѣ, назначено помѣщеніе въ трехъ частяхъ для продуктовъ колоніальныхъ и собственныхъ произведеній Царства, какъ-то: льна, пеньки, кожъ, сукна, полотна, желѣза, цинка, мѣди, олова, стекла, мелкихъ издѣлій разнаго рода, жидкостей и проч., а въ одной только части для хлѣба (*см. Высочайшій указъ 21 Января (2 Февраля) 1830 г. ст. 1 и 2 и предписаніе Князя-Намѣстника въ Царствѣ Главному Директору Финансовъ и Казначейства отъ 27 Октября 1833 г., № 2,249*).

§ 166.

Учрежденіе подобныхъ магазиновъ въ другихъ мѣстахъ Царства имѣетъ быть предпринимаемо не прежде, пока не окажется по послѣдствіямъ, что они приносятъ дѣйствительную пользу туземной торговлѣ, и что издержки на устройство ихъ могутъ быть достаточно вознаграждены (*см.* § *4 предписанія Князя-Намѣстника Главному Директору Финансовъ и Казначейства отъ 27 Октября 1833 г.,* № *2,249*).

§ 167.

Постройка магазиновъ будетъ производиться по Высочайше утвержденнымъ планамъ (*см. 2 ст. Указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

§ 164.

Ile razy Bank osądzi potrzebę lub możność podjęcia się jakiego przedsięwzięcia kredytowego, handlowego lub przemysłowego, winien w téj mierze uczynić przedstawienie do Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, celem uzyskania szczególnego na to od Rządu upoważnienia. (*obacz art. 20 Ustawy bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

A) Magazyny składowe.

§ 165.

Bank wystawi swoim kosztem i na swoją własność magazyny w Nowymdworze, Warszawie i Włocławku.

Magazyn w Nowymdworze wystawiony będzie na skład zboża.

Magazyn zaś w Warszawie, którego budowa dopiero po ukończeniu magazynu w Nowymdworze przez Bank uskuteczniona być-może, wystawiony będzie w 1/4 części na skład zboża, a w 3/4 na skład płodów kolonialnych, tudzież dalszych potrzeb kraju, jako to: lnu, konopi, skór, sukna, płótna, żelaza, cynku, miedzi, cyny, szkła, drobnych wyrobów różnego rodzaju, pływów i t. d. (*obacz Ukaz Najjaśniejszego Pana z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r. art. 1 i 2, tudzież odezwę Xięcia Namiestnika Królewskiego do Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu z d. 27 Października 1833 r. N⁰ 2,249.*)

§ 166.

Zakładanie podobnych magazynów w innych punktach Królestwa nie prędzéj ma być przedsiębrane, aż po osiągnięciu ze skutków przekonania o rzeczywistych dla handlu krajowego korzyściach i pewności, że wydatki, na budowę ich użyć się mające, mogą dostatecznie być wynagrodzone. (*obacz § 4 odezwy Xięcia Namiestnika do Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu z dnia 27 Października 1833 r. N⁰ 2,249.*)

§ 167.

Budowa tych magazynów odbywać się ma według planów przez Najwyższą Władzę zatwierdzonych. (*obacz art. 2 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)

§ 168.

Порядокъ пріема на склады хлѣба, количество платы за сохраненіе его и расходы на содержаніе магазиновъ и застрахованіе, опредѣлены будутъ окончательно особымъ постановленіемъ, которое подлежитъ равномѣрно Высочайшему утвержденію и опубликованію (*см. тамъ же ст. 3*).

B) Постройка шоссе.

(Приложеніе IV.)

C) Постройка Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги.

§ 169.

Банкъ имѣетъ надзоръ и ведетъ контроль за дѣйствіями Общества учредителей Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги. Для облегченія и установленія сношеній, какія могутъ быть производимы, чрезъ его посредство, между Обществомъ и Правительствомъ, назначенъ отъ Правительства особый Коммисаръ (*см. Высочайшій указъ 7 (19) Января 1839 г., Контрактъ, заключенный съ Обществомъ, и Уставъ сего Общества*).

§ 170.

Банкъ принимаетъ въ свою кассу, или за свой счетъ отъ Гг. Гарманъ и К°. въ Лондонѣ, всѣ суммы, поступающія отъ продажи акцій Общества, и, по мѣрѣ надобности, отпускаетъ на счетъ ихъ Дирекціи Общества потребныя для постройки желѣзной дороги деньги.

§ 171.

Банкъ выплачиваетъ, вмѣсто Казначейства, обезпеченные Правительствомъ акціонерамъ проценты по 4 на сто, равно какъ и дивидендъ, еслибы таковой причитался въ ихъ пользу, сверхъ доходовъ отъ желѣзной дороги.

§ 172.

При надзорѣ и контролѣ со стороны Банка, онъ обязанъ соблюдать уставы Общества и контрактъ, заключенный имъ съ Правительствомъ 14 (26) Ноября 1838 г., на

§ 168.

Sposób, w jaki zboże na skład przyjmowane być ma, ilość opłaty za przechowywanie uiszczać się mającéj, niemniéj koszta utrzymania i assekuracyi, oznaczone zostaną ostatecznie szczególném urządzeniem, które również przez Najwyższą Władzę zatwierdzone, a następnie ogłoszone zostanie. (*tamże art. 3.*)

B) Drogi bite.

(Annex IV.)

C) Koléj żelazna między Warszawą a Wiedniem.

§ 169.

Nadzór i kontrolla nad działaniami Towarzystwa kolei żelaznéj między Warszawą a Wiedniem wykonywane są przez Bank Polski, który, dla ułatwienia i ustalenia stosunków, jakie za jego pośrednictwem między Towarzystwem a Rządem zachodzić będą, dodanego ma oddzielnego Kommissarza Rządu, przez Rząd nominowanego.(*obacz Ukaz Najwyższy z d. 7 (19) Stycznia 1839 r., Kontrakt z Towarzystwem zawarty i Statut tegoż Towarzystwa*)

§ 170.

Bank przyjmuje do kassy swojéj, lub na swój rachunek, u.p. Harmann et Comp. w Londynie, wszelkie fundusze, jakie wpływać będą z wyprzedaży akcyj Towarzystwa i z funduszów tych, w miarę potrzeby, robić będzie Dyrekcyi Towarzystwa zaliczenia na budowę kolei żelaznéj.

§ 171.

W zastępstwie Skarbu, Bank wypłacać będzie akcyonaryuszom zapewnioną przez Rząd prowizyę 4 %, tudzież dywidendę, jakaby z otrzymanych dochodów kolei żelaznéj przypaść na nich mogła.

§ 172.

W wykonywaniu władzy nadzorczéj i kontrollującéj, Bank obowiązany jest przestrzegać Statutów Towarzystwa i kontraktu z Rządem przez Towarzystwo na dniu 4 (16) Listopada 1838

который послѣдовало Высочайшее соизволеніе, равно какъ и инструкцію, данную Банку Главнымъ Директоромъ, Предсѣдательствующимъ въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

D) Постройка Августовскаго канала.

(Приложеніе V.)

E) Продажа цинка.

§ 173.

Банкъ можетъ продавать въ кредитъ листовый цинкъ для крытія домовъ (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 23 Іюня (5 Іюля) 1833 года*).

§ 174.

Желающіе покрывать свои дома цинкомъ обязаны представить:

1) свидѣтельство Бургомистра (если строеніе состоитъ въ городѣ), съ описаніемъ, въ какомъ положеніи оно находится, и съ обозначеніемъ длины его и ширины. Для сельскихъ строеній таковаго свидѣтельства не нужно (*см. 1 пунктъ Инструкціи для торговаго отдѣленія отъ 12 Ноября 1833 года, № 19,562*);

2) выписку изъ ипотечныхъ книгъ для удостовѣренія, что слѣдующая Казнѣ за листовый цинкъ сумма будетъ помѣщена въ первой половинѣ той цѣны дома или имѣнія, какую Банкъ признаетъ дѣйствительною (*см. тамъ же 2 пунктъ*);

3) свидѣтельство объ исправномъ взносѣ податей и срочныхъ платежей Кредитному Обществу (*см. тамъ же 3 пунктъ*);

4) декларацію о томъ: сколько и для какой надобности требуется цинка (*см. тамъ же 4 пунктъ*).

Послѣ чего заключается съ Банкомъ условіе относительно цѣны цинка, количества, какое можетъ быть отпущено, и сроковъ платежа (*см. тамъ же 5 пунктъ*).

§ 175.

На сумму, какая будетъ слѣдовать Банку за цинкъ, покупатель онаго въ кредитъ заявитъ формальное ипотечное обязательство, принимая на себя вносить причитающіяся съ него

roku zawartego, a przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego, jak niemniéj instrukcyi, jaka Bankowi przez Dyrektora Głównego, w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu Prezydującego, przepisaną została.

D) Kanał Augustowski.

(Annex V.)

E) Przedaż cynku.

§ 173.

Bank Polski mocen jest sprzedawać na kredyt blachę cynkową, na cel pokrywania dachów. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 23 Czerwca (5 Lipca) 1833 r.*)

§ 174.

Mający zamiar pokryć budowlę cynkiem obowiązany jest złożyć:

1) Swiadectwo Burmistrza, jeżeli budowla jest w mieście, dowodzące, w jakim stanie ta budowla obecnie znajduje się, oraz jéj długość i szerokość; do budowli wiejskich takie świadectwo nie jest potrzebném. (*obacz § 1 Instrukcyi z d. 12 Listopada 1833 r. N⁰ 19,562 dla Wydziału Handlu*)

2) Wykaz hypoteczny, dla przekonania, że summa, Skarbowi za blachę przypadająca, pomieści się w pierwszéj połowie wartości domu lub dóbr, jaką Bank uzna za istotną. (*tamże punkt 2.*)

3) Dowód, iż opłaca regularnie podatki i raty Towarzystwa Kredytowego. (*tamże punkt 3.*)

4) Deklaracyę ile i na co potrzebuje cynku.(*tamże punkt 4.*) A następnie ułoży się z Bankiem o cenę blachy, ilość jaką otrzyma, i o termina wypłaty. (*tamże punkt 5.*)

§ 175.

Na summę, jaka się należeć będzie Bankowi za blachę, zezna kupujący ją na kredyt urzędową obligacyę hypoteczną, obowiązując się wnosić do właściwéj kassy obwodowéj, w ra-

деньги въ подлежащее Обводовое Казначейство, въ полугодовые сроки, а именно: въ первые 10 дней Февраля и первые 10 дней Іюля, по сдѣланному разсчету, часть капитала съ процентами и $^1/_3$ % въ одинъ разъ за коммисію. Въ случаѣ невзноса въ установленные сроки платежей, покупщикъ подвергается административной экзекуціи для взысканія съ него, какъ невнесенныхъ платежей, такъ и цѣлаго капитала вдругъ, какой онъ оставался бы въ то время должнымъ Казнѣ (*см. тамъ же 6 и 7 пунктъ*).

§ 176.

Срокъ, въ который должна быть пополнена ссуда, отпускаемая цинкомъ для крытья домовъ, не можетъ быть болѣе 10 лѣтъ (*см. тамъ же 8 пунктъ*).

§ 177.

Ссуда цинкомъ на покрытіе домовъ въ городѣ можетъ простираться до $^4/_5$ цѣны дома по оцѣнкѣ Страховымъ отъ огня Обществомъ, если онъ уже отстроенъ, если же не выстроенъ, то въ $^2/_3$ частяхъ его стоимости по смѣтѣ (*см. тамъ же 9 пунктъ*).

§ 178.

Въ случаѣ предъявленія Банку другаго обезпеченія, допускается облегченіе условія относительно помѣщенія дѣлаемаго кредита на первой половинѣ цѣны дома или имѣнія, какая будетъ признана Банкомъ, равно какъ и условія требуемаго предыдущимъ параграфомъ (*см. тамъ же 10 пунктъ*).

§ 179.

Владѣльцы земскихъ имѣній могутъ, за представленіемъ ипотечныхъ обезпеченій, получить цинкъ всякій разъ, когда Банкъ признаетъ представляемое ими обезпеченіе достаточнымъ, съ уплатою за оный въ полугодовые сроки, не болѣе однакоже 6 сроковъ (*см. тамъ же 11 пунктъ*).

§ 180.

Получающій таковую ссуду обязанъ уплачивать долгъ, въ условленные сроки, съ процентами, прямо въ кассу своего обвода, совокупно съ податью офяра, внося, сверхъ того, еди-

tach półrocznych, a mianowicie, w pierwszych dziesięciu dniach Lutego i w pierwszych dziesięciu dniach Lipca, należność z procentem; oprócz tego zaś tytułem kommissu opłaci na raz jeden $^1/_3$ od sta. Na przypadek uchybienia w opłacie rat podda się exekucyi administracyjnéj, tak do ściągnięcia rat zaległych, jako też i całego kapitału na raz, jakiby jeszcze naówczas pozostawał Skarbowi dłużnym. (*tamże punkt 6 i 7.*)

§ 176.

Czas, na który pożyczka w cynku, na krycie dachów zaciągnięta, umorzoną być może, nie powinien przechodzić lat 10. (*tamże punkt 8.*)

§ 177.

Pożyczka w cynku, udzielana na domy w miastach, powinna się mieścić w $^4/_5$ częściach wartości domu, podług szacunku do Towarzystwa Ogniowego podanego, jeżeli dom już stoi, lub też w $^2/_3$ częściach jego wartości podług anszlagu, jeżeli jeszcze dom nie jest wybudowany. (*tamże punkt 9.*)

§ 178.

W razie wskazania Bankowi innego bezpieczeństwa, Bank zwolni obostrzenie co do pomieszczenia udzielonego kredytu w pierwszéj połowie wartości domu lub dóbr, jaką Bank uzna za istotną, tudzież obostrzenie w paragrafie poprzedzającym wymagane. (*tamże punkt 10.*)

§ 179.

Właściciele dóbr ziemskich mogą za złożeniem bezpieczeństwa hypotecznego, ile razy Bank uzna to dostateczném, brać blachę cynkową na zapłatę w ratach półrocznych najdłużéj sześciu. (*tamże punkt 11.*)

§ 180.

Otrzymujący takowy kredyt zobowiąże się spłacać raty umówione z procentem wprost do kassy obwodu swego, razem z podatkiem ofiary, i opłaci na raz jeden na koszta przesyłki

новременно $1/3$ % на издержки за пересылку денегъ; въ случаѣ же неисправности въ платежѣ, подвергается онъ тѣмъ взысканіямъ, какія предписаны за неисправный платежъ податей (*см. тамъ же 11 пунктъ и 6-й опредѣленія Банка отъ 19 Іюля 1833 года, № 9,295*).

§ 181.

Выданная такимъ образомъ ссуда не можетъ превышать 6-лѣтней подати офяры (*см. тамъ же 2 пунктъ*).

§ 182.

Тѣ изъ обывателей, которые уже прежде заняли извѣстную сумму на покупку рабочаго скота или машинъ, могутъ получить на покупку цинка въ листахъ ссуду, за вычетомъ взятой ими прежде суммы (*см. тамъ же 13 пунктъ и постановленіе Совѣта Управленія отъ 23 Іюня (5 Іюля) 1833 г.*).

F) Рабочій скотъ.

(Приложеніе VI.)

G) Горные заводы.

§ 183.

Администрація Горныхъ заводовъ въ Царствѣ передана временно въ вѣдѣніе Банка, съ предоставленіемъ ему права входить въ договоры съ частными лицами относительно добыванія рудъ въ цѣломъ Царствѣ, а до того времени предоставлено Банку употребить всѣ способы къ пріобрѣтенію по сей части тѣхъ для Казны выгодъ, какія можно ожидать отъ этой отрасли богатства (приложеніе VII). (*см. ст. 3 постановленія Совѣта Управленія отъ 22 Апрѣля (4 Мая) 1833 г.*)

§ 184.

Банкъ получаетъ доходы съ Горныхъ заводовъ для постепеннаго погашенія ссудъ, бывшему Горному Департаменту произведенныхъ (*см. тамъ же 5 ст. и постановленіе Совѣта Управленія отъ 23 Марта (4 Апрѣля) 1837 г., № 3,050*).

§ 185.

Банкъ обязанъ вести особую отчетность по администраціи Горныхъ заводовъ (*см. тамъ же ст. 6*).

$^1/_3$ od sta, oraz podda się, na przypadek uchybienia, obostrzeniom, jakie przepisami skarbowemi na zalegających w podatkach są postanowione. (*obacz punkt 11 tamże i punkt 6 obwieszczenia Banku z d. 19 Lipca 1833 r. № 9,295.*)

§ 181.

Tak udzielona pożyczka nie może przenosić sześcioletniego podatku ofiary. (*tamże punkt 2.*)

§ 182.

Obywatele, którzyby tego rodzaju pożyczkę już poprzednio zaciągnęli na kupno inwentarza lub machin, o tyle mniéj zaciągnąć będą mogli tym sposobem na kupno blachy cynkowéj. (*obacz punkt 13 tamże i wypis postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1833 r.*)

F) Inwentarz rolniczy.

(Annex VI.)

G) Górnictwo.

§ 183.

Administracya Górnictwa krajowego oddaną jest tymczasowo pod zarząd Banku Polskiego.

Bank mocen jest wchodzić w układy z osobami prywatnemi o wydobywanie kruszców w całym kraju. Dopókąd zaś to nie nastąpi, wolno jest Bankowi użyć wszelkich potrzebnyh środków, dla otrzymania takich dla Skarbu korzyści, jakich z téj gałęzi bogactwa spodziewać się ma prawo (Annex VII). (*obacz art. 3 postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1833 r.*)

§ 184.

Dochody z Górnictwa Bank pobierać będzie na stopniowe umarzanie zaliczeń, wydziałowi Górnictwa poczynionych (*obacz tamże art 5 i decyzyę Rady Administracyjnéj z d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1837 r. № 3,050.*)

§ 185.

Bank prowadzić będzie oddzielną rachunkowość z Administracyi Górnictwa. (*tamże art. 6.*)

Н) Земледѣльческія машины.

§ 186.

Банку предоставляется выдѣланныя изъ желѣза, добываемаго въ казенныхъ горныхъ рудникахъ, машины и другія земледѣльческія орудія, какъ на казенныхъ, такъ и на частныхъ заводахъ, продавать владѣльцамъ земскихъ имѣній въ кредитъ *(см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 29 Іюля (10 Августа) 1833 г.)*.

§ 187.

Желающій получить изъ Банка земледѣльческія машины въ кредитъ обязанъ:

1) доказать, что владѣетъ земскимъ имѣніемъ;

2) представить свидѣтельство Обводоваго Коммисара, или Губернскаго Правленія, о количествѣ вносимой по его имѣнію подати офяры, съ которою соразмѣряется открываемый на сей предметъ землевладѣльцамъ кредитъ, такъ что онъ не можетъ превышать годовой подати офяры, умноженной на три—въ губерніяхъ: Калишской, Плоцкой и Мазовецкой, а на два—въ прочихъ губерніяхъ;

3) представить послѣднюю квитанцію въ исправной уплатѣ процентовъ Земскому Кредитному Обществу, если имѣніе его заложено; наконецъ,

4) если имѣніе находится въ арендѣ, то арендаторъ долженъ представить солидарное поручительство владѣльца имѣнія *(см. 1, 2, 3 и 5 пункты отзыва Банка отъ 19 Іюля 1833 года, № 9,295)*.

§ 188.

Свидѣтельства, означенныя въ 1 и 2 пунктахъ предыдущаго §-а, должны быть выдаваемы Обводовыми Коммисарами безъ всякаго за нихъ платежа *(см. тамъ же 7 пунктъ)*.

§ 189.

Кто не платитъ подати офяры, а только канонъ, тому, при соблюденіи всѣхъ вышеприписанныхъ формальностей, открывается кредитъ по правиламъ Земскаго Кредитнаго Общества, соразмѣрно количеству сихъ податей *(см. тамъ же 4 пунктъ)*.

H) Machiny rolnicze.

§ 186.

Bank mocen jest przerabiać żelazo, z kopalń górniczych rządowych wydobyte, na machiny i narzędzia rolnicze, bądź w zakładach rządowych, bądź prywatnych, i takowe właścicielom ziemskim przedawać na kredyt. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1833 r.*)

§ 187.

Chcący w Banku nabyć na kredyt machiny rolnicze, obowiązany jest:

1) udowodnić własność dóbr ziemskich;

2) złożyć świadectwo Kommissarza obwodu lub Rządu Gubernialnego, ile dobra płacą ofiary, gdyż kredyt w tym sposobie otworzony, nie może przenosić trzy razy pomnożonego rocznego podatku ofiary w gubernii Kaliskiéj, Płockiéj i Mazowieckiéj, a dwa razy w innych guberniach;

3) okazać kwit ostatni z opłaconego procentu Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, jeżeli dobra są zastawione;

4) jeżeli dobra są w dzierżawie, dzierżawca winien dostawiać solidarne poręczenie dziedzica. (*obacz punkt 1, 2, 3 i 5 Odezwy Banku z d. 19 Lipca 1833 r. № 9,295.*)

§ 188.

Dowody, w punkcie 1 i 2 poprzedzającego paragrafu wyszczególnione, wydawane będą przez Kommissarzy obwodowych bez żadnéj opłaty. (*tamże punkt 7.*)

§ 189.

Kto nie płaci ofiary tylko kanon, temu przy zachowaniu powyższych formalności otworzony zostanie kredyt, podług zasad Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w porównaniu tych podatków. (*tamże punkt 4.*)

§ 190.

Получившій такимъ образомъ кредитъ обязанъ уплачивать долгъ въ полугодовые сроки, не болѣе однако 12, внося капиталъ вмѣстѣ съ процентами и съ уплатою единовременно $1/3$ % за издержки на пересылку денегъ, прямо въ кассу своего обвода, вмѣстѣ съ податью офяра. Оказавшіеся неисправными въ такой уплатѣ подвергаются тѣмъ же взысканіямъ, какія предписаны относительно неисправныхъ плательщиковъ податей (*см. тамъ же 6 пунктъ*).

§ 191.

Банкъ принимаетъ особыя на сей предметъ довѣренности на простой бумагѣ, какъ выдаваемыя по дѣламъ Банка, съ надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ подписей Обводовыхъ Коммисаровъ и съ приложеніемъ казенной печати, сверхъ чего, подпись получившаго довѣренность должна находиться на полѣ довѣренности, также съ засвидѣтельствованіемъ (*см. тамъ же 7 пунктъ*).

§ 192.

Еслибы кто либо пожелалъ уплатить вдругъ сполна разсроченный долгъ свой, то съ него не взыскивается процентовъ, означенныхъ въ декларацiи (*см. тамъ же*).

1) Бумажная фабрика въ Езернѣ.

§ 193.

На принадлежащей Банку въ Езернѣ бумажной фабрикѣ выдѣлывается бумага для Банковыхъ билетовъ и облигацій Государственнаго долга и на потребности Правительственныхъ мѣстъ (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 23 Марта (4 Апрѣля) 1839 г.*).

§ 194.

Банковой бумажной фабрикѣ въ Езернѣ присвоенъ титулъ Императорско-Царской Фабрики (*см. тамъ же*).

§ 195.

Банкъ можетъ выдѣлывать на своей фабрикѣ бумагу и для продажи.

§ 190.

Otrzymujący kredyt powinien zobowiązać się uiszczać z niego w ratach półrocznych najwięcéj dwunastu, wnosząc kapitał wraz z procentem, tudzież z opłaceniem $^1/_3$ $^0/_0$, na raz jeden, za koszta przesyłki długu tego do kassy obwodu, razem z podatkiem ofiary, i poddać się na przypadek uchybienia obostrzeniom, jakie przepisami skarbowemi na zalegających w podatkach są postanowione. (*tamże punkt 6.*)

§ 191.

Przyjmowane będą plenipotencye osobne do tego przedmiotu, na papierze bez stempla, jako w interessie z Bankiem wydane, z poświadczeniem własnoręczności podpisu przez Kommissarza obwodowego, przy wyciśnieniu urzędowéj pieczęci; nadto podpis samego umocowanego musi być na boku domieszczony i poświadczony. (*tamże punkt 7.*)

§ 192.

Ktoby dług swój razem chciał opłacić, temu zarachowany w deklaracyi procent liczony nie będzie. (*tamże*)

I) Papiernia w Jeziornéj.

§ 193.

Bank będzie miał swoją papiernię, w któréj papier na bilety i obligacye długu krajowego, oraz na wszelkie inne potrzeby biur rządowych będzie wyrabiany. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1839 r.*)

§ 194.

Na cel powyższym paragrafem wskazany, nabyta na własność Banku papiernia w Jeziornéj nosić będzie imię Fabryki Cesarsko-Królewskiéj. (*tamże*)

§ 195.

Bank może wyrabiać w swéj papierni papier na potrzeby handlu tym artykułem.

К) Типографія и литографія.

§ 196.

Банку предоставлено имѣть собственныя свои типографію и литографію.

§ 197.

Типографія и литографія Банка можетъ принимать заказы и отъ постороннихъ лицъ, по мѣрѣ того, какъ занятія ихъ для Банка дозволятъ имъ заниматься работами и для публики.

Примѣчаніе. Литографическое заведеніе упразднено Банкомъ въ 1862 году.

ГЛАВА V.

О БАНКОВЫХЪ БИЛЕТАХЪ.

(Приложеніе VIII.)

§ 198.

Для преподанія Банку вящшихъ способовъ дѣйствовать къ расширенію коммерческихъ оборотовъ и распространенію промышленности, предоставлено ему право выпускать свои билеты, съ тѣмъ однакоже, чтобы они могли быть безъ малѣйшаго промедленія и безъ всякаго вычета обмѣниваемы на монету, по желанію ихъ предъявителей (*см. 22 ст. Устава 17 (29) Января 1828 года*).

§ 199.

Банкъ обязанъ имѣть во всякое время въ запасѣ, въ крупной серебряной монетѣ и въ слиткахъ, сумму, равняющуюся по крайней мѣрѣ седьмой части количества выпущенныхъ въ обращеніе Банковыхъ билетовъ.

§ 200.

Общая сумма выпущенныхъ Банкомъ билетовъ не должна превышать капитала, назначеннаго, или впредь назначиться имѣющаго, въ собственность Банка и ни чье разрѣшеніе, или приказаніе, не можетъ оградить Членовъ Банка отъ строжайшей отвѣтственности личной и всѣмъ имуществомъ ихъ, еслибы количество выпущенныхъ билетовъ превышало помянутый капиталъ (*см. 23 и 43 ст. Устава о Банкѣ и 4 ст. указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

K) Drukarnia i litografia.

§ 196.

Bank mieć może swoją drukarnię i litografię.

§ 197.

W drukarni i litografii Banku mogą się przyjmować obstalunki obce, w miarę, o ile zatrudnienia na rzecz Banku dozwolą tym zakładom pracować dla publiczności.

Uwaga. Zakład litograficzny w roku 1862-m przez Bank został zwinięty.

TYTUŁ V.

O BILETACH BANKOWYCH.

(Annex VIII.)

§ 198.

Dla ułatwienia czynności, któremi Bank do wsparcia kredytu, handlu i przemysłu krajowego przykładać się może, Bank mocen jest wypuszczać bilety bankowe, tak aby bez najmniejszéj zwłoki i bez żadnego potrącenia, żądaniu zgłaszających się do wymiany tych biletów, zadosyć uczynić był w stanie. (*obacz art. 22 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 199.

Bank w każdym czasie obowiązany jest trzymać w zapasie, w monecie srebrnéj, grubéj, krajowéj, i w sztabach, summę wyrównywającą przynajmniéj $^1/_7$ części biletów bankowych, w obiegu będących.

§ 200.

Wartość ogólna wypuszczonych przez Bank biletów nie powinna przewyższać ilość funduszu na własność Banku przeznaczonego, lub przeznaczyć się mającego, i żaden rozkaz zasłonić nie może Członków Banku od najsurowszéj odpowiedzialności z osób i majątków, gdyby ilość biletów tych wypuścili nad zakres powyższego funduszu. (*obacz art. 23 i 43 Ustawy o Banku i art. 4 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)

§ 201.

Банковые билеты установлены шести достоинствъ: 5, 10, 50, 100, 500 и 1,000-злотовые, и изготовляются по формѣ, предписанной Указомъ 22 Октября (3 Ноября) 1830 года, съ допущеніемъ тѣхъ измѣненій съ разрѣшенія Правительства, какія Банкъ признаетъ необходимымъ сдѣлать въ расположеніи установленныхъ уже знаковъ, или въ прибавленіи новыхъ (*см. ст. 2 указа 21 Января (2 Февраля) 1830 г.*).

§ 202.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, назначаетъ количество каждаго рода билетовъ, какое можетъ быть выпущено въ обращеніе по мѣрѣ надобности (*см. ст. 6 указа 22 Октября (3 Ноября) 1830 года*).

§ 203.

Банковые билеты заготовляются при строжайшемъ контролѣ и подъ надзоромъ присяжныхъ лицъ. На Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, возлагается въ особенности установленіе порядка надзора при заготовленіи Банковыхъ билетовъ. На Коммисію же погашенія долговъ возложены:

a) отчетность и надзоръ за бумагою, назначенною для заготовленія Банковыхъ билетовъ, почему Коммисія отпускаетъ бумагу сію только по мѣрѣ дѣйствительной надобности;

b) прикладываніе особеннаго штемпеля на всѣхъ заготовленныхъ билетахъ, по снабженіи ихъ уже грифомъ Предсѣдателя и одного изъ Директоровъ и подписью одного изъ Начальниковъ Отдѣленія Банка;

c) счетъ сихъ билетовъ и передача ихъ въ кассу Банка;

d) наблюденіе за сожженіемъ въ своемъ присутствіи всѣхъ ветхихъ и испорченныхъ при заготовленіи билетовъ;

e) составленіе особаго протокола о всѣхъ вышеприписанныхъ дѣйствіяхъ (*см. ст. 3 указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года и 6 ст. указа 22 Октября (3 Ноября) того же года*).

§ 201.

Bilety bankowe będą mogły być 5, 10, 50, 100, 500 i 1,000 złotowe; wystawione będą w formie Ukazem z dnia 22 Października (3 Listopada) 1830 r. opisanéj, przyczém wzgląd mieć należy na zmiany, jakie Bank w rozkładzie znaków lub dodaniu nowych, za upoważnieniem Rządu uzna potrzebę wprowadzić. (*obacz art. 2 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 roku.*)

§ 202.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu oznaczy ilość każdego rodzaju biletów, jaka ma być puszczona w obieg, i na przyszłość w miarę potrzeby oznaczać ją będzie. (*obacz art. 6 Ukazu z d. 22 Października (3 Listopada) 1830 roku.*)

§ 203.

Bilety Bankowe sporządzone będą pod najściślejszą kontrollą i dozorem osób przysięgłych. Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu upoważniony jest szczególnie do urządzenia środków nadzoru podczas sporządzenia biletów bankowych. Kommissya zaś Umorzenia Długu krajowego poruczoną ma:

a) rachunkowość i dozór papieru przeznaczonego na sporządzenie biletów bankowych. Kommissya ta wydawać go będzie Bankowi w miarę potrzeby;

b) przykładanie szczególnego stempla na wszystkich biletach sporządzonych, skoro te zaopatrzone już zostaną gryfem Prezesa i jednego z Dyrektorów, oraz podpisem jednego z Naczelników wydziału;

c) przeliczenie tych biletów i złożenie ich w kassie Banku;

d) dopilnowanie palenia w obecności swojéj wszelkich braków, mogących pochodzić ze sporządzenia rzeczonych biletów;

e) utrzymywanie protokółu osobnego, wszelkich powyższych czynności. (*obacz art. 3 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r. i art. 6 Ukazu z d. 22 Października (3 Listopada) tegoż roku.*)

§ 204.

Банковые билеты выпускаются въ обращенiе Банковою кассою по мѣрѣ потребности. Съ этою цѣлью Банкъ подаетъ рапорты Главному Директору Финансовъ, который, при разрѣшенiи выпуска билетовъ, увѣдомляетъ о томъ въ то же время и Коммисiю погашенiя долговъ, для предоставленiя ей возможности наблюдать за исполненiемъ сей операцiи (*см. 4 ст. указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

§ 205.

Банковые билеты выдаются на предъявителя. Они не приносятъ никакихъ процентовъ и должны быть принимаемы во всѣхъ Казначействахъ наравнѣ съ монетою (*см. тамъ же ст. 5*).

§ 206.

Обмѣнъ сихъ билетовъ на монету производится безъ всякаго вычета, въ кассѣ Банка, ежедневно, за исключенiемъ праздничныхъ дней, отъ 9 часовъ утра до 2 по полудни (*см. тамъ же ст. 6 и § 7 Инструкцiи 29 Апрѣля 1829 года*).

§ 207.

Касса Банка будетъ вымѣнивать также на монету, или на новые билеты: ветхiе, замаранные, испорченные или разорванные, съ тѣмъ только, чтобы можно было различить на нихъ главные знаки, т. е. надпись, достоинство, подписи Членовъ Банка, штемпеля и номеръ по порядку, и чтобы водяные знаки не были закрыты чрезъ подклейку билетовъ (*см. тамъ же ст. 6 и 21 ст. указа 3 (15) Апрѣля 1828 года о Кассовыхъ билетахъ*).

§ 208.

Обмѣнъ испорченныхъ, замаранныхъ или разорванныхъ билетовъ можетъ быть производимъ только сполна по нарицательной цѣнѣ билетовъ, съ тѣмъ, чтобы представлены были части, изображающiя главные знаки и принадлежащiя одному и тому же билету.

Вознагражденiе цѣны билета по частямъ не допускается.

§ 204.

Bilety bankowe wypuszczane będą w obieg przez kassę Banku, w miarę zachodzącéj potrzeby.

W tym celu Bank składać będzie rapporta Dyrektorowi Głównemu Skarbu, który do takowego wypuszczenia upoważniać, i o tém jednocześnie Kommissyę Umorzenia Długu krajowego zawiadamiać będzie, dla postawienia jéj w możności czuwania nad wykonaniem takowéj czynności. (*obacz art. 4 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)

§ 205.

Bilety bankowe służyć mają okazicielowi, nie będą przynosić żadnego procentu i przyjmowane być mają we wszystkich kassach rządowych w równi z monetą. (*tamże art. 5.*)

§ 206.

Wymiana w kassie Banku na gotowe pieniądze, bez żadnego potrącenia, odbywać się będzie codzień, wyjąwszy dni świąteczne, od godziny 9-éj zrana do 2-éj z południa. (*tamże art. 6 i* § *7 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1829 r.*)

§ 207.

Również kassa Banku wymieniać będzie, bądź na gotowe pieniądze, bądź na bilety bankowe nowe, bilety, któreby były splamione, uszkodzone, lub podarte, byleby rozeznać na nich można było znaki główne, to jest napis, wartość, podpisy Członków Banku, stemple i numer porządkowy, i byleby znaki wodne przez podklejanie zakrytemi nie były. (*tamże art. 6 i art. 21 Ukazu z d. 3 (15) Kwietnia 1828 r. o biletach kassowych.*)

§ 208.

Wynagrodzenie biletów uszkodzonych, splamionych lub podartych, może mieć miejsce tylko w całkowitéj wysokości biletu, i za złożeniem części znakami głównemi opatrzonych, a do jednego i tego samego biletu należących.

Wynagrodzenie częściowe miejsca mieć nie będzie.

§ 209.

При платежѣ суммъ, слѣдующихъ по контрактамъ за покупку или продажу, или другаго рода договорамъ между частными лицами, никто не можетъ быть принуждаемъ къ принятію Банковыхъ билетовъ, если уплата ими не была именно въ договорѣ означена (*см. 7 ст. указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года*).

§ 210.

Къ Банковымъ билетамъ, которые поступятъ въ Банкъ и назначены будутъ къ изъятію изъ обращенія, прикладывается особенный штемпель, означающій, что они назначены къ изъятію изъ обращенія, и если накопится ихъ по крайней мѣрѣ на милліонъ злотыхъ, Банкъ представляетъ о томъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, который, донося Совѣту Управленія, испрашиваетъ назначенія 3-хъ Членовъ Государственнаго Совѣта и 3-хъ чиновниковъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, для совокупнаго съ Коммисіею погашенія долговъ уничтоженія таковыхъ билетовъ (*см. тамъ же ст. 9*).

§ 211.

За Банковые билеты, утраченные и истребленные, равно какъ и за такіе, которые не имѣютъ главныхъ знаковъ, не производится никакого вознагражденія (*см. тамъ же ст. 10*).

ЧАСТЬ II.

ОБРАЗОВАНІЕ ПОЛЬСКАГО БАНКА.

ГЛАВА I.

СОСТАВЪ И ПРЕДМЕТЫ ВѢДОМСТВА ПОЛЬСКАГО БАНКА.

Отдѣленіе I.

Составъ Банка.

§ 212.

Польскій Банкъ составляютъ:

1) Правленіе Банка, и
2) Дирекціи.

§ 209.

Przy uiszczániu należytości, wynikających z kontraktów kupna i sprzedaży, lub z innych tego rodzaju jakichkolwiek układów między prywatnymi, nikt nie będzie mógł być przymuszony do przyjmowania biletów bankowych, jeżeli ten rodzaj zapłaty wyraźnie w układzie zastrzeżonym nie był. (*obacz art. 7 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r.*)

§ 210.

Bilety bankowe, któreby wpłynęły do Banku i przeznaczone były na usunięcie z obiegu, zostaną opatrzone osobnym stemplem, na znak usunięcia ich z obiegu; a skoro Bank takowych biletów posiadać będzie przynajmniéj za milion złotych, zawiadomi o tém Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, który uczyni naówczas do Rządu przedstawienie o delegowanie trzech Członków Rady Stanu i trzech urzędników Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, ażeby ci, wspólnie z Kommissyą Umorzenia Długu krajowego, przystąpili do zniszczenia rzeczonych biletów. (*tamże art. 9.*)

§ 211.

Bilety bankowe zgubione, zniszczone, lub takie, któreby nie zachowały znaków głównych, wynagrodzone nie będą. (*tamże art. 10.*)

CZĘŚĆ II.

ORGANIZACYA BANKU POLSKIEGO.

TYTUŁ I.

O SKŁADZIE I ATTRYBUCYACH BANKU.

Rozdział I.

O składzie Banku.

§ 212.

Bank Polski składa się:
1) z Zarządu bankowego, i
2) z Dyrekcyów.

1) О Правленіи Банка.

Правленіе составляется изъ Предсѣдателя, Вице-Предсѣдателя и Директоровъ Банка (*см. 24 ст. Устава 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 213.

При Правленіи полагается: одинъ Главный Секретарь, два Юрисъ-Консульта, Президіальный Секретарь и два чиновника для особыхъ порученій.

2) О Дирекціяхъ Банка.

§ 214.

Въ Банкѣ полагаются три Дирекціи:

a) Дирекція Государственнаго долга и Кассирская.

b) Дирекція Банковыхъ операцій.

c) Дирекція Бухгалтерская и Контрольная.

§ 215.

Къ предметамъ вѣдомства Дирекціи Государственнаго долга и Кассирской относится:

a) пріемъ и выдача суммъ для погашенія государственнаго долга;

b) пріемъ и выдача вкладовъ, капиталовъ, внесенныхъ для обращенія изъ процентовъ и суммъ, назначенныхъ для трансферта;

c) контроль кассъ и ассигнованіе изъ нихъ выдачъ, требуемыхъ для какого либо Отдѣленія.

§ 216.

Дирекція Операцій подраздѣляется на два Отдѣленія:

1) Торговли,—и

2) Промышленности.

§ 217.

Къ Отдѣленію Торговли принадлежитъ:

a) покупка и продажа публичныхъ фондовъ;

b) учетъ туземныхъ векселей и пріобрѣтеніе и продажа векселей заграничныхъ;

c) ссуды подъ залогъ золота, серебра, драгоцѣнныхъ камней и открытіе кредитовъ;

1) O Zarządzie Banku.

Zarząd Banku stanowią: Prezes, Vice-Prezes i Dyrektorowie Banku. (*obacz art. 24 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 213.

Przy Banku będą: Sekretarz jeneralny, dwóch Radców prawnych, Sekretarz prezydyalny i dwóch Urzędników do szczególnych poruczeń.

2) O Dyrekcyach Banku.

§ 214.

Bank dzieli się na trzy dyrekcye:

a) Dyrekcyę długu krajowego i kassowości,

b) Dyrekcyę obrotów,

c) Dyrekcyę rachunków i kontrolli.

§ 215.

Do dyrekcyi długu krajowego i kassowości należą:

a) przyjmowanie i wypłata funduszów na zaspokojenie długu krajowego;

b) przyjmowanie i wydawanie depozytów, kapitałów na procent składanych, i summ przekazowych; i

c) kontrolla kass i assygnowanie do tychże summ, z jakiegobądź wydziału potrzebowanych.

§ 216.

Dyrekcya obrotów dzieli się na 2 wydziały:

1) handlu,

2) przemysłu.

§ 217.

Do wydziału handlu należą:

a) nabywanie i zbywanie papierów publicznych;

b) skupowanie wexli krajowych, tudzież nabywanie i zbywanie wexli zagranicznych;

c) pożyczki na zastaw złota, srebra, kosztowności, tudzież otwierania kredytów;

d) ссуды Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества и всѣ прочія сношенія съ симъ Учрежденіемъ,—и

e) иностранная корреспонденція.

§ 218.

Къ Отдѣленію Промышленности относятся:

a) торговыя и промышленныя предпріятія, Банкомъ завѣдываемыя;

b) ссуды фабрикамъ и подъ залогъ сельскихъ произведеній и разныхъ издѣлій и товаровъ, и

c) надзоръ за складами и магазинами Банка.

§ 219.

Въ Бухгалтерской и Контрольной Дирекціи ведется бухгалтерія и контроль Банка, контроль и отчетность государственнаго долга, и предназначенныхъ для сего суммъ, а равно производится заготовленіе Банковыхъ билетовъ.

§ 220.

Каждая Дирекція управляется однимъ изъ Членовъ Банка, исключая Дирекціи Операцій, которая, по своей обширности, раздѣляется между двумя Членами Банка.

Еслибы Правленіе Банка находило нужнымъ нѣкоторыя занятія перенесть изъ одного Отдѣленія въ другое, то обязано донести о томъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

§ 221.

При Дирекціяхъ Банка находятся постоянно Контролеры, для веденія настольныхъ бухгалтерскихъ книгъ.

§ 222.

Для содѣйствія Банку въ занятіяхъ, относящихся до торговли и промышленности, общество Варшавскихъ купцовъ выбираетъ изъ среды купцовъ, фабрикантовъ, или другихъ лицъ, занимающихся торговлею, или промыслами, шесть Совѣтниковъ отъ купечества. По прошествіи перваго двух-

d) pożyczka Dyrekcyi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież wszelkie stosunki z tą instytucyą;

e) korrespondowanie zagraniczne.

§ 218.

Do wydziału przemysłu należą:

a) przedsięwzięcia handlowe i przemysłowe, przez Bank kierowane;

b) pożyczki zakładom przemysłowym, tudzież na zastaw płodów, wyrobów i towarów;

c) dozór składu i magazynów bankowych.

§ 219.

Dyrekcya rachunkowości i kontrolli obejmuje: buchhalteryę i kontrollę Banku; kontrollę i rachunkowość długu krajowego i funduszów, na ten cel przeznaczonych, i wygotowanie biletów bankowych.

§ 220.

Każda dyrekcya Banku będzie kierowana przez jednego z Członków Banku, wyjąwszy dyrekcyę obrotów, która dla swéj rozciągłości między dwóch Członków Banku będzie rozdzielona.

Jeżeliby zachodziła potrzeba niektóre czynności z jednego wydziału do drugiego przenieść, Bank zda o tém rapport Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

§ 221.

Przy Dyrekcyach Banku będą stale przywiązani kontrollerowie, prowadzący księgi podręczne rachunkowe.

§ 222.

Do pomocy Banku w jego czynnościach, ściągających się do części handlowéj i przemysłowéj, zgromadzenie kupców Warszawskich wybierze z pomiędzy kupców, fabrykantów, lub innych osób, handlem lub przemysłem trudniących się, sześciu Radców handlowych, którzy w połowie co dwa lata zmie-

лѣтія, три изъ шести Совѣтниковъ оставляютъ должность и на мѣсто ихъ избираются другіе (*см. ст. 29 Устава Банка 17* (*29*) *Января 1828 г.*).

§ 223.

Три Совѣтника отъ купечества засѣдаютъ въ Правленіи Банка съ голосомъ совѣщательнымъ и могутъ дѣлать предложенія, какія признаютъ необходимыми. Служба ихъ будетъ безплатная (*см. тамъ же*).

§ 224.

Еслибы мнѣнія Членовъ Банка разнствовали между собою, а Совѣтники отъ купечества, присутствовавшіе въ засѣданіи, были мнѣнія противнаго большинству голосовъ Членовъ Банка и потребовали единогласно, чтобы дѣло представлено было на разрѣшеніе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, въ такомъ случаѣ Правленіе, пріостановясь исполненіемъ своего рѣшенія, представляетъ дѣло на разрѣшеніе Главнаго Директора Финансовъ (*см. тамъ же ст. 30*).

§ 225.

Совѣтники отъ купечества обязаны, по требованію Банка, давать ему мнѣніе свое по предметамъ, касающимся торговли или промышленности, а равно представлять ему и предположенія свои, къ пользѣ торговли и промышленности относящіяся.

§ 226.

Совѣтники отъ купечества даютъ въ Банкѣ присягу, по формѣ, утвержденной Совѣтомъ Управленія Царства.

§ 227.

Предсѣдатель, Вице-Предсѣдатель и Директоры Банка назначаются Высочайшимъ указомъ, по представленію Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства (*см. тамъ же ст. 24*).

§ 228.

Главный и Президіальный Секретари, Главный Бухгалтеръ, Главный Контролеръ, Главный Кассиръ, Начальники

niać się mają. (*obacz art. 29 Ustawy Bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 223.

Trzej Radcy handlowi zasiadają na obradach Banku z głosem doradczym i czynić mogą przedstawienia, jakie za potrzebne uznają. Urzędowanie ich będzie bezpłatne. (*tamże*)

§ 224.

Jeżeliby zdania Członków Banku były rozdzielone, a Radcy handlowi obecni na posiedzeniu, byli mniemania przeciwnego większości Członków Banku i żądali zgodnie, aby rzecz do decyzyi Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu zaniesioną była, wówczas wykonanie wstrzymane i rozważany przedmiot do rozstrzygnięcia tegoż Dyrektora Głównego przedstawiony być winien. (*tamże art. 30.*)

§ 225.

Każdy z Radców handlowych obowiązany jest udzielać Bankowi opinie na zapytania, jakieby im Bank czynił w przedmiotach, handlu i przemysłu dotyczących, jak niemniéj obowiązkiem jest ich przekładać Bankowi myśli względem sposobów przychodzenia przez Bank w pomoc handlowi i przemysłowi krajowemu.

§ 226.

Radcy handlowi wykonają przysięgę w Banku, na rotę przez Radę Administracyjną zatwierdzoną.

§ 227.

Prezes, Vice-Prezes i Dyrektorowie Banku są nominowani przez Cesarza i Króla, na przedstawienie Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu. (*tamże art. 24.*)

§ 228.

Rada Administracyjna, na przedstawienie Dyrektora Głównego, mianuje Sekretarza jeneralnego i prezydyalnego, Buch-

Отдѣленій и Юрисъ-Консульты опредѣляются Совѣтомъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Финансовъ.

§ 229.

Начальники Секцій по всѣмъ частямъ Банковой службы и прочіе чиновники, до 8 класса включительно, кромѣ вышепоименованныхъ, опредѣляются Банкомъ съ утвержденія Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства.

§ 230.

Всѣ прочіе чиновники и служители опредѣляются самимъ Банкомъ.

§ 231.

Вышепрописанный порядокъ опредѣленія къ должностямъ имѣетъ быть соблюдаемъ только впредь до Высочайшаго утвержденія новаго Устава о Гражданской службѣ въ Царствѣ Польскомъ, съ тѣмъ, чтобы, до введенія его въ дѣйствіе, чиновники опредѣляемы были не иначе, какъ только къ исправленію должностей (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 1 (13) Сентября 1836 года, № 41,609*).

Отдѣленіе II.

Обязанности и отвѣтственность Членовъ Банка.

§ 232.

Предсѣдатель Банка имѣетъ главный надзоръ за занятіями всѣхъ Дирекцій и за всѣми чиновниками. Онъ распредѣляетъ всѣ входящія бумаги по Дирекціямъ. Отъ него зависитъ канцелярія Банка и чиновники всѣхъ Отдѣленій.

§ 233.

По связи биржевыхъ дѣлъ съ дѣлами Банка, обязанности, лежавшія прежде на Президентѣ города Варшавы, касательно сношеній съ биржею, возлагаются на Предсѣдателя Банка (*см. ст. 35 Устава Банка 17 (29) Января 1828 года*).

§ 234.

Намѣстникъ въ Царствѣ, по представленію Главнаго Дирек-

haltera jeneralnego, Kontrollera jeneralnego, Kassyera jeneralnego, Naczelników wydziałowych i Radców prawnych.

§ 229.

Naczelnicy oddziałów, we wszystkich częściach służby bankowéj, i inni urzędnicy aż do włącznie klassy 8-méj, wyjąwszy urzędników wyżéj wymienionych, mianowani będą przez Bank i potwierdzeni przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu.

§ 230.

Wszyscy inni urzędnicy, officyaliści i posługacze mianowani są przez Bank.

§ 231.

Porządek mianowania, powyższemi artykułami przepisany, zachowywany będzie do czasu wydania nowéj ustawy o służbie cywilnéj w Królestwie, i dla tego mianowania te dopełnione będą tylko w sposobie. sprawujących obowiązki. (*obacz decyzyę Rady Administracyjnéj z d. 1 (13) Września 1836 r. N⁰ 41,609.*)

Rozdział II.

Obowiązki i odpowiedzialność Członków Banku.

§ 232.

Prezes Banku ma główny nadzór nad czynnościami wszystkich dyrekcyj i urzędnikami, on rozdziela interessa przychodzące pomiędzy dyrekcye i od niego zależą kancellarya Banku i osoby po wszystkich wydziałach.

§ 233.

Ze względu na związek interessów giełdowych z Bankiem, obowiązki włożone dawniéj na Prezydenta miasta Warszawy, co do stosunków jego z giełdą kupiecką, przeniesione są na Prezesa Banku. (*obacz art. 35 Ustawy Bankowéj z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 234.

Namiestnik Królewski, na przedstawienie Dyrektora Gło-

тора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, установляетъ, при какихъ операціяхъ съ Банкомъ, тождество лицъ и подлинность подписей должны быть свидѣтельствуемы биржевыми Маклерами, и какая должна быть производима отъ участвующихъ въ сдѣлкахъ сторонъ плата Банку, Маклерамъ и оцѣнщикамъ (*см. тамъ же ст. 36*).

§ 235.

Члены Банка, подъ предсѣдательствомъ Предсѣдателя, собираются на засѣданіе по крайней мѣрѣ два раза въ недѣлю, въ комплектѣ не менѣе трехъ Членовъ, по вторникамъ и пятницамъ.

§ 236.

Дѣла рѣшаются большинствомъ голосовъ, а при равенствѣ голосовъ мнѣніе Предсѣдателя имѣетъ перевѣсъ; но если-бы онъ, или Директоръ подлежащаго Отдѣленія, не раздѣляли мнѣнія большинства, тогда могутъ они требовать, чтобы рѣшеніе дѣла было пріостановлено исполненіемъ и представлено на разрѣшеніе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*см. ст. 25 и 28 Устава Банка 17 (29) Января 1828 г.*).

§ 237.

Когда, по случаю отсутствія Члена, или по другимъ причинамъ, число наличныхъ при совѣщаніи Членовъ будетъ состоять изъ 4, въ такомъ случаѣ, при равенствѣ противныхъ голосовъ, каждый Членъ Банка можетъ требовать представленія дѣла Главному Директору Финансовъ.

§ 238.

Дѣла могутъ быть докладываемы въ засѣданіи Правленія Банка, или словесно, или письменно, но мнѣніе Члена, докладывающаго какое нибудь дѣло въ засѣданіи, должно быть представляемо на письмѣ.

§ 239.

Члены Банка докладываютъ дѣла въ засѣданіи подъ ру-

wnego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przepisze, przy jakich działaniach z Bankiem rzeczywistość osób i podpisów musi być przyznawaną i poświadczaną przez ajentów zmiany, oraz oznaczy ilość opłaty od stron, dla tychże ajentów, taxatorów i Bankowi przypadającéj. (*tamże art. 36.*)

§ 235.

Członkowie Banku, pod prezydencyą Prezesa, zgromadzać się będą na posiedzenia przynajmniéj dwa razy w tydzień to jest we wtorki i piątki. Komplet ich najmniéj z trzech składać się powinien.

§ 236.

Decyzye stanowią się większością głosów. Równość zdań Prezydujący rozwiązuje. Gdyby Prezydujący lub Dyrektor właściwego wydziału nie dzielił zdania większości, żądać może, aby przedmiot rozważany zawieszony był w wykonaniu i do rozstrzygnienia Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przedstawiony. (*obacz art. 25 i 28 Ustawy Bankowéj z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 237.

Ilekroć dla nieobecności, lub z innych powodów, komplet Banku składać się będzie z czterech osób obradujących, naówczas, w razie równości zdań przeciwnych, każdy z Członków Banku żądać może przedstawienia przedmiotu Dyrektorowi Głównemu.

§ 238.

Wszystkie interessa na posiedzeniu Banku wprowadzane być mogą ustnie lub na piśmie; wnioski jednak Członka Banku, interess wprowadzającego, powinny być na piśmie przedstawiane.

§ 239.

Wnoszenie przez Członków Banku interessów na posie-

ководствомъ Предсѣдателя поочередно, начиная съ младшаго Члена. Такимъ же порядкомъ собираются и голоса Членовъ Банка.

§ 240.

Главный Секретарь докладываетъ въ засѣданіи Правленія дѣла, ему ввѣренныя.

§ 241.

Главный или Президіальный Секретари составляютъ протоколъ засѣданій Правленія и послѣдовавшихъ въ нихъ рѣшеній Банка, съ изложеніемъ уваженій и прописаніемъ мнѣній совѣщавшихся. Протоколъ этотъ читается на слѣдующемъ засѣданіи и подписывается Предсѣдательствовавшимъ въ засѣданіи.

§ 242.

Каждый изъ Членовъ, который будетъ мнѣнія противнаго общему рѣшенію, можетъ изложить мнѣніе свое на письмѣ и приложить оное къ протоколу, но не позже, какъ къ слѣдующему засѣданію.

§ 243.

Члены Банка должны находиться во ввѣренныхъ имъ Дирекціяхъ ежедневно, исключая праздничныхъ дней, съ 9 часовъ утра, или ранѣе, дабы они могли оканчивать текущія дѣла передъ началомъ засѣданія.

§ 244.

Какъ каждому Отдѣленію открывается черезъ коллегіальное рѣшеніе кредитъ въ книгахъ Банка для истребованія денегъ на ввѣренныя ему операціи, то управляющіе подлежащими Дирекціями обязаны строго наблюдать, чтобы ассигнуемыя ими выдачи не превышали открытаго тѣмъ Отдѣленіямъ кредита.

§ 245.

На завѣдывающемъ Бухгалтерскою Дирекціею лежитъ особенная отвѣтственность за строгое исполненіе правила о не-

dzenia odbywać się będzie pod kierunkiem Prezesa, poczynając kolejno od Członka najmłodszego, i w tymże samym porządku zbierane będą głosy Członków Banku.

§ 240.

Sekretarz jeneralny wnosić również będzie na posiedzenia Banku interessa, powierzonéj mu części służby dotyczące.

§ 241.

Utrzymywany będzie, przez Sekretarza jeneralnego lub prezydyalnego, protokół decyzyj na posiedzeniach Banku zapadłych, z wymienieniem powodów i wyszczególnieniem zdań obradujących. Protokół ten na każdém następném posiedzeniu odczytany i przez Prezydującego podpisany zostanie.

§ 242.

Każdy z Członków Banku, będący zdania odmiennego od zapadłéj decyzyi, zrobić może rozpis i takowy do protokółu dołączyć, tak jednak, by to miało miejsce jeszcze przed najbliższém posiedzeniem Banku.

§ 243.

Członkowie Banku znajdować się powinni w biurach dyrekcyj im powierzonych codziennie, wyjąwszy dni świąteczne, o godzinie 9-téj zrana lub wcześniéj, tak iżby czynności bieżące mogły być przez nich załatwione przed godziną sessyonalną.

§ 244.

Ponieważ każdemu z wydziałów przez kollegialną decyzyę otworzony będzie w księgach Banku kredyt do czerpania na przedmioty, temuż wydziałowi do wykonania powierzone, kierujący przeto każdą respective dyrekcyą, ściśle dostrzegać są obowiązani, aby assygnowane przez nich wypłaty nie przechodziły granicy otworzonego tym wydziałom kredytu.

§ 245.

Kierujący dyrekcyą rachunkowości jest szczególniéj odpowiedzialny za ściśle wykonanie przepisu co do nieopie-

запечатанныхъ вкладахъ, согласно 11-ой статьѣ Устава 17 (29) Января 1828 года.

Равнымъ образомъ на его отвѣтственности лежитъ строгое наблюденіе, дабы суммы, вносимыя въ Банкъ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства на погашеніе государственнаго долга, находились въ кассѣ на случай надобности употребленія ихъ для назначенной цѣли.

§ 246.

Касса Банка раздѣляется на главную и частную; въ послѣдней должно находиться не болѣе 300,000 зл. наличными деньгами. Главная касса хранится за тремя ключами, изъ коихъ одинъ долженъ быть у Предсѣдателя или Вице-Предсѣдателя, другой у Директора Кассирской Дирекціи, а третій у Главнаго Кассира.

§ 247.

Завѣдывающій Кассирскою Дирекціею обязанъ, подъ личною отвѣтственностію, повѣрять ежедневно на перечетъ остатки наличной суммы частной кассы и наблюдать за порядкомъ кассирской службы.

Никакая выдача изъ кассы не можетъ быть производима иначе, какъ по ассигновкѣ Директора Кассирской Дирекціи.

Онъ отвѣтствуетъ въ особенности за всѣ выдачи, производимыя несогласно съ правилами.

§ 248.

Подъ его же отвѣтственностію производится ревизія Банковой кассы по крайней мѣрѣ три раза въ годъ. Ревизіи сіи должны производиться въ присутствіи трехъ Членовъ Банка, въ томъ числѣ Директора Кассирской Дирекціи. Таковымъ ревизіямъ составляются протоколы.

§ 249.

Учетъ векселей будетъ производиться два раза въ недѣлю, въ дни для сего назначенные.

§ 250.

Завѣдывающій Дирекціею Операцій докладываетъ въ засѣданіи Банка, въ дни, назначенные для учета векселей, списокъ векселямъ, представленнымъ къ учету, который разсматри-

czętowanych depozytów, stósownie do art. 11-go ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 roku.

Również szczególną na niego wkłada się odpowiedzialność za ściśle dopilnowanie, iżby fundusze na umorzenie długu krajowego, do Banku przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wnoszone, znajdowały się w kassie, w razie potrzeby użycia ich na cel przeznaczony.

§ 246.

Kassa Banku rozdzieloną będzie na kassę główną Banku i na kassę szczegółową, w któréj nie więcéj jak 300,000 złp. gotowizną znajdować się powinno. Kassa główna zostawać będzie pod trzema kluczami, z których jeden znajdować się będzie u Prezesa lub Vice-Prezesa Banku, drugi u Dyrektora kassowości, trzeci u Kassyera jeneralnego.

§ 247.

Kierujący dyrekcyą kassowości winien pod własną odpowiedzialnością przeliczać codziennie remanent kassy szczegółowéj i czuwać nad porządkiem służby kassowéj.

Żadna wypłata z kassy nie może miéć miejsca, jak tylko za assygnacyą Dyrektora kass.

Tenże Dyrektor jest szczególnie odpowiedzialny za wszelką wypłatę, nie podług przepisów zarządzoną.

§ 248.

Również pod odpowiedzialnością Dyrektora kassowości odbywać się będą rewizye kassy Banku, przynajmniéj trzy razy na rok. Rewizye te będą miały miejsce protokólarnie, w obecności trzech Członków Banku, między któremi Dyrektor kassowości znajdować się winien.

§ 249.

Eskonta wexli odbywać się będzie dwa razy w tydzień, w dni na to oznaczyć się mające.

§ 250.

Kierujący dyrekcyą obrotów, w dni na skupowanie wexli przeznaczone, obowiązany jest wnosić na sessyę wykaz wexli do skupienia przedstawionych, który kollegialnie rozbierany

вается коллегіально, и пріемъ въ учетъ производится согласно правиламъ, указаннымъ въ § 83-мъ.

§ 251.

Открытіе кредитовъ, ссуды подъ залогъ фабричныхъ заведеній и подъ векселя, съ обезпеченіемъ въ ипотекахъ, не иначе производятся, какъ по коллегіальному рѣшенію Правленія Банка.

§ 252.

Ссуды подъ залогъ публичныхъ фондовъ, или другихъ вкладовъ, могутъ быть производимы подлежащею Дирекціею безъ испрошенія особаго разрѣшенія Правленія Банка, но въ границахъ капитала, опредѣленнаго на эту операцію согласно § 244-му.

§ 253.

Въ дни, назначенные для установленія курса, одинъ изъ Директоровъ Банка долженъ находиться на биржѣ для доставленія Банку свѣдѣній касательно курса векселей, публичныхъ фондовъ и цѣны товаровъ.

§ 254.

Банкъ сносится непосредственно со всѣми властями Царства Польскаго (*см. 37 ст. Устава Банка 17(29) Января 1828 г.*).

§ 255.

Исходящія бумаги Банка должны быть за подписью Предсѣдателя и Главнаго Секретаря, а черновыя, прежде отсылки исходящей бумаги, помѣчаются двумя Членами Банка, т. е. Предсѣдателемъ и Директоромъ подлежащей Дирекціи.

§ 256.

Занятія Банка прекращаются обыкновенно въ концѣ года съ 20 Декабря по 2 Января для закрытія книгъ, въ половинѣ года съ 20 Іюля по 1 Августа для повѣрки главнѣйшихъ счетовъ и кассы и въ продолженіе Страстной недѣли.

i decydowany będzie, stosownie do przepisów, w zbiorze urządzeń § 83 wskazanych.

§ 251.

Otwieranie kredytów, pożyczki na zakłady przemysłowe, niemniéj zaliczenia na wexle hypoteką poparte, mogą miéć miéjsce tylko przez kollegialne decyzye Banku.

§ 252.

Zaliczenia na papiery publiczne i zastawy załatwiane będą we właściwéj dyrekcyi, bez odnoszenia się szczegółowego do decyzyi Banku, lecz zawsze tylko w granicach funduszu, na ten cel, stosownie do § 244-go, ustanawiać się mającego.

§ 253.

W dnie na stanowienie kursów przeznaczone, jeden z Dyrektorów Banku znajdować się powinien na giełdzie dla udzielenia bezpośrednio Bankowi wiadomości, dotyczących kursu wexli, papierów publicznych i ceny towarów.

§ 254.

Bank korresponduje bezpośrednio ze wszystkiemi Władzami krajowemi. (*obącz art. 37 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 255.

Wychodzące korrespondencye z Banku podpisywane być powinny przez Prezesa i przez Sekretarza jeneralnego. Minuta expedycyi Banku powinna być przed jéj odejściem zacyfrowana przez dwóch Członków Banku, to jest Prezesa i Dyrektora właściwego wydziału.

§ 256.

Zwykłe czynności Banku zawieszają się z końcem roku, od 20 Grudnia do 2 Stycznia, dla zamknięcia ksiąg, a w środku roku od 22 Lipca do 1 Sierpnia, dla zrewidowania główniejszych rachunków i kassy. Czynności te zawieszają się również przez wielki tydzień, święto Zmartwychwstania poprzedzający.

§ 257.

Банкъ представляетъ на утвержденіе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, формы облигаціи и разнаго рода свидѣтельствъ, которыя предоставлено ему выдавать на основаніи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года.

§ 258.

Банкъ состоитъ подъ непосредственнымъ надзоромъ Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Онъ обязанъ доносить ему о своихъ занятіяхъ, означенныхъ подробно въ части II настоящей Инструкціи, и сообразоваться съ его предписаніями, въ предѣлахъ, начертанныхъ ему Уставомъ (*см. ст. 42 Устава Банка 17 (29) Января 1828 года*).

§ 259.

Для скорѣйшаго хода дѣлъ и сохраненія тайны въ дѣлахъ, оной подлежащихъ, Предсѣдатель Банка обязанъ о всѣхъ дѣлахъ, требующихъ разрѣшенія Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, представлять ему лично докладныя записки, на которыхъ Главный Директоръ собственноручно помѣчаетъ резолюцію.

§ 260.

Предсѣдатель Банка представляетъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства ежедневные, еженедѣльные, мѣсячные и полугодовые рапорты, по формѣ, указанной, или утвержденной Главнымъ Директоромъ.

§ 291.

Члены Банка не могутъ быть привлекаемы къ отвѣтственности за свои рѣшенія, или дѣйствія, послѣдовавшія по приказанію Главнаго Директора Финансовъ, если они не выходятъ изъ границъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденномъ 17 (29) Января 1828 г. Уставѣ. Никакое предписаніе не можетъ оградить ихъ отъ строжайшей отвѣтственности личной и иму-

§ 257.

Bank Polski przedstawia do zatwierdzenia Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu wzory do obligów i rozmaitego rodzaju dowodów, jakie, w wykonaniu dozwolonych mu Ukazem z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. czynności, wydawać będzie.

§ 258.

Bank zostaje pod bezpośrednim nadzorem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. Jemu rapporta z czynności swoich, w części drugiéj niniejszego zbioru urządzeń bliżéj opisanych, zdawać, i wyłącznie do jego tylko rozporządzeń, w zakresie służącéj mu ustawy, stosować się jest obowiązany. (*obacz art. 42 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 259.

Dla przyspieszenia biegu interessów i zachowania sekretu Prezes Banku obowiązany jest, we wszystkich przedmiotach, wymagających decyzyi Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przedstawiać mu osobiście notisy, na których tenże Dyrektor zapisywać będzie własnoręcznie decyzye.

§ 260.

Prezes Banku składać będzie Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu rapporta tygodniowe, miesięczne i półroczne, podług form, przez tegoż Dyrektora wskazanych lub zatwierdzonych.

§ 261.

Członkowie Banku nie mogą być pociągani do odpowiedzialności za decyzye swoje, lub za czynności z polecenia Dyrektora Głównego Skarbu dopełnione, jeżeli takowe nie wychodzą z granic, Ustawą Najwyższą z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r. wskazanych. Żaden atoli rozkaz zasłonić ich nie może od najsurowszéj odpowiedzialności z osób i majątków, gdyby fun-

щественной, еслибы они отвратили отъ своего назначенія капиталы кассъ: погашенія долговъ и вкладной, заложенные въ Банкѣ товары, фонды, или драгоцѣнности; еслибы ими выпущено было въ обращеніе Банковыхъ билетовъ болѣе, нежели позволяется на основаніи § 200; еслибы они уменьшили капиталъ, предназначенный для удовлетворенія требованій вкладчиковъ трансфертныхъ суммъ; еслибы, по ихъ упущенію, не приняты были нужныя мѣры къ своевременной уплатѣ суммъ по требованіямъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества и капиталовъ, ввѣренныхъ Банку для обращенія изъ процентовъ; еслибы капиталы Банка употреблены были Членами его на какой либо предметъ, настоящимъ положеніемъ неозначенный, или допущено бы было подобное злоупотребленіе; еслибы не выполнены были ими судебные приговоры, вошедшіе въ законную силу, и, наконецъ, еслибы не выполнены были какія либо принятыя Банкомъ на себя обязательства (*см. ст. 43 Устава Банка 17 (29) Января 1828 года*).

§ 262.

Одинъ разъ въ году, а именно 6 Мая, Банкъ отдаетъ отчетъ въ своихъ дѣйствіяхъ за минувшій годъ, въ публичномъ засѣданіи, обще съ Коммисіею погашенія государственныхъ долговъ и подъ предсѣдательствомъ Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Отчетъ сей долженъ быть немедленно напечатанъ и представленъ Главному Директору Финансовъ 15 Мая каждаго года, какъ въ послѣдній срокъ, въ который имѣютъ быть представляемы въ Совѣтъ Управленія отчеты всѣхъ Правительственныхъ мѣстъ (*см. тамъ же 44 ст., Высочайшей грамоты 29 ст., Учрежденія Государственнаго Совѣта 60 ст., постановленіе Совѣта Управленія отъ 29 Ноября (11 Декабря) 1838 г. и отзывъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства отъ 17 (29) Декабря 1838 г., № 98, 296*).

О прибыляхъ.

§ 263.

Пріобрѣтаемыя Банкомъ ежегодныя прибыли, показываемыя въ годовыхъ отчетахъ, составляютъ собственность Каз-

dusze kassy umorzenia, lub kassy depozytowéj, jakoteż zastawione towary, papiery lub kosztowności, od właściwego im przeznaczenia odwrócili; gdyby ilość biletów bankowych wypuścili nad zakres paragrafem 200-m przepisany; gdyby przeznaczony fundusz do zadosyćuczynienia żądaniu właścicieli summ przekazowych umniejszyli; gdyby nie przedsięwzięli stosownych środków, aby summy żądane przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież summy na procent Bankowi powierzone, niezawodnie w terminach właściwych zaliczane były; gdyby fundusze bankowe na jakikolwiek inny przedmiot, niniejszém prawem nie zakreślony, naruszyli lub naruszyć dopuścili; gdyby nie wykonali wyroków prawomocnych; gdyby, nakoniec, zobowiązań przyjętych w czémkolwiek nie dopełnili. (*obacz art. 43 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

§ 262.

Raz w rok, w d. 6 Maja, Bank na posiedzeniu publicznèm, łącznie z Kommissyą Umorzenia Długu krajowego i Radcami handlowemi, pod przewodnictwem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, zdawać winien sprawę z czynności swoich rocznych. Takowe zdanie sprawy będzie natychmiast wydrukowane i przesłane Dyrektorowi Głównemu Skarbu, zawsze przed dniem 15 Maja każdego roku jako terminem ostatecznym, w którym składane być mają Radzie Administracyjnéj rapporta z działań rządowych. (*obacz tamże art. 44, artykuł 29 Statutu Organicznego, art. 60 organizacyi Rady Stanu, postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1838 r. i odezwę Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu z d. 17 (29) Grudnia 1838 r. N° 98,296.*)

O z y s k a c h.

§ 263.

Otrzymywane przez Bank Polski roczne zyski, publicznemi sprawozdaniami wykazywane, o ile przewyższają upo-

ны Царства и передаются ежегодно въ Главное Казначейство (*см. 5 ст. Устава 17 (29) Января 1828 года*).

О бюджетѣ.

§ 264.

Банкъ обязанъ подавать Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства не позже 31 Іюля каждаго года приблизительный разсчетъ, основанный на опытѣ истекшаго полугодія, о количествѣ прибылей, ожидаемыхъ къ полученію въ теченіе того же года.

Отдѣленіе III.

Обязанности и отвѣтственность главныхъ чиновниковъ Банка.

§ 265.

Главный Секретарь завѣдываетъ общею канцеляріею Правленія Банка и надзираетъ за строеніями, движимостію и заведеніями, находящимися въ Банковомъ зданіи.

§ 266.

Всѣ пакеты и бумаги, доставляемые въ Банкъ, вручаются первоначально Главному Секретарю, а равно и всѣ исходящія отъ Банка бумаги разсылаются подъ его надзоромъ.

§ 267.

Главный Секретарь отвѣтствуетъ за вѣрность всѣхъ вообще бумагъ, исходящихъ отъ имени Банка, а также бумагъ имъ засвидѣтельствованныхъ. Онъ обязанъ наблюдать за самымъ скорымъ исполненіемъ бумагъ и на сей конецъ содержитъ контроль за ходомъ всѣхъ дѣлъ въ Отдѣленіяхъ Банка.

§ 268.

Главный Бухгалтеръ можетъ открывать новые счеты не иначе, какъ по особому разрѣшенію Правленія Банка, и такія только статьи вносить въ книги, или переносить изъ одного счета въ другой, которыя извлечены или изъ журнала Конторы Банка, или изъ производимой Банкомъ переписки,

sażenie Banku, stanowią własność Skarbu Królestwa i co rok przez Bank do Kassy jeneralnéj przelewane będą. (*obacz art. 5 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.*)

O budżecie.

§ 264.

Najdaléj w dniu 31 Lipca każdego roku, Bank, na zasadzie doświadczenia i w przybliżoném wyrachowaniu z półrocza ubiegłego, podawać będzie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu wysokość zysków, w ciągu tegoż roku spodziewanych.

ROZDZIAŁ III.

Obowiązki i odpowiedzialność głównych urzędników Banku.

§ 265.

Sekretarz jeneralny jest naczelnikiem służby wewnętrznéj biur Banku; do niego należy także nadzór nad budowlami, ruchmościami i zakładami, w gmachu bankowym umieszczonemi.

§ 266.

Wszelkie expedycye i papiery, do Banku przychodzące, Sekretarzowi jeneralnemu naprzód mają być wręczane; wszelkie pisma, z Banku wychodzące, pod nadzorem Sekretarza jeneralnego mają być expedyowane.

§ 267.

Sekretarz jeneralny odpowiedzialny jest za zgodność wszelkich expedycyj z Banku wychodzących, tudzież pism przez siebie poświadczonych. Obowiązkiem jest także Sekretarza jeneralnego przestrzegać, aby się nie tworzyły zaległości w interessach; pod tym względem ma on wyłączną kontrollę nad biegiem interessów w wydziałach.

§ 268.

Buchhalter jeneralny nie inaczéj może nowe rachunki zakładać, jak za osobną decyzyą Banku; pozycye zaś rachunkowe takie tylko do ksiąg wprowadzać, lub z jednych do drugich przenosić mu wolno, które wynikają, albo z dziennika kantorowego albo z korrespondencyi przez Bank przeprowa-

или же, наконецъ, изъ постановленія Банка, сообщеннаго въ формѣ выписки изъ протокола, засвидѣтельствованной Главнымъ Секретаремъ, или же снабженнаго скрѣпою, по крайней мѣрѣ, трехъ членовъ канцеляріи.

§ 269.

Главный Контролеръ обязанъ безпрерывно ревизовать книги Банка, и, вмѣстѣ съ тѣмъ, окончательно сличать ихъ одну съ другою и повѣрять съ документами, такъ, чтобы предписанное въ предыдущемъ параграфѣ правило въ точности было соблюдаемо подъ его отвѣтственностію.

§ 270.

На обязанности Главнаго Контролера лежитъ наблюденіе за движеніемъ всѣхъ счетовъ и очисткою по онымъ всѣхъ авансовыхъ выдачъ и временныхъ счетовъ, о чемъ онъ сносится съ Предсѣдателемъ Банка.

§ 271.

Контролеры Отдѣленій обязаны, подъ ихъ личною отвѣтственностію, наблюдать, чтобы всѣ счетныя статьи, относящіяся къ дѣламъ, производимымъ въ отдѣленіяхъ, были всегда подкрѣплены документами, и чтобы составляемые ими текущіе счеты не выходили изъ границъ, опредѣленныхъ правилами относительно открываемыхъ просителямъ кредитовъ.

§ 272.

Чиновники для особыхъ порученій отвѣтствуютъ за точное исполненіе возлагаемыхъ на нихъ порученій. Они состоятъ подъ непосредственнымъ начальствомъ Предсѣдателя Банка.

§ 273.

Начальники Отдѣленій отвѣтствуютъ за порядокъ и за всѣ упущенія, или погрѣшности въ дѣлахъ, выходящихъ изъ ввѣренныхъ имъ Отдѣленій.

§ 273.

Всѣ бумаги, производимыя въ Дирекціяхъ, должны быть цифрованы Начальниками Отдѣленій, которые сами, или заступающіе ихъ должность, обязаны представлять бумаги Члену Бан-

dzonéj, albo z decyzyi Banku, kommunikowanéj w formie wypisu z protokółu, przez Sekretarza jeneralnego poświadczonego, lub też opatrzonéj cyfrą przynajmniéj trzech Członków biura.

§ 269.

Kontroller jeneralny obowiązany jest rewidować pilnie księgi Banku, tudzież zajmować się ostateczném sprawdzeniem ksiąg z sobą i z dowodami, tak, aby przepis paragrafem poprzedzającym objęty ściśle był wykonanym, za co jest także odpowiedzialnym.

§ 270.

Również jest obowiązkiem Kontrollera jeneralnego pilnować postępu wszelkich rachunków i regulowania wszelkich awansów i rachunków przemijających, w czém do Prezesa Banku odnosić się będzie.

§ 271.

Kontrollerowie wydziałowi, pod swoją odpowiedzialnością, obowiązani są dostrzegać, aby wszelkie pozycye rachunkowe, interessów w wydziałach odrabianych dotyczące, dokładnie były usprawiedliwione; niemniéj, aby rachunki bieżące, przez nich prowadzone, trzymane były zawsze w granicach przepisami wskazanych co do otwieranych dla stron kredytów.

§ 272.

Urzędnicy do szczególnych poruczeń odpowiedzialni są za ściśle dopełnienie powierzonych im czynności, — zostają oni pod bezpośrednim Prezesa Banku zarządem.

§ 273.

Naczelnicy wydziałów odpowiedzialni są za porządek i wszelkie uchybienia lub pomyłki w odrabianiu interessów, z wydziałów pochodzących.

§ 274.

Interessa w dyrekcyach odrabiane powinny być opatrzone cyfrą naczelników wydziału właściwego i być przez nich lub ich zastępców przedstawiane Członkowi Banku, dyrekcyą

ка, управляющему Дирекціею. Доклады же и представленія, содержащіе въ себѣ счетныя статьи, кромѣ цифры Начальника Отдѣленія, должны имѣть цифру Контролера Отдѣленія прежде представленія оныхъ Директору.

§ 275.

Юрисъ-Консульты отвѣтствуютъ за строгое выполненіе инструкціи, какая дана имъ будетъ, согласно § 42 настоящей Инструкціи относительно пріема и выдачи судебныхъ вкладовъ. Они отвѣтствуютъ, еслибы вслѣдствіе изложеннаго ими мнѣнія, или допущеннаго ими замедленія, Банкъ не исполнилъ судебныхъ приговоровъ, вошедшихъ въ законную силу.

§ 276.

На Начальникѣ Конторы лежитъ отвѣтственность за всякое упущеніе, или медленность въ пріемѣ суммъ съ почты, адресованныхъ въ кассу Банка, и Банкъ обязанъ условиться съ Главною Дирекціею Почтъ, дабы о каждой присылкѣ денегъ подъ адресомъ Банка, былъ онъ тотчасъ извѣщаемъ надлежащею повѣсткою, буде можно въ самый день полученія денегъ въ Варшавѣ. Главный Секретарь обязанъ препроводить таковую повѣстку въ Кассирскую Дирекцію тотчасъ по полученіи оной въ Банкѣ.

§ 277.

Главный Кассиръ отвѣтствуетъ не только за себя, но и за своихъ подчиненныхъ относительно порядка и точнаго выполненія кассирской части, а именно, чтобы суммы, поступающія въ кассу Банка наличными деньгами, въ тотъ же день были записаны въ книги.

§ 278.

Всѣ суммы, поступающія въ кассу Банка въ звонкой монетѣ, или въ билетахъ, должны быть повѣрены на перечетъ.

Пріемъ денегъ безъ перечета ихъ, или только на вѣсъ, налагаетъ на Главнаго Кассира отвѣтственность за всѣ убытки, могущіе отъ того послѣдовать, которые и должны быть пополняемы на его счетъ.

kierującemu. Referaty zaś i przedstawienia, pozycye rachunkowe obejmujące, powinny być, oprócz cyfry naczelnika wydziału, cyfrą Kontrollera wydziałowego opatrywane, zanim Dyrektorowi przedstawiane będą.

§ 275.

Radcy prawni odpowiedzialni są za ścisłe wypełnianie instrukcyi, jaka im stósownie do § 42-go niniejszego zbioru, co do przyjmowania i wydawania depozytów sądowych, przepisaną zostanie. Również odpowiedzialni są, gdyby na skutek udzielonych przez nich opinij, lub dopuszczonéj zwłoki, Bank nie wykonał wyroków prawomocnych.

§ 276.

Naczelnik kantoru będzie odpowiedzialnym za wszelką zwłokę nieusprawiedliwioną w odbieraniu funduszów, pocztą do kassy Banku nadsyłanych. Bank zaś porozumie się z Dyrekcyą jeneralną poczt, aby o każdéj przesyłce pieniędzy, pod adressem Banku uskutecznionéj, mógł być zaraz, i o ile można w dniu nadejścia pieniędzy do Warszawy, przez stósowne awizacye uwiadomionym. Awizacye takowe, po ich nadejściu do Banku, Sekretarz jeneralny prześle natychmiast Dyrekcyi kass.

§ 277.

Kassyer jeneralny odpowiedzialny jest za siebie i za swoich podwładnych, co do porządku i ścisłego wykonywania służby kassowéj, mianowicie, iżby wpływające w gotowiźnie do kassy Banku fundusze nie zostawały tegoż dnia bez zaperceptowania.

§ 278.

Wszelkie summy, do kassy Banku wpływające, bądź w monecie brzęczącéj, bądź w biletach, powinny być rzeczywiście przeliczane.

Przyjmowanie bez liczenia, lub tylko na wagę, wkłada na Kassyera jeneralnego odpowiedzialność za straty ztąd wynikłe, które przez niego bonifikowane być muszą.

§ 279.

Кассиры, производящіе выдачи денегъ, обязаны предварительно удостовѣриться въ тождествѣ лица, коему разрѣшена выдача. Неправильныя выдачи пополняются Банку произведшимъ выдачу Кассиромъ.

§ 280.

Каждый Директоръ, завѣдывающій Дирекціею Банка, составитъ инструкцію, опредѣляющую подробно занятія подвѣдомственной ему Дирекціи, которая, прежде приведенія ея въ исполненіе, должна быть утверждена Правленіемъ Банка.

ПРИЛОЖЕНІЯ КЪ ИНСТРУКЦІИ ДЛЯ ПОЛЬСКАГО БАНКА.

Приложеніе I-е къ § 3-му.

Объ основномъ капиталѣ Банка.

Капиталъ Банка состоитъ:

1. Изъ переданныхъ ему при самомъ его учрежденіи:

a) звонкою монетою изъ запасныхъ фондовъ Казны	10,000,000 зл.
b) столько же закладными листами Кредитнаго Общества, обезпеченными на казенныхъ имѣніяхъ, согласно постановленію Сейма отъ 13 Іюня 1825 года и Высочайшему указу отъ 24 Января 1826 года, что составило по курсу . . . . (*см. 3 ст. Устава 17 (29) Января 1828 г.*)	8,100,000 зл.

2. Изъ прибылей Банка:

a) въ 1828 году 1,279,433 зл. 12 гр.	
b) въ 1829 году 620,566 зл. 18 гр. . (*см. 5 ст. Устава 17 (29) Января 1828 г.*).	1,900,000 зл.

3. Изъ суммъ, поступившихъ въ счетъ займа 42 милл., на основаніи Высочайшаго указа 28 Января (9 Фев-

§ 279.

Kassyerowie płatnicy są obowiązani nie uskuteczniać wypłaty bez przekonania się o tożsamości osoby, do podniesienia wypłaty upoważnionéj. Źle zrobione pod tym względem wypłaty, przez płacącego Kassyera Bankowi będą powracane.

§ 280.

Kierujący dyrekcyami, każdy w swojéj dyrekcyi, ułoży instrukcyę do szczegółowego postępowania biurowego, która za potwierdzeniem Banku w wykonanie wprowadzoną zostanie.

ANNEXA DO INSTRUKCYI BANKU POLSKIEGO.

1-y Annex do § 3-go.

O uposażeniu Banku.

Uposażenie Banku składa się:

1. Z danych Bankowi natychmiast po jego otwarciu:
   a) monetą brzęczącą z zapasów skarbowych . . . . złp. 10,000,000
   b) w listach zastawnych, od Towarzystwa Kredytowego zaciągnionych na dobra rządowe, stósownie do prawa Sejmowego z dnia 13 Czerwca 1825 r., tudzież postanowienia Najjaśniejszego Pana z d. 24 Stycznia 1826 r. złp. 10,000,000, które policzone po kursie uczyniły . . . . złp. 8,100,000
   (Conf. art. 3 Ustawy z d. 17 (29) Stycznia 1828 r.)
2. Z zysków i superat Banku:
   a) z roku 1828 zł. 1,279,433 gr. 12,
   b) „ 1829 „ 620,566 „ 18, . . 1,900,000
   (Conf. art. 5 tamże)
3. Z funduszów wpłynionych na rachunek pożyczki 42 milionowéj z mocy Ukazu Najjaśniejszego Pana z d. 28 Sty-

раля 1829 года . . . . 10,000,000 зл.
(*см. указъ 28 Января (9 Февраля) 1829 г.*).

4. Изъ прибавочнаго капитала 12,000,000 зл., предоставленнаго Банку Высочайшимъ указомъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1834 г., состоящаго изъ имѣній, оставшихся послѣ Прусскаго правительства и другихъ капиталовъ. По разсчетамъ съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, утвержденнымъ постановленіемъ Совѣта Управленія 19 Апрѣля (1 Мая) 1838 г., Банкъ получилъ:

a) наличными 4,910,756 зл. 28 гр.

b) а остальную сумму къ пополненію 12 милл., то есть 7,089,243 зл. 2 гр. принялъ въ безспорныхъ капиталахъ, обезпеченныхъ и уплачиваемыхъ въ сроки, на основаніи контрактовъ, заключенныхъ съ должниками, . . 12,000,000 зл.

Всего 42,000,000 зл.

Примѣчаніе. Высочайше утвержденнымъ Уставомъ 17 (29) Января 1828 г. назначенъ былъ Банку капиталъ изъ 10,000,000 злот. наличными деньгами и 10 милл. зл. закладными листами, которые надлежало внести тотчасъ по открытіи Банка изъ запасныхъ фондовъ Казны (*см. 3 ст. Устава*).

Для дальнѣйшаго пополненія капитала до 30 милл. злот. переданъ Банку, на основаніи того же Высочайше утвержденнаго Устава (4 ст.), заемъ, уступленный Правительствомъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества, по силѣ 209 ст. Сеймоваго постановленія отъ 13 Іюня 1825 г., и который, по показанію Коммисіи Финансовъ, простирался до 1,599,440 зл.

cznia (9 Lutego) 1829 r. zaciągniętéj, złp. 10,000,000
(*Conf. Ukaz z d. 28 Stycznia (9 Lutego) 1829 r.*)

4. Z dodatkowego uposażenia zł. 12,000,000, udzielonego Bankowi z mocy Ukazu Najjaśniejszego Pana z d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 r. w dobrach popruskich i rozmaitych kapitałach do przedaży i windykacyi, z których Bank, wedle obrachunku z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu zdziałanego, a postanowieniem Rady Administracyjnéj z d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1838 r. zatwierdzonego, wybrał:
   a) w gotowiźnie złp. 4,910,756 gr. 28,
   b) resztę zaś, do dopełnienia 12 mil. zł. 7,089,243 „ 2
   przyjął ostatecznie w kapitałach niewątpliwych, hypotecznych i płatnych w terminach, podług zawartych z dłużnikami układów . . . . zł. 12,000,000,

Razem zł. 42,000,000.

Uwaga. Początkowo Ustawa Najwyższa z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r. przeznaczyła Bankowi na uposażenie złp. 10,000,000 w gotowiźnie; złp. 10,000,000 w listach zastawnych, które natychmiast po jego otwarciu miały być zaliczone z zapasów skarbowych. (*art. 3.*)

Na dalsze powiększenie uposażenia Banku, aż do wysokości 30 milionów, Ustawa rzeczona (art. 4.) przekazywała Bankowi zaliczenia, przez Skarb Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego na mocy art. 209-go prawa Sejmowego z d. 13 Czerwca 1825 r. udzielone, a które według przewiedzionéj z Kommissyą Skarbu korrespondencyi, wynosiły złp.

11 гр. Въ пользу Банка назначались также всѣ ежегодныя прибыли въ наличныхъ суммахъ, при чемъ постановлено было въ 5-ой статьѣ Устава, дабы, по пополненіи капитала сего до 30 милл., пособіемъ ли отъ Казны, или собственными операціями Банка, всѣ дальнѣйшія прибыли и остатки Банка составляли собственность Казны.

Но вышеозначенный основной капиталъ въ 30 милл. отчасти только пополненъ изъ прибылей Банка 1828 и 1829 года, присоединеніемъ ихъ къ Банковому капиталу въ суммѣ 1,900,000 зл., т. е. въ такомъ количествѣ, какое, вмѣстѣ съ суммами, переданными Банку при его открытіи, составило полные 20 милл. злотыхъ.

Остальные 10 милл. зл. къ пополненію 30 милл. взяты изъ займа 42 милл. зл., такъ что ни предположенное Высочайше утвержденнымъ Уставомъ пополненіе основнаго капитала обращеніемъ на то ежегодныхъ остатковъ по Казначейству, ни же предначертанная Высочайшимъ указомъ передача заимообразныхъ выдачъ, произведенныхъ Правительствомъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества на основаніи 209-ой статьи Устава, не имѣли мѣста, и поэтому право поискиванія сказанныхъ выдачъ возвращено Банкомъ Казнѣ (*см. № 26,809—1838 года*).

Приложеніе II къ § 17-му.

О Государственныхъ долгахъ.

Во время учрежденія Польскаго Банка, государственный долгъ Царства не былъ еще опредѣленъ.

Онъ имѣлъ составиться:

a) изъ утвержденныхъ разныхъ претензій здѣшнихъ и заграничныхъ жителей за время правительствъ: Прусскаго, Австрійскаго и Герцогства Варшавскаго по 1815 г., уплата которыхъ, по ликвидаціоннымъ конвенціямъ съ Пруссіею и Австріею, возложена была на обязанность Казны Царства;

b) изъ авансовъ Государственнаго Казначейства Имперіи, произведенныхъ на счетъ Казны Царства, а именно на первоначальное образованіе Польской арміи въ 1815 г.,—и

1,599,440 gr. 11., tudzież przeznaczała na korzyść Banku superaty skarbowe w gotowiźnie, od służby każdorocznéj zbywające, i stanowiła przytém (w art. 5), że od chwili jak fundusz ten, czyto z zasiłków skarbowych, czy z własnych obrótów Banku, dojdzie do 30 milionów, wszelkie dalsze zyski i superaty Banku stanowić będą własność Skarbu Królestwa.

Uzupełnienie uposażenia do summy powyższéj 30 milionów, w części tylko uskutecznione zostało z zysków Banku r. 1828 i 1829, które do kapitału bankowego przypisano w ilości złp. 1,900,000, to jest w takiéj, jaka łącznie z funduszami, przy otwarciu Banku do kassy jego przelanemi, czyniła summę złp. 20 milionów.

Dalsze 10 milionów, do uzupełnienia 30-u pozostające, wpłynęły z funduszów pożyczki 42 milionowéj, tak, iż zamierzone ustawą Najjaśniejszego Pana dopełnienie uposażenia z superat skarbowych, od służby każdorocznéj zbywających, wcale nie miało miejsca. Również z tego powodu zamierzony ukazem Najjaśniejszego Pana przekaz zaliczeń, Dyrekcyi Główněj Towarzystwa Kredytowego, na mocy art. 209-go prawa o Towarzystwie Kredytowém przez Skarb udzielonych skutku nie otrzymał, dla czego prawo dochodzenia tych zaliczeń przez Bank Skarbowi zwróconém zostało. *(conf. N⁰ 26,809 z r. 1838.)*

Annex II-gi do § 17-go.

O długach krajowych.

W chwili ustanowienia Banku Polskiego, dług publiczny Królestwa Polskiego nie był jeszcze ustalonym. Miał on być utworzony:

a) z rozmaitych pretensyj przyznanych mieszkańcom krajowym i zagranicznym z epoki Rządów pruskiego, austryackiego i Xięstwa Warszawskiego po rok 1815, przez konwencye likwidacyjne z Prusami i Austryą na ciężar Królestwa przyjętych;

b) z zaliczeń Skarbu Imperii, uskutecznionych na rachunek Skarbu Królestwa, a szczególniéj na pierwszą formacyę wojska w r. 1815;

c) изъ разныхъ претензій жителей и подрядчиковъ за разныя поставки для войскъ, за время бывшаго Верховнаго Совѣта Герцогства Варшавскаго.

По разсмотрѣніи и признаніи сихъ претензій, надлежало внести ихъ въ общую книгу государственнаго долга, съ раздѣленіемъ на категоріи, сообразно роду ихъ и обязательствамъ Правительства, при чемъ имѣли быть установлены и проценты въ большемъ или меньшемъ количествѣ, съ выдачею облигацій, обезпечивающихъ эти проценты въ видѣ постояннаго дохода.

На уплату этого дохода, о которомъ упоминается во 2-й статьѣ Устава Банка, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана была вносить въ Банкъ соотвѣтственную сумму и, сверхъ того, еще сумму, равняющуюся $^{1}/_{10}$ части постояннаго дохода, на погашеніе капитала посредствомъ выкупа облигацій.

Для предохраненія Казны отъ излишняго расхода на выкупъ этихъ бумагъ, въ случаѣ возвышенія ихъ курса, постановлено было производить въ такомъ случаѣ погашеніе капитала посредствомъ тиражей, съ уплатою предъявителямъ облигацій, вмѣсто постояннаго дохода, капитальной суммы, равняющейся двадцатикратному проценту.

По разнымъ однакожъ обстоятельствамъ, какъ-то: по неоканчанію внутренней ликвидаціи и пріостановленію разсчетовъ съ Франціею, предполагавшееся опредѣленіе государственнаго долга не было приведено въ дѣйствіе, а между тѣмъ заключены были разные новые займы, которые получили другой видъ и на погашеніе коихъ предназначены особые источники, а именно, новый долгъ составляетъ:

a) Заемъ 42 милліоновъ злот. въ частныхъ облигаціяхъ по 300 злотыхъ (*см. Высочайшій указъ 28 Января (9 Февраля) 1829 г., и Инструкцію Министра Финансовъ Царства Польскаго 18 (30) Января 1830 года, заключающую правила насчетъ выпуска въ тиражъ, уплаты и погашенія частныхъ облигацій*).

b) Заемъ 25 милліоновъ злот. въ казенныхъ облигаціяхъ 5-

c) z rozmaitych należności mieszkańcom i liwerantom, za różne dostawy z czasów wojny i epoki Rady Najwyższéj tymczasowéj Xięstwa Warszawskiego.

Pretensye te, po ich rozbiorze i przyznaniu, miały być zaciągnięte do wielkiéj księgi długu krajowego, w tym celu utworzyć się mającéj, w któréj miały być podzielone na kategorye, stosownie do ich rodzaju i zobowiązań Rządu, i obok tego miały być ustanowione procenta większéj lub mniejszéj ilości, z wystawieniem obligacyj czyli wypisów, procent ten w sposobie dochodu stałego zapewniających.

Na ten to dochód, o którym jest mowa w art. 2-m ustawy bankowéj, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązaną była wnosić do Banku odpowiedni fundusz, wraz z $^{1}/_{10}$ téjże należności, na umorzenie kapitału, przez wykupno obligów. Aby zaś, przez podnoszenie się stopniowo wartości papierów publicznych, Skarb nie był narażonym na płacenie zbyt wysoko tych papierów przy ich wykupnie, zastrzeżono zawczasu, że gdyby ich kurs na giełdzie znacznie się podniósł, Skarb winien będzie umarzać je przez losowanie, spłacając właścicielom wypisów kapitał, wyrównywający 20 razy wziętemu procentowi.

Z powodu zaszłych okoliczności, nieukończonéj likwidacyi w kraju i zawieszonych obrachunków z Francyą, ustalenie długu krajowego nie przyszło do skutku, a tymczasem rozmaite zaciągnięte pożyczki otrzymały inną formę, w skutku czego, każda z nich na umorzenie ma oddzielny do siebie przywiązany fundusz, a mianowicie:

dług nowy stanowią:

a) Pożyczka 42 milionowa w obligacyach udziałowych po złp. 300. (*obacz Ukaz N a j j a ś n i e j s z e g o P a n a z dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1829 r. i Instrukcyę Ministra Prezydującego w Kommissyi Skarbu z d. 18 (30) Stycznia 1839 r., obejmującą przepis postępowania przy losowaniu, wypłacie i umarzaniu obligacyj udziałowych.*)

b) Pożyczka 25 milionowa w obligacyach skarbowych

процентныхъ по 1,000 злот. І-ой серіи (*см.: 1, Высочайшіе указы 26 Марта (7 Апрѣля) и 28 Іюля (9 Августа) 1834 года, разрѣшающіе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства и Муниципальному Управленію г. Варшавы заключить въ Банкѣ заемъ 10 и 15 милліоновъ злот.;* 2, *Указъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1834 года, возлагающій на Банкъ погашеніе казенныхъ облигацій по займу 10 мил. покупкою ихъ на Варшавской биржѣ ниже нарицательной ихъ цѣны, или посредствомъ тиражей;* 3, *Условіе о займѣ 15 мил. въ казенныхъ облигаціяхъ, заключенное Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства съ Банкомъ 1 Сентября 1834 года, опредѣляетъ тотъ же самый способъ ихъ погашенія, какъ и облигацій по займу 10 мил. злотыхъ;* 4, *Инструкцію, данную Польскому Банку насчетъ погашенія казенныхъ облигацій по займу 10 и 15 милліоновъ, утвержденную Совѣтомъ Управленія 13 (25) Сентября 1835 года*).

c) Заемъ 35 милліоновъ зл. въ казенныхъ процентныхъ облигаціяхъ по 1,000 зл. II-ой серіи (*см. Высочайшій указъ 2 (14) Мая 1838 года, разрѣшающій Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства выпустить казенныя 5-процентныя облигаціи II серіи на 35 милліоновъ и распространяющій на нихъ постановленія указовъ: 26 Марта (7 Апрѣля) и 28 Іюля (9 Августа) 1834 г.*).

d) Заемъ 150 милліоновъ зл. въ частичныхъ облигаціяхъ по 500 зл. (*см.:* 1, *указъ 31 Мая (12 Іюня) 1835 г.;* 2, *Инструкцію, данную Банку насчетъ тиражей, уплаты и погашенія частичныхъ облигацій, утвержденную Совѣтомъ Управленія 12 (24) Мая 1836 года;* 3, *Высочайше утвержденное мнѣніе Департамента Государственнаго Совѣта Имперіи по дѣламъ Царства Польскаго 12 Мая 1839 года, по случаю утраченныхъ облигацій по займу 150 милліоновъ*).

Примѣчаніе. До времени открытія общей долговой кни-

5 procentowych à fl. 1,000 seryi I-éj. (*obacz*: 1, *Ukazy Najwyższe z d. 26 Marca (7 Kwietnia) i z d. 29 Lipca (8 Sierpnia) 1834 r., upoważniające Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu i Urząd Municypalny miasta Warszawy do zaciągnienia w Banku pożyczki 10 i 15 milionowéj.* 2, *Ukaz z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 roku, polecający Bankowi umarzać obligi skarbowe z pożyczki 10 milionowéj, przez wykupno na giełdzie Warszawskiéj niżéj nominalnéj wartości, lub przez losowanie.* 3, *Układ o pożyczkę 15 milionową w obligacyach skarbowych, między Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu a Bankiem na d. 1 Września 1834 r. zawarty, stanowi takiż sam sposób ich umarzania jak obligów z pożyczki 10 milionowéj.* 4, *Instrukcyę dla Banku względem umarzania obligów z pożyczki 10 i 15 milionowych zatwierdzoną przez Radę Administracyjną w d. 13 (25) Września 1835 r.*)

c) Pożyczka 35 milionowa w obligacyach skarbowych 5 procentowych à fl. 1,000 Seryi II-éj. (*obacz Ukaz Najjaśniejszego Pana z dnia 2 (14) Maja 1838 r., upoważniający Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do wystawienia obligacyj 5 procentowych seryi II na 35 milionów złp. i rozciągający do nich przepisy Ukazów z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) i 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r.*)

d). Pożyczka 150 milionowa w obligacyach cząstkowych na złp. 500. (*obacz*: 1, *Ukaz Najwyższy z d. 31 Maja (12 Czerwca) 1835 r.* 2, *Instrukcyę dla Banku względem postępowania przy losowaniu, wypłacaniu i umarzaniu obligacyj cząstkowych, na d. 12 (24) Maja 1836 r., przez Radę Administracyjną zatwierdzoną.* 3, *Opinię Departamentu do spraw polskich w Radzie Państwa, na d. 12 Maja 1839 roku, z powodu szczególnego wypadku zatracenia obligacyj pożyczki 150 milionowéj wyrażoną, a przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzoną.*)

Uwaga. Zanim wielka księga długu krajowego ustano-

ги, Банкъ уполномоченъ выкупать разныя облигаціи по нижепоказаннымъ курсамъ:

№ по порядку.	№ журнала.	Мѣсяцъ и число разрѣшенія Министра Финансовъ.	Родъ бумагъ, разрѣшенныхъ къ выкупу.	По какой цѣнѣ.
1	716	16 Іюня 1828	1) Ипотечныя облигаціи . . . 2) Казенныя ассекураціи и Прагскія облигаціи . . . . . 3) Французскіе боны . . . . 4) Свѣтскія и духовныя компетенціи . . . . 5) Жалованье войскамъ . . . 6) Претензіи поставщиковъ (Liwerunkowe)	по 78% „ 75 „ 76 „ 40 „ 35 „ 33
2	997	1 Іюля „	Свидѣтельства Центральной Ликвидаціонной Коммисіи: за билеты Варшавскаго Герцогства	„ 60
3	1646	9 Августа „	за невыплаченное жалованье лицамъ гражданскаго вѣдомства	„ 35
4	2030	29 Августа „	за невыплаченную пенсію отъ военнаго креста	„ 35
5	2077	3 Сентября „	за занятіе домовъ подъ военную надобность	„ 33
6	2726	4 Октября „	за поставку воловъ въ 1812 г.	„ 45
7	3484	5 Ноября „	за разрушенные дома въ Замосцѣ	„ 35
8	1706	19 Марта 1829	за претензію отъ увеличеннаго платежа податей . . .	„ 45
9	1973	6 Апрѣля „	Проценты, проистекающіе отъ претензій, означенныхъ въ 15 ст. правилъ этой Коммисіи	„ 60
10	2011	31 Марта „	за административные вклады со времени Прусской эпохи.	„ 45
11	2605	27 Апрѣля „	за претензіи по займу во время войны 1812 года . . .	„ 45
12	1224	6 Апрѣля „	за разобранные дома и вырубку лѣса въ Модлинѣ	„ 60
			(см. Собраніе временныхъ учрежденій Польскаго Банка томъ II-ой).	за 100

wioną zostanie, Bank umocowany był wykupować na rachunek Skarbu dowody po kursie niżéj oznaczonym.

Nº	Numer dziennika	Data upoważnienia	Rodzaj papierów, do których nabywania bank upoważniony	Po czemu
1	716	16 Czerwca 1828	1) Obligacye hypoteczne	78
			2) Assekuracye skarbowe i obligacye Pragskie	75
			3) Bony francuzkie	76
			4) Kompetencye świeckie i duchowne	40
			5) Żołd wojskowy	35
			6) Pretensye liwerunkowe . .	33
2	977	1 Lipca 1828	Dowody Kommissyi Centralnéj Likwidacyjnéj za bilety Xięstwa Warszawskiego	60 za 100
3	1646	9 Sierpnia „	za pretensye zaległe cywilne.	35
4	2030	29 Sierpnia „	za zaległe pensye od krzyża wojskowego	35
5	2077	3 Września „	za zajęcie domów na użytek wojska	33
6	2726	4 Października „	za dostawione woły w r. 1812	45
7	3484	5 Listopada „	za zrujnowane domy w Zamościu	35
8	1706	19 Marca 1829	za pretensye z nadpłaty podatków	45
9	1973	6 Kwietnia „	procentowe pochodzące z pretensyj, artykułem 15-m zasad téjże Kommissyi objętych.	60
10	2011	31 Marca „	za depozyta administracyjne z epoki Pruskiéj	45
11	2605	27 Kwietnia „	za pretensye z pożyczki wojennéj z roku 1812	45
12	1224	6 Kwietnia „	za rozebrane domy i wycięcie drzewa w Modlinie . . .	60
			(obacz tom 2 Zbioru tymczasowych urządzeń Bankowych.)	

Приложение III къ § 47-му.

О вкладахъ, вносимыхъ казенными мѣстами.

Вклады эти составляютъ:

1) суммы, состоящія въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія (*см. протоколъ совѣщаній съ Правительственною Коммисіею Духовныхъ Дѣлъ 18 Октября 1828 года, протоколы совѣщаній съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи 5 Іюля 1828 г., и 15 Января 1829 года, и постановленіе Совѣта Управленія отъ 27 Января (8 Февраля) 1833 г.*);

2) суммы, состоящія въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства (*см. протоколъ совѣщаній съ Коммисіею Финансовъ 26 Ноября 1828 г.*);

3) судебные вклады (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 13 Ноября 1828 г.*).

Приложение IV къ лит. *С*, отдѣленія VI, главы IV, части I-ой.

О шоссейныхъ дорогахъ.

23 Іюля 1829 года Банкъ заключилъ съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ договоръ, утвержденный Совѣтомъ Управленія 2 Августа того же года, по коему обязался онъ въ теченіе 5 лѣтъ устроить шоссе на шести главныхъ трактахъ, по цѣнамъ, означеннымъ въ составленныхъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ смѣтахъ.

Банкъ обязался также отпустить на сей предметъ заимообразно Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ до 14 мил. злотыхъ, которые надлежало уплатить погашеніемъ долга ежегодно изъ шарварковаго сбора съ платежемъ 5 % въ годъ.

Въ послѣдствіи Банкъ принялъ на себя постройку шоссе и по другимъ направленіямъ внутри Царства, на что отпускалъ также Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ потребную ссуду, снабдивъ ее и капиталомъ на окончаніе Кенигсбергскаго тракта, безъ участія Банка. Сверхъ того, на основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 18 (30) Іюня 1835 года, отпущено Банкомъ Правительственной Ком-

ANNEX III-CI DO § 47-GO.

O depozytach przez Władze Rządowe Bankowi składanych.

Depozyta te obejmują:

1) fundusze pod zarządzeniem Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego; (*obacz protokół narady z Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych z d. 18 Października 1828 r., protokóły narad z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 5 Lipca 1828 i z d. 15 Stycznia 1829 r. i postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1833 r.*)

2) fundusze pod zarządzeniem Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu; (*obacz protokół narady z tąż Kommissyą z d. 26 Listopada 1828 r.*)

3) depozyta sądowe. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 13 Listopada 1828 r.*)

ANNEX IV-TY DO LIT. C, ROZDZIAŁU VI, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-ÉJ.

O drogach bitych.

Bank zawarł w dniu 23 Lipca 1829 roku z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych umowę, w dniu 2 Sierpnia 1829 roku przez Radę Administracyjną zatwierdzoną, którą podjął się w przeciągu lat 5 wybudować 6 główniejszych traktów, w układzie tym wskazanych, za cenę podług kosztorysów, przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych sporządzonych.

Umową tą zobowiązał się zarazem Bank udzielić Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych na ten cel zaliczenie do 14 milionów, które umarzać się miało corocznie z funduszu szarwarkowego, z opłatą procentu 5% na rok.

Następnie, w skutek późniejszych poleceń, Bank trudnił się budową dróg bitych w kraju, w innych jeszcze kierunkach, na które dawał również Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych potrzebne zaliczenia, jak niemniéj dostarczał jéj funduszów, na wykonaną, bez jego pośrednictwa, budowę traktu Królewieckiego. Na mocy zaś postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 18 (30) Czerwca 1835 roku, udzielił téjże

мисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ заимообразно 1,500,000 злот. на содержаніе и исправленіе дорогъ прежде построенныхъ, на тѣхъ же самыхъ условіяхъ, на какихъ были произведены ссуды на постройку новыхъ дорогъ.

По выполненіи Банкомъ всѣхъ обязательствъ, какъ по договору 23 Іюля 1829 года, такъ и возложенныхъ на него послѣдующими распоряженіями Правительства, разсчеты имъ представленные повѣрены были особо учрежденнымъ для сего Комитетомъ и признано Банку къ полученію 29,490,000 злот., каковая сумма уплачена ему казенными 5-процентными облигаціями на основаніи Высочайшаго указа 2 (14) Мая 1838 года.

Приложеніе V къ лит. *D,* отдѣленія VI, главы IV, части I-ой.

О постройкѣ Августовскаго канала.

На основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 11 (23) Августа 1833 года и контракта съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, заключеннаго 28 Мая 1834 года, Банкъ принялъ на себя окончаніе Августовскаго канала по смѣтѣ, утвержденной тою же Коммисіею и подъ надзоромъ и управленіемъ лицъ, ею назначенныхъ. Предпріятіе это исполнено, вслѣдствіе чего судоходство по каналу уже открыто.

Возвратъ Банку употребленныхъ имъ на окончаніе сего канала суммъ долженъ послѣдовать:

- изъ доходовъ отъ продажи лѣса изъ лѣсосѣкъ въ казенныхъ лѣсахъ Плоцкой и Августовской губерній, которые отданы на сей конецъ Банку въ десятилѣтнее пользованіе, и
- изъ сборовъ за сплавъ по каналу.

Въ случаѣ недостатка сихъ источниковъ, предоставлено Банку снестись по сему предмету съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, для представленія дѣла сего на рѣшеніе Правительства (*см. постановленіе Совѣта Управленія отъ 11 (23) Августа 1833 г. и договоры съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства 6 Декабря 1833 и 28 Мая 1834 г.*).

Примѣчаніе. Каналъ оконченъ и, согласно приказанію Намѣстника Цар-

Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych zaliczenie w summie złp. 1,500,000, na konserwacyę i reparacyę dróg dawniéj wybudowanych, pod temi samemi warunkami, jakie co do zaliczeń na budowę drogi umówione były.

Po wykonaniu przez Bank zobowiązań, układem z d. 23 Lipca 1829 roku przyjętych i późniejszemi poleceniami Rządu na niego włożonych, wszystkie na ten cel poczynione zaliczenia zostały przez oddzielnie do téj czynności ustanowiony Komitet sprawdzone i na złp. 29,490,000 ustanowione, a następnie, należytość ta powróconą została Bankowi obligacyami skarbowemi 5-cio procentowemi, na mocy Ukazu Najjaśniejszego Pana z d. 2 (14) Maja 1838 r.

Annex V-ty do lit. D, rozdziału VI, tytułu IV, części I-éj.

O kanale Augustowskim.

Na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 11 (23) Sierpnia 1833 r. i układu z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego w d. 28 Maja 1834 r. zawartego, Bank Polski podjął się ukończenia kanału Augustowskiego, podług anszlagów przez tęż Kommissyę zatwierdzonych, pod nadzorem i kierunkiem osób przez nią mianowanych, i przedsięwzięcie to spełnił, w skutek czego kanał otworzony już został do żeglugi.

Zwrot funduszów, przez Bank na ukończenie tego kanału zaliczonych, nastąpić ma:

z zysków, jakie się okazać mogą ze sprzedaży cięć drzewa w lasach rządowych w gubernii Płockiéj i Augustowskiéj, które tym celem oddane zostały Bankowi w 10-cio letnie użytkowanie;

z poboru opłaty spławnéj na ukończonym kanale;

a w razie niedostateczności, Bank porozumieć się ma w tym przedmiocie z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, celem poniesienia tego przedmiotu do decyzyi Rządu. (*obacz postanowienie Rady Administracyjnéj z d. 11 (23) Sierpnia 1833 r. i układy z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu z d. 6 Grudnia 1833 r. i 28 Maja 1834 r.*)

Uwaga. Kanał został ukończony i stosownie do decyzyi Namiestnika Królestwa

ства отъ 4 (16) Августа 1844 года, переданъ въ вѣдѣніе Управленія Путей Сообщенія. А такъ какъ ни доходы изъ канала, ни пользы отъ продажи дерева изъ казенныхъ лѣсовъ, не были достаточны для удовлетворенія причитающихся Банку суммъ, то Совѣтъ Управленія, постановленіемъ отъ 3 (15) Іюля 1853 года, разрѣшилъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства остальные слѣдующіе Банку 477,683 руб. 33 коп. возвратить ему вмѣстѣ съ процентами, начиная съ 1855 года, изъ указанныхъ упомянутымъ постановленіемъ источниковъ.

Долгъ этотъ уже уплаченъ.

Приложеніе VI къ лит. *F*, отдѣленія VI, главы IV, части I-ой.

О рабочемъ скотѣ.

На основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 19 (31) Іюля и 5 (17) Августа 1832 г. и 14 (26) Апрѣля 1833 г., производимы были Банкомъ авансы на покупку рогатаго скота и лошадей. Покупка и продажа, равно и весь оборотъ этой операціи, предоставлены были Банку. Землевладѣльцы могли получать скотъ въ кредитъ съ тѣмъ, чтобы причитающіяся за оный деньги съ процентами, вносились въ подлежащее Обводовое Казначейство въ опредѣленные сроки, подвергая, въ случаѣ неисправности уплаты, мѣрамъ административной экзекуціи.

Для опредѣленія кредита такимъ землевладѣльцамъ, которые не были въ состояніи представить никакого особаго обезпеченія, принималось въ основаніе количество уплачиваемой ими подати офяры. По Калишской, Плоцкой и Мазовецкой губерніямъ кредитъ могъ равняться суммѣ трехлѣтней подати офяра, но прочимъ же губерніямъ—двухлѣтней.

Возвратъ ссудѣ сего рода предназначенъ былъ не прежде, какъ по истеченіи одного года, или двухъ лѣтъ. Подробныя условія по сему предмету изложены въ распоряженіи Банка отъ 19 Іюля 1833 г., за № 9,295.

Операція эта уже совершенно окончена.

Приложеніе VII къ § 183-му.

О горныхъ заводахъ.

Выдѣлка желѣза на горныхъ заводахъ, какъ казенныхъ, такъ и построенныхъ на земляхъ, принадлежащихъ частнымъ лицамъ, или впредь по общему плану горнаго производства

z dnia 4 (16) Sierpnia 1844 r. oddany pod administracyę Zarządu Kommunikacyj Lądowych i Wodnych. A ponieważ ani dochody z kanału, ani też korzyść ze sprzedaży drzewa z lasów rządowych nie starczyły na pokrycie należności Banku, przeto Rada Administracyjna przez decyzyę z dnia 3 (15) Lipca 1853 roku upoważniła Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, aby resztę przypadającéj Bankowi należności, w summie rs. 477,683 k. 39, zwróciła ze źródeł, tąż decyzyą wskazanych, wraz z procentami, poczynając od r. 1855.

Jakoż należność ta zaspokojoną została.

ANNEX VI-TY DO LIT. F, ROZDZIAŁU VI, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-ÉJ.

O inwentarzu rolniczym.

Na zasadzie postanowień Rady Administracyjnéj z d. 19 (31) Lipca i z d. 5 (17) Sierpnia 1832 r., tudzież z d. 14 (26) Kwietnia 1833 r., Bank awansował potrzebne fundusze na kupno bydła rogatego i koni. Kupno i przedaż, jakoteż cały obrót tego przedsięwzięcia, poruczony był Bankowi. Sprzedaż zakupionego bydła właścicielom gruntowym następować mogła na kredyt, pod warunkami wniesienia wartości z procentami do kassy obwodu w terminach oznaczonych, i pod rygorem exekucyi administracyjnéj. Za zasadę do oznaczenia wysokości kredytu służył dla tych właścicieli, którzy innych rękojmi złożyć nie byli w stanie, podatek ofiary, a w szczególności, w guberniach Kaliskiéj, Płockiéj i Mazowieckiéj, kredyt ten wyrównywać mógł trzechletniemu podatkowi ofiary, a w innych guberniach dwuletniemu.

Zwrot funduszów był zastrzegany nie prędzéj, jak po upływie jednego roku lub dwóch. Bliższe warunki udzielenia tego kredytu objęte są rozporządzeniem Banku z dnia 19 Lipca 1833 r. № 9,295.

Przedsięwzięcie to już ukończone.

ANNEX VII-MY DO § 183-GO.

O górnictwie.

Hutnictwo żelaza w zakładach rządowo-górniczych i na prywatnych gruntach wystawionych, tak już istniejących, jakoteż podług ogólnego planu górnictwa rządowego, wykoń-

построить имѣющихся, отдана по контракту 6 (18) Апрѣля 1837 года въ 25-лѣтнее управленіе Товарищества Гг. Коньяръ и К°. Банкъ обязался контрактомъ, въ теченіе 5 лѣтъ, на собственный счетъ, привести заводы, по общему плану горнаго производства, въ такое положеніе, чтобы на нихъ могло быть выдѣлываемо не менѣе 300,000 центнеровъ желѣза, и обязанъ стараться, чтобы заводы, учреждаемые для пудлингованія желѣза и поставки новыхъ доменныхъ печей, строились съ равною поспѣшностію (*см. утвержденный Совѣтомъ Управленія контрактъ отъ 6 (18) Апрѣля 1837 года*).

Примѣчаніе. После окончанія Банкомъ постройки новыхъ заводовъ, горнозаводство, на основаніи Высочайшаго указа отъ 24 Ноября (5 Декабря) 1842 года, передано въ управленіе особаго Отдѣленія при Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Всѣ авансы, произведенные Банкомъ на горнозаводство, были повѣрены и сосчитаны особымъ Комитетомъ, установленнымъ по сему предмету подъ предсѣдательствомъ Генералъ-Адъютанта Раутенстрауха, на сумму 8,019,176 руб. 28 к., изъ которыхъ 6,538,779 руб. 19 к. возвращены Банку Казною въ облигаціяхъ Казначейства, а остальные 1,480,399 руб. 9 к. по заключенному съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, 8 (20) Мая 1844 года, договору, платитъ Казна Банку въ видѣ погашенія.

Приложение VIII къ § 198-му.

О Банковыхъ билетахъ.

Банку предоставлено было выпустить въ обращеніе установленныя Высочайшимъ указомъ 15 Апрѣля 1823 года такъ называемые кассовые билеты, въ количествѣ 16 милл. злот., которые переданы ему были Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства при самомъ открытіи онаго. Размѣнъ сихъ билетовъ производился въ Банкѣ на серебряную монету, по нарицательной ихъ цѣнѣ, безъ удержанія 3 гр. съ каждыхъ пяти злотыхъ, опредѣленныхъ вышепомянутымъ указомъ.

Постановленіе Князя-Намѣстника въ Царствѣ отъ 26 Апрѣля 1826 года опредѣлило форму и наружные знаки кассовыхъ билетовъ.

Съ 1 Февраля 1839 года билеты сіи изъяты изъ обращенія и обмѣнены были въ кассѣ Банка на наличныя день-

czyć lub wystawić się mających, wypuszczoném zostało Towarzystwu P. Coniar et Comp. kontraktem na dniu 6 (18) Kwietnia 1837 roku spisanym, w 25-cio letnią administracyę. Kontraktem tym zobowiązał się Bank w ciągu lat 5 doprowadzić kosztem własnym zakłady, ogólnym planem górnictwa objęte, do téj obszerności, aby najmniéj 300,000 centnarów żelaza na nich wyrabiać można było.

Bank również starać się ma, aby zakłady do pudlingowania żelaza postępowały w równi z budową nowych wielkich pieców. (*obacz kontrakt przez Radę Administracyjną zatwierdzony z d. 6* (*18*) *Kwietnia 1837 roku.*)

Uwaga. Po ukończeniu przez Bank budowy nowych zakładów, Górnictwo na mocy Najwyższego Ukazu z dnia 24 Listopada (5 Grudnia) 1842 roku oddane zostało pod zarząd osobnego Wydziału przy Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. Wszystkie zaliczenia na Górnictwo przez Bank poniesione, sprawdzone i obliczone zostały przez oddzielny Komitet do téj czynności, pod prezydencyą Generał-Adjutanta Rautenstrauch, wyznaczony, na rs. 8,019,176 k. 28, z których rs. 6,538,779 k. 19 powrócone zostały Bankowi przez Skarb Obligami Skarbowemi, a resztę należności rs. 1,480,399 k. 9, podług układu z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu na dniu 8 (20) Maja 1844 r. zawartego, spłaca Skarb Bankowi amortyzacyjnie.

Annex VIII-my do § 198-go.

O biletach kassowych.

Bank mocen był wypuszczać w obieg bilety kassowe, postanowieniem Królewskiém z d. 15 Kwietnia 1823 r. w ilości 16 milionów ustanowione, a które Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu natychmiast po otwarciu Banku przelała do jego kassy. Wymiana tych biletów odbywała się w Banku na monetę srebrną, stosownie do imiennéj ich wartości, bez potrącenia trzech groszy od każdych pięciu złotych, rzeczoném postanowieniem Królewskiém zastrzeżonego.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 26 Kwietnia roku 1826 opisało formę i zewnętrzne znaki biletów kassowych.

Z dniem 1 Lutego 1839 r. bilety te wyszły z obiegu i zamienione zostały w kassie Banku na gotowiznę lub bilety

ги, или Банковые билеты (*см. 22 ст. Устава о Банкѣ и §§ 5, 6 и 7, Инструкціи 29 Апрѣля 1828 года, §§ 8 и 9 указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года и опредѣленіе Банка отъ 30 Сентября (12 Октября) 1838 года*).

Форма, цвѣтъ и особенные знаки Банковыхъ билетовъ опредѣлены указомъ 22 Октября (3 Ноября) 1830 года.

Бумага для билетовъ 5, 10, 50 и 100-злотовыхъ установлена перловаго (жемчужнаго) цвѣта, а для билетовъ 500 и 1,000-злотовыхъ блѣдно-розоваго цвѣта.

Бумага сія имѣетъ внутренніе водяные знаки, темные и свѣтлые, смотря по достоинству билетовъ (*см. тамъ же ст. 1*).

Форма билетовъ установлена продолговатая, четыреугольникъ разной величины, смотря по достоинству билетовъ, т. е.

билеты	5-злотовые	5	дюймовъ	вдоль	и	$3^1/_4$	поперегъ,
„	10	„	$5^1/_2$	„	„	$3^3/_4$	„
„	50	„	$4^1/_2$	„	„	$6^1/_8$	„
„	100	„	$4^1/_2$	„	„	$6^1/_8$	„
„	500	„	$4^3/_4$	„	„	$6^3/_8$	„
„	1,000	„	5	„	„	$6^5/_8$	„

(*см. тамъ же ст. 2*).

Достоинство билетовъ означено на нихъ цифрами и литерами, съ повтореніемъ цифрами на оборотѣ билетовъ; кромѣ того на самомъ билетѣ имѣется слѣдующая надпись:

„ПОЛЬСКІЙ БАНКЪ

выдаетъ предъявителю сего серебряною монетою (здѣсь слѣдуетъ число польскихъ злотыхъ) по чекану Кельнской марки 86 $^{86}/_{125}$.

Варшава, дня (слѣдуетъ число напечатанія билета)".

Каждый билетъ имѣетъ штемпели подписей Предсѣдателя Банка и Директора, а равно номеръ по порядку.

Знаки эти напечатаны разными цвѣтами, на билетахъ сдѣланы особенныя печатныя украшенія и они снабжены подписью одного изъ чиновниковъ Банка. Наконецъ, они снабжены особенными секретными знаками, описанными въ протоколѣ, имѣющемъ быть составленнымъ въ присутствіи Главнаго Директора

bankowe. (*obacz art. 22 Ustawy Bankowéj §§ 5, 6 i 7 Instrukcyi z d. 29 Kwietnia 1828 roku i §§ 8 i 9 Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 roku i decyzyę Banku z d. 30 Września (12 Października) 1838 r.)*

Forma, kolor i szczególne znamiona biletów bankowych przepisane są Ukazem Najwyższym z dnia 22 Października (3 Listopada) 1830 roku.

Papier przeznaczony na bilety 5, 10, 50 i 100 złp. jest koloru perłowego, na bilety 500 i 1,000 złp. koloru blado-różowego. Papier ten ma mieć w sobie znaki wodne ciemne i jasne, odpowiednie wartości biletu. (*tamże art. 1.*)

Kształt biletów podłużno-kwadratowy, lecz różny co do wielkości, a to stósownie do każdego rodzaju biletów, to jest

Bilety	5-cio złp.	mają	5	cali wysokości	$3\frac{1}{4}$	szerokości,
„	10	„	$5\frac{1}{2}$	„	$3\frac{3}{4}$	„
„	50	„	$4\frac{1}{2}$	„	$6\frac{1}{8}$	„
„	100	„	$4\frac{1}{2}$	„	$6\frac{1}{8}$	„
„	500	mieć będą	$4\frac{3}{4}$	„	$6\frac{3}{8}$	„
„	1,000	„ „	5	„	$6\frac{5}{8}$	„

(*tamże art. 2.*)

Wartość każdego biletu wyrażona na nim jest liczbą i literami. Wartość ta powtórzona liczbą na stronie odwrotnéj biletu oprócz tego, na samym bilecie jest następujący napis:

BANK POLSKI

wypłaci okazicielowi w srebrze (tu wypisane liczby złp.) podług stopy $86\frac{86}{125}$ na czystą grzywnę kolońską.

Warszawa d. (tu data wykończenia biletu).

Nadto każdy bilet opatrzony jest gryfem podpisu Prezesa Banku, Dyrektora, oraz liczbą porządkową. Znaki te odbijane są rozmaitemi kolorami.

Bilety zaś opatrzone są szczegółowemi drukarskiemi ozdobami i mają podpis ręczny urzędnika Banku. Nakoniec, mają mieć znaki szczególne, sekretne, opisane protokółem w obecności Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi

Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Сей протоколъ долженъ храниться въ архивѣ Банка (*см. тамъ же ст. 3*).

Сухой штемпель, общій для всѣхъ билетовъ, прикладывается къ нимъ по сношенію съ Коммисіею погашенія долговъ и изображаетъ гербъ Царства Польскаго, съ надписью: „Польскій Банкъ" (*см. тамъ же ст. 4*).

Образецъ каждаго рода билетовъ хранится въ архивѣ Банка, и рисунокъ онаго, съ надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ, долженъ быть разосланъ во всѣ Казначейства Царства Польскаго (*см. тамъ же ст. 5*).

Утверждено въ засѣданіи Совѣта Управленія въ Варшавѣ, 9 (21) Іюля 1840 года.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія

(подписано) *И. Тымовскій.*

Rządowéj Przychodów i Skarbu sporządzić się winnym, który to protokół zachowywany będzie w archiwum Banku. (*conf. art. 3 tamże*)

Stempel suchy, wszystkim biletom wspólny, przykładany jest na biletach, za zniesieniem się z Kommissyą Umorzenia długu krajowego, i wyraża Herb Królestwa z napisem: „Bank Polski". (*conf. art. 4 tamże*)

Wzory każdego rodzaju biletów zachowują się w archiwum Banku Polskiego i każdéj kassie Królestwa posyła się rysunek urzędownie poświadczony. (*conf. art. 5 tamże*)

Przyjęto na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, w Warszawie dnia 9 (21) Lipca 1840 roku.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj

(podp.) *J. Tymowski.*

III.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ, ИЗДАННЫЯ ВЪ ДОПОЛНЕНІЕ ПОДРОБНОЙ ИНСТРУКЦІИ ДЛЯ ПОЛЬСКАГО БАНКА ОТЪ 9 (21) ІЮЛЯ 1846 ГОДА.

А) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ I, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 1.

Объ увеличеніи основнаго капитала Банка въ 1,700,000 руб. сер., или до 8,000,000 руб. сер.

(16 (28) Апрѣля 1841 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Для предоставленія Польскому Банку вящшихъ способовъ содѣйствовать преуспѣянію земледѣлія, поощренію промышленности и оживленію торговли, на основаніи 5-ой статьи указа Нашего отъ 17 (29) Января 1828 г., повелѣваемъ:

Ст. 1.

Основный капиталъ Польскаго Банка, составляющій нынѣ шесть милліоновъ триста тысячъ рублей серебромъ, увеличить до восьми милліоновъ.

Ст. 2.

Съ сею цѣлію, отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства передать Польскому Банку на соотвѣтственную сумму капиталы и другія имущества, принадлежащія Казнѣ на правахъ частныхъ владѣльцевъ, которыя Банкъ

III.

POSTANOWIENIA, UZUPEŁNIAJĄCE INSTRUKCYĘ SZCZEGÓŁOWĄ BANKU POLSKIEGO Z D. 9 (21) LIPCA 1840 ROKU.

A) DO ROZDZIAŁU I, TYTUŁU I, CZĘŚCI I-éj, INSTRUKCYI.

№ 1.

Powiększenie uposażenia Banku o rs. 1,700,000, czyli do rs. 8,000,000.

(d. 16 (28) Kwietnia 1841 r.)

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I-y,

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski,

etc. etc. etc.

W zamiarze podania Bankowi Polskiemu większéj sposobności przyjścia w pomoc podniesieniu się rolnictwa, przemysłu i handlu, zapatrzywszy się na art. 5 Ukazu Naszego z dnia 17 (29) Stycznia 1828 roku,

Rozkazujemy co następuje:

Art. 1.

Kapitał zakładowy Banku Polskiego, wynoszący obecnie rubli srebrnych sześć milionów trzykroć sto tysięcy, ma być pomnożony do ośmiu milionów.

Art. 2.

Tym celem Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ustąpi Bankowi Polskiemu w odpowiedniéj summie kapitały i inne dobra Rządowe, tytułem własności prywatnéj posiadane, które Bank mocen będzie realizować w sposobie, jak to po-

уполномочивается реализировать на подобіе того, какъ сіе производилось при усиленіи его капитала по указу Нашему отъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1834 года.

Ст. 3.

Условіе по сему предмету между Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства и Польскимъ Банкомъ представить на утвержденіе Совѣта Управленія.

Ст. 4.

Исполненіе сей воли Нашей возлагается на Совѣтъ Управленія Царства и на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Апрѣля 16 (28) дня 1841 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ".

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ.*

в) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ II, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 2.

Относительно порядка разсмотрѣнія дѣлъ, касающихся интересовъ Казны или казенныхъ учрежденій Царства Польскаго.

(30 Апрѣля 1842 года.)

Выписка изъ 37 номера С.-Петербугскихъ Сенатскихъ Вѣдомостей 1842 года.

Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали:

Во-первыхъ, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Статсъ-Секретаремъ Его Императорскаго Величества, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Графомъ Викторомъ Никитичемъ Панинымъ, къ надлежащему исполненію, Высочай-

przednio miało miejsce przy powiększeniu jego uposażenia Ukazem NASZYM z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 roku.

Art. 3.

Układ jaki w téj mierze między Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu i Bankiem Polskim nastąpi, przedstawiony być ma Radzie Administracyjnéj do zatwierdzenia.

Art. 4.

Wykonanie niniejszéj woli NASZÉJ, która w Dzienniku Praw ma być umieszczoną, poruczamy Radzie Administracyjnéj Królestwa, oraz Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Dan w Petersburgu, dnia 16 (28) Kwietnia 1841 roku.

(podpisano) „MIKOŁAJ".

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu (podp.) *Ig. Turkułł.*

B) DO ROZDZIAŁU II, TYTUŁU I, CZĘŚCI I-ÉJ, INSTRUKCYI.

№ 2.

W przedmiocie porządku rozpoznawania w Cesarstwie spraw dotyczących Skarbu lub skarbowych ustanowień Królestwa Polskiego.

(d. 30 Kwietnia 1842 r.)

WYPIS Z N° 37-GO ST. PETERSBURGSKICH SENACKICH WIADOMOŚCI Z ROKU 1842.

Rządzący Senat w Ogólném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, wysłuchał:

Naprzód, przedstawioną przez Ministra Sprawiedliwości Sekretarza Stanu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Radcę Tajnego i Kawalera Hr. Wiktora Nikitycza Paniná, NAJWYŻÉJ zatwierdzoną opinię Rady Państwa następującéj treści: Ra-

ше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Дѣлъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ внесенный Министромъ Юстиціи всеподданнѣйшій докладъ Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ, относительно порядка разсмотрѣнія дѣлъ, касающихся интересовъ Банка Царства Польскаго и вообще интересовъ Казны, или казенныхъ учрежденій въ Царствѣ, и принимая на видъ, съ одной стороны, что Банкъ тотъ есть установленіе Правительственное и прибыли отъ оборотовъ онаго, поступая въ Казну, входятъ въ составъ государственныхъ доходовъ, обращаемыхъ на удовлетвореніе общихъ расходовъ Имперіи и Царства, а съ другой стороны, что дѣла, съ казеннымъ интересомъ сопряженныя, не иначе рѣшаются въ Сенатѣ, какъ по истребованіи заключенія Министерствъ по принадлежности, положилъ: 1) въ отношеніи къ порядку разсмотрѣнія дѣла, по коему возникъ настоящій вопросъ, предоставить Правительствующему Сенату поступить согласно съ заключеніемъ, въ докладѣ его изложеннымъ; 2) на семъ же основаніи и впредь по дѣламъ, прикосновеннымъ къ интересамъ Казны или казенныхъ учрежденій Царства Польскаго, предоставить Правительствующему Сенату требовать предварительныхъ заключеній отъ Министра Статсъ-Секретаря сего Царства. На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество, воспослѣдовавшее мнѣніе въ Государственномъ Совѣтѣ по Департаменту Дѣлъ Царства Польскаго, относительно порядка разсмотрѣнія дѣлъ, касающихся интересовъ Банка Царства Польскаго и вообще интересовъ Казны, или казенныхъ учрежденій въ Царствѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.“ Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Князь И. Васильчиковъ. 16 Марта 1842 года.

И во-вторыхъ, справку, что по переданному изъ 1-го Отдѣленія 3-го Департамента Правительствующаго Сената, на основаніи ст. 471 продолженія Свода Законовъ тома 1-го Учрежденій Государственныхъ, вопросу о томъ: какія слѣдуетъ предоставить Польскому Банку преимущества при взысканіи долговъ съ жителей Россійской Имперіи? поднесенъ былъ

dā Państwa w Departamencie Spraw Królestwa Polskiego, rozpatrzýwszy wniesiony przez Ministra Sprawiedliwości najpoddanniejszy rapport Rządzącego Senatu Ogólnego Zebrania trzech pierwszych Departamentów, w przedmiocie porządku rozpatrywania spraw, dotyczących interessów Banku Królestwa Polskiego i w ogólności interessów Skarbu i skarbowych ustanowień w Królestwie, mając na uwadze z jednéj strony, że tenże Bank jest instytucyą rządową i zyski z jego obrotów wchodzą w skład rządowych dochodów, przeznaczonych na zaspokojenie ogólnych wydatków Cesarstwa i Królestwa, a z drugiéj strony, że sprawy, z skarbowym interessem związek mające, nie inaczéj decydują się w Senacie, jak po zasięgnieniu wniosków właściwych Ministerstw, *postanowiła:* 1) Co do porządku rozpoznawania sprawy, z powodu któréj wynikła niniejsza kwestya, pozostawić Rządzącemu Senatowi postąpienie stosownie do konkluzyi w rapporcie jego przedstawionéj; 2) Na téjże zasadzie i na przyszłość, w sprawach dotyczących interessów Skarbu i skarbowych ustanowień Królestwa Polskiego, poruczyć Rządzącemu Senatowi poprzednie zasięganie wniosku od Ministra Sekretarza Stanu tegoż Królestwa. Na téj opinii zapisano: „Jego Cesarska Mość wyrażone zdanie Rady Państwa, w Departamencie do spraw Królestwa Polskiego, względem porządku rozpoznawania spraw, dotyczących interessów Banku Królestwa Polskiego i w ogólności interessów Skarbu i skarbowych ustanowień tegoż Królestwa, Najwyżéj zatwierdził i wykonać polecić raczył." Prezes Rady Państwa (podp.) Książę Wasilczykow. Dnia 16 Marca 1842 r.

Powtóre, co do przedstawienia z 1-go Wydziału 3-go Departamentu Rządzącego Senatu, na zasadzie art. 471 dalszego ciągu Swodu Zakonów tomu I rządowych ustanowień, zapytania: jakie należy przyznać przywileje Bankowi Polskiemu przy odzyskiwaniu długów od mieszkańców Cesarstwa Rossyjskiego? przedstawiony został najpoddanniéj złożony Jego Cesarskiéj Mości rap-

всеподданнѣйшій докладъ Его Императорскому Величеству съ слѣдующимъ заключеніемъ: Сообразивъ обстоятельства сего дѣла, Общее Собраніе Правительствующаго Сената находитъ, что оно поступило на разсмотрѣніе Общаго Собранія Правительствующаго Сената единственно какъ заключающее въ себѣ законодательный вопросъ: какія слѣдуетъ предоставить преимущества Банку Царства Польскаго во взысканіи долговъ съ жителей западныхъ и другихъ губерній Россійской Имперіи? Но вопросъ сей не можетъ быть вполнѣ обнятъ и положительно разрѣшенъ безъ предварительнаго и ближайшаго соображенія съ настоящими правами Польскаго Банка. Соображенія сіи равнымъ образомъ необходимы и для разрѣшенія въ существѣ самой жалобы купца Зусмана на неправильное якобы съ него взысканіе по векселю, не имѣющему законной формы. За симъ, имѣя въ виду, что, на основаніи Высочайше утвержденнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта 18 Марта 1835 года, возникающія въ Россіи дѣла о духовныхъ имуществахъ, состоящихъ въ Царствѣ Польскомъ, производятся тѣмъ порядкомъ, который установленъ для дѣлъ, съ казеннымъ интересомъ сопряженныхъ, и какъ подобныя дѣла не иначе рѣшаются въ Сенатѣ, какъ по истребованіи заключенія Министерствъ по принадлежности, то, примѣняясь къ сему, хотя и слѣдовало настоящее дѣло, какъ сопряженное съ интересомъ Банка Царства Польскаго, предварительно препроводить на заключеніе Министра Статсъ-Секретаря Царства, но какъ на сей предметъ нѣтъ въ виду закона, то необходимо постановить о семъ ясное правило и испросить на утвержденіе онаго Высочайшее соизволеніе, по полученіи же на то разрѣшенія, предоставить 3-му Департаменту Правительствующаго Сената войти вновь въ сужденіе по вопросу: какія слѣдуетъ предоставить Польскому Банку преимущества при взысканіи долговъ съ жителей Россійской Имперіи, равно и къ разрѣшенію жалобы купца Зусмана, по истребованіи надлежащаго по симъ предметамъ отъ Статсъ-Секретаря Царства Польскаго заключенія. Но какъ вопросъ о преимуществахъ Банка Польскаго, при взысканіи долговъ съ жителей Россійской Имперіи, сопряженъ и съ интересомъ Имперіи, то, предварительно окончательнаго по-

port, z następującym wnioskiem: Rozpoznawszy szczegóły tego interessu, Ogólne Zebranie Rządzącego Senatu znajduje, że tenże przedstawiony został pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania, jedynie jako zawierający w sobie pytanie: jakie należy przyznać Bankowi Polskiemu przywileje w odzyskiwaniu długów od mieszkańców zachodnich i innych gubernij Cesarstwa Rossyjskiego; lecz pytanie to nie może być objęte i zasadnie rozstrzygnięte, bez poprzedniego i bliższego uwzględnienia z istniejącemi prawami Banku Polskiego. Również uwzględnienie to koniecznem jest i do zadecydowania skargi kupca Zusmana z powodu jakoby niewłaściwego wyexekwowania go z wexlu, nie mającego prawnéj formy. Zaczém, mając na uwadze, że na zasadzie Najwyższéj zatwierdzonéj opinii Rady Państwa z dnia 18 Marca 1835 r., powstałe w Rossyi sprawy o majątki duchowne, w Królestwie Polskiém znajdujące się, prowadzone są takim samym porządkiem, jaki jest ustanowiony dla spraw, z interessem skarbowym związek mających, i gdy podobne sprawy nie inaczéj rozstrzygają się w Senacie, jak po zasiągnieniu wniosków od właściwych Ministerstw, to stosując się do tego przepisu, jakkolwiek należałoby obecną sprawę, jako dotyczącą interessu Banku Polskiego, przedewszystkiém przesłać do opinii Ministra Sekretarza Stanu tegoż Królestwa, lecz gdy na to niema wyraźnego przepisu, należy zatém jasne w tym względzie ustanowić prawidło i wyjednać na takowe Najwyższe zatwierdzenie, a po otrzymaniu takowego poruczyć 3-mu Departamentowi Rządzącego Senatu wzięcie na nowo pod rozbiór pytania: jakie należy przyznać Bankowi Polskiemu przywileje przy odzyskiwaniu długów od mieszkańców Cesarstwa Rossyjskiego, jak niemniéj co do rozstrzygnięcia skargi kupca Zusmana, a to po zasiągnieniu w tym przedmiocie wniosku Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego. Ponieważ zaś kwestya o przywileje Banku Polskiego, co do exekwowania długów od mieszkańców Ce-

становленія, слѣдуетъ истребовать и мнѣніе Г. Министра Финансовъ.

Приказали: По вышеписанному Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта послать, для свѣдѣнія и должнаго до кого касаться будетъ исполненія, указы во всѣ Губернскія и Областныя Правленія, Палаты Гражданскаго Суда, Присутственныя мѣста, къ Гг. Министрамъ, Военнымъ Генералъ-Губернаторамъ, Гражданскимъ Губернаторамъ, Областнымъ Начальникамъ, Градоначальникамъ и С.-Петербургскому Оберъ-Полиціймейстеру, а въ Святѣйшій Правительствующій Сунодъ, во всѣ Правительствующаго Сената С.-Петербургскіе, Московскіе и Варшавскіе Департаменты и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія и припечатать во 2-мъ отдѣленіи собранія указовъ, издаваемаго при Правительствующемъ Сенатѣ; о чемъ Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе, каковое сообщить и въ 1-ое Отдѣленіе 3-го Департамента Сената.

(Подписалъ) Оберъ-Секретарь *Пурлевскій.*

№ 3.

О порядкѣ производства въ судебныхъ мѣстахъ Имперіи дѣлъ Банка.

(1845 года.)

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписка изъ журнала Департамента Дѣлъ Царства Польскаго отъ 15 Марта и Общаго Собранія отъ 2 Апрѣля 1845 года.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ дѣлъ Царства Польскаго и Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ всеподданнѣйшій докладъ Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ, по вопросу: какимъ порядкомъ производить въ судебныхъ мѣстахъ Имперіи дѣла, въ которыхъ имѣетъ участіе Банкъ Царства Польскаго, и соглашаясь съ заключеніемъ Управлявшаго Министерствомъ Финансовъ, принятымъ и Правительствующимъ Сенатомъ, мнѣ-

sarstwa, ma związek z interessami tegoż Cesarstwa, to przedewszystkiém należy zasięgnąć zdania Ministra Finansów.

Skutkiem tego Senat *rozkazuje;* O powyższém Najwyżéj zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, przesłać dla wiadomości i należytego w czém od kogo załeży spełnienia, ukazy do wszystkich Gubernialnych i Prowincyonalnych Zarządów, Izb cywilnych, PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Gubernatorów Cywilnych, Naczelników prowincyj, Naczelników Miast i St. Petersburgskiego Ober-Policmajstra, zakommunikować Najświętszemu Rządzącemu Synodowi, St. Petersburgskim, Moskiewskim i Warszawskim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnym ich Zebraniom, wydrukować w 2-éj części Zbioru Ukazów, wydawanego przy Rządzącym Senacie, i zawiadomić Kantorę Drukarni Senackiéj, oraz zakommunikować 1-mu Wydziałowi 3-go Departamentu Senatu.

(podpisano) Naczelny-Sekretarz *Purlewski.*

№ 3.

O porządku prowadzenia spraw Banku w Sądach Cesarstwa.

(1845 r.)

Opinia Rady Państwa.

Wypis z protokółu Departamentu Spraw Królestwa Polskiego z dnia 15 Marca, i Ogólnego Zebrania z d. 2 Kwietnia 1845 r.

Rada Państwa w Departamencie Spraw Królestwa Polskiego i w Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy najpodanniejsze przełożenie Ogólnego Zebrania trzech pierwszych Departamentów Rządzącego Senatu, względem kwestyi, jakim porządkiem toczone być mają w Sądownictwach Cesarstwa sprawy, w których ma udział Bank Królestwa Polskiego, i zgadzając się z wnioskiem Zarządzającego Ministerstwem Skarbu, przyjętym i przez Senat Rządzący, uchwaliła: w uzupełnieniu

ніемъ положилъ: въ дополненіе подлежащихъ статей Свода Законовъ, постановить, что дѣла по искамъ Польскаго Банка какъ установленія Правительственнаго, должны быть производимы въ присутственныхъ мѣстахъ Имперіи порядкомъ, предписаннымъ для производства дѣлъ, сопряженныхъ съ казеннымъ интересомъ, на томъ же основаніи, какъ сіе постановлено Высочайше утвержденнымъ 18 Марта 1835 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта въ отношеніи дѣлъ объ имуществахъ, принадлежащихъ Римско-Католическимъ монастырямъ и церквамъ, въ Царствѣ Польскомъ находящимся.

Подлинное мнѣніе въ протоколахъ подписали Предсѣдатели и Члены.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Государственный Секретарь (подписано) *Бахтинъ.*

№ 4.

Вмѣненіе судебнымъ мѣстамъ Имперіи въ обязанность по дѣламъ Банка сноситься съ Статсъ-Секретаріатомъ Царства Польскаго.

(18 (30) Іюня 1846 года.)

Указъ Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената.

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Господина Оберъ-Прокурора и Кавалера Бориса Карловича Данзаса, что Господинъ Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго, отношеніемъ, за № 863, проситъ распоряженія Господина Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, дабы присутственныя мѣста и управленія, въ коихъ производятся дѣла по претензіямъ Польскаго Банка къ разнымъ лицамъ, въ случаѣ надобности въ личной бытности

odpowiednich artykułów Zbioru Praw, postanowić: że sprawy z powództwa Banku Polskiego, jako Instytucyi Państwa, powinny być odbywane porządkiem, przepisanym dla spraw Skarbu dotyczących, na téjże zasadzie jak postanowiono Najwyżéj zatwierdzoną w dniu 18 Marca 1835 roku opinią Rady Państwa, względem spraw o majątki, należące do klasztorów i kościołów Rzymsko-Katolickich, znajdujących się w Królestwie Polskiém.

Opinię oryginalną w protokółach podpisali Prezesi i Członkowie.

Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Państwa (podpisano) *Bachtin.*

№ 4.

Polecenie Sądom w Cesarstwie w sprawach Banku odnosić się do Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

(d. 18 (30) Czerwca 1846 r.)

Ukaz Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyj, z Rządzącego Senatu.

W wykonaniu woli Najjaśniejszego Pana, Senat Rządzący słuchał relacyi swego Naczelnego Prokuratora Pana Borysa Syna Karola Danzasa, którą tenże donosił: że Pan Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, przez odezwę za N⁰ 863, upraszał P. Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości o rozporządzenie: ażeby wszelkie Sądy i Władze, przed któremi odbywają się sprawy o pretensye Banku Polskiego do rozmaitych osób, odnosiły się do Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego, ile razy zajdzie potrzeba obecności

чиновника со стороны Банка для присутствованія въ собраніяхъ кредиторовъ, объявленія состоявшихся по дѣламъ рѣшеній и по другимъ случаямъ, относились о томъ прямо въ Статсъ-Секретаріатъ Царства Польскаго. Упомянутое отношеніе Тайнаго Совѣтника Туркулла, по порученію Господина Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, онъ Господинъ Оберъ-Прокуроръ, предлагаетъ на разсмотрѣніе и законное опредѣленіе Правительствующаго Сената. При чемъ слушали и самое отношеніе. *Приказали:* Всѣмъ губернскимъ присутственнымъ мѣстамъ и управленіямъ предписать, чтобы, въ случаѣ надобности въ личной бытности чиновника со стороны Польскаго Банка для присутствованія въ собраніяхъ кредиторовъ, объявленія состоявшихся по дѣламъ рѣшеній и по другимъ случаямъ, относились о томъ прямо въ Статсъ-Секретаріатъ Царства Польскаго, и о томъ послать указы, каковыми увѣдомить Гг. Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, и припечатать во 2-мъ отдѣленіи издаваемаго при Правительствующемъ Сенатѣ собранія указовъ, а къ дѣламъ Господина Оберъ-Прокурора передать съ сего опредѣленія копію. Іюня 18 дня 1846 года.

Въ должности Оберъ-Секретаря (подписано) *Анненскій.*

№ 5.

Высочайшее повелѣніе объ учрежденіи въ г. Лодзи Конторы Польскаго Банка, въ видѣ опыта, на два года.

(9 (21) Ноября 1865 года.)

Милостивый Государь, Графъ Ѳедоръ Ѳедоровичъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, по разсмотрѣніи, согласно Высочайшему повелѣнію, представленія Совѣта Управленія Царства объ учрежденіи въ г. Лодзи Конторы Польскаго Банка, признавая и съ своей стороны учрежденіе оной полезнымъ, полагалъ: разрѣшить Совѣту Управленія—изложенныя въ журналѣ его 3 (15) Сентября 1865 года (ст. 792

Urzędnika ze strony tegoż Banku, celem attentowania zebraniom wierzycieli, doręczenia zapadłych wyroków i tym podobnych czynności. Senat Rządzący, powyższą odezwę Radcy Tajnego Turkułła mając sobie przedstawioną przez Naczelnego Prokuratora, z polecenia P. Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości, dla rozpoznania i zadecydowania, jako też po wysłuchaniu saméj odezwy, postanowił: zalecić wszystkim Władzom Sądowym po guberniach i Zarządom, aby, gdy zajdzie potrzeba obecności urzędnika za strony Banku Polskiego, dla uczestnictwa w zebraniach wierzycieli, dla doręczenia zapadłych wyroków i tym podobnych czynności, też Władze odnosiły się o to wprost do Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Posłać o powyższém reskrypta, któremi zawiadomić PP. Ministrów, tudzież Naczelnie-zawiadujących oddzielnemi wydziałami. Samo zaś postanowienie wydrukować w drugiéj części Zbioru Ukazów, wydawanego przy Rządzącym Senacie, a kopią takowego przesłać do akt Naczelnego Prokuratora.

dnia 18 Czerwca 1846 r.

p. o. Ober-Sekretarza (podp.) *Annenski.*

№. 5.

Najwyższe przyzwolenie na utworzenie sposobem próby Kantoru Banku Polskiego w Łodzi.

(d. 9 (21) Listopada 1865 r.)

Jaśnie Wielmożny Hrabio Teodorze synu Teodora!

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, rozważywszy z rozkazu Najwyższego przedstawienie Rady Administracyjnéj Królestwa, dotyczące utworzenia w mieście Łodzi Kantoru Banku Polskiego, i uznawszy zaprowadzenie tegoż za pożyteczne, wynurzył zdanie, ażeby upoważnić Radę Administracyjną do wprowadzenia w wykonanie, w sposobie próby, projek-

предположенія объ учрежденіи означенной Конторы, въ видѣ опыта, съ назначеніемъ для сего въ распоряженіе Предсѣдателя Банка тысячи пятисотъ рублей на расходы по Конторѣ въ 1865 и 1866 годахъ, привести въ дѣйствіе.

Государь Императоръ на журналѣ Комитета, 6 (18) Ноября, изволилъ написать Собственноручно: „Исполнить".

О таковой Высочайшей волѣ имѣю честь, за отсутствіемъ Г. Министра Статсъ-Секретаря, увѣдомить Ваше Сіятельство, покорнѣйше прося принять увѣреніе въ моемъ глубочайшемъ высокопочитаніи и истинной преданности.

(подписалъ) *С. Старынкевичъ.*

С.-Петербургъ, 9 (21) Ноября 1865 года.

№ 7,356.

№ 6.

Постановленіе, приводящее въ исполненіе Высочайшее разрѣшеніе на учрежденіе, въ видѣ опыта, Конторы Польскаго Банка въ г. Лодзи.

(16 (28) Ноября 1865 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, по разсмотрѣніи, согласно Высочайшему повелѣнію, представленія Совѣта Управленія объ учрежденіи въ городѣ Лодзи Конторы Польскаго Банка, признавая и съ своей стороны учрежденіе оной полезнымъ, полагалъ: разрѣшить Совѣту Управленія изложенныя въ журналѣ его 3 (15) Сентября 1865 года (ст. 792) предположенія объ учрежденіи означенной Конторы, въ видѣ опыта, съ назначеніемъ для сего въ распоряженіе Предсѣдателя Банка 1,500 рублей серебромъ на расходы по Конторѣ въ 1865 и 1866 годахъ, привести въ дѣйствіе.

Государь Императоръ, на журналѣ Комитета 6 (18) Ноября, изволилъ написать Собственноручно: „Исполнить".

towanego w protokóle jéj posiedzenia z dnia 3 (15) Września 1865 roku (poz. 792) urządzenia wzmiankowanego Kantoru, z wyznaczeniem do dyspozycyi Prezesa Banku summy tysiąca pięćset rubli na koszta utrzymania Kantoru w latach 1865 i 1866.

Najjaśniejszy Pan raczył napisać Własnoręcznie na protokóle Komitetu w dniu 6 (18) Listopada „Исполнить".

O takowéj woli Najwyższéj, w niebytności Ministra Sekretarza Stanu, mam zaszczyt zawiadomić JW. Pana, prosząc przyjąć zapewnienie mego najgłębszego uszanowania.

(podpisano) *S. Starynkiewicz.*

St. Petersburg, d. 9 (21) Listopada 1865 roku.

N⁰ 7,356.

№ 6.

Decyzya wprowadzająca w wykonanie Najwyższe przyzwolenie na utworzenie sposobem próby Kantoru Banku Polskiego w Łodzi.

(d. 16 (28) Listopada 1865 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Komitet do spraw Królestwa po rozpoznaniu, stosownie do Rozkazu Najwyższego, przedstawienia Rady Administracyjnéj w przedmiocie ustanowienia w m. Łodzi filii Banku Polskiego, znajdując ze swéj strony urządzenie filii téj pożyteczném, wnosił: że należałoby upoważnić Radę Administracyjną do wprowadzenia w wykonanie propozycyj objętych protokółem jéj z d. 3 (15) Września r. b. (art. 792) względem zaprowadzenia sposobem próby rzeczonéj filii, z przeznaczeniem w tym celu do rozporządzenia Prezesa Banku, summy rs. 1,500 na wydatki filii w latach 1865 i 1866.

Najjaśniejszy Pan na protokóle Komitetu w d. 6 (18) Listopada r. b. raczył napisać Własnoręcznie. „Исполнить".

О таковой Высочайшей волѣ, за отсутствіемъ Министра Статсъ-Секретаря, Тайный Совѣтникъ Старынкевичъ увѣдомилъ Намѣстника въ Царствѣ отзывомъ отъ 9 (21) Ноября сего года, за № 7,356.

Совѣтъ положилъ: о таковой Монаршей волѣ увѣдомить Председателя Польскаго Банка, для зависящаго исполненія.

Варшава, 16 (28) Ноября 1865 года.

Вѣрно съ журналомъ:
За Статсъ-Секретаря и. д. Помощника его (подписано) *Рогозинскій.*

№ 18,070.

№ 7.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, ст. 558, объ инструкціи по тиражу, уплатѣ и погашенію ликвидаціонныхъ листовъ и объ усиленіи штата Польскаго Банка.

(12 (24) Февраля 1866 года.)

На основаніи постановленія Учредительнаго Комитета, 13 (25) Ноября 1865 года, Польскому Банку поручено было составить и представить, на утвержденіе Комитета, проектъ правилъ о тиражѣ, уплатѣ купоновъ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ. Въ исполненіе сего, Предсѣдатель Польскаго Банка представилъ, на разсмотрѣніе Комитета, проектъ инструкціи Банку по вышеозначеннымъ предметамъ и проектъ увеличенія штата въ Банкѣ, съ исчисленіемъ единовременныхъ издержекъ на первоначальное обзаведеніе мебелью и разными предметами, необходимыми при производствѣ тиража. Вмѣстѣ съ тѣмъ, Предсѣдатель Банка испрашивалъ разъясненія по слѣдующимъ вопросамъ:

1) могутъ ли подлежать судебному запрещенію поступающіе владѣльцамъ, на основаніи 20-й ст. правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, купоны отъ тѣхъ ликвида-

O takowéj woli NAJWYŻSZÉJ, w nieobecności Ministra Sekretarza Stanu, oznajmił Namiestnikowi Królestwa Radca Tajny Starynkiewicz w odezwie z d. 9 (21) Listopada r. b. N⁰ 7,356.

Rada postanowiła o powyższéj Woli NAJJAŚNIEJSZEGO PANA zawiadomić Prezesa Banku Polskiego, dla stosownego wykonania.

Warszawa, dnia 16 (28) Listopada 1865 roku.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, w zastępstwie p. o. Podsekretarza Stanu
(podpisano) *Rogoziński.*

N⁰ 18,070.

№ 7.

Wypis z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 558, względem instrukcyi o losowaniu, realizowaniu i umarzaniu listów likwidacyjnych, oraz względem powiększenia składu biura Banku Polskiego.

(d. 12 (24) Lutego 1866 r.)

Na zasadzie postanowienia Komitetu Urządzającego z d. 13 (25) Listopada 1865 roku, Bank Polski otrzymał polecenie ułożenia i przedstawienia Komitetowi, do zatwierdzenia, projektu przepisów, dotyczących losowania, opłaty kuponów i umarzania listów likwidacyjnych. W wykonaniu takowego polecenia, Prezes Banku Polskiego przedstawił pod rozpoznanie Komitetu projekt instrukcyi dla Banku w powyższym przedmiocie, oraz projekt powiększenia składu biura Banku, z wyrachowaniem jednorazowych kosztów na początkowe zaprowadzenie mebli i innych utensyliów potrzebnych do losowania. Obok tego Prezes Banku upraszał o rozstrzygnienie następujących kwestyj:

1) Czy kupony od listów likwidacyjnych, znajdujących się w depozycie Banku, na zabezpieczenie praw wierzycieli, przynależne właścicielom, na zasadzie art. 20-go przepisów o

ціонныхъ листовъ, которые находятся въ депозитѣ Банка, для обезпеченія частныхъ кредиторовъ?

2) могутъ ли подлежать судебному запрещенію и всѣмъ его послѣдствіямъ тѣ ликвидаціонные листы, которые, на основаніи ст. 10 и 11-й инструкціи Ипотечнымъ Отдѣленіямъ, поступятъ въ депозитъ Банка, по случаю неявки кредиторовъ къ сроку расплаты?

3) та часть ликвидаціонныхъ листовъ, поступившихъ, на основаніи ст. 18-й правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, въ депозитъ Банка для обезпеченія долга Земскому Кредитному Обществу, которая останется въ Банкѣ по погашеніи сего долга, можетъ ли быть выдаваема владѣльцу Банкомъ безъ участія Ипотечнаго Отдѣленія, или же должна быть препровождаема въ оное для выдачи по принадлежности? подлежатъ ли, также, эти листы судебному запрещенію? и

4) по чьему требованію и откуда должны быть выданы тѣ ликвидаціонные листы, которые, на основаніи статей 11 и 13-й инструкціи Ипотечнымъ Отдѣленіямъ, будутъ переданы въ депозитъ Банка Ипотечнымъ Отдѣленіемъ, за неутвержденіемъ уплаты по причинѣ несоблюденія формальностей, или возникшаго спора, и къ кому должны обращаться о выдачѣ сихъ ликвидаціонныхъ листовъ получатели?

Предварительно доклада дѣла сего въ Учредительномъ Комитетѣ, означенный проектъ инструкціи былъ сообщенъ на заключеніе Предсѣдателя Коммисіи Погашенія Долговъ Царства Польскаго, а вышеприведенные юридическіе вопросы переданы на заключеніе Главнаго Директора Юстиціи.

По поводу инструкціи, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Фундуклей сдѣлалъ, между прочимъ, слѣдующія замѣчанія:

1) Банкъ, какъ кредитное учрежденіе, дѣйствуя вмѣсто Ликвидаціонной Коммисіи, погашаетъ на такую только сумму, на какую Ликвидаціонною Коммисіею признано будетъ возможнымъ. Ему извѣстны остатки отъ суммы, назначенной на уплату по купонамъ, но вовсе неизвѣстны другіе источники, которые, по смыслу 12, 52, 53 и 58-й статей указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года о Ликвидаціонной Комми-

wydawaniu listów likwidacyjnych, mogą ulegać aresztom sądowym?

2) Czy mogą ulegać aresztom sądowym z wszelkiemi skutkami listy likwidacyjne, które na zasadzie art. 10 i 11-go Instrukcyi dla Wydziałów Hypotecznych, składane są do depozytu Banku z powodu niezgłoszenia się wierzycieli w terminie wypłaty?

3) Czy ta część listów likwidacyjnych, złożonych, na zasadzie art. 18-go przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, do depozytu Banku, na zabezpieczenie długu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, która pozostanie w Banku po umorzeniu tegoż długu, będzie mogła być wydawaną przez Bank właścicielowi, bez pośrednictwa Wydziału Hypotecznego, lub też ma być przesyłana temuż, celem wydania komu należy, oraz czy takowe listy ulegają aresztom sądowym? i

4) Na czyje żądanie i przez kogo mają być wydane te mianowicie listy likwidacyjne, które na zasadzie art. 11 i 13-go Instrukcyi dla Wydziałów Hypotecznych, złożone będą przez Wydział Hypoteczny do depozytu Banku, z powodu niezatwierdzenia wypłaty, dla niedopełnienia formalności lub wynikłego sporu; i do kogo zgłaszać się mają o wydanie tych listów likwidacyjnych osoby, mające prawo do ich odbioru.

Przed wniesieniem przedmiotu tego pod rozwagę Komitetu Urządzającego, wzmiankowany projekt instrukcyi komunikowany był do opinii Prezesowi Kommissyi Umorzenia Długu Królestwa Polskiego, zaś przytoczone wyżéj kwestye prawne oddano pod opinią Dyrektora Głównego Sprawiedliwości.

Co do instrukcyi, Rzeczywisty Tajny Radca Funduklej poczynił między innemi następujące uwagi:

1) Bank, jako instytucya kredytowa, działając w zastępstwie Kommissyi Likwidacyjnéj, umarza na taką tylko summę, na jaką Kommissya Likwidacyjna uzna możliwém. Jemu wiadoma jest pozostałość z funduszu przeznaczonego na opłatę kuponów, lecz wcale nieznane mu są inne źródła, które, w duchu art. 12, 52, 53 i 58-go Ukazu 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o Kommissyi Likwidacyjnéj, mogą być

сіи, могутъ быть обращены на усиленіе погашенія, и неизвѣстно, сколько изъ сихъ источниковъ остается свободныхъ суммъ для усиленія погашенія, и сколько, согласно 58-й ст. того же указа, обращено на другіе непредвидимые расходы по операціи. Все это можетъ быть извѣстно только Ликвидаціонной Коммисіи, а потому Банкъ, не входя ни въ какіе разсчеты по исчисленію суммъ на погашеніе, долженъ ограничиваться тою только суммою, какая, на каждый срокъ тиража, будетъ ему передана, по исчисленію сего Ликвидаціонною Коммисіею, или тѣмъ управленіемъ, на которое, послѣ закрытія Ликвидаціонной Коммисіи, обязанности ея будутъ возложены. Это истекаетъ изъ смысла 57-й ст., въ которой сказано, что объявленіе о суммѣ, на какую должны быть изъяты изъ обращенія листы, дѣлается Ликвидаціонною Коммисіею, съ утвержденія высшаго Правительства.

Для того, чтобы Ликвидаціонная Коммисія могла знать о подлежащихъ ея вѣдѣнію свободныхъ суммахъ, она должна имѣть свѣдѣнія о неуплаченныхъ или нереализованныхъ купонахъ и листахъ.

2) Въ проектѣ инструкціи сказано, что Банкъ уплачивать будетъ по истекшимъ купонамъ, начиная съ 21 Декабря (2 Января) $186^5/_6$ г. по 3 (15) Іюня 1866 года, а послѣ— съ 19 Ноября (1 Декабря) по 3 (15) Декабря, и съ 20 Мая (1 Іюня) по 3 (15) Іюня каждаго года.

Срокъ, по который Банкъ обязанъ платить безостановочно по истекшимъ купонамъ и по вышедшимъ въ тиражѣ ликвидаціоннымъ листамъ, установленъ 58-ю статьею указа и измѣнить его невозможно, потому что, какъ по истекшимъ купонамъ, такъ и по вышедшимъ въ тиражѣ листамъ, до окончанія установленнаго статьею 58-ою срока, уплата не можетъ быть затрудняема какими либо сроками, а должна быть удовлетворена во всякое время, по предъявленіи сихъ купоновъ и листовъ.

3) По 8-й статьѣ указа о Ликвидаціонной Коммисіи, Ликвидаціонная Коммисія представляетъ отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ.

Дѣйствія по операціи Ликвидаціонной Коммисіи заключаются:

użyte na zwiększenie umorzenia i nie wiadomo mu, ile z tych źródeł pozostaje rozporządzalnego funduszu na tenże przedmiot i wiele, stosownie do art. 58-go tegoż Ukazu, użyto na inne nieprzewidziane wydatki w zakresie operacyi. Wszystko to może być wiadomém jedynie Kommissyi Likwidacyjnéj, i dla tego Bank, nie wchodząc w żadne obrachunki co do obliczenia funduszów na umorzenie, winien się ograniczać na tym jedynie funduszu, który mu udzielony zostanie na każdym terminie losowania, według obliczenia Kommissyi Likwidacyjnéj, lub téj Władzy, któréj, po zwinięciu Kommissyi Likwidacyjnéj, czynności jéj zostaną przekazane. Wypływa to z ducha art. 57-go, w którym powiedziano, że ogłoszenie o wysokości summy, na jaką winny być wycofane z obiegu listy, czynione będzie przez Kommissyę Likwidacyjną z upoważnienia Władzy wyższéj.

Dla tego, aby Kommissya Likwidacyjna mogła mieć wiadomość o rozporządzalnych funduszach, ulegających jéj kontrolli, winna być zawiadamianą o nieopłaconych i niezrealizowanych kuponach i listach.

2) W projekcie instrukcyi powiedziano, że Bank czynić będzie wypłaty za upłynione kupony, poczynając od 21 Grudnia (2 Stycznia) 186⁵/₆ r. do d. 3 (15) Czerwca 1866 roku, a następnie od 19 Listopada (1 Grudnia) do 3 (15) Grudnia, i od 20 Maja (1 Czerwca) do 3 (15) Czerwca każdego roku.

Termin, do którego Bank obowiązany jest płacić bezzwłocznie za upłynione kupony i wylosowane listy likwidacyjne, oznaczony jest art. 58-m Ukazu i zmieniać go nie można dla tego, że tak za upłynione kupony, jako też za wylosowane listy, do wyjścia terminu, oznaczonego w art. 58-m, wypłata nie może być ograniczaną jakiemikolwiek terminami, a winna być uskuteczniana każdego czasu za okazaniem tychże kuponów i listów.

3) Według art. 8-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, taż Kommissya składa sprawozdanie ze swych działań.

Działania, wchodzące w zakres operacyi Kommissyi Likwidacyjnéj, dotyczą:

1) въ выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ,

2) въ распоряженіи суммами, назначенными въ вѣдѣніе сей Коммисіи, и

3) въ погашеніи выпущенныхъ листовъ и ихъ уничтоженіи.

Нѣкоторыя изъ сихъ дѣйствій Коммисіи поручены Банку, который, поэтому, можетъ дѣйствовать только въ границахъ требованій Ликвидаціонной Коммисіи. Сообразно сему, отчетъ Польскаго Банка по этой операціи ограниченъ только оборотомъ суммъ, переданныхъ сему Банку по назначенію Ликвидаціонной Коммисіи, а отчетъ Ликвидаціонной Коммисіи долженъ обнимать всю сумму, какая изъ разныхъ источниковъ назначена на ликвидаціонную операцію, дабы при повѣркѣ можно было видѣть: всѣ ли средства обращены на погашеніе листовъ, и не было ли возможности усилить погашеніе. Повѣрка эта возложена, 7-ою статьею указа, на Коммисію Погашенія Долговъ, на которую также возложено и строгое наблюденіе за правильностію выпуска листовъ.

Для того, чтобы Коммисія Погашенія Долговъ въ состояніи была произвести правильную повѣрку счетовъ Ликвидаціонной Коммисіи и ея отчетовъ по операціи, а также наблюдать за правильностію выпуска ликвидаціонныхъ листовъ, она необходимо должна имѣть слѣдующія свѣдѣнія:

1) Для наблюденія за правильностію выпуска:

а) о суммѣ признаннаго по каждому имѣнію вознагражденія;

б) о способѣ уплаты, съ актомъ, удостовѣряющимъ совершеніе оной;

в) о срокѣ, съ котораго по каждому имѣнію слѣдуютъ проценты или уплаты по купонамъ, чтобы видѣть: удержаны ли проценты за просрочку въ представленіи табелей, какъ это постановлено въ 52-й статьѣ указа о Ликвидаціонной Коммисіи, — и

г) о номерахъ каждаго сорта ликвидаціонныхъ листовъ, съ означеніемъ времени выпуска.

Свѣдѣнія сіи Коммисія Погашенія Долговъ должна получить изъ Ликвидаціонной Коммисіи.

1) wydawania listów likwidacyjnych,
2) szafunku funduszów, oddanych do dyspozycyi téjże Kommissyi, i
3) umorzenia znajdujących się w obiegu listów i ich zniszczenia.

Niektóre z tych czynności Kommissyi poruczone zostały Bankowi, który z tego powodu może działać jedynie w granicach żądań Kommissyi Likwidacyjnéj. Tak więc sprawozdanie Banku Polskiego co do téj operacyi winno się ograniczać na samym tylko obrocie funduszów, udzielonych temuż Bankowi z upoważnienia Kommissyi Likwidacyjnéj, zaś sprawozdanie Kommissyi Likwidacyjnéj powinno obejmować całkowitą summę, jaka z różnych źródeł wyznaczoną została na operacyę likwidacyjną, tak, aby przy sprawdzeniu można było widzieć: czy wszystkie zasoby obrócone zostały na umorzenie listów i czy nie było możności powiększyć umorzenia. Sprawdzenie takowe art. 7-m Ukazu poruczone zostało Kommissyi Umorzenia Długu, która prócz tego ma sobie zaleconém ścisłe przestrzeganie dokładności w wystawianiu listów.

Aby zatém Kommissya Umorzenia Długu była w stanie dopełnić dokładną rewizyę rachunków Kommissyi Likwidacyjnéj i sprawozdań jéj co do operacyi, oraz przestrzegać dokładnego wystawiania listów likwidacyjnych, musi mieć koniecznie następujące wiadomości:

1) Do kontrollowania wystawionych listów:
a) o wysokości wynagrodzenia przyznanego na każde dobra;
b) o sposobie wypłaty wraz z aktem przekonywającym o jéj spełnieniu;
c) o terminie, od którego na każde dobra przypadają procenta czyli opłata za kupony, dla przekonania się: czy potrącone zostały procenta za podanie tabell po upływie terminu, jak to zastrzeżono w art. 52-m Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj; i
d) o numerach każdego rodzaju listów likwidacyjnych i dacie ich wystawienia.

Wiadomości te dostarczane być winny Kommissyi Umorzenia Długu przez Kommissyę Likwidacyjną.

2) Для повѣрки оборота суммъ:

а) объ уплаченныхъ купонахъ по каждому сроку;

б) подробныя вѣдомости о нереализованныхъ купонахъ и листахъ, по срокамъ уплатъ, и общія при отчетахъ;

в) о номерахъ листовъ и купоновъ, изъятыхъ изъ обращенія и подлежащихъ уничтоженію.

Свѣдѣнія сіи обязанъ доставлять Банкъ въ Коммисію Погашенія Долговъ.

Наконецъ, свѣдѣніе о разныхъ чрезвычайныхъ доходахъ, согласно ст. 12-й указа, поступающихъ въ общую сумму, назначенную на эту операцію, должна доставлять Ликвидаціонная Коммисія при своихъ полугодовыхъ отчетахъ.

Главный Директоръ Юстиціи, по первымъ двумъ вопросамъ, возбужденнымъ Предсѣдателемъ Польскаго Банка выразилъ мнѣніе, что они разрѣшаются положительно на общемъ основаніи закона, не требуя особаго разъясненія, а именно, что ликвидаціонные листы, переданные въ депозитъ Банка, наравнѣ съ другими суммами подобнаго рода, могутъ подлежать судебнымъ запрещеніямъ.

Относительно третьяго вопроса, о порядкѣ выдачи тѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ, которые, по погашеніи долга Земскому Кредитному Обществу, останутся въ Банкѣ, Главный Директоръ Юстиціи полагаетъ, что выдача такого рода ликвидаціонныхъ листовъ должна производиться всегда при участіи Ипотечнаго Отдѣленія, на слѣдующемъ основаніи.

По силѣ ст. 18-й правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, ликвидаціонные листы, переданные, для обезпеченія долга Кредитному Обществу, въ депозитъ Польскаго Банка, только по погашеніи соотвѣтственной части этого долга, поступаютъ въ собственность владѣльца или его ипотечныхъ кредиторовъ; поэтому они составляютъ депозитъ общій, а не именной, и представляютъ часть цѣны имѣнія. Ипотечное состояніе каждаго имѣнія, какъ въ отношеніи собственности, такъ и обязательствъ и ипотечныхъ долговъ, на немъ лежащихъ, съ каждымъ днемъ можетъ измѣняться.

2) Do sprawdzenia obrotu funduszów:

a) o opłaconych kuponach z każdego terminu;

b) szczegółowe wykazy zrealizowanych kuponów i listów podług terminu opłat, i ogólne przy sprawozdaniach;

c) o numerach listów i kuponów wycofanych z obiegu i kwalifikujących się do zniszczenia.

Wiadomości te winny być dostarczane Kommissyi Umorzenia Długu przez Bank.

Nakoniec wiadomość o rozmaitych dochodach nadzwyczajnych, które, stosownie do art. 12-go Ukazu, przelewane być winny do ogólnego funduszu, przeznaczonego na tęż operacyę, składać ma Kommissya Likwidacyjna przy swych sprawozdaniach półrocznych.

Dyrektor Główny Sprawiedliwości, co do pierwszych dwóch kwestyj, wniesionych przez Prezesa Banku Polskiego, wyraził zdanie, że takowe mogą być usunięte na ogólnych zasadach prawa, nie wymagając osobnego objaśnienia, a mianowicie: że listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, zarówno z innemi funduszami podobnego rodzaju, mogą ulegać aresztom sądowym.

Co do trzeciéj kwestyi: w jaki sposób wydawane być winny te mianowicie listy likwidacyjne, które, po umorzeniu długu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pozostaną w Banku; Dyrektor Główny Sprawiedliwości mniema, że wydawanie tego rodzaju listów likwidacyjnych powinno zawsze następować przy współdziałaniu Wydziału Hypotecznego, a to z zasady następującéj.

Z mocy art. 18-go przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku Polskiego na zabezpieczenie długu Towarzystwa Kredytowego, jedynie po umorzeniu odpowiedniéj części tegoż długu, przechodzą na własność posiadacza lub jego wierzycieli hypotecznych; z tego powodu stanowią one depozyt ogólny a nie osobisty i przedstawiają część szacunku dóbr. Stan hypoteczny każdych dóbr, tak pod względem własności, jako też długów i zobowiązań hypotecznych, na nich ciążących, z każdym dniem może się zmieniać.

Засимъ, для устраненія сомнѣній и для огражденія участвующихъ сторонъ отъ нарушенія ихъ правъ, значащихся по ипотекѣ, которыя съ каждымъ днемъ могутъ подвергаться измѣненіямъ, участіе подлежащаго Ипотечнаго Отдѣленія необходимо.

Что касается 4-го вопроса, возбужденнаго Предсѣдателемъ Польскаго Банка, о томъ: по чьему требованію должна производиться выдача ликвидаціонныхъ листовъ, передаваемыхъ Ипотечными Отдѣленіями въ депозитъ, по поводу несоблюденія извѣстныхъ формальностей, или вслѣдствіе возникшихъ споровъ; куда получатель долженъ обращаться, и должны ли, въ этихъ случаяхъ, ликвидаціонные листы доставляться въ Ипотечныя Отдѣленія? — Главный Директоръ Юстиціи выразилъ мнѣніе, что каждая сторона, принимающая участіе въ уплатѣ пріостановленнаго депозита, можетъ требовать выдачи онаго, по исполненіи требуемыхъ формальностей и по полученіи разрѣшенія Ипотечнаго Отдѣленія, утверждающаго актъ объ уплатѣ, и должна обращаться прямо въ Польскій Банкъ, обязанностію коего, затѣмъ, будетъ поручить своему уполномоченному явиться въ Ипотечное Отдѣленіе съ ликвидаціонными листами, для совершенія уплаты.

Въ послѣдствіи, Предсѣдатель Польскаго Банка увѣдомилъ Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, что, въ виду безотложной надобности, Намѣстникомъ въ Царствѣ разрѣшено допустить избранныхъ Предсѣдателемъ Банка лицъ къ исправленію трехъ должностей, означенныхъ въ проектѣ дополнительнаго штата, представленнаго въ Учредительный Комитетъ имъ, Предсѣдателемъ, а именно: Адъюнкта Юридическаго Отдѣленія IX класса, съ жалованьемъ въ 900 руб., Казначея IX класса съ жалованьемъ въ 750 руб. и Рахмистра X класса съ жалованьемъ въ 700 рублей.

Справка. Постановленіе Учредительнаго Комитета 13 (25) Ноября 1865 года.

Законы и постановленія.

1) Высочайше утвержденныя 4 (16) Августа 1865 года правила о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

2) Инструкція Ипотечнымъ Отдѣленіямъ, утвержденная

Zatém dla uniknienia wątpliwości i zabezpieczenia praw hypotecznych osób interessowanych, które z każdym dniem mogą ulegać zmianie, koniecznym jest udział właściwego Wydziału Hypotecznego.

Co się zaś tyczy 4-éj kwestyi, przełożonéj przez Prezesa Banku Polskiego: na czyje żądanie mają być wydawane listy likwidacyjne, składane do depozytu przez Wydziały Hypoteczne, z powodu niedopełnienia pewnych formalności, lub też w skutek wynikłych sporów; do kogo udawać się winien mający prawo odbioru, i czy w takich wypadkach listy likwidacyjne mają być składane w Wydziałach Hypotecznych? — Dyrektor Główny Sprawiedliwości wynurzył zdanie, że każda strona interessowana w wypłacie zatrzymanego depozytu, może żądać wydania onego po dopełnieniu wymaganych formalności i po otrzymaniu decyzyi Wydziału Hypotecznego, zatwierdzającéj akt wypłaty, i winna udawać się wprost do Banku Polskiego, którego następnie obowiązkiem będzie zalecić swemu pełnomocnikowi zgłosić się do Wydziału Hypotecznego z listami likwidacyjnemi dla dopełnienia wypłaty.

Następnie Prezes Banku Polskiego zawiadomił Członka-Zawiadującego interessami Komitetu Urządzającego, że z powodu niezbędnéj potrzeby, Namiestnik w Królestwie upoważnił do tymczasowego obsadzenia wybranemi przez Prezesa Banku osobami trzech posad, projektowanych w dodatkowym etacie, przedstawionym przez Prezesa Komitetowi Urządzającemu, a mianowicie; Adjunkta Wydziału Prawnego IX klassy z płacą rs. 900, Kassyera IX klassy z płacą rs. 750, i Rachmistrza X klassy z płacą rs. 700.

Anteriora. Postanowienie Komitetu Urządzającego z d. 13 (25) Listopada 1865 r.

Prawa i przepisy.

1) Najwyżéj zatwierdzone w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisy o wydawaniu listów likwidacyjnych.

2) Instrukcya dla Wydziałów Hypotecznych, zatwierdzo-

постановленіемъ Учредительнаго Комитета 21 Августа (2 Сентября) 1865 года.

3) Общее расписаніе по классамъ должностей въ Царствѣ Польскомъ, Высочайше утвержденное 10 (22) Мая 1860 г.

4) Штатъ Польскаго Банка, утвержденный Совѣтомъ Управленія 2 (14) Іюля 1865 года.

Соображенія. По разсмотрѣніи настоящаго представленія Предсѣдателя Польскаго Банка и по выслушаніи заключеній Предсѣдателя Коммисіи Погашенія Долговъ и Главнаго Директора Юстиціи, Учредительный Комитетъ, съ своей стороны, нашелъ, что ликвидаціонные листы, переданые въ депозитъ Банка, подлежатъ, наравнѣ съ другими суммами подобнаго рода, судебнымъ запрещеніямъ, на общемъ основаніи; равнымъ образомъ, Учредительный Комитетъ полагалъ, что выдача, по принадлежности, тѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ, которые поступятъ въ депозитъ Банка изъ Ипотечныхъ Отдѣленій, по несоблюденію формальностей, или по возникшимъ спорамъ, равно и тѣхъ, которые будутъ оставаться въ Банкѣ за уплатою долга Земскому Кредитному Обществу, должна производиться не иначе, какъ при посредствѣ подлежащихъ Ипотечныхъ Отдѣленій.

Разсмотрѣвъ, затѣмъ, во всей подробности, составленную Предсѣдателемъ Польскаго Банка инструкцію Банку о тиражѣ, уплатѣ купоновъ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, Учредительный Комитетъ, принявъ во вниманіе замѣчанія Предсѣдателя Коммисіи Погашенія Долга, призналъ необходимымъ согласить оную съ точнымъ смысломъ Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года о Ликвидаціонной Коммисіи и съ Высочайше утвержденными 4 (16) Августа 1865 года правилами о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, и, сдѣлавъ въ означенной инструкціи надлежащія измѣненія и исправленія, утвердить оную въ видѣ временныхъ правилъ. При семъ, Учредительный Комитетъ остановился на двухъ вопросахъ: во первыхъ, о томъ, въ какомъ количествѣ назначать въ тиражъ тѣ ликвидаціонные листы, которые будутъ находиться въ депозитѣ Банка для обезпеченія Земскаго Кредитнаго Общества, и, во вторыхъ, въ какой пропорціи должны назначаться въ тиражъ ликвидаціонные листы разнаго досто-

na postanowieniem Komitetu Urządzającego z d. 21 Sierpnia (2 Września) 1865 r.

3) Ogólna klassyfikacya urzędów w Królestwie Polskiém, Najwyżéj zatwierdzona 10 (22) Maja 1860 r.

4) Etat Banku Polskiego, zatwierdzony przez Radę Administracyjną w dniu 2 (14) Lipca 1865 r.

Zasady. Po rozpoznaniu obecnego przedstawienia Prezesa Banku Polskiego i po wysłuchaniu wniosków Prezesa Kommissyi Umorzenia Długu i Dyrektora Głównego Sprawiedliwości, Komitet Urządzający uznał ze swéj strony, że listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, ulegają, na równi z innemi tego rodzaju funduszami, zapowiedzeniu sądowemu na ogólnych zasadach; prócz tego Komitet Urządzający był zdania, że wydanie komu należy tych mianowicie listów likwidacyjnych, które przejdą do depozytu Banku z Wydziałów Hypotecznych, z powodu niedopełnienia formalności lub wynikłych sporów, jak również i tych, które pozostaną w Banku po zaspokojeniu długu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, winno następować nie inaczéj, jak za pośrednictwem właściwych Wydziałów Hypotecznych.

Rozważywszy następnie we wszystkich szczegółach ułożoną przez Prezesa Banku Polskiego Instrukcyę dla Banku o losowaniu, opłacie kuponów i umorzeniu listów likwidacyjnych, Komitet Urządzający, w obec uwag Prezesa Kommissyi Umorzenia Długu, uznał za konieczne zgodzić takową z duchem Ukazu Najwyższego z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o Kommissyi Likwidacyjnéj i z przepisami, Najwyżéj w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku zatwierdzonemi, o wydawaniu listów likwidacyjnych, i wprowadziwszy do téjże Instrukcyi odpowiednie zmiany i poprawki, zatwierdzić takową w sposobie tymczasowych przepisów.

Obok tego Komitet Urządzający zwrócił uwagę na następujące dwie kwestye, to jest naprzód: w jakiéj ilości przeznaczać należy do losowania listy likwidacyjne, które zatrzymane będą w depozycie Banku na zabezpieczenie praw Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; i powtóre, w jakim stosunku winny być brane do losowania listy likwidacyjne róż-

инства. Учредительный Комитетъ нашелъ болѣе удобнымъ разрѣшить сіи вопросы въ послѣдствіи, такъ какъ очередь поступленія ликвидаціонныхъ листовъ, служащихъ для обезпеченія Кредитнаго Общества, въ тиражъ должна наступить, согласно Высочайше утвержденнымъ правиламъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ (ст. 19), тогда, когда не окажется болѣе другихъ листовъ въ обращеніи; что же касается до того, въ какой пропорціи слѣдуетъ назначать въ тиражъ ликвидаціонные листы разнаго достоинства, то Учредительный Комитетъ призналъ полезнымъ постановить о семъ особо.

Обратясь, засимъ, къ разсмотрѣнію проекта дополнительнаго штата Польскаго Банка и находя оный, въ отношеніи классовъ должностей и жалованья, согласнымъ съ дѣйствующими въ Царствѣ по сему предмету постановленіями, Учредительный Комитетъ призналъ возможнымъ представить сей дополнительный штатъ на Высочайшее утвержденіе.

Но такъ какъ занятія Банка по ликвидаціонной операціи будутъ усиливаться постепенно, то, въ избѣжаніе напрасныхъ расходовъ, назначеніе новыхъ чиновниковъ въ Банкѣ должно производиться по мѣрѣ дѣйствительной надобности и по представленію, каждый разъ, на утвержденіе Учредительнаго Комитета.

Что касается до представленнаго Предсѣдателемъ Банка подробнаго исчисленія предметовъ, на обзаведеніе коихъ потребуются единовременныя издержки, то Учредительный Комитетъ, не входя въ ближайшее разсмотрѣніе сего, призналъ возможнымъ назначить, круглымъ числомъ, 3,500 рублей, въ расходованіи коихъ долженъ быть представленъ отчетъ. Расходы, какъ на сію потребность, такъ и по добавочному штату, положено отнести на сумму, назначенную, въ количествѣ 50,000 рублей, по росписи расходовъ на 1866 годъ, по вѣдомству Учредительнаго Комитета, на непредвидимыя издержки и на разъѣзды чиновниковъ.

Заключеніе. На основаніи вышеизложенныхъ соображеній, Учредительный Комитетъ постановилъ:

1) Исправленную и дополненную инструкцію Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ купоновъ и погашеніи ликвидаціон-

néj wartości. Rozstrzygnienie obudwu tych pytań Komitet Urządzający uznał za stosowne pozostawić do dalszego czasu, ile że losowanie listów likwidacyjnych, zatrzymanych na zabezpieczenie praw Towarzystwa Kredytowego, stosownie do Najwyżéj zatwierdzonych przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych (art. 19), ma następować z kolei wówczas dopiero, gdy w obiegu nie pozostaną już żadne inne listy likwidacyjne; co zaś do stosunku, w jakim następować ma losowanie listów likwidacyjnych rozmaitéj wartości, Komitet Urządzający uznał za stosowne okoliczność tę rozstrzygnąć oddzielném postanowieniem.

Zwracając się następnie do rozpoznania projektu do etatu dodatkowego Banku Polskiego i znajdując takowy pod względem klassy urzędów i płacy zgodnym z istniejącemi w tym względzie przepisami w Królestwie, Komitet Urządzający uznał za możliwe przedstawienie tegoż dodatkowego etatu do Najwyższego zatwierdzenia.

Gdy jednak prace Banku Polskiego w zakresie operacyi likwidacyjnéj tylko stopniowo powiększać się będą, przeto dla uniknienia zbytecznych wydatków, nominowanie nowych urzędników w Banku następować winno w miarę rzeczywistéj potrzeby i za oddzielną na każdy raz decyzyą Komitetu Urządzającego.

Co się zaś tyczy przedstawionéj przez Prezesa specyfikacyi przedmiotów, na sprawienie których wypadnie ponieść jednorazowy wydatek, Komitet Urządzający, nie wchodząc w bliższy rozbiór tego przedmiotu, uznał za stosowne wyznaczyć okrągłą summę 3,500 rub. sr. z zastrzeżeniem złożenia rachunku z użycia téj summy. Wydatek tak na obecny przedmiot, jako też na powiększenie etatu biura, postanowiono zaregulować do funduszu 50,000 rub., wyznaczonego budżetem 1866 roku na wydatki nieprzewidziane i na koszta podróży urzędników pod zarządem Komitetu Urządzającego.

Decyzya. Z zasad wyżéj przytoczonych Komitet Urządzający postanowił:

1) Poprawioną i uzupełnioną instrukcyę dla Banku Polskiego o losowaniu, opłacie kuponów i umarzaniu listów li-

ныхъ листовъ, которая должна быть внесена въ Дневникъ Законовъ, утвердить, въ видѣ временныхъ правилъ (*).

2) О количествѣ, въ какомъ должны быть назначаемы въ тиражъ ликвидаціонные листы, переданные въ депозитъ Банка для обезпеченія Земскаго Кредитнаго Общества, равно о томъ, въ какой пропорціи слѣдуетъ назначать въ тиражъ ликвидаціонные листы разнаго достоинства, постановить въ послѣдствіи особо.

3) Издержки по дополнительному штату Польскаго Банка покрыть въ текущемъ году изъ суммы, назначенной, въ количествѣ 50,000 руб., по росписи расходовъ на 1866 годъ по вѣдомству Учредительнаго Комитета, на непредвидимыя издержки и на разъѣзды чиновниковъ; съ будущаго же 1867 года, штатная сумма должна быть вносима въ роспись по статьѣ — на административные расходы по ликвидаціонной операціи; о чемъ, равно какъ и самый штатъ, представить на Высочайшее Государя Императора благоусмотрѣніе.

4) Нынѣ же ассигновать изъ той же суммы, въ распоряженіе Польскаго Банка, на единовременные расходы (на мебель и разные предметы, необходимые при производствѣ тиража), три тысячи пятьсотъ рублей (3,500), съ тѣмъ, чтобы въ израсходованіи сей суммы былъ представленъ отчетъ. Предоставить Предсѣдателю Польскаго Банка нынѣ же войти съ представленіемъ о нѣкоторомъ усиленіи средствъ Банка посредствомъ приглашенія чиновниковъ, если онъ признаетъ сіе крайне необходимымъ.

5) Въ разрѣшеніе возбужденныхъ вопросовъ, увѣдомить Предсѣдателя Польскаго Банка, что ликвидаціонные листы, переданные въ депозитъ Банка, должны подлежать судебнымъ запрещеніямъ, на общемъ основаніи, и что выдача, по принадлежности, тѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ, которые поступятъ въ депозитъ Банка изъ Ипотечныхъ Отдѣленій, по несоблюденію формальностей, или по возникшимъ спорамъ, равно и тѣхъ, которые будутъ оставаться въ Банкѣ за уплатою долга Земскому Кредитному Обществу, должна производиться

(*) См. приложеніе въ концѣ журнала засѣданія.

kwidacyjnych, która ma być umieszczoną w Dzienniku Praw, zatwierdzić jako przepisy tymczasowe ([1]).

2) Co do wysokości summy, na jaką mają być wyznaczane do losowania listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, na zabezpieczenie praw Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, jak również co do stosunku, w jakim podawane być mają do losowania listy likwidacyjne rozmaitéj wartości, wydać następnie decyzyę w oddzielnéj drodze.

3) Wydatek, wynikający z dodatkowego etatu Banku Polskiego, pokryć w roku bieżącym z funduszu 50,000 rub., oznaczonego budżetem roku 1866 na nieprzewidziane wydatki i koszta podróży urzędników pod zarządem Komitetu Urządzającego; poczynając zaś od roku 1867, potrzebna na ten cel summa, według etatu, zamieszczona być winna w budżecie pod tytułem „na wydatki administracyjne, dotyczące operacyi likwidacyjnéj" i przedstawić to pod Najwyższe uznanie Najjaśniejszego Pana wraz z samym etatem.

4) Assygnować obecnie z tegoż funduszu do dyspozycyi Banku Polskiego na jednorazowe wydatki (na meble i różne przedmioty potrzebne do losowania) trzy tysiące pięćset rubli (3,500) z zastrzeżeniem, aby z użycia téj summy złożony był rachunek. Upoważnić Prezesa Banku Polskiego do przełożenia niezwłocznie wniosku względem odpowiedniego powiększenia składu Banku przez przybranie urzędników, jeżeli to uzna za niezbędnie potrzebne.

5) W rozstrzygnieniu przedstawionych wątpliwości zawiadomić Prezesa Banku Polskiego, że listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, winny ulegać aresztom sądowym według ogólnych zasad, i że wydawanie komu należy tych listów likwidacyjnych, które wniesione będą do depozytu Banku przez Wydziały Hypoteczne, z powodu niedopełnienia formalności lub wynikłych sporów, jak również i tych, które pozostaną w Banku po spłacie pożyczki Towarzystwa Kre-

---

([1]) Zobacz annex przy końcu protokółu posiedzenia.

не иначе, какъ при посредствѣ подлежащихъ Ипотечныхъ Отдѣленій.

6) Исполненіе настоящаго постановленія возложить на Предсѣдателя Коммисіи Погашенія Долговъ Царства, Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи, Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ и Предсѣдателя Польскаго Банка.

Варшава, 12 (24) Февраля 1866 года.

Приложеніе къ № 7-му.

(*Приложеніе къ ст. 558.*)

Временная Инструкція Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, утвержденная Учредительнымъ Комитетомъ 12 (24) Февраля 1866 года.

I. О суммѣ на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ.

1) По мѣрѣ выдачи Ликвидаціонною Коммисіею, въ вознагражденіе владѣльцамъ, ликвидаціонныхъ листовъ, Правительственная Коммисія Финансовъ, по требованіямъ Польскаго Банка, передаетъ ему соотвѣтственныя суммы на уплату истекшихъ, по выданнымъ ликвидаціоннымъ листамъ, купоновъ.

Примѣчаніе. Въ счетъ сихъ суммъ включаются купоны ликвидаціонныхъ листовъ, принятые въ казенныхъ кассахъ.

2) Начиная съ 20 Октября (1 Ноября) 1866 года, Польскій Банкъ получаетъ также отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ, черезъ два мѣсяца послѣ каждаго тиража, т. е. 19 Апрѣля (1 Мая) и 20 Октября (1 Ноября), сумму, составляющую нарицательную стоимость всѣхъ вышедшихъ по тиражу ликвидаціонныхъ листовъ, до совершенія погашенія всѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ.

II. О тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

3) Тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные, за три мѣсяца до дня тиража, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря). На основаніи сего, Поль-

dytowego Ziemskiego, powinna następować nie inaczéj, jak za pośrednictwem właściwych Wydziałów Hypotecznych.

6) Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Prezesowi Kommissyi Umorzenia Długu Królestwa, Prezesowi Kommissyi Likwidacyjnéj, Dyrektorowi Głównemu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, oraz Prezesowi Banku Polskiego.

Warszawa, d. 12 (24) Lutego 1866 r.

Annex do N° 7-go.

(*Annex do poz. 558.*)

Tymczasowa Instrukcya dla Banku Polskiego o losowaniu, spłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych, pod dniem 12 (24) Lutego 1866 r. przez Komitet Urządzający zatwierdzona.

I. O funduszu na umorzenie listów likwidacyjnych.

1) W miarę wydawania przez Kommissyę Likwidacyjną listów likwidacyjnych na wynagrodzenie właścicieli, Kommissya Rządowa Skarbu, na żądanie Banku Polskiego, przelewać będzie do kassy tegoż odpowiednie fundusze na opłatę upłynionych kuponów od wydanych listów likwidacyjnych.

Uwaga. Przyjęte w kassach skarbowych kupony od listów likwidacyjnych przekazane będą Bankowi na poczet wypłacić się mających funduszów.

2) Poczynając od 20 Października (1 Listopada) 1866 r., Bank Polski otrzymywać będzie również od Kommissyi Rządowéj Skarbu, w dwa miesiące po każdém losowaniu, to jest 19 Kwietnia (1 Maja) i 20 Października (1 Listopada), fundusz, wyrównywający cenie nominalnéj wszystkich wylosowanych listów likwidacyjnych, aż do zupełnego umorzenia wszystkich w obiegu będących listów likwidacyjnych.

II. O losowaniu listów likwidacyjnych.

3) Do losowania należą wszystkie listy likwidacyjne, wystawione na trzy miesiące przed dniem ciągnienia, to jest po 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia).

скій Банкъ, получивъ надлежащую сумму на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ, исключаетъ изъ числа выпущенныхъ листовъ тѣ номера, которые будутъ находиться къ тому времени въ депозитѣ Банка, и затѣмъ объявляетъ, посредствомъ газетъ, во всеобщее свѣдѣніе, на какую именно сумму будетъ изъято изъ обращенія, по тиражу, ликвидаціонныхъ листовъ.

Въ то же время, Польскій Банкъ доставляетъ Коммисіи Погашенія Долговъ списокъ номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ, остающихся въ депозитѣ и не подлежащихъ тиражу.

4) За пять дней до срока, назначеннаго для тиража ликвидаціонныхъ листовъ, Польскій Банкъ, на публичномъ засѣданіи, займется, въ присутствіи Депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія Долговъ, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ, изготовленіемъ номеровъ, назначенныхъ въ тиражъ.

Примѣчаніе 1. Ликвидаціонные листы, внесенные, для храненія въ Банкѣ, въ обезпеченіе суммъ, причитающихся по ссудамъ Земскому Кредитному Обществу, будутъ допущены къ тиражу тогда только, когда уже не будетъ листовъ въ обращеніи.

2. Ликвидаціонные листы, положенные для храненія въ Банкѣ, въ обезпеченіе частныхъ долговъ, пока будутъ оставаться въ депозитѣ Банка, тиражу не подлежатъ.

5) По приведеніи номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ 1,000, 500, 250 и 100-рублеваго достоинства въ особый, для каждаго изъ сихъ разрядовъ, порядокъ, каждый номеръ, отдѣльно, долженъ быть свитъ и вложенъ въ игольникъ; затѣмъ, сіи игольники съ номерами листовъ будутъ помѣщены въ четырехъ отдѣльныхъ прозрачныхъ колесахъ, изъ которыхъ каждое будетъ заперто тремя ключами и запечатано тремя печатями, а именно: печатью Банка, Коммисіи Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Примѣчаніе. О времени засѣданія для изготовленія номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ для тиража должно быть опубликовано посредствомъ офиціальныхъ газетъ и посред-

Na téj zasadzie Bank Polski, otrzymawszy przypadający fundusz na umorzenie listów likwidacyjnych, wyłącza z pomiędzy wystawionych listów te numera, które do owego czasu znajdować się będą w depozycie Banku, a następnie ogłasza przez gazety, na jaką mianowicie summę przez losowanie mają być wycofane z obiegu listy likwidacyjne.

Jednocześnie Bank Polski składa Kommissyi Umorzenia Długu wykaz numerów listów likwidacyjnych, zostających w depozycie i nie należących do losowania.

4) Na pięć dni przed terminem, wyznaczonym do losowania listów likwidacyjnych, Bank Polski na publiczném posiedzeniu, w obec Delegowanych od Kommissyi Umorzenia Długu, od Kommissyi Likwidacyjnéj i od Kommissyi Rządowéj Skarbu, zajmie się wygotowaniem numerów przeznaczonych do losowania.

Uwaga 1. Listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, na zabezpieczenie zwrotu pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, będą przyjęte do losowania w takim tylko razie, gdy już żadne listy w obiegu znajdować się nie będą.

Uwaga 2. Listy likwidacyjne, wniesione do depozytu Banku, na zabezpieczenie wierzytelności prywatnych, dopóki pozostawać będą w tymże depozycie, nie ulegają losowaniu.

5) Skoro numera listów likwidacyjnych na 1,000, 500, 250 i 100 rubli ułożone zostaną w oddzielne rzędy według wartości listów, każdy numer zwinięty będzie osobno i włożony w igielnik; poczém igielniki z numerami listów wrzucone będą w cztery odrębne koła szklanne, z których każde zamkniętém zostanie trzema kluczami i opieczętowane trzema pieczęciami, a mianowicie: pieczęcią Banku, Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Rządowéj Skarbu.

Uwaga. Dzień posiedzenia, w którym nastąpi przygotowanie i wrzucanie do kół numerów listów likwidacyjnych, przeznaczonych do losowania, będzie ogłoszony przez gazety urzędowe i przez

ствомъ вывѣшенныхъ въ Конторѣ Польскаго Банка и на Варшавской биржѣ объявленій.

6) 17 Февраля (1 Марта) и 20 Августа (1 Сентября) каждаго года, начиная съ 20 Августа (1 Сентября) 1866 года, а въ случаѣ праздника на слѣдующій день, въ 10 часовъ утра, будетъ открываться, въ одной изъ Банковыхъ залъ, публичный тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, въ присутствіи депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія Долговъ, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Тиражъ начнется снятіемъ съ колесъ печатей и затѣмъ будетъ производиться порядкомъ, предписаннымъ для тиража казенныхъ облигацій.

Примѣчаніе. О количествѣ, въ какомъ должны быть вынуты, при тиражѣ, ликвидаціонные листы разнаго достоинства, будетъ постановлено особо.

7) Еслибы тиражъ не могъ быть оконченъ въ одинъ день, то откладывается до слѣдующаго дня, и такъ далѣе, до совершеннаго изъятія изъ обращенія назначеннаго количества номеровъ. Послѣ тиража, каждый день, колеса снова запираются и запечатываются.

8) По окончаніи тиража и по опредѣленіи, сколько въ колесахъ должно остаться номеровъ, таковые будутъ сосчитаны и вложены, для храненія, въ четыре отдѣльные ящика, каждый подъ тремя печатями и тремя ключами—Банка, Коммисіи Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ, о чемъ долженъ быть составленъ протоколъ.

9) Съ наступленіемъ дня, назначеннаго для дальнѣйшаго полугодичнаго тиража, сперва должны быть повѣрены номера, имѣющіе подлежать тиражу, потомъ свиты и вложены въ игольники и затѣмъ помѣщены въ колесахъ; относительно же номеровъ, оставшихся отъ предыдущаго полугодичнаго тиража, можно ограничиться лишь повѣркою числа номеровъ, хранящихся въ ящикахъ, согласно составленному, при вкладѣ этихъ номеровъ, протоколу, послѣ чего перенести оные въ назначенныя для тиража колеса.

obwieszczenia, wywieszone w Kantorze Banku Polskiego i na giełdzie Warszawskiéj.

6) Corocznie w dniach 17 Lutego (1 Marca) i 20 Sierpnia (1 Września), poczynając od 20 Sierpnia (1 Września) 1866 roku, a w razie przypadłych na ten dzień świąt, w dniu następnym o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie w jednéj z sal Bankowych publiczne losowanie listów likwidacyjnych w obec Delegowanych z Kommissyi Umorzenia Długu, z Kommissyi Likwidacyjnéj i z Kommissyi Rządowéj Skarbu.

Losowanie rozpocznie się zdjęciem z kół pieczęci, i następnie odbywać się będzie w porządku przepisanym do losowania obligacyj skarbowych.

Uwaga. Co do ilości, w jakiéj wyciągane być mają przy losowaniu listy likwidacyjne rozmaitéj wartości, nastąpi oddzielna decyzya.

7) Gdyby losowanie nie mogło być ukończoném w ciągu jednego dnia, odkłada się do dnia następnego i tak daléj, aż do zupełnego wyciągnięcia oznaczonéj liczby numerów. Każdego dnia po ciągnieniu, koła zamykają się na nowo i zapieczętowują.

8) Po ukończeniu losowania i po oznaczeniu liczby numerów, winnych pozostać w kołach, następuje obliczenie takowych i włożenie do przechowania w cztery osobne skrzynie, każda pod trzema pieczęciami i trzema kluczami: Banku, Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Rządowéj Skarbu, o czém spisany być winien protokół.

9) Za nadejściem dnia, wyznaczonego do następnego półrocznego losowania, winny być naprzód sprawdzone numera, mające należeć do losowania, o następnie zwinięte i włożone do igielników i wrzucone do kół; co zaś do numerów pozostałych od poprzedniego losowania półrocznego, można poprzestać na sprawdzeniu liczby numerów zachowanych w skrzyniach, według spisanego przy złożeniu tych numerów protokółu, poczém winno nastąpić wrzucenie ich w koła przeznaczone do losowania.

Примѣчаніе. Депутаты отъ Коммисіи Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ могутъ, во всякое время, потребовать повѣрки находящихся въ игольникахъ номеровъ съ вѣдомостію подлежащихъ тиражу ликвидаціонныхъ листовъ, которую Банкъ обязанъ имъ предъявлять.

10) О вышедшихъ въ тиражѣ номерахъ ликвидаціонныхъ листовъ публикуется и сообщается Банкомъ Коммисіи Погашенія Долговъ и Ликвидаціонной Коммисіи.

III. Объ уплатѣ ликвидаціонныхъ листовъ и погашеніи оныхъ.

11) Начиная съ 21 Декабря (2 Января) 186⁵/₆ года, Польскій Банкъ, въ дни и часы открытія своей кассы, уплачиваетъ, безъ всякаго вычета и замедленія, слѣдующія суммы, предъявителямъ истекшихъ купоновъ и вышедшихъ въ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Владѣлецъ вышедшаго въ тиражѣ ликвидаціоннаго листа представляетъ таковой съ купонами, которымъ не истекъ срокъ; если же будетъ недоставать котораго либо изъ нихъ, то причитающаяся за оный сумма будетъ вычтена при уплатѣ изъ самаго капитала.

Примѣчаніе. Удержанныя, на этомъ основаніи, суммы Банкъ обращаетъ въ сумму, переданную ему изъ Коммисіи Финансовъ на уплату по купонамъ и сообщаетъ о томъ Коммисіи Финансовъ.

12) При уплатѣ, предъявитель вышедшаго въ тиражѣ ликвидаціоннаго листа расписывается въ полученіи причитающейся суммы на томъ же самомъ ликвидаціонномъ листѣ; если же онъ неграмотный, то уплата должна быть произведена въ присутствіи Биржеваго Маклера, или же лица, заслуживающаго довѣрія, которые за неграмотнаго должны росписаться.

13) Передъ каждымъ, назначеннымъ для уплаты ликвидаціонныхъ листовъ, срокомъ, Банкъ представляетъ Коммисіи Погашенія Долговъ и Ликвидаціонной Коммисіи вѣдомость тѣхъ вышедшихъ прежде въ тиражахъ листовъ, за уплатою коихъ владѣльцы не явились.

Uwaga. Delegowani od Kommissyi Umorzenia Długu i od Kommissyi Rządowéj Skarbu mogą w każdym czasie zażądać sprawdzenia numerów, zawartych w igielnikach, z wykazem listów likwidacyjnych, ulegających losowaniu, który Bank obowiązany jest okazać im.

10) Wylosowane numera listów likwidacyjnych ogłaszane będą drukiem i kommunikowane przez Bank Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Likwidacyjnéj.

III. O spłacie listów likwidacyjnych i ich umorzeniu.

11) Poczynając od 21 Grudnia (2 Stycznia) $186^5/_6$ roku, Bank Polski w dni i godziny, przeznaczone do otwarcia swéj Kassy, wypłaca natychmiast i bez żadnych potrąceń przypadające summy okazicielom upłynionych kuponów i wylosowanych listów likwidacyjnych.

Właściciel wylosowanego listu likwidacyjnego przedstawia takowy z kuponami, którym nie nadszedł jeszcze termin wypłaty; w razie zaś braku któregokolwiek kuponu, przypająca za takowy kwota potrąconą będzie przy wypłacie z samego kapitału.

Uwaga. Potrącone na téj zasadzie kwoty Bank włącza do funduszu, przekazanego mu przez Kommissyę Skarbu na spłatę kuponów i o tém Kommissyę Skarbu zawiadamia.

12) Przy wypłacie, okaziciel wylosowanego listu likwidacyjnego kwituje na tymże samym liście z odbioru przypadającéj mu summy; nie umiejącym pisać wypłata winna być dopełnianą w obecności Meklera Giełdowego, albo innéj osoby, zasługującéj na zaufanie, która za nieumiejącego pisać pokwitowanie napisze.

13) Przed każdym terminem, wyznaczonym do spłaty listów likwidacyjnych, Bank przedstawia Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Likwidacyjnéj wykaz tych listów, wylosowanych w poprzednich ciągnieniach, po spłatę których właściciele nie zgłosili się.

Вѣдомость эта должна быть также опубликована посредствомъ оффиціальныхъ газетъ Царства и вывѣшенныхъ на биржѣ и въ Конторахъ Банка объявленій.

14) Польскій Банкъ, 20 Января (1 Февраля) и 20 Іюля (1 Августа) каждаго года, представлять будетъ Коммисіи Погашенія Долговъ вѣдомости уплаченнымъ и неуплаченнымъ, въ каждомъ срокѣ, означенномъ статьею 11-ю, ликвидаціоннымъ листамъ и купонамъ, вмѣстѣ съ погашенными ликвидаціонными листами и купонами, для надлежащихъ, согласно Высочайшему указу о Ликвидаціонной Коммисіи, распоряженій.

№ 8.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ, ст. 759, о порядкѣ выдачи ликвидаціоннаго вознагражденія по Ловичскому княжеству и Институтскимъ имѣніямъ.

(3 (15) Сентября 1866 года.)

Ликвидаціонная Коммисія въ Царствѣ Польскомъ, имѣя въ виду, что до сего времени не издано никакихъ особыхъ правилъ относительно порядка выдачи ликвидаціоннаго вознагражденія по Институтскимъ имѣніямъ и по Ловичскому княжеству, вошла 23 Марта (4 Апрѣля) сего 1866 года, за № 3,352, въ Учредительный Комитетъ съ представленіемъ, чтобы присуждаемые въ пользу Институтскихъ имѣній и Ловичскаго княжества ликвидаціонные капиталы, за пополненіемъ изъ нихъ всѣхъ законныхъ взысканій, если таковыя окажутся, были отсылаемы агентами Ликвидаціонной Коммисіи въ Польскій Банкъ, на имя Правительственныхъ Коммисій: по Институтскимъ имѣніямъ—Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, а по Ловичскому княжеству—Коммисіи Финансовъ, впредь до особыхъ о тѣхъ капиталахъ распоряженій сихъ Коммисій, причемъ агенты Ликвидаціонной Коммисіи о каждой подобной

Wykaz ten winien być także publikowany przez gazety Urzędowe Królestwa i przez obwieszczenia wywieszone na giełdzie i w Kantorach Bankowych.

14). Corocznie w dniach 20 Stycznia (1 Lutego) oraz 20 Lipca (1 Sierpnia) Bank Polski przedstawiać będzie Kommissyi Umorzenia Długu wykazy listów likwidacyjnych i kuponów opłaconych i nieopłaconych w każdym terminie, oznaczonym w art. 11-m, a to wraz z umorzonemi listami likwidacyjnemi i kuponami, dla stósownego postąpienia według osnowy Ukazu Najwyższego o Kommissyi Likwidacyjnéj.

№ 8.

Wypis z postanowienia Komitetu Urządzającego Królestwa, poz. 759, względem wydania wynagrodzenia likwidacyjnego na rzecz Księstwa Łowickiego i dóbr Instytutowych.

(d. 3 (15) Września 1866 r.)

Kommissya Likwidacyjna w Królestwie Polskiém, mając na uwadze, że dotychczas nie istnieją żadne przepisy co do sposobu, w jaki ma być wydawane wynagrodzenie likwidacyjne dla dóbr Instytutowych i dla Księstwa Łowickiego, pod dniem 23 Marca (4 Kwietnia) 1866 roku N⁰ 3,352, przełożyła Komitetowi Urządzającemu wniosek, ażeby przyznawane na rzecz dóbr Instytutowych i Księstwa Łowickiego kapitały likwidacyjne, po zaspokojeniu z nich wszelkich pretensyj prawnych, jeśli się jakowe znajdą, odsyłane były przez Agentów Kommissyi Likwidacyjnéj do Banku Polskiego do dyspozycyi właściwych Kommissyj Rządowych, a mianowicie: dla dóbr Instytutowych Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a dla Księstwa Łowickiego Kommissyi Skarbu, dopóki nie nastąpią szczegółowe rozporządzenia tych Kommissyj względem rzeczonych kapitałów; przyczém Agenci Kommissyi Likwidacyjnéj obowiązani będą o każdéj podobnéj prze-

высылкѣ въ Польскій Банкъ должны, въ то же время, прямо отъ себя, доносить Правительственнымъ Коммисіямъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ.

Вслѣдствіе сдѣланныхъ Членомъ-Завѣдывающимъ дѣлами Учредительнаго Комитета сношеній съ Главными Директорами Правительственныхъ Коммисій Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, послѣдніе сообщили слѣдующія свои заключенія по сему предмету.

Главный Директоръ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, имѣя въ виду, что главная цѣль Высочайше утвержденныхъ, въ 4 (16) день Августа 1865 года (ст. 40 экстр. журнала Учредительнаго Комитета), правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ заключается въ томъ, чтобъ изъ опредѣленнаго вознагражденія, признаннаго владѣльцамъ частныхъ имѣній, на которыя не устроены ипотеки, удержать числящіяся на нихъ недоимки, полагаетъ, что нѣтъ надобности передавать, какъ опредѣлено п. п. 24, 25, 26, 27, 28 и 29-мъ упомянутыхъ правилъ, признаваемое городскимъ кассамъ ликвидаціонное вознагражденіе въ подлежащія Уѣздныя Казначейства и въ распоряженіе Уѣздныхъ Начальниковъ, такъ какъ хотя на городскія имѣнія и не составлено ипотекъ, но недоимокъ на нихъ не числится, а еслибы въ какомъ либо исключительномъ случаѣ таковыя и были временно допущены, напр. по винѣ арендатора имѣнія, то онѣ непремѣнно будутъ внесены по принадлежности, ибо затѣмъ наблюдаютъ и за то отвѣчаютъ Правительственныя мѣста, подъ управленіемъ коихъ находятся въ Царствѣ Польскомъ города съ ихъ имуществомъ, и что не слѣдуетъ допускать, чтобы случайно возникшія недоимки были удерживаемы изъ признаваемаго городскимъ кассамъ ликвидаціоннаго капитала, предназначеннаго въ постоянный вкладъ для приращенія процентами.

Что же касается до имѣній, принадлежащихъ благотворительнымъ учрежденіямъ, то имѣнія эти, въ силу ст. 52-й ипотечнаго устава, точно также какъ и городскія, не должны имѣть устроенныхъ ипотекъ, а если и есть весьма немногія изъятія, тамъ гдѣ институтами были пріобрѣтены такія имѣнія, по которымъ ипотеки были уже устроены частными

syłce do Banku Polskiego, zawiadamiać jednocześnie wprost od siebie właściwą Kommissyę Rządową.

W skutek zniesienia się Członka Zawiadującego interessami Komitetu Urządzającego z Dyrektorami Głównymi Kommissyj Rządowych Spraw Wewnętrznych i Skarbu, ci ostatni udzielili w tym przedmiocie następujące opinie.

Dyrektor Główny Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mając na względzie, że głównym celem Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. (poz. 40 protokółu posiedzenia nadzwyczajnego Komitetu Urządzającego) przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, było zapewnienie Skarbowi możności potrącenia z przyznanego właścicielom dóbr prywatnych, nie mających urządzonych hypotek, wynagrodzenia ciążących na nich zaległości, mniema, że nie zachodzi potrzeba składania, w myśl ustępów 24, 25, 26, 27, 28, i 29 pomienionych przepisów, przyznanego na rzecz kass miejskich wynagrodzenia likwidacyjnego, do właściwych kass powiatowych i do dyspozycyi Naczelników Powiatowych, bo jakkolwiek dobra miejskie nie posiadają hypotek, lecz zaległości na nich nie ciążą, a gdyby, w jakimkolwiek wyjątkowym przypadku, takowe były chwilowo dopuszczone, np. z winy dzierżawcy dóbr, to te niezawodnie wniesione będą w zupełności, gdyż tego przestrzegają i za to odpowiedzialne są Władze Rządowe, pod zarządem których znajdują się w Królestwie Polskiém miasta wraz z ich dobrami, i że nie należy dozwalać, aby przypadkowo powstające zaległości potrącane były z przyznawanego kassom miejskim kapitału likwidacyjnego, przeznaczonego na stałą lokacyę procentową.

Co się zaś tyczy dóbr należących do Instytutów dobroczynnych, to takowe dobra z mocy art. 52-go Ustawy hypoteczněj, podobnież jak i miejskie, nie powinny mieć urządzonych hypotek, a jeżeli i są nader małe wyjątki co do tych mianowicie dóbr nabytych przez Instytuta, których księgi wieczyste zaprowadzone były przez osoby prywatne, i jeżeli tako-

лицами, и если таковыя ипотеки не упразднены донынѣ, то на такихъ имѣніяхъ не состоитъ долговъ, и ипотеки, по закону, слѣдуетъ считать не существующими.

Затѣмъ, Главный Директоръ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ полагаетъ, что слѣдовало бы признаваемые городскимъ кассамъ и благотворительнымъ учрежденіямъ ликвидаціонные листы, съ слѣдующими къ нимъ купонами, отсылать въ Польскій Банкъ, въ пользу подлежащихъ городовъ или учрежденій, на имя Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ предвареніемъ о томъ Коммисіи и сообщая всякій разъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ объ ассигнованіи Банку, въ пользу подлежащаго города или института, суммы, которая добавочно должна быть внесена наличными деньгами. Отвѣтъ Банка о полученіи препровожденнаго для извѣстнаго города или учрежденія ликвидаціоннаго капитала будетъ для Ликвидаціонной Коммисіи служить достаточнымъ доказательствомъ въ удовлетвореніи города или института ликвидаціоннымъ вознагражденіемъ и замѣнитъ актъ, упомянутый въ п. 28 и 29-мъ правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ своей стороны, всякій разъ, по полученіи отъ Ликвидаціонной Коммисіи увѣдомленія о переводѣ въ Польскій Банкъ ликвидаціоннаго вознагражденія для извѣстнаго города или института, не преминетъ снестись съ Банкомъ насчетъ принятія ликвидаціоннаго капитала на постоянный вкладъ городской кассы или благотворительнаго заведенія, для приращенія процентами, и насчетъ отпуска городской кассѣ или заведенію, на текущіе ихъ расходы, уплаченныхъ, вмѣстѣ съ ликвидаціоннымъ капиталомъ, процентовъ за истекшее время, указывая Банку, долженъ ли немедленно послѣдовать отпускъ сихъ процентовъ, или они могутъ оставаться временно на храненіи Банка, впредь до востребованія.

Банковыя шнуровыя квитанціи (документы) на постоянные и временные городскихъ кассъ и благотворительныхъ учрежденій вклады, согласно общеобязательному донынѣ порядку, будутъ препровождаемы Банкомъ въ подлежащія Го-

we księgi nie zostały dotychczas unieważnione, to na takich dobrach nie masz żadnych długów i hypoteki ich, według prawa, należy uważać za nieistniejące.

Z tego powodu Dyrektor Główny Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych był zdania, że przyznawane kassom miejskim i instytutom dobroczynnym listy likwidacyjne z należącemi do nich kuponami należałoby odsyłać do Banku Polskiego na rzecz właściwych miast lub zakładów, do dyspozycyi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z oznajmieniem o tém Kommissyi i z odniesieniem się za każdym razem do Kommissyi Rządowéj Skarbu o wyassygnowanie Bankowi na rzecz właściwego miasta albo Instytutu kwoty, jaka dodatkowo ma być wniesiona gotowizną. Zawiadomienie Banku, o otrzymaniu przesłanego dla danego miasta albo Instytutu kapitału likwidacyjnego, służyć będzie dla Kommissyi Likwidacyjnéj za dostateczny dowód zaspokojenia miastu albo Instytutowi wynagrodzenia likwidacyjnego i zastąpi akt, o jakim jest mowa w art. 28 i 29-m, przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych.

Ze swéj strony Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych za każdym razem, po otrzymaniu zawiadomienia Kommissyi Likwidacyjnéj o przesłaniu do Banku Polskiego wynagrodzenia likwidacyjnego dla danego miasta lub Instytutu, nie zaniedba znieść się z Bankiem co do przyjęcia kapitału likwidacyjnego na stałą lokacyę procentową kassy miejskiéj lub zakładu dobroczynnego, jakoteż co do wypłaty kassie miejskiéj albo Instytutowi, na bieżące ich potrzeby, téj części zaległych procentów, jaka wniesioną została wraz z kapitałem likwidacyjnym, obok wskazania Bankowi, czy procenta te mają być zaraz wypłacone, lub też mogą pozostać w depozycie Banku do czasu ich zapotrzebowania.

Dowody Bankowe na stałą lub czasową lokacyę kapitałów kass miejskich i instytutów dobroczynnych, według zasad dotąd obowiązujących, przesyłane będą przez Bank właściwym

родскія Казначейства и Частные Попечительные Совѣты чрезъ Губернскія Правленія.

Главный Директоръ Правительственной Коммисіи Финансовъ находитъ, что нѣтъ никакой надобности отсылать причитающееся княжеству Ловичскому ликвидаціонное вознагражденіе изъ подлежащаго Уѣзднаго Казначейства въ Банкъ, такъ какъ княжество исправно платитъ подати и на немъ никакихъ казенныхъ взысканій не числится, а есть только долгъ Земскому Кредитному Обществу; $^3/_5$ капитальной суммы этого долга уплачиваетъ нынѣ Казна закладными листами, а остальныя $^2/_5$ уплатитъ Управленіе княжества. Поэтому, по мнѣнію Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ, выдачу ликвидаціонныхъ листовъ Ловичскому княжеству слѣдуетъ предоставить обыкновенному порядку, поручивъ лишь агенту Ликвидаціонной Коммисіи передавать оные тому лицу или мѣсту, которыя будутъ указаны ему Главнымъ Директоромъ Коммисіи Финансовъ.

Центральная Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ, на заключеніе которой было передано это дѣло Предсѣдателемъ сей Коммисіи предварительно доклада его въ Учредительномъ Комитетѣ, вполнѣ согласилась съ приведенными заключеніями Главныхъ Директоровъ Правительственныхъ Коммисій Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Финансовъ, находя, что передачею въ Уѣздныя Казначейства и въ распоряженіе Уѣздныхъ Начальниковъ ликвидаціоннаго вознагражденія, слѣдующаго институтскимъ имѣніямъ, только усложнился бы ходъ дѣла, тогда какъ на означенныхъ имѣніяхъ не состоитъ никакихъ казенныхъ или другихъ взысканій, и главною цѣлью Высочайше утвержденныхъ правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ было обезпеченіе интересовъ Казны и другихъ учрежденій. Согласно сему, въ CIX-мъ засѣданіи своемъ, 22 Августа (3 Сентября), составивъ особыя правила о порядкѣ выдачи ликвидаціоннаго вознагражденія по Ловичскому княжеству и институтскимъ имѣніямъ, представила ихъ на разсмотрѣніе Учредительнаго Комитета.

Справка. Центральная Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ, въ журналѣ LXXXV-го засѣданія своего, бывшаго 23 Мая (4 Іюня) с. г., о порядкѣ выдачи ликвидаціоннаго возна-

kassom miejskim i Radom Szczegółowym Opiekuńczym, za pośrednictwem Rządów Gubernialnych.

Dyrektor Główny Kommissyi Rządowéj Skarbu znajduje, że nie zachodzi żadna potrzeba odsyłania przypadającego Księstwu Łowickiemu wynagrodzenia likwidacyjnego z właściwéj kassy powiatowéj do Banku, albowiem Księstwo płaci regularnie podatki i nie ciążą na niém żadne zaległości skarbowe, jest tylko dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; $^3/_5$ kapitalnéj summy tego długu opłaca obecnie Skarb listami zastawnemi, resztujące zaś $^2/_5$ zaspokoi Administracya Księstwa. Zdaniem przeto Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowéj Skarbu, wydanie listów likwidacyjnych Księstwu Łowickiemu należy uskutecznić zwykłą koleją, a tylko polecić Agentowi Kommissyi Likwidacyjnéj, iżby listy takowe wręczał osobie lub Władzy, które mu będą wskazane przez Dyrektora Głównego Kommissyi Skarbu.

Kommissya Centralna do spraw włościańskich, któréj przedmiot obecny kommunikowany był do opinii przez Prezesa téjże Kommissyi, przed wniesieniem takowego na posiedzenie Komitetu Urządzającego, zgodziła się w zupełności z przytoczonemi wyżéj wnioskami Dyrektorów Głównych Kommissyj Rządowych Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Skarbu, znajdując, że przez odsyłanie do Kass Powiatowych i do dyspozycyi Naczelników Powiatowych przypadającego dla dóbr instytutowych wynagrodzenia likwidacyjnego, rzecz byłaby tylko wystawioną na zwłokę, gdy tymczasem na dobrach rzeczonych nie ciążą żadne należności skarbowe lub inne, głównym zaś celem Najwyżéj zatwierdzonych przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych było zabezpieczenie praw Skarbu i innych instytucyj. Z zasad tych, na CIX-m posiedzeniu swojém 22 Sierpnia (3 Września) ułożywszy oddzielne przepisy o sposobie wydawania wynagrodzenia likwidacyjnego dla Księstwa Łowickiego i dóbr instytutowych, przedstawiła takowe do rozpoznania Komitetowi Urządzającemu.

Anteriora. Kommissya Centralna do spraw włościańskich w protokóle LXXXV-go posiedzenia swego, odbytego w dniu

гражденія по ординаціи графа Замойскаго, между прочимъ, полагала, что выдача ликвидаціи по Замойской ординаціи должна быть производима билетами 1,000-рублеваго достоинства, во избѣжаніе затрудненій, могущихъ произойти отъ выдачи значительнаго количества мелкихъ билетовъ. Учредительный Комитетъ, по разсмотрѣніи этого журнала въ CXLI-мъ засѣданіи своемъ, бывшемъ 11 (23) Іюня сего года, статьею 680-ю, между прочимъ, постановилъ: предоставить Ликвидаціонной Коммисіи выдавать ликвидаціонное вознагражденіе по ординаціи ликвидаціонными листами 1,000-рублеваго достоинства, кромѣ небольшихъ суммъ, менѣе 1,000 руб.

Соображенія и заключеніе. По выслушаніи вышеизложеннаго и по разсмотрѣніи проектированныхъ Центральною Коммисіею правилъ, Учредительный Комитетъ, признавая съ своей стороны необходимымъ постановить особыя правила относительно порядка выдачи ликвидаціоннаго вознагражденія по институтскимъ имѣніямъ и по Ловичскому княжеству и находя представляемыя Центральною Коммисіею правила по сему предмету вполнѣ удовлетворительными, счелъ нужнымъ пополнить ихъ, въ видахъ большаго удобства, лишь тѣмъ, что выдача ликвидаціонныхъ листовъ должна быть производима билетами тысячерублеваго достоинства, подобно тому, какъ это опредѣлено 680-ю статьею постановленій Учредительнаго Комитета, по ординаціи графа Замойскаго, во избѣжаніе затрудненій, могущихъ произойти отъ выдачи значительнаго количества мелкихъ билетовъ.

На семъ основаніи, Учредительный Комитетъ постановилъ:

1) Присуждаемые городскимъ кассамъ и благотворительнымъ заведеніямъ ликвидаціонные листы съ слѣдующими къ нимъ купонами, отсылаются Ликвидаціонною Коммисіею, прямо отъ себя, въ Польскій Банкъ, въ пользу подлежащихъ городовъ и заведеній, на имя Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ предварительнымъ извѣщеніемъ о томъ сей Коммисіи и съ сообщеніемъ, всякій разъ, Правительственной Коммисіи Финансовъ объ ассигнованіи Банку, въ пользу подлежащаго города или института, суммы,

23 Maja (4 Czerwca) r. b. co do sposobu wydania wynagrodzenia likwidacyjnego dla dóbr Ordynacyi Hrabiego Zamojskiego, wynurzyła między innemi zdanie, że wypłata likwidacyjna dla Ordynacyi Zamojskiéj winna być uskuteczniona biletami po 1,000 rub. dla uniknienia niedogodności z wydania znacznéj ilości drobnych biletow. Komitet Urządzający po rostrząśnieniu tego protokółu na CXLI-m posiedzeniu swojém, odbytém 11 (23) Czerwca r. b. poz. 680, między innemi postanowił: upoważnić Kommissyę Likwidacyjną do wydawania wynagrodzenia likwidacyjnego dla Ordynacyi listami likwidacyjnemi po 1,000 rub. prócz mniejszych summ, niedochodzących 1,000 rub.

Zasady i decyzya. Po wysłuchaniu powyższego wyjaśnienia i po rozważeniu zaprojektowanych przez Kommissyę Centralną przepisów, Komitet Urządzający, uznając ze swéj strony za konieczne wydanie oddzielnych przepisów co do sposobu wydawania wynagrodzenia likwidacyjnego dla dóbr instytutowych i Księstwa Łowickiego i znajdując przełożone sobie przez Kommissyę Centralną przepisy w zupełności odpowiedniemi potrzebie, uznał za stósowne dopełnić takowe dla większéj dogodności w tém tylko, że wydanie listów likwidacyjnych winno być dopełniane biletami tysiąc-rublowemi, jak to wskazaném było poz. 680-ą postanowień Komitetu Urządzającego co do Ordynacyi Hrabiego Zamojskiego, a to dla uniknienia niedogodności, mogących wyniknąć z wydania znacznéj ilości drobnych biletów.

Z téj zasady Komitet Urządzający postanowił:

1) Przyznawane kassom miejskim i Instytutom dobroczynnym listy likwidacyjne z należącemi do nich kuponami odsyłane będą przez Kommissyę Likwidacyjną wprost do Banku Polskiego, na rzecz właściwych miast i zakładów, do dyspozycyi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, za poprzedniém zawiadomieniem o tém téjże Kommissyi i odniesieniem się na każdy raz do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu o wyassygnowanie Bankowi na rzecz właściwego

которая добавочно должна бы быть внесена наличными деньгами.

2) Увѣдомленіе, сдѣланное Польскимъ Банкомъ о полученіи препровожденнаго для извѣстнаго города или института ликвидаціоннаго вознагражденія, служитъ для Ликвидаціонной Коммисіи доказательствомъ въ удовлетвореніи города или благотворительнаго заведенія ликвидаціоннымъ вознагражденіемъ и замѣняетъ актъ, требуемый п. 28 и 29 Высочайше утвержденныхъ правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

3) Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, всякій разъ по полученіи увѣдомленія Ликвидаціонной Коммисіи о переводѣ въ Польскій Банкъ ликвидаціоннаго вознагражденія для извѣстнаго города или института, сносится съ Банкомъ, какъ насчетъ принятія ликвидаціоннаго капитала на постоянный вкладъ городской кассы или благотворительнаго учрежденія, для приращенія процентами, такъ и относительно отпуска городской кассѣ или институту, на текущіе ихъ расходы, уплаченныхъ, вмѣстѣ съ ликвидаціоннымъ капиталомъ, процентовъ за истекшее время, указывая Банку, долженъ ли немедленно послѣдовать отпускъ сихъ процентовъ, или они могутъ остаться временно на храненіи Банка, впредь до востребованія.

4) Банковыя шнуровыя квитанціи на постоянные городскихъ кассъ и благотворительныхъ учрежденій вклады, согласно общеобязательному порядку, должны быть препровождаемы Банкомъ, черезъ Губернскія Правленія, въ подлежащія Городскія Казначейства и Частные Попечительные Совѣты.

5) Выдачу ликвидаціонныхъ листовъ, слѣдующихъ Ловичскому княжеству, производить обыкновеннымъ порядкомъ, обязавъ агентовъ Ликвидаціонной Коммисіи передавать оные тому лицу или мѣсту, которыя будутъ указаны Главнымъ Директоромъ Правительственной Коммисіи Финансовъ.

6) Предоставить Ликвидаціонной Коммисіи отсылку ликвидаціонныхъ листовъ по институтскимъ имѣніямъ въ Банкъ и выдачу листовъ по Ловичскому княжеству производить билетами тысячерублеваго достоинства, кромѣ небольшихъ суммъ, менѣе 1,000 рублей.

miasta lub instytutu kwoty, jaka dodatkowo winnaby być wniesiona gotowizną.

2) Zawiadomienie, udzielone przez Bank Polski o otrzymaniu nadesłanego dla danego miasta lub Instytutu wynagrodzenia likwidacyjnego, służyć będzie dla Kommissyi Likwidacyjnéj za dowód zaspokojenia miastu, lub zakładowi dobroczynnemu, wynagrodzenia likwidacyjnego, i zastąpi akt wymagany podług ust. 28 i 29-go Najwyżéj zatwierdzonych przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych.

3) Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na każdy raz po otrzymaniu zawiadomienia Kommissyi Likwidacyjnéj o wniesieniu do Banku Polskiego wynagrodzenia likwidacyjnego, dla danego miasta albo instytutu, znosi się z Bankiem tak co do przyjęcia kapitału likwidacyjnego na stałą lokacyę procentową kassy miejskiéj, albo zakładu dobroczynnego, jak również co do wypłaty kassie miejskiéj lub instytutowi, na bieżące ich potrzeby, wniesionych łącznie z kapitałem likwidacyjnym procentów za czas upłyniony, wskazując Bankowi, czy wypłata tych procentów ma nastąpić zaraz, lub też takowe mogą być zatrzymane w zachowaniu Banku, aż do czasu zażądania ich.

4) Kwity sznurowe Banku z przyjęcia na stałą lokacyę kapitałów kass miejskich i instytutów dobroczynnych, według ogólnie obowiązujących zasad, mają być przesyłane przez Bank, za pośrednictwem Rządów Gubernialnych, do właściwych kass miejskich i Rad Szczegółowych Opiekuńczych.

5) Wydawanie listów likwidacyjnych, przynależnych Księstwu Łowickiemu dopełniać zwyczajną drogą, polecając Agentom Kommissyi Likwidacyjnéj zdawać takowe osobie albo Władzy, które im będą wskazane przez Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowéj Skarbu.

6) Upoważnić Kommissyę Likwidacyjną, aby przesyłane do Banku za dobra instytutowe, oraz wydawane dla Księstwa Łowickiego listy likwidacyjne wystawiane były przez nią w biletach po tysiąc rubli, z wyjątkiem mniejszych summ, nie dochodzących 1,000 rubli.

7) Настоящее постановленіе предложить къ исполненію Главнымъ Директорамъ Правительственныхъ Коммисій Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Финансовъ и Предсѣдателямъ Ликвидаціонной Коммисіи и Польскаго Банка.

Варшава, 3 (15) Сентября 1866 года.

№ 9.

Постановленіе Учредительнаго Комитета о передачѣ въ Польскій Банкъ для храненія ликвидаціонныхъ листовъ за отошедшія къ крестьянамъ земли по ординаціи графа Замойскаго и о тиражѣ оныхъ.

(8 (20) Октября 1866 года.)

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
Великаго Князя Финляндскаго,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Вслѣдствіе представленія Центральной по крестьянскимъ дѣламъ Коммисіи о порядкѣ выдачи ликвидаціоннаго вознагражденія по ординаціи графа Замойскаго, Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 22 Сентября (4 Октября) сего 1866 года, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Ликвидаціонные листы по ординаціи графа Замойскаго передать въ Польскій Банкъ для храненія, съ тѣмъ, чтобы листы эти пускаемы были въ тиражъ на общемъ основаніи, и предоставить при этомъ владѣльцу ординаціи право на деньги, которыя будетъ получать Банкъ взамѣнъ вышедшихъ по тиражамъ ликвидаціонныхъ листовъ, покупать, при посредствѣ Бан-

7) Wykonanie niniejszego postanowienia poruczyć Dyrektorom Głównym Kommissyj Rządowych: Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Skarbu i Prezesom: Kommissyi Likwidacyjnéj i Banku Polskiego.

Warszawa, d. 3 (15) Września 1866 r.

№ 9.

Postanowienie Komitetu Urządzającego o przelewaniu do Depozytu Banku Polskiego listów likwidacyjnych za odpadłe do włościan grunta w ordynacyi Zamojskich, i o losowaniu tychże.

(d. 8 (20) Października 1866 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

W skutku przedstawienia Kommissyi Centralnéj spraw włościańkich co do porządku wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego z ordynacyi Hrabiego Zamojskiego, Komitet Urządzający, w wykonaniu Najwyższego rozkazu, zapadłego w dniu 22 Września (4 Października) r. b. 1866, postanowił i stanowi:

Art. 1.

Listy Likwidacyjne z ordynacyi Hrabiego Zamojskiego złożyć do depozytu Banku Polskiego, z tém, aby te listy dopuszczone były do losowania na zasadach ogólnych, i pozostawić przytém posiadaczowi ordynacyi prawo z pieniędzy, które Bank otrzymywać będzie w zamian za wylosowane listy likwidacyjne, zakupywać, za pośrednictwem Banku, inne niezagra-

ка, другія неиностранныя государственныя бумаги, съ уплатой Банку, за каждую подобную операцію, узаконеннаго процента и съ оставленіемъ купленныхъ бумагъ въ депозитѣ Банка, вмѣстѣ съ прочими, ординаціи принадлежащими, ликвидаціонными листами.

Ст. 2.

Предоставить владѣльцу право ходатайствовать объ уплатѣ ликвидаціонными листами ипотечныхъ и натуральныхъ обязательствъ въ пользу третьихъ лицъ (за исключеніемъ обязательствъ семейныхъ), по предварительному соглашенію ордината съ центральнымъ начальствомъ того вѣдомства, въ пользу котораго поступаютъ платежи и вносы въ натурѣ; причемъ, означенная уплата должна быть призводима ликвидаціонными листами въ такомъ количествѣ, чтобы сумма слѣдующихъ по нимъ ежегодно процентовъ равнялась суммѣ ежегодныхъ обязательныхъ выдачъ деньгами и натурою.

Ст. 3.

Предоставить Центральной Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ передавать въ Ликвидаціонную Коммисію табели по ординаціи графа Замойскаго по мѣрѣ ихъ утвержденія, не ожидая утвержденія табелей по цѣлой ординаціи.

Ст. 4.

Предоставить Ликвидаціонной Коммисіи выдавать для передачи въ депозитъ Банка, ликвидаціонное по ординаціи вознагражденіе, также по частямъ, по мѣрѣ поступленія табелей, ликвидаціонными листами тысячерублеваго достоинства, кромѣ небольшихъ суммъ менѣе 1,000 рублей.

Ст. 5.

Предоставить ординату графу Замойскому получать проценты, по истекшимъ купонамъ, съ ликвидаціонныхъ листовъ, которые будутъ положены въ депозитъ Банка.

Ст. 6.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Ликви-

niczne papiery publiczne, za opłatą Bankowi za każdą podobną operacyę przepisanego procentu, i z pozostawieniem w jego depozycie zakupionych papierów łącznie z innemi należącemi do Ordynacyi listami likwidacyjnemi.

Art. 2.

Pozostawić posiadaczowi prawo starania się o spłacenie listami likwidacyjnemi ciężarów hypotecznie zabezpieczonych lub uiszczanych w naturze na rzecz osób trzecich (wyjąwszy zobowiązania familijne), za poprzedniém porozumieniem się Ordynata z centralną zwierzchnością tego zarządu, na rzecz którego wnoszone są opłaty i składki w naturze; przyczém wspomnione spłacenie powinno być uskuteczniane listami likwidacyjnemi w takiéj ilości, ażeby summa przypadających od nich corocznie procentów wyrównywała summie corocznych obowiązkowych należności w pieniądzach i w naturze.

Art. 3.

Pozostawić Kommissyi Centralnéj spraw włościańskich przesyłanie do Kommissyi Likwidacyjnéj tabell z Ordynacyi Hrabiego Zamojskiego, w miarę ich zatwierdzenia, nie czekając na zatwierdzenie tabell z całéj Ordynacyi.

Art. 4.

Pozostawić Kommissyi Likwidacyjnéj wypłatę wynagrodzenia likwidacyjnego z Ordynacyi, dla złożenia takowego do depozytu Banku, również częściami, w miarę nadesłanych tabell, listami likwidacyjnemi tysiąco-rublowemi, oprócz mniéj znacznych summ, 1,000 rubli nie dochodzących.

Art. 5.

Pozostawić Ordynatowi Hrabiemu Zamojskiemu pobieranie procentów za upłynione kupony od listów likwidacyjnych, które złożone będą do depozytu Banku Polskiego.

Art. 6.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Kommissye Likwi-

даціонную и Центральную по крестьянскимъ дѣламъ Коммиссіи и Польскій Банкъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 156-мъ засѣданіи, 8 (20) Октября 1866 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ Царства, Генералъ-Адъютантъ
(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

№ 10.

Выписка изъ журнала засѣданія соединеннаго присутствія Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія Царства Польскаго, статья 22-ая, заключающая въ себѣ Высочайшее повелѣніе объ употребленіи суммъ, выручаемыхъ отъ продажи помонастырскихъ и подуховныхъ имуществъ.

(11 (23) Октября 1866 года.)

Главный Начальникъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго, въ отзывѣ отъ 30 Сентября (12 Октября) с. г., за № 11,154, увѣдомилъ Намѣстника въ Царствѣ, что постановленіе соединеннаго присутствія Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія, изложенное въ журналѣ засѣданія его 10 (22) Іюня и 24 Іюня (6 Іюля) 1866 г., подъ ст. 20-ою, объ употребленіи суммъ, выручаемыхъ отъ продажи помонастырскихъ и подуховныхъ имуществъ, по Высочайшей волѣ, было внесено на разсмотрѣніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

Комитетъ, разсмотрѣвъ, въ присутствіи Министра Финансовъ, предположенія соединеннаго присутствія Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія, принялъ во вниманіе, что въ помянутомъ присутствіи возникло разномысліе: по одному мнѣнію, означенныя суммы должны быть обращаемы на покупку ликвидаціонныхъ листовъ, а по другому: разрѣшеніе вопроса объ употребленіи сихъ суммъ слѣдовало бы отложить

dacyjną i Centralną spraw włościańskich, tudzież na Bank Polski.

Działo się w Warszawie, na 156-m posiedzeniu, dnia 8 (20) Października 1866 roku.

Prezes-Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*

Członek-Zarządzający Czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew.*

№ 10.

Wypis z protokółu posiedzenia połączonego kompletu Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnéj w Królestwie Polskiém, pozycya 22, obejmujący rozkaz Najwyższy względem użycia funduszów, osiągniętych ze sprzedaży dóbr po-klasztornych i po-duchownych.

(d. 11 (23) Października 1866 r.)

Naczelnik Główny Własnéj Jego Cesarskiéj Mości Kancellaryi do spraw Królestwa Polskiego, w odezwie z dnia 30 Września (12 Października) r. b., N⁰ 11,154, zawiadomił Namiestnika w Królestwie, że postanowienie połączonego Kompletu Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnéj, zawarte w protokóle posiedzenia jego z dnia 10 (22) Czerwca i 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r. pod poz. 20-ą, co do użycia funduszów, osiąganych ze sprzedaży dóbr po duchowieństwie zakonném i świeckiém, z woli Najwyższéj wniesione było pod rozpoznanie Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

Komitet, rozważywszy w obecności Ministra Skarbu wnioski połączonego kompletu Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnéj, zwrócił uwagę, że w tymże komplecie zaszła różność zdań; według jednéj opinii, wzmiankowane fundusze winny być obracane na kupno listów likwidacyjnych, według drugiéj, rostrzygnienie kwestyi co do użycia tych funduszów należałoby pozostawić do czasu rozpoznania ogólnego pytania

до разсмотрѣнія общаго вопроса о переустройствѣ долговъ Казны Царства, на уплату части которыхъ имѣлось въ виду употребить находящіеся въ распоряженіи Казны подуховные капиталы.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, соглашаясь съ своей стороны съ симъ послѣднимъ мнѣніемъ, находилъ болѣе осторожнымъ не предрѣшать нынѣ вопроса объ употребленіи денегъ, выручаемыхъ отъ продажи бывшихъ монастырскихъ и церковныхъ имуществъ, такъ какъ еще не имѣется въ виду окончательныхъ соображеній о томъ, не было ли бы полезнѣе эти суммы, вмѣстѣ съ нѣкоторыми другими свободными капиталами, хранящимися въ Польскомъ Банкѣ, обратить, на основаніи Высочайше утвержденнаго 10 (22) Апрѣля с. г. положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, на погашеніе тѣхъ долговъ Казны Царства, по которымъ выплачиваются въ настоящее время несоразмѣрно высокіе проценты.

Государь Императоръ, согласно положенію Комитета, 22 Сентября (4 Октября) сего года, Высочайше соизволилъ повелѣть: не предрѣшая вопроса объ употребленіи поступившихъ и имѣющихъ поступить въ Казну Царства суммъ отъ продажи бывшихъ монастырскихъ и церковныхъ имуществъ, впредь до разсмотрѣнія общаго вопроса о переустройствѣ, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 10 (22) Апрѣля 1866 года, долговъ Казны Царства, вносить вышеозначенныя суммы, установленнымъ порядкомъ, въ Польскій Банкъ для приращенія изъ процентовъ.

Справка. Соединенное присутствіе Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія, журналомъ XIII и XIV-го засѣданій отъ 10 (22) и 18 (30) Іюля, по ст. 20-ой, объ употребленіи суммъ, выручаемыхъ отъ продажи помонастырскихъ и подуховныхъ имуществъ, постановило: представить на Высочайшее Государя Императора благоусмотрѣніе состоявшееся по большинству голосовъ присутствія предположеніе, чтобы суммы, поступившія и поступающія въ Казну отъ продажи сихъ имуществъ, обращать на покупку ликвидаціонныхъ листовъ, съ тѣмъ, чтобы покупка эта производилась лишь тогда, когда листы эти, по цѣнности курса, приносятъ не менѣе 5%.

Заключеніе. По выслушаніи изложеннаго Высочайшаго по-

względem uregulowania długów Skarbu Królestwa, na spłacenie części których zamierzono użyć fundusze poduchowne, przeszłe pod zarząd Skarbu.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, przechylając się na stronę tego ostatniego zdania, mniemał, że właściwiéj będzie wstrzymać się obecnie z rozstrzygnieniem kwestyi co do użycia funduszów, otrzymywanych ze sprzedaży dóbr po duchowieństwie zakonném i świeckiém, ile, że nie można jeszcze przystąpić do ostatecznego ocenienia pytania, czy nie korzystniéj byłoby fundusze te, łącznie z niektóremi innemi zbywającemi kapitałami, w Banku Polskim ulokowanemi, użyć, na zasadzie decyzyi Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, pod dniem 10 (22) Kwietnia r. b. Najwyżéj zatwierdzonéj, na spłacenie tych mianowicie długów Królestwa, od których w obecnym czasie uiszczane są zbyt wygórowane procenta.

Najjaśniejszy Pan, zgodnie z decyzyą Komitetu, w dniu 22 Września (4 Października) roku bieżącego Najwyżéj rozkazać raczył: nie przesądzając kwestyi co do użycia funduszów, które wpłynęły lub wpłyną do Skarbu Królestwa ze sprzedaży dóbr po duchowieństwie zakonném i świeckiém, aż do chwili rozstrzygnienia pytania, dotyczącego uregulowania długów Królestwa, na zasadzie Najwyższego rozkazu z dnia 10 (22) Kwietnia 1866 roku, wnosić pomienione fundusze, według ogólnych zasad, na lokacyę procentową do Banku Polskiego.

Anteriora. Połączony komplet Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnéj, według protokółu posiedzeń 13 i 14-go z dnia 10 (22) i 18 (30) Czerwca, poz. 22, w przedmiocie użycia funduszów, osiąganych ze sprzedaży dóbr po duchowieństwie zakonném i świeckiém, postanowił: przedstawić do Najwyższéj Jego Cesarskiéj Mości decyzyi wniosek przyjęty większością głosów kompletu, ażeby fundusze, które wpłynęły i wpływają do Skarbu ze sprzedaży rzeczonych dóbr, obracane były na zakupienie listów likwidacyjnych, z warunkiem, aby takowe wtedy tylko były skupowane, gdy, stosownie do wysokości kursu, przynoszą najmniéj 5%.

Decyzya. Po wysłuchaniu powołanego rozkazu Najwyż-

велѣнія, соединенное присутствіе Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія, во исполненіе сего повелѣнія, *постановило:*

настоящее Высочайшее повелѣніе, послѣдовавшее 22 Сентября (4 Октября) 1866 года, предложить къ исполненію Главному Директору Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Варшава, 11 (23) Октября 1866 года.

№ 11.

Высочайшее повелѣніе объ учрежденіи, въ видѣ опыта, на два года, Конторы Польскаго Банка въ г. Влоцлавкѣ.

(5 (17) Декабря 1866 года.)

Собственная Его Императорскаго Величества Канцелярія по дѣламъ Царства Польскаго.

Милостивый Государь, Графъ Ѳедоръ Ѳедоровичъ.

Постановленіе Совѣта Управленія Царства Польскаго, изложенное въ журналѣ засѣданія его 17 (29) Іюня сего года, объ учрежденіи въ г. Влоцлавкѣ Конторы Польскаго Банка, по Высочайшей волѣ, передано было на разсмотрѣніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

Комитетъ, при участіи Министра Финансовъ, разсмотрѣвъ представленіе Совѣта Управленія объ учрежденіи въ г. Влоцлавкѣ Конторы Польскаго Банка и не отрицая справедливости выраженной въ журналѣ Совѣта общей мысли о пользѣ Банковыхъ Конторъ для развитія и оживленія промышленности и торговли въ мѣстностяхъ, обнаруживающихъ свою на этомъ поприщѣ дѣятельность, замѣтилъ однако, что въ настоящемъ дѣлѣ не заключается такихъ данныхъ, по которымъ можно было бы положительно судить о необходимости и пользѣ открытія Банковой Конторы, въ видѣ учрежденія постояннаго, именно въ г. Влоцлавкѣ. Посему, признавая болѣе со-

szego, połączony komplet Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnéj, w wykonaniu takowego rozkazu, *postanowił*: wprowadzenie w wykonanie obecnego rozkazu Najwyższego, pod dniem 22 Września (4 Października) 1866 roku wydanego, poruczyć Dyrektorowi Głównemu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Warszawa, d. 11 (23) Października 1866 roku.

№ 11.

Najwyższe przyzwolenie na utworzenie, sposobem próby na lat dwa, Kantoru Banku Polskiego w Włocławku.

(d. 5 (17) Grudnia 1866 r.)

Własna Jego Cesarskiéj Mości Kancellarya do spraw Królestwa Polskiego.

Jaśnie Wielmożny Hrabio Teodorze synu Teodora!

Postanowienie Rady Administracyjnéj Królestwa Polskiego, protokółem posiedzenia jéj z dnia 17 (29) Czerwca r. b. objęte, co do utworzenia w mieście Włocławku Kantoru Banku Polskiego, z woli Najwyższéj kommunikowane było do rozpoznania Komitetowi do spraw Królestwa Polskiego.

Komitet łącznie z Ministrem Skarbu, rozważywszy przedstawienie Rady Administracyjnéj, dotyczące utworzenia Kantoru Banku Polskiego w mieście Włocławku, i nie przecząc słuszności wyrażonéj w protokóle Rady ogólnéj myśli o korzyści Kantorów Bankowych, ku rozwinięciu i ożywieniu przemysłu i handlu w miejscowościach, wykazujących swoją działalność na tém polu, uważał wszakże, że w obecnym przedmiocie nie przedstawiają się żadne takie wskazówki, z którychby można było stanowczo wnioskować o potrzebie i korzyści otwarcia Kantoru Bankowego, jako stałéj instytucyi w mieście Włocławku. W skutku czego, znajdując więcéj od-

отвѣтственнымъ учредить нынѣ Банковую Контору въ г. Влоцлавкѣ лишь въ видѣ опыта, на два года, Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго полагалъ:

1) разрѣшить учрежденіе въ г. Влоцлавкѣ временно, въ видѣ опыта, на два года, Конторы Польскаго Банка, по образцу той, какая, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 6 (18) Ноября 1865 г., открыта въ г. Лодзи, съ назначеніемъ на содержаніе оной, въ распоряженіе Предсѣдателя Банка по 2,600 руб. сер. въ годъ, и единовременно 450 руб. с. на устройство безопаснаго помѣщенія для кассы;

2) предоставить Совѣту Управленія въ Царствѣ, къ истеченію двухлѣтняго срока, войти установленнымъ порядкомъ съ представленіемъ о продолженіи существованія означенной Конторы, если опытъ укажетъ дѣйствительную потребность оной для мѣстной промышленности.

Государь Императоръ на журналѣ Комитета 20 Ноября (2 Декабря) 1866 г. соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить“.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи имѣю честь сообщить Вашему Сіятельству, покорнѣйше прося принять увѣреніе въ глубочайшемъ моемъ почтеніи и истинной преданности.

(подписано) *Д. Набоковъ.*

С.-Петербургъ, 5 (17) Декабря 1866 года.

N⁰ 11,840.

№ 12.

Постановленіе о введеніи въ дѣйствіе Высочайшаго повелѣнія объ учрежденіи, въ видѣ опыта, Конторы Польскаго Банка въ г. Влоцлавкѣ.

(16 (28) Декабря 1866 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Временно-Управляющій Собственною Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,

powiedniém urządzenie obecnie Kantoru Bankowego w mieście Włocławku jedynie w sposobie próby na lat dwa, Komitet do spraw Królestwa Polskiego uczynił wniosek:

1) aby dozwolić utworzenie w mieście Włocławku, czasowo, w sposobie próby na lat dwa, Kantoru Banku Polskiego na wzór tego, jaki, na zasadzie Najwyższego rozkazu z dnia 6 (18) Listopada 1865 roku, zaprowadzonym został w mieście Łodzi, z przeznaczeniem na utrzymanie onego, do dyspozycyi Prezesa Banku, po 2,600 rub. sr. rocznie i jednorazowo 450 rub. sr. na urządzenie bezpiecznego lokalu dla kassy;

2) aby upoważnić Radę Administracyjną w Królestwie, z upływem dwuletniego terminu, przełożyć właściwą drogą wniosek o przedłużenie istnienia rzeczonego Kantoru, jeżeli doświadczenie wykaże rzeczywistą potrzebę utrzymania onego, dla korzyści miejscowego przemysłu.

Najjaśniejszy Pan na protokóle posiedzenia Komitetu, w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) 1866 roku, raczył napisać własnoręcznie: „Исполнить".

O takowym rozkazie Najwyższym mam zaszczyt zawiadomić JWPana, prosząc przyjąć zapewnienie mego najgłębszego uszanowania i prawdziwéj przychylności.

(podpisano) *D. Nabokow.*

w St. Petersburgu, d. 5 (17) Grudnia 1866 r.

N° 11,840.

№ 12.

Decyzya, wprowadzająca w wykonanie Najwyższe przyzwolenie na utworzenie, sposobem próby na lat dwa, Kantoru Banku Polskiego w Włocławku.

(d. 16 (28) Grudnia 1866 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Zarządzający czasowo Własną Jego Cesarskiéj Mości Kancellaryą do spraw Królestwa Polskiego, odezwą z dnia 5 (17)

отзывомъ отъ 5 (17) Декабря с. г., за № 11,840, увѣдомилъ Намѣстника въ Царствѣ, что постановленіе Совѣта Управленія, изложенное въ журналѣ засѣданія отъ 17 (29) Іюня сего года, объ учрежденіи въ г. Влоцлавкѣ Конторы Польскаго Банка, по Высочайшей волѣ, передано было на разсмотрѣніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, который, при участіи Министра Финансовъ, разсмотрѣвъ представленіе Совѣта Управленія по означенному предмету, полагалъ:

1) разрѣшить учрежденіе въ г. Влоцлавкѣ, временно, въ видѣ опыта, на два года, Конторы Польскаго Банка, по образцу той, какая, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 6 (18) Ноября 1865 г., открыта въ г. Лодзи, съ назначеніемъ на содержаніе оной, въ распоряженіе Предсѣдателя Банка по 2,600 руб. въ годъ и единовременно 450 руб. сер. на устройство безопаснаго помѣщенія для кассы;

2) предоставить Совѣту Управленія къ истеченію двухлѣтняго срока войти, установленнымъ порядкомъ, съ представленіемъ о продолженіи существованія означенной Конторы, если опытъ укажетъ дѣйствительную потребность въ оной для мѣстной промышленности.

Государь Императоръ на журналѣ Комитета 20 Ноября (2 Декабря) 1866 г. соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить“.

Совѣтъ положилъ: о таковомъ Высочайшемъ повелѣніи сообщить Предсѣдателю Польскаго Банка къ исполненію.

Вѣрно съ журналомъ:

Управляющій дѣлами Совѣта Управленія

(подписано) *А. Заборовскій.*

№ 27,508.

Grudnia r. b. N⁰ 11,840, zawiadomił Namiestnika w Królestwie, że postanowienie Rady Administracyjnéj, zawarte w protokóle jéj posiedzenia z dnia 17 (29) Czerwca r. b. co do utworzenia w mieście Włocławku Kantoru Banku Polskiego, z woli Najwyższéj kommunikowane było do rozpoznania Komitetowi do spraw Królestwa Polskiego, który łącznie z Ministrem Skarbu, rozważywszy przedstawienie Rady Administracyjnéj w obecnym przedmiocie, wnosił:

1) aby zezwolić na utworzenie w mieście Włocławku, czasowo, w sposobie próby na lat dwa, Kantoru Banku Polskiego, na wzór tego, jaki, na zasadzie rozkazu Najwyższego z d. 6 (18) Listopada 1865 roku, został zaprowadzony w mieście Łodzi, z przeznaczeniem na utrzymanie tegoż, do dyspozycyi Prezesa Banku, po 2,600 rub. rocznie i jednorazowo 450 rub. srebrem na urządzenie bezpiecznego lokalu dla kassy;

2) aby upoważnić Radę Administracyjną, z upływem dwuletniego terminu, przełożyć właściwą drogą wniosek o przedłużenie istnienia rzeczonego Kantoru, jeżeli doświadczenie wykaże rzeczywistą potrzebę utrzymania onego, dla korzyści miejscowego przemysłu.

Najjaśniejszy Pan na protokóle posiedzenia Komitetu, w d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1866 roku, raczył napisać własnoręcznie: „Исполнить“.

Rada postanowiła o takowym rozkazie Najwyższym zawiadomić Prezesa Banku Polskiego, w celu wykonania.

Za zgodność:
Zarządzający interessami Rady Administracyjnéj
(podpisano) *A. Zaborowski.*

N⁰ 27,508.

№ 13.

Объ оставленіи въ депозитѣ Польскаго Банка ликвидаціонныхъ листовъ, опредѣленныхъ за отошедшія крестьянскія повинности по леннымъ имѣніямъ.

(31 Декабря (12 Января) 186⁶/₇ года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представленію Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, отъ 22 Сентября (4 Октября) сего 1866 года, относительно тиража ликвидаціонныхъ листовъ по леннымъ имѣніямъ, Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 14 (26) Декабря, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Ликвидаціонные листы, опредѣленные въ вознагражденіе леннымъ владѣльцамъ, за отошедшія крестьянскія повинности, и отосланные въ депозитъ Банка, признать подлежащими тиражу, въ случаѣ ходатайства о томъ владѣльцевъ.

Ст. 2.

Предоставить леннымъ владѣльцамъ право на деньги, которыя будетъ получать Банкъ, взамѣнъ вышедшихъ по тиражу ликвидаціонныхъ листовъ, покупать, при посредствѣ Банка, другія неиностранныя государственныя бумаги, съ платою при томъ Банку, за каждую подобную операцію, узаконеннаго процента и съ оставленіемъ купленныхъ бумагъ въ депозитѣ Банка, вмѣстѣ съ прочими, принадлежащими леннымъ владѣльцамъ, ликвидаціонными листами.

№ 13.

O pozostawieniu w depozycie Banku Polskiego listów likwidacyjnych, przeznaczonych na wynagrodzenie za odpadłe powinności włościańskie w dobrach lennych.

(d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r.)

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc. etc. etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

Na przedstawienie Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego z dnia 22 Września (4 Października) 1866 r., względem losowania listów likwidacyjnych z dóbr lennych, Komitet Urządzający, w wykonaniu Najwyższego rozkazu, zapadłego w dniu 14 (26) Grudnia, postanowił i stanowi:

Art. 1.

Listy likwidacyjne, przeznaczone na wynagrodzenie właścicieli lennych za odpadłe powinności włościańskie, i odesłane do depozytu Banku, uznać za podlegające losowaniu w razie, gdy tego właściciel zażąda.

Art. 2.

Pozostawić właścicielom lennym prawo do zakupywania za pieniądze, w zamian wylosowanych listów likwidacyjnych przez Bank otrzymywane, i przez pośrednictwo Banku, innych niezagranicznych papierów publicznych, za opłatą przytém Bankowi za każdą podobną operacyę ustanowionego procentu, i z pozostawieniem zakupionych papierów w depozycie Banku, wraz z innemi, należącemi do właścicieli lennych, listami likwidacyjnemi.

Ст. 3.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ и Предсѣдателя Польскаго Банка; о чемъ сообщить и Ликвидаціонной Коммисіи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 164-мъ засѣданіи, 31 Декабря 1866 (12 Января 1867) года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

За отсутствіемъ Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, за Директора Канцеляріи, Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Михаловскій.*

№ 14.

Выписка изъ журнала 208 засѣданія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, статья 1,317, заключающая въ себѣ Высочайшее повелѣніе о ликвидаціонномъ вознагражденіи по имѣніямъ малолѣтнихъ маіоратныхъ владѣльцевъ.

(19 Сентября (1 Октября) 1867 года.)

Завѣдывающій Собственною Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ Тайный Совѣтникъ Старынкевичъ, при отзывѣ, отъ 6 Сентября, за №. 2,858, на имя Генералъ-Фельдмаршала Намѣстника въ Царствѣ, препроводилъ копію съ выписки изъ журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, отъ 8 Августа 1867 года, за № 39, слѣдующаго содержанія:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго въ засѣданіи 8 Августа 1867 года разсматривалъ:

1) постановленіе Учредительнаго Комитета, изложенное въ журналѣ онаго, 15 Мая 1867 года, о ликвидаціонномъ вознагражденіи по имѣніямъ малолѣтнихъ маіоратныхъ владѣльцевъ, и

Art. 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowéj Skarbu i na Prezesa Banku Polskiego, o czém zawiadomić także i Kommissyę Likwidacyjną.

Działo się w Warszawie, na 164-m posiedzeniu, dnia 31 Grudnia 1866 (12 Stycznia 1867) roku.

Namiestnik Królestwa, Jenerał-Feldmarszałek
(podpisano) *Hrabia Berg.*

W nieobecności Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego, za Dyrektora Kancellaryi, Radca Stanu
(podpisano) *Michałowski.*

№ 14.

Wypis z protokółu 208 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 1,317, obejmujący rozkaz Najwyższy o wynagrodzeniu likwidacyjném z dóbr należących do małoletnich właścicieli majoratów.

(d. 19 Września (1 Października) 1867 r.)

Zawiadujący Własną Jego Cesarskiéj Mości Kancellaryą do spraw Królestwa Polskiego, Senator, Radca Tajny Starynkiewicz, przy odezwie z dnia 6 Września N° 2,858, adressowanéj do Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, nadesłał kopią wypisu z protokółu posiedzenia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 8 Sierpnia 1867 r. N° 39 treści następującéj:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu dnia 8 Sierpnia 1867 rozpoznawał:

1) postanowienie Komitetu Urządzającego, zamieszczone w protokóle posiedzenia jego z dnia 15 Maja 1867 roku, o wynagrodzeniu likwidacyjném z dóbr, należących do małoletnich właścicieli majoratów,— i

2) заключеніе по оному Управляющаго Министерствомъ Финансовъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, соглашаясь съ заключеніемъ Учредительнаго въ Царствѣ Комитета, полагалъ относительно ликвидаціоннаго вознагражденія по имѣніямъ малолѣтнихъ маіоратныхъ владѣльцевъ постановить слѣдующее:

1) ликвидаціонные листы, слѣдующіе малолѣтнимъ маіоратнымъ владѣльцамъ, отсылаются въ Польскій Банкъ для храненія впредь до совершеннолѣтія сихъ владѣльцевъ; причемъ листы сіи допускаются въ тиражъ на общемъ основаніи;

2) опекунамъ маіоратныхъ владѣльцевъ предоставляется на деньги, полученныя взамѣнъ вышедшихъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, покупать, при посредствѣ Банка, другія неиностранныя Государственныя бумаги, съ уплатою Банку за каждую подобную операцію узаконенныхъ процентовъ и съ оставленіемъ купленныхъ бумагъ также въ депозитѣ Банка;

3) опекунамъ предоставляется также, впредь до совершеннолѣтія маіоратныхъ владѣльцевъ, получать проценты съ ликвидаціонныхъ листовъ, а равно и другихъ бумагъ, купленныхъ на деньги, полученныя за вышедшіе по тиражамъ ликвидаціонные листы; и

4) маіоратные владѣльцы по достиженіи совершеннолѣтія имѣютъ право ходатайствовать, чтобы слѣдующіе по ихъ маіоратамъ ликвидаціонные листы, равно и бумаги, купленныя взамѣнъ вышедшихъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, были выданы въ полное ихъ распоряженіе.

Государь Императоръ на журналѣ Комитета, въ Ливадіи 22 Августа 1867 года, соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить“.

Заключеніе: Учредительный Комитетъ *постановилъ*:

Высочайше утвержденное, 22 Августа сего года, положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго о ликвидаціонномъ вознагражденіи по имѣніямъ малолѣтнихъ маіоратныхъ владѣльцевъ внести, установленнымъ порядкомъ, въ Дневникъ Законовъ, возложивъ исполненіе онаго на Предсѣдателей Ли-

2) opinią w tym przedmiocie Zarządzającego Ministerstwem Finansów.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, podzielając wnioski Komitetu Urządzającego, uchwalił, we względzie wynagrodzenia likwidacyjnego z dóbr, należących do małoletnich właścicieli majoratów, postanowić co następuje:

1) listy likwidacyjne, przypadające dla małoletnich właścicieli majoratów, odsyłają się do Banku Polskiego, dla zachowania aż do czasu dojścia do pełnoletności tychże właścicieli; przyczém listy te przypuszczają się do losowania na ogólnych zasadach;

2) opiekunom właścicieli majoratów dozwala się, za pieniądze otrzymane w zamian wylosowanych listów likwidacyjnych, zakupywać, za pośrednictwem Banku, inne niezagraniczne papiery publiczne, za opłatą Bankowi, za każdą podobną operacyę, przepisanego procentu, i z pozostawieniem nabytych papierów również w depozycie Banku;

3) opiekunom dozwala się także, do czasu dojścia do pełnoletności właścicieli majoratów, pobierać procenta od listów likwidacyjnych, jak również i od innych papierów, nabytych za pieniądze, otrzymane za wylosowane listy likwidacyjne;

4) właściciele majoratów, po dojściu do pełnoletności, mają prawo żądać, aby przypadające z ich majoratów listy likwidacyjne, jakoteż papiery, nabyte w zamian za wylosowane listy likwidacyjne, oddane im były do dowolnego ich rozporządzenia.

Jego Cesarska Mość, na protokóle posiedzenia Komitetu, w Liwadji, w dniu 22 Sierpnia 1867 roku, raczył napisać własnoręcznie: „Исполнить“.

Decyzya. Komitet Urządzający *postanowił*:

Najwyżéj zatwierdzoną w dniu 22 Sierpnia r. b. uchwałę Komitetu do spraw Królestwa Polskiego o wynagrodzeniu likwidacyjném, przypadającém z dóbr należących do małoletnich właścicieli majoratów, zamieścić, w przepisanym sposobie, w Dzienniku Praw,—wykonanie onéj polecić Prezesom

квидаціонной Коммисіи и Польскаго Банка, о чемъ предложить къ свѣдѣнію Центральной и мѣстнымъ Коммисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ, а равно сообщить Финансовому Управленію.

Варшава, 19 Сентября (1 Октября) 1867 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ

(подписано) *Соловьевъ.*

№ 15.

Выписка изъ журнала 208 засѣданія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, статья 1,330, о выдачѣ купоновъ владѣльцамъ ликвидаціонныхъ листовъ, находящихся въ депозитѣ Банка.

(19 Сентября (1 Октября) 1867 года.)

Польскій Банкъ, отъ 5 (17) Сентября сего года, за № 31,651, вошелъ въ Учредительный Комитетъ съ представленіемъ о разъясненіи, можетъ ли онъ выдавать купоны отъ находящихся въ депозитѣ Банка, для обезпеченія долговъ институтамъ, Казнѣ и городамъ, ликвидаціонныхъ листовъ, владѣльцамъ этихъ листовъ, согласно ихъ просьбамъ.

Поводомъ къ этому представленію Польскаго Банка послужило то обстоятельство, что въ ст. 20-й Высочайше утвержденныхъ, 4 (16) Августа 1865 года, правилъ, о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ сказано, что купоны отъ ликвидаціонныхъ листовъ, отданные въ депозитъ Банка по всѣмъ инымъ случаямъ (т. е. кромѣ купоновъ, находящихся въ депозитѣ Банка для обезпеченія долговъ Земскому Кредитному Обществу), какъ-то, для обезпеченія частныхъ кредиторовъ, пока листы сіи не будутъ присуждены или переданы въ ихъ собственность, поступаютъ въ пользу владѣльца, что порождаетъ сомнѣніе, имѣютъ ли право на полученіе купоновъ одни только владѣльцы ликвидаціонныхъ листовъ, находящихся въ

Kommissyi Likwidacyjnéj i Banku Polskiego, i o tém zawiadomić, dla zastosowania się, Centralną i miejscowe Kommissye do spraw włościańskich, a również Zarząd Finansowy.

w Warszawie, dnia 19 Września (1 Października) 1867 r.

Za zgodność:

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, Senator, Radca Tajny

(podpisano) *Sołowiew.*

№ 15.

Wypis z protokółu 208 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 1,330, o wypłacie kuponów właścicielom listów likwidacyjnych, w depozycie Banku znajdujących się.

(d. 19 Września (1 Października) 1867 r.)

Bank Polski, pod dniem 5 (17) Września roku bieżącego N° 31,651, wszedł do Komitetu Urządzającego z przedstawieniem o udzielenie informacyi, czy można wypłacać kupony od listów likwidacyjnych, znajdujących się w depozycie Banku, dla zabezpieczenia wierzytelności Instytutów, Skarbu i Miast, właścicielom tychże listów, stosownie do ich żądania.

Do przedstawienia tego Bank Polski spowodowany był tą okolicznością, że, podług art. 20-go Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, kupony od listów likwidacyjnych, oddanych do depozytu Banku, we wszystkich innych wypadkach (to jest, oprócz kuponów znajdujących się w depozycie Banku na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego) a mianowicie, na zabezpieczenie prywatnych wierzycieli, aż do czasu przysądzenia i oddania tych listów na własność ich, należą do właścicieli dóbr, — a ztąd wyradza się wątpliwość, czy do odbierania kuponów mają prawo jedynie właściciele listów likwidacyjnych, złożonych do depozy-

депозитѣ Банка, для обезпеченія частныхъ кредиторовъ, или же и всѣ прочіе владѣльцы, ликвидаціонные листы которыхъ обезпечиваютъ долги Казнѣ, городамъ и институтамъ.

Соображеніе. По разсмотрѣніи настоящаго представленія Учредительный Комитетъ находилъ, что купоны отъ находящихся въ Банкѣ, для обезпеченія долговъ Казнѣ, городамъ и институтамъ, ликвидаціонныхъ листовъ не могутъ быть выдаваемы только тогда, когда на самые проценты съ ликвидаціонныхъ листовъ наложено запрещеніе, въ противномъ же случаѣ они должны поступать въ пользу владѣльцевъ наравнѣ съ купонами отъ ликвидаціонныхъ листовъ, находящихся въ депозитѣ Банка для обезпеченія частныхъ кредиторовъ; а потому и на основаніи 36-й статьи Высочайше утвержденныхъ, 4 (16) Августа 1865 года, правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, Учредительный Комитетъ, въ разъясненіе статьи 20-й сихъ правилъ, *постановилъ:*

Заключеніе:

1) купоны отъ ликвидаціонныхъ листовъ, находящихся въ депозитѣ Банка, для обезпеченія долговъ Казнѣ, городамъ и институтамъ, выдавать владѣльцамъ сихъ листовъ, согласно ихъ просьбамъ, въ тѣхъ случаяхъ, когда на самые проценты съ ликвидаціонныхъ листовъ не наложено запрещеній,—и

2) настоящее постановленіе, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, предложить къ исполненію Завѣдывающему Финансовымъ въ Царствѣ Польскомъ Управленіемъ и Польскому Банку, а также сообщить Ликвидаціонной Коммисіи.

Варшава, 19 Сентября (1 Октября) 1867 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ

(подписано) *Соловьевъ.*

tu Banku, na zabezpieczenie prywatnych wierzycieli, czy też i wszyscy inni właściciele, których listy likwidacyjne użyte zostały na zabezpieczenie wierzytelności Skarbu, miast i instytutów.

Motywa. Po rozpoznaniu tego przedstawienia, Komitet Urządzający uznał, że kupony od listów likwidacyjnych, złożonych do depozytu Banku, na zabezpieczenie wierzytelności Skarbu, miast i instytutów, nie mogą być wypłacane w takim tylko wypadku, kiedy nawet na procentach od listów likwidacyjnych areszt jest położony;— w przeciwnym zaś razie kupony takie powinny być wypłacane właścicielom, na równi z kuponami od listów likwidacyjnych, znajdujących się w depozycie Banku na zabezpieczenie właścicieli prywatnych; w skutek tego, na zasadzie art. 36-go Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, Komitet Urządzający, w rozwinięciu art. 20-go tychże przepisów, postanowił.

Decyzya.

1) Kupony od listów likwidacyjnych, znajdujących się w depozycie Banku, dla zabezpieczenia wierzytelności Skarbu, miast i instytutów, wypłacone być winny właścicielom tych listów, stosownie do ich żądania, w tych razach, kiedy na samych procentach od listów likwidacyjnych areszt nie jest położony.

2) Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, porucza się Zawiadującemu Zarządem Finansowym w Królestwie Polskiém, i Bankowi Polskiému, a również Kommissyi Likwidacyjnéj.

w Warszawie, d. 19 Września (1 Października) 1867 r.

Za zgodność:

Członek Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, Senator, Radca Tajny

(podpisano) *Sołowiew.*

C) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ III, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 16.

О передачѣ въ Польскій Банкъ судебныхъ депозитовъ, коль скоро они будутъ составлять 22 руб. 50 коп.

(7 (19) Марта 1858 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе отношенія Польскаго Банка отъ 5 (17) Декабря прошлаго года, за N° 30,340/5,552, Правительственная Коммисія Юстиціи имѣетъ честь увѣдомить: что вмѣстѣ съ симъ подтверждено ею всѣмъ Гражданскимъ Трибуналамъ о предписаніи подвѣдомственнымъ имъ Регентамъ и Судебнымъ Приставамъ, дабы, при передачѣ въ Банкъ на храненіе суммъ, они руководствовались въ точности существующими правилами, то есть: дабы таковыя были передаваемы въ количествѣ не меньшемъ, какъ 22 руб. 50 коп.

Варшава, 7 (19) Марта 1858 года.

Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Восинскій.*

N° 10.

D) КЪ ГЛАВѢ II, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 17.

Разрѣшеніе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства на взятіе въ Польскомъ Банкѣ въ займы 1,500,000 руб. сер.

(26 Марта (7 Апрѣля) 1834 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій, и проч., и проч., и проч.

На основаніи постановленія Нашего отъ сего числа, ко-

C) DO ROZDZIAŁU III, TYTUŁU I, CZĘŚCI I-ÉJ INSTRUKCYI

№ 16.

O przesyłaniu depozytów sądowych do Banku, skoro te czynić będą rub. sr. 22 kop. 50.

(d. 7 (19) Marca 1858 r.)

do
Banku Polskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W zadosyćuczynieniu odezwie Banku Polskiego, z dnia 5 (17) Grudnia r. z. N⁰ 30,340/5,552, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości ma honor donieść, iż w dniu dzisiejszym ponowiła rozporządzenie do wszystkich Trybunałów Cywilnych, aby z swéj strony zaleciły Sądom Pokoju, Rejentom i Komornikom, pod jurysdykcyą ich zostającym, ścisłe stosowanie się do istniejących przepisów w przesyłaniu summ na lokacyę do depozytu Bankowego, to jest aby takowe przesyłane były nie w mniejszych kwotach jak po rsr. 22 kop. 50.

w Warszawie, d. 7 (19) Marca 1858 roku.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu (podpisano) *Wosiński.*

N⁰ 10.

D) DO TYTUŁU II, CZĘŚCI I-ÉJ INSTRUKCYI

№ 17.

Upoważnienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu do zaciągnienia w Banku Polskim pożyczki rsr. 1,500,000.

(d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 r.)

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I-y,

CESARZ WSZECH ROSSYJ, KRÓL POLSKI,

etc., etc., etc.

Zapatrzywszy się na postanowienie NASZE z dnia dzisiej-

имъ капиталъ Польскаго Банка усиленъ 12-ю милліонами польскихъ злотыхъ, желая, съ одной стороны, доставить облегченіе жителямъ Царства, кои во время послѣднихъ смятеній потерпѣли разореніе, и по возможности изгладить слѣды бѣдствій, ими понесенныхъ, въ особенности поселянамъ, кои въ возмущеніи участія не принимали, и, съ другой стороны, найти средства къ покрытію расходовъ сего года по военной смѣтѣ, которая вслѣдствіе сихъ смятеній значительно увеличилась,— выслушавъ мнѣніе Департамента дѣлъ Царства Польскаго въ Государственномъ Совѣтѣ Имперіи, постановили и постановляемъ:

Ст. 1.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства уполномочивается сдѣлать изъ Польскаго Банка заемъ десяти милліоновъ злотыхъ польскихъ, каковую сумму Банкъ, въ условленные сроки, отпустить обязанъ.

Ст. 2.

Изъ таковой суммы 10-ти милліоновъ польскихъ злотыхъ, пять милліоновъ должны быть обращены на пособіе поселянамъ и прочимъ классамъ жителей, заслуживающимъ вниманіе Правительства, въ видѣ пожалованія или въ видѣ ссуды съ платежемъ процентовъ или безъ оныхъ, на основаніи правилъ, кои Намѣстникомъ Нашимъ предначертаны будутъ, обезпечивъ однакожъ возможность взысканія въ Казну недоимочныхъ податей съ тѣхъ жителей, которые уже получили или получатъ денежное пособіе.

Остальные же пять милліоновъ злотыхъ обращены будутъ на покрытіе расходовъ по военной смѣтѣ сего года.

Ст. 3.

Исполненіе сего постановленія Нашего поручаемъ Намѣстнику Царства.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Марта 26 (Апрѣля 7) дня 1834 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ.“

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь

Графъ Степанъ Грабовскій.

szego, którém uposażenie Banku Polskiego zwiększone zostało o 12 milionów złotych polskich;

Chcąc, z jednéj strony, zniszczonym w czasie ostatnich zaburzeń w kraju mieszkańcom, przynieść niejaką ulgę i zatrzeć, ile być może, ślady klęsk, jakie ponieśli, szczególniéj włościanie, którzy udziału w zaburzeniach nie mieli, a z drugiéj, obmyśleć środek pokrycia wydatków tegorocznych na wydział wojskowy, którego potrzeby skutkiem powyższych zaburzeń tak znacznie się wzniosły;

Po wysłuchaniu zdania Departamentu interessów Królestwa Polskiego w Radzie Państwa postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaje do zaciągnienia w Banku Polskim pożyczki dziesięć milionów złotych polskich, którą Bank w terminach, umówić się mających, zaliczyć jest obowiązany.

Art. 2.

Z summy powyższéj dziesięć milionów użytém będzie pięć milionów na zapomogę włościanom i innym mieszkańcom, na względy Rządu zasługującym, bądź sposobem pożyczki procentowéj lub bezprocentowéj, podług zasad, jakie Namiestnik Nasz wskaże, i obok zapewnienia wszakże możności odzyskania na rzecz Skarbu zaległości podatkowych od tych mieszkańców, którzy już otrzymali lub otrzymają pieniężny zasiłek.

Reszta zaś, to jest drugie pięć milionów, obróconą będzie na pokrycie tegorocznych potrzeb wydziału wojny.

Art. 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego Namiestnikowi Królestwa polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 roku.

(podpisano) „НИКОЛАЙ"

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

№ 18.

Опредѣленіе правилъ, по которымъ заемъ въ 1,500,000 руб. сер. долженъ быть уплаченъ при выпускѣ 5% облигацій Казначейства въ 150 руб. сер.

(26 Марта (7 Апрѣля) 1834 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Уполномочивъ постановленіемъ Нашимъ отъ сего числа Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства сдѣлать изъ Польскаго Банка заемъ десяти милліоновъ злотыхъ, желая опредѣлить правила, на коихъ таковой заемъ имѣетъ быть уплаченъ, выслушавъ мнѣніе Департамента дѣлъ Царства Польскаго въ Государственномъ Совѣтѣ Имперіи, постановили и постановляемъ:

Ст. 1.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства выпуститъ на сумму десять милліоновъ злотыхъ, составляющихъ заемъ, десять тысячъ пяти-процентныхъ облигацій, каждая въ тысячу злотыхъ, при коихъ приложены будутъ купоны, выплачиваемые по прошествіи каждаго полугода. Образецъ сихъ облигацій долженъ быть представленъ на утвержденіе Совѣта Управленія.

Таковыя облигаціи вносимы будутъ, въ условные сроки, въ Польскій Банкъ, съ предоставленіемъ ему права переуступки оныхъ.

Ст. 2.

На погашеніе сего долга, въ теченіе двадцати лѣтъ, назначается ежегодно три на сто, каковая сумма, составляющая, вмѣстѣ съ причитающимися процентами, восемьсотъ тысячъ злотыхъ, показываема будетъ въ Росписи яко Государствен-

№ 18.

Oznaczenie sposóbu, w jaki pożyczka rsr. 1,500,000 ma być spłacona, przy wystawieniu Obligacyj skarbowych 5% po rsr. 150.

(d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 r.)

z Bożéj Łaski
MY MIKOŁAJ I-y,
Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,
etc., etc., etc.

Upoważniwszy postanowieniem Naszém z dnia dzisiejszego Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do zaciągnienia w Banku Polskim pożyczki dziesięć milionów złp.;

Chcąc oznaczyć sposób, w jaki pożyczka takowa zaspokojona być ma, po wysłuchaniu zdania Departamentu interessów Królestwa Polskiego w Radzie Państwa;

Postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wystawi na summę dziesięć milionów złotych, ilość pożyczki stanowiącą, dziesięć tysięcy sztuk obligów pięcio-procentowych, każdy po złotych tysiąc, a opatrzonych w kupony półrocznie płatne, podług wzoru, przez Radę Administracyjną zatwierdzić się mającego.

Obligi takowe, w terminach, umówić się mających, Bankowi Polskiemu z wolnością ich znegocyowania oddawane będą.

Art. 2.

Na umorzenie długu tego w przeciągu lat dwudziestu, przeznaczone są trzy procenta rocznie, która to summa wraz z przypadającą za procenta, razem złotych ośmkroć-sto tysięcy, zamieszczoną będzie na budżecie, jako dług publiczny,

ный долгъ, преимущественно предъ всѣми прочими расходами. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана посему будетъ непремѣнно вносить ежегодно въ кассу Польскаго Банка 800,000 злотыхъ, въ двухъ полугодичныхъ срокахъ, а именно: 1 Марта и 1 Августа, по четыреста тысячъ злотыхъ въ каждый.

Ст. 3.

Означенныя облигаціи погашаемы будутъ посредствомъ выкупа оныхъ Польскимъ Банкомъ на Варшавской биржѣ въ такомъ случаѣ, если курсъ ихъ будетъ ниже означенной (номинательной) цѣны; если же курсъ на биржѣ будетъ выше сей цѣны, то погашеніе производится посредствомъ розыгрыша оныхъ.

Ст. 4.

Выкупленныя облигаціи не могутъ быть вторично въ обращеніе выпущены, но разрѣзываются ежегодно пополамъ, подобно облигаціямъ Кредитнаго Общества: одна половина сожигается, другая же отдается въ Казну, яко доказательство выкупа. Проценты на уничтоженные такимъ образомъ облигаціи пріобщаются къ капиталу, назначаемому на погашеніе долга.

Ст. 5.

Если посредствомъ выкупа всѣхъ облигацій до истеченія 20-лѣтняго срока, долгъ окажется совершенно погашенъ, то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства освобождается отъ дальнѣйшаго платежа процентовъ и суммы на погашеніе капитала.

Ст. 6.

Заемъ десяти милліоновъ злотыхъ обезпечивается на всѣхъ Казенныхъ доходахъ, въ особенности же на доходахъ таможенъ.

Ст. 7.

Коммисія погашенія Государственнаго долга распространитъ свой контроль на облигаціи Казначейства, согласно правиламъ, даннымъ ей въ отношеніи къ прочимъ долгамъ Царства.

przed wszystkiemi innemi wydatkami. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązaną zatém będzie rocznie złp. 800,000 w ratach półrocznych, w dniach 1 Marca i 1 Sierpnia, po czterykroć-sto tysięcy złotych, do kassy Banku niezawodnie wnosić.

Art. 3.

Bank umarzać będzie rzeczone Obligi Skarbowe przez ich wykupno na giełdzie Warszawskiéj, póki niżéj wartości nominalnéj stać będą, lub też przez losowanie, jeśliby kurs ich na giełdzie wartość nominalną przechodził.

Art. 4.

Wykupione Obligi nie mogą być napowrót w obieg wypuszczone; będą one corocznie, jak to przy listach zastawnych ma miejsce, na pół przerzynane, i połowa z nich paloną, druga połowa, jako dowód wypłaty, Skarbowi oddawaną będzie. Procent od Obligów tak zniszczonych przyłączony będzie do funduszu umorzenia.

Art. 5.

Jeśliby przez wykupno wszystkich Obligów, przed upływem lat dwudziestu, cała pożyczka umorzoną została, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu od dalszéj wypłaty procentów i funduszów umorzenia uwolnioną będzie.

Art. 6.

Pożyczka dziesięciu milionów złotych, zabezpieczona jest na wszystkich dochodach Skarbowych, a mianowicie na dochodach celnych.

Art. 7.

Kommissya Umorzenia Długu Krajowego rozciągnie kontrollę swoją nad Obligacyami Skarbowemi, podług przepisów, do innych długów krajowych jéj służących.

Ст. 8.

Исполненіе сего постановленія Нашего, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручаемъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, Польскому Банку и Коммисіи Погашенія Долговъ.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Марта 26 (Апрѣля 7) дня 1834 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ."

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь

Графъ Степанъ Грабовскій.

№ 19.

О займѣ городомъ Варшавою изъ Польскаго Банка 2,250,000 руб. сер.

(28 Іюля (9 Августа) 1834 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Изъявивъ соизволеніе Наше на заемъ городомъ Варшавою изъ Польскаго Банка 15-ти милліоновъ злотыхъ польскихъ, потребныхъ, какъ на уплату прежней позаимствованной изъ Банка суммы, такъ равно для возврата Казнѣ Царства суммъ, на счетъ города отпущенныхъ, уваживъ представленіе, что городъ Варшава не былъ бы въ состояніи сдѣлать сего займа безъ тягостныхъ для него условій, и желая по возможности уменьшить лежащее на немъ бремя, по докладу Совѣта Управленія Нашего Царства Польскаго, постановили и постановляемъ:

Ст. 1.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства уполномочивается симъ принять посредничество въ предна-

Art. 8.

Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, Bankowi Polskiemu i Kommissyi Umorzenia polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ"

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

№ 19.

O zaciągnieniu przez miasto Warszawę w Banku Polskim pożyczki rsr. 2,250,000.

(d. 28 Lipca 1834 r.)

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I-y,

Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,

etc., etc., etc.

Upoważniwszy miasto Warszawę do zaciągnienia w Banku Polskim pożyczki 15 milionów złotych polskich, na zaspokojenie długu, poprzednio w tymże Banku zaciągnionego, i na pokrycie zaliczeń, na rachunek tego miasta przez Skarb publiczny poczynionych; gdy Nam zostało przedstawioném, że miasto Warszawa nie mogłoby samo téj pożyczki zawrzeć bez uciążliwych warunków, a chcąc ile możności zmniejszyć jego ciężary, na przedstawienie Naszéj Rady Administracyjnéj w Królestwie Polskiém,

Postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaje do pośredniczenia w pożyczce, którą miasto

значенномъ для города Варшавы займѣ, для заключенія, въ пользу онаго города, условій выгоднѣе тѣхъ, кои самому городу могли быть допущены.

Ст. 2.

Оной Правительственной Коммисіи предоставляется, сверхъ того, заготовить пятнадцать тысячъ облигацій Казначейства, на имя предъявителя, каждую въ тысячу злотыхъ, съ платежемъ 5%, каковыя выпущены будутъ по образцу тѣхъ, кои введены постановленіемъ Нашимъ отъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1834 года, съ присвоеніемъ имъ тѣхъ же самыхъ преимуществъ.

Ст. 3.

Предоставленное постановленіями Нашими отъ 13 (25) Марта и 15 (27) Мая 1833 года, въ пользу города Варшавы, сборы, а именно классная подать, сборъ съ мяса и сборъ съ разныхъ предметовъ, по Вислѣ доставляемыхъ, назначаются на уплату процентовъ и погашеніе долга сего города, 15 милліоновъ злотыхъ составляющаго, и прекратятся сами собою съ окончательною уплатою сего долга.

Ст. 4.

Исполненіе сего повелѣнія Нашего, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Данъ въ Ораніенбаумѣ, 28 Іюля (9 Августа) 1834 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ."

Контрасигнировалъ: Заступающій Министра Статсъ-Секретаря, Помощникъ его *Иг. Туркуллъ.*

Warszawa ma zaciągnąć, dla wyjednania mu korzystniejszych warunków od tych, któreby samo miasto otrzymać mogło.

Art. 2.

Taż Kommissya Rządowa upoważnioną nadto zostaje do wystawienia piętnastu tysięcy sztuk Obligacyj Skarbowych na okaziciela, każda na tysiąc złotych z procentem 5%, które będą wypuszczone na wzór tych, jakie już przez postanowienie NASZE z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 r. utworzone zostały, i używać będą tych samych korzyści i prerogatyw.

Art. 3.

Podatki postanowieniami NASZEMI z dnia 13 (25) Marca i 15 (27) Maja 1833 r., na rzecz miasta Warszawy dozwolone, a mianowicie: podatek klassyczny, opłata od mięsa i pobór spławnego po Wiśle, przeznaczone zostają na opłacenie procentów i umorzenie długu tegoż miasta 15 milionów złotych, i przestaną istnieć same przez się, skoro dług ten całkowicie umorzonym zostanie.

Art. 4.

Wykonanie NASZÉJ niniejszéj woli, która w Dzienniku Praw umieszczoną być ma, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu polecamy.

Dan w Oranienbaumie, dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ“

przez CESARZA i KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu,

w zastępstwie, Pomocnik Ministra (podp.) *Ig. Turkułł.*

№ 20.

Разрѣшеніе, данное Казнѣ Царства на сдѣланіе займа въ 22,500,000 руб. сер., въ частичныхъ облигаціяхъ.

(31 Мая (12 Іюня) 1835 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Разсмотрѣвъ представленный Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ образъ уплаты значительной части долговъ, на Казнѣ сего Царства лежащихъ, посредствомъ новаго займа, на выгоднѣйшихъ условіяхъ, и уваживъ, что заемъ сей поставитъ Казну Царства въ возможность покрыть расходы, въ обыкновенную годовую роспись не входящіе, не обременяя подданныхъ Нашихъ никакими новыми налогами, по выслушаніи мнѣнія Совѣта Управленія Царства Польскаго, постановили и постановляемъ:

Ст. 1.

Уполномочивъ Казну Царства Польскаго сдѣлать заемъ ста пятидесяти милліоновъ злотыхъ польскихъ, утверждаемъ симъ заключенные по сему предмету Правительствомъ Царства, 7 (19) Марта и 21 Мая (2 Іюня) сего года, съ Банкирскими домами Самуила Антона Френкеля и Осипа Эпштейна въ Варшавѣ контракты.

Ст. 2.

Намѣстнику Нашему предоставляемъ выдать Именемъ Нашимъ долговой актъ на общую сумму сто пятьдесятъ милліоновъ злотыхъ, каковой, до окончательнаго погашенія всего долга, храниться долженъ въ архивѣ Государственнаго Совѣта.

Сверхъ того, Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства предоставляется заготовить триста тысячъ отдѣльныхъ облигацій, на имя предъявителя, каждую въ пятьсотъ польскихъ злотыхъ, въ коихъ вышеозначенный заемъ ста пятидесяти милліоновъ злотыхъ заключаться будетъ.

№ 20.

Upoważnienie Skarbu Królestwa do zaciągnienia pożyczki rsr. 22,500,000 w Obligacyach cząstkowych.

(d. 31 Maja (12 Czerwca) 1835 r.)

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I-y,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyj, Król Polski,

etc., etc., etc.

Mając sobie przedstawionym przez Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiém sposób spłacenia znacznéj części długów, Skarb tegoż Królestwa ciążących, przez zaciągnienie pożyczki pod korzystniejszemi warunkami, oraz że przez tę pożyczkę postawiony będzie Skarb Królestwa w możności poniesienia wydatków, w zwykły zakres budżetu nie wchodzących, w sposób żadnych nowych ciężarów od poddanych Naszych nie wymagający; po wysłuchaniu zdania Rady Administracyjnéj Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.

Upoważniwszy Skarb Królestwa Polskiego do zaciągnienia pożyczki na 150 milionów złp., zatwierdzamy niniejszém kontrakty, w téj mierze przez Rząd Królestwa w dniu 7 (19) Marca, tudzież 21 Maja (2 Czerwca) r. b., z domami Bankierów Samuel Antoni Frænkel i Józef Epstein w Warszawie zawarte.

Art. 2.

Namiestnik Nasz upoważniony jest wystawić w Naszém Imieniu Obligacyę ogólną na 150 milionów złotych polskich, która to Obligacya złożoną będzie, aż do zupełnego całéj pożyczki umorzenia, w archiwum Rady Stanu.

Nadto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważniona jest do wystawienia trzechset tysięcy sztuk Obligacyj cząstkowych na okaziciela, po złotych polskich pięćset, pomienioną pożyczkę 150 milionów złotych polskich reprezentujących.

Ст. 3.

Долгъ сей имѣетъ быть погашенъ въ теченіе сорока съ половиною лѣтъ посредствомъ ежегодной уплаты семи милліоновъ девятисотъ двадцати двухъ тысячъ злотыхъ; каковую сумму Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязана, подъ отвѣтственностію членовъ ея, вносить въ кассу Банка въ двухъ срокахъ, а именно: 1 Апрѣля и 1 Октября, по три милліона девятисотъ шестидесяти одной тысячѣ злотыхъ въ каждый.

Ст. 4.

Образъ погашенія сего долга опредѣленъ будетъ въ утвержденномъ Намѣстникомъ Нашего Царства Польскаго планѣ, каковой долженъ значиться на оборотѣ всякой отдѣльной облигаціи.

Ст. 5.

Погашеніе сего займа, наравнѣ съ прочими Государственными долгами, ввѣряется Польскому Банку. Коммисія Погашенія Государственнаго Долга распространитъ на оное свой контроль, согласно постановленіямъ о прочихъ долгахъ Царства.

Ст. 6.

Заемъ ста пятидесяти милліоновъ польскихъ злотыхъ, поручительствомъ Нашимъ утвержденный, обезпечиваемъ въ особенности на доходахъ отъ продажи соли и табаку, а также отъ классной лотереи.

Ст. 7.

Исполненіе сего постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства и на Польскій Банкъ, по принадлежности.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Мая 31 (Іюня 12) дня 1835 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ.“

Контрасигнировалъ: Заступающій мѣсто Министра Статсъ-Секретаря, Помощникъ его *Иг. Туркуллъ.*

Art. 3.

Dług ten umorzony być ma w ciągu lat czterdziestu i pół, opłatą roczną summy złotych polskich siedm milionów dziewięćset dwadzieścia dwa tysiące, którą Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązana będzie wnosić do kassy Banku w dwóch równych ratach, po złotych trzy miliony dziewięćset sześćdziesiąt jeden tysięcy, w dniu 1 Kwietnia i 1 Października każdego roku; a to pod odpowiedzialnością Członków, ją składających.

Art. 4.

Sposób, jakim to umorzenie nastąpi, oznaczony będzie planem, przez Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiém zatwierdzonym, który to plan na odwrotnéj stronie Obligacyj cząstkowych ma być zamieszczonym.

Art. 5.

Czynność umorzenia téj pożyczki, równie jak innych długów krajowych, powierza się Bankowi Polskiemu; Kommissya Umorzenia długu krajowego nad nią swoją kontrollę rozciągnie, podług przepisów, do innych długów krajowych służących.

Art. 6.

Pożyczkę 150 milionów przez Nas zaręczoną, chcemy mieć w szczególności zabezpieczoną na dochodach ze sprzedaży soli, z administracyi tabacznéj i loteryi klassycznéj.

Art. 7.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu i Bankowi Polskiemu, w czém do kogo należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1835 roku.

(podpisano) „НИКОЛАЙ"

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu,

w zastępstwie, Pomocnik Ministra (podp.) *Ig. Turkułł.*

№ 21.

Объ условіи, заключенномъ съ С. А. Френкелемъ и Осипомъ Эпштейномъ, относительно выпуска промессъ на частичныя облигаціи.

(24 Марта (5 Апрѣля) 1836 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Польскій Банкъ донесъ Главному Директору Финансовъ и Казначейства о заключеніи съ здѣшними Банкирами С. А. Френкелемъ и Осипомъ Эпштейномъ условія о томъ, что Банкъ обязался, въ продолженіе слѣдующихъ 10-и лѣтъ, выпускать особыя свидѣтельства на 5,000 штукъ облигацій по займу въ 150 милл. злотыхъ, съ оставленіемъ у себя въ запасѣ соотвѣтственнаго числа такихъ же облигацій. Цѣль этихъ свидѣтельствъ, называемыхъ промессами, состоитъ въ томъ, чтобы облегчить спекуляцію лицамъ, желающимъ участвовать въ выигрышахъ тиража по означенному выше займу, безъ покупки самихъ облигацій, такъ какъ предъявитель Банковаго свидѣтельства будетъ имѣть право на выигрышъ, какой падетъ по тиражу на номеръ облигаціи, въ свидѣтельствѣ означенной. Банкиры же, за снабженіе ихъ таковыми свидѣтельствами, предложили платить Банку ежегодно по 150,000 злотыхъ. Сверхъ того, въ заключенномъ съ ними условіи, оговорено, что если требованіе на сіи бумаги будетъ значительное, то Банкиры въ правѣ будутъ требовать выдачи имъ свидѣтельствъ числомъ до 20,000, съ платежемъ за каждое по 18 зл.; но требованіе сіе можетъ быть выполнено лишь тогда, если Банкъ будетъ имѣть потребное количество облигацій. Буде сами Банкиры внесутъ въ Банкъ взамѣнъ за свидѣтельства свои собственныя облигаціи, тогда они, за каждое таковое свидѣтельство заплатятъ лишь по 3 зл. 10 гр., независимо издержекъ по напечатанію; въ первый же годъ Банкиры за 15,000 свидѣтельствъ, ими требуемыхъ, заплатятъ только по 13 зл. 10 гр. за каждое, съ тѣмъ однакоже, что помянутое условіе будетъ зависѣть отъ утвержденія Совѣта Управленія.

Доводя о семъ до свѣдѣнія Совѣта, Главный Директоръ Финансовъ представлялъ на уваженіе слѣдующія обстоятель-

№ 21.

Układ z S. A. Fraenkel i Józefem Epstein o wystawienie promess na Obligacye cząstkowe.

(d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1836 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Bank Polski zarapportował Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, że zawarł układ z Bankierami tutejszemi Panami S.A.Frænklem i Józefem Epsteinem, na mocy którego zobowiązał się wypuszczać, przez lat dziesięć następnych, świadectwa na 5,000 sztuk Obligacyj z pożyczki sto pięćdziesięcio-milionowéj, zachowując w rezerwie odpowiednią ilość pomienionych Obligacyj. Celem świadectw pomienionych, Promessami zwanych, jest ułatwienie spekulacyi osobom, pragnącym mieć udział w wypadkach losowania na pożyczkę sto pięćdziesięcio-milionową, bez kupowania samychże Obligacyj; gdyż okaziciel świadectwa Bankowego będzie miał prawo do wygranéj, jaka wypadnie losem na numer Obligacyi, przez pomienione świadectwo wyobrażonéj; za odstąpienie zaś sobie tychże świadectw, Bankierowie ofiarowali się płacić rocznie Bankowi po złp. 150,000. Nadto w zawartym z nimi układzie zastrzeżoném zostało, że jeżeli poszukiwanie papierów pomienionych okaże się wielkie, wolno będzie Bankierom żądać wydania świadectw do 20,000 sztuk, za opłatą po złp. 18 od sztuki, lecz żądanie pomienione wtedy tylko skutek weźmie, gdy sam Bank posiadać będzie potrzebną liczbę Obligacyj;—że jeżeli Bankierowie sami złożą do depozytu Banku swoje własne Obligacye w zamian za świadectwa depozytowe, wtenczas zapłacą od każdego świadectwa jedynie po złp. 3 gr. 10, nie licząc kosztów druku; że za rok pierwszy zapłacą jedynie od żądanych 15,000 świadectw po złp. 13 gr. 10 od sztuki;—że nakoniec układ pomieniony zależeć będzie od zatwierdzenia Rady Administracyjnéj.

Przedstawiając Radzie do decyzyi przedmiot powyższy, Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przy-

ства: что выпускъ промессовъ, подобныхъ тѣмъ, о коихъ идетъ рѣчь, допускается при всѣхъ публичныхъ фондахъ съ преміями, къ коимъ принадлежатъ и облигаціи по займу въ 150 м. злотыхъ. Таковые промессы обыкновенно бываютъ выдаваемы частными купцами, за собственный ихъ счетъ, отъ чего случаются иногда значительныя злоупотребленія, вслѣдствіе того, что или промессы выдаются на облигаціи, коихъ самъ купецъ не имѣетъ, или на такія облигаціи, кои давно уже погашены; что выпускъ помянутыхъ Банковыхъ свидѣтельствъ положитъ конецъ всякимъ подобнаго рода злоупотребленіямъ и при томъ доставитъ Банку постоянный годовый доходъ, не менѣе 150,000 злотыхъ. Наконецъ, предложеніе Банкировъ слѣдуетъ принять тѣмъ охотнѣе, что Банкъ, въ силу своего устава, не можетъ отказывать въ пріемѣ какого бы то ни было вклада и въ выдачѣ на каждый вкладъ надлежащаго свидѣтельства, откуда слѣдуетъ, что еслибы Банкиры отдавали въ Банкъ на вкладъ свои облигаціи по частямъ, подъ обыкновенныя свидѣтельства, тогда они могли бы дѣлать изъ сихъ свидѣтельствъ такое употребленіе, какое бы имъ заблагоразсудилось, слѣдовательно могли бы и продавать ихъ въ видѣ промессовъ.

По симъ причинамъ Главный Директоръ Финансовъ мнѣніемъ полагалъ: что слѣдовало бы принять означенное предложеніе Френкела и Эпштейна.

Совѣтъ, разсмотрѣвъ настоящее представленіе и соглашаясь съ мнѣніемъ Главнаго Директора Финансовъ, относительно выгодъ, какія могутъ произойдти отъ выпуска Польскимъ Банкомъ свидѣтельствъ, промессами называемыхъ, не только для Банка, но и вообще для лицъ, желающихъ участвовать въ выигрышахъ тиража облигацій по займу въ 150 милліоновъ,—положилъ: заключенное Банкомъ съ Френкелемъ и Эпштейномъ условіе, объ уступкѣ имъ означенныхъ свидѣтельствъ, утвердить.

Вѣрно съ журналомъ:

Совѣтникъ, Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

№ 1,112.

chodów i Skarbu zwracał zarazem uwagę Jéj na okoliczności następujące: że wypuszczenie Promessów podobnych tym, o których obecnie mowa, miejsce ma przy wszystkich papierach præmiowych, do jakich należą Obligacye z pożyczki sto pięćdziesiąt milionowéj; że takowe Promessy wydawane bywają przez partykularnych kupców na ich własny rachunek, zkąd wynikają niekiedy znaczne nadużycia, już to przez dawanie Promessów na Obligacye, których wypuszczający nie posiadają, już też na takie, które od dawna umorzone zostały; że wypuszczanie świadectw Bankowych, o których mowa, położy koniec wszelkim podobnym nadużyciom, a obok tego zapewni Bankowi pewny przychód roczny, najmniéj 150,000 złp. rocznie; że wreście tém chętniéj należy przyjąć propozycyę przez Bankierów uczynioną, że Bank, z mocy Instytucyi swéj, nie może odmawiać przyjęcia jakiego bądź depozytu, pod warunkami dla deponenta najdogodniejszemi, i wydawać mu na każdy depozyt stosownego świadectwa, zkąd wynika, że gdyby Bankierowie częściowo składali w Banku swoje Obligacye w zamian za zwykłe świadectwa depozytowe, mogliby z świadectw tych robić użytek, jakiby im się podobało, a tém samém i przedawać je jako Promessy.

Z tych powodów Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu opiniował za przyjęciem propozycyi PP. Frænkla i Epsteina.

Rada, rozważywszy przedstawienie Dyrektora Głównego, wyrzekła: że podziela opinią jego co do korzyści, jakie z wypuszczenia przez Bank świadectw, Promessami zwanych, nie tylko dla tegoż Banku, ale w ogóle dla osób pragnących mieć udział w wypadkach losowania Obligacyj z pożyczki sto pięćdziesięcio-milionowéj wynikają, i w skutek tego układ pomiędzy Bankiem Polskim a PP. Frænkel i Epstein, w przedmiocie odstąpienia im świadectw pomienionych zawarty, zatwierdza.

Zgodno z protokółem:

Radca Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N⁰ 1,112.

Приложенiе къ № 21-му.

Условiе о промессахъ на частичныя облигацiи по займу въ 150 миллiоновъ злотыхъ.

Между Польскимъ Банкомъ съ одной и торговыми домами: Самуилъ Антонъ Френкель и Осипъ Эпштейнъ съ другой стороны, заключено добровольное условiе слѣдующаго содержанiя:

§ 1.

ГГ. С. А. Френкель и Осипъ Эпштейнъ прiобрѣтаютъ отъ Польскаго Банка на перiодъ десяти лѣтъ, т. е. на десять слѣдующихъ одинъ за другимъ тиражей, пользованiе могущими пасть по тиражу выигрышами на пять тысячъ штукъ частичныхъ облигацiй условленнаго съ ними займа, на которые Банкъ обязывается выдавать ежегодно, за пять мѣсяцевъ до тиража серiй, промессы, по формѣ, имѣющей быть составленною впослѣдствiи.

§ 2.

За упомянутое пользованiе могущими пасть по тиражу выигрышами и выдачу промессъ, договаривающiеся торговые домы заплатятъ Польскому Банку за каждую штуку облигацiи тридцать злотыхъ въ годъ, то есть обязываются доплатить Банку ежегодно сто пятьдесятъ тысячъ злотыхъ перваго числа Iюня каждаго года, въ теченiе послѣдующихъ десяти лѣтъ по 1845 годъ включительно, не взирая на то, какой успѣхъ будетъ имѣть покупка и продажа упомянутыхъ промессъ, какъ въ краѣ, такъ и за границею, и не смотря на могущiя препятствовать обращенiю сихъ промессъ обстоятельства.

§ 3.

Предоставляется еще договаривающимся торговымъ домамъ то преимущество, что еслибы прежде перваго Марта каждаго года, кромѣ упомянутыхъ въ 1-мъ § пяти тысячъ штукъ частичныхъ облигацiй, они требовали еще отъ Польскаго Банка уступки имъ права пользоваться могущими пасть по тиражу выигрышами на болѣе значительное число облигацiй, а именно до 20 тысячъ штукъ, т. е. всего на двадцать пять тысячъ штукъ, то Польскiй Банкъ обязанъ будетъ выдать про-

Annex do N⁰ 21-go.

UKŁAD O PROMESSY NA OBLIGACYE CZĄSTKOWE Z POŻYCZKI STO PIĘĆDZIESIĘCIO-MILIONOWÉJ.

Między Bankiem Polskim z jednéj, a domami handlowemi Samuel Antoni Frænkel i Józef Epstein z drugiéj strony, stanął dobrowolny układ w następującéj osnowie:

§ 1.

PP. S. A. Frænkel i Józef Epstein kupują od Banku Polskiego, na przeciąg dziesięciu lat, czyli na dziesięć losowań po sobie idących, korzyść losowania od pięciu tysięcy sztuk Obligacyj cząstkowych, pożyczki przez nich zakontraktowanéj, na które co rok, pięć miesięcy przed losowaniem seryj, Promessy stosowne do ułożyć się mającego szematu Bank Polski wystawić obowiązuje się.

§ 2.

Za powyższą korzyść losowania i wystawienie Promess, od każdéj sztuki Obligacyi cząstkowéj, domy kontraktujące zapłacą Bankowi Polskiemu złotych polskich trzydzieści rocznie, czyli raczéj obowiązują się wypłacić Bankowi corocznie złotych polskich sto pięćdziesiąt tysięcy, na dniu pierwszym Czerwca każdego roku, przez lat dziesięć po sobie idących, aż do roku 1845 włącznie, bez względu jaki pokup i odbyt na rzeczone Promessy w kraju lub za granicą znajdować się będzie, i bez względu na przeszkody, cyrkulacyę tych Promess tamujące.

§ 3.

Zastrzegają sobie domy kontraktujące, iż jeżeliby przed dniem pierwszym Marca każdego roku, prócz pięciu tysięcy sztuk Obligacyj cząstkowych, w § 1-m opisanych, jeszcze zażądali od Banku Polskiego odstąpienia im korzyści losowania na większą ilość Obligacyj aż do 20 tysięcy sztuk, czyli razem na sztuk dwadzieścia pięć tysięcy, Bank Polski obowiązanym będzie wystawić Promessy na ilość żądaną, podobnie jak na Obligacye w paragrafie pierwszym wymienione, jeśli

мессы на требуемое количество, равно какъ и на поименованныя въ § 1-омъ облигаціи, если только онъ будетъ имѣть соотвѣтственное число собственныхъ частичныхъ облигацій, въ чемъ достаточнымъ для договаривающихся домовъ удостовѣреніемъ служитъ простое заявленіе Банка.

§ 4.

На первый тиражъ, кромѣ упомянутыхъ пяти тысячъ штукъ, берутъ договаривающіеся торговые домы еще пятнадцать тысячъ штукъ и заплатятъ Банку по тринадцати злотыхъ и десяти грошей.

§ 5.

При послѣдующихъ же тиражахъ, за пользованіе могущими пасть по тиражу выигрышами и выдачу означенныхъ въ § 3-емъ промессовъ, свыше 5 тысячъ штукъ, условленныхъ въ 1-омъ §-ѣ, договаривающіеся торговые домы обязываются къ опредѣленному въ § 2-омъ сроку платить Польскому Банку за каждую штуку по 18 злотыхъ.

§ 6.

Кромѣ того, Польскій Банкъ обязывается принимать отъ договаривающихся торговыхъ домовъ на храненіе въ продолженіе всѣхъ 10-ти лѣтъ по 1845 годъ включительно, такое число штукъ частичныхъ облигацій по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, какое они заблагоразсудятъ внести, и на таковыя облигаціи, по мѣрѣ поступленія оныхъ въ свою кассу, выдавать, какъ сіе условлено въ §§ 1 и 3-емъ, такія же промессы.

§ 7.

За упомянутый вкладъ, а также за выдачу промессовъ, договаривающіеся торговые домы будутъ платить Банку, вслѣдъ по выдачѣ оныхъ, по 3 злот. и 10 грошей съ каждой штуки частичной облигаціи.

§ 8.

Издержки по заготовленію условленныхъ въ §§ 1, 3 и 5-омъ промессовъ договаривающіеся торговые домы принимаютъ на себя.

§ 9.

Польскій Банкъ обязывается въ теченіе поименованныхъ десяти лѣтъ не переуступать никому другому пользованія мо-

posiadać będzie odpowiednią ilość własnych Obligacyj cząstkowych, w czém proste oświadczenie Banku będzie dostateczném dla domów kontraktujących przekonaniem.

§ 4.

Na pierwsze ciągnienie, prócz powyższych pięciu tysięcy sztuk, biorą domy kontraktujące jeszcze sztuk piętnaście tysięcy, i zapłacą Bankowi po złotych polskich trzynaście groszy dziesięć.

§ 5.

Przy następnych zaś losowaniach, za korzyści losowania i wystawienie Promessów, w § 3-m opisanych, nad pięć tysięcy sztuk w § 1-m umówionych, domy kontraktujące obowiązują się płacić Bankowi Polskiemu od każdéj sztuki po złp. 18, w tymże jak w § 2-m wymieniono terminie.

§ 6.

Nadto Bank Polski obowiązuje się przyjmować od domów kontraktujących, do swego depozytu, przez cały przeciąg lat 10 aż do roku 1845 włącznie, taką ilość sztuk Obligacyj cząstkowych pożyczki 150 milionowéj, jaką im deponować będzie się zdawało, i na takowe Obligacye, w miarę ich składania w kassie swojéj, wystawiać Promessy zupełnie takie same, jak w § 1 i 3-m umówiono.

§ 7.

Za powyższy depozyt, a razem za wystawienie Promessów wyż rzeczonych, domy kontraktujące płacić Bankowi będą, po ich wystawieniu, po złotych polskich trzy groszy dziesięć od każdéj sztuki Obligacyi cząstkowéj.

§ 8.

Koszta wygotowania Promessów, w paragrafach pierwszym, trzecim i piątym umówionych, domy kontraktujące poniosą.

§ 9.

Bank Polski obowiązuje się w ciągu wyżéj opisanych lat dziesięciu, nikomu innemu nie odstępować korzyści losowa-

гущими пасть по тиражу выигрышами на облигаціяхъ и по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, ни же принимать отъ кого либо на храненіе частичныя облигаціи съ цѣлію получить на оныя свидѣтельства, которыя могли бы служить для подобныхъ промессовъ, наконецъ, кромѣ договаривающихся торговыхъ домовъ, не выдавать никому, подъ какимъ бы то ни было видомъ, промессовъ на облигаціи по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ.

§ 10.

Договаривающіеся торговые домы уступаютъ Польскому Банку одну пятую часть чистой прибыли, какая можетъ быть получена по промессовой операціи въ теченіе 10-и лѣтъ, и ежегодно, послѣ заключенія баланса этой операціи, причитающуюся Польскому Банку прибыль внесутъ въ его кассу, не требуя участія его въ убыткахъ, еслибы таковые имѣли мѣсто.

§ 11.

Подписанный договаривающимися торговыми домами балансъ Польскій Банкъ приметъ, какъ достаточный документъ, и, кромѣ таковаго, никакихъ другихъ документовъ требовать не можетъ. Впрочемъ Польскій Банкъ предоставляетъ себѣ право внести на вкладъ одну пятую часть облигацій на имѣющія быть выданными въ слѣдующемъ году, согласно 5-ому §-у, промессы, еслибы вознагражденіе, какое будутъ назначать себѣ договаривающіеся торговые домы за предъявленныя каждымъ изъ нихъ штуки облигацій, показалось Банку чрезмѣрно высокимъ.

§ 12.

Какъ ручательство точнаго исполненія всѣхъ заключающихся въ настоящемъ контрактѣ обязательствъ, договаривающіеся торговые домы обязываются внести въ Банкъ залогъ въ выданныхъ солидарно обоими домами шестимѣсячныхъ векселяхъ, которые имѣютъ быть перемѣняемы каждые полгода, на сумму триста тысячъ польскихъ злотыхъ. Кромѣ того, еслибы они желали получить и промессы прежде уплаты означенной во 2-омъ и слѣдующихъ §§-ахъ суммы, Банкъ не откажетъ въ выдачѣ оныхъ, если только, въ обезпеченіе причитающагося Банку вознагражденія, внесутъ въ Кассу Банка соотвѣтствующій причитающейся суммѣ залогъ публичными процентными бумагами, которыя, по производствѣ платежа, немедленно будутъ имъ возвращены.

nia na Obligacyach pożyczki 150 milionowéj, ani przyjmować od nikogo do depozytu Obligacyj cząstkowych, w zamiarze otrzymania na takowe świadectw, któreby na podobne Promessy służyć mogły, ani nakoniec nikomu Promessów na Obligacye pożyczki 150 milionowéj, pod jakimkolwiek tytułem, prócz kontraktującym domom, nie wystawiać.

§ 10.

Domy kontraktujące odstępują Bankowi Polskiemu jednę piątą część czystéj korzyści, w interessie promessowym przez lat 10 otrzymać się mogącéj, i co rok, po zamknięciu billansu tego interessu, przypadającą korzyść Bankowi Polskiemu do kassy jego wniosą, a to bez żądania przyłożenia się do straty, gdyby jakowa miejsce mieć miała.

§ 11.

Billans, przez domy kontraktujące podpisany, Bank Polski jako dostateczny dowód przyjmie i nad takowy żadnych innych dowodów żądać nie może. Wszakże zachowuje sobie Bank Polski wolność złożenia w jednéj piątéj części Obligacyj na Promessy, podług paragrafu piątego wystawić się mające w roku następnym, gdyby się Bankowi zdawało za wysokie wynagrodzenie, jakie między sobą domy kontraktujące za złożone przez siebie respective sztuki Obligacyj przeznaczać sobie będą.

§ 12.

Jako rękojmię ścisłego dopełnienia wszystkich zobowiązań, niniejszym kontraktem objętych, domy kontraktujące obowiązują się złożyć Bankowi kaucyę w wexlach sześćmiesięcznych, co pół roku odmieniać się mających, przez oba domy solidarnie wystawionych, na summę trzykroć sto tysięcy złotych polskich. Prócz tego, jeśliby sobie życzyli odebrać Promessy przed dopełnieniem wypłaty summy, w paragrafie drugim i następnych przyrzeczonéj, Bank wydania ich nie odmówi, skoro na zabezpieczenie przypadającego Bankowi wynagrodzenia złożą w kassie Banku kaucyę, summie należnéj odpowiadającą, w papierach publicznych procentowych, które po uiszczeniu się bezzwłocznie zwrócone im zostaną.

§ 13.

Настоящее условіе, составленное въ двухъ одинаковыхъ экземплярахъ, подписано договаривающимися сторонами. Обязываетъ оно договаривающіеся торговые домы со времени подписанія, Польскій Банкъ же будетъ въ правѣ не исполнить онаго, еслибы Правительство не утвердило проекта выдачи промессъ, для чего опредѣляется срокъ не позже двадцати дней со времени подписанія.

Въ случаѣ войны въ предѣлахъ Царства или въ сосѣднихъ къ оному губерніяхъ, сила настоящаго условія прекращается.

Варшава, 25 Января (6 Февраля) 1836 года.

Предсѣдатель, Статсъ-Совѣтникъ (подписано) *Любовидзкій.*

(подписано) *Осипъ Эпштейнъ.*

(подписано) *С. Френкель.*

Nº 3,336.

№ 22.

Инструкція о порядкѣ дѣйствія при тиражѣ, уплатѣ и погашеніи частичныхъ облигацій по займу въ 150 милліоновъ зл.

(12 (24) Мая 1836 года.)

Такъ какъ, согласно утвержденному Совѣтомъ Управленія 7 (19) Іюня 1835 года плану, погашеніе частичныхъ облигацій по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, заключенному чрезъ посредство торговыхъ домовъ С. А. Френкеля и Осипа Эпштейна, въ первые десять лѣтъ имѣетъ производиться по тиражу одинъ разъ въ годъ серій, а также принадлежащихъ къ нимъ номеровъ, на которые будутъ слѣдовать преміи, а въ слѣдующіе годы посредствомъ тиража серій и платежа принадлежащихъ къ нимъ облигацій въ опредѣленномъ по плану количествѣ, исполненіе же таковаго погашенія, Высочайшимъ указомъ отъ 31 Мая (12 Іюня) 1835 года, возложено на Польскій Банкъ подъ наблюденіемъ Коммисіи Погашенія государственнаго долга; то, для единообразія дѣйствій, предписывается слѣдующая инструкція:

§ 13.

Niniejszy układ w dwóch jednobrzmiących exemplarzach sporządzony i przez strony podpisany został. Obowiązuje on domy kontraktujące od chwili podpisania, Bank Polski zaś od jego dotrzymania będzie wolnym zupełnie, jeśliby Rząd nie zatwierdził projektu wystawienia Promess, do czego termin najdłużéj dni dwadzieścia od podpisania zakreśla się.

W przypadku wojny w granicach Królestwa lub gubernij z témże graniczących, układ niniejszy uważany będzie za rozwiązany.

w Warszawie, dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1836 r.
Prezes, Radca Stanu (podp.) *Lubowidzki.*
(podp.) *Józef Epstein.*
(podp.) *S. Frænkel.*

N° 3,336.

№ 22.

Instrukcya do postępowania przy losowaniu, wypłacie i umorzeniu Obligacyj cząstkowych z pożyczki 150 milionów.

(d. 12 (24) Maja 1836 r.)

Gdy stosownie do planu, przez Radę Administracyjną pod dniem 7 (19) Czerwca 1835 r. zatwierdzonego, umorzenie Obligacyj cząstkowych na pożyczkę 150 milionów, zaciągnioną za pośrednictwem domów handlowych S. A. Frænkel i Józef Epstein, w pierwszych dziesięciu latach uskuteczniać się ma przez losowanie, raz do roku, seryj tudzież należących do nich numerów, na które przypadać będą præmia, a w następnych latach przez wylosowanie seryj i opłatę za Obligacye do nich należące, w ilości planem oznaczonéj, czynność zaś takowego umorzenia postanowieniem Najjaśniejszego Pana z d. 31 Maja (12 Czerwca) 1835 r. Bankowi Polskiemu, pod kontrollą Kommissyi Umorzenia długu krajowego, poruczoną została, dla zachowania przeto jednostajności w postępowaniu następująca przepisuje się instrukcya:

I. Тиражъ серій.

1) Въ теченіе 10-и лѣтъ, начиная съ 1836 по 1845 годъ включительно, передъ каждымъ 20 Мая (1 Іюня) Банкъ назначитъ день для приготовительнаго публичнаго засѣданія своего и о томъ опубликуетъ въ газетахъ. Въ этомъ засѣданіи, начиная съ 10-и часовъ утра, въ присутствіи Коммисіи Погашенія государственнаго долга и депутатовъ отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, а также отъ торговыхъ домовъ С. А. Френкеля и Осипа Эпштейна, или еслибы который либо изъ сихъ депутатовъ, не смотря на увѣдомленіе, не явился, то въ его отсутствіи, будутъ пересчитаны билеты, означенные номерами, соотвѣтствующими назначеннымъ по плану въ тиражъ серіямъ.

Будутъ также пересчитаны бѣлые билеты и находящіеся между ними съ надписью: „подлежитъ тиражу 1-го Іюля“. Число сихъ послѣднихъ должно быть равно числу серій, назначенныхъ по плану въ каждомъ году въ тиражъ; совокупное же число обоихъ родовъ билетовъ должно равняться числу не вышедшихъ въ тиражъ серій.

2) Билеты съ номерами, свернутые публично и замкнутые въ совершенно одинаковой формы и цвѣта игольники, будутъ вкладываемы по счету въ приготовленное для этого одно колесо. Такимъ же образомъ будутъ свертываемы бѣлые билеты, совокупно съ имѣющими вышеупомянутыя надписи, замыкаемы въ одинаковые игольники и по счету вкладываемы въ другое колесо. Оба колеса, по вложеніи нѣкотораго числа игольниковъ, будутъ нѣсколькократно оборачиваемы для надлежащаго ихъ перемѣщенія.

3) Послѣ окончанія сего дѣйствія, каждое колесо должно быть замкнуто тремя ключами, изъ которыхъ одинъ хранится у Предсѣдателя Коммисіи Погашенія государственнаго долга, другой у Предсѣдателя Банка, а третій у Депутата отъ упомянутыхъ выше торговыхъ домовъ, или у инаго присутствующаго при тиражѣ лица. Кромѣ сего, каждое колесо будетъ опечатано тремя разными печатями упомянутыхъ выше лицъ.

4) Еслибы дѣйствіе это не могло быть окончено въ те-

I. Losowanie Seryj.

1) Przez ciąg lat 10, zacząwszy w r. 1836 do roku 1845 włącznie, przed każdym dniem 20 Maja (1 Czerwca) Bank przeznaczy dzień na publiczne posiedzenie swoje przygotowawcze, i o tém przez gazety publiczność uwiadomi. Na tém posiedzeniu, zaczynając od godziny 10 z rana, w obecności Kommissyi Umorzenia długu krajowego i delegowanych od Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, tudzież od domów handlowych S. A. Frænkel i Józef Epstein, lub, gdyby który z tychże delegowanych mimo uwiadomienia nie przybył, w jego nieobecności, przeliczone będą kartki oznaczone numerami, odpowiadającemi seryom, podług planu losować się mającym.

Podobnież przeliczone będą kartki białe i będące między niemi z napisem „ma należeć do losowania w dniu 1 Lipca". Ilość tych ostatnich wyrównywać ma ilości seryj, planem w każdym roku do wylosowania przeznaczonéj. Ilość zaś łącznie obudwu rodzajów kartek równa być powinna ilości wszystkich seryj niewylosowanych.

2) Kartki z numerami zwinięte publicznie i zamknięte w igielniki, jednego zupełnie kształtu i koloru, kładzione będą pod rachunkiem w jedno koło do tego przygotowane. Podobnież zwijane będą kartki białe połączone z mającemi napisy wyżéj wymienione, zamykane w jednakowe igielniki i pod rachunkiem wkładane do drugiego koła. Obadwa koła, po włożeniu pewnéj ilości igielników, obracane będą dla ich dokładnego wymięszania.

3) Po ukończeniu téj czynności, każde koło zamknięte ma być na trzy klucze, z których jeden pozostaje przy Prezesie Kommissyi Umorzenia długu krajowego, drugi przy Prezesie Banku, a trzeci przy delegowanym od domów handlowych wyżéj wzmiankowanych, lub innéj losowaniu assystującéj osobie.

Nadto każde koło opieczętowane będzie trzema różnemi pieczęciami, położonemi przez osoby wyżéj rzeczone.

4) Gdyby czynność ta w jednym dniu nie mogła być u-

ченіе одного дня, то оно откладывается до слѣдующаго дня, о чемъ слѣдуетъ объявить публикѣ предъ закрытіемъ засѣданія.

5) Въ теченіе означеннаго въ 1-й статьѣ времени, каждаго 1-го числа Іюня, или еслибы въ этотъ день пришелся торжественный праздникъ, слѣдующаго числа, по предварительномъ опубликованіи въ вѣдомостяхъ, Банкъ, въ присутствіи Коммисіи Погашенія и упомянутыхъ въ 1-й статьѣ депутатовъ, удостовѣрившись въ цѣлости печатей, приступитъ къ производству тиража серіи, въ порядкѣ, установленномъ для тиража частичныхъ облигацій по займу въ 42 милліона злотыхъ.

О семъ дѣйствіи составляется протоколъ, и о результатѣ онаго будетъ безотлагательно опубликовано Банкомъ, какъ въ газетахъ, такъ равно чрезъ выставленіе въ Конторѣ Банка и на биржѣ соотвѣтственной таблицы.

II. Тиражъ частичныхъ облигацій.

6) Начиная съ 1836 по 1845 годъ включительно, передъ каждымъ 19 Іюня (1 Іюля) въ приготовительномъ засѣданіи Банка будутъ пересчитаны билеты, означенные номерами облигацій, принадлежащихъ къ вышедшимъ въ тиражъ въ предыдущемъ засѣданіи 1 Іюня серіямъ, а равно билеты, заключающіе суммы или преміи, какія будутъ слѣдовать по плану на эти номера. Послѣ того билеты эти будутъ свернуты, замкнуты въ игольники и вложены въ колеса. Все это дѣйствіе будетъ исполнено указаннымъ 1, 2, 3 и 4-ю статьями порядкомъ.

7) Каждаго 1-го числа Іюля въ теченіе означенныхъ въ 6-й статьѣ 10 лѣтъ произведетъ Банкъ тиражъ частичныхъ облигацій, на основаніи правила, въ 5-й статьѣ сей инструкціи изложеннаго.

III. Тиражъ серій частичныхъ облигацій, имѣющихъ быть погашенными уплатою причитающейся по плану суммы.

8) Съ 1846 по 1876 годъ включительно, то есть въ теченіе $31\frac{1}{2}$ лѣтъ, тиражъ серій будетъ производимъ 19 Апрѣля (1 Мая) и 22 Октября (3 Ноября) каждаго года. Передъ каждымъ изъ этихъ дней, Банкъ, въ приготовительномъ

kończoną, zostanie odłożona do dnia następnego; co, przed zamknięciem posiedzenia, publiczności będzie oznajmione.

5) W przeciągu czasu, artykułem 1-m oznaczonego, w dniu 1 każdego miesiąca Czerwca lub, gdyby w tym dniu przypadało święto uroczyste, w dniu następnym, za poprzedniém obwieszczeniem przez pisma publiczne, Bank w obecności Kommissyi Umorzenia i delegowanych, jak w art. 1-m, po przekonaniu się o nienaruszeniu pieczęci, przystąpi do losowania seryj w sposobie, przy losowaniu Obligacyj udziałowych, na pożyczkę 42 milionową przepisanym. Protokół téj czynności spisanym będzie, a wypadek jéj Bank niezwłocznie drukiem ogłosi, tak przez pisma publiczne, jakoteż przez wywieszenie w kantorze swoim i na giełdzie stosownéj tabelli.

II. Losowanie Obligacyj cząstkowych.

6) Zacząwszy od roku 1836 do 1845 roku włącznie, przed każdym 19 Czerwca (1 Lipca), na przygotowawczém posiedzeniu Banku, przeliczone będą kartki oznaczone numerami Obligacyj, należących do seryj wylosowanych na poprzedzającém posiedzeniu dnia 1 Czerwca, tudzież kartki obejmujące summy czyli praemia, losem na też numera podług planu przypadać mające. Następnie też kartki będą zwinięte, w igielniki zamknięte i do kół włożone. Cała ta czynność uskuteczni się w sposobie, powyższémi artykułami 1, 2, 3 i 4-m wskazanym.

7) W każdym dniu 1 Lipca, przez ciąg lat 10, art. 6-m wymienionych, uskuteczni Bank losowanie Obligacyj cząstkowych podług przepisu, art. 5-m niniejszéj Instrukcyi objętego.

III. Losowanie seryj Obligacyj cząstkowych, umarzać się mających przez wypłatę należytości planem oznaczonéj.

8) Od roku 1846 do roku 1876 włącznie, czyli przez lat $31^1/_2$, losowanie seryj odbywać się będzie w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) i 22 Października (3 Listopada) każdego roku. Przed każdym z tych dni Bank, na publiczném posie-

публичномъ засѣданіи положитъ въ колеса, какъ билеты, заключающіе не вышедшія прежде того серіи, такъ равно бѣлые билеты и соотвѣтственное число билетовъ съ надписью: „имѣетъ быть въ текущемъ полугодіи погашенъ производствомъ по оному платежа".

9) Въ каждый изъ числа упомянутыхъ въ предыдущей статьѣ дней, Банкъ произведетъ тиражъ серій, къ которымъ принадлежащія облигаціи, всѣ, безъ всякаго уже тиража, будутъ погашены истребленіемъ огнемъ.

10) Оба указанные 8 и 9-ю статьями дѣйствія должны быть произведены съ соблюденіемъ формальностей, установленныхъ 1, 2, 3, 4 и 5-ю статьями сей Инструкціи.

11) При каждомъ тиражѣ серій, начиная съ 1837 года, Банкъ прикажетъ выставить въ своей Конторѣ и на биржѣ таблицу погашенныхъ уже по тиражу серій. Таблица сія должна оставаться выставленною въ продолженіе всего года.

IV. Платежъ, причитающійся за частичныя облигаціи.

12) Послѣ каждаго тиража, въ первые 10 лѣтъ 19 Сентября (1 Октября), а въ послѣдующіе 31½ лѣтъ 21 Декабря (2 Января) и Іюля, будетъ производиться выдача, какъ премій, такъ и платежей, причитающихся за вышедшія въ тиражъ облигаціи. Таковой платежъ въ часы, когда открыта Банковая касса, будетъ производимъ предъявителямъ подлинныхъ облигацій послѣ повѣрки оныхъ, безъ всякихъ вычетовъ.

13) Предъявитель вышедшей въ тиражъ, въ первые десять лѣтъ, облигаціи роспишется на оной въ полученіи причитающагося платежа. Если же онъ неграмотный, то платежъ послѣдуетъ въ присутствіи Агента размѣна, который подпишетъ квитанцію.

14) За всякую вышедшую въ тиражъ, въ послѣдующіе 31½ годы, облигацію, начиная съ 1846 года, Банкъ выплатитъ предъявителю, за возвратомъ той же облигаціи, согласно плану, 700 злотыхъ, не требуя иной квитанціи.

15) Однажды въ годъ, передъ первымъ числомъ каждаго мѣсяца Марта, Банкъ представитъ въ Коммисію Погашенія государственнаго долга двѣ вѣдомости, изъ которыхъ одна будетъ заключать въ себѣ списокъ вышедшихъ въ тиражъ,

dzeniu przygotowawczém, uskuteczni włożenie do kół, tak kartek obejmujących serye poprzednio niewylosowane, jakoteż kartki białe, tudzież odpowiednią ilość kartek z napisem: „ma być w bieżącém półroczu przez spłacenie umorzona“.

9) W każdym z dni wymienionych w poprzedzającym artykule, Bank uskuteczni losowanie seryj, do których należące Obligacye wszystkie bez żadnego już losowania przez spalenie umorzone będą.

10) Obiedwie czynności, poprzedniemi artykułami 8 i 9-m wskazane, uskuteczniać się mają przy zachowaniu formalności, art. 1, 2, 3, 4 i 5-m niniejszéj Instrukcyi przepisanych.

11) Przy każdém losowaniu seryj, zaczynając od roku 1837, Bank poleci wywiesić w Kantorze swoim i na giełdzie tabellę seryj już poprzednio przez losowanie umorzonych. Tabella ta przez cały rok wywieszona pozostanie.

IV. Wypłata, na Obligacye cząstkowe przypadająca.

12) Po każdém losowaniu, przez pierwsze lat 10 w dniu 19 Września (1 Października), a w dalszych 31½ latach w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) i Lipca, następować będzie wypłata, tak praemiów, jakoteż należytości, na Obligacye wylosowane przypadających. Wypłata takowa, w godzinach otwarcia Kassy Bankowéj, uskuteczniana będzie okazicielom oryginalnych Obligacyj, po ich sprawdzeniu, bez żadnego potrącenia.

13) Okaziciel Obligacyi wylosowanéj, w pierwszych dziesięciu latach, zakwituje Bank na niéj z odbioru przypadającéj należytości. Jeżeliby zaś pisać nie umiał, wypłata nastąpi w obecności przysięgłego Agenta zmiany, który kwit podpisze.

14) Za każdą Obligacyę wylosowaną w następnych 31½ latach, zaczynając od roku 1846, Bank zapłaci okazicielowi za zwrotem téjże Obligacyi, stosownie do planu, 700 złp., nie żądając innego zakwitowania.

15) Raz na rok, przed dniem pierwszym każdego miesiąca Marca, Bank złoży Kommissyi Umorzenia długu krajowego dwa wykazy, z których jeden obejmować będzie spis Obligacyj cząstkowych, wylosowanych w roku upłynionym,

въ истекшемъ году, частичныхъ облигацій, другая же—списокъ вышедшихъ въ тиражъ облигацій, которыхъ владѣльцы не предъявили оныхъ для полученія денегъ. Сія послѣдняя вѣдомость будетъ одновременно выставлена въ Банковой Конторѣ и въ биржевомъ домѣ.

16) Вмѣстѣ съ вѣдомостію выплаченныхъ облигацій, Банкъ представитъ протоколярно Коммисіи Погашенія самыя облигаціи, перечеркнутыя накрестъ, для истребленія оныхъ при первомъ сожженіи Банковыхъ билетовъ, о чемъ слѣдуетъ упоминать въ годовыхъ отчетахъ Банка.

Утверждено въ засѣданіи Совѣта Управленія.

Варшава, 12 (24) Мая 1836 года.

Совѣтникъ, Статсъ-Секретарь (подписано) *Тымовскій.*

N° 36,803.

№ 23.

О выпускѣ цертификатовъ на частичныя облигаціи въ суммѣ 50 милліоновъ польскихъ злотыхъ.

(9 (21) Ноября 1837 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

При совершеніи послѣдняго займа въ 150 милліоновъ злотыхъ, было постановлено оставить изъ сей суммы въ Польскомъ Банкѣ, для обращенія изъ процентовъ, 55 милліоновъ злотыхъ, съ тѣмъ, чтобы ежегодно отчислялись изъ нихъ на сооруженіе крѣпостей 11 милліоновъ злотыхъ. По этой причинѣ, а равно въ видахъ возбужденія къ сказанному займу большаго довѣрія, Банкъ принялъ въ немъ участіе въ соразмѣрности четвертой части всего количества облигацій, и, сверхъ того, пріобрѣлъ еще нѣкоторую часть сказанныхъ облигацій, для поддержанія ихъ курса, во время общаго упадка публичныхъ фондовъ.

Нынѣ Банкъ, встрѣчая надобность продать означенныя облигаціи, но, съ тѣмъ вмѣстѣ, не желая, вынужденною продажею сихъ облигацій, понизить ихъ цѣнность и вслѣдствіе

drugi zaś spis Obligacyj wylosowanych, z któremi się właściciele ich po wypłaty nie zgłosili. Ten ostatni wykaz będzie zarazem wywieszony w Kantorze Banku i na sali giełdowéj.

16) Wraz z wykazem Obligacyj wykupionych, złoży Bank protokólarnie Kommissyi Umorzenia same Obligacye na krzyż przekreślone, dla zniweczenia ich przy najbliższém paleniu biletów Bankowych. O czém w sprawozdaniach rocznych Banku czyniona będzie wzmianka.

Przyjęto na posiedzeniu Rady Administracyjnéj.

w Warszawie, dnia 12 (24) Maja 1836 r.

Radca Sekretarz Stanu (podpisano) *Tymowski.*

N⁰ 36,803.

№ 23.

O wystawieniu Certyfikatów na Obligacye cząstkowe do wysokości 50 milionów złp.

(d. 9 (21) Listopada 1837 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Przy zaciąganiu ostatniéj pożyczki w summie 150 milionów, postanowioném zostało, ażeby pochodząca z téjże summa 55 milionów złożoną była na procent w Banku, z warunkiem upłacania z niéj corocznie po 11 milionów na budowanie fortec. Z tego powodu niemniéj w zamiarze nadania większéj ufności pożyczce, Bank przyjął w niéj udział w stosunku jednéj czwartéj części ogólnéj ilości Obligacyj, a nadto w celu utrzymania ich kursu, w chwilach ogólnego upadku papierów publicznych, pewną część tychże jeszcze nabył.

Obecnie Bank znajduje się w potrzebie zbycia pomienionych Obligacyj; nie chcąc zaś przez sprzedaż przynagloną zniżyć ich ceny, a tém samém wystawić się na widoczne straty,

этого подвергнуться очевиднымъ убыткамъ, предположилъ дать этой операціи другой оборотъ, болѣе соотвѣтствующій требованіямъ публики, а именно: обратить облигаціи въ цертификаты, коихъ форма и цѣнность будутъ установлены Правительствомъ, впослѣдствіи, съ производствомъ уплаты по нимъ изъ тѣхъ же суммъ, какія назначены уже на ежегодное погашеніе всего займа.

Главный Директоръ Финансовъ, донося Совѣту о настоящемъ предположеніи Польскаго Банка, въ представленіи своемъ отъ 9 (21) Ноября текущаго года, за № 1,869, заявилъ мнѣніе, что такой замѣнъ облигацій на цертификаты, по предварительномъ соглашеніи съ торговыми домами, доставитъ Банку возможность сбыть все количество хранящихся въ немъ облигацій не только безъ потери, но даже съ выгодою.

Совѣтъ, принимая въ соображеніе, что выпускъ Банкомъ въ продажу всѣхъ, принадлежащихъ ему облигацій по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, понизилъ бы курсъ ихъ съ убыткомъ, какъ для Банка, такъ и для частныхъ пріобрѣтателей означенныхъ облигацій, уполномочилъ Банкъ обратить въ цертификаты принадлежащія ему облигаціи на сумму 50 милліоновъ злотыхъ, съ обязательствомъ постепеннаго выкупа ихъ, согласно основаніямъ, принятымъ относительно погашенія самаго займа, такъ, чтобы, сходно съ планомъ онаго, всѣ цертификаты, долженствующіе представлять собою хранящіяся въ Банкѣ облигаціи, были выкуплены въ срокъ, опредѣленный для погашенія всего займа, не причиняя Казнѣ какого либо расхода.

Къ сему Совѣтъ присовокупилъ, что, предварительно выпуска Банкомъ въ обращеніе сказанныхъ цертификатовъ, онъ предоставляетъ себѣ утвердить окончательно форму ихъ, вмѣстѣ съ планомъ постепеннаго ихъ выкупа, Главному же Директору Финансовъ поручаетъ снабдить Банкъ подробною по сему предмету инструкціею.

Варшава, 9 (21) Ноября 1837 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

№ 3,114.

zamierzył nadać téj operacyi inny obrót, więcéj odpowiadający żądaniom publiczności, zasadzający się na zamianie Obligacyj na Certyfikaty, wydawać się mające w formie i w wartości, jakieby późniéj przez Rząd oznaczone były, i spłacalne z summ, jakie są już wyznaczone na coroczne umorzenie całéj pożyczki.

Przedstawiając Radzie powyższy zamiar Banku, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu w przedstawieniu swém z dnia 9 (21) Listopada r. b. N⁰ 1,869, wynurzył zdanie, że powyższa zamiana Obligacyj na Certyfikaty, po poprzedniém porozumieniu się w tym przedmiocie z domami handlującemi, poda Bankowi sposobność zbycia całéj massy posiadanych przezeń Obligacyj, nie tylko że bez straty, ale nadto z korzyścią. Rada w załatwieniu przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, zważywszy, że wypuszczenie przez Bank na sprzedaż wszystkich posiadanych przezeń Obligacyj z pożyczki 150 milionowéj, zniżyłoby kurs tychże ze stratą tak samego Banku jako i posiadaczy Obligacyj, oświadczyła: że upoważnia Bank do zamiany na Certyfikaty, posiadanych przezeń Obligacyj na summę 50 milionów złp. pod warunkiem urządzenia stopniowego wykupna tychże, zgodnie z zasadami co do umorzenia saméjże pożyczki przyjętemi, tak, ażeby zgodnie z planem téjże, wszystkie Certyfikaty, mające wyobrażać Obligacye w Banku zachowane, wykupione były w terminie oznaczonym dla wypłaty całego długu, bez pociągania jakiego bądź ze Skarbu wydatku.

Nadto dodała Rada, że przed wypuszczeniem przez Bank w obieg rzeczonych Certyfikatów, zastrzega sobie ostateczne zatwierdzenie tak wzoru tychże, jako i planu stopniowego ich wykupu; zaś Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu poleca przepisanie Bankowi w tym przedmiocie stosownéj Instrukcyi.

Warszawa, d. 9 (21) Listopada 1837 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

N⁰ 3,114.

№ 24.

Объ условіяхъ перемѣны частичныхъ облигацій выпускомъ сертификатовъ лит. А и В.

(28 Декабря (9 Января) 183$^{7}/_{8}$ года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства Польскаго.

По уваженію выгоды, предстоящей Польскому Банку отъ выпуска цертификатовъ на хранящіяся въ немъ частичныя облигаціи, произведеннаго съ Высочайшаго утвержденія чрезъ Банкировъ Френкеля и Эпштейна займа 150 милліоновъ злотыхъ, и имѣя въ виду, что выпускъ сихъ цертификатовъ соотвѣтствуетъ желанію большей части капиталистовъ, постановленіемъ Совѣта отъ 9 (21) Ноября 1837 года предоставлено Банку войдти въ надлежащія по сему предмету соглашенія.

Нынѣ Совѣтъ Управленія, утверждая формы означенныхъ цертификатовъ, постановляетъ слѣдующія общія правила, которыми Банкъ при выпускѣ ихъ руководствоваться долженъ.

Ст. 1.

Банкъ уполномочивается выпустить, на имѣющіяся у него облигаціи 150-милліоннаго займа, цертификатовъ на сумму до 50 милліоновъ, съ тѣмъ, чтобы самыя облигаціи отданы были на храненіе Коммисіи Погашенія Долговъ Царства.

Ст. 2.

Подъ каждую облигацію Банкъ имѣетъ выпустить по два цертификата: одинъ по образцу лит. *A*, на 300 злотыхъ, другой по образцу лит. *B*, на 200 злотыхъ.

Ст. 3.

Цертификатъ подъ лит. *A* будетъ приносить владѣтелю онаго ежегодно 5% съ 300 злотыхъ, начиная съ 1 Января 1838 года, до времени выплаты Банкомъ означенной суммы;

№ 24.

O warunkach zmiany Obligacyj cząstkowych na Certyfikaty lit. A i B.

(d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 183⁷/₈ r.)

W Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I-go,
Cesarza Wszech Rossyj, Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając sobie przedstawioném, że dogodném być może dla interessów Banku Polskiego, i zgodnie z życzeniem znacznéj części kapitalistów, aby na złożone w depozycie Banku Obligacye cząstkowe z pożyczki 150-milionowéj w roku 1835, za pośrednictwem S. A. Frænkel i Józefa Epstein, przez Rząd Królestwa Polskiego zaciągnionéj, przez Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyj, Króla Polskiego zaręczonéj, wystawione były Certyfikaty, i upoważniwszy Bank Polski na dniu 9 (21) Listopada 1837 r. do wnijścia w układy w téj mierze;

Rada Administracyjna przy zatwierdzeniu wzorów tych Certyfikatów, postanowiła następujące zasady ogólne:

Art. 1.

Upoważniony jest Bank Polski, na złożone w tym celu Obligacye cząstkowe z pożyczki 150-milionowéj, aż do wysokości 50 milionów, wystawić Certyfikaty, składając oryginalne Obligacye pod klucz Kommissyi Umorzenia długu krajowego.

Art. 2.

Na każdą Obligacyę cząstkową wyda Bank dwa Certyfikaty: jeden na złp. 300, oznaczony lit. *A*, drugi na złp. 200, oznaczony lit. *B*.

Art. 3.

Certyfikat lit. *A*, na złp. 300 wystawiony, przynosić będzie właścicielowi od téj summy 5% procentu rocznie, poczynając od 1 Stycznia 1838 r., aż dopóki summą złp. 300

но цертификатъ этотъ не даетъ права ни на какой выигрышъ или премію, которыя бы, на основаніи общаго плана погашенія 150-милліоннаго займа, могли пасть на ту облигацію, на которую означенный цертификатъ выданъ.

Ст. 4.

Цертификатъ подъ лит. *B*, въ 200 злотыхъ, даетъ владѣтелю онаго право на полученіе изъ кассы Банка выигрыша, могущаго, на основаніи общаго плана помянутаго займа, пасть въ которомъ либо изъ восьми опредѣленныхъ съ 1838 по 1845 годъ тиражей, на ту облигацію, на которую означенный цертификатъ выданъ, но только за вычетомъ изъ выигрышной суммы по 500 злотыхъ, опредѣленныхъ планомъ, на погашеніе цертификатовъ.

Ст. 5.

По первому востребованію желающихъ, Банкъ обязанъ возвращать имъ облигаціи, у него хранящіяся, по предъявленіи, какъ цертификатовъ подъ лит. *B*, при тиражахъ не вынутыхъ, одинаковаго съ облигаціями номера, такъ и цертификатовъ лит. *A*, съ принадлежащими къ нимъ купонами, и по взносѣ выданныхъ Банкомъ впередъ, по табели погашенія, процентовъ по день возврата облигаціи, сколько таковыхъ съ сложнымъ процентомъ причитаться будетъ.

Ст. 6.

Подробныя правила на выпускъ цертификатовъ, а равно на способъ исчисленія процентовъ, на производство тиражей и на способъ погашенія, изложены будутъ въ инструкціи, которая имѣетъ быть дана Банку отъ Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Ст. 7.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора помянутой Коммисіи, на Коммисію Погашенія Долговъ Царства и на Польскій Банкъ, до кого что относиться можетъ.

Состоялось въ г. Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 28 Декабря (9 Января) 183$^{7}/_{8}$ года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ

(подписано) *Князь Варшавскій.*

spłacony przez Bank nie zostanie. Certyfikat ten nie będzie miał prawa do żadnéj wygranéj lub præmium, jakie podług ogólnego planu umorzenia pożyczki 150-milionowéj przypaśćby mogły na Obligacyę cząstkową, z któréj pochodzi.

Art. 4.

Certyfikat lit. *B*, na złp. 200, nada właścicielowi prawo do odebrania z kassy Banku wygranéj, jaka przypaść może, podług ogólnego planu pożyczki 150-milionowéj, na Obligacyę cząstkową, z któréj pochodzi, w jedném z ośmiu losowań rocznych od 1838 do 1845 roku, z potrąceniem atoli z każdéj wygranéj summy złp. 500, przeznaczonéj na spełnienie planu amortyzacyi pomienionych Certyfikatów.

Art. 5.

Na każde żądanie Bank Polski obowiązany będzie wydać zgłaszającym się Obligacyę cząstkową u siebie złożoną, za zwrotem niewylosowanego Certyfikatu lit. *B*, tegoż samégo numeru, i Certyfikatu lit. *A*, wraz z właściwemi kuponami, jako awansowanych przez Bank, podług tabelli amortyzacyjnéj, po ten czas procentów, z procentem składanym obliczonych.

Art. 6.

Instrukcyę do postępowania przy wystawianiu Certyfikatów, tudzież sposób procentowania, losowania i umarzania obejmującą, udzieli Bankowi Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Art. 7.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, Kommissyi Umorzenia długu krajowego, oraz Bankowi Polskiemu, w czém do kogo należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 183$^{7}/_{8}$ r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek (podp.) *Książę Warszawski.*

№ 25.

О Цертификатах.

(30 Декабря (11 Января) $183^{7}/_{8}$ года.)

Инструкція.

Постановленіями Совѣта Управленія отъ 9 (21) Ноября и 28 Декабря (9 Января) $183^{7}/_{8}$ года, разрѣшенъ Польскому Банку выпускъ въ продажу цертификатовъ, на имѣющіяся у него на храненіи частичныя облигаціи по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, заключенному, въ 1835 году, Правительствомъ Царства Польскаго чрезъ Варшавскихъ Банкировъ С. А. Френкеля и Осипа Эпштейна, и утвержденному Государемъ Императоромъ.

Уплата процентовъ на цертификаты и постепенный ихъ выкупъ должны производиться, по соотвѣтствующему для нихъ плану, изъ суммъ общаго фонда для погашенія займа въ 150 милліоновъ злотыхъ, какія будутъ причитаться на частичныя облигаціи, внесенныя на храненіе взамѣнъ цертификатовъ.

При выпускѣ въ обращеніе цертификатовъ на частичныя облигаціи, Польскій Банкъ обязанъ руководствоваться слѣдующими правилами.

ГЛАВА I.

§ 1.

Частичныя облигаціи, предназначенныя взамѣнъ за цертификаты, Польскій Банкъ обязанъ представить на храненіе въ Коммисію Погашенія государственнаго долга.

§ 2.

Взамѣнъ за сіи облигаціи Польскій Банкъ выпустить цертификаты двухъ родовъ, именно: на каждую облигацію по два цертификата, означенные лит. *A* и *B*, имѣющіе различныя свойства и могущіе отдѣльно находиться въ обращеніи: первые, означенные лит. *A*, въ 300, вторые, означенные лит. *B*, въ 200 злотыхъ.

№ 25.

O Certyfikatach.

(d. 30 Grudnia (11 Stycznia) $183^7/_8$ r.)

INSTRUKCYA.

Postanowieniami Rady Administracyjnéj z d. 9 (21) Listopada i 28 Grudnia (9 Stycznia) $183^7/_8$ r. upoważnionym został Bank Polski do wystawienia Certyfikatów na znajdujące się w jego depozycie Obligacye cząstkowe, z pożyczki 150-milionowéj, za pośrednictwem S. A. Frænkel i Józef Epstein Bankierów Warszawskich w r. 1835, przez Rząd Królestwa Polskiego zaciągniętéj, a przez NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA WSZECH ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO zatwierdzonéj.

Certyfikaty pomienione procentowane i umarzane być mają podług właściwego sobie planu z wpływów, przypadających z ogólnego funduszu umorzenia pożyczki 150-milionowéj na Obligacye cząstkowe, w zamian na Certyfikaty złożone.

Przy wystawieniu Certyfikatów na Obligacye cząstkowe Bank Polski trzymać się będzie następujących przepisów:

TYTUŁ I.

§ 1.

Przeznaczone w zamian za Certyfikaty Obligacye cząstkowe, Bank Polski złożyć powinien pod zachowanie Kommissyi Umorzenia długu krajowego.

§ 2.

W zamian za pomienione Obligacye wystawi Bank Certyfikaty dwojakiéj natury, to jest: po dwa na każdą Obligacyę, literami *A* i *B* oznaczone, oddzielnie mające własności i oddzielnie od siebie kursować mogące: pierwsze oznaczone lit. *A*, po złotych trzysta, drugie oznaczone lit. *B*, po złotych dwieście.

§ 3.

Польскій Банкъ будетъ получать изъ фонда для погашенія займа въ 150 милліоновъ злотыхъ всѣ платежи, причитающіеся на облигаціи, внесенныя на храненіе въ Коммисію Погашенія взамѣнъ за цертификаты, и эта сумма будетъ подлежать особому контролю и употребляться единственно только и исключительно на производство платежей, причитающихся владѣльцамъ цертификатовъ, согласно съ планомъ ихъ погашенія.

ГЛАВА II.

О цертификатахъ, означенныхъ лит. А.

§ 4.

Каждый цертификатъ, означенный лит. *А*, въ 300 злотыхъ, будетъ приносить владѣльцу, съ 1-го Января 1838 года до времени погашенія его, 5% въ годъ, въ два полугодичные сроки, 1-го Января и 1-го Іюля, за предъявленіемъ подлежащихъ купоновъ въ 7½ злотыхъ, приложенныхъ къ каждому цертификату въ числѣ 16 штукъ и долженствующихъ служить по 1846 годъ; слѣдующіе купоны по 1876 годъ будутъ выдаваемы предъявителямъ квитанціи, къ каждому цертификату приложенной.

§ 5.

Цертификаты, означенные лит. *А*, будутъ погашены посредствомъ выкупа ихъ al pari, то есть по 300 злотыхъ за каждый цертификатъ, по очереди, опредѣленной Банкомъ въ полугодовые тиражи, спооовомъ, какой предписанъ для казенныхъ облигацій, съ 1-го Января 1846 года по 1-е Января 1876 года.

§ 6.

Въ этотъ періодъ времени, Польскій Банкъ обязанъ каждые полгода погасить, посредствомъ выкупа, столько по крайней мѣрѣ цертификатовъ, означенныхъ лит. *А*, сколько будетъ вынуто въ полугодовые тиражи облигацій, находящихся въ кассѣ Банка на храненіи взамѣнъ за цертификаты.

§ 7.

Всѣ цертификаты, означенные лит. *А*, Банкъ обязанъ вы-

§ 3.

Bank podnosić będzie z funduszu, na umorzenie pożyczki 150 milionów przeznaczonego, wszystkie opłaty przypadające na Obligacye w depozycie Kommissyi Umorzenia, w zamian za Certyfikaty złożone, i fundusz ten, oddzielnie kontrollowany, jedynie i wyłącznie obracany będzie na uiszczenie należności przypadającéj właścicielom Certyfikatów, podług planu ich umorzenia.

TYTUŁ II.

O Certyfikatach lit. A.

§ 4.

Każdy certyfikat lit. *A*, na złp. 300 wystawiony, przynosić będzie właścicielowi od 1 Stycznia 1838 r., aż dopóki umorzonym nie zostanie, rocznie 5% procentu, w dwóch półrocznych ratach 1 Stycznia i 1 Lipca, a to za zwrotem właściwych kuponów, każdy po złp. 7½, dołączonych do każdego Certyfikatu w liczbie sztuk 16, aż do roku 1846 służących; dalsze kupony aż do roku 1876 oddawane będą zgłaszającym się za zwrotem kwitu, podobnież do każdego Certyfikatu dołączonego.

§ 5.

Certyfikaty lit. *A* umorzone zostaną przez spłacenie ich *al pari*, czyli po złp. 300 za sztukę, w kolei losem co pół roku przez Bank oznaczonéj, w sposobie dla Obligów skarbowych przepisanym, od 1 Stycznia 1846 do 1 Stycznia 1876 r.

§ 6.

Przez ten przeciąg czasu, Bank Polski obowiązanym będzie co pół roku, tyle przynajmniéj koniecznie umorzyć przez zapłacenie Certyfikatów lit. *A*, ile w ciągnieniach półrocznych wylosowanych będzie Obligacyj, w kassie Banku w zamian za Certyfikaty złożonych.

§ 7.

Wszystkie Certyfikaty lit. *A* zapłacone przez Bank być

купить до конца 1876 года, какъ окончательнаго срока погашенія всего займа.

Дозволяется однакожъ Банку выкупить, начиная съ 1-го Января 1846 года, большее число цертификатовъ, нежели какое опредѣлено предыдущимъ параграфомъ, или даже и всѣ, буде онъ найдетъ сіе для себя выгоднымъ. Впрочемъ, ни въ какомъ случаѣ, Банкъ не имѣетъ права принуждать владѣльцевъ цертификатовъ, означенныхъ лит. *A*, къ обратному полученію своихъ капиталовъ прежде 1-го Января 1846 года.

§ 8.

Списокъ вышедшихъ въ тиражъ цертификатовъ лит. *A*, предназначенныхъ для погашенія, будетъ опубликованъ каждый разъ, по крайней мѣрѣ, за 6 недѣль до срока уплаты, то есть передъ 2 Января и 1 Іюля, подобно тому, какъ это дѣлается съ казенными облигаціями по займу въ 25 милліоновъ злотыхъ.

§ 9.

Владѣлецъ цертификата лит. *A* не имѣетъ никакого права на выигрыши, которые, согласно съ планомъ погашенія займа въ 150 милліоновъ злотыхъ, могутъ пасть въ ежегодные тиражи на облигацію, которой нумеромъ онъ снабженъ, такъ какъ весь выигрышъ принадлежитъ цертификату лит. *B*, выпущенному на эту же облигацію.

ГЛАВА III.

О цертификатахъ, означенныхъ лит. B.

§ 10.

Цертификатъ лит. *B*, въ началѣ не будетъ приносить процентовъ, но владѣльцу его будетъ выплаченъ весь выигрышъ, какой придется на частичную облигацію, снабженную такимъ же номеромъ, въ годовые тиражи съ 1838 по 1846 годъ, изъ общаго фонда, назначеннаго для погашенія всего займа, за удержаніемъ въ пользу Банка 500 злотыхъ. Такимъ образомъ, въ восемь тиражей, начинающихся ежегодно 1-го Іюня, на каждый вышедшій цертификатъ можетъ пасть выигрышъ, за вычетомъ вышеупомянутыхъ 500 злотыхъ, не менѣе 250, а наиболѣе 1,199,500 злотыхъ.

powinny najpóźniéj po koniec r. 1876, który jest ostatecznym już terminem umorzenia całéj pożyczki.

Wolno atoli Bankowi spłacić, poczynając od 1 Stycznia 1846 r., większą ilość Certyfikatów *A*, aniżeli to w paragrafie poprzednim powiedziano, a nawet wszystkie, gdyby się to z widokami jego zgadzało. W żadnym jednak razie, nie ma Bank prawa zniewalać właścicieli Certyfikatów lit. *A*, do odbioru swoich kapitałów przed 1 Stycznia 1846 r.

§ 8.

Lista wylosowanych Certyfikatów *A*, do umorzenia przeznaczonych, każdego razu najmniéj na 6 tygodni przed terminami wypłaty, to jest przed 2 Stycznia i 1 Lipca, publikowaną będzie, jak się to dzieje przy Obligach skarbowych z pożyczki 25-milionowéj.

§ 9.

Właściciel Certyfikatu lit. *A* nie ma żadnego prawa do wygranych, jakie z ogólnego planu umorzenia pożyczki 150-milionowéj w losowaniach rocznych przypadać mogą na Obligacyę, któréj numerem jest opatrzony; cała albowiem wygrana jest przywiązaną do Certyfikatu lit. *B*, na tęż Obligacyę wystawionego.

TYTUŁ III.

O Certyfikatach lit. B.

§ 10.

Certyfikat lit. *B* żadnego zrazu nie będzie przynosił procentu, lecz właścicielowi takiego Certyfikatu wypłacona będzie cała wygrana na Obligacyę cząstkową, tymże numerem opatrzoną, przypadająca w losowaniach corocznych od r. 1838 do 1846 z funduszu ogólnego, na umorzenie całéj pożyczki przeznaczonego, z potrąceniem złp. 500, które Bank zatrzyma. Tym sposobem w ośmiu losowaniach, corocznie 1 Czerwca się rozpoczynających, na każdy wylosowany Certyfikat, po strąceniu powyższych złp. 500, najmniéj złp. 250 wygranéj, a najwięcéj 1,199,500 złp. przypaść będzie mogło.

§ 11.

Цертификаты лит. *B*, выигрывающіе преміи, составляющія принадлежность частичныхъ облигацій, въ порядкѣ, изложенномъ въ предыдущемъ параграфѣ, будутъ изъяты изъ обращенія, какъ уже погашенныя. Послѣ окончанія тиражей, тѣ изъ помянутыхъ цертификатовъ лит. *B*, на которые не палъ никакой выигрышъ, будутъ выкуплены al pari, т. е. по 200 злотыхъ за каждый, въ періодъ времени съ 2-го Января 1846 по 2-е Января 1876 г., каждый въ тотъ же самый день и полугодіе, въ которое соотвѣтствующія ему облигаціи будутъ подлежать уплатѣ.

§ 12.

Цертификаты лит. *B*, которые вышеуказаннымъ способомъ не будутъ погашены, пріобрѣтаютъ право на полученіе 5% въ годъ, въ слѣдующемъ порядкѣ:

1-го Ноября 1845 года, Банкъ изъ общаго числа всѣхъ, находящихся въ обращеніи цертификатовъ лит. *B*, произведетъ тиражъ столькихъ штукъ, сколько составитъ 1/3 часть всѣхъ погашенныхъ въ восьми предыдущихъ тиражахъ цертификатовъ той же литеры. Вышедшіе нумера пріобрѣтаютъ право на полученіе 5% въ годъ, начиная съ 1-го Января 1846 по 1-е Января 1876 года, и будутъ снабжены листомъ полугодовыхъ купоновъ, на все это время, вмѣстѣ съ талономъ, назначеніе котораго будетъ объяснено ниже.

За тѣмъ, 1-го Ноября 1846 года, по вторичному тиражу будутъ предназначены къ полученію купоновъ и талона, съ 1-го Января 1847 года по 1-е Января 1876 года, цертификаты лит. *B*, въ количествѣ, равняющемся половинѣ частичныхъ облигацій, которыя, изъ находящихся на храненіи въ Банкѣ взамѣнъ за цертификаты, будутъ назначены для погашенія въ три послѣдніе полугодовые тиража по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ.

Наконецъ, начиная съ 1847 года, послѣ каждыхъ двухъ полугодовыхъ тиражей частичныхъ облигацій, Банкъ произведетъ каждаго 1-го Ноября тиражъ для опредѣленія, которые изъ находящихся въ обращеніи безпроцентныхъ цертификатовъ лит. *B* имѣютъ быть допущены къ полученію купоновъ на проценты съ 1-го Января слѣдующаго года по

§ 11.

Certyfikaty lit. *B*, wygrywające præmia, do Obligacyj cząstkowych przywiązane, w sposobie powyższym paragrafem wyszczególnionym, jako umorzone, z obiegu usunięte zostaną. Po skończonych losowaniach, te z pomienionych Certyfikatów lit. *B*, na które żadna nie przypadła wygrana, spłacone zostaną *al pari*, to jest po złp. 200 za sztukę, w czasie od 2 Stycznia 1846 do 2 Stycznia 1876 r., każdy w tym samym dniu i półroczu, w którym odpowiednia mu Obligacya cząstkowa będzie spłacalną.

§ 12.

Certyfikaty lit. *B*, w powyższym sposobie nie umorzone, przychodzić będą do pobierania 5% procentu rocznie, w porządku następującym:

Pierwszego Listopada 1845 r. Bank z ogółu pozostających w obiegu Certyfikatów lit. *A*, *B*, zarządzi wylosowanie tylu sztuk, ile wyniesie $^1/_3$ wszystkich umorzonych przez ośm upłynionych losowań téjże litery Certyfikatów. Tak wyciągnione numera przychodzą do prawa pobierania procentów 5% od 1 Stycznia 1846 aż do 1 Stycznia 1876 r. i otrzymają arkusz z kuponami półrocznemi aż do tego roku, wraz z talonem, którego przeznaczenie poniżéj jest wyjaśnione.

Następnie od dnia 1 Listopada 1846, powtórném losowaniem przeznaczona będzie do otrzymania takichże kuponów i talonu od 1 Stycznia 1847 aż do 1 Stycznia 1876 r. ilość Certyfikatów litery *B*, wyrównywająca połowie sztuk Obligacyj cząstkowych, które z pomiędzy deponowanych w Banku, w zamian na Certyfikaty, w czasie trzech ostatnich ciągnień półrocznych pożyczki 150-milionowéj, do umorzenia losem przeznaczone zostaną.

Nakoniec od r. 1847 począwszy, po każdych dwóch ciągnieniach półrocznych Obligacyj cząstkowych, Bank zarządzi każdego 1 Listopada losowanie, w celu oznaczenia, które z Certyfikatów lit. *B*, w obiegu pozostających i dotąd nieprocentowanych do otrzymania kuponów na procenta od 1 Stycznia następnego roku do 1 Stycznia 1876 i talonu przypuszczone

1-е Января 1876 года, и талона, въ количествѣ, равняющемся всегда половинѣ погашенныхъ, въ два сказанные тиража, частичныхъ облигацій, хранящихся въ Банкѣ взамѣнъ за цертификаты.

Подобный тиражъ будетъ производимъ ежегодно до тѣхъ поръ, пока будутъ находиться въ обращеніи цертификаты лит. *B*, не снабженные купонами.

§ 13.

Всякій разъ, когда въ тиражѣ нумеровъ частичныхъ облигацій по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ вынутъ будетъ нумеръ частичной облигаціи, на которую выпущенный цертификатъ лит. *B* снабженъ уже процентными купонами, въ виду того, что купоны эти выданы по 1-е Января 1876 года, Банкъ, при уплатѣ цертификата, за предъявленіемъ талона, о которомъ упомянуто выше въ § 12, выдастъ владѣльцу его, въ видѣ особой преміи, стоимость всѣхъ остальныхъ по 1-е Января 1876 года купоновъ, за вычетомъ $2\frac{1}{2}$ процентовъ на полгода, по разсчету табели, находящейся на талонѣ. Талонъ этотъ можетъ находиться въ обращеніи отдѣльно отъ цертификата лит. *B*, и премія, о которой идетъ рѣчь, по выходѣ въ тиражъ нумера цертификата, на который она слѣдуетъ, за предъявленіемъ талона, будетъ выплачена кассою Банка.

ГЛАВА IV.

Положенія общія.

§ 14.

Хранящуюся въ Банкѣ, взамѣнъ за цертификаты, частичную облигацію можно во всякое время получить обратно за возвратомъ одного цертификата лит. *A*, и одного изъ не вышедшихъ въ тиражъ цертификатовъ лит. *B*, а равно за внесеніемъ въ Банкъ причитающагося ему вознагражденія. Представляемые въ Банкъ цертификаты лит. *A* и *B* могутъ быть снабжены разными нумерами; Банкъ же обязанъ выдать облигацію съ тѣмъ же номеромъ, какой находится на цертификатѣ лит. *B*.

§ 15.

Причитающееся Банку при возвратѣ облигаціи возна-

być mają, w ilości zawsze wyrównywającéj połowie deponowanych w Banku, w zamian na Certyfikaty, Obligacyj, w dwóch rzeczonych ciągnieniach umorzonych.

Losowania podobne odbywać się będą corocznie dopóty, dopóki jeszcze Certyfikaty lit. *B*, kuponami nieopatrzone, w obiegu znajdować się będą.

§ 13.

Ile razy w losowaniu numerów Obligacyj cząstkowych pożyczki 150-milionowéj wyciągniony zostanie numer Obligacyi cząstkowéj, na którą wydany Certyfikat lit. *B*, już jest opatrzony kuponami procentowemi, natenczas z uwagi, że te kupony biegną aż do 1 Stycznia 1876 r., Bank przy spłaceniu Certyfikatu za zwrotem talonu, o którym w § 12-m wyżéj była mowa, wartość pozostałych kuponów aż do 1 Stycznia 1876 r. ustanowioną, przez strącenie disconta w stosunku $2^1/_2$ % półrocznie, ryczałtowo, tytułem nadzwyczajnego præmium, właścicielowi spłaci, podług obrachowania tabelli, na talonie zamieszczonéj. Talon ten oddzielnie od Certyfikatu lit. *B*, cyrkulować może i praemium, o którém tu mowa, po wylosowaniu numeru Certyfikatu, na który przypada, za zwrotem talonu przez kassę Banku wypłaconém będzie.

TYTUŁ IV.

Urządzenia ogólne.

§ 14.

Złożoną w Banku w zamian za Certyfikaty Obligacyę cząstkową można w każdym czasie napowrót odebrać, za zwrotem jednego Certyfikatu lit. *A*, niemniéj jednego z niewylosowanych Certyfikatów lit. *B*, oraz za złożeniem Bankowi przypadającego wynagrodzenia. Składane Bankowi Certyfikaty lit. *A* i *B* nie potrzebują być jednym numerem oznaczone; Bank zaś obowiązanym jest wydać Obligacyę tegoż numeru, jaki się na Certyfikacie lit. *B* wymieniony znajduje.

§ 15.

Wynagrodzenie, do jakiego Bank ma prawo, przy zwrocie

гражденіе состоитъ въ возвратѣ выплаченныхъ уже владѣльцу цертификата лит. *A* процентовъ, съ причисленіемъ сложныхъ $2^1/_2$ процента за каждые полгода.

§ 16.

При уплатѣ, какъ равно при обмѣнѣ обоихъ цертификатовъ лит. *A* и *B*, предъявитель оныхъ долженъ возвратить всѣ купоны, которымъ срокъ еще не истекъ, ибо, въ противномъ случаѣ, недостающіе купоны будутъ вычтены изъ капитала.

§ 17.

Банкъ долженъ объявлять во всеобщее свѣдѣніе вѣдомости находящимся у него на храненіи частичнымъ облигаціямъ, а равно и цертификатамъ, находящимся въ обращеніи, для поставленія владѣльцевъ цертификатовъ въ возможность имѣть полныя свѣдѣнія о ходѣ этой операціи.

Варшава, 30 Декабря (11 Января) $183^7/_8$ года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Фурманъ*.

N° 71.

№ 26.

О выпускѣ 5% облигацій II-й серіи на сумму 35 милліоновъ польскихъ злотыхъ.

(2 (14) Мая 1838 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Постановленіемъ, сего числа изданнымъ, Мы повелѣли, взамѣнъ существующей нынѣ шоссейной подати, установить особый сборъ и надбавочныя пошлины, предназначенныя, какъ на покрытіе издержекъ, необходимыхъ для окончательнаго

Obligacyj za Certyfikaty, składa się z bonifikacyi procentów zaforszusowanych właścicielowi Certyfikatu litery *A*, z procentem składanym $2^{1}/_{2}$% półrocznie.

§ 16.

Przy wypłacaniu, jak równie przy wymianie obudwóch Certyfikatów *A* i *B*, składający winien zarazem zwrócić Bankowi wszystkie kupony biegnące nieupłynione; w przeciwnym bowiem razie brakujące kupony z kapitału potrącone zostaną.

§ 17.

Bank podawać będzie do publicznéj wiadomości wykazy znajdujących się w depozycie Obligacyj cząstkowych, oraz wykazy znajdujących się w obiegu Certyfikatów, celem postawienia wszystkich właścicieli Certyfikatów w możności poinformowania się dokładnego o całym biegu téj operacyi.

w Warszawie, dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) $183^{7}/_{8}$ r.

Radca Tajny (podpisano) *Fuhrmann.*

N° 71.

№ 26.

O wystawieniu Obligacyj 5% Seryi II, na 35 milionów złp.

(d. 2 (14) Maja 1838 r.)

z Bożéj Łaski
MY MIKOŁAJ I-y,
Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,
etc., etc., etc.

Postanowieniem w dniu dzisiejszym wydaném, rozkazaliśmy, w miejsce dotychczasowego myta drogowego, zaprowadzić osobny pobór i dodatkowe opłaty, celem pokrycia wydatków niezbędnych na uzupełnienie kommunikacyj lądowych i

устройства сухопутныхъ и водяныхъ сообщеній въ Нашемъ Царствѣ Польскомъ, такъ и на уплату должныхъ Польскому Банку суммъ, заимствованныхъ изъ онаго для постройки шоссе.

Для опредѣленія затѣмъ порядка производства Банку платежей изъ Казначейства Царства, и для назначенія средствъ къ производству работъ неотложныхъ, повелѣваемъ:

1) Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, на которую возложено производство установленнаго на устройство путей сообщенія сбора, уполномочить къ выпуску тридцати пяти тысячъ облигацій, по тысячѣ злотыхъ каждую, съ платежемъ на нихъ предъявителямъ роста по пяти процентовъ. Облигаціи сіи, выпускаемыя по образцу тѣхъ, которыя установлены декретами 26 Марта (7 Апрѣля) и 28 Іюля (9 Августа) 1834 года, будутъ признаваться принадлежащими ко второй серіи пятипроцентовыхъ облигацій Казначейства.

2) Для погашенія сего долга предназначить ежегодно по три процента, или одинъ милліонъ пятьдесятъ тысячъ злотыхъ. Сумма сія, равно какъ и платимые ежегодно, въ видѣ роста, одинъ милліонъ семьсотъ пятьдесятъ тысячъ злотыхъ, имѣютъ производиться Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства изъ выручки сборовъ, установленныхъ на устройство путей сообщенія, равно какъ и шарварковаго, и уплачиваться Польскому Банку предпочтительно предъ всѣми другими расходами въ два срока, а именно 1 Марта и 1 Августа каждаго года. Вѣрность и исправность сихъ платежей обезпечиваются не только означенными выше двумя сборами по путямъ сообщенія и шарварковымъ, но и всѣми вообще доходами Царства, и всѣмъ общественнымъ достояніемъ. Почему упомянутыя двѣ суммы, составляющія всего два милліона восемьсотъ тысячъ злотыхъ, вносятся Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства въ годовую роспись Царства, въ видѣ Государственнаго долга, преимущественно предъ всѣми другими расходами удовлетворяемаго.

3) Двадцать девять тысячъ пятьсотъ облигацій, изъ числа установляемыхъ настоящимъ декретомъ, передать Польскому Банку, который, въ представленномъ Намъ объясненіи, обязался принять ихъ по нарицательной ихъ цѣнѣ, въ уплату

wodnych w Naszém Królestwie Polskiém, jakoteż celem zaspokojenia należności Bankowi Polskiemu, za summy na budowę dróg bitych przezeń zaliczone. Chcąc następnie oznaczyć sposób zaspokojenia Banku przez Skarb Królestwa i ułatwić możność wykonania robót, niezwłocznie przedsięwziąść się mających, rozkazujemy:

1) Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, któréj pobór opłat na urządzenie dróg i spławów w Królestwie jest poruczony, upoważnić do wystawienia trzydziestu pięciu tysięcy sztuk Obligacyj skarbowych na okaziciela, każda na tysiąc złp. z procentem po pięć od sta. Obligacye powyższe, wypuszczone na wzór tych, jakie postanowieniami Naszemi z d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1834 i 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r. utworzone zostały, stanowić będą drugą seryę Obligacyj skarbowych pięcio-procentowych.

2) Na umorzenie tego długu przeznaczyć trzy od sta rocznie, czyli milion pięćdziesiąt tysięcy złotych. Summa powyższa łącznie z funduszem na opłatę procentów, milion siedmkroć pięćdziesiąt tysięcy wynoszącym, ma być przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu podnoszona z poboru i opłat na urządzenie dróg i spławów, tudzież z opłat szarwarkowych i przed wszystkiemi innemi wydatkami wnoszona do Banku Polskiego, w dwóch ratach, a mianowicie: 1 Marca i 1 Sierpnia każdego roku. Bezpieczeństwo i regularność tychże wpływów zapewniona będzie nietylko na dochodzie z poboru i opłat na urządzenie dróg i spławów, tudzież z opłat szarwarkowych, ale i na wszelkich dochodach Królestwa, i na całym majątku publicznym. Dla tego dwie summy rzeczone, razem dwa miliony ośmkroć sto tysięcy złotych wynoszącę, zamieszczane będą przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu na budżecie rocznym Królestwa, jako dług publiczny, przed wszelkiemi innemi wydatkami zaspokoić się mający.

3) Z Obligacyj skarbowych, niniejszém postanowieniem utworzonych, dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset sztuk, mają być oddane Bankowi Polskiemu, który, podług przedstawionéj Nam deklaracyi, zobowiązał się przyjąć je w wartości

произведенныхъ онымъ на постройку шоссе ссудъ. Остальное количество облигацій, въ числѣ пяти тысячъ пятисотъ, выпускаемыхъ въ обращеніе чрезъ посредство того же Банка, составятъ запасный капиталъ, для продолженія работъ по окончательному устройству сухопутныхъ и водяныхъ сообщеній.

4) Прочія постановленія о облигаціяхъ, выпущенныхъ на основаніи декретовъ 26 Марта (7 Апрѣля) и 28 Іюля (9 Августа) 1834 года, распространяются и на облигаціи, установляемыя настоящимъ декретомъ.

5) Исполненіе сего постановленія, по внесеніи онаго въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, равно на тѣ Правительственныя Коммисіи, къ коимъ оно по принадлежности будетъ относиться.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Мая 2 (14) дня 1838 года.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано

„НИКОЛАЙ".

Контрасигнировалъ: Заступающій мѣсто Министра Статсъ-Секретаря, Помощникъ его *Иг. Туркуллъ*.

№ 27.

О порядкѣ дѣйствія въ случаѣ утраты публичныхъ бумагъ, выданныхъ на предъявителя.

(12 (24) Мая 1839 года.)

Выписка изъ журнала Департамента дѣлъ Царства Польскаго 28 Апрѣля 1839 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ дѣлъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ внесенное по Высочайшему повелѣнію Товарищемъ Министра Статсъ-Секретаря Царства дѣло о вознагражденіи иностраннаго гостя Лодера за истребленныя огнемъ во время случившагося въ 1838 г., на паро-

nominalnéj, na zaspokojenie zaliczeń na budowę dróg poczynionych. Reszta zaś Obligacyj, w liczbie pięć tysięcy pięćset sztuk, za pośrednictwem tegoż Banku znegocyowana, stanowić będzie fundusz na dalsze roboty około kommunikacyj lądowych i wodnych.

4) Wszelkie inne przepisy, dotyczące Obligacyj skarbowych, na mocy postanowień Naszych z dnia 25 Marca (7 Kwietnia) i 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r. w obieg wypuszczonych rozciągają się i do Obligacyj drugiéj seryi, utworzonych niniejszém postanowieniem.

5) Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Naszemu Namiestnikowi w Królestwie, tudzież Kommissyom Rządowym, w czém do któréj należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, d. 2 (14) Maja 1838 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ“

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu,

w Zastępstwie, Pomocnik Ministra (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 27.

O postępowaniu w razie zatracenia papierów rządowych, na okaziciela wystawionych.

(d. 12 (24) Maja 1839 r.)

Wypis z protokółu Departamentu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 28 Kwietnia 1839 roku.

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa w Departamencie do spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy wniesiony przez Pomocnika Ministra Sekretarza Stanu, z woli Najwyższéj, przedmiot o wynagrodzeniu cudzoziemca Lodera, bawiącego w Petersburgu, za zniszczone przez ogień w czasie pożaru w r. 1838 na statku paro-

ходѣ „Николай“ пожара, принадлежавшія ему 200 польскихъ облигацій, въ 500 злотыхъ каждая, во исполненіе Высочайшей воли, обратился прежде всего къ узаконеніямъ, въ Имперіи на подобныя дѣла существующимъ.

По уставу Государственной Коммисіи Погашенія Долговъ, всякій утратившій билетъ обязанъ о случаѣ утраты и о достоинствѣ билета немедленно увѣдомить Коммисію, которая объявляетъ о томъ въ вѣдомостяхъ и извѣщаетъ всѣхъ Россійскихъ Консуловъ, находящихся въ чужихъ краяхъ. Если въ теченіе 18 мѣсяцевъ со времени публикаціи никакого свѣдѣнія объ утраченномъ билетѣ Коммисіи доставлено не будетъ, въ такомъ случаѣ билетъ считается недѣйствительнымъ и на мѣсто его выдается другой. Подобный сему порядокъ соблюдается и въ Государственныхъ Банкахъ: Заемномъ и Коммерческомъ, а также въ Сохранныхъ Казнахъ Воспитательныхъ Домовъ, съ тою только разностью, что срокъ для предъявленія билетовъ, послѣ публикацій, полагается не 18-мѣсячный, а годовой.

Всѣ сіи узаконенія, какъ по Коммисіи Погашенія Долговъ, такъ и по прочимъ нашимъ кредитнымъ установленіямъ, относятся однако большею частію къ билетамъ, выданнымъ на извѣстное лицо, каковые, по означеніи въ нихъ имени того лица, легко могутъ открыться, еслибы были захвачены другимъ, и не вовлекаютъ владѣльцевъ въ затрудненія, предстоящія при таковыхъ объявленіяхъ владѣльцамъ билетовъ, писанныхъ на имя предъявителя (au porteur); отысканіе сихъ послѣднихъ билетовъ, не сохраняющихъ, при переходѣ отъ одного лица къ другому, никакихъ слѣдовъ, и уподобляющихся въ обращеніи своемъ банковымъ ассигнаціямъ, сопряжено съ большимъ гораздо неудобствомъ. Съ безусловною выдачею дупликатовъ, вмѣсто билетовъ, объявленныхъ утраченными, могутъ возникнуть злоупотребленія и подлоги, которыхъ предупредить не представляется средства, а необходимая, при допущеніи таковыхъ объявленій, обязанность пріобрѣтателя безыменнаго билета справляться напередъ: точно ли онъ пріобрѣтаетъ билетъ дѣйствительный и неспорный, можетъ вредить кредиту, первой основѣ таковыхъ бумагъ. Сверхъ того, едва ли вообще справедливо лишить предъявителя безыменнаго

Намѣстникомъ, полагалъ принять въ настоящемъ дѣлѣ слѣдующія начала:

1) Владѣльцы утраченныхъ или истребленныхъ какимъ бы то ни было случаемъ выданныхъ на имя предъявителя (au porteur) польскихъ облигацій на вознагражденіе за таковыя облигаціи со стороны Правительства законнаго права не имѣютъ.

2) При извѣстности и благонадежности лицъ, понесшихъ отъ истребленія, по особеннымъ несчастнымъ случаямъ, таковыхъ облигацій разстройство или разореніе, имъ хотя и можетъ быть оказываемо, въ видѣ особой Монаршей милости, нѣкоторое снисхожденіе выдачею дупликатовъ, по формѣ свидѣтельствъ писанныхъ, по которымъ могутъ имъ быть отпускаемы и платежи, причитающіеся по первоначальнымъ облигаціямъ, но не иначе, какъ съ истребованіемъ отъ нихъ, взамѣнъ достаточнаго обезпеченія, какъ въ капитальной суммѣ, такъ и въ процентахъ, имъ слѣдующихъ, по мѣрѣ дѣйствительной имъ выдачи оныхъ, на случай предъявленія впослѣдствіи кѣмъ либо другимъ тѣхъ подлинныхъ облигацій, кои предполагались истребленными. Если же обезпеченія такого они представить не въ состояніи, на что впрочемъ положительнаго срока не полагается, то должны уже ожидать окончательнаго, со стороны Правительства, погашенія того Государственнаго долга, по которому облигаціи выданы, послѣ чего, если объявленныя утраченными облигаціи ни отъ кого предъявлены не будутъ, Польскій Банкъ имѣетъ вознаградить упомянутыя лица и въ капиталѣ и въ процентахъ. Но если облигаціи тѣ будутъ до окончательнаго погашенія кѣмъ либо другимъ предъявлены, то Банкъ обязанъ для поддержанія кредита ихъ, немедленно доставить предъявителю полное удовлетвореніе, увѣдомивъ только о семъ объявившаго облигаціи истребленными, дабы онъ могъ отыскивать вознагражденія съ кого будетъ слѣдовать.

3) Обезпеченіе на основаніи предыдущей статьи остается въ Банкѣ равномѣрно до окончательнаго погашенія того долга, по которому утраченныя или истребленныя облигаціи были выданы, а въ случаѣ предъявленія сихъ послѣднихъ

głoszonych za utracone, kiedy takowy mógł dojść do niego, prawą drogą, wyszukać zaś tego, co go w obieg puszczał, nie ma możności.

Z tych powodów, chociaż istniejące u nas przepisy o utraconych biletach rozciągają się i na bilety bez wskazania imienia, z kass ochrony i Banku pożyczkowego wydawane, lecz dla tego tylko, że liczba onych w stosunku z biletami na wiadome osoby wydanemi nie jest tak znaczną, aby żądać oddzielnego przepisu.

W Królestwie Polskiém przeciwnie wszystkie Obligacye polskich pożyczek i kass wydane są na okaziciela, tém samém byłoby niedogodnie rozciągać do nich w tym względzie zasady przyjęte w Cesarstwie. Oprócz tego nie można uważać za obowiązek Rządu, wynagradzać właścicieli utraconych lub zniszczonych tego rodzaju Obligacyj, tém więcéj, że udowodnić posiadanie zagubionych lub w inne ręce przeszłych, a na imię okaziciela wydawanych papierów, bardzo jest trudno; kursują zaś one w obiegu, jak już wyżéj wspomniano, zupełnie jak assygnaty, w razie utraty lub zniszczenia których, Rząd nigdy nie udziela, i z natury rzeczy udzielać nie może, żadnego wynagrodzenia osobom prywatnym.

Lecz z przyjęciem tego ogólnego prawidła, Rząd daleki w widokach swoich, od chęci zakładania swéj korzyści na upadku osób prywatnych, pochodzącym nie z ich własnéj winy, lecz z nieszczęśliwych i nieprzewidzianych okoliczności, może zawsze, wiedząc o takowych osobach, okazywać im, w drodze szczególnéj łaski, jakąś względność, z tém jednak, aby takowa nie ścieśniała praw okaziciela obligacyj, i aby okaziciel w każdym przypadku był zabezpieczony, iż Rząd w zupełności go zaspokoi.

Opierając się na tych uwagach, Departament, zgodnie z opinią Rady Administracyjnéj Królestwa, przez JO. Namiest-

билета удовлетворенія за то только, что онъ не свѣрялъ нумера того билета съ нумерами объявленныхъ утраченными, между тѣмъ, какъ первый могъ дойти къ нему самымъ законнымъ путемъ, въ отысканіи же передателя не представляется уже возможности.

Затѣмъ, хотя существующія у насъ правила объ утраченныхъ билетахъ распространены и на билеты, на имя неизвѣстное изъ Сохранныхъ Казнъ и Заемнаго Банка выдаваемые, но это потому только, что число таковыхъ билетовъ въ соразмѣрности съ именными, т. е. на извѣстное лицо написанными, не столь значительно, чтобы требовать особаго узаконенія.

Въ Царствѣ Польскомъ, напротивъ, всѣ облигаціи польскихъ займовъ и Польскаго Казначейства, по самому существу ихъ установленія, выданы на имя предъявителя, и слѣдовательно распространять на нихъ наблюдаемый въ Имперіи порядокъ въ семъ отношеніи было бы неудобно, а Правительство нельзя считать въ прямой обязанности вознаграждать владѣльцевъ утраченныхъ или истребленныхъ облигацій сего рода, тѣмъ болѣе, что доказать принадлежность безыменныхъ утраченныхъ, или въ другія руки перешедшихъ бумагъ весьма трудно, обращеніе же ихъ въ публикѣ есть, какъ уже упомянуто, совершенно одинаковое съ обращеніемъ ассигнацій, утрату или истребленіе коихъ Правительство никогда не замѣняетъ и по свойству вещи, не можетъ замѣнять частному лицу.

Но съ принятіемъ сего общаго правила, Правительство, отъ видовъ котораго конечно весьма далеко основывать выгоды свои на разстройствѣ или разореніи частныхъ лицъ, подвергающихся онымъ иногда безъ всякой собственной вины и единственно отъ несчастныхъ и непредвидимыхъ обстоятельствъ, всегда можетъ, по извѣстности таковыхъ лицъ, оказывать имъ, въ видѣ особой милости, нѣкоторое снисхожденіе, съ тѣмъ однакоже, чтобы снисхожденіемъ симъ не были стѣсняемы права предъявителя облигацій, и чтобы послѣдній во всякомъ случаѣ былъ обезпеченъ въ полномъ отъ Правительства удовлетвореніи.

Основываясь на сихъ соображеніяхъ, Департаментъ, согласно съ мнѣніемъ Совѣта Управленія Царства, принятымъ и

wym „Mikołaj“ 200 sztuk 500-złotowych Obligacyj polskich, w wykonaniu Najwyższéj woli, zwróciła naprzód uwagę na przepisy, w podobnych wypadkach w Cesarstwie istniejące.

Według ustawy Kommissyi Umorzenia długów, każdy, co utraca bilet, jest obowiązany o stracie wartości biletu natychmiast zawiadomić Kommissyę, która ogłasza to przez pisma i zawiadamia wszystkich Konsulów Rossyjskich, znajdujących się w obcych krajach. Jeżeli, w przeciągu 18 miesięcy od daty ogłoszenia o utraconym bilecie, żadna wiadomość Kommissyi nie będzie udzieloną, w takim przypadku bilet uważa się za nieistniejący, i w miejsce jego wydaje się nowy. Podobny porządek postępowania zachowuje się tak w Banku handlowym i pożyczkowym, jakoteż w kassach ochrony domów wychowania, z tą tylko różnicą, że termin do przedstawienia biletów po ogłoszeniu nie jest 18-miesięczny, lecz roczny.

Wszystkie te przepisy, dotyczące Kommissyi Umorzenia długów i innych kredytowych urządzeń, ściągają się po większéj części do biletów wydawanych na wiadomą osobę, które z powodu wskazanego w nich nazwiska téjże osoby, łatwo mogą być wykryte, w razie jeśli je kto inny przywłaszczy; — takie bilety nie przynoszą posiadaczom trudności, jakie zwykle napotykać muszą przy ogłaszaniu właściciela biletów wydawanych na imię okaziciela (au porteur). Odzyskanie i wyszukanie tych ostatnich biletów, które przechodzą od jednéj do drugiéj osoby, bez żadnego śladu i bez żadnéj adnotacyi, jak assygnaty Bankowe, połączone jest z daleko większemi niedogodnościami. Bezwarunkowe wydawanie duplikatów w miejsce biletów, ogłoszonych za utracone, może spowodować nadużycia i malwersacye, którym zapobiedz niema środka. Konieczny zaś nabywcy bezimiennych biletów obowiązek sprawdzania naprzód, czy rzeczywiście nabywa bilet prawdziwy i niesporny, może szkodzić kredytowi, pierwszéj podstawie takowych papierów. Nadto zaledwie byłoby sprawiedliwém pozbawiać okaziciela bezimiennego biletu wynagrodzenia za to tylko, że nie sprawdził jego numeru z numerami biletów, o-

nika przyjętą, mniema, aby w powyższym przedmiocie przyjąć następne zasady:

1) Właściciele utraconych lub zniszczonych jakimkolwiekbądź sposobem polskich Obligacyj, wydanych na okaziciela (au porteur), do wynagrodzenia od Rządu za takowe Obligacye żadnego nie mają prawa.

2) Wiadomym i godnym zaufania osobom, które ze zbiegu nieszczęśliwych okoliczności poniosły szkody, przez zniszczenie lub utratę Obligacyj, może być okazywana w drodze szczególnéj Monarszéj łaski pewna względność, przez udzielanie duplikatów na wzór pisanych świadectw, według których mogą być im czynione wypłaty, przypadające z głównych początkowych Obligacyj, lecz nie inaczéj, jak za złożeniem przez nie dostatecznego zabezpieczenia tak summy kapitalnéj, jak i przypadających im procentów, w miarę wypłacania im takowych, a to na przypadek złożenia przez kogo innego tych Obligacyj, które uważały się za zniszczone. Jeżeli takiego zabezpieczenia złożyć nie są w stanie, do czego stanowczy termin nie oznacza się, w takim razie winni oczekiwać zupełnego umorzenia tego długu, na który Obligacye są wydane; poczém jeżeli ogłoszone za utracone Obligacye nie będą przez nikogo przedstawione, Bank Polski ma wynagrodzić pomienione osoby w kapitale i procencie. W przypadku gdyby Obligacye przed zupełném umorzeniem przez kogo innego były złożone, Bank Polski, dla utrzymania ich kredytu, winien natychmiast okaziciela w zupełności zaspokoić, i tego co je podał za utracone, dla postawienia go w możności odzyskania, od kogo wypada, wynagrodzenia, zawiadomić.

3) Kaucya, na zasadzie poprzedniego artykułu złożona, pozostaje w Banku do czasu zupełnego umorzenia długu, na który utracone lub zniszczone Obligacye były wydane. W razie zaś złożenia onych przez kogo innego, Bank natychmiast

кѣмъ либо другимъ, Банкъ немедленно производитъ уплату предъявителю, а самъ вознаграждаетъ себя изъ представленнаго залога.

4) Дупликаты ни въ какомъ случаѣ не представляютъ владѣльцу ихъ права на премiи, которыя по одному изъ тиражей могли бы пасть на ихъ облигацiи, доколѣ не будутъ окончательно произведены всѣ тиражи.

На семъ основанiи Департаментъ положилъ: разрѣшить и просьбу иностраннаго гостя Лодера о вознагражденiи за сгорѣвшiя въ 1838 г., на пароходѣ „Николай", принадлежащiя ему 200 польскихъ облигацiй.

Подлинное мнѣнiе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

Съ подлиннымъ вѣрно:
Государственный Секретарь (подписано) *Баронъ М. Корфъ.*

Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣнiе въ Департаментѣ дѣлъ Царства Польскаго Государственнаго Совѣта по дѣлу о вознагражденiи иностраннаго гостя Лодера за истребленныя огнемъ принадлежащiя ему 200 польскихъ облигацiй Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

12 Мая 1839 года.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
(подписано) *Князь Иванъ Васильчиковъ.*

N° 106.

№ 28.

О выпускѣ III серiи 5% облигацiй Казначейства на сумму 9,000,000 руб. сер.

(11 (23) Марта 1841 года.)

Божiею Милостiю

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссiйскiй, Царь Польскiй,

и проч., и проч., и проч.

На пополненiе издержекъ Казны, до текущихъ расходовъ

winien wypłatę okazicielowi uskutecznić, a sobie wydatek ze złożonéj kaucyi powrócić.

4) Duplikáty w żadnym przypadku nie nadają właścicielowi ich prawa do præmiów, które mogłyby paść na ich Obligacye w którémkolwiek losowaniu, dopókąd w zupełności wszystkie ciągnienia ukończone nie będą.

Departament wnosi, aby na téj zasadzie prośbę cudzoziemca Lodera o wynagrodzenie za 200 polskich Obligacyj, spalonych w 1838 r. na statku parowym „Mikołaj" rozstrzygnąć.

Opinia w protokóle podpisana przez Prezesa i Członków.

Za zgodność z oryginałem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Baron M. Korf.*

Najjaśniejszy Pan złożoną opinię przez Departament do spraw Polskich w Radzie Państwa, w przedmiocie wynagrodzenia cudzoziemca Lodera, bawiącego w Petersburgu, za zniszczone przez ogień 200 sztuk polskich Obligacyj, Najmiłościwiéj raczył zatwierdzić i rozkazał ją wykonać.

dnia 12 Maja 1839 r.

Prezes Rady Państwa (podpisano) *Xiążę Jan Wasilczykow.*

N⁰ 106.

№. 28.

O wystawieniu III Seryi Obligacyj skarbowych 5%, na summę rs. 9,000,000.

(d. 11 (23) Marca 1841 r.)

z Bożéj Łaski
MY MIKOŁAJ I-y,
Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,
etc., etc., etc.

Na zastąpienie wydatków Skarbowych, do służby bieżą-

не относящихся, какъ-то: на уплату должныхъ Польскому Банку суммъ, израсходованныхъ имъ на устройство горныхъ заводовъ, равно какъ и на уплату старыхъ долговъ Горнаго Управленія эмеритальному капиталу и другимъ вѣдомствамъ, впредь до общаго устройства долговъ Нашего Царства Польскаго, внявъ мнѣнію Совѣта Управленія, повелѣваемъ:

1) Выпустить третью серію пятипроцентныхъ облигацій Казначейства, числомъ шестьдесятъ тысячъ штукъ, въ тысячу злотыхъ каждую, всего на сумму шестьдесятъ милліоновъ злотыхъ, по образцу облигацій первыхъ двухъ серій, по силѣ указовъ Нашихъ отъ 26 Марта и 28 Іюля 1834 и 2 Мая 1838 года выпущенныхъ.

2) Продажею означенныхъ облигацій уплатить долги Горнаго вѣдомства, въ томъ количествѣ, какое исчислено будетъ учрежденнымъ для сего, по распоряженію Намѣстника Нашего Комитетомъ; остальную же часть облигацій предоставить въ распоряженіе Правительства.

3) Войдти въ соглашеніе съ Банкомъ о обращеніи получаемыхъ съ горныхъ заводовъ доходовъ, на приращеніе процентами и погашеніе облигацій третьей серіи; съ тѣмъ, что недостающее будетъ пополняться изъ другихъ казенныхъ доходовъ.

4) Въ опредѣленные для облигацій первой и второй серій сроки, по полугодно, вносить въ кассу Банка одинъ процентъ на погашеніе капитала, и пять процентовъ на уплату текущихъ интересовъ, пока не будутъ уплачены всѣ облигаціи означенной серіи. Вѣрность и исправность сихъ платежей, обезпечиваются не только доходами съ горныхъ заводовъ, но и всѣми вообще доходами Царства и всѣмъ общественнымъ достояніемъ. Посему слѣдующая на то сумма вносится Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства въ годовую роспись Царства, въ видѣ Государственнаго долга, преимущественно предъ всѣми другими расходами удовлетворяемаго.

5) Исполненіе сего постановленія, по внесеніи онаго въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего

céj nie należących, a mianowicie: zaspokojenie należności Bankowi Polskiemu za summy, na wzniesienie Zakładów Górniczych przezeń zaliczone, tudzież zapłacenie dawnych długów wydziału Górniczego, zaciągnionych od kassy emerytalnéj i innych; zanim nastąpi ogólne uregulowanie długów, Nasze Królestwo Polskie ciążących, po wysłuchaniu zdania Rady Administracyjnéj,

rozkazujemy:

1) Wystawić trzecią Seryę Obligacyj skarbowych, składającą się z sześćdziesięciu tysięcy sztuk, każda po złotych polskich tysiąc, w ogóle na summę sześćdziesiąt milionów złotych, pięć od sta dochodu przynoszących, na wzór utworzonych pierwszych 2 seryj, na mocy Naszych postanowień z dnia 26 Marca i 28 Lipca 1834, tudzież 2 Maja 1838 r.

2) Z funduszu, za te Obligi otrzymanego, zaspokoić długi Górnictwa, w wysokości, jaka przez Komitet, przez Namiestnika Królestwa ku temu wyznaczony, ustanowioną zostanie; resztę zaś Obligów oddać do rozporządzenia Rządu.

3) Zawrzeć układ z Bankiem o przelewanie odtąd dochodów Górnictwa na procentowanie i umorzenie Obligacyj seryi trzeciéj, zastępując resztę z innych dochodów skarbowych.

4) Wnosić w terminach przyjętych co do Obligów pierwszéj i drugiéj seryi, w półrocznych ratach, do kassy Banku Polskiego, jeden procent na umorzenie kapitału i pięć procentów na płacenie bieżących procentów, aż póki wszystkie Obligi téj seryi spłaconemi nie zostaną.

Bezpieczeństwo i regularność tych wpływów zapewnioną będzie nietylko na dochodach z Górnictwa, ale i na wszelkich dochodach Królestwa, i na całym majątku publicznym. Dla tego summa na umorzenie długu tego i opłatę procentów potrzebna, zamieszczoną będzie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu na budżecie rocznym Królestwa, jako dług publiczny, przed wszelkiemi innemi wydatkami zaspokoić się mający.

5) Wykonanie niniejszéj Naszéj woli, która w Dzienniku Praw ma być zamieszczoną, Namiestnikowi Naszemu Królest-

въ Царствѣ Польскомъ и на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Марта 11 (23) дня 1841 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ."

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ.*

№ 29.

О замѣнѣ всѣхъ 5% облигацій Казначейства 4% облигаціями.

(29 Февраля (12 Марта) 1844 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ І-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Признавъ за благо всѣ пятипроцентныя облигаціи Казначейства Нашего Царства Польскаго, выпущенныя на основаніи указовъ Нашихъ: отъ 26 Марта (7 Апрѣля), 28 Іюля (9 Августа) 1834, 2 (14) Мая 1838 и 11 (23) Марта 1841 года, изъять изъ обращенія, посредствомъ обмѣна ихъ на новыя облигаціи четырехъ-процентныя, или заплатою наличныхъ денегъ по нарицательной ихъ цѣнѣ,—по представленію Нашего Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, и внявъ мнѣнію Департамента Государственнаго Совѣта по дѣламъ сего Царства, повелѣваемъ:

Ст. 1.

Предъявителямъ пятипроцентныхъ казенныхъ облигацій предоставляется обмѣнять ихъ на новыя четырехъ-процентныя, или получить наличныя деньги, по нарицательной цѣнѣ, на условіяхъ и въ сроки, о которыхъ послѣдуетъ особое объявленіе.

wa, tudzież Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, zalecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 11 (23) Marca 1841 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ“

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 29.

O konwersyi wszystkich Obligacyj skarbowych 5% na Obligi skarbowe 4%.

(d. 29 Lutego (12 Marca) 1844 r.)

z Bożéj Łaski

MY MIKOŁAJ I-y,

Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,

etc., etc., etc.

Uznawszy być właściwém wyjęcie z obiegu wszystkich Obligów 5-cio procentowych Skarbu Naszego Królestwa Polskiego, utworzonych na mocy Ukazów Naszych d. 26 Marca (7 Kwietnia) i 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r., 2 (14) Maja 1838 roku i 11 (23) Marca 1841 r. bądź przez wymianę ich na nowe Obligi 4-ro procentowe, bądź też przez wypłacenie gotowizną imiennéj wartości, na przedstawienie Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiém i po wysłuchaniu zdania Departamentu Rady Państwa do spraw Królestwa Polskiego, Rozkazujemy:

Art. 1.

Posiadaczom Obligów skarbowych 5-cio procentowych zostawiona będzie możność wymiany takowych na nowe Obligi 4-ro procentowe, lub odebrania za nie imiennéj wartości w gotowiźnie, pod warunkami i w terminach, oznaczyć i ogłosić się mających.

Ст. 2.

Изъятыя изъ обращенія пятипроцентныя облигаціи будутъ перерѣзаны на двѣ половины, изъ коихъ одна имѣетъ быть предана сожженію, а другая сложена въ Главномъ Казначействѣ для сохраненія.

Ст. 3.

Вымѣнъ старыхъ пятипроцентныхъ облигацій на новыя четырехъ-процентныя возлагается на Польскій Банкъ, на основаніи инструкціи, которая имѣетъ быть издана Нашимъ Совѣтомъ Управленія.

Ст. 4.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства Нашего Царства Польскаго уполномочивается выпустить, къ 20 Марта (1 Апрѣля) 1844 года, соотвѣтственное амортизаціонному фонду количество четырехъ-процентныхъ облигацій пятисотъ, ста пятидесяти и старублеваго на серебро достоинства, на предъявителя, съ купонами, по которымъ производима будетъ уплата въ полугодовые сроки.

Ст. 5.

Новыя четырехъ-процентныя Казенныя облигаціи будутъ уплачиваемы по нарицательной ихъ цѣнѣ, посредствомъ полугодовыхъ тиражей, въ продолженіе шестидесяти одного года.

Ст. 6.

Амортизаціонный фондъ, которымъ нынѣ уплачиваются пятипроцентныя облигаціи, оставляется и назначается на уплату облигацій четырехъ-процентныхъ, съ предоставленіемъ Коммисіи Финансовъ и Казначейства права увеличить сей фондъ, для уплаты четырехъ-процентныхъ облигацій, прежде истеченія шестидесяти одного года.

Ст. 7.

Казенныя четырехъ-процентныя облигаціи обезпечиваются на всѣхъ Казенныхъ доходахъ, а именно на тѣхъ, которыми обезпечиваются пятипроцентныя.

Ст. 8.

Коммисія Погашенія Государственнаго Долга Нашего Царства Польскаго распространитъ свой контроль на четы-

Art. 2.

Wyjęte z obiegu Obligi 5-cio procentowe będą na wpół przecięte, z których jedna połowa ma być przez ogień zniszczona, a druga w Skarbie zachowana.

Art. 3.

Wymiana Obligów 5-cio procentowych na Obligi 4-ro procentowe włożoną jest na Bank Polski, według prawideł, przez Naszą Radę Administracyjną przepisać się mających.

Art. 4.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Naszego Królestwa Polskiego upoważniona jest z dniem 20 Marca (1 Kwietnia) 1844 r. wystawić odpowiednio funduszowi umorzenia liczbę Obligów skarbowych 4-ro procentowych na okaziciela w sztukach na 500, 150 i 100 rub. sr. z kuponami, półrocznie płacić się mającemi.

Art. 5.

Obligi skarbowe 4-ro procentowe spłacone będą za pomocą co półrocznych losowań w pełnéj imiennéj wartości, w ciągu lat 61.

Art. 6.

Dotychczasowy fundusz amortyzacyjny, z którego teraźniejsze Obligi 5-cio procentowe są opłacane, zachowuje się i przeznacza na umarzanie nowych Obligów 4-ro procentowych, z pozostawieniem Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu prawa powiększenia tego funduszu dla rychlejszego onychże spłacenia.

Art. 7.

Obligi skarbowe 4-ro procentowe zabezpieczone są na wszystkich dochodach skarbowych, a mianowicie na tych samych, jakie służyły za bezpieczeństwo Obligów 5-cio procentowych.

Art. 8.

Kommissya Umorzenia Długów Naszego Królestwa Polskiego rozciągnie Kontrollę nad Obligami 4-ro procentowe-

рехъ-процентныя облигацiи, согласно съ правилами, данными ей въ отношенiи къ прочимъ долгамъ Царства.

Ст. 9.

Исполненiе сего указа, который имѣетъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего и всѣ Управленiя, до кого оно касаться будетъ.

Данъ въ С.-Петербургѣ, 29 Февраля (12 Марта) 1844 года

(подписано) „НИКОЛАЙ".

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ.*

№ 30.

Объ условiи, заключенномъ Казною Царства съ Банкомъ насчетъ конверсiи 5% Казенныхъ облигацiй.

(31 Марта (12 Апрѣля) 1844 года.)

Выписка изъ журнала засѣданiя Совѣта Управленiя.

Во исполненiе Высочайшаго указа 29 Февраля (12 Марта) сего года, возлагающаго на Польскiй Банкъ обязанность замѣна 5-процентныхъ облигацiй на новыя 4-процентныя, и въ дополненiе къ рапорту отъ 21 Марта (2 Апрѣля) сего года, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства представилъ на утвержденiе Совѣта:

1) контрактъ Правительственной Коммисiи Финансовъ и Казначейства съ Банкомъ, заключающiй условiя, на основанiи которыхъ имѣетъ быть совершена конверсiя 5-процентныхъ облигацiй на 4-процентныя, а также продажа Казенныхъ облигацiй, и

2) инструкцiю, которою предписывается порядокъ выдачи, тиража, уплаты и погашенiя четырехъ-процентныхъ Казенныхъ облигацiй.

Совѣтъ, разсмотрѣвъ представленные Главнымъ Дирек-

mi, podług przepisów, co do innych długów krajowych ją obowiązujących.

Art. 9.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być ogłoszonym, porucza się Namiestnikowi Naszemu i wszystkim Władzom Królestwa, w czém do któréj należy.

Dan w Petersburgu, d. 29 Lutego (12 Marca) 1844 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ“

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 30.

O układzie między Skarbem Królestwa a Bankiem o konwersyę Obligacyj skarbowych 5%.

(d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1844 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, w dalszym ciągu przedstawienia swojego z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) r. b. i w spełnieniu Ukazu Najwyższego z dnia 29 Lutego (12 Marca) r. b., wkładającego na Bank Polski obowiązek wymiany dawnych Obligów 5-cio procentowych, na nowe 4-ro procentowe, przedstawił do zatwierdzenia Rady:

1) Kontrakt Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z Bankiem zawarty, obejmujący warunki, pod któremi dopełnioną być ma wymiana Obligów pięcio-procentowych na cztero-procentowe i sprzedaż Obligacyj skarbowych.

2) Instrukcyę, przepisującą sposób postępowania przy wydaniu, losowaniu, wypłacie i umorzeniu Obligów Skarbowych cztero-procentowych.

Rada, rozważywszy przedstawione przez Dyrektora Głów

торомъ Финансовъ и Казначейства контрактъ съ инструкціею, положилъ оные утвердить.

Варшава, 31 Марта (12 Апрѣля) 1844 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Ѳ. Лебрэнъ.*

№ 12,604.

Приложеніе 1-е къ № 30-му.

Условіе съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства о конверсіи казенныхъ пятипроцентныхъ облигацій на такія же четырехъ-процентныя облигаціи, утвержденное Совѣтомъ Управленія Царства 31 Марта (12 Апрѣля) 1844 года, за № 12,604.

На основаніи Высочайшаго указа 29 Февраля (12 Марта) с. г., Правительство имѣетъ извлечь изъ обращенія пятипроцентныя Казенныя облигаціи всѣхъ трехъ серій, обмѣномъ ихъ на новыя четырехъ-процентныя облигаціи, или уплатою по нарицательной цѣнѣ наличными деньгами, на условіяхъ и въ сроки, которые имѣютъ быть опредѣлены и опубликованы. Для приведенія за тѣмъ въ исполненіе этой конверсіи и, кромѣ того, для обмѣна на наличныя деньги нѣкотораго количества имѣющихъ быть выпущенными четырехъ-процентныхъ облигацій, условлены между Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства и Польскимъ Банкомъ слѣдующія взаимныя обязательства:

1) Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства будетъ вносить всякій годъ въ Польскій Банкъ нынѣшній фондъ погашенія одинъ милліонъ двѣсти шестьдесятъ тысячъ рублей серебромъ, въ два полугодичные сроки, черезъ шестьдесятъ лѣтъ и одинъ неполный годъ, начиная съ 1 Сентября сего года.

2) Такъ какъ, согласно прилагаемой табели, упомянутымъ постояннымъ доходомъ одинъ милліонъ двѣсти шестьдесятъ тысячъ рублей серебромъ, уплачиваемымъ въ полугодичные сроки черезъ шестьдесятъ лѣтъ и одинъ неполный годъ

nego Przychodów i Skarbu kontrakt z instrukcyą, oświadczyła, że takowe zatwierdza.

Warszawa, d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1844 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Radca Stanu (podpisano) *T. Le Brun.*

N° 12,604.

Annex 1-y do N° 30-go.

UKŁAD Z KOMMISSYĄ RZĄDOWĄ PRZYCHODÓW I SKARBU O KONWERSYĘ OBLIGÓW SKARBOWYCH 5-CIO PROCENTOWYCH NA TAKIEŻ OBLIGI 4-RO PROCENTOWE, PRZEZ RADĘ ADMINISTRACYJNĄ KRÓLESTWA NA DNIU 31 MARCA (12 KWIETNIA) 1844 R. N° 12,604 ZATWIERDZONY.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 29 Lutego (12 Marca) r. b. Rząd wycofać ma z obiegu Obligi skarbowe pięcio-procentowe wszystkich trzech seryj, przez ich wymianę na nowe wydać się mające Obligi cztero-procentowe, lub przez ich spłacenie po imiennéj wartości gotowizną, pod warunkami i w terminach oznaczyć i ogłosić się mającemi. W zamiarze przeto przywiedzenia do skutku téj konwersyi, a obok tego dla zrealizowania na gotowiznę pewnéj części Obligów cztero-procentowych, nowo wystawić się mających, umówione zostały pomiędzy Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu a Bankiem Polskim, następujące wzajemne zobowiązania:

1) Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wnosić będzie każdego roku do Banku Polskiego dotychczasowy fundusz umorzenia rubli srebrnych jeden milion dwieście sześćdziesiąt tysięcy, w dwóch półrocznych ratach, przez lat sześćdziesiąt i jeden nie spełna, poczynając od dnia pierwszego Września roku bieżącego.

2) Ponieważ podług załączonéj tabelli, powyższym dochodem stałym rubli srebrnych jeden milion dwieście sześćdziesiąt tysięcy w półrocznych ratach, przez lat sześćdziesiąt jeden nie spełna opłacanym, umarza się przez spłacanie ko-

погашается очередною уплатою сто за сто, сумма двадцать восемь милліоновъ шестьсотъ тридцать шесть тысячъ пятьсотъ рублей серебромъ, то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства выпуститъ на упомянутую сумму, по имѣющей быть утвержденною Совѣтомъ Управленія формѣ, четырехъ-процентныя облигаціи на предъявителя, по пятисотъ, сто пятидесяти и сто рублей серебромъ; всѣ онѣ съ 20 Марта (1 Апрѣля) тысяча восемьсотъ сорокъ четвертаго года будутъ снабжены двадцатью полугодичными купонами и талономъ, за предъявленіемъ котораго будутъ выданы Банкомъ купоны на слѣдующіе годы.

3) Имѣя въ виду, что, на основаніи 3-ей статьи упомянутаго указа, обмѣнъ пятипроцентныхъ облигацій на четырехъ-процентныя облигаціи возложенъ на Польскій Банкъ,—для извлеченія изъ обращенія суммы сто два милліона пятьсотъ сорокъ четыре тысячъ четыреста семьдесятъ одинъ и пятьдесятъ восемь сотыхъ частей злотыхъ въ пятипроцентныхъ облигаціяхъ, которая послѣ бывшаго, 27 Февраля (10 Марта) с. г., тиража, остается для погашенія, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства внесетъ въ Польскій Банкъ сумму семнадцать милліоновъ семьсотъ сорокъ восемь тысячъ восемьдесятъ одинъ рубль шестьдесятъ двѣ копѣйки серебромъ, въ четырехъ-процентныхъ облигаціяхъ со всѣми принадлежащими къ нимъ купонами, то есть считая эти послѣднія облигаціи по восьмидесяти семи и двѣ третьихъ за сто, за удержаніемъ изъ нарицательной цѣны оныхъ одного процента за коммисію, о которомъ упоминается въ четырнадцатой статьѣ настоящаго условія.

4) Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обязывается обмѣнить 20 Марта (1 Апрѣля) с. г. принадлежащіе Правительству пятипроцентными облигаціями тридцать одинъ милліонъ восемьсотъ семьдесятъ тысячъ злотыхъ, на сумму пять милліоновъ пятьсотъ пятнадцать тысячъ девятьсотъ шестьдесятъ одинъ рубль пятьдесятъ четыре копѣйки четырехъ-процентными облигаціями. Изъ этой суммы не дозволяется продать три милліона шестьсотъ девяносто четыре тысячъ семьсотъ рублей серебромъ до совершеннаго окончанія настоящаго условія, или же въ теченіе существова-

lejne sto za sto, summa rubli srebrnych dwadzieścia ośm milionów sześćset trzydzieści sześć tysięcy pięćset, przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wystawi na powyższą summę, podług wzoru, przez Radę Administracyjną zatwierdzić się mającego, Obligi cztero-procentowe na okaziciela w sztukach po pięćset, sto pięćdziesiąt i sto rubli srebrnych, wszystkie pod dniem 20 Marca (1 Kwietnia) tysiąc ośmset czterdziestego czwartego roku będą opatrzone dwudziestu półrocznemi kuponami i talonem, za złożeniem którego, kupony na dalsze lata przez Bank wydawane będą.

3) Gdy artykułem trzecim powyższego Ukazu, wymiana Obligów pięcio-procentowych na Obligi cztero-procentowe, włożona jest na Bank Polski, przeto w celu wyjęcia z obiegu summy złotych polskich sto dwa miliony, pięćset czterdzieści cztery tysiące, czterysta siedmdziesiąt jeden, i pięćdziesiąt ośm części setnych złotego w Obligach pięcio-procentowych, która po odbytém ciągnieniu na dniu 27 Lutego (10 Marca) roku bieżącego, do umorzenia pozostaje, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wniesie do Banku Polskiego summę rubli srebrnych siedmnaście milionów, siedmset czterdzieści ośm tysięcy, ośmdziesiąt jeden, kopiejek sześćdziesiąt dwie w Obligach cztero-procentowych, z wszystkiemi do nich należącemi kuponami, to jest licząc te ostatnie Obligi po ośmdziesiąt siedm i dwie trzecie za sto, z potrąceniem od ich imiennéj wartości jeden od sta kommissu, o którym w artykule czternastym niniejszego układu jest mowa.

4) Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu obowiązuje się wymienić na dniu 20 Marca (1 Kwietnia) roku bieżącego, posiadane przez Rząd złotych polskich trzydzieści jeden milionów ośmset siedmdziesiąt tysięcy w Obligach pięcio-procentowych, na summę rubli srebrnych pięć milionów pięćset piętnaście tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt jeden, kopiejek pięćdziesiąt cztery w Obligach cztero-procentowych. Z téj summy nie będzie wolno sprzedać rubli srebrnych trzy miliony sześćset dziewięćdziesiąt cztery tysiące siedmset, aż po zupełném ukończeniu niniejszéj umowy, lub też w ciągu trwania

нія сего условія, не болѣе какъ одинъ милліонъ пятьсотъ тысячъ рублей, и то чрезъ посредство Банка, съ вознагражденіемъ его однимъ процентомъ за коммисію.

Польскій Банкъ обязывается въ теченіе трехъ лѣтъ, считая съ 19 Апрѣля (1 Мая) с. г., извлечь изъ обращенія всѣ пятипроцентныя казенныя облигаціи трехъ серій, которыя послѣ окончанія тиража перваго полугодія сего года, и за вычетомъ упомянутой суммы тридцать одинъ милліонъ восемьсотъ семьдесятъ тысячъ злотыхъ, остаются къ погашенію въ суммѣ семидесяти милліоновъ шестисотъ семидесяти четырехъ тысячъ четыреста семьдесятъ одинъ и пятьдесятъ восемь сотыхъ злотыхъ, на слѣдующихъ основаніяхъ:

a) Банкъ опубликуетъ: что конверсія будетъ продолжаться съ 19 Апрѣля (1 Мая) тысяча восемьсотъ сорокъ четвертаго года по 20 Марта (1 Апрѣля) тысяча восемьсотъ сорокъ пятаго года, что время это будетъ раздѣлено на періоды, и что каждый періодъ будетъ имѣть опредѣленную цѣну для четырехъ-процентныхъ облигацій, предлагаемыхъ взамѣнъ за пятипроцентныя. Цѣна эта въ началѣ упомянутаго періода не будетъ превышать девяноста за сто, а въ концѣ не превыситъ девяноста трехъ за сто, постепенное же возвышеніе оной въ вышесказанныхъ границахъ, въ теченіе упомянутаго времени, предоставляется усмотрѣнію Польскаго Банка.

b) Еслибы по истеченіи вышеозначеннаго времени остались еще въ обращеніи пятипроцентныя облигаціи, Польскій Банкъ будетъ въ правѣ въ теченіе двухъ слѣдующихъ лѣтъ, то есть по 20 Марта (1 Апрѣля) тысяча восемьсотъ сорокъ седьмаго года, погашать ихъ по нарицательной цѣнѣ, посредствомъ ускоренія сроковъ тиражей и увеличенія суммъ, назначенныхъ въ тиражи для погашенія.

c) Еслибы, не смотря на всѣ усилія извлечь изъ обращенія всѣ пятипроцентныя облигаціи, въ теченіе упомянутыхъ трехъ лѣтъ, сіе не могло быть приведено въ исполненіе, въ такомъ случаѣ Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обезпечиваетъ Банку отсрочку этого времени еще на два года, съ тѣмъ условіемъ, что разница процентовъ за это время между пяти и четырехъ-процентными облигаціями будетъ обременять Польскій Банкъ.

tego układu, najwięcéj rubli srebrnych jeden milion pięćkroć sto tysięcy, i to za pośrednictwem Banku, bonifikując temuż jeden od sta kommissu.

5) Bank Polski obowiązuje się w przeciągu trzech lat, od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) roku bieżącego poczynając, wszystkie Obligi skarbowe pięcio-procentowe trzech seryj, które po odbytém losowaniu pierwszego półrocza roku bieżącego i po odtrąceniu powyższéj summy złotych polskich trzydzieści jeden milionów ośmset siedmdziesiąt tysięcy, w summie złotych polskich siedmdziesiąt milionów, sześćset siedmdziesiąt cztery tysiące, czterysta siedmdziesiąt jeden i pięćdziesiąt ośm części setnych złotego, do umorzenia pozostały, z obiegu wycofać, a to podług zasad następujących:

a) Bank wyda ogłoszenie, że konwersya trwać będzie od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) tysiąc ośmset czterdziestego czwartego roku, do dnia 20 Marca (1 Kwietnia) tysiąc ośmset czterdziestego piątego, że czas ten podzielony będzie na ustępy, że każdy ustęp mieć będzie oznaczoną wartość Obligów cztero-procentowych, w zamian za Obligi pięcio-procentowe ofiarowanych. Wartość ta w początku powyższego terminu nie będzie przenosić dziewięćdziesiąt za sto, a w końcu nie przejdzie dziewięćdziesiąt trzy za sto, jéj jednak stopniowanie w granicy dopiero wyrzeczonéj przez cały przeciąg tego czasu zostawione jest uznaniu Banku Polskiego.

b) Jeżeliby z upływem powyższego terminu pozostały w obiegu Obligi pięcio-procentowe, Bank Polski mocen będzie przez dwa następne lata, to jest aż do dnia 20 Marca (1 Kwietnia) tysiąc ośmset czterdziestego siódmego roku, umarzać je po ich nominalnéj wartości, za pomocą przyspieszonych, co do terminów, i powiększonych, co do funduszu umorzenia, losowań.

6) Gdyby mimo wszelką usilność, wycofanie z obiegu wszystkich Obligów pięcio-procentowych w ciągu powyższych trzech lat, nie dało się do skutku doprowadzić, na ten przypadek Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zapewnia Bankowi przedłużenie tego czasu jeszcze o lat dwa, pod warunkiem, że przez ten czas różnica procentów, zachodząca pomiędzy pięcio i cztero-procentowemi Obligami, idzie na jego ciężar.

7) Еслибы въ теченіе времени, опредѣленнаго на конверсію и оканчивающагося 20 Марта (1 Апрѣля) тысяча восемьсотъ сорокъ пятаго года, извлеченіе изъ обращенія пятипроцентныхъ облигацій не было приведено вполнѣ въ исполненіе, въ такомъ случаѣ число четырехъ-процентныхъ облигацій, соотвѣтствующее цѣнѣ оставшихся въ обращеніи пятипроцентныхъ облигацій, будетъ внесено частью на храненіе въ Коммисію Погашенія государственнаго долга, частью въ Берлинѣ въ Общество морской торговли, за предъявленіемъ Банкомъ въ сказанную Коммисію депозитной квитанціи, и затѣмъ выдача оныхъ можетъ послѣдовать лишь на столько, на сколько будутъ доставляемы вмѣсто ихъ пятипроцентныя облигаціи, или нужныя для ихъ погашенія суммы.

8) Суммы, какія Казна въ силу Высочайшихъ указовъ 26 Марта (7 Апрѣля) и 28 Іюля (9 Августа) 1834 года, а равно 2 (14) Мая 1838 и 11 (23) Марта 1841 года, обязана вносить въ кассу Банка для уплаты процентовъ и погашенія облигацій первой, второй и третьей серій, прекращаются съ производствомъ тиража перваго полугодія текущаго года. Этотъ срокъ есть послѣдній, въ которой вышедшіе въ тиражъ купоны и облигаціи всѣхъ трехъ серій въ порядкѣ, какой соблюдаемъ былъ до сего времени, выплачены за счетъ Казны, и съ этого времени Польскій Банкъ обязанъ представлять особый счетъ. Платежъ процентовъ и погашеніе съ 19 Сентября (1 Октября) сего года, до времени совершеннаго извлеченія изъ обращенія пятипроцентныхъ облигацій всѣхъ трехъ серій, будетъ производимъ за счетъ Банка изъ суммъ, происходящихъ отъ постояннаго дохода одинъ милліонъ двѣсти шестьдесятъ тысячъ рублей серебромъ, о которомъ упомянуто въ первомъ параграфѣ, съ условіемъ, что Банкъ обязывается пополнить недостатокъ, какой бы оказался въ суммѣ, потребной на погашеніе сказанныхъ облигацій первой, второй и третьей серій, соотвѣтственно планамъ этихъ займовъ.

9) Сверхъ того, Польскій Банкъ обязывается пріобрѣсть покупкою отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства въ теченіе четырехъ лѣтъ, начиная съ 19 Апрѣля (1 Мая) с. г., сумму двѣнадцать милліоновъ семьсотъ девять

7) O ileby w czasie na wymianę przeznaczonym, a z dniem 20 Marca (1 Kwietnia) tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku kończącym się, wycofanie Obligów pięcio-procentowych w zupełności do skutku nie doszło, wartość w Obligach cztero-procentowych, odpowiednia pozostałym w obiegu Obligom pięcio-procentowym, złożona będzie w części pod klucz Kommissyi Umorzenia długu krajowego, w części w Berlinie w Kompanii handlu morskiego, za złożeniem przez Bank téjże Kommissyi dowodu depozytowego, i o tyle tylko następnie wydawana, o ile w miejsce jéj Obligi pięcio-procentowe, lub fundusze na ich umorzenie potrzebne, dostarczone będą.

8) Summy, jakie Skarb obowiązany Najwyższemi Ukazami z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) i 28 Lipca (9 Sierpnia) 1834 r., tudzież z dnia 2 (14) Maja 1838 r. i 11 (23) Marca 1841 r. wnosić do Kassy Banku na procentowanie i umorzenie Obligów seryi pierwszéj, drugiéj i trzeciéj, ustają z dopełnioném losowaniem pierwszego półrocza roku bieżącego. Ta rata jest ostatnią, w któréj kupony i Obligi, wylosowane z wszystkich trzech seryj, podług dotychczasowego sposobu na rachunek Skarbu wypłacone będą, i z téj epoki Bank Polski oddzielnie wyrachować się jest obowiązany. Opłata prowizyi i umorzenia od dnia 19 Września (1 Października) roku bieżącego aż do wycofania zupełnego z cyrkulacyi Obligów pięcio-procentowych wszystkich trzech seryj, odbywać się będzie na rachunek Banku z funduszów pochodzących z dochodu stałego jeden milion dwieście sześćdziesiąt tysięcy rubli srebrnych, o którym w pierwszym paragrafie jest mowa, z obowiązkiem, iż Bank doda coby brakowało do funduszu na amortyzacyę tych Obligów pierwszéj, drugiéj i trzeciéj seryj, odpowiednio planom tych pożyczek.

9) Bank Polski obowiązuje się nadto zakupić od Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu w przeciągu lat czterech, od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) roku bieżącego poczynając, summę rubli srebrnych dwanaście milionów siedmset dziewięć tysię-

тысячъ семьсотъ руб. сер. четырехъ-процентными облигаціями, принимая цѣну оныхъ по восьмидесяти семи и двѣ третьихъ за сто. Покупка эта будетъ производиться по мѣсячнымъ срокамъ и въ одинаковыхъ суммахъ, а именно такъ, дабы: съ 19 Апрѣля (1 Мая) 1844 по 19 Апрѣля (1 Мая) 1845 г. пріобрѣтено сумму 4,500,000 руб. сер.; съ 19 Апрѣля (1 Мая) 1845 по 19 Апрѣля (1 Мая) 1846 года пріобрѣтено сумму 3,360,000 руб. сер.; съ 19 Апрѣля (1 Мая) 1846 по 19 Апрѣля (1 Мая) 1847 года пріобрѣтено сумму 3,360,000 руб. сер.; съ 19 Апрѣля (1 Мая) 1847 по 19 Апрѣля (1 Мая) 1848 года пріобрѣтено сумму 1,489,700 руб. сер.

10) Подлежащія выдачѣ на основаніи обязательства, принятаго Банкомъ предыдущею статьею суммы, Банкъ будетъ вносить въ Варшавѣ въ Главное Казначейство Царства Польскаго:

a) польскою монетою, серебряными рублями или русскими кредитными билетами на серебряные рубли;

b) полуимперіялами, считая каждый по пяти рублей пятнадцати копѣекъ;

c) серебряными слитками, считая колонскую гривну чистаго серебра по восьмидесяти шести съ четвертью злотыхъ польскихъ, или по двѣнадцати рублей девяносто три и три четверти копѣекъ серебромъ.

11) Цѣна текущаго купона четырехъ-процентныхъ облигацій, обмѣненныхъ на наличныя деньги, исключительно по день послѣдовавшей уплаты, принадлежитъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

12) Польскій Банкъ можетъ вносить упомянутыя суммы раньше условленныхъ сроковъ, но не иначе, какъ въ серебряныхъ слиткахъ, по цѣнѣ, означенной въ 10-ой статьѣ, получая вмѣсто оныхъ четырехъ-процентныя облигаціи.

13) Еслибы, по внесеніи суммъ за пріобрѣтенныя покупкою по 19 Апрѣля (1 Мая) 1845 года отъ Казны четырехъ-процентныя облигаціи, оказалось затрудненіе, которое угрожало бы потерею при дальнѣйшей продажѣ оныхъ, въ такомъ случаѣ предоставляется Банку, до времени минованія этихъ

cy siedmset w Obligach cztero-procentowych, przyjmując wartość takowych po ośmdziesiąt siedm i dwie trzecie części za sto. Realizacya ta uskuteczniać się będzie w terminach miesięcznych i w równych ratach, a mianowicie tak, aby od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1844 r. do d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1845 r. zrealizowano summę rs. 4,500,000; od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1845 r. do d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1846 r. zrealizowano summę rs. 3,360,000; od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1846 r. do d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1847 r. zrealizowano summę rs. 3,360,000; od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1847 r do dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1848 r. zrealizowano summę rs. 1,489,700.

10) Summy przez Bank, z obowiązku przyjętego artykułem poprzedzającym, wypłacać się mające, wnosić będzie Bank w Warszawie do Kassy Głównéj Królestwa Polskiego:

a) w monecie polskiéj, w rublach srebrnych lub w monecie papierowéj rossyjskiéj na ruble srebrne wystawionéj;

b) w półimperyałach, licząc je po rubli srebrnych pięć kopiejek piętnaście;

c) w sztabach srebrnych, licząc grzywnę kolońską czystego srebra po ośmdziesiąt sześć i jednéj czwartéj złotych polskich, czyli po rubli srebrnych dwanaście kopiejek dziewięćdziesiąt trzy i trzy czwarte.

11) Wartość bieżącego kuponu przy Obligach cztero-procentowych, na gotowiznę zrealizowanych, aż do dnia wyłącznie, w którym wypłata ma miejsce, należy do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

12) Bank Polski mocen jest wnosić powyższe fundusze przed umówionemi terminami, lecz nie inaczéj jak w sztabach srebrnych, po cenie w artykule dziesiątym oznaczonéj, odbierając w zamian Obligi cztero-procentowe.

13) Gdyby po wniesieniu funduszów za nabyte, do dnia 19 Kwietnia (1 Maja) roku tysiąc ośmset czterdziestego piątego, od Skarbu Obligi cztero-procentowe, okazać się miała trudność grożąca stratą w dalszéj onych sprzedaży, w takim razie wolno będzie Bankowi, aż do ustania takowych trudności, za-

затрудненій, пріостановить пріобрѣтеніе ихъ покупкою, а вмѣсто того Банкъ принимаетъ на себя доставить Казнѣ, въ соотвѣтственные сроки, суммы подъ залогъ на время не болѣе одного года, четырехъ-процентныхъ облигацій 10-ю процентами ниже тогдашняго курса и за уплатою процентовъ не болѣе пяти за сто. Въ случаѣ надобности отсрочить еще на годъ возвратъ заключеннаго подъ залогъ займа, Банкъ условится съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства насчетъ дальнѣйшаго размѣра процентовъ или же, буде сія Коммисія пожелаетъ заложенныя облигаціи продать за свой счетъ, тогда продажа оныхъ должна быть произведена посредствомъ Банка, съ вознагражденіемъ его одною третью процента за коммисію.

14) Для пополненія разницы въ платежѣ процентовъ, о которой упомянуто въ восьмой статьѣ, получитъ Польскій Банкъ за коммисію одинъ со ста отъ всей нарицательной суммы четырехъ-процентныхъ облигацій. Счетъ за эту коммисію будетъ регулироваться при каждомъ обмѣнѣ пятипроцентныхъ облигацій на четырехъ-процентныя, а равно при каждомъ платежѣ, производимомъ на основаніи 9-ой статьи.

15) Четырехъ-процентныя облигаціи и принадлежащіе къ нимъ купоны будутъ заготовлены на фабрикѣ Банковыхъ билетовъ по формѣ, упомянутой во второй статьѣ. Проистекающіе отъ того расходы, а также издержки по заготовленію дальнѣйшихъ купоновъ, будутъ возвращены Банку Казною Царства по предъявленіи подробнаго счета.

16) Четырехъ-процентныя облигаціи будутъ принимаемы въ постоянные и кратковременные залоги и на всякія другія назначенія наравнѣ со всѣми другими польскими и русскими публичными фондами. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства озаботится о томъ, дабы онѣ были принимаемы подобнымъ же образомъ и въ Русской Имперіи.

17) Въ пользу Польскаго Банка предоставляется то, что еслибы, по какимъ либо случаямъ, курсы публичныхъ фондовъ первостепенныхъ Государствъ понизились на Европейскихъ биржахъ болѣе пяти со ста, ниже курса, который они имѣли по средней цѣнѣ въ теченіе Января мѣсяца 1844 года, въ та-

wiesić ich realizacyę, a natomiast Bank bierze obowiązek postarać się o dostarczenie dla Skarbu odpowiednich terminom funduszów, zastawiając najdłużéj na rok jeden Obligi cztero-procentowe o dziesięć od sta niżéj ówczesnego kursu i za opłatą prowizyi nie wyższéj nad pięć od sta. W przypadku potrzeby przedłużenia na rok drugi terminu zwrotu pożyczki, na zastaw zaciągniętéj, Bank umówi się z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu o dalszą stopę procentów i albo gdyby taż Kommissya Obligi zastawione na swój rachunek sprzedać chciała, wtedy sprzedaż za pośrednictwem Banku, bonifikując temuż jedną trzecią od sta kommissu, uskuteczniać się powinna.

14) Celem pokrycia różnicy w opłacie prowizyi, o któréj w artykule ósmym jest mowa, otrzyma Bank Polski kommiss jeden od sta w stosunku do całkowitéj nominalnéj summy Obligów cztero-procentowych. Rachunek tego kommissu regulować się będzie przy każdéj wymianie Obligów pięcio-procentowych na cztero-procentowe, jakoteż przy każdéj z artykułu dziewiątego pochodzącéj wypłacie.

15) Obligi cztero-procentowe i kupony do nich potrzebne, wygotowane będą w fabryce biletów Bankowych, podług wzoru w artykule drugim wzmiankowanego. Koszta ztąd wynikłe, jakoteż koszta sporządzić się mających dalszych kuponów, powrócone będą Bankowi ze Skarbu Królestwa, za złożeniem szczegółowego rachunku.

16) Obligi cztero-procentowe przyjmowane będą na kaucye, vadia i wszelkie inne użytki w równi ze wszystkiemi innemi papierami publicznemi, polskiemi i rossyjskiemi. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przyłoży starania, aby je przyjmowano podobnież w Cesarstwie Rossyjskiém.

17) Bank Polski otrzymuje zapewnienie, że gdyby przez jakiekolwiek wypadki kursa papierów publicznych pierwszych Mocarstw miały spaść na giełdach Europejskich, więcéj jak o pięć od sta niżéj kursu, jaki miały w przecięciu w ciągu miesiąca Stycznia tysiąc ósmset czterdziestego czwartego roku,

комъ случаѣ Банкъ въ правѣ пріостановить платежи, слѣдующіе за облигаціи, пріобрѣтеніе которыхъ покупкою онъ принялъ на себя, до тѣхъ поръ, пока курсы не поправятся и не возвратятся въ прежнее состояніе.

Настоящее условіе будетъ представлено на утвержденіе Совѣта Управленія, и только, по воспослѣдованіи таковаго, возымѣетъ обязательную силу.

Варшава, 18 (30) Марта 1844 года.

Предсѣдатель Польскаго Банка, Тайный Совѣтникъ
(подписано) *Тымовскій.*

Nº 29,954.

wtenczas wolno będzie Bankowi wstrzymać wypłaty należne za Obligi, których się zrelizowania podjął, póty, póki się kursa nie poprawią i do poprzedniego nie powrócą stanu.

Umowa niniejsza przedstawiona będzie pod zatwierdzenie Rady Administracyjnéj i dopiero, gdy takowe nastąpi, stanie się obowiązującą.

Warszawa, dnia 18 (30) Marca 1844 r.

Prezes Banku Polskiego, Radca Tajny

(podpisano) *J. Tymowski.*

Nº 29,954.

Приложенie 2-е къ N° 30-му.

Табель погашенія займа 28,636,500 рублей серебромъ въ 4-процентныхъ Казенныхъ облигаціяхъ въ 61 годъ, съ 1 Октября 1844 по 1 Апрѣля 1905 года.

Годъ Rok		Полугодичные сроки Termina półroczne	Казна выплачиваетъ Skarb opłaca	Въ одномъ W jednêm на уплату 2 процентовъ na prowizyę 2%, Рубли	коп.	1/100
1844	1	1 Октября Październ.	630,000	572,730	„	„
1845	2	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	571,584	60	„
—	3	1 Октября Październ.	630,000	570,416	29	20
1846	4	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	569,224	61	78
—	5	1 Октября Październ.	630,000	568,009	11	01
1847	6	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	566,769	29	23
—	7	1 Октября Październ.	630,000	565,504	67	82
1848	8	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	564,214	77	18
—	9	1 Октября Październ.	630,000	562,899	06	72
1849	10	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	561,557	04	85
—	11	1 Октября Październ.	630,000	560,180	18	95
1850	12	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	558,791	95	33
—	13	1 Октября Październ.	630,000	557,367	79	24
1851	14	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	555,915	14	82
—	15	1 Октября Październ.	630,000	554,433	45	12
1852	16	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	552,922	12	02
—	17	1 Октября Październ.	630,000	551,380	56	26
1853	18	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	549,808	17	39
—	19	1 Октября Październ.	630,000	548,204	33	73
1854	20	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	546,568	42	41
—	21	1 Октября Październ.	630,000	544,899	79	26
1855	22	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	543,197	78	84
—	23	1 Октября Październ.	630,000	541,461	74	42
1856	24	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	539,690	97	91
—	25	1 Октября Październ.	630,000	537,884	79	87
1857	26	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	536,042	49	46
—	27	1 Октября Październ.	630,000	534,163	34	45

2-gi Annex do N° 30-go.

Tabella umorzenia pożyczki 28,636,500 rubli srebrem w Obligach skarbowych 4-procentowych, w 61 latach, od 1 Października 1844 r. do 1 Kwietnia 1905 r.

полугодіи półroczu								
на возвратъ въ капиталъ na kapitał			Погашено вмѣстѣ съ предыдущимъ полугодіемъ Umorzono łącznie z poprzedniém półroczem			Остается къ погашенію въ концѣ полугодія Pozostaje do umorzenia w końcu półrocza		
Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100
57,270	"	"	57,270	"	"	28,579,230	"	"
58,415	40	"	115,685	40	"	28,520,814	60	"
59,583	70	80	175,269	10	08	28,461,230	89	02
60,775	38	22	236,044	49	02	28,400,455	50	98
61,990	88	99	298,035	38	01	28,338,464	61	99
63,230	70	77	361,266	08	78	28,275,233	91	22
64,495	32	18	425,761	40	96	28,210,738	59	04
65,785	22	82	491,546	63	78	28,144,953	36	22
67,100	93	28	558,647	57	06	28,077,852	42	94
68,442	95	15	627,090	52	21	28,009,409	47	79
69,811	81	5	696,902	33	26	27,939,597	66	74
71,208	04	67	768,110	37	93	27,868,389	62	07
72,632	20	76	840,742	58	69	27,795,757	41	31
74,084	85	18	914,827	43	87	27,721,672	56	13
75,566	54	88	990,393	98	75	27,646,106	01	25
77,077	87	98	1,067,471	86	73	27,569,028	13	27
78,619	43	74	1,146,091	30	47	27,490,408	69	53
80,191	82	61	1,226,283	13	08	27,410,216	86	92
81,795	66	27	1,308,078	79	35	27,328,421	20	65
83,431	57	59	1,391,510	36	94	27,244,989	63	06
85,100	20	74	1,476,610	57	68	27,159,889	42	32
86,802	21	16	1,563,412	78	84	27,073,087	21	16
88,538	25	58	1,651,951	04	42	26,984,548	95	58
90,309	02	09	1,742,260	06	51	26,894,239	93	49
92,115	20	13	1,834,375	26	64	26,802,124	73	36
93,957	50	54	1,928,332	77	18	26,708,167	22	82
95,836	65	55	2,024,169	42	73	26,612,330	57	27

Годъ Rok		Полугодичные сроки Termina półroczne	Въ одномъ W jedném			
			Казна выплачиваетъ Skarb opłaca	на уплату 2 процентовъ na prowizyę 2%		
				Рубли	коп.	1/100
1858	28	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	532,246	61	14
—	29	1 Октября Październ.	630,000	530,291	54	36
1859	30	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	528,297	57	45
—	31	1 Октября Październ.	630,000	526,263	32	20
1860	32	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	524,188	58	84
—	33	1 Октября Październ.	630,000	522,072	36	02
1861	34	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	519,913	80	74
—	35	1 Октября Październ.	630,000	517,712	08	36
1862	36	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	515,466	32	52
—	37	1 Октября Październ.	630,000	513,175	65	17
1863	38	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	510,839	16	48
—	39	1 Октября Październ.	630,000	508,455	94	81
1864	40	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	506,025	06	70
—	41	1 Октября Październ.	630,000	503,545	56	84
1865	42	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	501,016	47	97
—	43	1 Октября Październ.	630,000	498,436	80	93
1866	44	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	495,805	54	55
—	45	1 Октября Październ.	630,000	493,121	65	65
1867	46	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	490,384	08	96
—	47	1 Октября Październ.	630,000	487,591	77	13
1868	48	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	484,743	60	68
—	49	1 Октября Październ.	630,000	481,838	47	89
1869	50	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	478,875	24	85
—	51	1 Октября Październ.	630,000	475,852	75	35
1870	52	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	472,769	80	85
—	53	1 Октября Październ.	630,000	469,625	20	47
1871	54	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	466,417	70	88
—	55	1 Октября Październ.	630,000	463,146	06	30
1872	56	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	459,808	98	42
—	57	1 Октября Październ.	630,000	456,405	16	39
1873	58	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	452,933	26	72
—	59	1 Октября Październ.	630,000	449,391	93	25
1874	60	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	445,679	77	12
—	61	1 Октября Październ.	630,000	442,093	36	66

полугодія półroczu			Погашено вмѣстѣ съ предыдущимъ полугодіемъ Umorzono łącznie z poprzedniém półroczem			Остается къ погашенію въ концѣ полугодія Pozostaje do umorzenia w końcu półrocza		
на возвратъ въ капиталъ na kapitał								
Рубли	коп.	$^1/_{100}$	Рубли	коп.	$^1/_{100}$	Рубли	коп.	$^1/_{100}$
97,753	38	86	2,121,922	81	59	26,514,577	18	41
99,708	45	64	2,221,631	27	23	26,414,868	72	77
101,702	62	55	2,323,333	89	78	26,313,166	10	22
103,736	67	80	2,427,070	57	58	26,209,429	42	42
105,811	41	16	2,532,881	98	74	26,103,618	01	26
107,927	63	98	2,640,809	62	72	25,995,690	37	28
110,086	19	26	2,750,895	81	98	25,885,604	18	02
112,287	91	64	2,863,183	73	62	25,773,316	26	38
114,533	67	48	2,977,717	41	10	25,658,782	58	90
116,824	34	83	3,094,541	75	93	25,541,958	24	07
119,160	83	52	3,213,702	59	45	25,422,797	40	55
121,544	05	18	3,335,246	64	63	25,301,253	35	37
123,974	93	30	3,459,221	57	93	25,177,278	42	07
126,454	43	16	3,585,676	01	09	25,050,825	98	91
128,983	52	03	3,714,659	53	12	24,921,840	46	88
131,563	19	07	3,846,222	72	19	24,790,277	27	81
134,194	45	45	3,980,417	17	64	24,656,082	82	36
136,878	34	35	4,117,295	51	99	24,519,204	48	01
139,615	91	04	4,256,911	43	03	24,379,588	56	97
142,408	22	87	4,399,319	65	90	24,237,180	34	10
145,256	39	32	4,544,576	05	22	24,091,923	94	78
148,161	52	11	4,692,737	57	33	23,943,762	42	67
151,124	75	15	4,843,862	32	48	23,792,637	67	52
154,147	24	65	4,998,009	57	13	23,638,490	42	87
157,230	19	15	5,155,239	76	28	23,481,260	23	72
160,374	79	53	5,315,614	55	81	23,320,885	44	19
163,582	29	12	5,479,196	84	93	23,157,303	15	07
166,853	93	70	5,646,050	78	63	22,990,449	21	37
170,191	01	58	5,816,241	80	21	22,820,258	19	79
173,594	83	61	5,989,836	63	82	22,646,663	36	18
177,063	73	28	6,166,903	37	10	22,469,596	62	90
180,608	06	75	6,347,511	43	85	22,288,988	56	15
184,320	22	88	6,531,831	66	73	22,104,668	33	27
187,906	63	34	6,719,738	30	07	21,916,761	69	93

Годъ Rok		Полугодичные сроки Termina półroczne	Въ одномъ W jedném			
			Казна выплачиваетъ Skarb opłaca	на уплату 2 процентовъ na prowizyę 2%		
				Рубли	коп.	1/100
1875	62	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	438,335	23	40
—	63	1 Октября Październ.	630,000	434,501	93	86
1876	64	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	430,591	97	74
—	65	1 Октября Październ.	630,000	426,603	81	70
1877	66	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	422,535	89	33
—	67	1 Октября Październ.	630,000	418,386	61	12
1878	68	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	414,154	34	34
—	69	1 Октября Październ.	630,000	409,837	43	02
1879	70	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	405,434	17	88
—	71	1 Октября Październ.	630,000	400,942	86	24
1880	72	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	396,361	71	97
—	73	1 Октября Październ.	630,000	391,688	95	41
1881	74	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	386,922	73	31
—	75	1 Октября Październ.	630,000	382,061	18	78
1882	76	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	377,102	41	16
—	77	1 Октября Październ.	630,000	372,044	45	98
1883	78	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	366,885	34	90
—	79	1 Октября Październ.	630,000	361,623	05	60
1884	80	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	356,255	51	71
—	81	1 Октября Październ.	630,000	350,780	62	75
1885	82	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	345,196	24	00
—	83	1 Октября Październ.	630,000	339,500	16	48
1886	84	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	333,690	16	81
—	85	1 Октября Październ.	630,000	327,763	97	14
1887	86	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	321,719	25	09
—	87	1 Октября Październ.	630,000	315,553	63	59
1888	88	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	309,264	70	86
—	89	1 Октября Październ.	630,000	302,850	00	28
1889	90	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	296,307	00	28
—	91	1 Октября Październ.	630,000	289,633	14	29
1890	92	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	282,825	80	58
—	93	1 Октября Październ.	630,000	275,882	32	19
1891	94	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	268,799	96	83
—	95	1 Октября Październ.	630,000	261,575	96	77

полугодія półrocza			Погашено вмѣстѣ съ предыдущимъ полугодіемъ Umorzono łącznie z poprzedniém półroczem			Остается къ погашенію въ концѣ полугодія Pozostaje do umorzenia w końcu półrocza		
на возвратъ въ капиталъ na kapitał								
Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100
191,664	76	60	6,911,403	06	67	21,725,096	93	33
195,498	06	14	7,106,901	12	81	21,529,598	87	19
199,408	02	26	7,306,309	15	07	21,330,190	84	93
203,396	18	30	7,509,705	33	37	21,126,794	66	63
207,464	10	67	7,717,169	44	04	20,919,330	55	96
211,613	38	88	7,928,782	82	92	20,707,717	17	08
215,845	65	66	8,144,628	48	56	20,491,871	51	42
220,162	56	98	8,364,791	05	56	20,271,708	94	44
224,565	82	12	8,589,356	87	68	20,047,143	12	32
229,057	13	76	8,818,414	01	44	19,818,085	98	56
233,638	28	03	9,052,052	29	47	19,584,447	70	53
238,311	04	59	9,290,363	34	06	19,346,136	65	94
243,077	26	69	9,533,440	60	75	19,103,059	39	25
247,938	81	22	9,781,379	41	97	18,855,120	58	03
252,897	58	84	10,034,277	00	81	18,602,222	96	19
257,955	54	02	10,292,232	54	83	18,344,267	45	17
263,114	65	01	10,555,347	19	93	18,081,152	80	07
268,376	94	40	10,823,724	14	33	17,812,775	85	67
273,744	48	29	11,097,468	62	62	17,539,031	37	38
279,219	37	25	11,376,687	99	87	17,259,812	00	13
284,803	76	00	11,661,491	75	87	16,975,008	24	13
290,499	83	52	11,951,991	59	39	16,684,508	40	61
296,309	83	19	12,248,301	42	58	16,388,198	57	42
302,236	02	86	12,550,537	45	44	16,085,962	54	56
308,280	74	91	12,858,818	20	35	15,777,681	79	65
314,446	36	41	13,173,264	56	76	15,463,235	43	24
320,735	29	14	13,493,999	85	90	15,142,500	24	10
327,149	99	72	13,821,149	85	62	14,815,350	14	38
333,692	99	72	14,154,842	85	34	14,481,657	14	66
340,366	85	71	14,495,209	71	05	14,141,290	28	95
347,174	19	42	14,842,383	90	47	13,794,116	09	53
354,117	67	81	15,196,501	58	28	13,439,998	41	72
361,200	03	17	15,557,701	61	45	13,078,798	38	55
368,424	00	23	15,926,125	64	68	12,710,374	35	32

Годъ Rok		Полугодичные сроки Termina półroczne	Въ одномъ W jedném			
			Казна выплачиваетъ Skarb opłaca	на уплату 2 процентовъ na prowizyę 2%		
				Рубли	коп.	1/100
1892	96	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	254,207	48	70
—	97	1 Октября Październ.	630,000	246,691	63	68
1893	98	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	239,025	46	95
—	99	1 Октября Październ.	630,000	231,205	97	89
1894	100	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	223,230	09	85
—	101	1 Октября Październ.	630,000	215,094	70	04
1895	102	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	206,796	59	44
—	103	1 Октября Październ.	630,000	198,332	52	63
1896	104	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	189,699	17	69
—	105	1 Октября Październ.	630,000	180,893	16	04
1897	106	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	171,911	02	36
—	107	1 Октября Październ.	630,000	162,749	24	41
1898	108	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	153,404	22	90
—	109	1 Октября Październ.	630,000	143,872	31	35
1899	110	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	134,149	75	98
—	111	1 Октября Październ.	630,000	124,232	75	50
1900	112	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	114,117	41	01
—	113	1 Октября Październ.	630,000	103,799	75	83
1901	114	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	93,275	75	35
—	115	1 Октября Październ.	630,000	82,541	26	85
1902	116	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	71,592	09	39
—	117	1 Октября Październ.	630,000	60,423	93	58
1903	118	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	49,032	41	45
—	119	1 Октября Październ.	630,000	37,413	06	28
1904	120	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	25,561	32	41
—	121	1 Октября Październ.	630,000	13,427	55	05
1905	122	1 Апрѣля Kwietnia	630,000	1,142	00	13

полугодіи półrocza			Погашено вмѣстѣ съ предыдущимъ полугодіемъ Umorzono łącznie z poprzedniém półroczem			Остается къ погашенію въ концѣ полугодія Pozostaje do umorzenia w końcu półrocza		
на возвратъ въ капиталъ na kapitał								
Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100	Рубли	коп.	1/100
375,792	51	30	16,301,918	15	98	12,334,581	84	02
383,308	36	32	16,685,226	52	30	11,951,273	47	70
390,974	53	05	17,076,201	05	35	11,560,298	94	65
398,794	02	11	17,474,995	07	46	11,161,504	92	54
406,769	90	15	17,881,764	97	61	10,754,735	02	39
414,905	29	96	18,296,670	27	57	10,339,829	72	43
423,203	40	56	18,719,873	68	13	9,916,626	31	87
431,667	47	57	19,151,541	15	50	9,484,958	84	50
440,300	82	31	19,591,841	97	81	9,044,658	02	19
449,106	83	96	20,043,948	81	77	8,595,551	18	23
458,088	97	64	20,499,037	79	41	8,137,462	20	59
467,250	75	59	20,966,288	55	00	7,670,211	45	00
476,595	71	10	21,442,884	32	10	7,193,615	67	90
486,127	68	65	21,929,012	00	75	6,707,487	99	25
495,850	24	02	22,424,862	24	77	6,211,637	75	23
505,767	24	50	22,930,629	49	27	5,705,870	50	73
515,882	58	99	23,446,512	08	26	5,189,987	91	74
526,200	24	17	23,972,712	32	43	4,663,787	67	57
536,724	24	65	24,509,436	57	08	4,127,063	42	92
547,458	73	15	25,056,895	30	23	3,579,604	69	77
558,407	90	61	25,615,303	20	84	3,021,196	79	16
569,576	06	42	26,184,879	27	26	2,451,620	72	74
580,967	58	55	26,765,846	85	81	1,870,653	14	19
592,586	93	72	27,358,433	79	53	1,278,066	20	47
604,438	67	59	27,962,872	47	12	673,627	52	88
616,527	45	95	28,579,399	93	07	57,100	06	93
57,100	06	93	28,636,500	—	—	—	—	—

Приложеніе 3-е къ № 30-му.

Инструкція о порядкѣ дѣйствія при выдачѣ, тиражѣ, уплатѣ и погашеніи четырехъ-процентныхъ казенныхъ облигацій.

Въ развитіе Высочайшаго указа 29 Февраля (12 Марта) сего года объ изъятіи изъ обращенія всѣхъ пятипроцентныхъ казенныхъ облигацій или обмѣномъ ихъ на имѣющія быть вновь выпущенными четырехъ-процентныя казенныя облигаціи, или посредствомъ выкупа оныхъ на наличныя деньги по нарицательной цѣнѣ, каковая операція поручена Банку подъ надзоромъ Коммисіи Погашенія Государственнаго Долга Царства Польскаго, Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановляетъ слѣдующее:

ГЛАВА 1.

О количествѣ и формѣ четырехъ-процентныхъ облигацій.

Ст. 1.

Разрѣшается Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства выпустить 166,365 штукъ четырехъ-процентныхъ облигацій на сумму 28,636,500 руб. сер., а именно:

по 500 руб. сер.	20,000 штукъ,
— 150 — —	80,000 —
— 100 — —	66,365 — ;

всѣ отъ 20 Марта (1 Апрѣля) 1844 года. Облигаціи эти снабжены 20-ю полугодичными купонами и талономъ, за предъявленіемъ котораго выданы будутъ купоны на слѣдующіе годы.

Ст. 2.

Всѣ три рода четырехъ-процентныхъ облигацій должны имѣть одинаковую форму, согласно представленному Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства образцу, и будутъ различаться между собою только цвѣтомъ столбца, раздѣляющаго купонный листъ, то есть: что купоны 500-рублевыхъ облигацій будутъ отмѣчены синимъ, 150-рублевыхъ — розовымъ, а 100-рублевыхъ — орѣховымъ цвѣтомъ.

3-ci Annex do N⁰ 30-go.

INSTRUKCYA, PRZEPISUJĄCA SPOSÓB POSTĘPOWANIA PRZY WYDANIU, LOSOWANIU, WYPŁACIE I UMARZANIU OBLIGÓW SKARBOWYCH 4-RO PROCENTOWYCH.

W rozwinięciu NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 29 Lutego (12 Marca) r. b. względem wyjęcia z obiegu wszystkich Obligów skarbowych 5-cio procentowych, bądź przez ich wymianę na Obligi skarbowe 4-ro procentowe, nowo wystawić się mające, bądź przez spłacenie gotowizną ich imiennéj wartości, która to czynność Bankowi Polskiemu, pod kontrollą Kommissyi Umorzenia długu krajowego, poruczoną została, Rada Administracyjna, na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, stanowi co następuje:

TYTUŁ I.

O ilości i formie Obligów 4-ro procentowych.

Art. 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną jest do wystawienia 166,365 sztuk Obligów 4-ro procentowych, na summę rubli srebrnych 28,636,500, mianowicie:

po 500 rubli srebrnych sztuk 20,000,
po 150 — — — 80,000,
po 100 — — — 66,365,

wszystkie pod dniem 20 Marca (1 Kwietnia) 1844 r. Obligi te opatrzone 20 półrocznemi kuponami i talonem, za złożeniem którego kupony na dalsze lata wydawane będą.

Art. 2.

Wszystkie trzy rodzaje Obligów 4-ro procentowych mają mieć jednostajną formę, według przedstawionego przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wzoru, jedynie tylko kolor kolumny, przedzielającéj arkusz kuponów, odróżniać je będzie, to jest: że kupony Obligów na rsr. 500 odznaczone zostaną kolorem niebieskim, na rsr. 150 kolorem różowym, na rsr. 100 kolorem orzechowym.

ГЛАВА II.

О суммѣ, назначенной на погашеніе облигацій и уплату процентовъ.

Ст. 3.

Согласно Высочайшему указу, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства ежегодно будетъ помѣщать въ бюджетѣ предъ всѣми другими расходами 1,260,000 руб. сер., которые будетъ вносить въ кассу Польскаго Банка въ два полугодичные срока по 630,000 руб. сер., а именно: 1-го Марта и 1-го Сентября каждаго года; слѣдовательно Польскій Банкъ обязанъ строго наблюдать за своевременными взносами этой суммы, а Коммисія Погашенія Государственнаго Долга имѣть за нею надлежащее наблюденіе.

ГЛАВА III.

О тиражѣ четырехъ-процентныхъ казенныхъ облигацій.

Ст. 4.

За три дня до срока, назначеннаго для тиража казенныхъ облигацій, Польскій Банкъ въ публичномъ засѣданіи займется, въ присутствіи депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія и Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, приготовленіемъ нумеровъ, назначенныхъ въ тиражъ.

Такъ какъ четырехъ-процентные облигаціи будутъ выпущены штуками въ листахъ по пятисотъ, ста пятидесяти и ста рублей, то и раздѣленіе нумеровъ, которыми будутъ означены тѣ же облигаціи каждаго отдѣла, послѣдуетъ на три части, такъ что особо будутъ приведены въ порядокъ нумера облигацій въ пятьсотъ, сто пятьдесятъ и сто рублей; за тѣмъ каждый нумеръ особо будетъ свернутъ и вложенъ въ игольникъ, приготовленные же такимъ образомъ игольники съ нумерами каждаго отдѣленія будутъ помѣщены въ трехъ отдѣльныхъ прозрачныхъ колесахъ, изъ которыхъ каждое будетъ заперто тремя ключами и снабжено тремя печатями, а именно: печатью Банка, Коммисіи Погашенія и Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. О времени сказаннаго засѣданія слѣдуетъ объявить ко всеобщему свѣдѣнію въ газетахъ и выставить надлежащія объявленія въ Конторѣ Польскаго Банка и на Варшавской биржѣ.

TYTUŁ II.

O funduszu na umarzanie i procentowanie Obligów przeznaczonym.

Art. 3.

Stosownie do Najwyższego Ukazu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu umieszczać będzie corocznie na budżecie, przed wszystkiemi innemi wydatkami, rsr. 1,260,000, które wnosić będzie do kassy Banku Polskiego w dwóch półrocznych ratach po rsr. 630,000, w dniach 1 Marca i 1 Września każdego roku; Bank Polski zatém obowiązany jest pilnować ściśle terminu wpływów tego funduszu, a Kommissya Umorzenia długu krajowego rozciągnie nad nim swą kontrollę.

TYTUŁ III.

O losowaniu Obligów skarbowych cztero-procentowych.

Art. 4.

Na trzy dni przed terminem, do losowania Obligów skarbowych przeznaczonym, Bank Polski, na publiczném posiedzeniu, zajmie się w obec delegowanych z Kommissyi Umorzenia i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przygotowaniem numerów, losować się mających.

Ponieważ Obligi 4-ro procentowe wystawione będą w sztukach na pięćset, sto pięćdziesiąt i sto rubli, przeto też i podział numerów, któremi też Obligi każdego oddziału oznaczone zostaną, na trzy części nastąpi, tak, że oddzielnie uporządkowane zostaną numera Obligów pięćset, sto pięćdziesiąt i sto rublowych; poczém każdy numer osobny zwinięty i w igielnik włożony będzie, a igielniki z numerami każdego oddziału tak przygotowane, umieszczone będą w trzech osobnych kołach przezroczystych, z których każde na trzy klucze zamknięte i trzema pieczęciami opatrzone zostanie, a mianowicie: pieczęcią Banku, Kommissyi Umorzenia i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. O terminie posiedzenia tego publiczność zawiadomioną być powinna przez pisma urzędowe i przez wywieszenie stosownego ogłoszenia w Kantorze Banku Polskiego i na giełdzie Warszawskiéj.

Ст. 5.

10-го Марта и 10-го Сентября каждаго года, или, въ случаѣ приходящагося въ этотъ день праздника, на слѣдующій день, всегда въ 10 часовъ утра будетъ начинаться въ одной изъ Банковыхъ залъ публичный тиражъ облигацій въ присутствіи депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія и Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Дѣйствіе это начинается со снятія печатей съ колесъ, и затѣмъ производится тиражъ такимъ же порядкомъ, какой соблюдался донынѣ при тиражѣ пятипроцентныхъ облигацій, вынимая изъ каждаго колеса число нумеровъ, соотвѣтствующее суммѣ, какая, по соразмѣрному раздѣлу общаго фонда погашенія, прійдется на сумму, остающуюся къ погашенію въ каждомъ изъ трехъ родовъ казенныхъ облигацій. Послѣ того о вышеозначенномъ дѣйствіи будетъ составленъ протоколъ, о результатѣ онаго будетъ немедленно объявлено въ газетахъ, а также выставлено объявленіе на Варшавской биржѣ и въ Конторѣ Польскаго Банка.

Ст. 6.

Еслибы тиражъ не могъ быть конченъ въ одинъ день, то онъ будетъ отсроченъ до слѣдующаго дня, и такъ далѣе, до времени совершеннаго исчерпанія назначенныхъ въ тиражъ нумеровъ. Послѣ окончанія каждодневнаго тиража, колеса будутъ вновь заперты и снабжены печатями.

Ст. 7.

По окончаніи тиража и исчисленіи, сколько въ колесахъ должно остаться нумеровъ, таковыя будутъ пересчитаны и вложены въ три отдѣльные сундука, каждый за тремя печатями и тремя ключами: Банка, Коммисіи Погашенія и Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, съ составленіемъ о семъ протокола.

Ст. 8.

Съ наступленіемъ означеннаго въ 4-ой статьѣ дня можно будетъ, въ отношеніи подлежащихъ тиражу нумеровъ, ограничиться повѣркою количества нумеровъ, находящихся въ сундукахъ при вскрытіи ихъ, съ составленнымъ при вложеніи этихъ нумеровъ протоколомъ, и затѣмъ перенести оные въ назначенные для тиража колеса. Впрочемъ депутаты отъ

Art. 5.

W dniach 10 Marca i 10 Września każdego roku, lub, w razie przypadającego święta, dnia następnego, zawsze o godzinie 10 z rana, rozpoczynać się będzie w jednéj z sal Bankowych publiczne ciągnienie losem Obligów, a to w obecności delegowanych z Kommissyi Umorzenia i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu. Czynność ta zacznie się od zdjęcia pieczęci z kół, następnie uskutecznioném zostanie ciągnienie w sposób przy losowaniu Obligów 5-cio procentowych dotąd używany, wyciągając z każdego koła ilość numerów odpowiednią summie, jaka z proporcyonalnego rozdziału ogólnego funduszu umorzenia wypadnie na summę, w każdym z trzech gatunków Obligów skarbowych, do umorzenia pozostałą. Poczém powyższéj czynności spisany zostanie protokół, a jéj wypadek niezwłocznie do pism publicznych i przez wywieszenie na giełdzie Warszawskiéj, tudzież w Kantorze Banku Polskiego, podany będzie.

Art. 6.

Gdyby ciągnienie w jednym dniu ukończyć się nie mogło, odroczoném zostanie do dnia następnego, i tak daléj, aż do zupełnego wyczerpania numerów, do losowania przeznaczonych. Po ukończeniu każdodziennego ciągnienia, koła na nowo zamknięte i pieczęciami opatrzone zostaną.

Art. 7.

Po ukończeniu ciągnienia i wyrachowaniu, ile numerów w kołach pozostać winno, takowe przeliczone będą i złożone w trzech oddzielnych skrzyniach, każda pod trzema pieczęciami i trzema kluczami: Banku, Kommissyi Umorzenia i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, czego wszystkiego sporządzony zostanie protokół.

Art. 8.

Przy nadejściu dnia artykułem 4-m oznaczonego, względem numerów mających ulegać losowaniu, można będzie poprzestać na sprawdzeniu ilości numerów, znajdujących się w skrzyniach przy ich otwarciu, a to stosownie do protokółu przy złożeniu tych numerów spisanego i następnie przenieść takowe do kół, na ciągnienie przeznaczonych. Wszelako delego-

Коммисіи Покашенія и Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства могутъ во всякое время потребовать повѣрки находящихся въ игольникахъ нумеровъ съ вѣдомостію не вышедшимъ въ тиражъ облигаціямъ, которую Банкъ обязанъ имъ представить.

ГЛАВА IV.

Объ уплатѣ вышедшихъ въ тиражъ облигацій и погашеніи оныхъ.

Ст. 9.

Начиная съ 1-го Апрѣля по 1-е Октября каждаго года, Польскій Банкъ, въ дни и часы, въ которые открыта его касса, будетъ выплачивать монетою Царства предъявителямъ вышедшихъ въ тиражъ облигацій причитающіяся за оныя суммы, безъ малѣйшаго замедленія и вычета. Владѣлецъ вышедшей въ тиражъ облигаціи обязанъ представить таковую съ надлежащими купонами, буде же котораго изъ нихъ не окажется, то причитающаяся за оный сумма будетъ вычтена изъ самаго капитала.

Ст. 10.

При выплатѣ, предъявитель вышедшей въ тиражъ облигаціи роспишется на той же самой облигаціи въ полученіи причитающейся суммы. Если онъ неграмотный, то уплата должна послѣдовать въ присутствіи агента размѣна, который долженъ росписаться на квитанціи.

Передъ каждымъ срокомъ, назначеннымъ на уплату облигацій, Банкъ представитъ Коммисіи Погашенія вѣдомость вышедшимъ прежде въ тиражъ облигаціямъ, за уплатою коихъ владѣльцы еще не явились.

Вѣдомость эта будетъ также объявлена во всеобщее свѣдѣніе посредствомъ офиціальной газеты Царства и посредствомъ выставленія оной на биржѣ и въ Банковой Конторѣ.

Ст. 11.

Польскій Банкъ 1-го Мая и 1-го Ноября каждаго года будетъ представлять въ Коммисію Погашенія вѣдомости выплаченнымъ въ каждомъ истекшемъ полугодіи облигаціямъ и купонамъ, вмѣстѣ съ разрѣзанными пополамъ облигаціями и погашенными купонами; Коммисія же Погашенія разрѣзан-

wani z Kommissyi Umorzenia i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, mogą zażądać w każdym czasie sprawdzenia numerów, w igielnikach się znajdujących, z wykazem Obligów niewylosowanych, który Bank okazać im winien.

TYTUŁ IV.

O wypłacaniu Obligów wylosowanych i ich umarzaniu.

Art. 9.

Począwszy od dnia 1 Kwietnia i 1 Października każdego roku, Bank Polski, w dniach i godzinach otwarcia swéj kassy, wypłacać będzie okazicielom wylosowanych Obligów summy, na nie przypadające, a to bez żadnéj zwłoki i potrącenia, w monecie krajowéj.

Posiadacz Obligu wylosowanego obowiązany jest złożyć go z właściwemi kuponami, jeżeliby zaś którego brakowało, potrąci się za niego należność z samego kapitału.

Art. 10.

Przy wypłacie, okaziciel Obligu wylosowanego kwitować będzie z odebranéj należności na tymże samym Obligu. Jeżeliby pisać nie umiał, wypłata nastąpić powinna w obecności Ajenta zmiany, który kwit podpisze.

Przed każdym terminem, na spłacenie Obligów przeznaczonym, Bank przedstawi Kommissyi Umorzenia wykaz tabellaryczny Obligów poprzednio wylosowanych, po których wypłatę właściciele jeszcze się nie zgłosili.

Wykaz ten zarazem podany zostanie do wiadomości publicznéj, za pośrednictwem Gazety Rządowéj Królestwa i przez wywieszenie na giełdzie i w Kantorze Banku.

Art. 11.

Bank Polski składać będzie Kommissyi Umorzenia wykazy Obligów i kuponów, w każdém upłynioném półroczu spłaconych, wraz z Obligami na pół przeciętemi i kuponami umorzonemi, a to w dniach 1 Maja i 1 Listopada każdego roku, a Kommissya Umorzenia Obligi przecięte i kupony po

ныя облигаціи и купоны, послѣ повѣрки оныхъ съ вѣдомостями и отчетами, обязана взять изъ Банка для истребленія ихъ огнемъ, согласно 2-ой статьѣ упомянутаго указа, другія же половинки, согласно той же статьѣ, Банкъ препроводитъ въ Главное Казначейство Царства для сохраненія ихъ до времени совершеннаго погашенія всѣхъ облигацій.

Составленные о сихъ дѣйствіяхъ протоколы Коммисія Погашенія сохранитъ въ своемъ архивѣ. Отчетъ онымъ будетъ имѣть мѣсто въ публичныхъ ежегодныхъ засѣданіяхъ Банка.

ГЛАВА V.

О выдачѣ по истеченіи первыхъ десяти лѣтъ новыхъ купоновъ на слѣдующіе годы.

Ст. 12.

Такъ какъ четырехъ-процентныя облигаціи будутъ выпущены съ купонами на двадцать полугодій и каждый владѣлецъ ихъ обязанъ при отсылкѣ послѣдняго или двадцатаго купона представить въ Банкъ и талонъ для выдачи новыхъ купоновъ, то Банкъ, получивъ талонъ, обязанъ немедленно выдать купонный листъ на слѣдующіе годы, вмѣстѣ съ талономъ, дающимъ право на дальнѣйшіе купоны.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N° 12,604.

№ 31.

О запрещеніи продажи въ Имперіи промессовъ облигацій Польскаго Банка.

(17 (29) Марта 1844 года.)

Выписка изъ официальной газеты Царства Польскаго отъ 25 Мая (6 Іюня) 1844 года, N° 133.

Въ Полицейскихъ Вѣдомостяхъ напечатанъ слѣдующій приказъ Г. С.-Петербургскаго Оберъ-Полиціймейстера отъ 17 Марта текущаго года:

sprawdzeniu ich z wykazami i rachunkami, przed następném losowaniem odebrać z Banku jest obowiązaną, dla zniszczenia ich przez ogień, stosownie do artykułu 2-go powyższego Ukazu; drugie zaś połówki Bank w tymże czasie złoży, stosownie do tegoż artykułu, do Kassy Główńej Królestwa, dla zachowania, do zupełnego umorzenia wszystkich Obligów.

Spisane tych czynności protokóły Kommissya Umorzenia w archiwum swém zachowa. Sprawozdanie z nich na posiedzeniach publicznych, corocznie w Banku odbywanych, miejsce mieć będzie.

TYTUŁ V.

O wydaniu, po upływie pierwszych lat dziesięciu, nowych kuponów na następne lata.

Art. 12.

Ponieważ Obligi cztero-procentowe wystawione będą z kuponami na dwadzieścia półroczów i każdy posiadacz obowiązany jest przy nadesłaniu ostatniego czyli dwudziestego kuponu, nadesłać Bankowi i talon dla wydania nowych kuponów, Bank, po odebraniu talonu, obowiązany natychmiast wydać arkusz kuponowy na następne lata łącznie z talonem, nadającym prawo do dalszych kuponów.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podp.) *Xiążę Warszawski.*

N⁰ 12,604.

№ 31.

Zakaz sprzedawania w Cesarstwie Promess na Obligacye Banku Polskiego.

(d. 17 (29) Marca 1844 r.)

z Gazety Rządowéj Królestwa Polskiego z d. 25 Maja (6 Czerwca) 1844 r. N⁰ 133.

W Gazecie Policyjnéj ogłoszono następny rozkaz dzienny P. Ober-Policmajstra Petersburgskiego z dnia 17 Marca r. b.

„Дошло до свѣдѣнія Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что нѣкоторыя конторы въ С.-Петербургѣ и Москвѣ, занимающіяся продажею облигацій Польскаго Банка, выпускаютъ въ продажу, кромѣ цѣлыхъ облигацій, малыя части оныхъ или промессы.

Согласно полученному о томъ предписанію Его Высокопревосходительства, за N° 1,702, предписываю по Высочайше ввѣренной мнѣ Полиціи, на основаніи 403 ст. XIV т. Св. Зак. о пред. и пресѣч. преступ. (изд. 1842 года), имѣть строгое наблюденіе, чтобы ни подъ какимъ предлогомъ продажи таковыхъ промессовъ допускаемо не было и чтобы за нарушеніе сего виновные подвергаемы были взысканію по всей строгости законовъ.“

№ 32.

Относительно пріема въ залогъ и къ учету въ Имперіи четырехъ-процентныхъ облигацій Казначейства Царства Польскаго.

(6 (18) Ноября 1844 года.)

Указъ Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената.

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Господина Статсъ-Секретаря, Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, при которомъ представляетъ, для зависящаго распоряженія объ опубликованіи, списокъ съ Высочайше утвержденнаго въ 16 день минувшаго Октября мнѣнія Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Финансовъ о пріемѣ въ залогъ и къ учету 4% облигацій Казначейства Царства Польскаго, и имѣя въ виду, что, по положенію Государственнаго Совѣта, были уже допущены къ пріему въ залогъ 5%

„Doszło do wiadomości P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że niektóre Kantory w Petersburgu i Moskwie, zajmujące się sprzedawaniem Obligacyj Banku Polskiego, sprzedają, oprócz całkowitych Obligacyj, cząstki tychże albo Promessy.

Stosownie do otrzymanego w téj mierze polécenia P. Ministra za N° 1,702, polecam w Wydziale poruczonéj mi Policyi, na mocy art. 403-go T. XIV Zbioru Praw o zapobieganiu i tamowaniu przestępstw, wydania z r. 1842, ściśle czuwać nad tém, aby pod żadnym pozorem, sprzedawanie takowych Promessów miejsca nie miało, i aby wykraczający w tym względzie pociągani byli do odpowiedzialności, podług całéj ścisłości przepisów prawa."

№ 32.

O przyjmowaniu na kaucye w Cesarstwie Obligów skarbowych cztero-procentowych i czynieniu na ich zastaw zaliczeń.

(d. 6 (18) Listopada 1844 r.)

UKAZ NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA WSZECH ROSSYJ, Z RZĄDZĄCEGO SENATU.

Stosownie do Ukazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, Senat Rządzący, wysłuchawszy przedstawienie P. Sekretarza Stanu, Zarządzającego Ministerstwem Skarbu, przy którém tenże wniósł, dla wydawania stosownego co do publikacyi rozporządzenia, odpis NAJWYŻÉJ zatwierdzonéj, na dniu 16 przeszłego miesiąca Października, opinii Rady Państwa, następującego brzmienia: „Rada Państwa w Departamencie ekonomicznym i Ogólném Zebraniu, rozpatrzywszy się w przedstawieniu Zarządzającego Ministerstwem Skarbu o przyjmowaniu na kaucye i na zaliczenia cztero-procentowych Obligów Skarbu Królestwa Polskiego, i mając na względzie, że, z postanowienia Rady Państwa, były już dopuszczone na kaucye pięcio-procentowe Ob-

облигаціи означеннаго Казначейства, которыя теперь, на основаніи Высочайшаго указа 29 Февраля (12 Марта) текущаго года, замѣняются четырехъ-процентными, не находитъ затрудненія отнести за тѣмъ ту же мѣру и на сіи послѣднія, и, вслѣдствіе того, согласно съ Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ, мнѣніемъ положилъ: въ дополненіе ст. 1,391 Свод. Зак. Гражд. (т. X) и ст. 666 Св. Уст. кред. установ. (т. XI) постановить, что впредь четырехъ-процентныя облигаціи Казначейства Царства Польскаго принимаются: а) въ залогъ, по 90 за 100, при казенныхъ подрядахъ и поставкахъ, кромѣ тѣхъ, о которыхъ существуютъ особыя правила, и б) къ учету, по 70 за 100, въ Коммерческомъ Банкѣ и въ тѣхъ Конторахъ онаго, въ которыхъ допущенъ пріемъ 5% облигацій Казначейства Царства Польскаго. На семъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о пріемѣ въ залогъ и къ учету 4% облигацій Казначейства Царства Польскаго, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта (подписано) Графъ Левашовъ. 16 Октября 1844 г. *Приказали:* О должномъ исполненіи означеннаго Высочайше утвержденнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта дать знать указами всѣмъ Губернскимъ и Областнымъ Правленіямъ, Правительственнымъ и Войсковымъ Канцеляріямъ, Казеннымъ Палатамъ и Присутственнымъ мѣстамъ, каковыми увѣдомить Гг. Министровъ, Военныхъ Генералъ-Губернаторовъ, Генералъ-Губернаторовъ, Военныхъ Губернаторовъ управляющихъ гражданскою частію, Гражданскихъ Губернаторовъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Сνнодъ, во всѣ Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а для увѣдомленія Гг. Предсѣдательствующихъ въ С.-Петербургскомъ и Московскомъ Опекунскихъ Совѣтахъ, сообщить въ Департаментъ Министерства Юстиціи извѣстіе и припечатать въ собраніи указовъ въ 1-мъ Отдѣленіи.

Ноября 6 дня 1844 года.

Въ должности Оберъ-Секретаря (подписано) *Черновъ.*

№ 6,588.

ligi skarbowe, które teraz z mocy Najwyższego Ukazu z dnia 29 Lutego (12 Marca) b. r. zamienione zostały na cztero-procentowe,—nie znajduje co do tego przeszkody i zgodnie ze zdaniem Zarządzającego Ministerstwem Skarbu w dopełnieniu art. 1,391-go Swodu Praw Cyw. (T. X) i art. 666-go Swo. Urządz. Kredyt. (T. XI) postanowiła: że odtąd cztero-procentowe Obligi Skarbu Królestwa Polskiego przyjmowane być mają: *a*) na kaucye po 90 za 100 do rządowych entrepryz i dostaw, oprócz tych, względem których oddzielne istnieją prawidła; *b*) na zaliczenia po 70 za 100 w Banku handlowym i w tych jego kantorach, w których pozwolone jest przyjmowanie pięcio-procentowych Obligów Skarbu Królestwa Polskiego.“ Na tém zdaniu napisano: Najjaśniejszy Pan objawionę zdanie w Ogólném Zebraniu Rady Państwa o przyjmowaniu na kaucye i na zaliczenia cztero-procentowych Obligów Skarbu Królestwa Polskiego, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał. Za Prezydującego w Radzie Państwa (podpisano) *Hr. Lewaszow.* Dnia 16 Października 1844 r. Senat Rządzący rozkazał: O należném wykonaniu Najwyżéj zatwierdzonego zdania Rady Państwa, zawiadomić ukazami wszystkie Gubernialne i Okręgowe Zarządy, rządowe i wojskowe Kancellarye, Izby Skarbowe i Władze Sądowe, PP. Ministrów, Wojennych Generał-Gubernatorów, Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających częścią cywilną, Cywilnych Gubernatorów; zakommunikować Najświątobliwszemu Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnym ich Zebraniom; celem uwiadomienia zaś PP. Prezesów Rad Opiekuńczych St.-Petersburgskiéj i Moskiewskiéj, zakommunikować Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości, i wydrukować w 1-éj Części Zbioru Ukazów.

Dnia 6 Listopada 1844 r.

w obowiązkach Ober-Sekretarza (podpisano) *Czernow.*

N⁰ 6,588.

№ 33.

О назначеніи новаго срока для тиража цертификатовъ лит. А и В.

(2 (14) Октября 1845 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствіе представленія Банка отъ 28 Сентября (10 Октября) с. г., за № 31,586, о томъ, дабы, въ дополненіе къ данной ему 30 Декабря (11 Января) 183⁷/₈ года инструкціи о порядкѣ дѣйствія при уплатѣ процентовъ, тиражѣ и погашеніи цертификатовъ лит. *А* и *В*, выпущенныхъ имъ облигацій по займу въ 150 милліоновъ злотыхъ, означены были постоянные сроки для тиража цертификатовъ лит. *А*; назначенный же на 1-е число Ноября срокъ для тиража цертификатовъ лит. *В* назначенъ былъ позже по причинѣ, что въ этотъ день приходится всегда торжественный праздникъ, а 3-го Ноября производится тиражъ серій частичныхъ облигацій, — согласно съ заключеніемъ Банка опредѣляю слѣдующіе для этой операціи сроки, а именно: для тиража цертификатовъ лит. *А* — 30 Апрѣля (12 Мая) и 31 Октября (12 Ноября), для тиража цертификатовъ лит. *В* — 16 (28) Ноября каждаго года. Еслибы впрочемъ въ одинъ изъ этихъ дней приходился торжественный праздникъ, то тиражъ долженъ начаться на слѣдующій день.

Варшава, 2 (14) Октября 1845 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій*.

№ 82,837.

№ 33.

O nowym terminie do losowania Certyfikatów lit. A i B.

(d. 2 (14) Października 1845 r.)

do
Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Powodowany przedstawieniem Banku z dnia 28 Września (10 Października) r. b. N⁰ 31,586, w którém żądał, aby w uzupełnieniu przepisanéj mu w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 183⁷/₈ instrukcyi postępowania przy procentowaniu, losowaniu i umarzaniu Certyfikatów lit. *A* i *B*, na Obligacye cząstkowe z pożyczki 150-milionowéj przezeń wystawionych, oznaczone były stałe termina do losowania Certyfikatów *A*, wskazany zaś na dzień 1 Listopada termin takiego losowania Certyfikatów *B*, przeznaczonym był na czas późniejszy, z powodu, że w tym dniu zawsze przypada święto uroczyste, a w dniu 3 Listopada odbywa się ciągnienie Seryj Obligacyj cząstkowych; zgodnie z wnioskiem jego oznaczam następujące termina do téj operacyi, a mianowicie: do losowania Certyfikatów *A*, dzień 30 Kwietnia (12 Maja) i dzień 31 Października (12 Listopada); do losowania zaś Certyfikatów *B*, dzień 16 (28) Listopada każdego roku. Gdyby jednak na który z tych dni przypadło święto uroczyste, losowanie rozpocząć się ma dnia następnego.

w Warszawie, d. 2 (14) Października 1845 r.

Tajny Radca, Senator (podpisano) *J. Morawski.*

N⁰ 82,837.

№ 34.

Банкъ не въ правѣ платить за утраченныя вышедшія въ тиражъ казенныя облигаціи, безъ Высочайшаго на сіе разрѣшенія.

(4 (16) Января 1852 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 15 (27) Декабря 1851 года, за № 30,175, относительно выдачи дубликатовъ утраченныхъ или истребленныхъ казенныхъ облигацій и производства платежей въ случаѣ, если выйдутъ въ тиражъ такія облигаціи, дубликаты которыхъ не были выданы, Банкъ донесъ:

1) что такъ какъ, по смыслу Высочайше утвержденнаго 12 Мая 1839 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта, нельзя заключать, дабы тотъ, кто докажетъ, что былъ владѣльцемъ утраченныхъ облигацій, укажетъ нумера и удостовѣритъ случайное ихъ истребленіе, не имѣлъ права требовать отъ Правительства вознагражденія за эти облигаціи; то Банкъ, въ случаѣ явки владѣльцевъ утраченныхъ облигацій, которыя вышли въ тиражъ, преимущественно же въ малозначительныхъ количествахъ, по опубликованіи о случившемся въ газетахъ, уплачивалъ цѣну оныхъ за представленіемъ залога, изъ котораго, въ случаѣ предъявленія подлинной облигаціи, имѣлъ возможность удовлетворить предъявителя;

2) что въ случаѣ требованія выдачи дубликатовъ утраченныхъ, но еще не вышедшихъ въ тиражъ облигацій, такъ какъ вторымъ пунктомъ вышеупомянутаго мнѣнія Государственнаго Совѣта постановлено: что только въ видѣ особой Монаршей милости можетъ быть оказываемо нѣкоторое снисхожденіе выдачею дубликатовъ, то Банкъ подобныя требованія оставлялъ безъ удовлетворенія.

Для соблюденія въ обоихъ случаяхъ постоянныхъ правилъ дѣйствія, Банкъ требуетъ разрѣшенія: можетъ ли онъ, въ слу-

№ 34.

Bank nie jest mocen płacić utraconych wylosowanych Obligów skarbowych, bez Najwyższego zezwolenia.

(d. 4 (16) Stycznia 1852 r.)

do
Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychódów i Skarbu.

W przedstawieniu z dnia 15 (27) Grudnia 1851 roku N° 30,175, dotyczącém wydawania duplikatów zatraconych lub zniszczonych Obligacyj skarbowych, i czynienia wypłat w razie wylosowania takichże Obligacyj, na które duplikaty wydane nie były, doniósł Bank:

1) Iż, gdy z uchwały Rady Państwa, w dniu 12 Maja 1839 r. Najwyżéj zatwierdzonéj, nie wynika, aby kto się wylegitymuje, iż był właścicielem utraconych Obligacyj, których wskaże numera i udowodni ich przypadkowe zniszczenie, nie miał prawa żądania wynagrodzenia od Rządu za takowe Obligacye; przeto Bank, w razie zgłoszenia się właścicieli zatraconych a wylosowanych Obligacyj, w małych mianowicie ilościach, po ogłoszeniu wypadku w pismach publicznych, spłacał wartość onychże za kaucyą, z któréj, w razie złożenia oryginału Obligacyi, miał możność zaspokojenia okaziciela.

2) Że w razie żądania duplikatów na zatracone a niewylosowane Obligacye, ponieważ przytoczona wyżéj uchwała Rady Państwa w punkcie 2-m wyrzekła: że tylko w drodze szczególnéj Monarszéj Łaski pewna względność okazywaną być może przez udzielanie duplikatów, przeto Bank bezwarunkowo podobnym żądaniom odmawiał.

Dla zachowania stałych zasad postępowania w obudwu przypadkach, żąda Bank decyzyi: czy w razie utracenia przez

чаѣ утраты владѣльцами значительнаго числа вышедшихъ въ тиражъ облигацій, уплачивать цѣну утраченныхъ облигацій безъ испрошенія на сіе Высочайшаго соизволенія, или же долженъ держаться одного правила и отказывать въ производствѣ платежа, помимо представленія залога, если не послѣдуетъ на это Высочайшее соизволеніе.

Въ отвѣтъ на это представленіе увѣдомляю:

Относительно 1-го пункта. Что порядокъ дѣйствія Банка слѣдуетъ признать незаконнымъ, хотя онъ и охранялъ его отъ потери, ибо, въ силу 1-го пункта вышеупомянутаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, владѣльцы утраченныхъ или истребленныхъ какимъ бы ни было образомъ казенныхъ облигацій, выпущенныхъ на предъявителя, не имѣютъ никакого права на вознагражденіе отъ Правительства, и, согласно 2-му пункту того же мнѣнія, выдача дубликатовъ по формѣ писанныхъ свидѣтельствъ можетъ имѣть мѣсто не иначе, какъ съ Высочайшаго соизволенія и за представленіемъ владѣльцами утраченныхъ облигацій надлежащаго залога; и хотя этотъ пунктъ по видимому относится къ не вышедшимъ въ тиражъ казеннымъ облигаціямъ, ибо на вышедшія уже въ тиражъ выдача дубликатовъ была бы излишнею, однакоже нельзя упустить изъ виду кореннаго принципа: что если слѣдуетъ оказать какое либо снисхожденіе, то оно можетъ послѣдовать только въ видѣ особой Монаршей милости.

Относительно 2-го пункта. Что отказъ въ выдачѣ дубликатовъ безъ предварительнаго Высочайшаго соизволенія слѣдуетъ признать правильнымъ. Этимъ само собою объясняется, что, въ случаѣ утраты владѣльцами въ какомъ бы ни было количествѣ и какимъ бы то ни было образомъ вышедшихъ въ тиражъ облигацій, Банкъ не можетъ выплачивать цѣны оныхъ безъ предварительнаго Высочайшаго соизволенія, если таковое послѣдуетъ. Впрочемъ, въ случаѣ явки въ Банкъ владѣльцевъ такихъ облигацій, слѣдуетъ объяснять имъ надлежаще существующія на сей предметъ правила.

Варшава, 4 (16) Января 1852 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

№ 86,594.

---

właścicieli znacznéj ilości Obligacyj wylosowanych, mocen jest Bank, bez pozyskania Najwyższego zezwolenia, płacić wartość zatraconych Obligacyj, lub téż powinien jednostajnego trzymać się przepisu i odmawiać wypłaty, nawet za złożeniem kaucyi, jeśli nie będzie na to Najwyższego zezwolenia.

W odpowiedzi na to przedstawienie oświadczam:

Ad 1-m. Że postępowanie Banku nie było legalne, aczkolwiek zabezpieczało go od straty, gdyż, według punktu 1-go przytoczonéj wyżéj uchwały Rady Państwa, właściciele utraconych lub zniszczonych jakimkolwiekbądź sposobem Obligacyj skarbowych wydanych na okaziciela, do wynagrodzenia od Rządu żadnego nie mają prawa, a tylko, stosownie do punktu 2-go téjże uchwały, wydanie duplikatów na wzór pisanych świadectw może mieć miejsce, lecz dopiero za Najwyższém zezwoleniem i za złożeniem przez właścicieli zatraconych Obligów dostatecznéj kaucyi; a chociaż punkt ten ściąga się widocznie do Obligacyj skarbowych niewylosowanych, bo na wylosowane niepotrzebne byłoby wydawanie duplikatów, to jednakże nie można pomijać tu głównéj zasady: iż, jeśli jaka względność ma być okazaną, tą jedynie z Najwyższéj Łaski nastąpić może.

Ad 2-m. Iż odmawianie wydawania duplikatów, bez poprzedniego Najwyższego zezwolenia, było właściwém.

Ztąd wywiązuje się samo, iż Bank, w razie utracenia skarbowych wylosowanych Obligacyj przez ich właścicieli, w jakiéjkolwiek ilości i sposobie, nie jest mocen płacić ich wartości, bez otrzymania na to poprzednio Najwyższego zezwolenia, jeśli takowe udzieloném zostanie. Wszakże w razie zgłoszenia się właścicieli takich Obligacyj do Banku, należy ich objaśniać dokładnie o istniejących już pod tym względem przepisach.

w Warszawie, d. 4 (16) Stycznia 1852 r.

Tajny Radca, Senator (podpisano) *Morawski.*

N° 86,594.

№ 35.

О прекращеніи пріема цертификатовъ втораго Польскаго займа въ залогъ по подрядамъ Военнаго Министерства и другимъ.

(24 Іюля (5 Августа) 1852 года.)

Указъ Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената.

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Господина Министра Юстиціи, Статсъ-Секретаря и Кавалера, Графа Виктора Никитича Панина, отъ 1-го Іюля сего года, за № 14,899, въ коемъ изъясняетъ, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: пріемъ цертификатовъ втораго Польскаго займа 1835 года лит. *B* въ залогъ, по подрядамъ Военнаго Министерства, прекратить распространивъ сію мѣру и на всѣ другія вѣдомства, гдѣ до сего времени означенные цертификаты принимаются въ залогъ по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ. О семъ Высочайшемъ повелѣніи, сообщенномъ ему, Господину Министру Юстиціи, 21 Іюня сего года, Господиномъ Управляющимъ Военнымъ Министерствомъ, онъ, Господинъ Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату. *Приказали:* О семъ Высочайшемъ Его Императорскаго Величества повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться можетъ, исполненія, послать указы въ Губернскія, Войсковыя и Областныя Правленія, въ Палаты Казенныя и Государственныхъ Имуществъ, каковыми увѣдомить Гг. Министровъ и Главныхъ Начальниковъ губерній и Присутственныя мѣста; въ Святѣйшій же Правительствующій Сѵнодъ, въ Департаменты Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія и припечатать въ 1-мъ Отдѣленіи собранія указовъ, издаваемаго при Правительствующемъ Сенатѣ. (По 1-му Департаменту.)

24 Іюля 1852 года.

И. д. Оберъ-Секретаря (подписано) *Стороженко.*

№ 35.

O zaprzestaniu przyjmowania Certyfikatów z drugiéj pożyczki Banku Polskiego na kaucye do entrepryz dla Ministerstwa Wojny i innych.

(d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1852 r.)

Ukaz Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyj, z Rządzącego Senatu.

Z Rozkazu Jego Cesarskiéj Mości, Rządzący Senat słuchał wnioski Pana Ministra Sprawiedliwości, Sekretarza Stanu i kawalera, Hrabiego Wiktora syna Mykity Panina z d. 1 Lipca t. r., za N⁰ 14,899, w których tenże objawia, że Najjaśniejszy Pan, zgodnie z opinią Komitetu Ministrów, Najwyżéj rozkazać raczył, aby przyjmowania Certyfikatów z drugiéj pożyczki Polskiéj w r. 1835 lit. *B*, na kaucye do przedsiębierstw dla Ministerstwa Wojny zaprzestać i rozporządzenie to zastosować do wszystkich innych Władz, gdzie tylko wspomnione Certyfikaty do obecnéj chwili przyjmują się na kaucye do dostaw i entrepryz skarbowych. O téj Najwyższéj woli zakommunikowanéj Panu Ministrowi Sprawiedliwości d. 21 Czerwca r. b. przez pośrednictwo Zarządzającego Ministerstwem Wojny, tenże Pan Minister Sprawiedliwości przedstawia Rządzącemu Senatowi.

Postanowiono o tym Najwyższym Jego Cesarskiéj Mości rozkazie, przesłać Ukazy, dla wiadomości i stosownego wykonania, do kogo-to należy, a mianowicie: do Rządów Gubernialnych, Władz wojskowych i powiatowych, do Izb Skarbowych i Izb Dóbr Państwa, i takowemi zawiadomić PP. Ministrów, Głównych Naczelników Gubernij i Władze rządowe, Najświętszemu Rządzącemu Synodowi, Departamentom Senatu i Ogólnym Ich Zebraniom zakommunikować i wydrukować w 1-éj części Zbioru Ukazów, wychodzącego przy Rządzącym Senacie (w 1-m Departamencie).

Dnia 24 Lipca 1852 r.

w obowiązkach Ober-Sekretarza (podpisano) *Storożenko.*

№ 36.

О выдачѣ новыхъ талоновъ предъявителямъ талоновъ казенныхъ облигацій.

(8. (20) Декабря 1853 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Къ выпущеннымъ на основаніи Высочайшаго указа 29 Февраля (12 Марта) 1844 года, казеннымъ 4-процентнымъ облигаціямъ приложены процентные купоны на 10 лѣтъ, по истеченіи коихъ должны быть выдаваемы на каждыя послѣдующія 10 лѣтъ новые къ этимъ облигаціямъ купоны, до времени окончательнаго погашенія оныхъ.

Къ купонамъ, о коихъ идетъ рѣчь, приложенъ талонъ, на которомъ изображено слѣдующее:

„Талонъ,“

принадлежащій къ 4-процентной казенной облигаціи Царства Польскаго, за № . . По истеченіи первыхъ 10 лѣтъ начиная съ 20 Марта (1 Апрѣля) 1844 года, Банкъ выдаетъ предъявителю сего талона новые купоны, по коимъ уплата будетъ производиться 19 Сентября (1 Октября) 1854 года и въ послѣдующіе сроки по 20 Марта (1 Апрѣля) 1864 года, включительно.“

По смыслу этихъ словъ, кто въ назначенный, для выдачи новыхъ купоновъ на слѣдующіе 10 лѣтъ, срокъ явится въ Банкъ и представитъ означенный талонъ, тотъ долженъ получить новые купоны безъ всякаго затрудненія. Между тѣмъ Банкъ представилъ на разрѣшеніе слѣдующій случай:

Помѣщикъ Познанскаго герцогства Бродовскій, потерявъ талоны съ купонами отъ находящихся у него казенныхъ 4-процентныхъ облигацій, проситъ Банкъ указать ему: какія онъ долженъ исполнить формальности для избѣжанія по сему случаю потери.

Относительно потерянныхъ Бродовскимъ купоновъ, за время съ 1 Апрѣля 1844 по 1 Апрѣля 1854 года, Банкъ увѣдомилъ его, что, на основаніи Высочайше утвержденнаго, 12 Мая 1839 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта, безъ

№ 36.

O wydawaniu nowych talonów okazicielom talonów od Obligów skarbowych.

(d. 8 (20) Grudnia 1845 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Do Obligów skarbowych 4-ro procentowych, wydanych na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 29 Lutego (12 Marca) 1844 r., dołączone są 10-letnie kupony procentowe, po opłacie których, nowe na lat 10 kupony wydane być mają i tak daléj co lat 10, aż do końca czasu, w którym kończy się umorzenie tychże Obligów.

Do kuponów, o których mowa, dołączony jest talon czyli nagłówek, na którym znajduje się wyrażonèm, co następuje.

„Talon.“

„Należący do 4% procentowego Obligu Skarbu Królestwa za Nr. . . Po upływie pierwszych 10 lat, zaczynając od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1844 r., Bank Polski wyda okazicielowi niniejszego talonu nowe kupony płatne w terminach 19 Września (1 Października) 1854 r. i następnych, aż do dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1864 r. włącznie.“

Podług tych wyrazów, kto, w terminie wydawania nowych kuponów na następne lat 10, przyjdzie do Banku i okaże mu talon, powinien otrzymać te nowe kupony, bez jakiéjkolwiek kwestyi. Bank Polski jednakże przedstawił do decyzyi taki przypadek:

Brodowski, obywatel z Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, zgubił talon z kuponami od posiadanych przez siebie Obligów skarbowych 4-ro procentowych, które tym sposobem pozostały u niego same bez talonów i kuponów, i żądał od Banku wskazania mu formalności, któreby dopełnić winien dla uniknienia straty. Bank co do kuponów, na czas od 1 Kwietnia 1844 r. do 1 Kwietnia 1854 r. wydanych, które właśnie Brodowski zagubił, odpowiedział temuż Brodowskiemu, iż w myśl zatwierdzonéj Najwyżéj pod dniem 12 Maja 1839 roku opinii

предъявленія купоновъ, Банкъ не въ правѣ производить по онымъ никакого платежа, и еслибы кто либо явился съ таковыми купонами, Банкъ не могъ бы отказать въ уплатѣ оныхъ, увѣдомивъ лишь Бродовскаго о фамиліи предъявителя означенныхъ купоновъ. Что же касается до будущихъ купоновъ, имѣющихъ быть выданными съ 1 Апрѣля 1854 года, Банкъ, не давъ Бродовскому положительнаго отвѣта, представилъ свое по сему предмету мнѣніе, что какъ талонъ, приложенный къ купонамъ, не составляетъ никакой кредитной бумаги и даетъ только владѣльцу онаго право на полученіе новыхъ купоновъ на слѣдующіе 10 лѣтъ и за тѣмъ, не будучи ходячею кредитною бумагою, не можетъ отдѣльно отъ облигаціи находиться въ обращеніи, ибо въ противномъ случаѣ сіе было бы положительно оговорено въ правилахъ; что талона этого, какъ не имѣющаго никакой цѣнности, никто не купитъ, ни же добровольно не уступитъ, ибо чрезъ это лишился бы процентовъ съ облигацій, до времени выхода оной въ тиражъ; что, наконецъ, если по смыслу существующихъ правилъ, у владѣльца вышедшей въ тиражъ облигаціи вычитается изъ капитала цѣнность недостающихъ купоновъ, то съ другой стороны слѣдуетъ оказать кредитору помощь и поставить его въ возможность получать, въ послѣдующіе 10 лѣтъ, проценты, коихъ онъ не получалъ за прошедшее время, по случаю потери купоновъ; по всѣмъ этимъ уваженіямъ Банкъ полагаетъ, что правило о предъявленіи талона для полученія купоновъ на слѣдующіе 10 лѣтъ должно быть примѣняемо только къ такимъ талонамъ казенныхъ облигацій, на право собственности коихъ не было заявлено никакихъ притязаній; въ противномъ же случаѣ заявляющій споръ долженъ представить, къ 1 Апрѣля 1854 года, подлинную облигацію для полученія новыхъ купоновъ, и въ случаѣ предъявленія другимъ лицомъ оспариваемаго талона, Банкъ долженъ задержать оный и хранить у себя, увѣдомивъ лишь письменно предъявителя талона, кому именно выданъ листъ съ новыми купонами.

По мнѣнію Главнаго Директора Финансовъ напечатанныя на талонѣ слова служатъ публичнымъ ручательствомъ, что

Rady Państwa, bez złożenia kuponów żadnéj za nie wypłaty uczynić nie jest mocen, i gdyby z niemi kto inny zgłosił się, nie mógłby zrealizowania ich odmówić, a tylko uwiadomiłby Brodowskiego o nazwisku tego, ktoby się zgłosił z kuponami, o jakich się mówi. Co zaś do kuponów przyszłych, od 1 Kwietnia 1854 r. wydawać się mających, Bank, nie dawszy Brodowskiemu stanowczéj odpowiedzi, przedstawił swoje zdanie: iż, gdy talon czyli nagłówek, dołączony do kuponów, nie jest żadnym papierem poświadczającym dług kraju, jedynie tylko posiadaczowi jego nadaje tytuł do pozyskania nowych kuponów na następne lat 10; gdy, nie będąc papierem obiegowym, nie może oddzielnie kursować, inaczéj byłoby to wyraźnie w przepisach powiedziane, a ztąd, gdy nikt go, jako nie mającego żadnéj wartości, nie nabędzie, ani dobrowolnie odstąpi, bo przez to pozbawiłby się procentu od kapitału do czasu wylosowania Obligu; gdy w końcu, jeżeli, w myśl przepisów, posiadaczowi wylosowanego Obligu potrąca się z kapitału wartość brakujących kuponów, to z drugiéj strony, należy wierzycielowi przyjść w pomoc i postawić go w możności pobierania procentów w następnych 10 latach, których poprzednio dla utracenia kuponów nie pobierał; przeto Bank z tych wszystkich pobudek mniema, iż przepis złożenia talonu dla pozyskania kuponów na następne lat 10 stosowany być winien tylko wtenczas, gdy talon Obligów skarbowych nie jest przez nikogo zakwestyonowany; w razie przeciwnym, kwestyonujący zobowiązany byćby powinien do złożenia oryginalnego Obligu w terminie 1 Kwietnia 1845 r., skoro pragnie pozyskać arkusz z nowemi kuponami, a w razie złożenia przez kogo innego zakwestyonowanego talonu, takowy Bank zatrzymać winien w depozycie, składającego zaś talon na piśmie uwiadomić, komu arkusz z nowemi kuponami doręczony został.

Według zdania Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, wyrazy na talonie położone, przytoczone wyżéj dosłownie,

владѣлецъ талона, по предъявленіи онаго, получитъ новые на дальнѣйшіе годы купоны. Прямое и ясное значеніе этихъ словъ не можетъ быть истолковываемо инымъ образомъ, безъ ослабленія довѣрія къ облигаціямъ. Ибо можно было бы вывести заключеніе, что, вслѣдъ за однимъ истолкованіемъ, могутъ послѣдовать другія, нарушающія вѣрность владѣнія этими бумагами. Посему помянутый Главный Директоръ Финансовъ полагаетъ, что Банкъ въ настоящемъ случаѣ для Бродовскаго ничего болѣе сдѣлать не можетъ, какъ только, за явкою кого либо съ потеряннымъ имъ талономъ, спросить предъявителя онаго о фамиліи и о томъ увѣдомитъ Бродовскаго, для поставленія его въ возможность поискивать свою потерю надлежащимъ порядкомъ, не останавливая ни на минуту выдачи новыхъ купоновъ предъявителю талона.

Послѣ такого изложенія обстоятельствъ сего дѣла, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства въ представленіи отъ 7 (19) Декабря сего года, за N°71,434, заявилъ, что если Совѣтъ Управленія утвердитъ это мнѣніе своимъ рѣшеніемъ, то рѣшеніе это будетъ служить для Банка руководствомъ въ другихъ подобныхъ случаяхъ.

Совѣтъ положилъ согласиться съ мнѣніемъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства.

Варшава, 8 (20) Декабря 1853 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

N°19,095.

---

są dla posiadacza publiczném zaręczeniem, iż, za okazaniem talonu, nowe na dalsze lata otrzyma kupony. Proste i jasne znaczenie tych wyrazów nie może być wykładane w odmienny dla nich sposób, bez narażenia na wątpliwość kredytu Obligów. Mniemanoby zaraz, iż za jednym wykładem pójdą, przynajmniej pójść mogą, inne, nadwerężające pewność posiadania tych papierów. Sądzi więc pomieniony Dyrektor Główny, iż co najwięcéj Bank dla Brodowskiego uczynić może to, iż w razie zgłoszenia się kogo innego z talonem przez Brodowskiego zgubionym, zapytaćby się powinien zgłaszającego się o jego nazwisko i o niém Brodowskiego zawiadomić, dla dania mu sposobności poszukiwania swéj straty w innéj drodze, nie tamując ani na chwilę wydania zgłaszającemu się nowych kuponów.

Tak wyjaśniwszy stan rzeczy w przedstawieniu z d. 7 (19) Grudnia r. b. N⁰ 71,434, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu dodał: że jeżeli Rada Administracyjna zamieni tę opinię w decyzyę swoją, takowa służyć będzie Bankowi za prawidło w innych podobnych przypadkach.

Rada oświadczyła, że zgadza się z opinią Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu.

Warszawa, d. 8 (20) Grudnia 1853 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 19,095.

№ 37.

О томъ, что распоряженіе Совѣта Управленія насчетъ безусловной выдачи купоновъ по талонамъ казенныхъ облигацій относится равнымъ образомъ и къ купонамъ цертификатовъ лит. А и В.

(13 (25) Октября 1855 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

На возбужденный Банкомъ отъ 19 (31) Августа с. г. за № 21,865, вопросъ о томъ, можетъ ли постановленіе Совѣта Управленія отъ 8 (20) Декабря 1853 года, за № 19,095, опредѣляющее порядокъ дѣйствія при выдачѣ новыхъ десятилѣтнихъ купоновъ, въ случаѣ потери талона, воспослѣдовавшее вслѣдствіе возникшаго вопроса при требованіи дальнѣйшихъ купоновъ отъ казенныхъ облигацій, быть примѣняемо также и при выдачѣ новыхъ десятилѣтнихъ купоновъ къ цертификатамъ лит. *А* и *В*, происходящимъ отъ частичныхъ облигацій, увѣдомляю, что, согласно представленному 22 Сентября (4 Октября) с. г., за № 24,037, вслѣдствіе моего требованія, мнѣнію, Банкъ при выдачѣ новыхъ десятилѣтнихъ купоновъ къ цертификатамъ лит. *А* и *В*, происходящимъ отъ частичныхъ облигацій, обязанъ руководствоваться правилами, указанными въ вышеупомянутомъ постановленіи Совѣта Управленія отъ 8 (20) Декабря 1853 года, за № 19,095.

Варшава, 13 (25). Октября 1855 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 57,656.

№ 37.

Rozporządzenie Rady Administracyjnéj co do bezwzględnego wydawania talonów od Obligów skarbowych rozciąga się i do kuponów od Certyfikatów lit. A i B.

(d. 13 (25) Października 1855 r.)

do
Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Na zapytanie Banku z dnia 19 (31) Sierpnia r. b. N° 21,865, czy decyzya Rady Administracyjnéj z dnia 8 (20) Grudnia 1853 r. N° 19,095, wskazująca zasadę postępowania przy dołączaniu nowych dziesięcioletnich kuponów w razie zagubienia talonu, otrzymana z powodu kwestyi zaszłéj przy żądaniu dalszych kuponów od Obligów skarbowych, może być stosowaną także i przy dołączaniu nowych dziesięcioletnich kuponów do Certyfikatów *A* i *B*, pochodzących z Obligacyj cząstkowych? oświadczam: iż zgodnie ze zdaniem przedstawionem przezeń późniéj, na skutek mojego żądania, mianowicie w odezwie jego uczynionéj pod dniem 22 Września (4 Październik) r. b. N° 24,037, Bank przy dołączaniu nowych dziesięcioletnich kuponów do Certyfikatów *A* i *B*, pochodzących z Obligacyj cząstkowych, trzymać się ma zasad wskazanych w powyższéj decyzyi Rady Administracyjnéj z dnia 8 (20) Grudnia 1853 r. N° 19,095.

w Warszawie, d. 13 (25) Października 1855 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N° 57,656.

№ 38.

О выдачѣ дупликатовъ талоновъ съ купонами къ казеннымъ облигаціямъ, взамѣнъ утраченныхъ.

(17 (29) Ноября 1858 года.)

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Вслѣдствіе рапорта Вашего Превосходительства, отъ 28 Октября (9 Ноября) с. г., за № 51,633, въ которомъ представляете на усмотрѣніе Совѣта Управленія просьбу поставщика съѣстныхъ припасовъ для Радомской тюрьмы Израиля Стейнберга, о предписаніи Польскому Банку выдать ему, вмѣсто потерянныхъ имъ талоновъ къ тремъ 4-процентнымъ казеннымъ облигаціямъ, означеннымъ №№ 38,811; 39,784 и 87,317, дупликаты талоновъ съ купонами, на которые онъ обязывается представить залогъ, соотвѣтствующій ихъ стоимости, имѣю честь сообщить: что, согласно съ изъясненнымъ въ рапортѣ мнѣніемъ Вашего Превосходительства, Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ изволилъ изъявить согласіе на удовлетвореніе помянутой просьбы Стейнберга способомъ, предположеннымъ Банкомъ, а именно: буде Стейнбергъ представитъ залогъ въ 180 руб. сер., соотвѣтствующій стоимости 10 купоновъ, начинающихся съ 1 Апрѣля 1854 года и, вмѣстѣ съ тѣмъ, представитъ въ Банкъ нумера офиціальной газеты: Радомскаго Губернскаго Дневника, Полицейской Газеты и Варшавскаго Курьера, въ которыхъ по три раза, въ двунедѣльные сроки, объявлено объ утратѣ талоновъ съ означеніемъ нумеровъ облигацій, то, по отрѣзаніи талоновъ отъ новыхъ купоновъ и оставленіи тѣхъ талоновъ въ кассѣ Банка, самые купоны на десять лѣтъ должны быть выданы Стейнбергу, и, ежели въ этотъ десятилѣтній срокъ ни одна изъ его облигацій въ тиражъ не выйдетъ, то, до выдачи 10 купоновъ на послѣдующіе годы, долженъ быть имъ представленъ вторично залогъ.

№ 38.

O wydawaniu duplikatów z kuponami od Obligów skarbowych, w razie zagubienia.

(d. 17 (29) Listopada 1858 r.)

do

Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

W skutku rapportu z dnia 28 Października (9 Listopada) r. b. N⁰ 51,633, w którym JW. Pan przedstawiłeś do wyższéj decyzyi żądanie starozakonnego Izraela Steinberg, dostawcy żywności dla więzień w Radomiu, o polecenie Bankowi Polskiemu, aby w miejsce zagubionych przez niego talonów (nagłówków) od trzech Obligacyj skarbowych 4-ro procentowych, NN⁰ 38,811, 39,784 i 87,317 oznaczonych, wydane mu były duplikaty tychże nagłówków z kuponami, na które on zobowiązuje się wystawić kaucyę, wartości ich odpowiednią, mam honor oznajmić, że zgodnie z opinią JW. Pana, w powołanym rapporcie wynurzoną, JO. Książę Namiestnik Królestwa zezwolić raczył na załatwienie powyższego żądania Steinberga w sposób przez Bank Polski zaproponowany, a mianowicie: jeżeli pomieniony Steinberg złoży kaucyę rsr. 180, wyrównywającą wartości 10 kuponów od 1 Kwietnia 1854 r. poczynających się, a przytém przedstawi Bankowi exemplarze Gazety Rządowéj, Dziennika Gubernialnego Radomskiego, Gazety Policyjnéj i Kuryera Warszawskiego, w których wypadek zatracenia talonów z wyszczególnieniem numerów Obligów po trzykroć, w odstępach dwutygodniowych, zamieszczony będzie, to po odcięciu nowych talonów czyli nagłówków i zachowaniu ich w Kassie Banku, same kupony na lat dziesięć mają być wydane Steinbergowi, a jeżeli w tym czasie 10-cio letnim, żaden z Obligów jego wylosowany nie będzie, to przed udzieleniem 10 kuponów na lata następne, druga kaucya ma być przez niego złożoną.

Сверхъ того, Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ соизволилъ, чтобы рѣшеніе это, во вниманіе къ тому, что потери талоновъ случаются довольно часто, служило впредь Польскому Банку руководствомъ въ подобныхъ случаяхъ.

Варшава, 17 (29) Ноября 1858 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Карницкій.*

N° 7,439.

№ 39.

Выписка изъ Высочайше утвержденныхъ, 4 (16) Августа 1865 года правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

(4 (16) Августа 1865 года.)

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: *„Быть по сему.“*

Въ Петергофѣ, 4 (16) Августа 1865 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:
Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго
(подписано) *В. Платоновъ.*

Правила о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Ст. 13.

Если, вслѣдствіе неявки владѣльца или ипотечныхъ кредиторовъ, или по причинѣ возникшаго спора, не можетъ быть произведено распредѣленіе всего, или части вознагражденія, то ликвидаціонные листы, съ принадлежащими къ нимъ купонами и деньгами, если оныя имѣются, отсылаются въ депозитъ Польскаго Банка, съ приложеніемъ постановленія Ипотечнаго Отдѣленія. Депозитное свидѣтельство Банка будетъ составлять для Казны квитанцію въ уплатѣ отданнаго на сохраненіе вознагражденія.

Ст. 14.

Устраненіе препятствій въ выдачѣ депозита изъ Банка предоставляется заинтересованнымъ въ этомъ сторонамъ, и

Nadto Jego Xiążęca Mość zezwolić raczył, aby decyzya niniejsza, ze względu, że zatracenie nagłówków od Obligów skarbowych często się zdarza, służyła Bankowi za zasadę do postępowania na przyszłość w podobnych przypadkach.

w Warszawie, d. 17 (29) Listopada 1858 r.

Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) *Karnicki.*

N° 7,439.

№ 39.

Wyciąg z Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych.

(d. 4 (16) Sierpnia 1865 r.)

Na oryginale Własną Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości ręką napisano: *„Быть по сему.“*

w Peterhofie, d. 4 (16) Sierpnia 1865 r.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *W. Płatonow.*

Przepisy o wydawaniu listów likwidacyjnych.

Art. 13.

Gdyby z powodu niestawienia się właściciela lub wierzycieli hypotecznych, albo z powodu wynikłego sporu, nie można było dokonać wypłaty wynagrodzenia, czy to w całości czy w części, w takim razie listy likwidacyjne, wraz z należącymi do nich kuponami i gotowizną, jeśli ta się znajduje, odesłane być winny do depozytu Banku Polskiego, z dołączeniem decyzyi wydziału hypotecznego.

Dowód depozytowy Banku stanowić będzie dla Skarbu pokwitowanie z wypłaty wynagrodzenia, do depozytu złożonego.

Art. 14.

Usunięcie przeszkód przeciwko wydawaniu przez Bank depozytu pozostawia się staraniu stron interessowanych i wszel-

всѣ издержки по этому предмѣту должны быть отнесены на ихъ собственный счетъ. Казна же, какъ получившая квитанцію въ уплатѣ причитающагося вознагражденія, не должна за тѣмъ нести никакихъ издержекъ, равно какъ не обязана принимать никакого участія въ выдачѣ депозита.

Ст. 15.

Ипотечное Отдѣленіе утверждаетъ актъ уплаты, если онъ не будетъ противенъ общимъ законамъ и настоящимъ правиламъ, въ случаѣ же спора отсылаетъ стороны къ судебному разбирательству и составляетъ опредѣленіе объ отдачѣ находящагося въ спорѣ вознагражденія въ депозитъ Банка. За тѣмъ Ипотечное Отдѣленіе дѣлаетъ распоряженіе: *а*) объ исключеніи изъ ипотечной книги долговъ, уплаченныхъ ликвидаціонными листами, и *б*) объ отмѣткѣ въ ипотечномъ указателѣ, какая часть долговъ, казенныхъ и Земскому Кредитному Обществу, обезпечена ликвидаціонными листами.

Ст. 18.

Ликвидаціонные листы, переданные въ депозитъ Польскаго Банка, въ обезпеченіе долговъ Земскому Кредитному Обществу, хранятся до погашенія части долга, обезпеченнаго ликвидаціонными листами. Послѣ чего ликвидаціонные листы обращаются въ собственность владѣльца, или его кредиторовъ, на основаніи существующихъ правилъ о правахъ ипотечныхъ кредиторовъ, и освобождаются изъ депозита Банка, по сношенію съ нимъ Управленія Земскаго Кредитнаго Общества, но, во всякомъ случаѣ, въ признаніи кому либо и въ выдачѣ тѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ, ни Ликвидаціонная Коммисія, ни агентъ ея, не участвуютъ.

Ст. 19.

Ликвидаціонные листы, находящіеся въ депозитѣ Польскаго Банка въ обезпеченіе долговъ Земскому Кредитному Обществу, не могутъ быть обращаемы въ тиражъ. Но когда не окажется болѣе листовъ въ обращеніи и останется сумма, назначаемая для погашенія, по ст. 10 указа о Ликвидаціонной Коммисіи, тогда ликвидаціонные листы, находящіеся въ депозитѣ Банка для обезпеченія долговъ Земскому Кредитному Обществу, поступаютъ въ тиражъ массами въ 3,000 руб-

kie połączone z tém koszta spadają na ich własny rachunek. Skarb zaś, jako pokwitowany już z wypłaty należnego wynagrodzenia, nie powinien ztąd ponosić jakichbądź kosztów, jak również, nie ma obowiązku uczestniczyć w wydaniu depozytu.

Art. 15.

Wydział hypoteczny zatwierdza akt wypłaty, jeżeli takowy nie będzie przeciwny ogólnemu prawu i przepisom niniejszym, a w razie zaszłego sporu, odeśle strony do rozprawy na drodze sądowéj i wyda decyzyę, nakazującą odesłanie będącego w sporze wynagrodzenia do depozytu Banku. Następnie, wydział hypoteczny postanowi: *a*) wykreślenie z wykazu hypotecznego długów spłaconych listami likwidacyjnemi; tudzież *b*) wniesienie do wykazu hypotecznego zaznaczenia: jaka część wierzytelności Skarbu oraz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zabezpieczoną została w listach likwidacyjnych.

Art. 18.

Listy likwidacyjne złożone do depozytu Banku Polskiego, na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zatrzymane będą do czasu umorzenia części długu zabezpieczonego w listach likwidacyjnych. Poczém listy likwidacyjne stają się własnością właściciela dóbr i jego wierzycieli, stosownie do istniejących przepisów o prawach wierzycieli hypotecznych, i podnoszone będą z depozytu Banku za zniesieniem się z nim Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; w każdym atoli razie, w przyznaniu i wydaniu komu bądź pomienionych listów likwidacyjnych, ani Kommissya Likwidacyjna, ani ajent jéj uczestniczyć nie będą.

Art. 19.

Listy likwidacyjne złożone do depozytu Banku Polskiego, na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, nie mogą być przypuszczane do losowania. Lecz skoro nie będzie już listów w obiegu i gdy pozostawać będzie fundusz na umorzenie, stosownie do art. 10-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj wyznaczony, wówczas listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypuszczone będą

лей. Что же касается ликвидацiонныхъ листовъ, находящихся въ депозитѣ Банка для обезпеченiя частныхъ вѣрителей, то во все время нахожденiя ихъ въ депозитѣ они не должны подлежать тиражу.

Ст. 20.

Проценты съ ликвидацiонныхъ листовъ, находящихся въ депозитѣ Банка для обезпеченiя долговъ Земскому Кредитному Обществу, получаетъ Кредитное Общество, порядкомъ, какой для сего будетъ опредѣленъ, въ счетъ слѣдующихъ ему съ владѣльца платежей. Купоны же отъ ликвидацiонныхъ листовъ, отданные въ депозитъ Банка, по всѣмъ инымъ случаямъ, какъ-то для обезпеченiя частныхъ кредиторовъ, пока листы сiи не будутъ присуждены, или переданы въ ихъ собственность, поступаютъ въ пользу владѣльца.

Предсѣдательствующiй въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго (подписано) *Князь Павелъ Гагаринъ.*

№ 40.

Постановленiе Учредительнаго Комитета о принятiи Польскимъ Банкомъ ликвидацiонныхъ листовъ въ залогъ и всякаго рода обезпеченiе.

(4 (16) Сентября 1865 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II,

Императора и Самодержца Всероссiйскаго, Царя Польскаго,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполненiе Высочайшаго повелѣнiя, послѣдовавшаго 21 Августа (2 Сентября) сего года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 31 Августа (12 Сентября) сего года, за № 6,595, Намѣстнику въ Царствѣ, о принятiи ликвидацiонныхъ листовъ въ залогъ и всякаго рода

do losowania w partyach po rsr. 3,000. Co do listów likwidacyjnych, złożonych do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności prywatnych, to takowe, przez cały czas pozostawania w depozycie, losowaniu podlegać nie będą.

Art. 20.

Procenta od listów likwidacyjnych, do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego złożonych, pobierać będzie Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, według porządku, w téj mierze przepisać się mającego, na rachunek rat, przypadających temuż Towarzystwu od właściciela; kupony zaś do listów likwidacyjnych, wniesionych do depozytu Banku we wszelkich innych przypadkach, jako to na zabezpieczenie wierzytelności osób prywatnych, dopóki te listy nie będą przysądzone, lub przekazane na ich własność, należeć będą do właściciela.

Prezydujący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego
(podpisano) *Xiążę Paweł Gagaryn.*

№ 40.

Postanowienie Komitetu Urządzającego o przyjmowaniu listów likwidacyjnych przez Bank Polski, na zastaw i kaucye wszelkiego rodzaju.

(d. 4 (16) Września 1865 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

W wykonaniu Najwyższego rozkazu, zapadłego w dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b., a w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa z dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b. N° 6,595, zakommunikowanego Namiestnikowi w Królestwie, względem przyjmowania listów likwidacyjnych przez Władze

обезпеченіе Правительственными мѣстами и Польскимъ Банкомъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Ликвидаціонные листы принимаются по нарицательной цѣнѣ Правительственными мѣстами, какъ отъ частныхъ лицъ по подрядамъ и поставкамъ, такъ и отъ чиновниковъ, обязанныхъ, по роду своей службы, представлять залоги или обезпеченія.

Ст. 2.

Подъ залогъ ликвидаціонныхъ листовъ предоставляется Польскому Банку выдавать ссуды, на основаніи ст. 19-й Устава Банка, отъ 17 (29) Января 1828 г., и инструкціи Совѣта Управленія Царства, отъ 9 (21) Іюля 1840 г., на короткіе сроки на 8%, а на продолжительные сроки на 12% ниже средняго курса означенныхъ бумагъ, установленнаго Банкомъ.

Ст. 3.

Ликвидаціонные листы принимаются въ казенныхъ кассахъ по нарицательной цѣнѣ, наравнѣ съ наличными деньгами, въ счетъ платежей за проданныя въ Царствѣ Польскомъ частнымъ лицамъ недвижимыя имущества и заводскія движимости, которыя обращаются, на основаніи ст. 11-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи, въ источникъ для ликвидаціонной операціи; при чемъ пріобрѣтателямъ дозволяется вносить платежныя суммы ликвидаціонными листами, въ размѣрѣ, который будетъ опредѣленъ правилами о продажѣ казенныхъ имуществъ.

Ст. 4.

Владѣльцамъ ликвидаціонныхъ листовъ предоставляется право отдавать ихъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ, съ полученіемъ, взамѣнъ ихъ, свидѣтельствъ (или цертификатовъ), на тѣхъ же самыхъ основаніяхъ, какъ для закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества.

Ст. 5.

Равнымъ образомъ, владѣльцамъ ликвидаціонныхъ листовъ предоставляется право, въ случаѣ утраты или покражи ихъ, доказывать свои права тѣмъ же порядкомъ, какой установленъ, или впредь установленъ будетъ, для закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества, —и

Art. 1.

Załączone do niniejszego przepisy o sposobie postępowania Kass Skarbowych, przy uskutecznianiu wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnéj, zatwierdzić; i

Art. 2.

Wykonanie tych przepisów, które mają być zamieszczone w Dzienniku Praw, poruczyć właściwym Władzom, w czém do których należy.

Działo się w Warszawie, na 98-m posiedzeniu, dnia 13 (25) Listopada 1865 r.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg*.

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew*.

Annex do N° 41-go.

WYCIĄG Z PRZEPISÓW O SPOSOBIE POSTĘPOWANIA KASS SKARBOWYCH PRZY USKUTECZNIANIU WYPŁAT GOTOWIZNĄ, Z TYTUŁU OPERACYI LIKWIDACYJNÉJ.

Art. 2.

Kassa powiatowa, przy wypłacie listów likwidacyjnych Ajentowi, powinna odciąć pierwszy kupon półroczny, za czas od d. 20 Maja (1 Czerwca) do dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 r., a przytém obliczywszy procent za półtora miesiąca, za czas od d. 3 (15) Kwietnia do d. 20 Maja (1 Czerwca) 1864 roku, wypłacić gotowizną komu będzie należało procenta za całe siedm i pół miesięcy; za inne zaś kupony półroczne upłynione, procenta wypłacane będą gotowizną w Banku Polskim i Kassach gubernialnych.

Art. 3.

Wszystkie w ten sposób spłacone w Kassach kupony z półroczy upłynionych, przesyłane być mają do Kassy Głównéj, która je następnie, stosownie do punktu 1-go postanowienia Komitetu Urządzającego z d. 4 (16) Września 1865 roku

етъ ихъ въ Польскій Банкъ вмѣсто наличныхъ денегъ при уплатѣ суммъ, слѣдующихъ на проценты по ликвидаціи.

Ст. 11.

Такъ такъ Польскій Банкъ обязанъ производить уплаты купоновъ, тиражъ и уплату вышедшихъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ и, сверхъ того, будетъ имѣть листы эти въ своемъ депозитѣ, то, для надлежащаго надъ этими бумагами контроля, Ликвидаціонная Коммисія, по выдачѣ и высылкѣ по принадлежности ликвидаціонныхъ листовъ, обязана высылать въ Польскій Банкъ вѣдомости выданнымъ ею ликвидаціоннымъ листамъ, съ означеніемъ номеровъ ихъ и суммы, на какую каждый изъ нихъ выданъ.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

№ 42.

Постановленіе Учредительнаго Комитета, утверждающее временную инструкцію о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ.

(12 (24) Февраля 1866 года.)

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
Великаго Князя Финляндскаго,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ развитіе подлежащихъ статей Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., о Ликвидаціонной Коммисіи, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Прилагаемую при семъ Инструкцію Польскому Банку по

przekaże Bankowi Polskiemu w miejsce gotowizny przy wypłacie summ, przeznaczonych na procenta likwidacyjne.

Art. 11.

Ponieważ Bank Polski jest obowiązany spłacać kupony, losować i spłacać listy wylosowane, a prócz tego będzie miał w swym depozycie te listy, przeto w celu zaprowadzenia stosownéj nad temi papierami kontrolli, Kommissya Likwidacyjna, po wystawieniu i wysłaniu, gdzie będzie należało, listów likwidacyjnych, obowiązana jest przesyłać Bankowi Polskiemu wykazy wydanych przez siebie listów likwidacyjnych, z wymienieniem ich numerów, oraz summy, na jaką każdy z nich jest wystawiony.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew.*

№ 42.

Postanowienie Komitetu Urządzającego, zatwierdzające instrukcyę tymczasową dla Banku Polskiego o losowaniu, spłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych.

(d. 12 (24) Lutego 1866 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA I-GO,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO, WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

W rozwinięciu odpowiednich artykułów NAJWYŻSZEGO ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Kommissyi Likwidacyjnéj, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1.

Załączoną przy niniejszém Instrukcyę dla Banku Pol-

тиражу, уплатѣ купоновъ и погашенію ликвидаціонныхъ листовъ, утвердить въ видѣ временныхъ правилъ; и

Ст. 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возложить на Предсѣдателя Коммисіи Погашенія Долговъ Царства, Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи, Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ и Предсѣдателя Польскаго Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 120-мъ засѣданіи, 12 (24) Февраля 1866 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

№ 43.

Временная Инструкція Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, утвержденная Учредительнымъ Комитетомъ 12 (24) Февраля 1866 года.

I. О суммѣ на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ.

Ст. 1.

По мѣрѣ выдачи Ликвидаціонною Коммисіею, въ вознагражденіе владѣльцамъ ликвидаціонныхъ листовъ, Правительственная Коммисія Финансовъ, по требованіямъ Польскаго Банка, передаетъ ему соотвѣтственныя суммы на уплату истекшихъ по выданнымъ ликвидаціоннымъ листамъ купоновъ.

Примѣчаніе. Въ счетъ сихъ суммъ включаются купоны ликвидаціонныхъ листовъ, принятые въ казенныхъ кассахъ.

Ст. 2.

Начиная съ 20 Октября (1 Ноября) 1866 года, Польскій Банкъ получаетъ также отъ Правительственной Коммисіи Фи-

Rządowe, tudzież Bank Polski, na zastaw i kaucye wszelkiego rodzaju, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1.

Listy likwidacyjne przyjmowane będą przez Władze Rządowe po cenie nominalnéj, tak od prywatnych osób, z tytułu entrepryz i dostaw, jakoteż od urzędników, obowiązanych, z tytułu swéj służby, do złożenia kaucyi.

Art. 2.

Na zastaw listów likwidacyjnych Bank Polski mocen jest udzielać pożyczki, stosownie do art. 19-go Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r., tudzież Instrukcyi Rady Administracyjnéj z dnia 9 (21) Lipca 1840 r., na krótkie terminy o 8%, a na długie terminy o 12% niżéj średniego kursu tych papierów, przez Bank ustanowionego.

Art. 3.

Listy likwidacyjne przyjmowane będą w kassach Skarbowych po cenie nominalnéj, na równi z gotowizną, na rachunek należności, przypadających za sprzedane w Królestwie Polskiém osobom prywatnym nieruchomości, lub fabryczne ruchomości, które, na zasadzie artykułu 11-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, włączone być mają do funduszów przeznaczonych na operacyę likwidacyjną; przytém nabywcom dozwala się uiszczać przynależne raty listami likwidacyjnemi, w stosunku, jaki oznaczony zostanie w przepisach o sprzedaży dóbr rządowych.

Art. 4.

Właścicielom listów likwidacyjnych służyć będzie prawo składania ich do depozytu Banku Polskiego i otrzymania w ich miejsce świadectw (czyli Certyfikatów), na takich samych zasadach, jakie służą dla listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Art. 5.

Również, właścicielom listów likwidacyjnych, na przypadek gdyby takowe zgubione lub skradzione zostały, pozostawia się możność udowodnienia swych praw w porządku, jaki jest przepisany, lub jaki w przyszłości przepisany zostanie dla listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Ст. 6.

Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на подлежащія вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 88 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 4 (16) Сентября 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

№ 41.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго Комитета о порядкѣ дѣйствія при производствѣ выдачъ по ликвидаціонной операціи.

(13 (25) Ноября 1865 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

По разсмотрѣніи составленныхъ Предсѣдателемъ Ликвидаціонной Коммисіи, по соглашенію съ Предсѣдателемъ Коммисіи Погашенія Долга, Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Предсѣдателемъ Польскаго Банка, правилъ о дѣйствіяхъ казенныхъ кассъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Польскаго Банка, по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи,—Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго въ 21 день Августа сего 1865 года, о порядкѣ выдачи наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи, постановилъ и постановляетъ:

Art. 6.

Wykonanie niniejszych przepisów, które zamieszczone być mają w Dzienniku Praw, porucza się Władzom właściwym, w czém do któréj należy.

Działo się w Warszawie, na 88-m posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 4 (16) Września 1865 roku.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*
Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew.*

№ 41.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego o sposobie postępowania przy uskutecznianiu wypłat z operacyi likwidacyjnéj.

(d. 13 (25) Listopada 1865 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego, Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

Roztrząsnąwszy ułożone przez Prezesa Kommissyi Likwidacyjnéj, za porozumieniem się z Prezesem Kommissyi Umorzenia Długu, Dyrektorem Głównym Skarbu i Prezesem Banku Polskiego, przepisy o postępowaniu Kass Skarbowych Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, tudzież Banku Polskiego, przy uskutecznianiu wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnéj, Komitet Urządzający, w wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 21 Sierpnia r. b. 1865, co do sposobu uskuteczniania wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnéj, postanowił i stanowi:

Ст. 1.

Прилагаемыя при семъ правила о порядкѣ дѣйствія казенныхъ кассъ по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи, утвердить; и

Ст. 2.

Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на подлежащія вѣдомства по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 98-мъ засѣданіи, 13 (25) Ноября 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Приложеніе къ № 41-му.

Выписка изъ правилъ о порядкѣ дѣйствія казенныхъ кассъ по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи.

Ст. 2.

Уѣздное Казначейство, при выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ агенту, обязано отрѣзать первый полугодовой купонъ за время съ 20 Мая (1 Іюня) по 19 Ноября (1 Декабря) 1864 г., и притомъ, исчисливъ полуторамѣсячный процентъ за время съ 3 (15) Апрѣля по 20 Мая (1 Іюня) 1864 г., уплатить наличными деньгами, кому слѣдовать будетъ, проценты за всѣ семь съ половиною мѣсяцевъ; по прочимъ же полугодовымъ купонамъ, которымъ срокъ миновалъ, проценты уплачиваются наличными деньгами въ Польскомъ Банкѣ и Губернскихъ Казначействахъ.

Ст. 3.

Всѣ уплаченные, такимъ образомъ, въ Казначействахъ, купоны за истекшія полугодія высылаются въ Главное Казначейство, которое, согласно 1-му пункту постановленія Учредительнаго Комитета, 4 (16) Сентября 1865 г., переда-

skiego o losowaniu, spłacie kuponów i umarzaniu listów likwidacyjnych, zatwierdzić jako przepisy tymczasowe.

Art. 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, poruczyć: Prezesowi Kommissyi Umorzenia Długu Królestwa, Prezesowi Kommissyi Likwidacyjnéj, Dyrektorowi Głównemu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu i Prezesowi Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 120-m posiedzeniu, dnia 12 (24) Lutego 1866 roku.

Prezes-Namiestnik Królestwa, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew.*

№ 43.

Tymczasowa Instrukcya dla Banku Polskiego, o losowaniu, spłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych, zatwierdzona przez Komitet Urządzający d. 12 (24) Lutego 1866 r.

I. O funduszu na umorzenie listów likwidacyjnych.

Art. 1.

W miarę wydawania przez Kommissyę Likwidacyjną listów likwidacyjnych na wynagrodzenie właścicieli, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, na skutek żądań Banku Polskiego, przekazywać mu będzie odpowiednie fundusze na spłatę ubiegłych kuponów od wydanych listów likwidacyjnych.

Uwaga. W rachunek tego funduszu włączane być mają kupony od listów likwidacyjnych, przyjęte przez kassy Skarbowe.

Art. 2.

Począwszy od dnia 20 Października (1 Listopada) 1866 r., Bank Polski pobierać będzie również od Kommissyi Rządo-

нансовъ, черезъ 2 мѣсяца послѣ каждаго тиража, т. е. 19 Апрѣля (1 Мая) и 20 Октября (1 Ноября), сумму, составляющую нарицательную стоимость всѣхъ вышедшихъ по тиражу ликвидаціонныхъ листовъ до совершеннаго погашенія всѣхъ ликвидаціонныхъ листовъ.

II. О тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Ст. 3.

Тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные до дня тиража, за три мѣсяца, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря). На основаніи сего, Польскій Банкъ, получивъ надлежащую сумму на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ, исключаетъ изъ числа выпущенныхъ листовъ тѣ номера, которые будутъ находиться къ тому времени въ депозитѣ Банка, и затѣмъ объявляетъ, посредствомъ газетъ, во всеобщее свѣдѣніе, на какую именно сумму будетъ изъято изъ обращенія по тиражу ликвидаціонныхъ листовъ.

Въ то же время, Польскій Банкъ доставляетъ Коммисіи Погашенія Долга списокъ номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ, остающихся въ депозитѣ и не подлежащихъ тиражу.

Ст. 4.

За пять дней до срока, назначеннаго для тиража ликвидаціонныхъ листовъ, Польскій Банкъ въ публичномъ засѣданіи займется, въ присутствіи депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія Долговъ, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ, изготовленіемъ номеровъ, назначенныхъ въ тиражъ.

Примѣчаніе 1. Ликвидаціонные листы, внесенные для храненія въ Банкѣ, въ обезпеченіе суммъ, причитающихся по ссудамъ Земскому Кредитному Обществу, будутъ допущены къ тиражу тогда только, когда уже не будетъ листовъ въ обращеніи.

2. Ликвидаціонные листы, положенные для храненія въ Банкѣ, въ обезпеченіе частныхъ долговъ, пока будутъ оставаться въ депозитѣ Банка, тиражу не подлежатъ.

Ст. 5.

По приведеніи номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ, 1,000, 500, 250 и 100-рублеваго достоинства въ особый, для каждаго изъ сихъ разрядовъ, порядокъ, каждый номеръ отдѣльно

wéj Przychodów i Skarbu, we dwa miesiące po każdém losowaniu, t. j. dnia 19 Kwietnia (1 Maja) i 20 Października (1 Listopada) summę, stanowiącą nominalną wartość wszystkich wylosowanych listów likwidacyjnych, aż do zupełnego umorzenia listów likwidacyjnych.

II. O losowaniu listów likwidacyjnych.

Art. 3.

Losowaniu uledz mają wszystkie listy likwidacyjne, wypuszczone na trzy miesiące przed dniem losowania, t. j. przed dniem 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia). Na téj podstawie, Bank Polski, otrzymawszy odpowiedni fundusz na umorzenie listów likwidacyjnych, wyłączy z liczby listów w obieg wypuszczonych te numera, które do tego czasu znajdować się będą w jego depozycie, a następnie poda do powszechnéj wiadomości przez gazety, na jaką mianowicie summę listy likwidacyjne, w skutek wylosowania, z obiegu wycofane być mają.

Jednocześnie Bank Polski złożyć ma Kommissyi Umorzenia Długu wykaz numerów tych listów likwidacyjnych, które pozostają w depozycie i losowaniu nie podlegają.

Art. 4.

Na pięć dni przed terminem, do losowania listów likwidacyjnych oznaczonym, Bank Polski, na publiczném posiedzeniu, zajmie się w obec delegowanych: z Kommissyi Umorzenia Długu, Kommissyi Likwidacyjnéj i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przygotowaniem numerów do losowania przeznaczonych.

Uwaga 1. Listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, będą przypuszczone do losowania dopiero wówczas, kiedy nie będzie już listów w obiegu.

Uwaga 2. Listy likwidacyjne, złożone do depozytu Banku, na zabezpieczenie wierzytelności prywatnych, przez cały czas pozostawania w tymże depozycie, losowaniu podlegać nie będą.

Art. 5.

Po uporządkowaniu numerów listów likwidacyjnych 1,000, 500, 250 i 100-rublowych, oddzielnie co do każdéj ich wysokości, każdy numer powinien być osobno zwinięty i w igiel-

долженъ быть свитъ и вложенъ въ игольникъ; затѣмъ сіи игольники съ номерами листовъ будутъ помѣщены въ четырехъ отдѣльныхъ прозрачныхъ колесахъ, изъ которыхъ каждое будетъ заперто тремя ключами и запечатано тремя печатями, а именно: печатью Банка, Коммисіи Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Примѣчаніе. О времени засѣданія для изготовленія номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ для тиража должно быть опубликовано посредствомъ официальныхъ газетъ и посредствомъ вывѣшенныхъ въ Конторѣ Польскаго Банка и на Варшавской биржѣ, объявленій.

Ст. 6.

17 Февраля (1 Марта) и 20 Августа (1 Сентября) каждаго года, начиная съ 20 Августа (1 Сентября) 1866 года, а въ случаѣ праздника, на слѣдующій день, въ 10 часовъ утра, будетъ открываться, въ одной изъ Банковыхъ залъ, публичный тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, въ присутствіи депутатовъ отъ Коммисіи Погашенія Долговъ, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Тиражъ начнется снятіемъ съ колесъ печатей, и затѣмъ, будетъ производиться порядкомъ, предписаннымъ для тиража казенныхъ облигацій.

Примѣчаніе. О количествѣ, въ какомъ должны быть вынуты при тиражѣ ликвидаціонные листы разнаго достоинства, будетъ постановлено особо.

Ст. 7.

Еслибы тиражъ не могъ быть оконченъ въ одинъ день, то откладывается до слѣдующаго дня, и такъ далѣе, до совершеннаго изъятія изъ обращенія назначеннаго количества номеровъ.

Послѣ тиража каждый день колеса снова запираются и запечатываются.

Ст. 8.

По окончаніи тиража и по опредѣленіи, сколько въ колесахъ должно остаться номеровъ, таковые будутъ сосчитаны и вложены, для храненія, въ четыре отдѣльные ящика, каждый подъ тремя печатями и тремя ключами: Банка, Коммисіи

nik włożony; następnie igielniki te, z numerami listów, umieszczone będą w czterech osobnych kołach przezroczystych, z których każde na trzy klucze zamknięte i trzema pieczęciami opatrzone zostaną, a mianowicie pieczęciami: Banku, Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Uwaga. O terminie posiedzenia, dla przygotowania numerów listów likwidacyjnych do losowania, należy podać do powszechnéj wiadomości przez pisma urzędowe i przez wywieszenie stosownych ogłoszeń w Kantorze Banku, tudzież na giełdzie Warszawskiéj.

Art. 6.

W d. 17 Lutego (1 Marca) i 20 Sierpnia (1 Września) każdego roku, począwszy od dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r., a w razie przypadającego święta, w dniu następnym, o godzinie 10-éj z rana, rozpoczynać się będzie w jednéj z sal Bankowych publiczne losowanie listów likwidacyjnych, w obecności delegowanych: z Kommissyi Umorzenia Długu, Kommissyi Likwidacyjnéj i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Losowanie rozpocznie się od zdjęcia pieczęci z kół i dokonywane będzie w sposób, do losowania Obligów skarbowych przepisany.

Uwaga. Co do ilości listów likwidacyjnych różnéj wysokości, do jakiéj przy losowaniu wyciągnięte być mają, wydane będzie oddzielne postanowienie.

Art. 7.

Gdyby ciągnienie w jednym dniu ukończyć się nie dało, odroczoném zostanie do dnia następnego i tak daléj, aż do zupełnego wyjęcia z obiegu oznaczonéj ilości numerów.

Po ukończeniu każdodziennego ciągnienia, koła na nowo zamknięte i pieczęciami opatrzone zostaną.

Art. 8.

Po ukończeniu ciągnienia i wyrachowaniu, ile numerów w kołach pozostać winno, takowe będą przeliczone i złożone dla zachowania w czterech oddzielnych skrzyniach, każda pod trzema kluczami i trzema pieczęciami: Banku, Kommissyi Umo-

Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ, о чемъ долженъ быть составленъ протоколъ.

Ст. 9.

Съ наступленіемъ дня, назначеннаго для дальнѣйшаго полугодичнаго тиража, сперва должны быть повѣрены номера, имѣющіе подлежать тиражу, потомъ свиты и вложены въ игольники, и затѣмъ помѣщены въ колесахъ; относительно же номеровъ, оставшихся отъ предыдущаго полугодичнаго тиража, можно ограничиться лишь повѣркою числа номеровъ, хранящихся въ ящикахъ, согласно составленному, при вкладѣ этихъ номеровъ, протоколу; послѣ чего, перенести оные въ назначенныя для тиража колеса.

Примѣчаніе. Депутаты отъ Коммисіи Погашенія Долговъ и Правительственной Коммисіи Финансовъ могутъ во всякое время потребовать повѣрки находящихся въ игольникахъ номеровъ съ вѣдомостью подлежащихъ тиражу ликвидаціонныхъ листовъ, которую Банкъ обязанъ имъ предъявлять.

Ст. 10.

О вышедшихъ въ тиражѣ номерахъ ликвидаціонныхъ листовъ публикуется и сообщается Банкомъ Коммисіи Погашенія Долга и Ликвидаціонной Коммисіи.

III. Объ уплатѣ ликвидаціонныхъ листовъ и погашеніи оныхъ.

Ст. 11.

Начиная съ 20 Декабря (2 Января) $186^5/_6$ года, Польскій Банкъ, въ дни и часы открытія своей кассы, уплачиваетъ, безъ всякаго вычета и замедленія, слѣдующія суммы предъявителямъ истекшихъ купоновъ и вышедшихъ въ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Владѣлецъ вышедшаго въ тиражѣ ликвидаціоннаго листа представляетъ таковой съ купонами, которымъ не истекъ срокъ; если же будетъ недоставать котораго либо изъ нихъ, то причитающаяся за оный сумма будетъ вычтена при уплатѣ изъ самаго капитала.

Примѣчаніе. Удержанныя на этомъ основаніи суммы Банкъ обращаетъ въ сумму, переданную ему изъ Коммисіи Финансовъ на уплату по купонамъ, и сообщаетъ о томъ Коммисіи Финансовъ.

rzenia Długu i Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, z czego wszystkiego spisany zostanie protokół.

Art. 9.

Z nadejściem dnia oznaczonego na dalsze półroczne losowanie, naprzód sprawdzone być winny numera, losowaniu podlegać mające, które następnie zwinięte i do igielników włożone, do kół złożone zostaną; zaś co do numerów, pozostałych z poprzedniego półrocznego losowania, można będzie poprzestać na sprawdzeniu ilości numerów znajdujących się w skrzyniach, a to stosownie do protokółu, przy złożeniu tych numerów spisanego, i następnie przenieść takowe do kół, na ciągnienie przeznaczonych.

Uwaga. Delegowani z Kommissyi Umorzenia Długu i z Kommissyi Przychodów i Skarbu, mogą zażądać w każdym czasie sprawdzenia numerów, w igielnikach się znajdujących, z wykazem listów likwidacyjnych losowaniu ulegających, który Bank okazywać im winien.

Art. 10.

Wylosowane numera listów likwidacyjnych Bank obowiązany ogłosić i zakommunikować Kommissyi umorzenia Długu i Kommissyi Likwidacyjnéj.

III. O spłacie listów likwidacyjnych i ich umarzaniu.

Art. 11.

Począwszy od dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) $186^5/_6$ r., Bank Polski, w dniach i godzinach otwarcia swéj kassy, wypłacać będzie niezwłocznie i bez żadnych potrąceń, należności, przypadające okazicielom ubiegłych kuponów i wylosowanych listów likwidacyjnych.

Posiadacz listu likwidacyjnego wylosowanego obowiązany jest złożyć go z właściwemi jeszcze nieubiegłemi kuponami; jeżeliby zaś którego kuponu brakowało, należność za takowy potrąconą będzie przy wypłacie z samego kapitału.

Uwaga. Zatrzymane z tego powodu kwoty, Bank Polski włączy do przekazanego mu przez Kommissyę Skarbu funduszu na spłatę kuponów i o tém Kommissyę Skarbu zawiadomi.

Ст. 12.

При уплатѣ, предъявитель вышедшаго въ тиражѣ ликвидаціоннаго листа расписывается въ полученіи причитающейся суммы на томъ же самомъ ликвидаціонномъ листѣ; если же онъ неграмотный, то уплата должна быть произведена въ присутствіи биржеваго маклера, или же лица, заслуживающаго довѣрія, которые за неграмотнаго должны расписаться.

Ст. 13.

Передъ каждымъ назначеннымъ для уплаты ликвидаціонныхъ листовъ срокомъ, Банкъ представляетъ Коммисіи Погашенія Долга и Ликвидаціонной Коммисіи вѣдомость тѣхъ вышедшихъ прежде въ тиражахъ, листовъ, за уплатою коихъ владѣльцы не явились.

Вѣдомость эта должна быть также опубликована посредствомъ официіальныхъ газетъ Царства и вывѣшенныхъ на биржѣ и въ Конторахъ Банка объявленій.

Ст. 14.

Польскій Банкъ 20 Января (1 Февраля) и 20 Іюля (1 Августа) каждаго года представлять будетъ Коммисіи Погашенія Долговъ вѣдомости уплаченнымъ и неуплаченнымъ, въ каждомъ срокѣ, означенномъ ст. 11, ликвидаціоннымъ листамъ и купонамъ, вмѣстѣ съ погашенными ликвидаціонными листами и купонами, для надлежащихъ, согласно Высочайшему указу о Ликвидаціонной Коммисіи, распоряженій.

Предсѣдатель-Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

№44.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 590, о реализаціи ликвидаціонныхъ листовъ и купоновъ за границею.

(17 (29) Марта 1866 года.)

Предсѣдатель Польскаго Банка вошелъ въ Учредительный

Art. 12.

Przy wypłacie, okaziciel listu likwidacyjnego wylosowanego kwitować będzie z odebranéj summy na tymże samym liście likwidacyjnym, a gdyby pisać nie umiał, wypłata nastąpić powinna w obecności meklera giełdy, lub osoby zasługującéj na zaufanie, którzy w zastępstwie nieumiejącego pisać z wypłaty téj pokwitują.

Art. 13.

Przed każdym terminem, na spłacenie listów likwidacyjnych oznaczonym, Bank przedstawi Kommissyi Umorzenia Długu i Kommissyi Likwidacyjnéj wykaz tych listów poprzednio wylosowanych, po wypłatę których właściciele nie zgłosili się.

Wykaz ten powinien być także podany do wiadomości publicznéj, za pośrednictwem gazet rządowych Królestwa i przez wywieszenie ogłoszeń na giełdzie i w Kantorach Banku.

Art. 14.

Bank Polski, w dniach 20 Stycznia (1 Lutego) i 20 Lipca (1 Sierpnia) każdego roku, składać będzie Kommissyi Umorzenia Długu wykazy listów likwidacyjnych i kuponów, tak spłaconych jako i niespłaconych, w każdym terminie, artykułem 11-m oznaczonym, wraz z listami likwidacyjnemi i kuponami umorzonemi, dla wydania, w myśl Najwyższego Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, właściwych rozporządzeń.

Prezes-Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego
(podpisano) *J. Sołowiew.*

№ 44.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 590, o realizacyi listów likwidacyjnych i kuponów za granicą.

(d. 17 (29) Marca 1866 r.)

Prezes Banku Polskiego uczynił do Komitetu Urządzają-

Комитетъ съ представленіемъ о разрѣшеніи Банку реализировать за границею истекшіе купоны ликвидаціонныхъ листовъ, а равно и самые листы, которые выйдутъ въ тиражахъ погашенія, такъ какъ операція эта, будучи благопріятна для курса ликвидаціонныхъ листовъ, можетъ быть произведена Польскимъ Банкомъ, безъ обремененія Казны излишними расходами.

Соображеніе и заключеніе. Учредительный Комитетъ, принявъ во вниманіе, что реализація истекшихъ купоновъ ликвидаціонныхъ листовъ и самыхъ листовъ, которые будутъ вынуты въ тиражахъ, не повлечетъ за собою никакихъ издержекъ для Казны, такъ какъ, по объясненію Предсѣдателя Польскаго Банка, всѣ переводы, уплаты и разсчеты по сей операціи будутъ производиться кредитными билетами по нарицательной ихъ цѣнѣ, и притомъ безъ всякой платы со стороны Банка за коммисію, а между тѣмъ, расширяя рынокъ обращенія сихъ бумагъ, операція сего рода можетъ содѣйствовать къ поддержанію ихъ курса,—нашелъ предположенную Предсѣдателемъ Польскаго Банка мѣру выгодною и на семъ основаніи *постановилъ*:

разрѣшить Польскому Банку реализировать за границею истекшіе купоны ликвидаціонныхъ листовъ и самые листы, которые будутъ вынуты въ тиражахъ, производя всѣ переводы, уплаты и разсчеты по сей операціи кредитными билетами, безъ всякой платы со стороны Банка за коммисію; о чемъ и поставить въ извѣстность Предсѣдателя Польскаго Банка.

Варшава, 17 (29) Марта 1866 года.

№ 45.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 637, по вопросу о томъ, въ какой пропорціи должны быть вынуты при тиражѣ ликвидаціонные листы разнаго достоинства.

(11 (23) Мая 1866 года.)

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета

cego przedstawienie o upoważnienie Banku do realizacyi za granicą wyexpirowanych kuponów od listów likwidacyjnych, jak również i samych listów, które będą wylosowane do umorzenia, albowiem operacya takowa, będąc dogodną dla kursu listów likwidacyjnych, może być dopełniona przez Bank Polski, bez obciążenia Skarbu zbytecznym kosztem.

Uwagi i decyzya. Komitet Urządzający, biorąc na uwagę, że realizacya wyexpirowanych kuponów od listów likwidacyjnych i samych listów, jakie będą wyciągnięte przy losowaniu, nie pociągnie za sobą żadnych kosztów dla Skarbu, gdyż według objaśnienia Prezesa Banku Polskiego, wszystkie przelewy, spłacanie i rachunki z téj operacyi, będą dokonywane biletami Bankowemi podług nominalnéj ich ceny, a nadto bez żadnéj zapłaty ze strony Banku za kommiss, gdy tymczasem, rozszerzając pole obiegu tych papierów, operacya w tym rodzaju może wpływać na podtrzymanie ich kursu, znajduje zaprojektowany przez Prezesa Banku środek korzystnym, i z téj zasady *postanawia*:

Upoważnić Bank Polski do realizacyi za granicą wyexpirowanych kuponów od listów likwidacyjnych i samych listów, które będą wyciągnięte przy losowaniu, dopełniając wszystkie przelewy, spłacanie i rachunki z téj operacyi biletami bankowemi, bez żadnéj zapłaty ze strony Banku za kommiss, o czém zawiadomić Prezesa Banku Polskiego.

w Warszawie, dnia 17 (29) Marca 1866 r.

№ 45.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 637, zawierająca decyzyę w kwestyi dotyczącéj stosunku, w jakim powinny być wyciągane przy losowaniu listy likwidacyjne różnéj wysokości.

(d. 11 (23) Maja 1866 r.)

Członek-Zarządzający czynnościami Komitetu Urządza-

представилъ въ Учредительный Комитетъ записку по вопросу о томъ, въ какой пропорціи должны быть вынуты при тиражѣ ликвидаціонные листы разнаго достоинства, слѣдующаго одержанія.

Учредительный Комитетъ, въ засѣданіи 12 (24) Февраля настоящаго года, при утвержденіи временной инструкціи Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, остановился на вопросѣ о томъ, въ какой пропорціи слѣдуетъ назначить въ тиражъ ликвидаціонные листы разнаго достоинства, и опредѣлилъ постановить по этому предмету впослѣдствіи особо.

Вслѣдъ за тѣмъ, Предсѣдатель Ликвидаціонной Коммисіи, 18 (30) Января сего года, сообщилъ Члену-Завѣдывающему дѣлами Учредительнаго Комитета, что, по его мнѣнію, такъ какъ выпускъ ликвидаціонныхъ листовъ только что начинается, то невозможно еще съ полною увѣренностію опредѣлить, какая доля изъ общей суммы погашенія должна быть назначена при тиражахъ на каждый изъ четырехъ разрядовъ ликвидаціонныхъ листовъ; но, въ виду цифры выпущенныхъ по 20 Января (1 Февраля) листовъ, представляется слѣдующее соображеніе:

Всѣхъ выпущенныхъ листовъ:

1,000-рублевыхъ	598	на	598,000 руб.
500 —	969	—	484,500 —
250 —	1,296	—	324,000 —
100 —	3,262	—	326,200 —
всего	6,125	на	1,732,700 руб.

Вопросъ, требующій разрѣшенія, состоитъ въ томъ: опредѣлить ли пропорцію назначаемыхъ въ тиражъ листовъ каждаго разряда по количеству выпущенныхъ листовъ, или по суммѣ, которую они представляютъ въ рубляхъ.

Поясненныя цифры доказываютъ, что пропорціи эти совершенно различны, такъ что, если распредѣлить сумму погашенія между различными разрядами по количеству выпущенныхъ по вышеозначенное время листовъ каждаго разряда, то получится результатъ, совершенно противоположный тому, который получается при распредѣленіи пропорціонально суммѣ, представ-

cego przedstawił Komitetowi relacyę dotyczącą kwestyi, w jakim stosunku powinny być wyciągnięte w losowaniu listy likwidacyjne rozmaitéj ceny, w następującéj osnowie.

Komitet Urządzający na posiedzeniu dnia 12 (24) Lutego roku bieżącego, przy zatwierdzaniu tymczasowéj Instrukcyi dla Banku Polskiego o losowaniu, spłacaniu i umarzaniu listów likwidacyjnych, zastanowił się nad tą kwestyą, w jakim stosunku przeznaczać należy do losowania listy likwidacyjne rozmaitéj ceny, i oddzielną decyzyę w tym przedmiocie odłożył do późniejszego czasu.

W następstwie, Prezes Kommissyi Likwidacyjnéj pod dniem 18 (30) Stycznia r. b. oznajmił Członkowi Zarządzającemu czynnościami Komitetu Urządzającego, że podług jego zdania, ponieważ wypuszczenie w obieg listów likwidacyjnych dopiero się zaczyna, nie podobna jeszcze z zupełną pewnością oznaczyć, jaką część z ogólnego funduszu na umorzenie wypada przeznaczyć przy losowaniu na każdy z czterech okresów listów likwidacyjnych, lecz zapatrując się na cyfrę wypuszczonych do dnia 20 Stycznia (1 Lutego) listów, nastręcza się następująca kombinacya:

Wypuszczono listów:

po rs.	1,000	sztuk	598	na rs.	598,000,
—	500	—	969	—	484,500,
—	250	—	1,296	—	324,000,
—	100	—	3,262	—	326,200,
Razem		sztuk	6,125	na rs.	1,732,700.

Kwestya wymagająca rozwiązania zawiera się w tém: czy stosunek przeznaczonych do losowania listów każdego okresu oznaczyć podług liczby wypuszczonych listów, czy też podług summy pieniężnéj, jaką one czynią.

Przytoczone cyfry przekonywają, że stosunek ten zupełnie jest odmienny, bo podzieliwszy fundusz umorzenia pomiędzy różne okresy podług ilości wypuszczonych do wyż oznaczonego czasu listów każdego okresu, wypadnie rezultat zupełnie odmienny od tego, jaki się otrzymuje przez podział stosunkowo do summy pieniężnéj w listach, mianowicie zaś:

ляемой листами въ деньгахъ; именно, въ первомъ случаѣ, должно быть пущено въ тиражъ—относительно болѣе билетовъ меньшаго достоинства, во второмъ—относительно болѣе листовъ крупныхъ.

Принимая въ соображеніе:

1) что значительное количество ликвидаціонныхъ листовъ, особенно въ первые годы, будетъ лежать постоянно въ депозитахъ Польскаго Банка на обезпеченіе долговъ Кредитному Обществу и частныхъ ипотечныхъ долговъ, окончательно не погашенныхъ при распредѣленіи вознагражденія между помѣщиками и ихъ кредиторами;

2) что, при покупкѣ казенныхъ имѣній, при представленіи залоговъ по подрядамъ и другимъ случаямъ, при займахъ изъ Банка подъ обезпеченіе ликвидаціонныхъ листовъ, будутъ поступать въ Казну и въ Банкъ преимущественно ликвидаціонные листы крупныхъ разрядовъ;

3) что постоянные капиталы, т. е. такіе, которые хранятся владѣльцами ихъ для полученія опредѣленнаго процента, а не пускаются ими въ обороты, также преимущественно будутъ помѣщаться въ высшаго сорта билетахъ; наконецъ,

4) что по всѣмъ этимъ причинамъ, въ обращеніи на денежномъ рынкѣ будетъ относительно большее число ликвидаціонныхъ листовъ мелкихъ разрядовъ, чѣмъ крупныхъ,—

Предсѣдатель Ликвидаціонной Коммисіи находитъ, что слѣдовало бы принять за правило, при погашеніи въ первые годы, дать нѣкоторое преимущество ликвидаціоннымъ листамъ низшихъ разрядовъ, особенно сторублевымъ, дабы противодѣйствовать, по возможности, давленію, которое они массою своею будутъ производить на собственный курсъ и на курсы другихъ бумажныхъ знаковъ.

Приведенныя цифры также доказываютъ, что было бы совершенно неосновательно и несправедливо распредѣлять сумму погашенія между четырьмя разрядами поровну. Наконецъ, эти цифры доказываютъ, что изъ всѣхъ четырехъ разрядовъ сравнительно меньше всѣхъ выпускается листовъ 250-рублеваго достоинства.

На основаніи всего вышеприведеннаго, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Брауншвейгъ полагаетъ, что если при-

w pierwszym przypadku należałoby dopuścić do losowania stosunkowo więcéj listów niższéj wartości, w drugim stosunkowo więcéj listów wyższéj ceny.

Biorąc na uwagę:

1) że znaczna ilość listów likwidacyjnych, szczególniéj w pierwszych latach, będzie zostawać ciągle w depozycie Banku Polskiego, na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego i prywatnych hypotecznych długów, nie zrealizowanych ostatecznie przy podziale wynagrodzenia pomiędzy obywateli ziemskich i ich wierzycieli;

2) że przy nabywaniu dóbr rządowych, przy składaniu kaucyj na entrepryzy i w innych wypadkach, przy zastawianiu listów likwidacyjnych w Banku za pożyczkę, będą wpływać do Skarbu i do Banku głównie listy wyższych rzędów;

3) że kapitały stałe, to jest zachowywane przez właścicieli dla procentowania i niepuszczane w obieg, także składać się będą głównie z wyższych rzędów; i

4) że w skutek tych wszystkich powodów, będzie w kursie stosunkowo większa ilość drobnych listów likwidacyjnych, aniżeli wysokich;

Prezes Kommissyi Likwidacyjnéj znajduje, że wypadałoby przyjąć za zasadę przy umorzeniu w pierwszych latach, nadać niejaki przywiléj listom likwidacyjnym niższych rzędów, szczególniéj sturublowym, ażeby o ile można przeciwdziałać na nacisk, jaki one swą massą wywierać będą na własny kurs i na kurs innych papierów pieniężnych.

Wykazane cyfry dowodzą także, że byłoby zupełnie bezzasadném i niesprawiedliwém, dzielić fundusz umorzenia pomiędzy cztery rzędy na równi. Wreszcie też cyfry dowodzą, że ze wszystkich czterech rzędów, stosunkowo najmniéj wypuszczane bywają listy 250-rublowe.

Z powyższych zasad, Rzeczywisty Radca Stanu Braunszweig wnosi, że jeżeli będzie niemożebném odłożyć decyzyę

знается невозможнымъ отложить рѣшеніе настоящаго вопроса впредь до выпуска болѣе значительнаго количества ликвидаціонныхъ листовъ и полученія чрезъ это болѣе положительныхъ данныхъ, то, на первое время, сумму, назначаемую на каждый тиражъ, надлежало бы распредѣлить между четырьмя разрядами ликвидаціонныхъ листовъ, слѣдующимъ образомъ:

1) на каждыя сто тысячъ рублей суммы погашенія назначить 30 номеровъ тысячныхъ, 55 пятисотенныхъ, 70 двѣсти-пятидесятныхъ и 250 номеровъ сотенныхъ листовъ;

2) суммы, составляющія неполныя 100,000 рублей, распредѣлять тѣмъ же порядкомъ, на сколько это возможно, а при цифрахъ, не подходящихъ подъ такое дѣленіе, дать преимущество болѣе мелкимъ разрядамъ.

Такъ какъ, при разсмотрѣніи Комитетомъ инструкціи Банку, была выражена, между прочимъ, мысль согласовать порядокъ тиража ликвидаціонныхъ листовъ, въ отношеніи изъясненнаго выше вопроса съ существующими по сему предмету правилами въ Имперіи, то Членъ-Завѣдывающій Дѣлами Комитета, 26 Января (7 Февраля) сего года, входилъ въ сношеніе съ Министромъ Финансовъ и просилъ его сообщить дѣйствующія правила о порядкѣ, въ какомъ производится тиражъ Русскихъ Государственныхъ бумагъ, и въ особенности о томъ, въ какой пропорціи изъ извѣстной, назначенной на погашеніе, суммы обращаются въ тиражъ бумаги различнаго достоинства.

Получивъ на это отъ Статсъ-Секретаря Рейтерна, 9 (21) Февраля сего года, отвѣтъ, въ которомъ сообщаются только общія правила, не разъясняющія собственно вопроса, Членъ-Завѣдывающій дѣлами Комитета счелъ полезнымъ войдти въ болѣе подробныя объясненія съ Товарищемъ Управляющаго Государственнымъ Банкомъ и съ Предсѣдателемъ Земскаго Кредитнаго Общества, и просилъ ихъ сообщить: Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Ламанскаго — о тѣхъ основаніяхъ, на которыхъ назначается въ тиражъ количество разнаго рода бумагъ, выпускъ которыхъ еще продолжается, и Генералъ-Лейтенанта Гечевича — о томъ, какой принятъ порядокъ Земскимъ Кредитнымъ Учрежденіемъ при опредѣленіи пропорціи

w obecnéj kwestyi do czasu wypuszczenia znaczniejszéj ilości listów likwidacyjnych i otrzymania ztąd pewniejszych danych, to tymczasem wypadałoby summę, przeznaczoną na każde losowanie, dzielić pomiędzy cztery rzędy listów likwidacyjnych w sposób następujący:

1) Na każde sto tysięcy rubli funduszu umorzenia przeznaczyć 30 numerów po rs. 1,000, 55 numerów po rs. 500, 70 numerów po rs. 250, i 200 numerów po rs. 100.

2) Summy, składające niecałe 100,000 rubli, dzielić takim samym sposobem, o ile będzie można, a w razie cyfr niedających się tak dzielić, pozostawić przywilej drobniejszym rzędom listów.

Ponieważ przy rozpatrzeniu przez Komitet instrukcyi dla Banku, wyrażoną została między innemi myśl, aby porządek losowania listów likwidacyjnych, pod względem wyżéj opisanéj kwestyi, zastosowany był do istniejących w tym względzie przepisów w Cesarstwie, przeto Członek Zarządzający czynnościami Komitetu, pod dniem 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. znosił się z Ministrem Skarbu, prosząc o zakommunikowanie obowiązujących teraz przepisów o porządku, w jakim odbywa się losowanie papierów Państwa Rossyjskiego, a w szczególności, w jakim stosunku z danéj summy, przeznaczonéj na umorzenie, należą do losowania papiery różnéj wartości.

Otrzymawszy na to od Sekrtarza Stanu Rejterna, pod dniem 9 (21) Lutego r. b. odpowiedź, w któréj zakommunikowane zostały tylko ogólne przepisy, nie wyjaśniające kwestyi zadaniem będącéj, Członek Zarządzający czynnościami Komitetu uznał potrzebę zasięgnąć więcéj szczegółowych objaśnień od Towarzysza Prezesa Banku Państwa i od Prezesa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, upraszał więc Rzeczywistego Radcę Stanu Łamańskiego, o podanie zasad, na jakich przeznacza się do losowania ilość papierów różnego rodzaju puszczanych jeszcze w obieg, i Generał-Lejtenanta Geczewicza, jakiego trzyma się porządku Instytucya Kredytowa Ziemska, przy oznaczaniu stosunku kwalifikowanych do losowania lis-

назначаемыхъ къ тиражу закладныхъ листовъ разнаго достоинства; при этомъ также просилъ ихъ сообщить собственныя ихъ мнѣнія по возникшему въ Учредительномъ Комитетѣ вопросу.

Вслѣдствіе сего, Товарищъ Управляющаго Государственнымъ Банкомъ, 15 (27) Марта сего года, увѣдомилъ, что 5% билеты, къ свойствамъ которыхъ ближе всего подходятъ ликвидаціонные листы, свободно обмѣниваются, крупные на мелкіе и мелкіе на крупные, и поэтому Государственный Банкъ относится безразлично къ числу листовъ, выпущенныхъ имъ билетовъ того или другаго достоинства, а самое погашеніе ихъ производитъ тиражемъ не изо всей массы выпущенныхъ билетовъ, а только исключительно изъ того количества ихъ, о внесеніи въ тиражъ которыхъ поданы отъ владѣльцевъ особыя, каждый годъ, заявленія.

Для сего, предъ временемъ тиража, каждый разъ, публикаціями въ вѣдомостяхъ, Банкъ приглашаетъ желающихъ получить свой капиталъ заявлять, за мѣсяцъ до наступленія тиражнаго срока, о номерахъ принадлежащихъ имъ билетовъ, чѣмъ, при достаточномъ числѣ предположенныхъ въ тиражъ билетовъ къ ассигнуемой на этотъ предметъ суммѣ, дается возможность прочимъ лицамъ и учрежденіямъ, по желанію, сохранить свои билеты для продолженія пользованія процентами.

По личному мнѣнію Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Ламанскаго, удобнѣе этотъ же порядокъ примѣнить къ погашенію ликвидаціонныхъ листовъ, какъ болѣе справедливый и правильный, при какихъ бы условіяхъ эти бумаги ни обращались на биржѣ.

Допуская болѣе вѣроятности пониженію курса ликвидаціонныхъ листовъ, противъ ихъ стоимости, нельзя, по его мнѣнію, не согласиться, что лица и учрежденія, заинтересованныя однимъ только пользованіемъ процентами или правомъ залога, ничего не теряютъ по полученіи обратно капитала, сохраняя полную возможность реализировать свою ренту или свой залогъ покупкою тѣхъ же бумагъ по биржевому курсу. Напротивъ, искусственное возвышеніе курса бумагъ мелкихъ разрядовъ, предоставляемымъ имъ преимущественнымъ правомъ тиража, вызвало бы соотвѣтственное пониженіе курса ликвида-

tów zastawnych różnéj wartości; przyczém prosił o wyrażenie własnego ich zdania co do kwestyi, w Komitecie Urządzającym wynikłéj.

W skutek tego Towarzysz Zarządzającego Bankiem Państwa pod dniem 15 (27) Marca r. b. zawiadomił, że bilety pięcio-procentowe, do jakich najwięcéj są zbliżone listy likwidacyjne, zamieniają się łatwo większe na mniejsze i nawzajem mniejsze na większe,—dla tego też Bank nie patrzy na różnicę wypuszczonéj ilości listów téj lub owéj wartości, umorzenie zaś takowych dokonywa się przez losowanie nie z całéj massy wypuszczonych biletów, lecz tylko z téj wyłącznie ilości, o dopuszczeniu których do losowania podane zostały przez właścicieli oddzielne corocznie żądania.

Z tego powodu, przed terminem losowania, za każdym razem, przez ogłoszenia w gazetach, Bank wzywa interessentów, pragnących odebrać swój kapitał, aby zawiadomili, na miesiąc czasu przed terminem losowania, o numerach swoich biletów, w skutek czego, przy dostatecznéj ilości przeznaczonych do losowania biletów, w stosunku do assygnowanego na ten cel funduszu, daje się sposobność pozostałym osobom lub instytucyom, zachować swoje bilety, dla dalszego korzystania z procentów.

Podług osobistego zdania Rzeczywistego Radcy Stanu Łamańskiego, ten porządek dogodniéj jest zastosować do umorzenia listów likwidacyjnych, jako sprawiedliwszy i właściwszy, w jakichkolwiek byłyby warunkach w kursie te listy.

Przypuszczając więcéj prawdopodobieństwa zniżenia się w kursie listów likwidacyjnych, względnie do ich wartości, należy podług jego zdania zgodzić się na to, że osoby i instytucye zainteressowane jedynie korzystaniem z procentów lub prawem kaucyi, nic nie tracą, odbierając napowrót kapitał i zachowując sobie możność realizacyi swojéj renty albo kaucyi, nabyciem tych samych papierów podług kursu giełdowego. Przeciwnie, sztuczne podwyższenie kursu papierów niższéj wartości, przez nadanie im uprzywilejowanego prawa losowania, wywołałoby stosunkowe obniżenie kursu listów li-

ціонныхъ листовъ прочихъ разрядовъ, что неблагопріятно отозвалось бы на самомъ Банкѣ, имѣющемъ эти бумаги въ своихъ депозитахъ.

Предсѣдатель Кредитнаго Общества, съ своей стороны, увѣдомилъ, что Земское Кредитное Общество не дѣлаетъ вовсе различія въ достоинствѣ закладныхъ листовъ, назначаемыхъ къ тиражу. Номера всѣхъ листовъ, безъ всякаго различія въ достоинствѣ, кладутся въ одно колесо и вынимаются изъ колеса, пока общее достоинство всѣхъ вынутыхъ номеровъ не поравняется съ суммою, назначенною на погашеніе.

Къ сему Генералъ-Лейтенантъ Гечевичъ присовокупилъ, что всякое распредѣленіе суммы, назначенной на амортизацію, по количеству кредитныхъ бумагъ каждаго достоинства, а не по цифрѣ капитала, который онѣ выражаютъ, было бы, по его мнѣнію, противно раціональнымъ правиламъ ихъ обращенія, ибо всѣ усилія должны быть направлены къ тому, чтобы курсъ однородныхъ бумагъ былъ одинъ и тотъ же, не смотря на то, на какую сумму написана каждая бумага.

Что же касается того мнѣнія, что слѣдовало бы, при погашеніи, въ первые годы, пока продолжается выпускъ ликвидаціонныхъ листовъ, дать нѣкоторое преимущество листамъ низшихъ разрядовъ, въ особенности 100-рублевымъ, дабы противодѣйствовать, по возможности, давленію, которое они массою своею могутъ производить, какъ на собственный курсъ, такъ и на курсъ другихъ бумагъ; то наблюденія надъ обращеніемъ кредитныхъ бумагъ приводятъ къ заключенію, что бумаги низкаго достоинства бываютъ требуемы преимущественно предъ бумагами достоинства высшаго, и что, слѣдовательно, давленія отъ массы ихъ опасаться нельзя, а, напротивъ, можно предвидѣть, что онѣ пойдутъ въ обращеніе легче другихъ.

Въ заключеніе, Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета признаетъ не излишнимъ привести свѣдѣніе, что по правиламъ, принятымъ въ С.-Петербургскомъ Кредитномъ Обществѣ, подлежащая тиражу сумма распредѣляется, при первомъ тиражѣ каждаго выпуска, между четырьмя разрядами облигацій, пропорціонально суммѣ этихъ бумагъ, вы-

kwidacyjnych innych okresów, co nawet oddziałałoby niekorzystnie na sam Bank, mający te papiery w swoich depozytach.

Prezes Towarzystwa Kredytowego z swojéj strony zawiadomił, że Towarzystwo Kredytowe Ziemskie wcale nie odróżnia wartości listów zastawnych przeznaczonych do losowania. Numera wszystkich listów, bez żadnéj różnicy w wartości, wpuszczają się do jednego koła i wyciągają się dopóty, póki ogólna wartość wszystkich wyciągniętych numerów nie zrówna się z funduszem przeznaczonym na umorzenie.

Przyczém Generał-Lejtenant Geczewicz nadmienił, że wszelki podział funduszu przeznaczonego na amortyzacyę, podług ilości papierów kredytowych jakiéjbądź wartości, nie zaś podług cyfry kapitału, jaki one wyrażają, byłby podług jego zdania przeciwny racyonalnym zasadom ich obiegu, wszystkie bowiem dążności powinny być skierowane do tego, ażeby kurs papierów jednego rodzaju był jeden i ten sam, bez względu na to, na jaką summę te papiery są wystawione. Co się zaś tycze zdania, że wypadałoby przy umarzaniu, w pierwszych latach, dopóki trwa jeszcze wypuszczanie w obieg listów likwidacyjnych, nadać niejaki przywilej listom niższéj wartości, szczególniéj sturublowym, ażeby przeciwdziałać o ile możności na nacisk, jaki one swoją massą wywierać mogą, tak na kurs własny, jakoteż innych papierów, to obserwacye nad obiegiem papierów kredytowych doprowadzają do téj pewności, że papiery niższéj wartości bywają więcéj poszukiwane aniżeli wyższe, i że tém samém, nie należy się obawiać nacisku od ich massy, lecz przeciwnie można przewidywać, że prędzéj niż inne pójdą w obieg.

Nareszcie Członek Zarządzający czynnościami Komitetu Urządzającego uważa niezbytecznem nadmienić, że podług zasad przyjętych w Towarzystwie Kredytowém St. Petersburgskiém, summa przypadająca do losowania dzieli się przy pierwszém losowaniu każdego puszczenia w obieg, pomiędzy cztery okresy obligacyj, stosunkowo do summy tych papierów,

пущенныхъ по каждому достоинству особо, при слѣдующихъ же тиражахъ—пропорціонально суммѣ оставшихся въ обращеніи облигацій каждаго выпуска. Дроби, не могущія составить полной облигаціи, присовокупляются къ тиражной суммѣ, погашаемой облигаціями послѣдняго разряда, т. е. самого мелкаго сторублеваго достоинства.

Постановленія. Постановленій Учредительнаго Комитета 12 (24) Февраля настоящаго года, ст. 558, объ инструкціи Польскому Банку по тиражу, уплатѣ и погашенію ликвидаціонныхъ листовъ; Инструкція Польскому Банку, утвержденная означеннымъ постановленіемъ Учредительнаго Комитета.

Соображеніе. По обсужденіи вопроса о томъ, въ какой пропорціи должны быть вынуты, при тиражѣ, ликвидаціонные листы разнаго достоинства, большинство Членовъ Учредительнаго Комитета (Дѣйствительные Статскіе Совѣтники Брауншвейгъ, Соловьевъ, Князь Черкаскій и Кошелевъ) пришло къ заключенію, что принятіемъ порядка, существующаго здѣсь съ давняго времени при тиражѣ закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества, нѣсколько устранится опасеніе того преимущества, которое получили бы ликвидаціонные листы высшаго разряда при распредѣленіи погашенія пропорціонально суммѣ, представляемой ликвидаціонными листами въ рубляхъ. Упомянутый порядокъ тиража Земскаго Кредитнаго Общества состоитъ въ томъ, что нумера всѣхъ листовъ, безъ всякаго различія ихъ по достоинству, кладутся въ одно колесо, перемѣшиваются и вынимаются изъ колеса, до тѣхъ поръ, пока общее достоинство всѣхъ вынутыхъ нумеровъ не поравняется съ суммою, назначенною на погашеніе. Притомъ, большинство полагало, что примѣненіе этого порядка къ листамъ ликвидаціоннымъ будетъ удобно и въ томъ отношеніи, что здѣшняя публика къ этому порядку тиража привыкла и относится къ нему съ довѣріемъ, а это благопріятно отразится и на самомъ курсѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Меньшинство, а именно Предсѣдатель-Намѣстникъ и присутствовавшій въ Комитетѣ, по особому приглашенію, Предсѣдатель Польскаго Банка, Тайный Совѣтникъ Крузе, напротивъ, признали болѣе полезнымъ и удобнымъ сохранить, въ отноше-

wypuszczonych podług każdéj wartości zosobna, przy następnych zaś losowaniach, stosunkowo do summy pozostałych w obiegu obligacyj każdego puszczenia. Ułamki nie mogące stanowić całkowitéj obligacyi dołączają się do losowanéj summy, umarzanéj obligacyami ostatniego rzędu, to jest najniższéj sturublowéj wartości.

Cytacya postanowień. Pozycya 558 postanowień Komitetu Urządzającego z dnia 12 (24) Lutego roku bieżącego, o instrukcyi dla Banku Polskiego co do losowania, spłacania i umarzania listów likwidacyjnych; instrukcya dla Banku Polskiego, zatwierdzona témże postanowieniem Komitetu Urządzającego.

Wnioski. Po rozważeniu kwestyi, w jakim stosunku powinny być wyciągane przy losowaniu listy likwidacyjne różnéj wartości, większość Członków Komitetu Urządzającego (Rzeczywiści Radcowie Stanu: Braunszweig, Sołowiew, Książę Czerkaski i Koszelew), przyszła do wniosku, że przyjęciem porządku tutaj istniejącego od dawna przy losowaniu listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, usunie się nieco obawę w skutek przywileju, jakiby nabyły listy likwidacyjne wyższego rzędu, przy podziale umorzenia stosunkowo do summy pieniężnéj, wyrażonéj w listach. Wspomniony porządek losowania Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zawiera się w tém, że numera wszystkich listów, bez żadnéj różnicy co do wartości, wpuszczają się w jedno koło, mięszają się i wyciągają z koła dopóty, póki ogólna wartość wszystkich wyjętych numerów nie dorówna summie przeznaczonéj na umorzenie. Przytém większość sądziła, że zastosowanie tego porządku do listów likwidacyjnych będzie dogodném jeszcze i pod tym względem, że publiczność tutejsza przywykła do takiego porządku losowania i ma doń zaufanie, co korzystnie oddziała na kurs listów likwidacyjnych.

Mniejszość, a mianowicie Prezydujący Namiestnik i obecny w Komitecie, za osobném zaproszeniem, Prezes Banku Polskiego Tajny Radca Kruze, przeciwnie, uznali za korzystne i dogodne, co do losowania listów likwidacyjnych, ażeby za-

ніи тиража ликвидаціонныхъ листовъ, порядокъ распредѣленія ликвидаціонныхъ листовъ въ четырехъ колесахъ, по достоинству листовъ, съ тѣмъ, чтобы тиражъ производился пропорціонально суммѣ каждаго разряда листовъ, такъ какъ при тиражѣ листовъ пропорціонально суммѣ каждаго разряда не можетъ имѣть мѣста опасеніе какого либо преобладанія листовъ того или другаго разряда.

При существованіи этого порядка тиража, легко производить, какъ установленную повѣрку нумеровъ листовъ, такъ и храненіе оныхъ. Порядокъ тиража по разрядамъ, посредствомъ четырехъ колесъ, принятъ также при тиражѣ Государственныхъ бумагъ по займамъ, заключеннымъ въ послѣднее время, въ Царствѣ Польскомъ. Прежній же порядокъ тиража изъ одного колеса, оставшійся въ здѣшнемъ Земскомъ Кредитномъ Обществѣ для закладныхъ листовъ, при чемъ листы всѣхъ разрядовъ смѣшиваются вмѣстѣ, совершенно неудобенъ, какъ для храненія, такъ и для повѣрки, ибо нумера, послѣ каждаго тиража, должны быть разбираемы по разрядамъ, на что требуется много времени и труда.

Заключеніе. На основаніи вышеизложеннаго, Учредительный Комитетъ, по большинству голосовъ, *постановилъ:*

1) номера всѣхъ, подлежащихъ тиражу, ликвидаціонныхъ листовъ должны быть вложены въ одно колесо и вынимаемы изъ онаго до тѣхъ поръ, пока общее достоинство всѣхъ вынутыхъ номеровъ не поравняется съ суммою, назначенною на погашеніе; и

2) о настоящемъ постановленіи сообщить Предсѣдателю Коммисіи Погашенія Долговъ Царства Польскаго и Предсѣдателю Польскаго Банка, для исполненія, а Предсѣдателю Ликвидаціонной Коммисіи и Главному Директору Финансовъ, для свѣдѣнія.

Варшава, 11 (23) Мая 1867 года.

---

chować porządek podziału listów na cztery koła, podług wartości tychże listów — i aby losowanie odbywało się stosunkowo do summy każdego rzędu listów, albowiem przy losowaniu odpowiednio do summy każdego rzędu nie może mieć miejsca obawa o jakąbądź przewagę listów jednego rzędu nad drugi.

Przy istnieniu takiego porządku losowania, łatwo jest odbywać przepisaną konfrontacyę numerów listów i zachowywać takowe.

Porządek losowania podług rzędów, za pomocą czterech kół, zastosować także przy losowaniu papierów Rządowych z pożyczek zaciągniętych w ostatnim czasie w Królestwie Polskiém. Poprzedni zaś porządek losowania z jednego koła utrzymany dotąd w Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém co do listów zastawnych, gdzie listy wszystkich okresów mieszają się razem, wcale nie jest dogodny tak pod względem zachowywania jako i konfrontacyi, numera bowiem po każdém losowaniu muszą być rozdzielane na rzędy, na co potrzeba wiele czasu i pracy.

Decyzya. Z zasad przytoczonych, Komitet Urządzający większością głosów *postanowił:*

1) numera wszystkich listów likwidacyjnych, należących do losowania, mają być wkładane w jedno koło i wyciągane z niego dopóty, aż ogólna wartość wszystkich wyciągniętych numerów zrówna się z funduszem, przeznaczonym na umorzenie;

2) o niniejszém postanowieniu zawiadomić Prezesa Kommissyi Umorzenia Długu Królestwa Polskiego i Prezesa Banku Polskiego do wykonania, zaś Prezesa Kommissyi Likwidacyjnéj i Dyrektora Głównego Skarbu dla wiadomości.

Warszawa, dnia 11 (23) Maja 1867 roku.

№ 46.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 903, о встрѣченномъ Польскимъ Банкомъ затрудненіи при первомъ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

(31 Декабря (12 Января) 186$^{6}/_{7}$ года.)

Предсѣдатель Польскаго Банка, отъ 21 Октября (2 Ноября) с. г., за № 4,270, вошелъ въ Учредительный Комитетъ съ слѣдующимъ представленіемъ.

Согласно ст. 3-й временной инструкціи Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, на 20 Августа (1 Сентября) с. г. былъ назначенъ первый тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, пущенныхъ въ обращеніе до 20 Мая (1 Іюня) сего года, за исключеніемъ номеровъ, находившихся въ депозитѣ Польскаго Банка.

Поэтому, къ 14 (26) числу минувшаго Августа Банкомъ сообщены въ Коммисію Погашенія Государственнаго Долга вѣдомости номерамъ ликвидаціонныхъ листовъ, препровожденныхъ въ Банкъ, для храненія, агентами Ликвидаціонной Коммисіи.

На другой день, т. е. 15 (27) минувшаго Августа, и за 5 дней до наступленія тиража, согласно ст. 4-й вышеприведенной инструкціи, вложены Банкомъ въ колесо, въ присутствіи депутатовъ Коммисіи Погашенія Государственнаго Долга, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ, номера ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ тиражу, который и былъ своевременно произведенъ.

Вышедшіе въ тиражъ номера ликвидаціонныхъ листовъ, числомъ 684, на 160,400 рублей, опубликованы Банкомъ во всеобщее свѣдѣніе.

При дальнѣйшемъ поступленіи въ депозитъ Банка ликвидаціонныхъ листовъ, присылаемыхъ агентами, оказалось, что послѣ 14 (26) Августа поступили въ депозитъ ликвидаціонные листы, выпущенные Ликвидаціонною Коммисіею до 20 Мая (1 Іюня) с. г., которые, по неимѣнію ихъ въ хране-

№ 46.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 903, o napotkanéj przez Bank Polski kwestyi przy pierwszém losowaniu listów likwidacyjnych.

(d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r.)

Prezes Banku Polskiego, pod dniem 21 Października (2 Listopada) roku bieżącego N⁰ 4,270, uczynił do Komitetu Urządzającego następujące przedstawienie:

Stosownie do artykułu 3-go instrukcyi tymczasowéj dla Banku Polskiego, o losowaniu, spłacaniu i umarzaniu listów likwidacyjnych, przeznaczony był na dzień 20 Sierpnia (1 Września) r. b. termin do pierwszego losowania listów, puszczonych w obieg przed dniem 20 Maja (1 Czerwca) roku bieżącego, z wyłączeniem numerów, znajdujących się w depozycie Banku Polskiego.

Z tego powodu, na dzień 14 (26) Sierpnia Bank zakommunikował Kommissyi Umorzenia długu krajowego wykazy numerów listów likwidacyjnych, nadesłanych Bankowi do depozytu przez Ajentów Kommissyi Likwidacyjnéj.

Nazajutrz, to jest dnia 15 (27) Sierpnia, czyli na pięć dni przed losowaniem, stosownie do art. 4-go wyżéj powołanéj instrukcyi, Bank wpuścił do koła, w obec Delegowanych z Kommissyi Umorzenia długu krajowego, Kommissyi Likwidacyjnéj i Kommissyi Rządowéj Skarbu, numera listów likwidacyjnych, kwalifikujących się do losowania, które też odbytém zostało.

Wyciągnięte z losowania numera listów likwidacyjnych, w liczbie sztuk 684 na rs. 160,400, ogłoszone zostały przez Bank do wiadomości powszechnéj.

W trakcie dalszego przyjmowania do depozytu Banku listów likwidacyjnych nadsyłanych przez Ajentów, okazało się, że po dniu 14 (26) Sierpnia przyjęto w depozyt listy likwidacyjne, wypuszczone przez Kommissyę Likwidacyjną przed dniem 20 Maja (1 Czerwca) r. b., które, nie będąc w depozycie Ban

ніи Банка къ 14 (26) минувшаго Августа, не могли быть показаны Банкомъ въ вѣдомости номерамъ, не подлежащимъ тиражу, и, затѣмъ, находясь въ колесѣ, были вынимаемы вмѣстѣ съ прочими.

Такихъ номеровъ неподлежаще, какъ нынѣ обнаруживается, вложенныхъ въ колесо, было:

въ	1,000 руб.	107	штукъ,	на	107,000	руб. сер.
„	500 „	191	„	„	95,500	„ „
„	250 „	319	„	„	79,750	„ „
„	100 „	687	„	„	68,700	„ „
	итого	1,304	штуки	на	350,950	руб. сер.

Изъ этого числа вышло въ тиражъ:

въ	1,000 руб.	1 штука	на	1,000	руб.
„	500 „	4 штуки	„	2,000	„
„	250 „	14 „	„	3,500	„
„	100 „	19 „	„	1,900	„
	итого	38 штукъ	на	8,400	рублей.

Донося о таковомъ положеніи дѣла, Предсѣдатель Польскаго Банка испрашиваетъ разрѣшенія Учредительнаго Комитета, какъ поступить Банку для отклоненія, на будущее время, соединенія депозитныхъ листовъ съ листами, подлежащими тиражу; при чемъ присовокупилъ, что Польскій Банкъ, въ сообщенномъ имъ Ликвидаціонной Коммисіи, отъ 6 (18) Октября с. г., отзывѣ по сему предмету, выразилъ слѣдующее мнѣніе: необходимо вынуть всѣ находящіеся въ сундукѣ номера и исключить изъ числа ихъ номера присланныхъ въ депозитъ Банка ликвидаціонныхъ листовъ. Занятіе это должно быть совершено Банкомъ протоколярно, въ присутствіи депутатовъ со стороны Коммисіи Погашенія Государственнаго Долга, Ликвидаціонной Коммисіи и Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Что же касается вышедшихъ въ тиражъ 38 номеровъ депозитныхъ ликвидаціонныхъ листовъ, то слѣдовало бы оставить за ними выгоду, происшедшую отъ тиража, и наличныя деньги, по вышедшимъ въ тиражъ листамъ, купить новые ликвидаціонные листы, не подвергая оныхъ слѣдующимъ тиражамъ.

ku na dzień 14 (26) Sierpnia, nie mogły być pomieszczone w wykazie Bankowym numerów nie należących do losowania, i dla tego, znajdując się w kole, wyciągnięte były razem z innemi.

Takich numerów niewłaściwie wpuszczonych do koła, jak się teraz okazuje, było:

po rs.	1,000	sztuk	107	na rs.	107,000,
„	500	„	191	„	95,500,
„	250	„	319	„	79,750,
„	100	„	687	„	68,700,
	Razem	sztuk	1,304	na rs.	350,950.

Z téj liczby wyciągnięto w losowaniu:

po rs.	1,000	sztuk	1	na rs.	1,000,
„	500	„	4	„	2,000,
„	250	„	14	„	3,500,
„	100	„	19	„	1,900,
	Razem	sztuk	38	na rs.	8,400.

Donosząc Komitetowi o takim stanie rzeczy, Prezes Banku Polskiego upraszał o decyzyę: jak Bank postąpić winien, dla uniknienia w przyszłości połączenia się listów depozytowych z listami należącemi do losowania; przyczém nadmienił, że Bank Polski w odezwie do Kommissyi Likwidacyjnéj pod dniem 6 (18) Października r. b. wyraził w tym względzie następujące zdanie: że należy koniecznie wyjąć wszystkie znajdujące się w skrzyni numera i wyłączyć z téj liczby numera listów likwidacyjnych, nadesłanych do depozytu Banku. Czynność tę Bank powinien dopełnić protokólarnie, w obecności delegowanych ze strony Kommissyi Umorzenia długu krajowego, Kommissyi Likwidacyjnéj i Kommissyi Rządowéj Skarbu.

Co się zaś tyczy wyciągniętych podczas losowania 38-u numerów listów likwidacyjnych depozytowych, to wypadałoby im przyznać korzyść, jaka wynikła z losowania, i za gotowe pieniądze za takowe listy kupić inne listy likwidacyjne, nie kwalifikując ich do następujących losowań.

Ликвидаціонные листы, подлежащіе сложенію въ депозитѣ Банка, были подвергнуты тиражу, вслѣдствіе того, что, по временной инструкціи, назначается только три мѣсяца со времени выпуска въ обращеніе листовъ для допущенія оныхъ къ тиражу, и такой же опредѣленъ промежутокъ времени агентамъ для представленія къ уплатѣ, при чемъ не принято въ соображеніе время, потребное для пересылки ликвидаціонныхъ листовъ, на формальности уплаты, отсылку листовъ въ депозитъ и составленіе Банкомъ вѣдомости номерамъ къ тиражу и неподлежащимъ тиражу.

Сверхъ того, хотя Банкомъ и приняты мѣры для составленія, въ одинъ день, списка депозитнымъ номерамъ, поступившимъ 5 дней до тиража, но въ послѣдующіе годы, при увеличиваніи числа номеровъ, подлежащихъ тиражу и неподлежащихъ оному, для составленія очередныхъ списковъ номерамъ потребуется болѣе времени.

Въ устраненіе всѣхъ этихъ неудобствъ, Банкъ полагаетъ необходимымъ, чтобы впредь тѣ только ликвидаціонные листы подлежали тиражу, которые будутъ представлены для сего владѣльцами оныхъ, и посему полагаетъ нужнымъ, чтобы агенты Ликвидаціонной Коммисіи, послѣ выдачи листовъ, снабжали тотчасъ же кредиторовъ и владѣльцевъ имѣній свидѣтельствами, на подлежащихъ бланкахъ, съ показаніемъ номеровъ выданныхъ имъ ликвидаціонныхъ листовъ, съ тѣмъ, чтобы таковыя свидѣтельства получателями были представляемы въ Банкъ. Поступившія въ Банкъ свидѣтельства по 24 Января (5 Февраля) и 24 Іюля (5 Августа) включительно, каждаго года, давали бы право показаннымъ въ оныхъ номерамъ на соотвѣтственные тиражи того же и слѣдующихъ годовъ. Изложенное представленіе Предсѣдателя Польскаго Банка было передано на заключеніе Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи, который вслѣдствіе сего и представилъ, отъ 4 (16) Декабря с. г., за № 232,115, копію съ состоявшагося по настоящему дѣлу журнала Ликвидаціонной Коммисіи.

Изъ журнала этого видно: что Ликвидаціонная Коммисія, усмотрѣвъ изъ переданной въ оную Польскимъ Банкомъ вѣдомости, что нѣкоторые агенты представили для храненія въ де-

Listy likwidacyjne złożone w depozycie Bankowym, należały do losowania w skutek tego, że, podług tymczasowéj instrukcyi, przeznacza się tylko trzy miesiące od daty wypuszczenia w obieg listów, do czasu przypuszczenia ich do losowania i takiż przeciąg czasu przeznaczono dla Ajentów, na przedstawienie listów do spłaty, a nie było na uwadze, jakiego potrzeba czasu na przesłanie listów likwidacyjnych, na formalności spłaty, odesłanie listów do depozytu i na uformowanie w Banku wykazu numerów, kwalifikujących się do losowania, oraz nie należących do takowego.

Oprócz tego, chociaż Bank przedsięwziął środki do ułożenia w ciągu jednego dnia listy numerów depozytowych, złożonych na pięć dni przed losowaniem, lecz w następnych latach, przy powiększeniu się liczby numerów, należących i nie należących do losowania, na uformowanie kolejnych list numerów potrzeba będzie więcéj czasu.

Dla usunięcia wszystkich tych niedogodności, Bank uważa za konieczne, ażeby na przyszłość te tylko listy likwidacyjne należały do losowania, które będą złożone na ten cel przez właścicieli i dla tego uznaje potrzebném, ażeby Ajenci Kommissyi Likwidacyinéj, zaraz po wydaniu listów udzielali wierzycielom i właścicielom ziemskim świadectwa, na właściwych blankietach, z wyrażeniem numerów wydanych im listów likwidacyjnych i z zastrzeżeniem, aby otrzymujący świadectwa, składali takowe do Banku. Złożone w Banku do włącznie dnia 24 Stycznia (5 Lutego) i 24 Lipca (5 Sierpnia) każdego roku świadectwa, winny nadawać prawo oznaczonym w tychże numerom do odpowiedniego losowania w tymże roku, lub następnych latach.

Przedstawienie takowe Prezesa Banku Polskiego kommunikowane było do zaopiniowania Prezesowi Kommissyi Likwidacyjnéj, który w skutek tego przedstawił pod dniem 4 (16) Grudnia r. b. N⁰ 232,115 kopię postanowienia z dziennika posiedzeń Kommissyi Likwidacyjnéj.

Z dziennika tego okazuje się: że Kommissya Likwidacyjna, przekonawszy się z zakommunikowanego jéj przez Bank Polski wykazu, iż niektórzy Ajenci przedstawili do depozytu

позитѣ Банка ликвидаціонные листы позже срока, опредѣленнаго Высочайше утвержденными 4 (16) Августа 1865 г. правилами о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ; что вслѣдствіе того номера тѣхъ листовъ были положены въ колесо и нѣкоторые изъ нихъ вышли въ тиражъ; а потому, принимая въ соображеніе, что ст. 7-ю Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Августа 1865 года правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, агентамъ Ликвидаціонной Коммисіи предоставлено, въ извѣстныхъ случаяхъ, назначать для выдачи, по принадлежности, ликвидаціонныхъ листовъ трехмѣсячный срокъ, со дня полученія ими извѣщенія о высылкѣ ликвидаціонныхъ листовъ, Ликвидаціонная Коммисія признала необходимымъ, въ предупрежденіе могущихъ встрѣтиться и на будущее время затрудненій при слѣдующихъ тиражахъ ликвидаціонныхъ листовъ, разъяснить агентамъ своимъ циркулярно, отъ 31 Октября (12 Ноября) с. г., во первыхъ, что крайній трехмѣсячный срокъ для выдачи ликвидаціонныхъ листовъ долженъ быть назначаемъ ими въ такихъ только случаяхъ, если ипотечные кредиторы находятся въ дальнемъ разстояніи отъ города, въ которомъ находится Ипотечное Отдѣленіе, такъ что поверстный срокъ имъ долженъ быть назначенъ продолжительный, и, во вторыхъ, что подлежащія отсылкѣ въ депозитъ Банка суммы ликвидаціонныхъ вознагражденій, ни въ какомъ случаѣ, не должны получаться въ Банкѣ позднѣе нѣсколькихъ дней по истеченіи трехъ мѣсяцевъ, послѣ назначенія ликвидаціоннаго капитала, такъ какъ крайній срокъ три мѣсяца, и къ нему слѣдуетъ еще прибавить лишь нѣсколько дней, нужныхъ на пересылку агенту предложенія Ликвидаціонной Коммисіи о высылкѣ ликвидаціонныхъ листовъ (ст. 7 правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ), и представленія агентомъ суммы, подлежащей храненію въ депозитѣ Банка. Независимо отъ того, Ликвидаціонная Коммисія предписала агентамъ, чтобъ они, на будущее время, для выдачи ликвидаціонныхъ листовъ назначали возможно короткіе сроки, въ особенности же, чтобы всѣ ликвидаціонные листы, которые будутъ высланы во второй половинѣ мѣсяцевъ Ноября и Мая, были распредѣлены не позже 24 Февраля и 27 Августа, и если часть ихъ будетъ

Banku listy likwidacyjne już po terminie oznaczonym w Najwyżéj zatwierdzonych dnia 4 (16) Sierpnia 1865 roku przepisach o wydawaniu listów likwidacyjnych, że w skutek tego numera tych listów wpuszczone były w koło i niektóre z nich wyciągnięte zostały przy losowaniu; jak niemniéj, biorąc ną uwagę, że artykułem 7-m Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, dozwolono Ajentom Kommissyi Likwidacyjnéj, w pewnych razach, przeznaczać trzechmiesięczny termin do wydania listów likwidacyjnych, licząc od daty otrzymania przez nich zawiadomienia o wysłaniu listów,—Kommissya Likwidacyjna uznałą za konieczne, dla zapobieżenia mogącym wynikać i nadal kwestyom przy następnych losowaniach listów likwidacyjnych, objaśnić swoich Ajentów cyrkularzem z dnia 31 Października (12 Listopada) naprzód, że ostateczny trzechmiesięczny termin do wydania listów likwidacyjnych powinien być przeznaczany przez nich tylko w takich razach, jeżeli wierzyciele hypoteczni znajdują się w znacznéni oddaleniu od tego miasta, gdzie egzystuje Wydział Hypoteczny, gdyż musi być im przeznaczany dłuższy czas na odbycie podróży, i powtóre, że kwalifikujące się do odesłania w depozyt Banku summy wynagrodzeń likwidacyjnych, w żadnym razie nie powinny być późniéj przyjmowane w Banku, jak w kilka dni po upływie trzech miesięcy po przeznaczeniu funduszów likwidacyjnych, ponieważ ostateczny termin jest trzechmiesięczny i do tego należy jeszcze dodać kilka dni na przesłanie Ajentowi polecenia Kommissyi Likwidacyjnéj o przedstawienie listów likwidacyjnych (art. 7 przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych) i na przedstawienie przez Ajenta summy przypadającéj do asserwacyi w depozycie Banku Niezależnie od tego, Kommissya Likwidacyjna poleciła Ajentom, ażeby w przyszłości, do rozdania listów likwidacyjnych przeznaczali jak najkrótsze termina, szczególniéj zaś, ażeby wszystkie listy likwidacyjne, jakie będą przesłane w drugiéj połowie miesiąca Listopada i Maja, rozdane były nie późniéj jak 24 Lutego i 27 Sierpnia, i jeżeli część ich wypadnie odesłać do depozytu Banku

подлежать отсылкѣ въ депозитъ Польскаго Банка, то, чтобъ это было исполнено до 24 Февраля или 27 Августа. На числа эти указано агентамъ потому, что приготовленіе билетиковъ съ нумерами ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ тиражу, начинается въ Польскомъ Банкѣ (ст. 4 инструкціи) за пять дней до тиража.

Затѣмъ, принимая въ соображеніе: что номера неправильно вышедшихъ по тиражу 38-ми штукъ ликвидаціонныхъ листовъ уже опубликованы Польскимъ Банкомъ во всеобщее свѣдѣніе, и что другая публикація объ изъятіи ихъ изъ числа листовъ, подлежащихъ погашенію, могла бы, не только возбудить претензіи со стороны собственниковъ этихъ листовъ, но и породить въ публикѣ, вообще мало знакомой еще съ операціею тиража, нѣкоторое сомнѣніе и недовѣріе къ симъ тиражамъ, наконецъ, что сумма, причитающаяся на погашеніе сихъ листовъ, весьма незначительна, всего 8,400 руб. сер.,— Ликвидаціонная Коммисія, согласно съ заключеніемъ Польскаго Банка, находитъ необходимымъ:

1) ненадлежаще вложенные Польскимъ Банкомъ номера (1,266 штукъ) ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ храненію въ депозитѣ, и остающіеся нынѣ въ колесѣ, въ числѣ номеровъ невышедшихъ въ тиражѣ, вынуть обратно изъ колеса и, по уничтоженіи ихъ, хранить соотвѣтствующіе ликвидаціонные листы въ депозитѣ Банка, впредь до изъятія ихъ изъ депозита, на общемъ основаніи. Вынутіе номеровъ изъ колеса предоставить Банку совершить, по особому протоколу, въ присутствіи депутатовъ, находившихся при вложеніи сихъ номеровъ въ колесо, для тиража;

2) предоставить Польскому Банку, по отчисленіи 8,400 рублей изъ суммы, назначенной на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ, въ бывшій 20 Августа (1 Сентября) с. г. тиражъ, пріобрѣсти покупкою, по биржевымъ цѣнамъ, ликвидаціонные листы соотвѣтственныхъ разрядовъ, взамѣнъ ненадлежаще вышедшихъ въ тиражъ листовъ, и хранить ихъ въ депозитѣ на общемъ основаніи, сообразно Высочайше утвержденнымъ правиламъ 4 (16) Августа 1865 года о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ; оставшіяся же за покупкою листовъ

Polskiego, to pospieszyć z tém przed 24 Lutego lub 27 Sierpnia. Daty takowe wskazano Ajentom dla tego, że przygotowywanie bilecików z numerami listów likwidacyjnych, należących do losowania, rozpoczyna się w Banku Polskim na pięć dni przed losowaniem (art. 4 instrukcyi).

Z tych powodów, biorąc na uwagę: że numera niewłaściwie wylosowane, w liczbie sztuk 38 listów likwidacyjnych, podane już zostały do wiadomości powszechnéj, i że drugie ogłoszenie o wyłączeniu ich z rzędu listów kwalifikujących się do umorzenia, mogłoby nietylko zrodzić pretensje ze strony właścicieli tych listów, ale nawet wzbudzić niejaką wątpliwość u publiczności, w ogóle mało jeszcze obeznanéj z operacyą losowania, i nieufność do tych losowań; że wreszcie summa przypadająca na umorzenie tych listów, stanowiąca rs. 8,400, jest bardzo małoznaczącą, Kommissya Likwidacyjna zgodnie z wnioskiem Banku Polskiego znajduje koniecznem:

1) niewłaściwie wpuszczone przez Bank Polski numera (sztuk 1,266) listów likwidacyjnych, kwalifikujących się do asserwacyi w depozycie, i pozostających obecnie w kole w liczbie numerów niewyciągniętych przy losowaniu, wyjąć napowrót z koła, i po zniszczeniu takowych, zachować odpowiednie listy likwidacyjne w depozycie Banku, aż do podniesienia ich z depozytu, na mocy ogólnych przepisów. Dokonanie wyjęcia z koła numerów pozostawić Bankowi, za oddzielnym protokółem, sporządzić się winnym w obecności Delegowanych, znajdujących się przy wpuszczeniu tych numerów do koła dla losowania;

2) zezwolić Bankowi Polskiemu, aby po potrąceniu rs. 8,400 z funduszu, przeznaczonego na umorzenie listów likwidacyjnych zeszłego losowania w dniu 20 Sierpnia (1 Września) r. b., zakupił podług cen giełdowych listy likwidacyjne odpowiednich okresów, w miejsce niewłaściwie wyciągniętych przy losowaniu, i zachował je w depozycie na prawach ogólnych, stosownie do przepisów Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku o wydawaniu listów likwidacyjnych, pozostały zaś od zakupienia listów fundusz, aby dołączył w

деньги пріобщить, въ надлежащей пропорціи, къ тѣмъ депозитамъ, къ которымъ принадлежали вышедшіе въ первый тиражъ номера.

Что же касается вопроса о томъ, какія должны быть приняты мѣры къ отвращенію, на будущее время, затрудненія, встрѣченнаго Банкомъ при бывшемъ тиражѣ, то Ликвидаціонная Коммисія, при обсужденіи сего вопроса, остановилась на двухъ обстоятельствахъ, а именно: что ст. 7-ю Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Августа 1865 г. правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ агентамъ Ликвидаціонной Коммисіи предоставленно, въ извѣстныхъ случаяхъ, для выдачи по принадлежности ликвидаціонныхъ листовъ назначать трехмѣсячный срокъ со дня полученія ими извѣщенія о высылкѣ тѣхъ листовъ; и что по ст. 3-й данной Банку временной инструкціи о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные до дня тиража за три мѣсяца, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря). Хотя изъ упомянутаго выше распоряженія Ликвидаціонной Коммисіи видно, что къ устраненію на будущее время затрудненія, встрѣченнаго Банкомъ при первомъ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ, Ликвидаціонною Коммисіею приняты уже зависящія отъ нея мѣры; но, принимая въ соображеніе, что, при точномъ исполненіи сего распоряженія агентами Ликвидаціонной Коммисіи, крайній срокъ для распредѣленія ликвидаціонныхъ листовъ, вмѣсто трехъ мѣсяцевъ, предоставленныхъ имъ по ст. 7-й правилъ о выдачѣ сихъ листовъ, въ данныхъ случаяхъ можетъ быть сокращенъ на нѣсколько дней, а иногда и болѣе (*); между тѣмъ такое распоряженіе агента можетъ имѣть видъ произвольнаго, несогласнаго съ Высочайше утвержденными правилами и законами, дѣйствія, а потому, въ видахъ устраненія, какъ нарушенія законоположеній и частныхъ интересовъ сокращеніемъ агентами вызовныхъ

(*) *Примѣчаніе.* На пересылку ликвидаціонныхъ листовъ изъ Ликвидаціонной Коммисіи и потомъ агентами изъ мѣста ихъ пребыванія въ Варшаву, въ депозитъ Банка, иногда нужно нѣсколько дней, не говоря уже о томъ, что самое распредѣленіе листовъ между заинтересованными лицами, можетъ продолжаться въ Ипотечномъ Отдѣленіи, также нѣсколько дней.

właściwym stosunku do tych depozytów, do których należały numera wyciągnięte przy pierwszém losowaniu.

Co się tyczy środków, jakie powinny być przedsiębrane dla zapobieżenia na przyszłość kwestyom, napotkanym przez Bank Polski przy pierwszém losowaniu, Kommissya Likwidacyjna, badając to pytanie, zastanowiła się nad dwiema okolicznościami, mianowicie: że podług art. 7-go Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych Ajentom Kommissyi Likwidacyjnéj, pozostawiono im w danych razach, przeznaczać termin do wydania listów trzechmiesięczny, od daty otrzymania przez nich zawiadomienia o wysłaniu tych listów, i że podług art. 3-go instrukcyi tymczasowéj dla Banku, o losowaniu, spłacaniu i umarzaniu listów likwidacyjnych, do losowania kwalifikują się listy puszczone w obieg na trzy miesiące przed dniem losowania, to jest do dnia 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia). Jakkolwiek z wyżéj przytoczonego rozporządzenia Kommissyi Likwidacyjnéj okazuje się, że ku usunięciu na przyszłość kwestyi napotkanéj przez Bank przy pierwszém losowaniu listów likwidacyjnych, zostały już przedsięwzięte zależne od niéj środki, biorąc jednak na uwagę, że przy ścisłém wykonaniu tego rozporządzenia przez Ajentów Kommissyi Likwidacyjnéj, termin ostateczny do rozdania listów likwidacyjnych, zamiast trzech miesięcy, pozostawionych im na mocy art. 7-go przepisów o wydawaniu listów, w danych razach może być skrócony o dni kilka, a czasem i więcéj (*), tymczasem takie rozporządzenie Ajenta może mieć pozór samowolności, wbrew Najwyżéj zatwierdzonym przepisom i prawom, dla tego więc, w zamiarze zapobieżenia tak uchybieniu przepisom i interessom prywatnym, w skutek skracania przez Ajentów terminu do zgłoszenia się hypotecznych wierzycieli, jakoteż w ogólności kwestyom, które napotkać mogą

(*) *Uwaga.* Na przesłanie listów likwidacyjnych z Kommissyi Likwidacyjnéj i potém przez Ajentów z miejsca ich pobytu do Warszawy do depozytu Banku, czasami potrzeba lku dni, nie mówiąc już o tém, że sam podział listów pomiędzy osoby interessowane, może przedłużyć się w Wydziale Hypotecznym także dni kilka.

сроковъ для ипотечныхъ кредиторовъ, такъ и вообще тѣхъ затрудненій, какія могутъ встрѣтить агенты, въ особенности тѣ, мѣстопребываніе которыхъ находится въ болѣе далекомъ разстояніи отъ г. Варшавы, по мнѣнію Ликвидаціонной Коммисіи, слѣдовало бы срокъ, опредѣленный для допущенія ликвидаціонныхъ листовъ къ тиражу въ три мѣсяца послѣ ихъ выпуска, продлить еще на нѣсколько дней, примѣрно около десяти. Для достиженія сего Ликвидаціонная Коммисія полагала бы необходимымъ, нисколько не измѣняя Высочайше утвержденныхъ правилъ, измѣнить нѣсколько ст. 3-ю изданной Учредительнымъ Комитетомъ Польскому Банку для руководства временной инструкціи, а именно, постановить, чтобы впредь до окончанія выпуска ликвидаціонныхъ листовъ, въ тиражъ поступали бы только такіе листы, которые выпущены Ликвидаціонною Коммисіею за три съ половиною мѣсяца до дня ближайшаго тиража, т. е. 17 Февраля (1 Марта) — листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Ноября, а въ тиражъ 20 Августа (1 Сентября) — листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Мая.

Законъ и постановленія. Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Августа 1865 года правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ—

ст. 7. Одновременно съ публикаціею, Ликвидаціонная Коммисія высылаетъ ликвидаціонные листы, съ слѣдующими къ нимъ купонами, въ кассу подлежащаго Казначейства и сообщаетъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства объ ассигнованіи Казначейству суммы, которая, на основаніи ст. 46-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи, должна быть выдана деньгами. Вмѣстѣ съ тѣмъ, Ликвидаціонная Коммисія даетъ знать о семъ агенту, который, по полученіи таковаго увѣдомленія, въ случаѣ, если окончательная выдача ликвидаціонныхъ листовъ требуетъ предварительнаго собранія справокъ и свѣдѣній, а также когда при выдачѣ сей должны быть удовлетворены права ипотечныхъ кредиторовъ имѣнія, назначаетъ срокъ для доставленія нужныхъ справокъ и свѣдѣній и для явки кредиторовъ, при чемъ этотъ срокъ, ни въ какомъ случаѣ, не можетъ быть опредѣленъ позднѣе трехъ мѣсяцевъ со дня полученія имъ извѣщенія о высылкѣ ликвидаціонныхъ листовъ.

Ajenci, zwłaszcza znajdujący się w odleglejszych miejscach od Warszawy, zdaniem Kommissyi Likwidacyjnéj wypadałoby, termin trzechmiesięczny, oznaczony na dopuszczenie listów likwidacyjnych do losowania, od daty wypuszczenia ich w obieg, przedłużyć jeszcze o kilka dni, naprzykład około dziesięciu. Dla osiągnienia tego, Kommissya Likwidacyjna uważałaby za konieczne, nie zmieniając bynajmniéj Najwyżéj zatwierdzonych przepisów, zmienić tylko cokolwiek artykuł 3-ci instrukcyi tymczasowéj dla Banku Polskiego, a mianowicie postanowić, ażeby przed zupełném wypuszczeniem w obieg listów likwidacyjnych, należały do losowania tylko takie listy, które wypuszczone zostały przez Kommissyę Likwidacyjną na trzy misiące i pół przed najbliższém losowaniem, to jest na dzień 17 Lutego (1 Marca) — listy wypuszczone przed dniem 4 (16) przeszłego Listopada, a na losowanie w dniu 20 Sierpnia (1 Września)—listy wypuszczone przed dniem 4 (16) przeszłego Maja.

Przytoczenie prawa i postanowień. W Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisach o wydawaniu listów likwidacyjnych:

Art. 7. Jednocześnie z ogłoszeniem, Kommissya Likwidacyjna wysyła listy likwidacyjne z należącemi do nich kuponami do właściwéj Kassy Skarbowéj, dla assygnowania summy, która na zasadzie art. 46-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, powinna być wypłacona gotówką. O czém Kommissya Likwidacyjna zarazem daje znać Ajentowi, który po otrzymaniu takiego zawiadomienia, w razie jeżeli ostateczne wydanie listów likwidacyjnych wymaga poprzedniego zebrania objaśnień i wiadomości, oraz jeżeli przy wydaniu listów należy zaspokoić prawa hypotecznych wierzycieli majątku, przeznacza termin do dostarczenia potrzebnych objaśnień i wiadomości i do zgłoszenia się wierzycieli; termin zaś ten w żadnym razie nie może być dłuższy nad trzy miesiące od daty otrzymania wiadomości o wysłaniu listów likwidacyjnych.

Временной инструкціи, изданной Учредительнымъ Комитетомъ для руководства Польскому Банку—

ст. 3. Тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные за три мѣсяца до дня тиража, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря). На основаніи сего, Польскій Банкъ, получивъ надлежащую сумму на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ, исключаетъ изъ числа выпущенныхъ ликвидаціонныхъ листовъ тѣ номера, которые будутъ находиться къ тому времени въ депозитѣ Банка, и, затѣмъ, объявляетъ, посредствомъ газетъ, во всеобщее свѣдѣніе, на какую именно сумму будетъ изъято изъ обращенія, по тиражу, ликвидаціонныхъ листовъ.

Заключеніе. Сообразивъ все вышеизложенное, Учредительный Комитетъ, соглашаясь съ заключеніемъ Ликвидаціонной Коммисіи, *постановилъ*:

1) ненадлежаще вложенные Польскимъ Банкомъ номера (1,266 штукъ) ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ храненію въ депозитѣ, и остающіеся нынѣ въ колесѣ въ числѣ номеровъ, не вышедшихъ въ тиражъ, вынуть обратно изъ колеса, и, по уничтоженіи ихъ, хранить соотвѣтствующіе ликвидаціонные листы въ депозитѣ Банка, впредь до изъятія ихъ изъ депозита на общемъ основаніи. Вынутіе номеровъ изъ колеса предоставить Банку совершить, по особому протоколу, въ присутствіи депутатовъ со стороны Коммисій Ликвидаціонной и Финансовой и Варшавской Контрольной Палаты;

2) предоставить Польскому Банку, по отчисленіи 8,400 рублей изъ суммы, назначенной на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ въ бывшій 20 Августа (1 Сентября) с. г. тиражъ, пріобрѣсти покупкою, по биржевымъ цѣнамъ, ликвидаціонные листы соотвѣтственныхъ разрядовъ, взамѣнъ ненадлежаще вышедшихъ въ тиражъ листовъ, и хранить ихъ въ депозитѣ, на общемъ основаніи, сообразно Высочайше утвержденнымъ правиламъ 4 (16) Августа 1865 года о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ. Остаточныя же за покупкою листовъ деньги пріобщить, въ надлежащей пропорціи, къ тѣмъ депозитамъ, къ которымъ принадлежали вышедшіе въ первый тиражъ номера.

3) въ отмѣну опредѣленнаго 3-мъ пунктомъ временной инструкціи Польскому Банку, для допущенія къ тиражу,

W tymczasowéj instrukcyi wydanéj przez Komitet Urządzający dla Banku Polskiego:

Art. 3. Do losowania kwalifikują się wszystkie listy likwidacyjne, wypuszczone w obieg na trzy miesiące przed dniem losowania, to jest do dnia 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia). Na téj zasadzie Bank Polski, odebrawszy właściwą summę na umorzenie listów likwidacyjnych, wyłącza z liczby wypuszczonych listów likwidacyjnych te numera, które będą znajdowały się natenczas w depozycie Banku, poczém ogłasza przez gazety do wiadomości powszechnéj, na jaką summę będą wywołane z obiegu listy likwidacyjne przez losowanie.

Decyzya. Rozważywszy powyższy stan rzeczy, Komitet Urządzający zgodnie z wnioskiem Kommissyi Likwidacyjnéj *postanawia*:

1) niewłaściwie wpuszczone przez Bank Polski numera listów likwidacyjnych (sztuk 1,266), kwalifikujących się do zachowania w depozycie i znajdujących się obecnie w kole w liczbie numerów niewyciągniętych w losowaniu, wyjąć na powrót z koła, i po zniszczeniu ich, zachowywać odpowiednie listy likwidacyjne w depozycie Banku, do czasu podniesienia ich z depozytu, na zasadzie ogólnych przepisów. Dopełnienie wyjęcia numerów z koła pozostawić Bankowi, za oddzielnym protokółem, sporządzić się winnym w obecności delegowanych ze strony Kommissyi Likwidacyjnéj, Kommissyi Skarbu i Warszawskiéj Izby Kontrolli;

2) zezwolić Bankowi Polskiemu, aby po potrąceniu rs. 8,400, z funduszu przeznaczonego na umorzenie listów likwidacyjnych zeszłego losowania w dniu 20 Sierpnia (1 Września) r. b., zakupił podług cen giełdowych listy likwidacyjne odpowiednich okresów, w miejsce niewłaściwie wyciągniętych przy losowaniu listów i zachował je w depozycie na prawach ogólnych, stosownie do przepisów Najwyżéj zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. o wydawaniu listów likwidacyjnych. Pozostały zaś fundusz od zakupienia listów, aby dołączył w stosunku właściwym do tych depozytów, do których należały numera wyciągnięte przy pierwszém losowaniu;

3) w miejsce oznaczonego w trzecim punkcie tymczasowéj instrukcyi dla Banku Polskiego terminu trzechmiesięcz-

трехмѣсячнаго срока со дня выпуска листовъ, постановить, что впредь тиражу подлежатъ только такіе листы, которые выпущены Ликвидаціонною Коммисіею за три съ половиною мѣсяца до дня тиража, т. е. къ тиражу 17 Февраля (1 Марта) допускаются листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Ноября, а къ тиражу 20 Августа (1 Сентября) листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Мая;

4) настоящее постановленіе предложить къ исполненію Предсѣдателямъ Польскаго Банка и Ликвидаціонной Коммисіи.

Варшава, 31 Декабря (12 Января) 186⁶/₇ года.

№ 47.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 939, о количествѣ ликвидаціонныхъ листовъ, предназначенныхъ къ тиражу 17 Февраля (1 Марта) сего года.

(28 Января (9 Февраля) 1867 года.)

Въ виду предстоящаго 17 Февраля (1 Марта) с. г., на основаніи 56-й ст. указа о Ликвидаціонной Коммисіи, втораго тиража ликвидаціонныхъ листовъ, Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, отзывомъ отъ 31 Декабря (12 Января) 186⁶/₇ с. г., за № 18,109, просилъ Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи представить въ Учредительный Комитетъ свои соображенія относительно количества подлежащихъ сему тиражу ликвидаціонныхъ листовъ и суммы, которая должна быть на этотъ предметъ ассигнована.

Вслѣдствіе сего, Исправляющій должность Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи внесъ въ Учредительный Комитетъ копію съ постановленія по сему предмету Ликвиданіонной Коммисіи, состоявшагося 11 (23) Января с. г., въ коемъ изложено слѣдующее:

По постановленію Учредительнаго Комитета, отъ 12 (24) Февраля 1866 г., тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные ли-

nego do losowania, od daty wypuszczenia listów, postanowić, że nadal należą do losowania tylko takie listy, które wypuszczone zostały przez Kommissyę Likwidacyjną na trzy miesiące i pół przed dniem losowania, to jest: na dzień 17 Lutego (1 Marca) należą listy wypuszczone przed dniem 4 (16) przeszłego Listopada, a na losowanie w d. 20 Sierpnia (1 Września) — listy wypuszczone przed dniem 4 (16) przeszłego Maja;

4) niniejsze postanowienie polecić do wykonania Prezesom Banku Polskiego i Kommissyi Likwidacyjnéj.

Warszawa, d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r.

№ 47.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 939, o ilości listów likwidacyjnych przeznaczonéj do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) roku bieżącego.

(d. 28 Stycznia (9 Lutego) 1867 r.)

Ze względu na blizki termin do drugiego losowania listów likwidacyjnych, podług artykułu 56-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, przypadający na dzień 17 Lutego (1 Marca) r. b., Członek Zarządzający czynnościami Komitetu Urządzającego odezwą z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r. N⁰ 18,109 wezwał Prezesa Kommissyi Likwidacyjnéj o przedstawienie Komitetowi Urządzającemu swoich wniosków, co do ilości listów likwidacyjnych, kwalifikujących się do losowania i funduszu, jaki na ten cel assygnować wypada.

W skutek tego, pełniący obowiązki Prezesa Kommissyi Likwidacyjnéj przedstawił Komitetowi Urządzającemu kopię postanowienia Kommissyi Likwidacyjnéj w dniu 11 (23) Stycznia r. b. w tym przedmiocie zapadłego, w którém wyrażono:

Na mocy postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 12 (24) Lutego 1866 roku, do losowania kwalifikują się wszy-

сты, выпущенные до дня тиража за три мѣсяца, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря). На этомъ основаніи, согласно постановленію того Комитета отъ 2 (14) Августа 1866 года, ст. 730, въ бывшій 20 Августа (1 Сентября) 1866 года первый тиражъ, были подвергнуты тиражу всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные до 20 Мая (1 Іюня) того года, всего на сумму 6,414,750 р., съ тѣмъ, чтобы въ счетъ этой суммы, на точномъ основаніи ст. 53-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи, былъ погашенъ одинъ процентъ въ годъ, что составило, считая съ 6,414,750 руб., за $2^1/_2$ года, всего 160,368 руб. 75 к.

Изъ книгъ и документовъ Ликвидаціонной Коммисіи видно, что въ вознагражденіе владѣльцевъ имѣній за отошедшія въ пользу крестьянъ земли, съ 20 Мая (1 Іюня) 1866 по 19 Ноября (1 Декабря) 1866 года, выдано ликвидаціонныхъ листовъ на сумму 13,453,350 руб., которая, вмѣстѣ съ суммою листовъ, не вышедшихъ въ прошлый тиражъ, изъ числа листовъ, бывшихъ подвергнутыми этому тиражу, составляетъ всего сумму 19,707,700 руб.

Ликвидаціонная Коммисія, принимая въ соображеніе: во 1-хъ, что по точному смыслу постановленій Учредительнаго Комитета отъ 12 (24) Февраля и 2 (14) Августа 1866 года, основанныхъ на ст. 53-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи, въ предстоящій 17 Февраля (1 Марта) сего года тиражъ, должны быть подвергнуты: *а)* ликвидаціонные листы, не вышедшіе въ прошлый тиражъ, но бывшіе подвергнутыми этому тиражу, всего на сумму 6,254,350 руб., и *б)* всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные Коммисіею съ 20 Мая (1 Іюня) по 19 Ноября (1 Декабря) 1866 года, т. е. за три мѣсяца до дня тиража, всего на сумму 13,453,350 руб.; и во 2-хъ, что по смыслу постановленія Учредительнаго Комитета 2 (14) Августа 1866 г., въ счетъ этихъ двухъ суммъ, составляющихъ всего 19,707,700 руб., слѣдуетъ подвергнуть погашенію, въ предстоящій 17 Февраля (1 Марта) сего года тиражъ, не болѣе одного процента въ годъ со всей суммы ликвидаціонныхъ листовъ, выпущенныхъ въ обращеніе по 19 Ноября (1 Декабря) 1866 года, что составитъ, считая по 1% въ годъ, или полпроцента за 6 мѣсяцевъ, съ суммы 6,254,350 руб., составляющей цѣнность листовъ, оставшихся отъ прошлаго тиража,

stkie listy likwidacyjne, wypuszczone na trzy miesiące przed dniem losowania, to jest do dnia 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia). Z téj zasady, stosownie do postanowienia tegoż Komitetu z dnia 2 (14) Sierpnia 1866 roku (pozycya 730), zakwalifikowane były do pierwszego losowania w dniu 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r. wszystkie listy likwidacyjne, wypuszczone do dnia 20 Maja (1 Czerwca) tegoż roku, na ogólną summę rs. 6,414,750, z warunkiem, ażeby z téj summy, w ścisłém zastosowaniu się do art. 53-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, umorzonym został jeden procent rocznie, co uczyniło od summy rs. 6,414,750 za lat $2^1/_2$ rs. 160,368 kop. 75.

Z ksiąg i dowodów Kommissyi Likwidacyjnéj okazuje się, że na wynagrodzenie właścicieli ziemskich za odpadłe na rzecz włościan grunta od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 do 19 Listopada (1 Grudnia) tegoż roku, wydano listów likwidacyjnych na summę rs. 13,453,350, która w połączeniu z summą listów niewyciągniętych w poprzedniém losowaniu, a należących do tegoż losowania, czyni rs. 19,707,700.

Kommissya Likwidacyjna, biorąc na uwagę:

1) że w ścisłém znaczeniu osnowy postanowień Komitetu Urządzającego z dnia 12 (24) Lutego i 2 (14) Sierpnia 1866 roku, opartych na art. 53-m Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) roku bieżącego powinny być zakwalifikowane:

a) listy likwidacyjne niewyciągnięte w przeszłém losowaniu, lecz należące do tegoż losowania, w ogóle na rs. 6,254,350;

b) wszystkie listy likwidacyjne wypuszczone przez Kommissyę od dnia 20 Maja (1 Czerwca) do dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1866 roku, to jest na trzy miesiące przed losowaniem, w ogóle na rs. 13,453,350;

2) że podług postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 2 (14) Sierpnia 1866 roku, z tych dwóch summ, składających ogólną summę rs. 19,707,700, należy zakwalifikować do umorzenia przy losowaniu w dniu 17 Lutego (1 Marca) nie więcéj jak jeden procent rocznie od całkowitéj summy listów likwidacyjnych, wypuszczonych w obieg do dnia

31,271 руб. 75 к., и по 1%, за три года, съ суммы 13,453,350 руб., всего 403,600 руб. 50 коп., и того вообще слѣдуетъ употребить для погашенія листовъ на тиражѣ 17 Февраля (1 Марта) 1867 года 434,872 руб. 25 коп.; а потому Ликвидаціонная Коммисія постановила: о всемъ вышеизложенномъ представить Учредительному Комитету и просить его разрѣшенія на объявленіе объ означенной выше суммѣ, для всеобщаго свѣдѣнія, на основаніи ст. 57-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи.

Справка.

1) Временною инструкціей Польскому Банку, о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, утвержденною Учредительнымъ Комитетомъ 12 (24) Февраля 1866 года, между прочимъ, постановлено: (ст. 3) тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные за три мѣсяца до дня тиража, т. е. по 20 Мая (1 Іюня) и 19 Ноября (1 Декабря).

2) Постановленіемъ Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря (12 Января) 186⁶/₇ года, по ст. 903, о встрѣченномъ Польскимъ Банкомъ затрудненіи при первомъ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ, между прочимъ, опредѣлено: (п. 3) въ отмѣну опредѣленнаго 3-мъ п. временной инструкціи Польскому Банку для допущенія къ тиражу трехмѣсячнаго срока со дня выпуска ликвидаціонныхъ листовъ, постановить, что впредь тиражу подлежатъ только такіе листы, которые выпущены Ликвидаціонною Коммисіею за три съ половиною мѣсяца до дня тиража, т. е. къ тиражу 17 Февраля (1 Марта) допускаются листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Ноября, а къ тиражу 20 Августа (1 Сентабря) листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Мая.

Законъ. Высочайшаго указа о Ликвидаціонной Коммисіи ст. 53, 54, 56 и 57.

Соображенія. При обсужденіи вышеизложеннаго постановленія Ликвидаціонной Коммисіи, Учредительный Комитетъ обратилъ вниманіе на то обстоятельство, что Ликвидаціонною Коммисіею не принято въ соображеніе постановленія Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря (12 Января) 186⁶/₇ года (ст. 903), которымъ, между прочимъ, въ отмѣну 3-го п. временной инструкціи Польскому Банку, опредѣлено,

19 Listopada (1 Grudnia) 1866 roku, co uczyni, licząc po 1% rocznie, lub ½% na 6 miesięcy od summy rs. 6,254,350 stanowiącéj wartość listów pozostałych z przeszłego losowania, rs. 31,271 kop. 75 i po 1% za trzy lata od summy rub. sr. 13,453,350, co czyni rs. 403,600 kop. 50, czyli w ogóle wypada użyć na umorzenie listów przy losowaniu w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1867 roku rs. 434,872 kop. 25; przeto Kommissya Likwidacyjna postanowiła: donieść o tém Komitetowi Urządzającemu i prosić o upoważnienie do ogłoszenia powyższéj summy, na zasadzie artykułu 57-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj.

Anteriora.

1) W instrukcyi tymczasowéj dla Banku Polskiego, o losowaniu, wypłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych, zatwierdzonéj przez Komitet Urządzający pod dniem 12 (24) Lutego 1866 roku, między innemi w artykule 3-m postanowiono: że do losowania należą wszystkie listy likwidacyjne, wypuszczone na trzy miesiące przed losowaniem, to jest do dnia 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia).

2) Postanowieniem Komitetu Urządzającego z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ roku poz. 903, z powodu napotkanéj przez Bank Polski przy pierwszém losowaniu listów likwidacyjnych kwestyi, między innemi wyrażono: zamiast oznaczonego w punkcie 3-m tymczasowéj instrukcyi dla Banku Polskiego trzechmiesięcznego terminu do losowania, od daty wypuszczenia listów likwidacyjnych, postanowić, że nadal do losowania kwalifikują się takie tylko listy, które wypuszczone zostały w obieg przez Kommissyę Likwidacyjną na trzy miesiące i pół przed dniem losowania, to jest, że do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) należą listy wypuszczone do dnia 4 (16) przeszłego Listopada, a do losowania w dniu 20 Sierpnia (1 Września) listy wypuszczone przed dniem 4 (16) przeszłego Maja.

Przytoczenie prawa. Artykuły 53, 54, 56 i 57 Ukazu Najwyższego o Kommissyi Likwidacyjnéj.

Uwagi. Zastanawiając się nad wspomnionéem wyżéj postanowieniem Kommissyi Likwidacyjnéj, Komitet Urządzający dostrzegł, że Kommissya Likwidacyjna nie miała na uwadze

что тиражу подлежатъ всѣ ликвидаціонные листы, выпущенные Коммисіею не за три, а за три съ половиною мѣсяца. Но, принимая во вниманіе, что по сему предмету постановленіе Ликвидаціонной Коммисіи состоялось 11 (23) Января того же года, вышеприведенное же постановленіе Учредительнаго Комитета только 31 Декабря (12 Января) 186$^6/_7$ года, почему, по краткости срока, и не могло быть принято къ руководству, и что, наконецъ, новое исчисленіе количества подлежащихъ предстоящему тиражу ликвидаціонныхъ листовъ не представляется возможнымъ, въ виду близости дня тиража, 17 Февраля (1 Марта), Учредительный Комитетъ полагалъ— соображенія Ликвидаціонной Коммисіи относительно количества ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ предстоящему тиражу, утвердить и, вмѣстѣ съ тѣмъ, предложить Польскому Банку, въ случаѣ возникновенія встрѣченныхъ при первомъ тиражѣ затрудненій относительно распредѣленія неподлежаще назначенныхъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, принять къ руководству состоявшееся по сему предмету постановленіе Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря (12 Января) 186$^6/_7$ года (ст. 903).

Заключеніе. На основаніи вышеизложеннаго, Учредительный Комитетъ *постановилъ*:

1) въ предстоящій тиражъ 17 Февраля (1 Марта) текущаго года погасить $^1/_2$ % съ ликвидаціонныхъ листовъ, выпущенныхъ въ обращеніе по 20 Мая (1 Іюня) 1866 года, т. е. на 31,271 руб. 75 к. и 3% съ листовъ, выпущенныхъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1866 по 19 Ноября (1 Декабря) 1866 года, т. е. на 403,600 руб. 50 коп., а всего на сумму 434,872 рубля 25 копѣекъ серебромъ;

2) въ случаѣ возникновенія встрѣченныхъ при первомъ тиражѣ затрудненій относительно распредѣленія неподлежаще назначенныхъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, предложить Польскому Банку руководствоваться постановленіемъ Учредительнаго Комитета, состоявшимся по сему предмету 31 Декабря (12 Января) 186$^6/_7$ года (ст. 903);

3) настоящее постановленіе предложить къ исполненію

postanowienia tegoż Komitetu z dnia 21 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ roku (poz. 903), gdzie między innemi, zamiast 3-go punktu tymczasowéj instrukcyi dla Banku Polskiego postanowiono, że do losowania należą wszystkie listy likwidacyjne wypuszczone przez Kommissyę nie przed trzema, ale przed trzema i pół miesiącami. Zważając jednak, że postanowienie w tym względzie Kommissyi Likwidacyjnéj zapadło w dniu 11 (23) Stycznia tegoż roku, zaś wspomnione wyżéj postanowienie Komitetu Urządzającego dopiero w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ roku, przez co, z powodu krótkiego terminu, nie mogło być zastosowaném, i wreszcie, że nowe obliczenie ilości listów likwidacyjnych, kwalifikujących się do nadchodzącego losowania, byłoby niemożebném; Komitet Urządzający, ze względu na blizki dzień losowania 17 Lutego (1 Marca), widział potrzebę zatwierdzić wnioski Kommissyi Likwidacyjnéj, co do ilości listów kwalifikujących się do losowania, i zarazem polecić Bankowi Polskiemu, ażeby w razie ponowienia się napotkanéj przy pierwszém losowaniu kwestyi, względem podziału niewłaściwie przeznaczonych do losowania listów likwidacyjnych, przyjętém było za prawidło postanowienie Komitetu Urządzającego, zapadłe w tym względzie w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r. (poz. 903).

Decyzya. Na powyższych zasadach Komitet Urządzający *postanawia:*

1) przy nadchodzącém losowaniu w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b., umorzyć ½% od listów likwidacyjnych wypuszczonych w obieg do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 roku, to jest summę rs. 31,271 kop. 75, i 3% od listów wypuszczonych od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 do 19 Listopada (1 Grudnia) tegoż roku, to jest summę rs. 403,600 kop. 50, ogółem summę rs. 434,872 kop. 25;

2) w razie wznowienia się napotkanych przy pierwszém losowaniu kwestyj, względem podziału niewłaściwie przeznaczonych do losowania listów likwidacyjnych, polecić Bankowi Polskiemu za zasadę, postanowienie Komitetu Urządzającego zapadłe w tym przedmiocie w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r. (poz. 903.);

3) niniejsze postanowienie polecić do wykonania Dy-

Главному Директору Финансовъ, Предсѣдателю Ликвидаціонной Коммисіи и Польскому Банку.

Варшава, 28 Января (9 Февраля) 1867 года.

№ 48.

Выписка изъ журнала засѣданія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 1,096, о ликвидаціонныхъ листахъ, ненадлежаще назначенныхъ въ тиражъ 17 Февраля 1867 года.

(2 (14) Мая 1867 года.)

Предсѣдатель Польскаго Банка, отъ 6 (18) сего Апрѣля, за № 11,670, представилъ Учредительному Комитету, что при второмъ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ, произведенномъ 17 Февраля (1 Марта) сего года, подобно тому, какъ было при первомъ тиражѣ, оказалось ненадлежаще назначенныхъ въ тиражъ слѣдующее количество ликвидаціонныхъ листовъ:

въ 1,000	руб.	28,
„ 500	„	34,
„ 250	„	47,
„ 100	„	142,

всего 251, на сумму 70,950 руб. сер.; изъ этого числа вышло въ тиражъ:

въ 1,000	руб.	1 листъ,
„ 250	„	2 листа,
„ 100	„	8 листовъ;

итого 11 листовъ, на 2,300 рублей серебромъ.

Со всѣми этими листами Банкъ долженъ поступить согласно постановленіямъ Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря 1866 (12 Января 1867) г. (ст. 903) и 28 Января (9 Февраля) с. г. (ст. 939), что имъ и исполнено въ отношеніи къ 11-ти листамъ, вышедшимъ въ тиражъ. Что же касается остальныхъ 240 нумеровъ, то, принимая во вниманіе, что вы-

rektorowi Głównemu Skarbu, Prezesowi Kommissyi Likwidacyjnéj i Bankowi Polskiemu.

w Warszawie, d. 28 Stycznia (9 Lutego) 1867 r.

№ 48.

Wypis z protokółu posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, poz. 1,096, o listach likwidacyjnych, niewłaściwie przeznaczonych do losowania w dniu 17 Lutego 1867 r.

(d. 2 (14) Maja 1867 r.)

Prezes Banku Polskiego w rapporcie z dnia 6 (18) Kwietnia r. b. N⁰ 11,670, przedstawił Komitetowi Urządzającemu, że przy drugiém losowaniu listów likwidacyjnych, odbytém w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. tak samo jak przy poprzedniém, okazała się niewłaściwie przeznaczonych do losowania listów likwidacyjnych następna ilość:

na rs. 1,000 sztuk 28,
„ 500 „ 34,
„ 250 „ 47,
„ 100 „ 142,

razem sztuk 251 na rs. 70,950; z téj liczby było wylosowanych:

na rs. 1,000 — 1 list likw.
„ 250 — 2 listy „
„ 100 — 8 listów „

razem sztuk 11 na rs. 2,300.

Ze wszystkiemi temi listami Bank obowiązany był postąpić podług postanowienia Komitetu Urządzającego z d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 186⁶/₇ r. (poz. 903) i 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. (poz. 939), co też uskutecznił względem tych 11-tu listów wylosowanych.

Co się zaś dotycze pozostałych 240 numerów, to biorąc

нуть ихъ изъ колеса, въ которомъ въ настоящее время находится 48,323 номера, было бы весьма трудно, а между тѣмъ большая часть сихъ листовъ, какъ поступившихъ въ депозитъ Банка на обезпеченіе частныхъ кредиторовъ, по всей вѣроятности, будетъ отобрана изъ Банка самими кредиторами до наступленія слѣдующаго тиража, Предсѣдатель Польскаго Банка предполагаетъ оставить ихъ въ сундукѣ, на что и испрашиваетъ разрѣшенія Учредительнаго Комитета.

При слушаніи сего въ Учредительномъ Комитетѣ, присутствовавшій въ засѣданіи Тайный Совѣтникъ Крузе заявилъ, что случаи ненадлежащаго поступленія въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, какъ послѣдствіе отмѣненнаго уже вышеприведенными постановленіями Комитета порядка, при послѣдующихъ тиражахъ не могутъ имѣть мѣста.

Справка.

I. Постановленіемъ Учредительнаго Комитета, отъ 31 Декабря 1866 (12 Января 1867) г. по ст. 903, о встрѣченномъ Польскимъ Банкомъ затрудненіи при первомъ тиражѣ ликвидаціонныхъ листовъ, опредѣлено:

1) ненадлежаще вложенные Польскимъ Банкомъ номера (1,266 штукъ) ликвидаціонныхъ листовъ, подлежащихъ храненію въ депозитѣ, и остающіеся нынѣ въ колесѣ, въ числѣ номеровъ не вышедшихъ въ тиражъ, вынуть обратно изъ колеса, и, по уничтоженіи ихъ, хранить соотвѣтствующіе ликвидаціонные листы въ депозитѣ Банка, впредь до изъятія ихъ изъ депозита на общемъ основаніи.

Вынутіе нумеровъ изъ колеса предоставить Банку совершить, по особому протоколу, въ присутствіи Депутатовъ со стороны Коммисій Ликвидаціонной и Финансовъ и Варшавской Контрольной Палаты;

2) предоставить Польскому Банку, по отчисленіи 8,400 руб. изъ суммы, назначенной на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ въ бывшій 20 Августа (1 Сентября) с. г. тиражъ, пріобрѣсти покупкою, по биржевымъ цѣнамъ, ликвидаціонные листы соотвѣтственныхъ разрядовъ, взамѣнъ ненадлежаще вышедшихъ въ тиражъ листовъ, и хранить ихъ въ депозитѣ на общемъ основаніи, сообразно Высочайше утвержденнымъ правиламъ 4 (16) Августа 1865 года, о выдачѣ ли-

na uwagę, że wyjąć je z koła, w którém obecnie znajduje się 48,323 sztuk, byłoby bardzo trudno, również, że większa część tych listów, jako złożonych do depozytu Banku Polskiego na zabezpieczenie prywatnych wierzycieli, prawdopodobnie będzie przez tychże odebraną z Banku przed następném losowaniem, a zatém Prezes Banku Polskiego był zdania, ażeby pozostawić je w skrzyni i uprasza Komitet Urządzający o wydanie stosownéj decyzyi.

Przy roztrząsaniu w Komitecie Urządzającym téj kwestyi, obecny na posiedzeniu Tajny Radca Kruze oświadczył, że zaszłe przypadki niewłaściwego włożenia do losowania listów likwidacyjnych, skutkiem zmienionego już powyżéj wyrażoném postanowieniem Komitetu Urządzającego postępowania, w dalszych losowaniach nie będą miały miejsca.

Anteriora.

I. Postanowieniem Komitetu Urządzającego z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 186$^{6}/_{7}$ r. (poz. 903), z powodu natrafionéj przez Bank Polski wątpliwości przy pierwszém losowaniu listów likwidacyjnych rozporządzono:

1) niewłaściwie przez Bank Polski włożone numera (1,266 sztuk) listów likwidacyjnych, które powinny być zachowane w depozycie, a znajdujące się obecnie w kole pomiędzy numerami nie należącemi do losowania, wyjąć napowrót z koła, i po ich skassowaniu zachować odpowiednie listy likwidacyjne w depozycie Banku, aż do wydania ich na zasadzie ogólnych przepisów.

Bank dopełni wyjęcie z koła tych numerów w obecności Delegowanych z Kommissyi Likwidacyjnéj, Kommissyi Rządowéj Skarbu i Warszawskiéj Izby Kontrolnéj i z téj czynności sporządzi oddzielny protokół;

2) Bank Polski po odjęciu 8,400 rs. z summy przeznaczonéj na umorzenie listów likwidacyjnych w mającém się odbyć losowaniu 20 Sierpnia (1 Września) r. b. obowiązany będzie kupić odpowiednich gatunków listy likwidacyjne, podług cen na giełdzie praktykowanych, w miejsce listów niewłaściwie wyszłych podczas losowania, i zachować je w swym depozycie na ogólnych zasadach, stosownie do Najwyżéj w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku zatwierdzonych przepisów

квидаціонныхъ листовъ. Остаточныя же за покупкою листовъ деньги пріобщить, въ надлежащей пропорціи, къ тѣмъ депозитамъ, къ которымъ принадлежали вышедшіе въ первый тиражъ номера;

3) въ отмѣну опредѣленнаго 3-мъ п. временной инструкціи Польскому Банку, для допущенія къ тиражу, трехмѣсячнаго срока со дня выпуска листовъ, постановить, что впредь тиражу подлежатъ только такіе листы, которые выпущены Ликвидаціонною Коммисіею за три съ половиною мѣсяца до дня тиража, т. е. къ тиражу 17 Февраля (1 Марта) допускаются листы, выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Ноября, а къ тиражу 20 Августа (1 Сентября), листы выпущенные до 4 (16) предшествовавшаго Мая.

II. При разсмотрѣніи предположенія Ликвидаціонной Коммисіи о количествѣ ликвидаціонныхъ листовъ, предназначавшихся къ тиражу 17 Февраля (1 Марта) сего года, Учредительный Комитетъ, въ CLXVII-мъ засѣданіи, 28 Января (9 Февраля), с. г., по ст. 939, между прочимъ постановилъ:

„2) въ случаѣ возникновенія встрѣченныхъ при первомъ тиражѣ затрудненій, относительно распредѣленія неподлежаще назначенныхъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ, предложить Польскому Банку руководствоваться постановленіемъ Учредительнаго Комитета, состоявшимся по сему предмету 31 Декабря (12 Января) 186$^6/_7$ года (ст. 903).“

Соображенія. При разсмотрѣніи изложеннаго представленія Предсѣдателя Польскаго Банка, Учредительный Комитетъ принялъ во вниманіе, что при послѣдующихъ тиражахъ ликвидаціонныхъ листовъ, съ измѣнившимся 31 Декабря (12 Января) порядкомъ назначенія сихъ листовъ въ тиражъ, случаи неправильнаго назначенія ихъ, какъ удостовѣряетъ и Предсѣдатель Польскаго Банка, не могутъ вновь повторяться. Не находя, посему, съ своей стороны, препятствій къ оставленію въ тиражномъ колесѣ, какъ полагаетъ Тайный Совѣтникъ Крузе, ненадлежаще вложенныхъ туда 240 номеровъ, Учредительный Комитетъ полагалъ, что въ случаѣ, еслибы нѣкоторые изъ сихъ листовъ не были изъяты изъ депозита Банка ко времени послѣдующаго тиража и затѣмъ подверглись бы погашенію въ этотъ тиражъ,— Польскому Банку должно быть

o wydawaniu listów likwidacyjnych. Pozostałe zaś pieniądze od kupna dołączyć w odpowiednim stosunku do tych depozytów, do których należały numera wyszłe przy pierwszém losowaniu;

3) w miejsce trzechmiesięcznego terminu do losowania od dnia wypuszczenia listów, wskazanego Bankowi Polskiemu punktem 3-m instrukcyi tymczasowéj, postanowić, iż nadal losowaniu podlegać będą takie tylko listy, które wypuszczone przez Kommissyę Likwidacyjną na miesięcy $3\frac{1}{2}$ przed datą losowania, to jest: do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) należą listy wypuszczone w obieg do dnia 4 (16) poprzedzającego Listopada, a do losowania 20 Sierpnia (1 Września) mają należeć listy wypuszczone do 4 (16) poprzedzającego Maja.

II. Przy roztrząsaniu wniosków Kommissyi Likwidacyjnéj o liczbie listów likwidacyjnych, przeznaczonéj do losowania w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b., Komitet Urządzający na posiedzeniu CLXVII, odbytém w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. w poz. 939 między inném postanowił.

„2) Na przypadek powtórzenia się trudności natrafionych podczas pierwszego losowania, co do rozgatunkowania niewłaściwie przeznaczonych do losowania listów likwidacyjnych, polecić Bankowi Polskiemu, ażeby stosował się do postanowienia Komitetu Urządzającego zapadłego w tym przedmiocie w d. 31 Grudnia (12 Stycznia) $186\frac{6}{7}$ r. (poz. 903).“

Uwagi. Przy roztrząsaniu wyrażonego przedstawienia Prezesa Banku Polskiego, Komitet Urządzający uważał, że przy następnych losowaniach listów likwidacyjnych, podług zmienionego w d. 31 Grudnia (12 Stycznia) porządku przeznaczania tych listów do losowania, zdarzenia niewłaściwego przeznaczania, o czém i Prezes Banku Polskiego zapewnia, nie mogą się powtarzać. Nie znajdując przytém ze swéj strony przeszkód do pozostawienia w kole, jak to wnosi Tajny Radca Kruze, niewłaściwie do niego włożonych 240 numerów, Komitet Urządzający uważał: że na przypadek jeśliby niektóre z tych listów nie były wycofane z depozytu przed czasem następnego losowania i w skutek tego uległyby umorzeniu w tém losowaniu, mocen będzie Bank Polski postąpić znów z takowemi umorzonemi listami podług postanowienia

вновь предоставлено поступить съ таковыми погашенными листами согласно постановленіямъ Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря и 28 Января.

Заключеніе. На семъ основаніи, Учредительный Комитетъ *постановилъ*:

1) ненадлежаще назначенные въ тиражъ 17 Февраля (1 Марта) 1867 г. и хранящіеся нынѣ въ тиражномъ колесѣ Польскаго Банка 240 номеровъ ликвидаціонныхъ листовъ оставить въ этомъ колесѣ;

2) въ случаѣ, еслибы нѣкоторые ликвидаціонные листы, изъ числа соотвѣтствующихъ вышеприведеннымъ номерамъ, не были бы изъяты изъ депозита Банка ко времени послѣдующаго тиража и затѣмъ были бы погашены въ этотъ тиражъ, съ таковыми погашенными листами Польскій Банкъ поступаетъ согласно постановленіямъ Учредительнаго Комитета отъ 31 Декабря 1866 года (ст. 903) и 28 Января 1867 года (ст. 939);

3) объ исполненіи настоящаго постановленія предложить Предсѣдателю Польскаго Банка.

Варшава, 2 (14) Мая 1867 года.

Е) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ I, ГЛАВЫ III, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№49.

Постановленіе, заключающее въ себѣ новыя правила о выдачѣ цертификатовъ на отданные въ депозитъ Банка закладные листы.

(18 (30) Іюня 1865 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго, и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства,

желая по возможности предохранить владѣльцевъ заклад-

Komitetu Urządzającego z dnia 31 Grudnia i z dnia 28 Stycznia.

Decyzya. Z tych powodów Komitet Urządzający *postanowił*:

1) niewłaściwie przeznaczone do losowania 17 Lutego (1 Marca) 1867 r. a będące obecnie w kole, znajdującém się w Banku Polskim, 240 numerów listów likwidacyjnych, pozostawić w témże kole;

2) w razie jeśliby niektóre listy likwidacyjne z liczby wyżéj wspomnionych numerów, nie były podniesione z depozytu Bankowego do czasu następnego losowania, i przez to uległyby umorzeniu w tém losowaniu, z takowemi umorzonemi listami Bank Polski postąpi w myśl postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 31 Grudnia 1866 r. (poz. 903) i 28 Stycznia 1867 r. (poz. 939);

3) wykonanie niniejszego postanowienia Prezesowi Banku Polskiego poleca się.

w Warszawie, d. 2 (14) Maja 1867 r.

E) DO ROZDZIAŁU I, TYTUŁU III, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 49.

Postanowienie, obejmujące nowe przepisy o wydawaniu Certyfikatów na składane do depozytu Banku Polskiego listy zastawne.

(d. 18 (30) Czerwca 1865 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyj, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc zasłonić, o ile można, właścicieli listów zastaw-

ныхъ листовъ Царства Польскаго отъ потерь, могущихъ произойдти отъ покражи или другихъ непредвидимыхъ случаевъ, въ дополненіе правилъ, заключающихся въ изданной для Банка инструкціи отъ 9 (21) Іюля 1840 г., по представленію Члена Совѣта, Предсѣдателя Польскаго Банка, постановляетъ.

Ст. 1.

Польскому Банку предоставляется право принимать на храненіе закладные листы и выдавать, вмѣсто ихъ, цертификаты, заключающіе въ себѣ капитальную сумму, литеры, номера и количество купоновъ.

Ст. 2.

Цертификаты сіи должны быть выдаваемы единственно на имя владѣльцевъ, вносящихъ въ Банкъ закладные листы на храненіе; передача же цертификатовъ другимъ лицамъ можетъ производиться только съ вѣдома Банка.

Ст. 3.

Съ отданныхъ на храненіе закладныхъ листовъ Польскій Банкъ получаетъ изъ Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества причитающіеся проценты и дальнѣйшіе купоны, равно представляетъ закладные листы къ тиражу, по вышедшимъ же по тиражу листамъ производитъ уплату, а съ наличными деньгами поступаетъ сообразно волѣ владѣльца.

Ст. 4.

Уплата процентовъ или капитала по частямъ должна быть записываема Банкомъ на оборотѣ цертификата, который послѣ выдачи всего вклада, возвращается въ Банкъ и подлежитъ уничтоженію.

Ст. 5.

За выдачу цертификата взамѣнъ закладныхъ листовъ Польскій Банкъ, не смотря на то, будетъ ли вносящій на храненіе закладные листы требовать выдачи одного цертификата на всю сумму, или нѣсколько отдѣльныхъ, или потребуетъ особые цертификаты на каждый листъ, взимаетъ при выдачѣ цертификата $^1/_2$ % на сумму до 1,000 руб., по 5 руб.—на сумму съ 1,000 до 5,000 руб. и 1 рубль съ тысячи отъ суммъ, превышающихъ 5,000 рублей, а независимо отъ сего, дополнительно, по 25 копѣекъ съ каждаго выданнаго цертификата, кромѣ перваго.

nych Królestwa Polskiego od strat, na jakie narażeni zostają skutkiem kradzieży lub wypadków losowych, w uzupełnieniu przepisów objętych instrukcyą z dnia 9 (21) Lipca 1840 roku, dla Banku wydaną, na przedstawienie Członka Rady, Prezesa Banku Polskiego, stanowi.

Art. 1.

Bank Polski upoważniony zostaje do przyjmowania na skład listów zastawnych, w zamian których wydawane być mają Certyfikaty, obejmujące summę kapitalną, litery, numera, tudzież ilość kuponów.

Art. 2.

Certyfikaty te wystawione będą tylko na imię właścicieli składających do depozytu Banku listy zastawne, przenoszenie ich na osoby inne odbywać się tylko może z wiadomością Banku.

Art. 3.

Bank Polski od złożonych u siebie listów zastawnych, odbierać będzie z Kassy Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przypadające procenta, uzyskiwać winien dalsze kupony, podawać listy zastawne do losowania, i wylosowane realizować, z otrzymaną zaś z tych źródeł gotowizną postąpi stosownie do zlecenia właściciela.

Art. 4.

Wypłaty procentu lub częściowo kapitału, odpisywane być mają na stronie odwrotnéj Certyfikatu przez Bank Polski; za wydaniem całego depozytu, Certyfikat Bankowi powrócony i przez niego umorzony być winien.

Art. 5.

Za wydanie Certyfikatu na złożone listy zastawne do depozytu, bez względu na to czy składający takowe listy żądać będzie wydania jednego Certyfikatu na całą summę, lub też kilku oddzielnych, albo wreszcie osobnego na każdy list Certyfikatu, Bank Polski pobierać będzie przy wydaniu Certyfikatu po pół od sta na summy do rs. 1,000; po rs. 5 jednostajnie od rs. 1,000 do 5,000; po jeden od tysiąca na summy większe od rs. 5,000, a nadto dodatkowo po kop. 25 od każdego wydanego Certyfikatu, oprócz pierwszego.

Ст. 6.

За всякіе платежи, какъ наличными деньгами, такъ и закладными листами, проистекающіе изъ этой операціи, Банкъ получаетъ, въ видѣ обыкновенной коммисіи, $^1/_3$ % съ нарицательной цѣны уплаченной суммы.

Ст. 7.

Въ случаѣ потери цертификата какимъ либо образомъ, владѣлецъ онаго долженъ тотчасъ увѣдомить о томъ Банкъ, и затѣмъ объ утратѣ цертификата, съ поименованіемъ номера, объявить троекратно, въ двухнедѣльныхъ промежуткахъ въ оффиціальной и въ двухъ частныхъ газетахъ, экземпляры же сихъ изданій, въ коихъ помѣщены были эти объявленія, представить Польскому Банку. По истеченіи четырехъ мѣсяцевъ послѣ послѣдняго объявленія, если не предъявленъ будетъ споръ, владѣльцу выдаются закладные листы, или новый цертификатъ, а объ уничтоженіи потеряннаго цертификата публикуется ко всеобщему свѣдѣнію, и потребныя на то издержки относятся на счетъ владѣльца.

Ст. 8.

Исполненіе сего постановленія, измѣняющаго изданную для Банка инструкцію отъ 10 (22) Марта 1833 года относительно цертификатовъ, выдаваемыхъ взамѣнъ закладныхъ листовъ, поручается Польскому Банку.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 18 (30) Іюня 1865 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Графъ Бергъ.*

И. д. Статсъ-Секретаря (подписано) *А. Заборовскій.*

Art. 6.

Za wszelkie wypłaty, jakiéjbądź natury, wynikające z tego przedmiotu, czy to w gotowiźnie czy to w listach zastawnych, Bank potrącać będzie tytułem zwykłego komissu $^1/_3$ od sta, od wartości imiennéj summy wypłaconéj.

Art. 7.

Jeżeliby właściciel Certyfikatu utracił go jakimbądź sposobem, winien natychmiast o tém stosowne uczynić w Banku zastrzeżenie, i w odstępach dwutygodniowych trzy razy w Gazecie Rządowéj i dwóch prywatnych, podług wyboru, ogłosić wypadek zatracenia Certyfikatu, z wyszczególnieniem numeru jego, egzemplarze zaś tych pism Bankowi Polskiemu złożyć; po upływie 4 miesięcy od ostatniego ogłoszenia, jeżeli nie będzie wszczęty spór, wydane zostaną właścicielowi listy zastawne, lub też nowy Certyfikat, a umorzenie pierwotnego Certyfikatu podane zostanie do powszechnéj wiadomości, na co stosowne koszta interessent ponieść jest obowiązany.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego postanowienia, zmieniającego instrukcyę dla Banku w przedmiocie Certyfikatów na listy zastawne, pod dniem 10 (22) Marca 1833 roku wydaną, Bankowi Polskiemu poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 18 (30) Czerwca 1865 roku.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant (podpisano) *Hrabia Berg.*

P. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

№ 50.

О выдачѣ цертификатовъ на отданные на сохраненіе Польскаго Банка ликвидаціонные листы.

(4. (16) Сентября 1865 года.)

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 434.

4. Владѣльцамъ ликвидаціонныхъ листовъ предоставляется право отдавать ихъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ, съ полученіемъ, взамѣнъ ихъ, свидѣтельствъ (или цертификатовъ), на тѣхъ же самыхъ основаніяхъ, какъ для закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества.

Варшава, 4 (16) Сентября 1865 года.

F) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ IV, ГЛАВЫ III, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 51.

Опредѣленіе 5% отъ помѣщенныхъ въ Польскомъ Банкѣ эмеритальныхъ суммъ.

(4 (16), 8 (20) и 18 (30) Октября 1840 года.)

Выписка изъ журнала чрезвычайнаго засѣданія Совѣта Управленія.

7) Заключеніе всѣхъ Членовъ Совѣта объ исходатайствованіи Высочайшаго соизволенія: дабы Польскій Банкъ, въ которомъ помѣщаются суммы эмеритальнаго общества, платилъ съ нихъ не 4, а 5 процентовъ, Совѣтъ призналъ полезнымъ для этихъ суммъ; а такъ какъ Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства объявилъ: что не имѣется въ этомъ отношеніи никакого затрудненія, то Совѣтъ нашелъ, что въ такомъ положеніи дѣла остается только предложить упомянутому Главному Директору сдѣлать немедленное распоряженіе, дабы мѣра эта была приведена въ исполненіе.

№ 50.

O wydawaniu Certyfikatów na listy likwidacyjne, składane do depozytu Banku Polskiego.

(d. 4 (16) Września 1865 r.)

Wypis z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, poz. 434.

4. Właścicielom listów likwidacyjnych służyć będzie prawo składania ich do depozytu Banku Polskiego i otrzymania w ich miejsce świadectw (czyli Certyfikatów), na takich samych zasadach, jakie służą dla listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Warszawa, d. 4 (16) Września 1865 r.

F) DO ROZDZIAŁU IV, TYTUŁU III, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 51.

Oznaczenie 5% od funduszów emerytalnych, w Banku Polskim lokowanych.

(d. 4 (16), 8 (20) i 18 (30) Października 1840 r.)

Wypis z protokółu nadzwyczajnego posiedzenia Rady Administracyjnéj.

7) Wniosek wszystkich Członków Rady o wyjednanie u Najjaśniejszego Pana zezwolenia: iżby Bank Polski, w którym fundusze stowarzyszenia są lokowane, płacił od tychże, w miejsce 4% po 5% procentu, Rada uznała być korzystnym dla funduszów emerytalnych; gdy zaś Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu oświadczył, że w téj mierze żadna trudność nie zachodzi, przeto Rada osądziła, że w tym stanie rzeczy nie pozostaje jéj, jak polecić temuż Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu zarządzenie niezwłocznie wprowadzenia tego środka w wykonanie.

8) Что касается до заключенія нѣкоторыхъ Членовъ относительно возврата и болѣе выгоднаго помѣщенія даннаго въ займы Горному Управленію эмеритальнаго капитала, Совѣтъ полагалъ, что, такъ какъ Горное Управленіе обезпечиваетъ по 5 процентовъ, то нельзя желать болѣе выгоднаго помѣщенія сказаннаго капитала, и затѣмъ слѣдуетъ только постановить: дабы относительно платежа процентовъ введено было измѣненіе въ томъ именно: дабы проценты эти были выплачиваемы обществу наличными деньгами, а не причисляемы къ капиталу, каждый разъ, когда общество встрѣчало бы надобность обратить ихъ на удовлетвореніе текущихъ расходовъ, для каковой цѣли оно вынужденнымъ находится иногда нарушать помѣщенный въ Банкѣ капиталъ.

Варшава, 4 (16), 8 (20) и 18 (30) Октября 1840 года.

№ 52.

Выписка изъ Высочайшаго указа о оборотѣ капиталовъ Сберегательной Кассы.

(13 (25) Іюля 1843 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

По уваженію существенной пользы, проистекающей отъ бережливости въ хозяйственномъ отношеніи, желая предоставить недостаточнымъ всякаго званія людямъ въ Нашемъ Царствѣ Польскомъ возможность надежнаго и прибыльнаго помѣщенія мелочныхъ суммъ, пріобрѣтаемыхъ трудами, и тѣмъ способствовать къ составленію, со временемъ, денежнаго запаса, могущаго быть весьма полезнымъ при начатіи какого либо промысла, или при вступленіи въ законный бракъ, или же въ крайней нуждѣ, старости, болѣзни и вообще на буду-

8) Co do wniosku niektórych Członków, względem zwrócenia i korzystniejszego ulokowania kapitału stowarzyszenia, wypożyczonego Górnictwu krajowemu, mniemała Rada, że skoro Górnictwo zapewnia po 5% procentu, przeto korzystniejszego ulokowania tego kapitału, życzyć sobie nie można i nie pozostaje jak postanowić: ażeby w przedmiocie wypłaty procentów zaprowadzoną była zmiana, w tém mianowicie, iżby procenta te były uiszczane stowarzyszeniu w gotowiźnie, a nie doliczane do kapitału, ilekroć stowarzyszenie byłoby w potrzebie obrócenia ich na opędzenie bieżących wydatków, w którym to celu teraz musi niekiedy naruszać kapitał, Bankowi powierzony.

Warszawa, d. 4 (16), 8 (20) i 18 (30) Października 1840 r.

№ 52.

Wypis z Ukazu Najwyższego o produkcyjném użyciu funduszów Kassy Oszczędności.

(d. 13 (25) Lipca 1843 r.)

z Bożéj Łaski
MY MIKOŁAJ I-y,
Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,
etc., etc., etc.

Mając na uwadze rzetelną korzyść, wynikającą z oszczędności w gospodarstwie, i chcąc podać niedostatnim wszelkiego stanu mieszkańcom Naszego Królestwa Polskiego, sposobność pewnego i korzystnego umieszczenia pomniejszych kwot, pracą zebranych, a przez to dopomódz do nagromadzenia z czasem pieniężnego zapasu, mogącego być wielce użytecznym, bądź przy rozpoczęciu jakiegokolwiek zawodu, bądź przy wejściu w stan małżeński, bądź w nagłéj potrzebie, starości, niemocy i w ogólności w przyszłych każdego potrzebach;

щія каждаго надобности,—по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, разсмотрѣнномъ въ Государственномъ Совѣтѣ по Департаменту дѣлъ сего Царства, повелѣваемъ:

Ст. 10.

По мѣрѣ взноса вкладовъ, Сберегательныя кассы отсылаютъ оные круглыми суммами въ Банкъ Царства Польскаго, для приращенія процентами, но въ кассахъ оставляется нѣкоторое количество суммы, для удовлетворенія мелочныхъ востребованій.

Ст. 11.

Банку Царства Польскаго поручается дальнѣйшее употребленіе въ оборотъ капиталовъ Сберегательныхъ кассъ, съ чѣмъ вмѣстѣ Банкъ обязывается:

а) уплачивать за оные Сберегательнымъ кассамъ по четыре съ половиною процента со ста;

б) возвращать тѣ капиталы, по предварительнымъ о томъ требованіямъ кассъ, сообразно съ правилами Банка.

Ст. 15.

Исполненіе настоящаго указа Нашего, который имѣетъ быть обнародованъ внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ, а равно дальнѣйшія мѣры, къ приведенію онаго въ дѣйствіе потребныя, возлагается на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ и Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Данъ въ Петергофѣ, 13 (25) Іюля 1843 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ“

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ*.

Na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiém, rozpoznane w Departamencie Rady Państwa do spraw tegoż Królestwa, Rozkazujemy:

Art. 10.

W miarę otrzymywanych wpływów, Kassy Oszczędności przelewać będą takowe do Banku Polskiego na procent w summach okrągłych; wszelako w Kassach pozostaje pewny fundusz, dla zaspakajania cząstkowych zwrotów.

Art. 11.

Bankowi Polskiemu porucza się dalsze produkcyjne użycie przelanych doń funduszów Kass Oszczędności z obowiązkiem:

a) opłacania za nie procentu Kassom, po cztery i pół od sta;

b) zwracania funduszów tych, za poprzedniém przez Kassy wypowiedzeniem, podług zasad dla Banku wskazanych.

Art. 15.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, niemniéj dalsze środki, dla przyprowadzenia go do skutku potrzebne, Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiém i Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych polecamy.

Dan w Peterhofie, d. 13 (25) Lipca 1843 roku.

(podpisano) „НИКОЛАЙ"
przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 53.

Объ учрежденіи кассы застрахованія жизни.

(18 (30) Іюля 1844 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Ст. 11.

Капиталы застрахованій жизни имѣютъ быть вносимы въ Польскій Банкъ на общихъ основаніяхъ, условленныхъ между Банкомъ и Страховымъ Управленіемъ, относительно помѣщенія всякихъ иныхъ страховыхъ капиталовъ.

Варшава, 18 (30) Іюля 1844 года.

Примѣчаніе. Помѣщеніе суммъ Страховаго Управленія производится на основаніи условій, заключенныхъ Банкомъ съ этимъ Управленіемъ на три года, утвержденныхъ выпискою изъ журнала Совѣта Управленія отъ 14 (26) Іюля 1850 г., имѣющихъ обязательную силу до настоящаго времени, такъ какъ Страховое Управленіе не требовало отмѣны оныхъ.

№ 54.

О порядкѣ дѣйствія въ случаѣ потери Банковыхъ билетовъ.

(7 (19) Февраля 1850 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Признавая необходимымъ опредѣлить положительныя правила къ руководству на случай утраты, или покражи выдаваемыхъ Банкомъ билетовъ на внесенныя въ оный для обращенія изъ процентовъ суммы, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, Совѣтъ Управленія постановляетъ:

№ 53.

O kassie zabezpieczenia na życie.

(d. 18 (30) Lipca 1844 r.)

Wypis z postanowienia Rady Administracyjnéj Królestwa.

Art. 11.

Fundusze zabezpieczeń na życie mają być umieszczone w Banku Polskim, podług ogólnych zasad, umówionych między tymże Bankiem a Dyrekcyą Ubezpieczeń, względem lokacyi wszystkich innych funduszów ubezpieczeń.

Warszawa, d. 18 (30) Lipca 1844 r.

Uwaga. Co do lokacyi funduszów Dyrekcyi Ubezpieczeń, takowa ma miejsce na zasadzie układu, przez Bank z tąż Dyrekcyą na lat trzy zawartego, a przez wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj z dnia 14 (26) Lipca 1850 r. zatwierdzonego, który wszakże dotąd jest obowiązującym. ponieważ Dyrekcya o zmianę takowego nie wystąpiła.

№ 54.

O prawidłach do postępowania na przypadek utraty Obligów Bankowych.

(d. 7 (19) Lutego 1850 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I-go,

Cesarza Wszech Rossyj, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy potrzebę oznaczenia stałych prawideł postępowania, na wypadek zgubienia lub skradzenia Obligów, wydanych na lokowane w Banku na procent summy, na przedstawienie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi co następuje:

Ст. 1.

Въ случаѣ утраты Банковыхъ билетовъ, владѣльцы таковыхъ, а равно пріобрѣтатели ихъ правъ или наслѣдники, какъ въ Царствѣ, такъ и за границею находящіеся, обязаны:

a) извѣстить о семъ тотчасъ ближайшее полицейское начальство, съ означеніемъ количества внесенной суммы, имени и названія вкладчика, числа вклада и, если можно номеровъ, подъ которыми билеты были выданы;

b) представить въ Банкъ засвидѣтельствованную копію съ сего извѣщенія, а равно выданное полицейскимъ начальствомъ свидѣтельство о своей тождественности и мѣстѣ жительства, и на основаніи такихъ документовъ просить о дальнѣйшемъ мѣроположеніи.

Ст. 2.

Польскій Банкъ, получивъ таковое прошеніе, учинитъ въ своихъ книгахъ и на отрѣзкѣ билета соотвѣтственную отмѣтку, и, по внесеніи просителемъ необходимой суммы на издержки, опубликуетъ троекратно о потерѣ или покражѣ билета, въ двунедѣльныхъ промежуткахъ времени, въ официальной и полицейской газетѣ и въ вѣдомостяхъ той губерніи, гдѣ билетъ утраченъ, и если сіе послѣдуетъ въ Имперіи или за границею, то публикація должна быть произведена въ одной изъ газетъ, разрѣшенныхъ принимать казенныя увѣдомленія того государства, въ которомъ билетъ былъ утраченъ. Въ газетныхъ объявленіяхъ должны быть показаны: значившійся на Банковомъ билетѣ номеръ, число вклада, количество внесенной суммы, названіе вкладчика и тѣхъ лицъ, на имя коихъ билетъ по Банковымъ книгамъ былъ переписанъ, а равно вызовъ о внесеніи утраченнаго билета прямо въ Банковую Контору, или присылка онаго, посредствомъ какого либо казеннаго мѣста, въ срокъ, ниже приведенною статьею опредѣленный.

Подобныя троекратныя объявленія должны быть повторены по истеченіи шести мѣсяцевъ со времени первой публикаціи, а, сверхъ того, должны они быть выставлены въ залѣ Варшавской биржи во все время розыска.

Ст. 3.

У кого бы находился объявленный утраченнымъ билетъ и кто бы полагалъ имѣть къ оному право, тотъ обязанъ пред-

Art. 1.

Na wypadek zatracenia Obligów Bankowych, właściciel takowych, ich cessyonaryusze lub spadkobiercy, tak krajowi jak zagraniczni, obowiązani są:

a) zawiadomić o tém natychmiast najbliższą Władzę policyjną, z wyszczególnieniem wysokości złożonéj summy, imienia i nazwiska ją składającego, daty składu, i jeżeli można numerów, pod jakiemi Obligi wystawione zostały;

b) złożyć Bankowi wiarogodną kopię tego zawiadomienia, tudzież świadectwo tożsamości osoby i zamieszkania swego, wydane przez Władzę policyjną, i dopiero na zasadzie takich dowodów, żądać rozwinięcia dalszego postępowania.

Art. 2.

Bank Polski, otrzymawszy takież żądanie, poczyni stosowne wzmianki w księgach swoich i na odcinku Obligu, i po złożeniu przez interessenta potrzebnych kosztów, ogłosi o zagubieniu lub skradzeniu Obligu trzykrotnie w odstępach dwu-tygodniowych w Gazecie Rządowéj, Policyjnéj i w Dzienniku gubernii, gdzie zatracenie miało miejsce; a jeżeli Oblig zagubiony będzie w Cesarstwie lub za granicą, i w jedném z pism upoważnionych do zamieszczania obwieszczeń rządowych tego kraju, w którym zatracenie Obligu nastąpiło. Ogłoszenia te wyszczególniać powinny numer, którym Oblig Bankowy był oznaczony, datę składu, wysokość summy, nazwisko składającego i tych, na których imię w księgach Banku przepisany został, tudzież wezwanie złożenia zatraconego Obligu wprost do Kantoru Banku, lub za pośrednictwem Władzy Rządowéj, w terminie, stosownie do następnego artykułu oznaczonym.

Podobne trzykrotne ogłoszenia winny być powtórzone po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego obwieszczenia, a nadto przybite będą w sali giełdy Warszawskiéj, przez cały czas trwającego poszukiwania.

Art. 3.

Ktoby posiadał Oblig, za zatracony podany, i sądził mieć do niego prawo, ten powinien złożyć go Bankowi przed u-

ставить билетъ сей въ Банкъ до истеченія 12 мѣсяцевъ, со времени перваго объявленія. Банкъ, получивъ таковой, выдаетъ на оный предъявителю соотвѣтственное съ положеніемъ дѣла свидѣтельство и о томъ извѣститъ искателя или объявителя утраты билета, съ объясненіемъ всѣхъ обстоятельствъ, а самъ оставитъ у себя билетъ до окончательнаго рѣшенія спора судебнымъ порядкомъ между ищущимъ и предъявившимъ билетъ.

Если же, въ теченіи 12 мѣсяцевъ со времени перваго объявленія, никто не явится съ билетомъ, который заявленъ утраченнымъ, и не докажетъ правъ своихъ на владѣніе онымъ, то Банкъ выдастъ рѣшеніе о погашеніи утраченнаго билета, объявитъ таковое въ вышеприведенныхъ газетахъ и въ три мѣсяца послѣ сего уплатитъ ищущему капиталъ съ наросшими процентами.

Ст. 4.

Въ случаѣ утраты временныхъ квитанцій Банковой кассы, выдаваемыхъ на внесенныя въ оную сумму до заготовленія формальнаго билета, предоставляется утратившему эти квитанціи право объявить о томъ троекратно въ официіальной и полицейской газетахъ, и если, по прошествіи 3 мѣсяцевъ со времени перваго объявленія, никто съ означенною квитанціею не явится, то Банкъ, по повѣркѣ тождественности лица и подписи онаго, выдастъ соотвѣтственный билетъ.

Ст. 5.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Финансовъ и Польскій Банкъ.

Состоялось въ г. Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 7 (19) Февраля 1850 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 10,021.

---

pływem 12-tu miesięcy od pierwszego ogłoszenia. Bank Polski, odebrawszy takowy, wyda nań składającemu stosowne do położenia rzeczy świadectwo i o tém poszukującego z wymienieniem wszystkich okoliczności zawiadomi, sam zaś Oblig zatrzyma, do czasu ostatecznego rozstrzygnienia sporu w drodze sądowéj, między poszukującym a składającym Oblig.

Jeżeli zaś, w ciągu 12-tu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia, nikt nie zgłosi się z Obligiem, za zatracony podanym, i nie udowodni praw swoich do posiadania takowego, Bank wyda decyzyę, zagubiony Oblig umarzającą, takową w pismach wyżéj wymienionych ogłosi i, we trzy miesiące po jéj ogłoszeniu, kapitał z narosłemi procentami poszukującemu wypłaci.

Art. 4.

W razie zagubienia kwitu tymczasowego Kassy Banku, na fundusz złożony na lokacyę, nim Oblig wydany zostanie, udzielonego, pozostawia się stronie interessowanéj podanie stosownego obwieszczenia po razy trzy w Gazecie Rządowéj i Policyjnéj, a jeżeli, po upływie trzech miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia, nikt nie zgłosi się z takowym kwitem, Bank po sprawdzeniu tożsamości osoby i zgodności podpisu, wyda jéj stosowny Oblig.

Art. 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu i Bankowi Polskiemu poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 7 (19 Lutego) 1850 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek

(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

Nº 10,021.

№ 55.

Относительно пониженія процентовъ до 3% съ частныхъ капиталовъ.

(4 (16) Ноября 1852 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Польскій Банкъ, кромѣ основнаго капитала, имѣетъ еще у себя для обращенія изъ процентовъ троякаго рода вклады:

a) принадлежащіе частнымъ лицамъ;

b) внесенные разными Управленіями; и

c) такіе, которые, на основаніи 31-ой статьи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года, должны быть вносимы не въ иное мѣсто, а только въ Банкъ, и такіе, которые, по особымъ предписаніямъ, или постановленіямъ высшаго начальства, внесены въ оный для приращенія изъ процентовъ.

Обыкновенно платится съ сихъ вкладовъ по 4%, а съ нѣкоторыхъ изъ нихъ и болѣе.

Общая сумма этихъ вкладовъ простирается до 6 милліоновъ руб. сер., въ числѣ коихъ одни капиталы частныхъ лицъ составляютъ 2,700,000 руб. сер.

Какъ государственныя бумаги имѣютъ нынѣ высокій курсъ, то изъ сего слѣдуетъ, что покупавшіе прежде для оборотовъ эти бумаги охотнѣе отдаютъ теперь свои капиталы для обращенія изъ процентовъ въ Банкъ.

Съ другой стороны, Банкъ, по той же самой причинѣ и потому, что на торговые его обороты требуется малозначительная только часть ввѣряемыхъ ему суммъ, не имѣетъ возможности употребить съ пользою накопляющихся въ ономъ капиталовъ, чрезъ что платежъ съ оныхъ по 4% оказывается для Банка обременительнымъ.

Посему, предположивъ воспользоваться правиломъ, изложеннымъ въ § 50 своей инструкціи отъ 9 (21) Іюля 1840 года, въ коемъ сказано: „что Банкъ, въ случаѣ огромности суммы или трудности въ оборотахъ, или же по какимъ бы то ни было причинамъ, можетъ, по испрошеніи предварительнаго разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ, отказать въ

№ 55.

Względem zniżenia procentu na 3% od kapitałów prywatnych.

(d. 4 (16) Listopada 1852 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Bank Polski, oprócz swego kapitału zakładowego, posiada u siebie na lokacyi procentowéj trojakiego rodzaju fundusze:

a) pochodzące od osób prywatnych;

b) pochodzące od rozmaitych Władz;

c) takie, które z mocy artykułu 31-go Najwyższego Ukazu z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. nigdzie indziéj jak u niego lokowane być mają, i takie, które szczegółowemi rozkazami lub postanowieniami Władz wyższych, na procent do niego odesłać polecono.

Stopa procentu, jaki płaci od tych funduszów, jest w ogólności 4%, ale są niektóre z nich na wyższym procencie.

Ogół tychże funduszów dochodzi do rs. 6,000,000, same zaś kapitały od osób prywatnych pochodzące wynoszą rubli sr. 2,700,000.

Ponieważ obecnie papiery publiczne wysoki mają kurs, wynika ztąd, że prywatni, którzy wprzód na te papiery spekulowali, oddawać wolą swe fundusze do Banku na procent, znajdując dla siebie większą w téj lokacyi korzyść. Z drugiéj strony, Bank dla téj saméj przyczyny, i że czynności jego handlowe małą tylko część funduszów jemu powierzonych zajmują, nie ma sposobności używania korzystnie kapitałów do niego napływających, tak dalece, iż stopa procentu 4% od nich płaconego, staje się dlań uciążliwą.

Z tego powodu zamierzył on korzystać z przepisu, objętego § 50-m Instrukcyi swéj z d. 9 (21) Lipca 1840 r., który brzmi: „Bank bądź z powodu wielkości summy, bądź trudności obrotów, bądź też dla innych jakich przyczyn, może za poprzedniém upoważnieniem na piśmie Dyrektora Głównego Skarbu odmówić przyjęcia na procent kapitałów, od osób prywatnych,

пріемѣ вкладовъ для обращенія изъ процентовъ отъ частныхъ лицъ, или же войдти въ особое соглашеніе со вкладчиками, насчетъ уменьшенія процентовъ или продолженія срока къ истребованію изъ Банка вклада и, наконецъ, возвратить даже вкладчику капиталъ, внесенный на неопредѣленное время, предваривъ его о томъ за полгода,“— Банкъ испрашиваетъ разрѣшенія понизить размѣръ платимыхъ имъ процентовъ со внесенныхъ въ оный капиталовъ съ 4-хъ на 3%.

Главный Директоръ Финансовъ, признавая необходимымъ таковое пониженіе процентовъ, вмѣстѣ съ тѣмъ полагалъ, что объявленіе объ этомъ можетъ дать поводъ вкладчикамъ къ потребованію вдругъ значительной массы своихъ капиталовъ и поставить Банкъ въ затруднительное положеніе.

При чемъ Главный Директоръ Финансовъ находилъ также, что нынѣшнее положеніе денежнаго рынка можетъ измѣниться, и что за симъ слѣдуетъ имѣть въ виду оба эти правдоподобные случая и поступать съ должною осмотрительностью. Въ этихъ видахъ, помянутый Главный Директоръ полагалъ еще, что хотя можно бы понизить размѣръ процентовъ выплачиваемыхъ со всѣхъ капиталовъ, пріемъ коихъ въ Польскій Банкъ, по силѣ 41 статьи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 г., а равно вслѣдствіе особыхъ предписаній и постановленій высшаго начальства, не обязателенъ для Банка, но на этотъ разъ слѣдуетъ впрочемъ ограничиться сдѣланіемъ подобнаго заявленія относительно лишь вкладовъ, принадлежащихъ частнымъ лицамъ, и то только до извѣстной по одному билету суммы, вновь же поступающихъ вкладовъ, для обращенія изъ процентовъ, не принимать на процентъ выше 3%.

Руководствуясь этими соображеніями и на основаніи правила, изложеннаго въ § 50 Банковой инструкціи, Главный Директоръ Финансовъ разрѣшилъ Банку:

1) не принимать впредь частныхъ вкладовъ для обращенія изъ процентовъ въ какомъ бы то ни было количествѣ выше чѣмъ на 3%;

2) объявить тѣмъ частнымъ вкладчикамъ, которымъ платится болѣе 3% и коихъ вклады составляютъ 15,000 руб. сер. и

albo układać się z właścicielem o zniżenie stopy procentów lub przedłużenie terminów wypowiedzenia, a nawet kapitał złożony w Banku na czas nieoznaczony, zwrócić może właścicielowi za poprzedniém onego półroczném ostrzeżeniem," i uczynił wniosek: aby go upoważnić do zniżenia dotychczasowéj stopy opłacanego przezeń od kapitałów u niego lokowanych procentu, ze 4% na 3%.

Wchodząc w takowy stan rzeczy, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu uznał potrzebę zaproponowanego zniżenia stopy procentowéj, ale zarazem uważał, iż zapowiedzenie tego zniżenia może sprowadzić ze strony właścicieli kapitałów żądanie na raz podniesienia tak znacznéj ich massy, iż to Bank zakłopotaćby mogło.

Uważał także, iż obecne położenie interessów pieniężnych może się zmienić, że zatém, tak na jeden jak na drugi przypuszczalny ten wypadek, należy zwrócone mieć oko i oględnie postępować. Dla tego też pomieniony Dyrektor Główny uważał jeszcze, iż lubo możnaby zaprowadzić zniżenie stopy procentowéj co do wszystkich kapitałów, których lokacya w Banku Polskim, na skutek 31-go artykułu Najwyższego Ukazu, z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r., tudzież na skutek szczegółowych rozkazów i postanowień Władzy wyższéj nie jest dla tego Banku obowiązkową, ograniczyć się jednakże na ten raz wypada na zapowiedzeniu co do samych tylko kapitałów od osób prywatnych pochodzących, i to jedynie do pewnéj ich jednym Obligiem objętéj wysokości, a nowo na lokacyę przybywać mogących, na wyższy od 3% nie przyjmować.

Zgodnie z temi uwagami i z mocy przepisu zawartego w przywiedzionym powyżéj § 50-m Instrukcyi Bankowéj, upoważnił Bank Polski:

1) do nieprzyjmowania od osób prywatnych na wyższy od 3% procent kapitałów jakiéjkolwiek wysokości;

2) do wypowiedzenia tych, od osób prywatnych pochodzących kapitałów, od których płaci wyższy nad 3% procent,

болѣе по одному билету, чтобы они взяли свои вклады обратно, или вошли въ соглашеніе о пониженіи процентовъ, которые не могутъ превышать трехъ на сто.

Еслибы оказалось, что мѣра сія не охраняетъ Банка отъ потерь, въ такомъ случаѣ можно будетъ дать ему разрѣшеніе возвратить и меньшіе чѣмъ 15,000 руб. с. вклады по одному билету, равно и такіе, которые принадлежатъ не однимъ частнымъ, но и инымъ лицамъ, за исключеніемъ тѣхъ, которыхъ помѣщеніе въ Банкѣ для него обязательно, и о которыхъ упомянуто выше въ пунктѣ *c*.

О всемъ вышепрописанномъ Главный Директоръ Финансовъ доноситъ нынѣ Совѣту Управленія.

Совѣтъ распоряженіе Главнаго Директора Финансовъ положилъ утвердить.

Варшава, 4 (16) Ноября 1852 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Θ. Лебренъ.*

N° 8,552.

№ 56.

Опредѣленіе 3% съ капиталовъ дорожныхъ сторожей путей сообщенія.

(4 (16) Августа 1853 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Польскаго Банка.

Вслѣдствіе представленія Директора кассъ, согласно предписанію Главнаго Директора Финансовъ отъ 16 (28) Января с. г., за N° 1,066, а равно имѣя въ виду, что Банкъ уплачиваетъ по 3% съ присылаемыхъ военными властями артельныхъ солдатскихъ денегъ, а равно съ суммъ, происходящихъ изъ вычетовъ смотрителей провіантскихъ магазиновъ, постановлено: принимать капиталы дорожныхъ сторожей, какъ путей

a które z jednego Obligu wynoszą rs. 15,000 lub więcéj, i do układania się z ich właścicielami, którzyby je życzyli nadal u niego pozostawić, o zniżenie stopy procentowéj, która 3% przewyższać nie może.

Gdyby się okazało, iż ta oględna miara nie zasłaniałaby Banku od straty, będzie mogło być dane jeszcze upoważnienie do wypowiedzenia mniejszych z jednego Obligu od 15,000 rs. kapitałów, jakoteż pochodzących nietylko od osób prywatnych ale i innych, wyjąwszy te, których lokacya u niego jest dlań obowiązkową, a o których na wstępie pod lit. *c.* uczyniono wzmiankę.

O tém wszystkiém Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu złożył Radzie Administracyjnéj, na dniu 3 (15) Listopada r. b. N⁰ 73,161, rapport.

Rada oświadczyła, iż przeciwko postanowieniu Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu nie ma nic do nadmienienia.

Warszawa, d. 4 (16) Listopada 1852 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu (podp.) *T. Le Brun.*

N⁰ 8,552.

№ 56.

Oznaczenie procentu 3% od kapitałów dróżników kommunikacyj.

(d. 4 (16) Sierpnia 1853 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Banku Polskiego:

Na wniosek Dyrektora Kass, w zastosowaniu się do reskryptu Dyrektora Głównego Skarbu z dnia 16 (28) Stycznia roku bieżącego N⁰ 1,066, jak niemniéj z uwagi, że Bank fundusze artelne żołnierskie, tudzież fundusze z potrąceń Dozorcom magazynów prowiantskich, przez Władze wojskowe nadesłane, umieszcza na lokacyi 3%, postanowiono przyjmować kapitały dróżników tak Kommunikacyj Lądowych i Wodnych, ja-

сообщенія, такъ и желѣзной дороги, на тѣхъ основаніяхъ, какія служатъ частнымъ капиталамъ, съ платежемъ по онымъ 3 %, и впредь уплачивать съ этихъ капиталовъ такой же процентъ, съ увѣдомленіемъ о томъ помянутыхъ властей.

Варшава, 4 (16) Августа 1853 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:
Начальникъ Канцеляріи Польскаго Банка
(подписано) *Дубковскій.*

№ 19,783.

№ 57.

Разрѣшеніе Банку договариваться съ военными властями относительно количества процентовъ со вносимыхъ ими вкладовъ.

(16 (28) Октября 1857 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 22 Сентября (3 Октября) с. г., за № 25,505, объ исходатайствованіи, какъ для него, такъ и для Интендантства и другихъ военныхъ властей разрѣшенія договариваться, на основаніи 50 статьи Банковой инструкціи, о вкладахъ въ Банкъ, для обращенія изъ процентовъ, суммъ, принадлежащихъ этимъ властямъ, увѣдомляю: что, на основаніи имѣющихся въ дѣлахъ свѣдѣній, исходатайствованіе требуемаго разрѣшенія было бы излишнимъ, ибо постановленіе Совѣта Управленія отъ 4 (16) Ноября 1852 года, за № 8,552, раздѣляя вносимые въ Банкъ вклады на обязательные и необязательные для Банка, зачислило къ сей послѣдней категоріи суммы, принадлежащія частнымъ лицамъ и разнымъ вѣдомствамъ, пріемъ которыхъ для

kotež drogi żelaznéj, na zasadach, kapitałom prywatnym służących, to jest na procent 3%, i nadal podobne kapitały na takiż procent przyjmować, a Władze pomienione o tém zawiadomić.

w Warszawie, d. 4 (16) Sierpnia 1853 r.

Za zgodność:

Naczelnik Kancellaryi Banku Polskiego, Radca Dworu
(podpisano) *Łubkowski.*

N⁰ 19,783.

№ 57.

Upoważnienie Banku do układania się z Władzami wojskowemi o stopę procentu od ich funduszów.

(d. 16 (28) Października 1857 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 22 Września (3 Października) r. b. N⁰ 25,505 o wyjednanie tak dla niego, jakoteż dla Intendentury i innych Władz wojskowych, upoważnienia do układania się, na zasadzie § 50-go Instrukcyi Bankowéj, o lokacyę w Banku na procent funduszów tychże Władz, oświadczam: iż według akt, zbyteczném byłoby wyjednywać żądane to upoważnienie; albowiem osnowa decyzyi Rady Administracyjnéj z d. 4 (16) Listopada 1852 r. N⁰ 8,552, dzieląc fundusze lokowane w Banku na fundusze obowiązkowéj i nieobowiązkowéj lokacyi, zaliczyła do tych ostatnich fundusze pochodzące od osób prywatnych i pochodzące od rozmaitych Władz, a niewypływające ani z art. 31-go Najwyższego Ukazu z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r., ani z roz-

обращенія изъ процентовъ не былъ возложенъ на Банкъ ни по силѣ 31 ст. Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года, ни въ силу послѣдующихъ предписаній и постановленій высшаго начальства. Раздѣливъ такимъ образомъ упомянутые вклады, Совѣтъ въ заключеніе далъ знать, что впослѣдствіи можетъ быть разрѣшено Банку отказывать въ пріемѣ вкладовъ менѣе 15,000 руб. сер., по одному билету, какъ равно вкладовъ частныхъ лицъ, и другихъ, за исключеніемъ тѣхъ, взносъ которыхъ въ Банкъ есть обязательный.

По воспослѣдованіи этого постановленія, между Банкомъ и предмѣстникомъ моимъ возникла переписка, объясняющая ближе настоящій предметъ, именно: на представленіе Банка отъ 22 Декабря (3 Января) $185^{2}/_{3}$ г., за № 33,960, предмѣстникъ мой отъ 16 (28) Января 1853 г., за № 1,066, далъ знать слѣдующее: „что касается необязательныхъ вкладовъ, то въ отношеніи тѣхъ изъ нихъ, которые принадлежатъ частнымъ лицамъ и были приняты уже Банкомъ, упомянутое постановленіе Совѣта Управленія предписало, въ какой мѣрѣ дальнѣйшее храненіе оныхъ имѣетъ быть отказано, съ дозволеніемъ условиться объ уплатѣ низшаго отъ нихъ процента, не превышающаго 3%, новые же вклады могутъ быть принимаемы лишь только за уплатою трехъ процентовъ. Въ отношеніи вкладовъ, принадлежащихъ разнымъ вѣдомствамъ, отказъ въ дальнѣйшемъ храненіи тѣхъ изъ нихъ, которые были уже приняты, Совѣтъ Управленія предусматриваетъ только какъ случай возможный, относительно же новыхъ вкладовъ не сдѣлалъ никакого постановленія и вслѣдствіе того, что не было сдѣлано никакого постановленія, должно служить руководствомъ общее правило, а именно: 39 статьею Банковой инструкціи 1840 года предписано, что вклады могутъ быть вносимы въ Банкъ на опредѣленное или неопредѣленное время, для обращенія изъ процентовъ, простыхъ или сложныхъ.“

Этимъ правиломъ предоставлена Банку свобода принимать вклады необязательные,—свобода, но не обязанность. И не могло быть иначе, ибо пріемъ вклада зависитъ отъ возможности употребить его для выгодныхъ Банку оборотовъ; если бы этой возможности не представлялось, то легко могло бы

kazów i postanowień Władz wyższych, któremiby Bank do przyjęcia na procent był zobowiązany. Podzieliwszy tak fundusze, o jakich mowa, wyraziła w końcu: iż będzie mogło być dane Bankowi upoważnienie do wypowiedzenia mniejszych z jednego obligu od rs. 15,000 kapitałów, jakoteż pochodzących nietylko od osób prywatnych, ale i innych, wyjąwszy będących na obowiązkowéj w Banku lokacyi.

Po zapadnięciu téj decyzyi, zaszła między Bankiem a poprzednikiem moim korrespondencya, rzecz niniejszą bliżéj wyświecająca. Mianowicie: na przedstawienie Banku z dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 185²/₃ roku N° 33,960, poprzednik mój odpowiedział pod dniem 16 (28) Stycznia 1853 r. N° 1,066, co następuje:

„Co do kapitałów nieobowiązkowéj lokacyi względem tych, o ile pochodzą od osób prywatnych, przepisała powyższa decyzya Rady Administracyjnéj, w jakiéj mierze przyjęte już wypowiedziane być mają, z dozwoleniem umówienia się o niższy, 3% nieprzechodzący procent, nowe zaś, iż tylko na 3% najwyżéj przyjmowane być mogą. Względem pochodzących od Władz, wypowiedzenie już przyjętych taż decyzya Rady Administracyjnéj przewidziała tylko jako wypadek możliwy, a co do nowo lokować się mających, nic nie postanowiła; tém samém zaś, iż nie postanowiła, ogólny przepis rozstrzygać musi, a mianowicie:

w § 39-m Instrukcyi Bankowéj z roku 1840 przepisano, iż kapitały wnoszone być mogą do Banku na czas oznaczony lub nieoznaczony, na procent prosty lub składany.“

W przepisie tym, nadaną jest Bankowi wolność przyjmowania kapitałów nieobowiązkowéj lokacyi, wolność, nie obowiązek. I nie mogło być inaczéj, gdyż przyjęcie kapitału zależy od możności wprowadzenia go w korzystne dla Banku obroty; gdyby téj sposobności nie było, łatwoby stać się mo-

произойдти, что въ Банкѣ накопились бы вклады, лежащіе безъ всякой пользы, на уплату процентовъ съ которыхъ поглощались бы Банковыя прибыли, или даже нарушилась бы часть основнаго капитала. Изъ этого явствуетъ, что отъ вышесказанной возможности долженъ зависѣть пріемъ или отказъ въ пріемѣ необязательнаго вклада, или же пріемъ онаго съ уплатою низшаго процента.

Слѣдовательно имѣются въ дѣлахъ основанія, согласно которымъ Банкъ можетъ отказать разнымъ вѣдомствамъ въ пріемѣ для обращенія изъ процентовъ необязательныхъ вкладовъ, или договариваться съ ними о количествѣ процентовъ, и такъ какъ самъ Главный Директоръ въ правѣ разрѣшать это, то симъ даю Банку по сему предмету разрѣшеніе.

Варшава, 16 (28) Октября 1857 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

N⁰ 2904/58651.

Примѣчаніе. Въ силу 23 ст. постановленія Совѣта Управленія отъ 30 Января (11 Февраля) 1842 года, Банкъ обязанъ, по востребованію Царскаго Прокурора, отпускать изъ капиталовъ выморочныхъ имѣній потребныя суммы на издержки Куратора.

№ 58.

О процентахъ съ капитала Музыкальнаго Института.

(29 Сентября (11 Октября) 1859 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Польскаго Банка.

Вслѣдствіе представленія Директора кассъ, вносимыя въ Банкъ для Варшавскаго Музыкальнаго Института суммы постановлено принимать для обращенія изъ процентовъ, на тѣхъ условіяхъ, на коихъ принимаются суммы общественныхъ уста-

gło, iż w Banku nagromadziłoby się kapitałów, od których nieużytecznie leżących opłacany procent, pochłaniałby zyski Bankowe, a może naruszyłby i część kapitału zakładowego. Wynika ztąd oczywiście: że od sposobności, o któréj się mówi, zależeć musi przyjęcie lub nieprzyjęcie kapitału nieobowiązkowéj lokacyi, albo przyjęcie go na niższy procent.

Są więc w aktach zasady, według których Bank może odmówić przyjęcia od Władz na procent funduszów nieobowiązkowéj lokacyi, lub umawiać się z Władzami o wysokość procentu, do czego, gdy sam Dyrektor Główny mocen jest udzielić mu upoważnienie, takowe niniejszém udzielam.

w Warszawie, dnia 16 (28) Października 1857 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 2904/58651.

Uwaga. Art. 33-ci postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. upoważnia Bank do udzielania z funduszów massy spadkowéj wakującéj potrzebnych zaliczeń dla Kuratora na koszta, na wezwanie Prokuratora Królewskiego.

№ 58.

O procentach od funduszu Instytutu Muzycznego.

(d. 29 Września (11 Października) 1859 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA BANKU POLSKIEGO.

Na wniosek Dyrektora Kass, składane do Banku fundusze dla Instytutu Muzycznego w Warszawie, postanowiono przyjmować na procent, na warunkach lokacyi kapitałów instytutowych w ogóle, to jest przyznawać im procent dopiero

новленій вообще, то есть, уплачивать съ нихъ проценты только по истеченіи полугода нахожденія оныхъ въ Банкѣ, и то не выше 2%, а по истеченіи цѣлаго года 3%.

Варшава, 29 Сентября (11 Октября) 1859 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Начальникъ Канцеляріи Польскаго Банка,

Коллежскій Совѣтникъ (подписано) *Радынскій.*

№ 25,734.

№ 59.

Договоръ, заключенный между Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и Польскимъ Банкомъ относительно вклада въ Банкъ страховыхъ суммъ и капиталовъ сберегательныхъ кассъ.

(3 (15) Мая 1867 года.)

На основаніи 5 ст. и пункта *Г*, 19 ст. Высочайше утвержденнаго 19 (31) Декабря 1866 г. положенія объ управленіи дѣлами страхованія, между Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и Польскимъ Банкомъ заключенъ слѣдующаго содержанія договоръ относительно вклада въ Банкъ страховыхъ суммъ и капиталовъ сберегательныхъ кассъ, для приращенія процентами.

Ст. 1.

Съ вносимыхъ въ Польскій Банкъ страховыхъ капиталовъ и вкладовъ сберегательныхъ кассъ, остающихся отъ текущихъ расходовъ, уплачиваемы будутъ Банкомъ проценты въ слѣдующемъ размѣрѣ, а именно:

а) съ капиталовъ по застрахованіямъ:

1) недвижимостей отъ пожаровъ,

2) движимостей отъ пожаровъ,

3) рогатаго скота отъ чумы,

po upływie pół roku pozostawania ich w Banku, i to nie wyższy nad 2%, a dopiero po upływie całego roku 3%.

Warszawa, d. 29 Września (11 Października) 1859 r.

Zgodno z oryginałem:
Naczelnik Kancellaryi Banku Polskiego, Radca Kollegialny
(podpisano) *G. Radyński.*

N⁰ 25,734.

№ 59.

Umowa zawarta pomiędzy Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Bankiem Polskim o lokacyi w tymże Banku kapitałów Ubezpieczenia i funduszów Kass Oszczędności.

(d. 3 (15) Maja 1867 r.)

Na zasadzie art. 5 i art. 19 ustępu *G.* Najwyżéj w dniu 19 (31) Grudnia 1866 r. zatwierdzonych prawideł o Zarządzie Ubezpieczeń, pomiędzy Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych a Bankiem Polskim, w przedmiocie lokacyi na procent w tymże Banku kapitałów Ubezpieczeń i funduszów Kass Oszczędności, zawarty został układ w osnowie następującéj:

Art. 1.

Zbywające od bieżących potrzeb kapitały Ubezpieczeń i fundusze Kass Oszczędności, wnoszone do Banku Polskiego, korzystać będą w tymże Banku z lokacyi w następującéj stopie, a mianowicie:

a) fundusze należące do Ubezpieczeń:
1) nieruchomości od pożarów,
2) ruchomości od pożarów,
3) bydła od zarazy księgosuszem zwanéj,

4) разнаго рода кладей отъ случайныхъ бѣдствій по сухопутному и водяному транспортированію оныхъ,— по 3% въ годъ;

б) съ капиталовъ по застрахованіямъ человѣческой жизни,— по 4% въ годъ;

в) съ капиталовъ сберегательныхъ кассъ, — по 4 ½% въ годъ.

Ст. 2.

По вышепоименованнымъ подъ буквами *а* и *б* вкладамъ, вносимымъ въ Банкъ на 3 и 4%, Банкъ откроетъ особые для каждаго изъ 10-и Губернскихъ Правленій и для Магистрата г. Варшавы счеты.

По поименованнымъ же подъ буквою *в* капиталамъ сберегательныхъ кассъ, помѣщаемымъ въ Банкѣ на 4½%, Банкъ заведетъ особые счеты для каждой изъ существующихъ сберегательныхъ кассъ, а именно:

въ городѣ Варшавѣ,
" " Влоцлавскѣ,
" " Калишѣ,
" " Ленчицѣ,
" " Петроковѣ,
" " Лодзи,
" " Ченстоховѣ,
" " Радомѣ,
" " Сандомирѣ,
" " Люблинѣ,
" " Грубешовѣ,
" " Сѣдлецѣ,
" " Бѣлѣ,
" " Плоцкѣ,
" " Млавѣ,
" " Ломжѣ,
" " Сувалкахъ.

По мѣрѣ же учрежденія сберегательныхъ кассъ въ другихъ мѣстахъ, Польскій Банкъ будетъ открывать для нихъ такіе же особые счеты.

Ст. 3.

Изъ хранящихся въ Польскомъ Банкѣ общихъ страхо-

4) różnego rodzaju przedmiotów, od wypadków w czasie transportowania ich lądem i wodą,— po 3% na rok;

b) fundusze z ubezpieczeń na życie ludzkie, — po 4% na rok;

c) fundusze Kass Oszczędności, — po 4½% na rok.

Art. 2.

Bank Polski dla kapitałów na lokacyę 3 i 4 procentową składanych, pod lit. *a* i *b* wymienionych, otworzy dla każdego z 10-ciu Rządów Gubernialnych i dla Magistratu miasta Warszawy oddzielne rachunki.

Zaś dla kapitałów składanych na lokacyę 4½%, pod lit. *c* wymienionych, otworzy oddzielne rachunki dla każdéj Kassy Oszczędności, a mianowicie:

W mieście Warszawie,
„ „ Włocławsku,
„ „ Kaliszu,
„ „ Łęczycy,
„ „ Petrokowie,
„ „ Łodzi,
„ „ Częstochowie,
„ „ Radomiu,
„ „ Sandomierzu,
„ „ Lublinie,
„ „ Hrubieszowie,
„ „ Siedlcu,
„ „ Biały,
„ „ Płocku,
„ „ Mławie,
„ „ Łomży,
„ „ Suwałkach.

W miarę zaś zaprowadzania nowych Kass Oszczędności, Bank Polski dla tychże Kass oddzielne będzie otwierał rachunki.

Art. 3.

Dla zaspokojenia w każdéj gubernii i mieście Warszawie

выхъ капиталовъ, внесенныхъ въ оный б. Страховымъ Управленіемъ на 3%, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, сообразно 6-й ст. Высочайше утвержденнаго 19 (31) Декабря 1866 г. положенія объ управленіи дѣлами страхованія, будетъ на первый разъ открывать Губернскимъ Правленіямъ и Магистрату г. Варшавы, необходимые кредиты, для удовлетворенія страхователей по каждой губерніи и по городу Варшавѣ; Банкъ же опредѣленныя сими кредитами суммы исключитъ изъ имѣющейся книги взаимныхъ разсчетовъ между нимъ и б. Страховымъ Управленіемъ, и переведетъ таковыя по принадлежности въ имѣющіе быть открытыми съ каждымъ изъ Губернскихъ Правленій и съ Магистратомъ г. Варшавы, особые счеты.

Книга эта, по исчерпаніи значащихся по оной суммъ, будетъ закрыта.

По внесеннымъ въ Польскій Банкъ б. Страховымъ Управленіемъ на 4% капиталамъ по застрахованію жизни, Банкъ откроетъ для Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ особый счетъ, въ который внесетъ, какъ капиталы по сего рода застрахованію, такъ и проценты, исчисленные по 31 Декабря (12 Января) $186^6/_7$ г. включительно.

На сей конецъ Правительственная Коммисія возвратитъ Банку всѣ облигаціи, выданныя на имя б. Страховаго Управленія, а также на имя Правительственной Коммисіи.

Изъ открытаго такимъ образомъ для Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ общаго счета капиталу по застрахованію жизни, Банкъ, по требованіямъ Правительственной Коммисіи, будетъ переводить назначаемыя ею суммы въ особые счеты подлежащаго Губернскаго Правленія и Магистрата г. Варшавы.

Внесенные въ Банкъ для приращенія процентами, въ размѣрѣ $4^1/_2$%, вклады сберегательныхъ кассъ, значащіеся по книгѣ взаимныхъ разсчетовъ между Банкомъ и б. Главною Сберегательною Кассою, распредѣлены будутъ между существующими 18-ю сберегательными кассами, въ размѣрѣ поступившихъ отъ каждой изъ нихъ вкладовъ, съ зачисленіемъ наросшихъ по онымъ процентовъ по 31 Декабря (12 Января) $186^6/_7$ г. включительно.

zobowiązań względem ubezpieczonych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, odpowiednio do art. 6-go Najwyższéj w dniu 19 (31) Grudnia 1866 r. zatwierdzonéj Ustawy o Zarządzie Ubezpieczeń, otworzy, na pierwszy raz, każdemu z Rządów Gubernialnych i Magistratowi miasty Warszawy kredyta odpowiednie, z funduszu ulokowanego na 3% w Banku przez b. Dyrekcyę Ubezpieczeń; Bank zaś odkreśli objęte kredytami temi summy z księgi wzajemnych rachunków pomiędzy nim a b. Dyrekcyą Ubezpieczeń i przeniesie je do rachunków, jakie oddzielnie z każdym Rządem Gubernialnym i Magistratem miasta Warszawy prowadzone być mają.

Księga ta po wyczerpaniu kapitałów nią objętych zamkniętą będzie.

Co do wniesionych przez b. Dyrekcyę Ubezpieczeń do Banku Polskiego na 4% kapitałów z ubezpieczeń na życie, Bank Polski otworzy Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych oddzielny rachunek, do którego przeniesie tak kapitały z tego rodzaju ubezpieczeń, jakoteż i procenta, do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 186$^6/_7$ r. włącznie obliczone.

W tym celu Kommissya Rządowa zwróci Bankowi wszystkie obligacye, na rzecz b. Dyrekcyi Ubezpieczeń oraz na rzecz Kommissyi Rządowéj wystawione.

Z otwartego tym sposobem dla Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych ogólnego rachunku funduszów z ubezpieczeń na życie, Bank, na żądanie Kommissyi Rządowéj, przenosić będzie oznaczane przez nią summy w oddzielne rachunki właściwych Rządów Gubernialnych i Magistratu miasta Warszawy.

Złożone do Banku na procent 4½ % fundusze Kass Ubezpieczeń, wykazane w księdze wzajemnych obrachunków między Bankiem a b. Kassą Główną Oszczędności, rozdzielone zostaną pomiędzy 18-cie istniejących Kass Oszczędności, stosunkowo do złożonych przez nie funduszów, z doliczeniem narosłych od nich procentów po dzień 31 Grudnia (12 Stycznia) 186$^6/_7$ r. włącznie.

Распредѣленные такимъ образомъ вклады Польскій Банкъ внесетъ въ открытые имъ для каждой сберегательной кассы, по принадлежности, особые счеты, существовавшая же до того времени вышеупомянутая книга взаимныхъ разсчетовъ между Банкомъ и б. Главною Сберегательною Кассою, по исчерпаніи значащихся по оной суммъ, будетъ закрыта.

Ст. 4.

Поименованные, въ пунктахъ *а* и *б* 1-й статьи настоящаго договора, страховые капиталы состоятъ въ общемъ распоряженіи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, въ частности же распоряжаются оными подлежащія Губернскія Правленія и Магистратъ г. Варшавы, въ предѣлахъ внесенныхъ каждымъ изъ нихъ вкладовъ, или открытыхъ для нихъ Правительственною Коммисіею кредитовъ.

Капиталы же сберегательныхъ кассъ, вносимые въ Банкъ для приращенія процентами, въ размѣрѣ $4^1/_2\%$, состоятъ въ непосредственномъ распоряженіи: въ Варшавѣ — Магистрата г. Варшавы, въ провинціи же — подлежащаго Губернскаго Правленія.

Ст. 5.

Вклады, приносящіе по 3 и 4%, вносимы будутъ въ Банкъ по распоряженіямъ Губернскихъ Правленій и Магистрата г. Варшавы, мѣстными Казначействами, круглыми суммами, а именно: вклады трехпроцентные — цѣлыми сотнями рублей, не менѣе однако 300 руб. въ одинъ разъ, вклады четырехпроцентные — цѣлыми десятками рублей и не менѣе 30 руб. въ одинъ разъ.

Наконецъ, вклады сберегательныхъ кассъ, помѣщаемые на $4^1/_2$ процента, будутъ отсылаемы въ Банкъ Магистратами тѣхъ городовъ, при которыхъ таковыя кассы состоятъ, или впредь будутъ учреждены, круглыми суммами по десяткамъ рублей и не менѣе 30 руб. въ одинъ разъ.

Объ отправленіи въ Банкъ вкладовъ на 3 и 4% Губернскія Правленія и Магистратъ г. Варшавы будутъ доносить Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ; о вкладахъ же сберегательныхъ кассъ на $4^1/_2\%$ Магистраты доносятъ подлежащимъ Уѣзднымъ Управленіямъ, а сіи послѣднія Губернскимъ Правленіямъ, по принадлежности.

Rozdzielone takim sposobem fundusze Bank Polski wprowadzi do otwartych przezeń dla każdéj Kassy Oszczędności oddzielnych rachunków, istniejąca zaś do téj pory wyż pomieniona księga wzajemnych obrachunków między Bankiem a b. Kassą Główną Oszczędności, po wyczerpaniu objętych nią summ, zostanie zamkniętą.

Art. 4.

Wyrażonemi, w art. 1-m pod lit. *a* i *b* niniejszéj umowy, funduszami ubezpieczeń rozporządzać będzie w ogólności Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, a w szczególności właściwe Rządy Gubernialne i Magistrat miasta Warszawy do wysokości złożonych przez każdą a tych władz funduszów, lub też do wysokości otwartych dla nich przez Kommissyę Rządową kredytów.

Funduszami zaś Kass Oszczędności, składanemi do Banku na procent w stosunku $4^1/_2\,^0/_0$, rozporządzać będą: w Warszawie—Magistrat miasta Warszawy, a na prowincyi—właściwe Rządy Gubernialne.

Art. 5.

Przelewy do Banku funduszów na lokacyę 3 i $4^0/_0$ uskuteczniane będą, w skutek zarządzenia Rządów Gubernialnych i Magistratu miasta Warszawy, przez miejscowe Kassy, w summach okrągłych, a mianowicie: wnoszone na lokacyę $3^0/_0$—w całkowitych setkach rubli, nie mniéj jednakże na raz jeden od rs. 300; wnoszone na lokacyę $4^0/_0$—w całych dziesiątkach rubli i nie mniéj jak rsr. 30 na raz jeden.

Nakoniec przelewy Kass Oszczędności na lokacyę $4^1/_2\,^0/_0$ odsyłane będą do Banku przez Magistraty miast, przy których Kassy Oszczędności już istnieją lub też na przyszłość zaprowadzone będą, w summach okrągłych, dziesiątkami rubli, i niemniejszych na raz jeden od rs. 30.

O zarządzonych przelewach do Banku na lokacyę $3^0/_0$ i $4^0/_0$ Rządy Gubernialne i Magistrat miasta Warszawy zawiadamiać będą Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, o przelewach zaś funduszów Kass Oszczędności na lokacyę $4^1/_2\,^0/_0$ Magistraty donosić będą Zarządom Powiatowym, a te ostatnie właściwym Rządom Gubernialnym.

Ст. 6.

Всякіе вклады суммъ страховыхъ учрежденій и сберегательныхъ кассъ передаются въ Банкъ подлежащими Казначействами, или Магистратами, при особомъ объявленіи, составляемомъ въ трехъ экземплярахъ.

Примѣчаніе. Магистратъ г. Варшавы отсылку въ Банкъ капиталовъ сберегательной кассы на $4^1/_2$-процентный вкладъ производитъ при объявленіи въ двухъ экземплярахъ.

Ст. 7.

Польскій Банкъ, принявъ поступившую въ оный сумму, одинъ экземпляръ объявленія оставляетъ у себя: на всѣхъ же прочихъ экземплярахъ, посвидѣтельствовавъ о принятіи внесенныхъ на процентный доходъ денегъ и отмѣтивъ число, съ котораго начинается приращеніе процентовъ, препровождаетъ изъ нихъ: второй экземпляръ или въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ, если объявленіе относится къ суммамъ, вносимымъ на 3-хъ и 4-процентный вкладъ, или въ подлежащее Губернское Правленіе, если это касается суммъ, вносимыхъ на $4^1/_2$-процентный вкладъ; третій же экземпляръ — въ то Казначейство, или Магистратъ, отъ котораго поступили въ Банкъ деньги.

Примѣчаніе. Изъ двухъ экземпляровъ объявленія, при коемъ препровождаются Магистратомъ г. Варшавы суммы мѣстной сберегательной кассы, одинъ экземпляръ Банкъ оставляетъ у себя, другой же, по посвидѣтельствованіи на немъ о принятіи на процентный доходъ денегъ и съ какого числа начинается приращеніе процентовъ, возвращаетъ тому же Магистрату.

Ст. 8.

При отправленіи въ Банкъ суммъ страховыхъ учрежденій и сберегательныхъ кассъ по почтѣ, высылающіе оныя Казначейства или Магистраты уплачиваютъ почтовыя пошлины на счетъ того фонда, коему принадлежатъ высылаемыя деньги.

Возвратъ же суммъ, потребованныхъ отъ Банка, будетъ

Art. 6.

Przelew do Banku wszelkich summ Instytucyj Ubezpieczeń i Kass Oszczędności dopełniany będzie przez właściwe Kassy lub przez Magistraty, przy oddzielnéj deklaracyi, w 3-ch egzemplarzach złożyć się mającéj.

Uwaga. Magistrat miasta Warszawy, przy przelewie funduszów Kass Oszczędności na lokacyę $4\frac{1}{2}\%$, podawać będzie do Banku deklaracyę w 2-ch egzemplarzach.

Art. 7.

Bank Polski po przyjęciu summy, do niego wniesionéj, jeden egzemplarz deklaracyi zatrzyma u siebie, z pozostałych zaś egzemplarzy, po poświadczeniu na nich o odbiorze wniesionéj na procent summy, i wskazaniu daty, od któréj procentowanie rozpoczyna się, prześle drugi egzemplarz, co do lokacyi 3 i 4% — Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, zaś co do lokacyi $4\frac{1}{2}\%$ — właściwemu Rządowi Gubernialnemu, a trzeci egzemplarz zwróci wnoszącym, to jest Kassie lub Magistratowi.

Uwaga. Z deklaracyj w 2-ch egzemplarzach co do przelewu tutejszéj Kassy Oszczędności, przez Magistrat miasta Warszawy Bankowi składanych, tenże Bank jeden egzemplarz zatrzyma, drugi po poświadczeniu otrzymanego wpływu i oznaczeniu daty, od któréj zaczyna się procentowanie, powróci temuż Magistratowi.

Art. 8.

Przesyłka funduszów Ubezpieczeń i Kass Oszczędności do Banku uskuteczniana będzie za uiszczeniem przez wnoszące Kassy lub Magistraty, wszelkich opłat pocztowych, na rachunek tego funduszu, z którego były wysyłane pieniądze.

Zwrot zaś wypowiedzianych z Banku summ, dopeł-

производимъ или посредствомъ перевода, или же посредствомъ пересылки наличныхъ денегъ по почтѣ.

Почтовыя пошлины уплачиваются тѣмъ Казначействомъ, въ которое высылаются деньги, съ отнесеніемъ таковыхъ на счетъ того фонда, коему принадлежитъ высланная изъ Банка сумма.

Ст. 9.

Выдачи изъ суммъ страховыхъ учрежденій и сберегательныхъ кассъ Польскій Банкъ будетъ производить по требованіямъ Губернскихъ Правленій и Магистрата г. Варшавы, съ соблюденіемъ слѣдующихъ сроковъ: суммы, не превышающія 450 руб. сер., выплачиваемы будутъ на слѣдующій день по полученіи требованія; 1,500 руб. сер.—чрезъ три дня; 7,500 руб. сер.— чрезъ десять дней; 15,000 руб. сер.— чрезъ пятнадцать дней; 37,500 руб. сер.—чрезъ одинъ мѣсяцъ; 75,000 руб. сер.— чрезъ два мѣсяца.

Ст. 10.

О каждой выдачѣ по счетамъ 3-хъ и 4-процентныхъ вкладовъ, Банкъ увѣдомляетъ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ, а также подлежащее Губернское Правленіе или Магистратъ г. Варшавы.

О выдачахъ изъ вкладовъ сберегательныхъ кассъ Польскій Банкъ увѣдомляетъ Магистратъ г. Варшавы, или же подлежащее Губернское Правленіе и Магистратъ того города, при которомъ существуетъ сберегательная касса.

Ст. 11.

Въ случаѣ исчерпанія которымъ нибудь изъ Губернскихъ Правленій или Магистратомъ г. Варшавы значащихся по его счету и хранившихся въ Банкѣ трехъ и четырехпроцентныхъ страховыхъ капиталовъ, Правительственная Коммисія распорядится отпускомъ въ ихъ распоряженіе соотвѣтственной суммы изъ хранящихся въ Банкѣ страховыхъ фондовъ, посредствомъ перевода таковой изъ книги взаимныхъ разсчетовъ или же изъ подлежащаго счета по другой губерніи.

Ст. 12.

Въ случаѣ временнаго недостатка наличныхъ денегъ въ провинціональныхъ сберегательныхъ кассахъ, для удовлетворенія требованій вкладчиковъ, Уѣздный Начальникъ дѣлаетъ

niany będzie przez tenże Bank, albo przez przekaz, albo w gotowiźnie przez pocztę.

Porto ponosi ta Kassa, do którój przesyłane są pieniądze, na rachunek tego funduszu, do którego należy nadesłana z Banku summa.

Art. 9.

Bank Polski z funduszów Ubezpieczeń i Kass Oszczędności dopełniać będzie wypłaty na wezwania Rządów Gubernialnych lub Magistratu miasta Warszawy, z zachowaniem następujących terminów: summy nie przenoszące 450 rs. wypłacane będą następnego dnia po otrzymaniu wezwania; 1,500 rs. w 3 dni; 7,500 rs. w 10 dni; 15,000 w dni 15; 37,500 rs. za 1 miesiąc; 75,000 rs. za dwa miesiące.

Art. 10.

Bank Polski o każdéj wypłaconéj summie na rachunek 3 i 4% lokacyj zawiadomi Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, tudzież właściwy Rząd Gubernialny lub Magistrat miasta Warszawy.

Co się zaś dotycze wypłat z lokacyi funduszów Kass Oszczędności, Bank Polski udzieli zawiadomienie Magistratowi miasta Warszawy lub właściwemu Rządowi Gubernialnemu i Magistratowi, przy którym istnieje Kassa Oszczędności.

Art. 11.

W razie wyczerpania, przez którykolwiek Rząd Gubernialny lub Magistrat m. Warszawy, funduszu, w Banku na lokacyi 3 i 4% procentowéj zostającego, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych otworzy do ich dyspozycyi potrzebne kredyta z złożonych w Banku funduszów Ubezpieczeń, a to przez przeniesienie potrzebnéj summy z księgi wzajemnych obrachunków, lub też z właściwego rachunku innéj gubernii.

Art. 12.

W razie chwilowego braku funduszu, w prowincyonalnych Kassach Oszczędności, na wypłaty należytości, żądanych przez uczestników tychże Kass, Naczelnik Powiatu czyni upoważnie-

распоряженіе о соотвѣтственной выдачѣ суммъ изъ Окружнаго Казначейства на счетъ суммъ подлежащей сберегательной кассы, внесенныхъ въ Банкъ; росписку же Магистрата въ полученіи таковыхъ суммъ для состоящей въ его завѣдываніи сберегательной кассы препровождаетъ въ Губернское Казначейство за наличныя деньги.

Уѣздный Начальникъ, разрѣшая заимообразную выдачу изъ Окружнаго Казначейства сберегательной кассѣ, въ то же время доноситъ о томъ Губернскому Правленію, для истребованія изъ Банка по подлежащему счету соотвѣтственной суммы на пополненіе сдѣланнаго займа.

Примѣчаніе. Въ г. Варшавѣ займы, для удовлетворенія вкладчиковъ сберегательной кассы, будутъ производимы изъ городской кассы, которой выдается въ томъ росписка и требованіе въ Банкъ объ отпускѣ занятой суммы.

Ст. 13.

Выдача изъ Банка денегъ требуема будетъ круглыми суммами, подобно тому, какъ постановлено въ 5 статьѣ настоящаго договора, относительно отсылки въ Банкъ страховыхъ капиталовъ и вкладовъ сберегательныхъ кассъ.

Ст. 14.

Съ каждой внесенной въ Банкъ суммы проценты, опредѣленные 1-ю статьею настоящаго договора, будутъ причитаться отъ Банка со дня принятія имъ оной; по мѣрѣ же отпуска страховыхъ суммъ изъ Банка, проценты на каждую выданную сумму прекращаются со дня произведенной выдачи.

Ст. 15.

При исчисленіи взаимныхъ процентовъ, мѣсяцы будутъ считаться круглымъ счетомъ по 30 дней, дроби же менѣе полъ копѣйки не считаются.

Ст. 16.

По окончаніи каждаго бюджетнаго года, Польскій Банкъ будетъ доставлять Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ выписи, составленныя изъ особыхъ по каждой губерніи и Магистрату г. Варшавы, а равно и по каждой сберегательной кассѣ, разсчетовъ всѣхъ хранящихся у него капиталовъ

nie do wydania z Kassy Okręgowéj odpowiednich summ, na rachunek funduszów właściwéj Kassy Oszczędności, złożonych w Banku; pokwitowanie zaś Magistratu z odbioru tych summ dla zostającéj pod jego kierunkiem Kassy Oszczędności przesyła za gotowiznę Kassie Gubernialnéj.

Naczelnik Powiatowy, udzielając Kassie Oszczędności zaliczenie z Kassy Okręgowéj, jednocześnie donosi o tém Rządowi Gubernialnemu, celem wypowiedzenia z Banku Polskiego odpowiedniéj summy z właściwego rachunku, na zniesienie udzielonego zaliczenia.

Uwaga. W mieście Warszawie zaliczenia na wypłaty uczestnikom czerpane będą z funduszów Kassy Miejskiéj, za udzieleniem jéj pokwitowania wraz z wypowiedzeniem odpowiedniéj summy do Banku Polskiego.

Art. 13.

Wypowiedzenia z Banku Polskiego funduszów w nim złożonych czynione będą w okrągłych cyfrach, podobnie do tego, jak postanowioném jest w art. 5-m niniejszéj Umowy co do przelewów do Banku funduszów Ubezpieczeń i Kass Oszczędności.

Art. 14.

Od każdéj summy, na lokacyę w Banku Polskim złożonéj, rachowany będzie odpowiedni procent art. 1-m zapewniony, a to począwszy od daty przyjęcia onéj; i nawzajem, od każdéj summy przez Bank Polski wypłaconéj, przestanie być pobierany procent, począwszy od daty wyassygnowania.

Art. 15.

W obliczeniu wzajemnych procentów, miesiące uważać się będą za mające równo po dni 30, ułamki zaś mniejsze od pół kopiejki opuszczane będą.

Art. 16.

Bank Polski corocznie, po skończeniu roku kassowego, przesyłać będzie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych wypisy oddzielnych rachunków z każdéj gubernii i Magistratu miasta Warszawy, jak również z każdéj Kassy Oszczędności,

страховыхъ учрежденій и сберегательныхъ кассъ, съ причисленіемъ наросшихъ процентовъ, для повѣрки.

Губернскія Правленія, по повѣркѣ полученныхъ изъ Правительственной Коммисіи выписей изъ счетовъ капиталовъ сберегательныхъ кассъ, препровождаютъ таковыя въ Уѣздныя Управленія, для передачи подлежащимъ Магистратамъ. Исчисленные по каждому особому разсчету проценты по конецъ года, обще съ самимъ капиталомъ, заносятся въ счетъ слѣдующаго года и будутъ приносить дальнѣйшіе проценты.

Ст. 17.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ будетъ снабжать Польскій Банкъ печатными бланками, для увѣдомленія объ отпускѣ потребованныхъ денегъ изъ хранящихся въ Банкѣ капиталовъ страховыхъ учрежденій и сберегательныхъ кассъ.

Примѣчаніе. Форма посвидѣтельствованій о полученіи Банкомъ поступившихъ въ оный вкладовъ помѣщена на объявленіяхъ, при коихъ вклады сіи будутъ представляемы въ Банкъ.

Ст. 18

Настоящій договоръ, составленный въ двухъ одногласныхъ экземплярахъ, будетъ имѣть обязательную силу въ теченіе трехъ лѣтъ, начиная съ 1 (13) Января 1867 года.

Но еслибы, до истеченія сего срока, послѣдовали какія либо измѣненія въ устройствѣ страховаго дѣла, то могущія вслѣдствіе сего оказаться нужными измѣненія въ распоряженіи нѣкоторыми частями страховыхъ капиталовъ, хранимыхъ въ то время въ Банкѣ, не должны считаться отмѣною сего договора.

Варшава, 3 (15) Мая 1867 года.

Главный Директоръ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Брауншвейгъ.*

Предсѣдатель Польскаго Банка, Тайный Совѣтникъ

(подписано) *А. Крузе.*

№ 17,601.

z wszystkich funduszów w nim złożonych, z doliczeniem procentów, dla ich sprawdzenia.

Rząd Gubernialny po sprawdzeniu otrzymanych od Kommissyi Rządowéj wypisów, dotyczących funduszów Kass Oszczędności, prześle takowe Zarządom powiatowym dla doręczenia właściwym Magistratom. Powstałe procenta, doliczone do końca roku w każdym oddzielnym rachunku, przeniesione zostaną wraz z pozostałemi kapitałami na rok następny i przynosić będą dalsze procenta.

Art. 17.

Blankiety na zawiadomienia o wypłatach z złożonych w Banku kapitałów Ubezpieczeń i Kass Oszczędności, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych dostarczać będzie Bankowi Polskiemu.

Uwaga. Forma poświadczeń o otrzymanych przez Bank wpływach jest zamieszczona na deklaracyach, przy których wpływy te będą przedstawiane do Banku.

Art. 18.

Umowa niniejsza, w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach spisana, ma być obowiązującą na lat trzy, począwszy od dnia 1 (13) Stycznia 1867 r.

Lecz gdyby przed upływem tego terminu nastąpiły jakie zmiany w urządzeniu przepisów Ubezpieczeń, to mogące się skutkiem tego okazać potrzebnemi zmiany w przepisach co do kapitałów, będących na lokacyi w Banku Polskim, nie mogą uchylać niniejszéj umowy.

Warszawa, d. 3 (15) Maja 1867 r.

Dyrektor Główny Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych,
Tajny Radca (podpisano) *Braunszweig.*

Prezes Banku Polskiego, Tajny Radca (podpisano) *A. Kruze.*

N°. 17,601.

G) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ I, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 60.

Объ освобожденіи Банка отъ обязанности производить ссуды Земскому Кредитному Обществу.

(10 (22) Сентября 1848 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Статьями 28 и 29 положенія о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, 9 (21) Апрѣля 1838 года, на Польскій Банкъ возложена обязанность вносить по полугодно въ кассу Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества наличными деньгами такую сумму, какая окажется необходимою для дополненія поступившихъ въ оную суммъ изъ срочныхъ по займамъ взносовъ, для того, чтобы можно было покрыть тиражъ предписаннаго числа закладныхъ листовъ прежнихъ и новыхъ. Кромѣ сего, на Банкъ возложена также обязанность извлечь изъ обращенія закладные листы прежняго выпуска обмѣномъ оныхъ на новые, на расходы же этой операціи назначена ему сумма, составляющаяся изъ платежа 2-хъ процентовъ, вносимыхъ при возобновленіи ссудъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества, съ занятой первоначально суммы. При чемъ постановлено, что еслибы помянутая выше сумма оказалась превышающею дѣйствительную потребность, въ такомъ случаѣ Банкъ возвратитъ Обществу этотъ излишекъ за вычетомъ всѣхъ расходовъ, понесенныхъ при обмѣнѣ закладныхъ листовъ.

Вслѣдствіе тиражей, для которыхъ Банкъ акуратно доставлялъ требовавшіяся отъ него деньги, и вслѣдствіе обмѣна прежнихъ закладныхъ листовъ на новые, осталось въ обращеніи прежнихъ закладныхъ листовъ не болѣе какъ на 3 милл. руб. сер. и впредь Общество не будетъ уже нуждаться ни въ какихъ отъ Банка дополнительныхъ взносахъ для предстоящихъ тиражей, ни же требовать отъ него обмѣна прежнихъ листовъ на новые, ибо обыкновенный фондъ Общества будетъ достаточенъ

G) DO ROZDZIAŁU I, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 60.

O uwolnieniu Banku od obowiązku czynienia zaliczeń Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

(d. 10 (22) Września 1848 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W artykułach 28 i 29-m prawa z dnia 9 (21) Kwietnia 1838 r. włożony jest na Bank Polski obowiązek wnoszenia w każdém półroczu do Kassy Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w gotowiźnie takiéj summy, jaka potrzebną się okaże do dopełnienia funduszu poborowego Towarzystwa Kredytowego, tak, iżby wystarczał na wylosowanie prawem przepisanéj ilości listów zastawnych dawnych i nowych. Obok tego, włożono także na Bank obowiązek wycofania z obiegu listów zastawnych dawnego okresu, przez wymianę ich na nowe; na koszta zaś téj operacyi oddano mu fundusz pochodzący z opłat 2%, uiszczany przy odnowieniu pożyczki Towarzystwa, od summy pierwotnie zaciągniętéj. Zastrzeżono przytém, że gdyby fundusz pomieniony okazał się przewyższającym rzeczywistą potrzebę, Bank przewyżkę takową, za wytrąceniem wszelkich kosztów, zamianą listów zastawnych zrządzonych, Towarzystwu powróci.

Skutkiem losowań, do których Bank regularnie dostarczał żądaną gotowiznę, i skutkiem zamiany listów zastawnych dawnych na nowe, pozostałe w obiegu dawne listy zastawne wynoszą około 3,000,000 rsr. i nadal Towarzystwo nie będzie już w potrzebie żądać od Banku żadnych dopłat do losowań następnych, ani też domagać się zamiany listów zastawnych dawnych na nowe, gdyż fundusz zwyczajny Towarzystwa wystarczy do losowań, a dawne listy zastawne wyjęte

на уплату по тиражамъ, а прежніе закладные листы могутъ быть изъяты изъ обращенія въ опредѣленный на то срокъ, т. е. въ первое полугодіе 1854 года.

По этой причинѣ Управленіе Земскаго Кредитнаго Общества потребовало отъ Банка ввѣренныхъ ему суммъ изъ 2-процентныхъ взносовъ, въ томъ количествѣ, въ какомъ по разсчету причтется, заявивъ желаніе получать въ полугодовые сроки по 75,000 руб. сер., дабы употребить эти деньги на усиленіе суммы, назначенной для полугодовыхъ тиражей, съ тою цѣлію, чтобы прежніе закладные листы могли быть изъяты изъ обращенія, еще до опредѣленнаго на то срока.

По разсмотрѣніи представленій по сему предмету Комитета и Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества, а также заключенія Банка, принимая во вниманіе, что не настоитъ болѣе надобности въ исполненіи Банкомъ возложенной на него положеніемъ 1838 года о Кредитномъ Обществѣ обязанности, какъ въ доставленіи наличныхъ денегъ для тиражей, такъ и въ отношеніи обмѣна прежнихъ закладныхъ листовъ на новые, а равно, что уже наступило время возвращенія Кредитному Обществу суммы, изъ 2-процентныхъ взносовъ, составляющей слишкомъ 600,000 руб., а между тѣмъ требуемыя полугодовыя выдачи по 75,000 руб. весьма удобны для Банка, наконецъ, что подкрѣпленіе этими срочными выдачами полугодовыхъ тиражей ускоритъ столь желательное для Общества изъятіе изъ обращенія прежнихъ закладныхъ листовъ, Главный Директоръ Финансовъ въ представленіи отъ 10 (22) Сентября прошлаго года, за № 81,158, ходотайствуетъ:

1) объ освобожденіи впредь Банка отъ возложенной на него статьями 28 и 29 положенія 1838 г. о Кредитномъ Обществѣ обязанности;

2) о разрѣшеніи Банку возвратить Земскому Кредитному Обществу, въ полугодовые сроки по 75,000 руб. сер., ту сумму изъ накопившихся у него, на основаніи 26 статьи положенія о Кредитномъ Обществѣ, 2-процентныхъ взносовъ, какая окажется слѣдующею по разсчету;

3) о разрѣшеніи Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества усилить сумму, назначенную для полугодовыхъ

być mogą z obiegu w terminie prawem przepisanym, t. j. w pierwszém półroczu 1854 r.

Z tego powodu Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zażądały od Banku zwrotu powierzonego mu funduszu z opłat 2%, jaki się z obrachunku okaże, pragnąc go otrzymać w ratach półrocznych po rubli srebrnych 75,000 i użyć na wzmocnienie funduszu co-półrocznych losowań, a to w tym celu, iżby dawne listy zastawne mogły być wycofane jeszcze przed terminem oznaczonym.

Po rozważeniu uczynionych w tym przedmiocie przedstawień przez Komitet i Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i złożonéj przez Bank Polski opinii, mając na względzie, że ustała już potrzeba wykonywania obowiązków włożonych na Bank prawem kredytowém z roku 1838, tak co do dostarczania Towarzystwu gotowizny do losowań, jakoteż co do zamiany listów zastawnych dawnych na nowe; z uwagi niemniéj, że nadeszła chwila zwrócenia Towarzystwu funduszu z opłat 2%, wynoszącego przeszło 600,000 rsr., a żądana wypłata w ratach półrocznych po rs. 75,000 dogodną jest dla Banku; z uwagi nakoniec, że użycie tych rat na wzmocnienie funduszu co-półrocznych losowań przyspieszy tak pożądane dla Towarzystwa wycofanie z obiegu dawnych listów zastawnych, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał Radę Administracyjną pod dniem 10 (22) Września r. z. N⁰ 81,158:

1) o uwolnienie na przyszłość Banku Polskiego od obowiązków, artykułami 28 i 29-m prawa kredytowego z roku 1838 na niego włożonych;

2) o upoważnienie Banku do powrócenia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, ratami półrocznemi po rsr. 75,000, funduszu, jaki z opłat 2%, artykułem 26-m wzmiankowanego prawa oznaczonych, po dopełnieniu obrachunku, okaże się w Banku pozostającym;

3) o upoważnienie Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, do powiększenia funduszu co-pół-

тиражей прежнихъ закладныхъ листовъ, показанными выше 75,000 руб. сер., начиная со второй половины нынѣшняго года.

Согласно таковому представленію Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства, Совѣтъ положилъ: дать Банку и Главной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества просимыя разрѣшенія.

Варшава, 10 (22) Сентября 1848 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

Nº 25,242.

№ 61.

Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 8 (20) Апрѣля 1853 г. положенія о производствѣ ссудъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества, закладными листами третьяго выпуска.

(8 (20) Апрѣля 1853 года.)

Ст. 3.

Пока не будутъ извлечены изъ обращенія закладные листы втораго выпуска, Кредитное Общество пополнять будетъ изъ собственныхъ суммъ необходимый по количеству этихъ листовъ капиталъ на уплату процентовъ съ оныхъ и на погашеніе выходящихъ въ тиражѣ листовъ, на сей конецъ, дабы не замедлять дѣйствій Общества, дозволяется Главной онаго Дирекціи хранить изъ вышеприведенныхъ суммъ, въ своей кассѣ, до 1,000,000 рублей серебромъ. Обращаемая на погашеніе закладныхъ листовъ въ каждомъ полугодіи сумма не можетъ быть ниже той, которая по табели, приложенной къ 18-й статьѣ положенія 1 (13) Іюня 1825 года, опредѣлена для погашенія; впрочемъ дозволяется высшимъ Управленіямъ Общества, по предварительному разрѣшенію Главнаго Директора

rocznych losowań listów zastawnych dawnych, summą rubli sr. 75,000, pochodzącą ze źródła ad 2-m wymienionięgo, a to poczynając od losowania w drugiém półroczu 1848 r.

Rada, w przychyleniu się do wniosków Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, udzieliła tak Bankowi Polskiemu, jako i Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego żądane upoważnienia.

Warszawa, d. 10 (22) Września 1848 r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 25,242.

№ 61.

Wyjątki z prawa NAJWYŻÉJ na dniu 8 (20) Kwietnia 1853 r. zatwierdzonego o udzielaniu pożyczek w listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego III-go Okresu.

(d. 8 (20) Kwietnia 1853 r.)

Art. 3.

Dopóki listy zastawne drugiego Okresu z obiegu wycofane nie zostaną, Towarzystwo uzupełniać będzie z własnych funduszów summę, jaka w stosunku do ilości rzeczonych listów na opłatę procentów od nich i spłacenie wylosować się winnych, potrzebną się okaże.

W tym celu, aby nie opóźniać czynności Towarzystwa, pozwala się Dyrekcyi Głównéj onego, zachowywać z powyższych funduszów w Kassie swojéj summę do wysokości rsr. 1,000,000.

Summa na umorzenie listów zastawnych, w każdém półroczu użyć się mająca, nie może być mniejszą od tego, co, według tabelli do artykułu 18-go prawa z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r. dołączonéj, umorzoném być powinno; wolno bę-

Правительственной Коммисіи Финансовъ, увеличить эту сумму въ такомъ размѣрѣ, въ какомъ позволятъ денежныя средства Общества.

Главная Дирекція Кредитнаго Общества займется извлеченіемъ изъ обращенія закладныхъ листовъ втораго выпуска посредствомъ добровольнаго обмѣна оныхъ на закладные листы третьяго выпуска, руководствуясь въ этомъ отношеніи мѣрами, дозволявшимися Польскому Банку 3-мъ, 4-мъ и 5-мъ пунктами 29-й статьи положенія 1838 года, для вымѣна закладныхъ листовъ перваго выпуска.

Для исполненія сихъ обязанностей, Главная Дирекція Земскаго Кредитнаго Общества можетъ обращаться къ содѣйствію и посредничеству Польскаго Банка, но не иначе, какъ по признаніи Главнымъ Директоромъ Финансовъ необходимости въ томъ и по предварительно заключенному съ Банкомъ особому уговору.

Ст. 6.

Статья 130-я положенія 1 (13) Іюня 1825 года, заключающая въ себѣ правило объ уплатѣ процентовъ и капиталовъ владѣльцамъ закладныхъ листовъ, измѣняется въ томъ, что въ случаѣ, еслибы сборы съ заложенныхъ въ Обществѣ имѣній не равнялись предстоящимъ въ одно и то же время къ уплатѣ суммамъ,—недостающее количество Общество будетъ пополнять сперва суммами, общую его собственность составляющими, а въ подкрѣпленіе можетъ произвесть заемъ въ Банкѣ.

Ст. 7.

Параграфъ 20-й изданной для Управленія Кредитнаго Общества инструкціи 1 Декабря 1829 года измѣняется въ томъ, что Главная Дирекція Общества въ правѣ оставлять въ своихъ кассахъ до 150,000 рублей сер.

Ст. 8.

За оставленіемъ въ кассахъ Земскаго Кредитнаго Общества, изъ принадлежащихъ оному суммъ, до 1,150,000 рублей, какъ опредѣлено въ предыдущихъ третьей и седьмой статьяхъ настоящаго положенія, всѣ прочія затѣмъ суммы Общества должны быть передаваемы въ Банкъ Польскій, для трансферта.

---

dzie wszakże wyższym Władzom Towarzystwa, po poprzedniém odniesieniu się do Dyrektora Głównego Skarbu, zwiększyć tę summę, w miarę zamożności posiadanych przez Towarzystwo funduszów.

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego zajmie się wycofaniem z obiegu listów zastawnych drugiego Okresu, drogą dobrowolnéj wymiany tychże, na listy zastawne trzeciego Okresu, używając ku temu środków, jakie artykułem 29-m Prawa z roku 1838 w ustępach 3, 4 i 5-m dozwolone zostały Bankowi Polskiemu, dla wymiany listów zastawnych pierwszego Okresu.

W spełnieniu tych obowiązków, Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego może się posiłkować pomocą i pośrednictwem Banku Polskiego; wszakże za uznaniem potrzeby przez Dyrektora Głównego Skarbu, i za poprzedniczą z Bankiem umową oddzielną.

Art. 6.

Artykuł 130-y Prawa z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r., obejmujący w sobie przepis o wypłacie procentów i kapitałów właścicielom listów zastawnych, zmienia się w ten sposób, iż w razie gdyby pobory z dóbr stowarzyszonych nie wyrównywały należnościom, jednocześnie do wypłaty przypadającym, Towarzystwo niedostającą ilość zastępywać będzie przedewszystkiém funduszami, własność jego ogólną stanowiącemi, a posiłkowo będzie mogło zaciągać pożyczkę od Banku.

Art. 7.

Paragraf 20-y instrukcyi dla Władz Towarzystwa Kredytowego z dnia 1 Grudnia 1829 roku zmienia się w sposób, iż Dyrekcya Główna tegoż Towarzystwa będzie mocną zatrzymywać w Kassach swoich fundusze w tym paragrafie wymienione, do wysokości rubli srebrem 150,000.

Art. 8.

Za pozostawieniem w Kassach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego wzmiankowanych w artykule 3 i 7-m niniejszego Prawa summ, a które razem 1,150,000 rsr. wynoszą, wszelkie fundusze i wpływy, cyfrę tę przewyższające, złożone być mają w Banku Polskim, na przekaz.

Н) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ II, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 62.

Выписка изъ Высочайше утвержденнаго, 9 (21) Октября 1864 года, договора на уступку Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги въ Царствѣ Польскомъ въ пользованіе частной Компаніи.

(9 (21) Октября 1864 года.)

Ст. 16.

Учредитель Общества въ правѣ переуступить предоставляемыя ему настоящимъ актомъ права со всѣми сопряженными съ оными обязанностями безыменному обществу (société anonyme); онъ въ правѣ также выпустить, для приведенія въ исполненіе предположенныхъ въ семъ актѣ предпріятій, акціи и облигаціи, выданныя на предъявителя, равно какъ и облигаціи съ правомъ первенства; въ правѣ дѣлать займы, основанные на томъ же правѣ первенства, и другіе, погашеніе коихъ послѣдуетъ порядкомъ, принятымъ для займовъ съ преміями, или всякимъ другимъ способомъ.

Выпускъ акцій (ст. 4) можетъ начаться по утвержденіи настоящаго договора.

Производство займовъ и выпускъ облигацій могутъ послѣдовать только съ разрѣшенія Правительства (ст. 11).

Всѣ такія акціи и облигаціи будутъ имѣть безпрепятственное обращеніе въ Царствѣ и внѣ предѣловъ онаго; ходячая цѣнность ихъ можетъ быть отмѣчаема (cotée) на всѣхъ биржахъ Имперіи и Царства.

Акціи, выпущенныя Обществомъ, будутъ принимаемы Правительствомъ Царства Польскаго въ залогъ по всѣмъ казеннымъ подрядамъ и предпріятіямъ, а также могутъ быть принимаемы Польскимъ Банкомъ въ обезпеченіе по торговымъ сдѣлкамъ.

Облигаціи же могутъ быть по означеннымъ предметамъ принимаемы только по курсу оныхъ на Варшавской биржѣ.

H) DO ROZDZIAŁU II, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 62.

Wypis z Najwyżéj zatwierdzonéj w dniu 9 (21) Października 1864 r. Umowy nadawczéj względem drogi żelaznéj Warszawsko-Terespolskiéj w Królestwie Polskiém.

(d. 9 (21) Października 1864 r.)

Art. 16.

Otrzymujący nadanie ma prawo ustąpienia nadań i praw, które mu służą podług treści niniejszéj umowy, na rzecz Towarzystwa czyli spółki bezimiennéj, ma także prawo do wypuszczania na przedsiębierstwa oznaczone przez akt obecny, akcyj i obligacyj na okaziciela, lub też obligacyj z pierwszeństwem; do zaciągania pożyczek z pierwszeństwem i innych, a których umorzenie następować będzie w sposobie, używanym przy pożyczkach premiowych, lub innym.

Wypuszczanie akcyj (art. 4) może mieć miejsce po zatwierdzeniu niniejszéj umowy.

Zaciąganie pożyczek i wypuszczanie obligacyj może mieć miejsce tylko za pozwoleniem Rządu (art. 11).

Wszelkie takie akcye i obligacye będą miały wolny obieg w Królestwie i za granicą, mogą być notowane na giełdach Cesarstwa i Królestwa.

Akcye wypuszczone przez Towarzystwo przyjmowane będą przez Rząd Królestwa Polskiego tytułem kaucyi przy wszystkich kontraktach na dostawy i przedsiębierstwa rządowe, i mogą być przyjmowane przez Bank Polski na bezpieczeństwo obrotów handlowych.

Obligacye zaś mogą być przyjmowane w tych celach tylko podług kursu giełdy Warszawskiéj.

№ 63.

Выписка изъ утвержденнаго, съ Высочайшаго разрѣшенія, Намѣстникомъ въ Царствѣ, 20 Августа (1 Сентября) 1865 года, договора объ уступкѣ Лодзинской Фабричной желѣзной дороги.

(20 Августа (1 Сентября) 1865 года.)

Ст. 16.

Учредители имѣютъ право переуступить предоставляемыя имъ настоящимъ актомъ права со всѣми сопряженными съ оными обязанностями безыменному обществу (sociéte anonyme); они могутъ также выпустить, для приведенія въ исполненіе предположенныхъ въ семъ актѣ предпріятій, акціи и облигаціи, выданныя на предъявителя, равно какъ и облигаціи съ правомъ первенства (obligation de priorité); могутъ дѣлать займы, основанные на томъ же правѣ первенства, и другіе, погашеніе коихъ послѣдуетъ порядкомъ, принятымъ для займовъ съ преміями, или всякимъ другимъ способомъ.

Выпускъ акцій (ст. 4) можетъ начаться по утвержденіи настоящаго договора.

Производство займовъ и выпускъ облигацій могутъ послѣдовать не иначе, какъ съ разрѣшенія Правительства (ст. 11).

Всѣ такія акціи и облигаціи будутъ имѣть безпрепятственное обращеніе въ Царствѣ и внѣ предѣловъ онаго; курсъ ихъ можетъ быть отмѣчаемъ (côté) на всѣхъ биржахъ Имперіи и Царства.

Акціи, выпущенныя Обществомъ, будутъ принимаемы Правительствомъ Царства Польскаго въ залогъ по всѣмъ казеннымъ подрядамъ и поставкамъ, а также могутъ быть принимаемы Польскимъ Банкомъ въ обезпеченіе по торговымъ сдѣлкамъ.

Облигаціи же могутъ быть по означеннымъ предметамъ принимаемы только по курсу оныхъ на Варшавской биржѣ.

№ 63.

Wypis z zatwierdzonéj, na mocy Najwyższego zezwolenia, przez Namiestnika w Królestwie w dniu 20 Sierpnia (1 Września) 1865 roku umowy nadawczéj drogi żelaznéj Fabryczno-Łódzkiéj.

(d. 20 Sierpnia (1 Września) 1865 r.)

Art. 16.

Założyciele władni są ustąpić zapewnione im aktem niniejszym prawa z wszelkiemi w związku z niemi będącemi obowiązkami, na rzecz Spółki bezimiennéj (Societé anonyme); mają także prawo do wypuszczenia na przedsiębierstwa, oznaczone przez akt obecny, akcyj i obligacyj na okaziciela, również obligacyj z pierwszeństwem (obligations de priorité), do zaciągania pożyczek z pierwszeństwem i innych, a których umorzenie następować będzie w sposobie używanym przy pożyczkach premiowych, lub w każdy inny sposób.

Wypuszczanie akcyj (art. 4) może mieć miejsce po zatwierdzeniu niniejszéj umowy.

Zaciąganie pożyczek i wypuszczanie obligacyj może mieć miejsce tylko za zezwoleniem Rządu (art. 11).

Wszelkie takie akcye i obligacye będą miały wolny obieg w Królestwie i za granicą, kurs ich może być notowany na wszystkich giełdach Cesarstwa i Królestwa.

Akcye wypuszczone przez Towarzystwo przyjmowane będą przez Rząd Królestwa Polskiego na kaucye, przy wszystkich kontraktach na dostawy i przedsiębierstwa Rządowe, i mogą być przyjmowane przez Bank Polski na bezpieczeństwo obrotów handlowych.

Obligacye zaś mogą być przyjmowane w tych celach, tylko podług kursu giełdy Warszawskiéj.

Г) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ III, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 64.

Объ учетѣ векселей лицъ, не записанныхъ въ купеческое общество.

(6 (18) Марта 1853 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ § 29 утвержденной Совѣтомъ Управленія, 2 Сентября 1828 года, временной инструкціи Польскому Банку изображено: „Банкъ можетъ принимать въ учетъ написанные по узаконенной формѣ, подлежащіе уплатѣ въ Варшавѣ векселя цѣнностію не менѣе 500 злотыхъ, если впрочемъ срокъ платежа по онымъ приходится не прежде 8 дней и оканчивается не позже 4-хъ мѣсяцевъ, и если они снабжены двумя по крайней мѣрѣ подписями жительствующихъ въ Варшавѣ купцовъ или фабрикантовъ, показанныхъ въ утвержденномъ Министромъ (нынѣ Главнымъ Директоромъ) Финансовъ спискѣ. При чемъ пріемъ подобныхъ векселей въ учетъ можетъ быть производимъ только до той суммы, на какую открытъ, для каждаго изъ сихъ лицъ, кредитъ въ сказанномъ спискѣ.“

Въ 1840 году, когда Банкъ, для облегченія въ служебномъ отношеніи, предположилъ соединить въ одно цѣлое разныя отдѣльныя обязательныя для него правила, раздѣлилъ онъ помянутый выше § 29 прежней инструкціи на три отдѣльные параграфа 80, 81 и 84, которые вошли въ составъ новой, утвержденной Совѣтомъ Управленія 9 (21) Іюля 1840 года, инструкціи, въ коихъ сказано:

въ § 80: „Банкъ можетъ принимать къ учету туземные векселя;“

въ § 81: „Такіе только туземные векселя принимаются къ учету, по которымъ платежъ долженъ производиться въ Варшавѣ, и которые даны, акцептованы и снабжены передаточною надписью лицами, подлежащими отвѣтственности по силѣ торговаго устава;“

въ § 84: „Банкъ можетъ принимать къ учету векселя

I) DO ROZDZIAŁU III, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 64.

O skupowaniu wexli osób niezapisanych do zgromadzenia kupieckiego.

(d. 6 (18) Marca 1853 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

W § 29-m tymczasowéj instrukcyi Banku Polskiego, zatwierdzonéj przez Radę Administracyjną w d. 2 Września 1828 roku, wyrażoném było:

„Wexle wypłacalne w Warszawie, wartości najmniéj złp. 500, którym nie brakuje żadnych formalności prawnych, Bank skupować może, jeżeli termin ich wypłaty nie jest krótszy nad dni 8, ani dłuższy nad miesięcy cztery, i jeżeli opatrzone są najmniéj dwoma podpisami kupców lub fabrykantów w Warszawie zamieszkałych, objętych spisem przez b. Ministra Skarbu, (a dziś przez Dyrektora Głównego Skarbu) zatwierdzonym, aż do wysokości kredytu, dla każdego z nich tamże oznaczonego."

Gdy w r. 1840, Bank dla dogodności służbowéj zamierzył zebrać w jedną całość pojedyncze obowiązujące go przepisy, uczynił wówczas z przywiedzionego dopiero § 29-go dawniejszéj z d. 2 Września 1828 r. instrukcyi, trzy oddzielne paragrafy: 80, 81 i 84, które weszły w skład nowéj instrukcyi, zatwierdzonéj przez Radę Administracyjną pod d. 9 (21) Lipca 1840 r., a które brzmią:

§ 80. Bank mocen jest skupować wexle krajowe.

§ 81. Takie tylko wexle krajowe skupowane będą, które są wypłacalne w Warszawie, i które są wystawione, akceptowane lub żyrowane przez osoby, mogące z prawa handlowego być do odpowiedzialności pociągane.

§ 84. Wexle wartości najmniéj złp. 500, którym nie bra-

суммою не менѣе 500 злотыхъ, написанные по установленной формѣ, и по коимъ срокъ платежа приходится не прежде 8 дней и не позднѣе 4 мѣсяцевъ. Векселя должны быть снабжены двумя по крайней мѣрѣ подписями купцовъ, записанныхъ въ купеческое общество, или фабрикантами, проживающими въ Варшавѣ, коихъ имена находятся въ спискѣ, утвержденномъ Главнымъ Директоромъ Финансовъ, и принимаются до той суммы кредита, какая опредѣлена для каждаго изъ нихъ въ сказанномъ спискѣ."

По сравненіи сихъ параграфовъ съ § 29-мъ инструкціи 1828 года, оказывается: что Банкъ въ § 84-мъ новой инструкціи добавилъ то, чего въ служившемъ за основаніе оной 29 §-ѣ инструкціи 1828 года не было, а именно: добавилъ условіе: „что онъ можетъ принимать къ учету векселя, если они будутъ снабжены двумя по крайней мѣрѣ подписями купцовъ, записанныхъ въ купеческое общество."

Впрочемъ условіе это не было имъ соблюдаемо, и онъ производитъ учетъ векселямъ, какъ снабженнымъ подписями купцовъ, принадлежащихъ къ купеческому обществу, такъ и подписанные лицами, къ этому обществу не принадлежащими.

Замѣтивъ нынѣ эту несообразность, Банкъ вошелъ къ Главному Директору Финансовъ съ представленіемъ, чтобы и впредь дозволено ему было поступать такимъ же образомъ, присовокупляя, что на случай соблюденія вышеозначеннаго правила, уменьшилась бы сумма учета и онъ лишился бы около 10,000 рублей дохода въ годъ; кромѣ того, при несуществованіи донынѣ 3-ей гильдіи купцовъ, мелочные торговцы лишились бы возможности эсконтировать свои векселя за умѣренные проценты, а такихъ торгующихъ по консенсамъ лицъ, вошедшихъ въ Банковый списокъ вексельнаго кредита имѣется 468 человѣкъ.

Не считая себя въ правѣ давать разрѣшеніе на несоблюденіе одного изъ правилъ утвержденной Совѣтомъ Управленія инструкціи, Главный Директоръ Финансовъ, 6 (18) Марта сего года, за № 12,360, представилъ о семъ Совѣту на разрѣшеніе, съ мнѣніемъ, что какъ включенное въ инструкцію 1840 года правило не находилось въ прежней инструкціи, служившей, вмѣстѣ съ другими прежними

kuje żadnéj formalności prawnéj, Bank skupować może, jeżeli termin ich wypłaty nie jest krótszy nad dni 8, ani dłuższy nad miesięcy cztery, i jeżeli opatrzone są najmniéj dwoma podpisami kupców, do zgromadzenia kupieckiego wpisanych, lub fabrykantów w Warszawie zamieszkałych, objętych spisem przez Dyrektora Głównego Skarbu zatwierdzonym, ze względem na wysokość kredytu, dla każdego z nich tamże wskazanego.

Z porównania tych paragrafów z powyższym 29-m § instrukcyi z r. 1828 okazuje się: iż Bank w § 84-m nowéj instrukcyi przydał to, czego w podstawie jéj, to jest w § 29-m instrukcyi z r. 1828 nie było, przydał mianowicie warunek, iż mu skupować wolno wexle, „jeżeli opatrzone są najmniéj dwoma podpisami kupców, do zgromadzenia kupieckiego wpisanych.“

Wszakże nie wykonywał tego warunku, skupując zarówno wexle opatrzone podpisami kupców do zgromadzenia kupieckiego należących, jako i wexle podpisywane przez osoby, które do tego zgromadzenia nie należały.

Spostrzegłszy się w tém obecnie, odniósł się do Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu z żądaniem: aby utrzymać dotychczasowe jego postępowanie, przywodząc, że przestrzeganie warunku, o który rzecz idzie, zmniejszyłoby cyfrę eskonty i przyniosłoby mu ubytek w korzyściach około 10,000 rs. rocznie, a przy nieistnieniu dotychczas 3-éj gildyi, prowadzący drobniejszy handel byliby pozbawieni możności eskontowania swych wexli na procent umiarkowany, jest zaś takich osób, za konsensami handlujących i w Banku do kredytu wexlowego zanotowanych, 468.

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, nie będąc władnym udzielić upoważnienia do pomijania jednego z przepisów pomieszczonych w instrukcyi, przez Radę Administracyjną zatwierdzonéj, przedstawił takową okoliczność na dniu 6 (18) Marca r. b. N⁰ 12,360 do decyzyi téjże Rady, z wnioskiem, że gdy dodany do instrukcyi z r. 1840 warunek powyższy nie znajdował się w dawniejszéj, która téj wraz z innemi

Банковыми правилами, за основаніе къ новой инструкціи, какъ соблюденіе сего правила уменьшитъ Банковый доходъ и лишитъ 468 лицъ возможности эскоктировать свои векселя въ Банкѣ, съ очевиднымъ для торговли ущербомъ, и какъ Банкъ отъ учета векселей, данныхъ не записанными въ купеческое общество лицами, донынѣ не подвергся никакому убытку, то, по всѣмъ этимъ уваженіямъ, можно бы освободить Банкъ отъ обязанности исполнять прописанное выше въ § 84-мъ новой инструкціи правило, которое имъ до сего времени не исполнялось, поручивъ ему, чтобы, при учетѣ векселей лицъ, не записанныхъ въ купеческое общество, соблюдалъ онъ возможную осмотрительность.

Принимая во вниманіе: что, по правиламъ существующимъ въ Царствѣ Польскомъ, можно быть торговцемъ, не будучи записаннымъ въ купеческое общество; что, дабы быть торговцемъ, слѣдуетъ только получить консенсъ, а для того, чтобы быть записаннымъ въ купеческое общество, надлежитъ еще выполнить условія, предписанныя постановленіемъ Царскаго Намѣстника 21 Января 1817 года; что, утверждая въ 1828 году временную инструкцію для здѣшняго Банка, Совѣтъ Управленія разрѣшилъ Банку производить учетъ векселей, если они снабжены двумя по крайней мѣрѣ подписями жительствующихъ въ Варшавѣ купцовъ или фабрикантовъ, показанныхъ въ утвержденномъ б. Министромъ Финансовъ спискѣ, не требуя вовсе, чтобы купцы сіи были записаны въ купеческое общество; что, при утвержденіи въ 1840 году новой инструкціи, Правительство не имѣло намѣренія дѣлать по сему какія либо ограниченія въ ущербъ торговаго сословія,—Совѣтъ положилъ: разрѣшить Банку впредь при учетѣ векселей руководствоваться § 29 инструкціи 1828 года, наблюдая при пріемѣ векселей отъ лицъ, не записанныхъ въ купеческое общество, особенную осмотрительность.

Варшава, 6 (18) Марта 1853 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 11,417.

przepisami Bankowemi za podstawę służyła, gdy zachowanie tego warunku zmniejszyłoby korzyści Bankowe, pozbawiając jednocześnie możności eskontowania wexli swoich w Banku Polskim przeszło 460 osób handlujących, z widoczną niedogodnością dla handlu krajowego; gdy nakoniec Bank nie donosi, aby z kupna wexli osób, do zgromadzenia kupieckiego niewpisanych, miał ponieść kiedy jakową stratę; to rozważywszy to wszystko, możnaby zwolnić Bank od konieczności stosowania się i na przyszłość do rzeczonego warunku, dotychczas przezeń nie wykonywanego, polecając mu, aby w skupowaniu wexli osób, do zgromadzenia kupieckiego nie należących, szczególniejszą zachował oględność.

Rada, zważając, że na zasadzie przepisów w Królestwie obowiązujących, można być handlującym, a nie być wpisanym do zgromadzenia kupieckiego; że aby być handlującym potrzeba na to jedynie uzyskać konsens; ażeby być zapisanym do zgromadzenia kupieckiego, potrzeba nadto uczynić zadosyć warunkom, przez postanowienie Namiestnika z dnia 21 Stycznia 1817 r. przepisanym; że przy zatwierdzeniu w roku 1828 przez Radę Administracyjną instrukcyi tymczasowéj dla Banku, taż Rada zezwoliła Bankowi skupować wexle, jeżeli takowe opatrzone są najmniéj dwoma podpisami kupców lub fabrykantów w Warszawie zamieszkałych, objętych spisem przez b. Ministra Skarbu zatwierdzanym, nie wymagając bynajmniéj, żeby kupcy pomienieni do zgromadzenia kupieckiego należeli; że przy zatwierdzeniu instrukcyi z r. 1840 nie było również zamiarem Rządu zaprowadzać w téj mierze ścieśnienia, z uszczerbkiem klassy handlującéj, oświadczyła: że upoważnia Bank Polski, iżby nadal przy skupowaniu wexli stosował się do osnowy § 29-go instrukcyi z r. 1828, zachowując przy nabywaniu takowych od osób, do zgromadzenia kupieckiego nie należących, szczególną oględność.

Warszawa, d. 6 (18) Marca 1853 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 11,417.

№65.

Разрѣшеніе производить учетъ векселей торгово-земледѣльческихъ домовъ.

(28 Октября (9 Ноября) 1860 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 21 Сентября (3 Октября) сего года, за № 25,761, Банкъ испрашиваетъ разрѣшенія открывать торгово-земледѣльческимъ домамъ, непосредственно въ Банкѣ и въ провинціи чрезъ посредство Казначействъ, Банковые кредиты подъ залогъ общественныхъ бумагъ Царства, а именно: закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества и казенныхъ облигацій, а также производить учетъ даваемыхъ сими домами на Варшаву векселей съ 4-мѣсячнымъ срокомъ, съ тѣмъ, чтобы векселя эти снабжены были тремя подписями, изъ коихъ послѣдняя должна быть того земледѣльческаго дома, который требуетъ учета. Вслѣдствіе сего увѣдомляю: что хотя открытіе Банкомъ кредитовъ подъ залогъ здѣшнихъ общественныхъ бумагъ, а также учетъ векселей провинціальныхъ торговыхъ домовъ, производились до сего времени на практикѣ, но, какъ въ обязательной нынѣ инструкціи 1840 года, не находится положительнаго ограниченія этихъ операцій до одной исключительно Варшавы, и притомъ цѣнности, имѣющія обезпечивать требуемые торгово-земледѣльческими домами кредиты, то есть закладные листы и казенныя облигаціи, основаны на неподлежащемъ сомнѣнію обезпеченіи, выборъ же торговыхъ домовъ для учета векселей указанъ правилами Банковой инструкціи, которые могутъ быть примѣнены и къ провинціальнымъ торгово-земледѣльческимъ домамъ, то я не нахожу препятствія къ расширенію дѣятельности Банка въ отношеніи обоихъ этихъ операцій, съ соблюденіемъ, само собою разумѣется, предохраняющей отъ потерь осторожности. При семъ предоставляю

№ 65.

Upoważnienie do eskontowania wexli domów handlowo-rolniczych.

(d. 28 Października (9 Listopada) 1860 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 21 Września (3 Października) r. b. N° 25,761, w którém uczynił wniosek o upoważnienie go do otwierania domom handlowo-rolniczym, bezpośrednio w Banku i na prowincyi, przez pośrednictwo kass skarbowych, kredytów Bankowych, na składane w zastaw Bankowi tutejsze papiery publiczne, mianowicie listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i obligi skarbowe, oraz do eskontowania przedstawianych przez te domy wexli, najwyżéj 4-ro miesięcznych, na Warszawę wystawionych, pod warunkiem, iżby opatrzone były trzema podpisami, z których ostatni byłby podpisem domu rolniczego, eskonty żądającego, oświadczam: że aczkolwiek otwieranie przez Bank kredytów, na zastaw papierów publicznych tutejszych, oraz eskonta wexli dla domów handlowych na prowincyi, nie były dotąd w praktyce, gdy jednak w instrukcyi z r. 1840 obowiązującéj, nie wyczytuję wyraźnego ograniczenia tych działań li tylko do Warszawy, gdy oraz, wartości ubezpieczać mające kredyta, przez domy handlowo-rolnicze żądane, to jest: listy zastawne i obligi skarbowe, oparte są na niewątpliwych rękojmiach, zaś kwalifikacya domów handlowych do eskonty wexli ma w instrukcyi Bankowéj wskazane prawidła, dające się przystosować do domów handlowo-rolniczych na prowincyi, to nie upatruję przeszkody do rozszerzenia działalności Bankowéj pod obudwoma temi względami, ma się rozumieć z oględnością, chroniącą od strat; przyczém

Банку, по сношенію непосредственно съ Коммисіею Финансовъ, опредѣлить, въ случаѣ надобности, какимъ порядкомъ Казначейства и соляные магазины должны быть посредниками въ уплатѣ кредитовъ, открываемыхъ торгово-земледѣльческимъ домамъ подъ залогъ общественныхъ бумагъ.

Варшава, 28 Октября (9 Ноября) 1860 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 55,381.

К) КЪ ЛИТ. А ОТДѢЛЕНІЯ IV, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 66.

Объ условіяхъ, на коихъ долженъ быть принимаемъ на складъ хлѣбъ въ магазины Банка.

(11 (23) Іюня 1841 года.)

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

На основаніи 3-й статьи указа Нашего отъ 21 Января (2 Февраля) 1830 года, коею Мы предоставили Себѣ постановить условія, на коихъ долженъ быть принимаемъ на складъ хлѣбъ въ устроенные, по повелѣнію Нашему, складочные магазины Польскаго Банка, и какія должны быть взимаемы цѣны, какъ за самый складъ, такъ и за страхованіе того хлѣба, по представленію Совѣта Управленія Нашего Царства Польскаго, повелѣваемъ:

Ст. 1.

Отъ хлѣба, складываемаго въ магазинъ при Новогеоргіевской крѣпости, взимать, за его храненіе, перемѣръ, выгрузку

pozostawiam bezpośredniemu jego z Kommissyą Skarbu znięsieniu się, przyjęcie w razie potrzeby sposobu, jakim Kassy skarbowe i magazyny solne pośredniczyć mają w wypłacie kredytów na zastaw papierów publicznych, domom handlowo-rolniczym udzielanych.

w Warszawie, d. 28 Października (9 Listopada) 1860 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski*.

N° 55,381.

K) DO LIT. A. ROZDZIAŁU IV, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 66.

O sposobie, w jakim ma być przyjmowane do magazynów Banku zboże.

(d. 11 (23) Czerwca 1841 r.)

z Bożéj Łaski,

MY MIKOŁAJ I-szy,

Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,

etc., etc., etc.

Zapatrzywszy się na art. 3-ci postanowienia Naszego z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 roku, w którym zachowaliśmy Sobie oznaczenie sposobu, w jakim ma być na skład przyjmowane zboże do magazynów z Naszéj woli przez Bank Polski wystawionych, niemniéj ilość opłaty za przechowanie, koszta utrzymania i assekuracyi;

Na przedstawienie Rady Administracyjnéj Naszego Królestwa Polskiego, rozkazujemy:

Art. 1.

Od zboża złożonego w magazynie bankowym przy Twierdzy Nowogeorgiewskiéj pobierać za koszta składu, konserwa-

въ магазинъ и обратную нагрузку изъ онаго на возы или суда, при самомъ строеніи:

за первый мѣсяцъ, по двѣ съ половиною копѣйки серебромъ съ корца;

за второй мѣсяцъ, по двѣ копѣйки съ корца, — а.

за третій и всѣ слѣдующіе затѣмъ мѣсяцы, по полуторы копѣйки съ корца, считая всегда за полный мѣсяцъ, хотя бы хлѣбъ былъ взятъ и до истеченія онаго.

Ст. 2.

Платежъ въ Страховое отъ огня Общество, за обезпеченіе того хлѣба, вносимъ будетъ Банкомъ, на счетъ хозяевъ, отдѣльно за каждый мѣсяцъ впередъ, не болѣе однако же, какъ по копѣйкѣ серебромъ съ пятнадцати рублей, по количеству объявленной ими самими цѣны.

Ст. 3.

Вышеозначенные платежи опредѣляются на настоящій 1841 годъ, съ тѣмъ, что еслибы, по прошествіи онаго, оказались таковые несоотвѣтственными, то Совѣтъ Управленія можетъ допустить измѣненія, какія окажутся по опыту необходимыми.

Ст. 4.

Въ магазинъ Польскаго Банка при Новогеоргіевской крѣпости, дозволяется отдавать, на складъ, хлѣбъ каждому на собственное свое имя, или на имя третьяго лица, безъ всякаго, въ отношеніи происхожденія его, различія.

Ст. 5.

Въ принятіи въ складочный магазинъ хлѣба выдается отдавцу свидѣтельство, по предъявленіи котораго хлѣбъ отпускается изъ магазина обратно. Сдѣланная на таковомъ свидѣтельствѣ переуступка считается достаточною для передачи права собственности на означенный въ немъ хлѣбъ его пріобрѣтателю.

Ст. 6.

Доставленный на складъ въ магазинъ Банка хлѣбъ остается неприкосновеннымъ. За цѣнность его Банкъ отвѣтствуетъ на томъ основаніи, какъ и за всякую другую, ему ввѣренную.

Ст. 7.

Складываемый хлѣбъ долженъ быть сухой, свѣжій, безъ червей, и чисто вывѣянный; перемѣръ будетъ производимъ при-

cyi, miary, wniesienia do magazynu i zniesienia na fury lub statek przy budowli stojący:

dwie i pół kopiejki srebrne od korca za pierwszy miesiąc;

dwie kopiejki od korca za drugi miesiąc, i

półtory kopiejki od korca za trzeci i wszystkie następne, licząc zawsze za miesiąc cały, chociażby zboże w ciągu którego odebrane zostało.

Art. 2.

Assekuracya od ognia uiszczaną będzie przez Bank oddzielnie, na rachunek właścicieli zboża, w ratach miesięcznych z góry, nie przechodząc jednéj kopiejki od piętnastu rubli srebrem wartości zboża złożonego, przez właścicieli podanéj.

Art. 3.

Opłata powyższa naznacza się na rok 1841. Gdyby po upływie tego roku okazało się, że ta opłata nie odpowiada celowi, natenczas Rada Administracyjna mocną jest zrobić w taryffie zmiany, jakie z doświadczenia okażą się potrzebnemi.

Art. 4.

W magazynie Banku Polskiego przy Twierdzy Nowogeorgiewskiéj, wolno jest składać zboże każdemu, bądź na imię własne, bądź na imię trzeciego, bez różnicy miejsca pochodzenia tego produktu.

Art. 5.

Na złożone zboże, składający otrzyma dowód, za którego zwrotem zboże z magazynu wydaném mu będzie. Na tym dowodzie zapisane ustąpienie dostateczném jest dla przelania własności zboża na jego nabywcę.

Art. 7.

Zsypane w składach Bankowych zboże jest nietykalne; za jego wartość, tak jak za każdą inną sobie powierzoną, Bank jest odpowiedzialnym.

Art. 7.

Zboże, zsypywać się mające, powinno być suche, zdrowe, od wołków wolne, czysto odmłynkowane; miara odbywać się

сяжными, отъ Банка опредѣленными. Убыль въ хлѣбѣ, какая можетъ имѣть мѣсто отъ усышки при обратномъ полученіи онаго, соразмѣрно времени лежанія въ магазинѣ, должна быть исчислена на постоянный процентъ, количество котораго имѣетъ быть выставлено въ магазинѣ на видномъ мѣстѣ совмѣстно съ настоящимъ указомъ.

Ежелибы, послѣ ссыпки хлѣба въ магазинъ, замѣчено было Банкомъ, что таковой начинаетъ портиться, тогда предоставляется ему право —во всякое время и не ожидая назначеннаго для пріема онаго срока, требовать, чтобы хозяинъ взялъ таковой хлѣбъ обратно, безотлагательно; если же хозяинъ будетъ медлить исполненіемъ сего требованія въ назначенный ему срокъ, тогда Банкъ будетъ имѣть право продать хлѣбъ съ публичнаго торга и вырученныя за оный деньги, по пополненіи изъ нихъ всѣхъ понесенныхъ по этому случаю издержекъ, возвратить хозяину.

Ст. 8.

Исполненіе сего указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Правительственныя Коммисіи, по принадлежности.

Данъ въ Петергофѣ, Іюня 11 (23) дня 1841 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ."

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ.*

№ 67.

О выдачѣ ссудъ подъ товары, находящіеся въ частныхъ амбарахъ за ключомъ чиновника Банка.

(24 Іюля (5 Августа) 1846 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 8 (20) Іюля сего года, за № 21,163,

będzie przez ludzi przysięgłych, przez Bank mianowanych; ubytek, jaki przy odbiorze zboża przez uschnięcie w miarę długiego leżenia może mieć miejsce, ma być stale na procenta oznaczonym i w miejscach widzialnych w magazynie obok niniejszego postanowienia wywieszonym.

Gdyby po zsypaniu zboża w magazynie, Bank dostrzegł, że takowe psuć się zaczyna, w takim razie wolno mu jest w każdym czasie, i nie czekając nadejścia terminu, w którym odebrane być winno, wezwać właściciela tegoż zboża do wyprzątnienia go z magazynu; gdyby zaś właściciel z odebraniem onegoż w terminie, jaki naznaczony mu zostanie, się opóźniał, Bank mocen będzie je sprzedać przez publiczną licytacyę, a pieniądze, jakie ztąd zbierze, po pokryciu z nich wszelkich kosztów, właścicielowi zboża zwrócić.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczoném być ma, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy, polecamy.

Dan w Peterhofie, d. 11 (23) Czerwca 1841 roku.

(podpisano) „НИКОЛАЙ."

przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 67.

O udzielaniu zaliczeń na towary, w składach prywatnych pod kluczem urzędnika Banku zostające.

(d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1846 r.)

Do Banku Polskiego

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Na przedstawienie Banku Polskiego z dnia 8 (20) Lipca r. b.

Польскій Банкъ донесъ мнѣ о поступившемъ въ оный прошеніи Карла Фриче, владѣльца вновь построеннаго, на Маршалковской улицѣ, зданія для склада привозимыхъ по желѣзной дорогѣ туземныхъ произведеній и издѣлій, дабы, подъ залогъ предметовъ, имѣющихъ быть принимаемыми въ этотъ складъ, Банкъ производилъ ссуды на тѣхъ же началахъ, какія имъ соблюдаются при выдачѣ ссудъ подъ залогъ товаровъ, принимаемыхъ въ собственные амбары Банка, при чемъ Фриче обязывается хранить упомянутые предметы за ключомъ чиновника Банка и ручается всѣмъ своимъ достояніемъ, что предметы эти не будутъ имъ выданы безъ разрѣшенія Банка. Къ сему Банкъ присовокупилъ, что онъ готовъ удовлетворить сей просьбѣ на условіяхъ, изложенныхъ въ своемъ представленіи, но такъ какъ въ инструкціи Банку не упоминается о выдачѣ имъ ссудъ подъ залогъ предметовъ, находящихся въ не принадлежащихъ Банку амбарахъ, то по этой причинѣ испрашиваетъ на сіе моего разрѣшенія.

Вслѣдствіе сего увѣдомляю, что такъ какъ предметы, принятые въ непринадлежащіе Банку амбары, будутъ находиться за ключомъ чиновника Банка, то выдача ссудъ подъ залогъ ихъ цѣнности не будетъ противурѣчить Банковой инструкціи. Необходимо только, сверхъ изложенныхъ въ представленіи Банка условій, присовокупить еще слѣдующія:

1) чтобы строеніе и складываемые въ ономъ предметы, подъ которые Банкъ будетъ производить ссуды, были застрахованы въ Страховомъ Управленіи, изъ чего слѣдуетъ, что ссуды могутъ быть даваемы только соразмѣрно цѣнности застрахованныхъ такимъ образомъ предметовъ;

2) чтобы выдача ссудъ была производима только подъ предметы туземнаго происхожденія, или выдѣлываемые въ здѣшнемъ краѣ, не легко подвергающіеся порчѣ, и по свойству своему не удобовозгараемые;

3) чтобы выдача ссудъ производилась за росписками хозяевъ предметовъ, посвидѣтельствованными владѣльцами складовъ, какъ поручителями въ цѣлости ввѣренныхъ имъ предметовъ, развѣ еслибы владѣльцы складовъ имѣли отъ товарохозяевъ надлежащія довѣренности на свободное распоряженіе предметами.

Nº. 21,163, w którém doniósł mi o wniesioném do niego żądaniu Karola Fritsche, właściciela gmachu przy ulicy Marszałkowskiéj, na skład płodów i wyrobów krajowych, drogą żelazną sprowadzanych, świeżo wybudowanego, aby na przedmioty, do tego składu przyjmować się mające, udzielał Bank zaliczenia na zasadach, jakich się trzyma przy udzielaniu pożyczek na zastaw towarów do własnych swoich składów przyjmowanych, zaś Fritsche deklaruje oddawać rzeczone przedmioty pod klucz urzędnika Banku i zaręczyć całym majątkiem swoim za niewydawanie tychże przedmiotów, bez zezwolenia Banku, do czego Bank gotów byłby skłonić się pod warunkami, w przedstawieniu swojém wyrażonemi; lecz że instrukcya jego nie wspomina o zaliczeniach na przedmioty, w obcych składach będące, przez Bank czynić się mających, żąda z téj przyczyny mojego upoważnienia,—oświadczam, iż gdy przedmioty, acz do obcych składów przyjęte, zostawać będą jednakże pod kluczem Banku, to udzielanie zaliczeń na rachunek ich wartości nie będzie przeciwne instrukcyi Bankowéj, należy tylko do warunków, które Bank w przedstawieniu swojém wyraził, dodać jeszcze następujące:

1) ażeby budowla i przedmioty w niéj składane, na które Bank Polski zaliczenia udzielać będzie, były w Dyrekcyi Ubezpieczeń zabezpieczone, zkąd zarazem wynika, iż zaliczenia tylko na rachunek wartości przedmiotów tak ubezpieczonych udzielane być mogą;

2) iż zaliczenia mogą być udzielane tylko na przedmioty pochodzenia krajowego lub w kraju wyrabiane, nie ulegające łatwemu zepsuciu, i z natury swojéj do zapalenia się nieskłonne;

3) iżby zaliczenia udzielane były za kwitami właścicieli przedmiotów, przez składników, jako ręczycieli za całość przedmiotów na skład im powierzonych, poświadczanemi, chyba, iż składnicy posiadać będą stosowne upoważnienia od właścicieli do wolnego zarządzania przedmiotami.

Все это относится, какъ къ Г. Фриче, такъ и къ другимъ лицамъ, въ амбарахъ коихъ будутъ находиться предметы.

Излишнимъ было бы обращать вниманіе Банка на то, что чиновникъ, которому будетъ ввѣренъ ключъ отъ предметовъ, подъ которые выдана ссуда, долженъ быть лицомъ хорошо избраннымъ по отношенію къ возлагаемому на него довѣрію и имѣть за собою и ввѣреннымъ ему амбаромъ бдительный надзоръ; мѣсто же, назначенное на складъ, должно быть, какъ относительно того, въ какомъ оно находится состояніи, такъ и относительно замковъ, надлежаще осмотрѣно тремя по крайней мѣрѣ командированными для этого чиновниками Банка, которые должны составить о томъ протоколъ и донести мнѣ.

Варшава, 24 Іюля (5 Августа) 1846 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

N⁰ 65,222.

№ 68.

Объ утвержденіи новаго тарифа складочнаго сбора.

(29 Декабря (10 Января) 18 $5^{0}/_{1}$ года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По случаю введенія въ заводахъ Польскаго Банка русскихъ мѣръ и вѣсовъ, установленныхъ указомъ 20 Января (1 Февраля) 1849 года для Царства Польскаго, Банкъ этотъ нашелся въ необходимости примѣнить къ нимъ взимаемые, на основаніи § 97 Банковой инструкціи, утверженной Совѣтомъ Управленія 9 (21) Іюля 1840 года, разные сборы за перевѣшиваніе, передвиганіе и храненіе на складѣ заложенныхъ въ ономъ предметовъ. Такъ какъ при этомъ оказались мелкія дроби, то, для упрощенія счета, отброшены или округлены дроби ниже $^1/_2$ копѣйки, вслѣдствіе чего по нѣкоторымъ статьямъ возникло уменьшеніе, по другимъ же—увеличеніе сборовъ.

To wszystko stosować się będzie tak do P. Fritsche jak i do innych, u którychby znajdowały się przedmioty na składach.

Zbyteczną byłoby rzeczą zwracać uwagę Banku: iż urzędnik, któremu powierzony będzie klucz od przedmiotów, na które zaliczenie udzielone zostało, powinien być pod względem zaufania dobrze wybrany i mieć nad sobą i składem, jego kluczowi powierzonym, czuwające oko, miejsce zaś na skład przeznaczone, co do stanu swego i zamknięcia, należycie przez wysłanych umyślnie urzędników Banku, najmniéj trzech, obejrzane być ma, przy spisaniu protokółu i doniesieniu mi o tém.

w Warszawie, dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) 1846 r.

Radca Tajny, Senator (podpisano) *Morawski.*

N° 65,222.

N°68.

Zatwierdzenie nowéj taryffy opłaty składowego.

(d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 185°/₁ r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Bank Polski, zaprowadzając w Zakładach swoich miary i wagi Rossyjskie, Ukazem z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1849 r. dla Królestwa przepisane, znalazł się w potrzebie zastosować do nich opłaty pobierane z mocy § 97-go instrukcyi Bankowéj, przez Radę Administracyjną na dniu 9 (21) Lipca 1840 r. zatwierdzonéj, za ważenie, przenoszenie i złożenie, oraz pozostawanie na składzie przedmiotów, u niego zastawionych.

Ponieważ przy tém wypadły drobne ułamki w liczbach, przeto, dla uproszczenia rachuby, opuścił lub zaokrąglił drobniejsze od ½ kopiejki ułamki, z czego wynikło stosunkowe przy jednych pozycyach zniżenie, przy drugich podniesienie opłat.

Сравнительная таблица нынѣшнихъ и предполагаемыхъ, на будущее время, сборовъ есть слѣдующая:

Сборы:

a) съ товаровъ:	*нынѣшніе*	*впредь предполагаемые*
1) за перевѣшиваніе, переноску и складку за одинъ разъ.	$2^1/_2$ к. съ цент.	1 коп. съ пуда
2) за оставленіе на складѣ, въ теченіе трехъ первыхъ мѣсяцевъ, за каждый мѣсяцъ . . .	5 к. съ цент.	2 к. „ „
за послѣдующіе затѣмъ мѣсяцы.	$2^1/_2$ к. „ „	1 к. „ „
b) съ желѣза:		
1) за перевѣшиваніе, переноску и складку за одинъ разъ . .	1 к. съ цент.	$^1/_2$ к. „ „
2) за оставленіе на складѣ за каждый мѣсяцъ	1 к. „ „	$^1/_2$ к. „ „
c) съ зерноваго хлѣба:		
за оставленіе на складѣ за первый мѣсяцъ	2 к. съ корца	3 коп. съ четв.
за второй мѣсяцъ	$1^1/_2$ к. „ „	$2^1/_2$ к. „ „
за слѣдующіе мѣсяцы . . .	1 к. „ „	2 к. „ „

Вслѣдствіе вышесказаннаго представленія Банка, Главный Директоръ Финансовъ, отъ 28 Декабря (9 Января) $185^0/_1$ года, за № 100,272, просилъ Совѣтъ Управленія объ утвержденіи вновь предполагаемыхъ сборовъ, примѣненныхъ къ русскимъ вѣсамъ.

Совѣтъ положилъ представленіе это утвердить.

Варшава, 29 Декабря (10 Января) $185^0/_1$ года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 3,685.

Tablica tych opłat dotychczasowych i przez Bank na przyszłość proponowanych jest następująca:

	Opłaty: dotychczasowe	proponowane
a) od towarów:		
1) za ważenie, przenoszenie i złożenie na raz jeden . .	$2^1/_2$ k. od cent.	1 k. od puda
2) za pozostanie na składzie przez pierwsze trzy miesiące, za każdy miesiąc	5 " "	2 " "
Następnie za każdy miesiąc	$2^1/_2$ " "	1 " "
b) od żelaza:		
1) za ważenie, przenoszenie i złożenie na raz jeden . . .	1 " "	$^1/_2$ " "
2) za pozostanie na składzie za każdy miesiąc	1 " "	$^1/_2$ " "
c) od zboża:		
za pozostanie na składzie za pierwszy miesiąc	2 k. od korca	3 k. od czet.
za drugi miesiąc.	$1^1/_2$ " "	$2^1/_2$ " "
za następne miesiące za każdy z nich.	1 " "	2 " "

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu powodowany przełożeniem Banku, upraszał Radę Administracyjną, pod dniem 28 Grudnia (9 Stycznia) $185^0/_1$ roku N^0 100,272, o zatwierdzenie proponowanych jak wyżéj opłat, zastosowanych do miar i wag Rossyjskich.

Rada żądane potwierdzenie udzieliła.

Warszawa, d. 29 Grudnia (10 Stycznia) $185^0/_1$ r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

N^0 3,685.

№ 69.

О пониженіи складочнаго сбора съ товаровъ и сырыхъ произведеній.

(18 (30) Августа 1853 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По нынѣшнимъ правиламъ относительно выдачи ссудъ изъ здѣшняго Банка, подъ залогъ сырыхъ произведеній, а также издѣлій и товаровъ, изложеннымъ въ утвержденной Совѣтомъ Управленія 9 (21) Іюля 1840 года Банковой инструкціи, опредѣлено взимать слѣдующіе сборы:

a) согласно лит. *c*, 2-го пункта 97-ой статьи за перевѣшиваніе $2^1/_2$ коп. съ центнера, или 1 коп. с. съ пуда, за складъ въ первые три мѣсяца по 5 коп. съ центнера или по 2 к. сер. съ пуда, а въ послѣдующіе по 1 коп. съ пуда;

b) согласно лит. *b*, 1-го пункта 98-ой статьи съ выданныхъ подъ залогъ товаровъ ссудъ Банкъ установляетъ количество процентовъ, ограничиваясь въ этомъ отношеніи опредѣленными въ Торговомъ уставѣ 6 процентами;

c) согласно § 102, съ отпускаемой въ ссуду суммы удерживается Банкомъ на издержки за оцѣнку представляемыхъ въ залогъ предметовъ $^1/_4$%.

Польскій Банкъ, принимая во вниманіе, что, по причинѣ значительности этихъ платежей, нѣкоторые только предметы и то въ небольшомъ количествѣ закладываются въономъ, а что касается сахара и сахарнаго песку, которыхъ производительность постепенно усиливается, то таковые вовсе не поступаютъ, — вошелъ съ представленіемъ, чтобы въ видѣ опыта, разрѣшить ему:

1) понизить проценты съ ссудъ, выдаваемыхъ подъ залогъ товаровъ, издѣлій и сырыхъ продуктовъ, съ 6 на 5%;

2) взимать складочный сборъ, за исключеніемъ зерноваго хлѣба, не съ вѣса, а съ цѣнности предметовъ за первые 3 мѣсяца по 10 коп., а за послѣдующіе 9 мѣсяцевъ по 6 коп. сер. съ каждыхъ 100 руб. сер., установленной оцѣнщикомъ стоимости представленнаго въ залогъ предмета;

№ 69.

O zniżeniu opłaty składowego od towarów i płodów.

(d. 18 (30) Sierpnia 1853 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Dotychczasowe przepisy co do udzielania z Banku pożyczek na zastaw płodów surowych, tudzież wyrobów i towarów, objęte instrukcyą Bankową pod dniem 9 (21) Lipca 1840 r., przez Radę Administracyjną zatwierdzoną, oznaczyły do pobierania następujące opłaty, a mianowicie:

a) stosownie do art. 97-go ust. 2 lit. *c*, tytułem wagowego $2^1/_2$ kop. od centnara, czyli kop. 1 od puda, i tytułem składowego przez pierwszy kwartał za każdy miesiąc po kop. 5 od centnara, czyli po kop. 2 od puda, a następnie za każdy miesiąc po kop. $2^1/_2$ od centnara, czyli po kop. 1 od puda;

b) stosownie do § 98-go ust. 1 lit. *b*, od zaliczeń, na zastaw towarów udzielanych, ustanawia Bank wysokość procentu. Ogranicza się on w téj mierze stopą onego, w prawie handlowém dozwoloną po 6%;

c) stosownie do § 102-go pobiera za taxowanie przedmiotów, na zastaw przyjmowanych, po $^1/_4$% od summy zaliczającéj się.

Bank Polski, uważając, że z powodu wysokości tych opłat, mało rodzajów przedmiotów, a z nich mała tylko ilość niektórych oddawaną bywa do niego na zastaw; zaś cukier i mączka cukrowa, których produkcya coraz większéj nabiera rozciągłości, zupełnie nie są oddawane, uczynił wniosek, aby sposobem próby upoważnić go, co do wszystkich przedmiotów:

1) do zniżenia opłaty procentu od zaliczeń, na zastaw towarów, wyrobów i płodów dawanych, z 6% na 5%;

2) do pobierania opłaty składowego, wyjąwszy zboże, nie w stosunku do wagi, lecz w stosunku do wartości przedmiotu: za pierwsze trzy miesiące po kop. 10, za następne aż do 9, po kop. 6 od każdych rsr. 100, uznanéj przez taxatora wartości złożonego przedmiotu;

относительно сахару:

3) понизить вѣсовый сборъ до $^1/_2$ коп. с. съ пуда,

4) понизить сборъ за оцѣнку сахару до $^1/_{1000}$.

Въ подкрѣпленіе таковаго представленія, Банкъ приводитъ:

Относительно 1 пункта. Что, при установленіи размѣра 5% съ ссудъ сего рода, онъ примѣнялся для однообразія къ существующимъ въ Имперіи правиламъ, по которымъ именно опредѣлено 5% съ сказанныхъ ссудъ.

Относительно 2 пункта. Что взиманіе складочнаго сбора съ вѣса неудобно, потому что предметы разнородной цѣнности, платя съ вѣса, подвергаются безразлично одинаковому платежу, вслѣдствіе чего для предметовъ высшей цѣнности платежъ этотъ не высокъ, а для предметовъ низшей стоимости слишкомъ обременителенъ. Опытъ показалъ, чтоглавнымъ предметомъ, складываемымъ въ залогъ для полученія изъ Банка ссуды, была донынѣ шерсть, средняя цѣна коей составляетъ 45 коп. с. за фунтъ. Другіе, поступающіе нынѣ на складъ товары суть большею частію высшей еще стоимости, какъ напр. сукно, холстъ, чай и т. п. Слѣдовательно они, подобно шерсти, могутъ вынести вѣсовой сборъ; но другіе предметы меньшей нежели шерсть цѣнности не могутъ вынести сего сбора, и потому подъ залогъ оныхъ не требуется ссудъ, а отъ этого Банкъ теряетъ ту прибыль, какую получалъ бы съ процентовъ отъ ссудъ на сказанные предметы. Если взимать вѣсовой сборъ съ цѣны, а не съ вѣса, то сборъ сей съ главнаго предмета, т. е. съ шерсти, будетъ почти тотъ же, что и нынѣ, съ товаровъ высшей цѣны увеличится, съ товаровъ же низшей цѣны, хотя и уменьшится, но за то дастъ возможность производить ссуды подъ залогъ тѣхъ предметовъ, которые нынѣ почти въ залогъ не представляются.

Относительно 3 пункта. Что сахаръ соразмѣрно своему объему имѣетъ значительный вѣсъ, что даетъ возможность перевѣшивать оный съ небольшими издержками, цѣнность же сахара въ сравненіи съ вѣсомъ незначительна, и по сему вѣсовой сборъ съ сахара и сахарнаго песку по справедливости долженъ бы быть пониженъ согласно предположенію Банка.

Относительно 4 пункта. Не подлежитъ сомнѣнію, что сахаръ составляетъ самый удобный для оцѣнки продуктъ, такъ

w szczególności zaś co do cukru:

3) do zniżenia opłaty wagowego do pół kopiejki od puda;

4) do zniżenia opłaty od taxowania cukru do $^1/_{1000}$.

Na usprawiedliwienie tego wniosku Bank przywiódł:

Ad 1-um. Że co do ustanowienia wysokości stopy procentu 5% od tego rodzaju zaliczeń, zastosował się, dla zaprowadzenia jednostajności, do przepisów w Cesarstwie obowiązujących, któremi stopa procentu od takich zaliczeń właśnie w stosunku 5% rocznie jest oznaczoną.

Ad 2-um. Że zasada pobierania opłaty składowego od wagi przedmiotu jest z tego względu niedogodna, że przedmioty bardzo różnéj wartości, płacąc od wagi, muszą wszystkie bez różnicy ponosić jedną i tęż samą opłatę, droższe przeto znieść ją mogą, dla tańszych zaś jest za uciążliwą. Doświadczenie lat zeszłych przekonało Bank, że głównym przedmiotem składu i żądania pożyczki z Banku jest dotąd wełna, której wartość w przecięciu wynosi za funt jeden kop. 45. Inne towary, do składu obecnie przychodzące, są po większéj części wyższéj jeszcze wartości niż wełna, jako to: sukno, płótno, herbata i t. p. Mogą więc znieść i one opłatę od wagi, podobnie jak ją znosi wełna; ale inne mniejszéj wartości od wełny przedmioty nie mogą jéj znieść, i dla tego nie są na nie żądane pożyczki, na czém Bank traci spodziewaną, jakąby miał z procentu od tych pożyczek, korzyść.

Jeżeli się zmieni zasada pobierania składowego od wartości zamiast od wagi, opłata takowa od głównego przedmiotu czyli od wełny będzie prawie taż sama, od towarów wyższéj niż wełna wartości zwiększy się; od niższéj zaś będzie wprawdzie mniejszą, lecz da miejsce pożyczkom zastawnym, których dotąd na te przedmioty prawie nie bywa.

Ad 3-um. Że cukier w stosunku do objętości ma wagę znakomitą, co ułatwia samą przewagę małoznaczącym kosztem, wartość zaś jego w stosunku do wagi jest mała, i wagowe dla cukru i mączki cukrowéj powinnoby słusznie według propozycyi być zniżone.

Ad 4-um. Że nie podpada zaprzeczeniu, iż cukier jest najłatwiejszym produktem do taxowania, a że zwykle w partyach

какъ онъ представляется обыкновенно на складъ въ значительныхъ партіяхъ, то оцѣнщикъ за малозначительный свой трудъ достаточно будетъ вознагражденъ, получая по $^1/_{1000}$ съ произведенной ссуды.

Главный Директоръ Финансовъ, имѣя въ виду, что вышеизложенныя соображенія Банка основаны на опытѣ, въ представленіи своемъ по сему предмету въ Совѣтъ Управленія отъ 17 (29) Августа с. г., за № 39,574, заявилъ мнѣніе, что нельзя сомнѣваться, что таковые могутъ доставить Банку прибыль.

Въ проектѣ новаго устава Банка, находящемся нынѣ въ разсмотрѣніи, помѣщены тѣ же самыя соображенія относительно процентовъ и складочнаго сбора. Но пока этотъ проектъ, требующій по обширности своей болѣе продолжительнаго соображенія, будетъ представленъ высшему начальству, было бы, по мнѣнію Главнаго Директора Финансовъ, не безъ пользы ввести предполагаемыя Банкомъ измѣненія въ видѣ опыта.

Совѣтъ Управленія, соглашаясь съ мнѣніемъ Главнаго Директора Финансовъ, положилъ разрѣшить Польскому Банку привести въ дѣйствіе, въ видѣ опыта, предполагаемыя имъ измѣненія относительно пониженія платежей при выдачѣ ссудъ подъ залогъ товаровъ, издѣлій и сырыхъ произведеній.

Варшава, 18 (30) Августа 1853 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 16,175.

znakomitych bywa składany, taxator więc za czynność swą, mało utrudzającą, dostatecznie będzie wynagrodzony, biorąc od taxy wyrobów cukrowniczych po $^1/_{1000}$ od summy zaliczonéj.

Ponieważ Bank Polski wnioski powyższe oparł na doświadczeniu, przeto Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, przedstawiając przedmiot ten pod d. 17 (29) Sierpnia r. b. N° 39,574 do decyzyi Rady Administracyjnéj, oświaczył: iż nie wypada wątpić, że takowe mogą mu zapewnić korzyść.

W projekcie do nowéj ustawy Banku Polskiego, będącéj obecnie pod rozbiorem, też same wnioski co do procentu i składowego są zamieszczone. Nim jednak projekt ten, jako dzieło obszerne, wymagający dłuższego zastanowienia się, będzie mógł być pod wyższą decyzyę przedstawiony, zdaniem Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, nie pozostanie bez korzyści puścić na drogę doświadczenia wnioskowane przez Bank powyższe zmiany, a w kilku zaraz miesiącach da się ocenić, czy i jakich korzyści można się po nich spodziewać lub przeciwnie.

Rada w przychyleniu się do przedstawienia Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, udzieliła Bankowi Polskiemu żądane upoważnienie, do wprowadzenia w wykonanie, sposobem próby, proponowanych przez niego zmian, co do zniżenia opłat od pożyczek udzielanych na zastaw towarów, wyrobów i płodów.

W Warszawie, d. 18 (30) Sierpnia 1853 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

N° 16,175.

№ 70.

Разрѣшеніе производить ссуды подъ продукты туземнаго происхожденія въ складахъ Коммисіонерскаго Дома Плоцкихъ земледѣльцевъ и главныя основанія этихъ ссудъ.

(24 Ноября (6 Декабря) 1859 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствіе представленія Банка отъ 24 Октября (5 Ноября) с. г., за № 20,506, о разрѣшеніи ему производить выдачи ссудъ подъ залогъ зерноваго хлѣба, сахара, шерсти и другихъ продуктовъ туземнаго происхожденія, имѣющихъ быть складываемыми въ амбарахъ, заведенныхъ торговою компаніею подъ фирмою „Коммисіонерскій Домъ Плоцкихъ Земледѣльцевъ“ въ городахъ: Плоцкѣ, Пултускѣ и Вышогродѣ, на основаніяхъ, проектируемыхъ Банкомъ, увѣдомляю: что, принимая во вниманіе приведенныя въ томъ представленіи обстоятельства и побужденія, имѣющія цѣлью возбудить посредствомъ упомянутой компаніи конкуренцію на Банковыя ссуды подъ вышепоименованные продукты и вслѣдствіе того болѣе обширное употребленіе Банковыхъ суммъ на подлежащія цѣли, а равно, имѣя въ виду, что составленныя Банкомъ условія и формы для выдачи сказанныхъ ссудъ, основанныя на преподанныхъ ему къ руководству правилахъ и указаніяхъ опыта, и надлежаще примѣненныя къ предмету, могутъ предохранить Банкъ отъ потери, я согласенъ на производство упомянутыхъ ссудъ на основаніяхъ, предположенныхъ Банкомъ(*).

(*) Главнѣйшія основанія для выдачи Польскимъ Банкомъ ссудъ подъ предметы въ амбарахъ Коммисіонерскаго Дома Плоцкихъ земледѣльцевъ, суть слѣдующія:

1) амбары и складываемые въ нихъ предметы должны быть застрахованы отъ огня;

2) кромѣ зерноваго хлѣба, сахара и шерсти, могутъ быть складываемы и другіе предметы, но только туземнаго происхожденія, за исключеніемъ спиртовъ и всякой жидкости;

3) Банкъ имѣетъ право принять или не принять въ залогъ предметъ и означить азмѣръ ссуды;

№ 70.

Upoważnienie do zaliczeń na produkta krajowego pochodzenia w magazynach Domu zleceń rolników Płockich, i główniejsze zasady tych pożyczek.

(d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1859 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 24 Października (5 Listopada) r. b. N⁰ 20,506 o upoważnienie go do udzielania zaliczeń na zboże, cukier, wełnę i inne produkta krajowego pochodzenia, mające składać się w zastaw w magazynach urządzonych przez spółkę handlową, pod firmą „Dom zleceń rolników Płockich“, w miastach Płocku, Pułtusku i Wyszogrodzie, na zasadach przez Bank zaprojektowanych, oświadczam:

iż ze względu na okoliczności i pobudki, w przedstawieniu jego przytoczone, mające na celu obudzenie, przez pośrednictwo wspomnionéj spółki, większéj konkurencyi o zaliczenia Banku na wymienione wyżéj produkta, a tém samém obszerniejsze użycie kapitałów bankowych na właściwe im cele, z uwagi oraz że warunki, zastrzeżenia i formy, do udzielania zaliczeń tych przez Bank obmyślone, na obowiązujących go przepisach i praktyce dotychczasowéj oparte, a do rzeczy zastosowane, zdolne są zabezpieczyć Bank od straty; zgadzam się na udzielenie w mowie będących zaliczeń, według zasad przez Bank zaproponowanych (*).

(*) Główniejsze zasady pożyczek, na przedmioty w składach Domu zleceń rolników Płockich przez Bank Polski udzielanych, są następujące:

1) że składy i złożone w nich przedmioty powinny być od ognia zabezpieczone;

2) że prócz zboża, cukru i wełny, mogą być składane inne przedmioty, lecz tylko krajowego pochodzenia, oprócz spirytusów i wszelkiéj cieczy;

3) że Bankowi służy prawo przyjąć lub nie przyjąć przedmiotu pod zastaw, i oznaczanie wysokości zaliczenia;

О результатахъ этой операціи по истеченіи года Банкъ имѣетъ мнѣ донести.

Варшава, 24 Ноября (6 Декабря) 1859 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

N°68,412.

№ 71.

О ссудахъ подъ хлѣбное вино, складываемое за ключомъ Варшавскаго Консумціоннаго Управленія.

(31 Января (12 Февраля) 1861 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствіе представленія Банка отъ 20 Января (1 Фев-

---

4) складочный и другіе платежи не будутъ выше тѣхъ, какіе установлены для Банковыхъ амбаровъ;

5) расходы за складку и провѣтриваніе хлѣба будутъ обременять Коммисіонерскій Домъ, который, кромѣ того, отвѣтствуетъ за вѣрность количества складываемыхъ въ амбары предметовъ;

6) заложенные въ Банкѣ предметы будутъ находиться за двумя ключами, изъ которыхъ одинъ будетъ находиться у чиновника Банка, а другой въ Коммисіонерскомъ домѣ;

7) кромѣ квитанціи въ полученіи ссуды, данной хозяиномъ залога, Коммисіонерскій Домъ принимаетъ на себя передъ Банкомъ солидарную отвѣтственность въ возвратѣ ссуды;

8) залоговый документъ подписывается Коммисіонерскимъ Домомъ, какъ поручителемъ цѣлости ввѣреннаго ему на складъ предмета;

9) этотъ же Домъ принимаетъ на себя отвѣтственность за установленныхъ имъ оцѣнщиковъ;

10) если находящійся при складѣ чиновникъ Банка найдетъ оцѣнку несоотвѣтствующею,—онъ можетъ отказать въ посвидѣтельствованіи ссуды и въ заготовленіи ассигновки, донося о томъ Банку;

11) установленное для чиновниковъ Банка вознагражденіе опредѣляется въ размѣрѣ $^1/_2$% съ выданной въ ссуды суммы;

12) ссуды подъ залогъ предметовъ, въ складахъ въ Плоцкѣ и Вышогродѣ находящихся, ассигнуетъ тамошній Гражданскій Губернаторъ, а въ Пултускомъ складѣ — мѣстный Уѣздный Начальникъ;

13) при амбарахъ, назначенныхъ на складку залоговъ, будетъ учрежденъ со стороны Банка особый надзоръ за предметами, отданными въ залогъ, въ Плоцкѣ— въ лицѣ одного изъ высшихъ чиновниковъ Губернскаго Правленія, въ Пултускѣ—въ лицѣ Писаря Солянаго магазина, а въ Вышогродѣ — въ лицѣ мѣстнаго Бургомистра.

Doniesienie o rezultacie téj operacyi Banku, po upływie roku zastrzegam.

w Warszawie, dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1859 r.

Radca Tajny (podpisano) *Łęski.*

N° 68,412.

№ 71.

O zaliczeniach na okowitę, pod klucz Urzędu konsumcyjnego m. Warszawy składaną.

(d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1861 r.)

Do Banku Polskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY, PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWÉJ PRZYCHODÓW I SKARBU.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 20 Stycznia

---

4) że opłaty składowego i inne nie będą wyższe od tych, jakie dla składów Bankowych są ustanowi one;

5) że koszta składania i przeróbki zboża ciążyć będą Dom zleceń, który nadto odpowiedzialny jest za wyrachowanie się ze złożonych do składów przedmiotów;

6) że oddane w zastaw Bankowi przedmioty zostawać będą pod dwoma kluczami: urzędnika Banku i Domu zleceń;

7) że prócz pokwitowania z odbioru pożyczki przez właściciela zastawu, Dom zleceń poręczać będzie solidarnie za pożyczkę Bankowi;

8) że dowód zastawny podpisywany będzie przez Dom zleceń, jako ręczyciela za całość przedmiotu, na skład mu powierzonego;

9) że tenże Dom przyjmuje na siebie odpowiedzialność za taxatorów, przez siebie ustanowionych;

10) że urzędnik z ramienia Banku, przy magazynie użyty, skoroby taxę uznał za niewłaściwą, mocen będzie odmówić poświadczenia pożyczki i przygotowania assygnacyi, zdając o tém rapport Bankowi;

11) że wynagrodzenie dla urzędników, ze strony Banku postanowione, oznacza się na pół od sta summy na zastaw danéj;

12) że zaliczenia na zastaw przedmiotów w magazynach w Płocku i Wyszogrodzie assygnować będzie tamtejszy Gubernator Cywilny, zaś w magazynie Pułtuskim miejscowy Naczelnik Powiatu;

13) że przy magazynach, na składy zastawów przeznaczonych, urządzona będzie ze strony Banku służba nadzorcza nad przedmiotami w zastaw oddanemi: w Płocku, w osobie jednego z wyższych urzędników Rządu Gubernialnego, w Pułtusku, w osobie Pisarza magazynu Solnego, a w Wyszogrodzie, w osobie miejscowego Burmistrza.

раля) с. г., за № 1,288, о разрѣшеніи ему производить ссуды подъ залогъ хлѣбнаго вина, складываемаго за ключомъ Варшавскаго Консумціоннаго Управленія, чрезъ посредство агентства земледѣльческаго Общества, или другихъ домовъ, или, наконецъ, самими хозяевами хлѣбнаго вина, — увѣдомляю: во первыхъ, относительно вообще ссудъ того рода, что, такъ какъ выдача оныхъ не выходитъ за предѣлы операцій Банка, указанныхъ основнымъ уставомъ, а также инструкціею 1840 года, и имѣла уже мѣсто, но только временно пріостановлена, въ видахъ ограниченія чрезмѣрнаго производства въ Царствѣ хлѣбнаго вина, какое стало обнаруживаться, что однако было достигнуто другими правительственными мѣрами, какъ притомъ же выдача сказанныхъ ссудъ можетъ открыть для нѣкоторой части Банковыхъ суммъ надлежащее помѣщеніе, то къ производству упомянутыхъ ссудъ я не нахожу препятствія. Что же касается того, кому именно и на какихъ условіяхъ должны быть выдаваемы эти ссуды, то даю знать, что, такъ какъ дѣло идетъ преимущественно о томъ, чтобы помочь землевладѣльцамъ, выдѣлывающимъ хлѣбное вино, то слѣдуетъ ограничиться выдачею ссудъ лишь подъ хлѣбное вино, складываемое чрезъ посредство агентства земледѣльческаго общества, или непосредственно самими землевладѣльцами, а именно тѣми, которые сами оную выдѣлали, съ устраненіемъ такимъ образомъ всякой спекуляціи, подъ какимъ бы предлогомъ она ни скрывалась; для предохраненія же себя отъ обмана, слѣдуетъ установить соотвѣтственное по сему предмету условіе.

Ссуды, согласно съ предположеніемъ Банка, должны быть производимы лишь подъ хлѣбное вино, помѣщаемое въ складахъ и за ключомъ Варшавскаго Консумціоннаго Управленія; о томъ же, какія должны быть заведены по сему предмету отношенія между сказаннымъ Управленіемъ и Банкомъ, слѣдуетъ Банку снестись съ Коммисіею Финансовъ, которая сдѣлаетъ по упомянутому Управленію соотвѣтственное распоряженіе.

Въ опредѣленіи размѣра ссудъ на одинъ гарнецъ слѣдуетъ быть предусмотрительнымъ; предположенный Банкомъ высшій размѣръ въ 30 копѣекъ, едва ли не слишкомъ высокъ, что впрочемъ предоставляю ближайшему усмотрѣнію Банка. Равнымъ образомъ предоставляю ему опредѣленіе сроковъ возврата

Rada przychyliła się do przedstawienia Dyrektora Głównego Skarbu.

Warszawa, 30 Maja (11 Czerwca) 1861 r.

Zgodno z protokółem:

w z. Sekretarza Stanu (podpisano) *Enoch.*

N⁰ 3,677.

N° 73.

Upoważnienie Banku do stałego zaliczania na cukier rafinowany i mączkę cukrową w miejscu fabrykacyi.

(d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1861 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 3 (15) Listopada r. b. N⁰ 26,673, w którém, wykazując korzystne dla obrotów funduszów bankowych liczebne rezultaty, wynikłe z udzielania zaliczeń na zastaw cukru i mączki cukrowéj w trzech ubiegłych latach, sposobem próby praktykowanych, i przytaczając, iż zaliczenia te są w każdym czasie pożądane, albowiem, przy większym urodzaju buraków, stają się liczniejsze, przy mniejszym zaś potrzebują ich koniecznie rafinerye na kupno mączki cukrowéj, a w ogólności, działają korzystnie i na producentów mączki cukrowéj i na rafinerye, ułatwiają zarobek klassie roboczéj, są niemałą pomocą i dla rolnictwa, dając plantatorom buraków łatwość ich sprzedaży, uczynił wniosek, o upoważnienie go do stałego nadal udzielania w mowie będących zaliczeń, podług dotychczasowych warunków na zastaw mączki cukrowéj i cukru rafinowanego, pod kluczem Banku na miejscu w fabrykach składanych, oświadczam: iż ze względu na przytoczone jak wyżéj przez Bank okoliczności, przekonywające, że zaliczenia, o które idzie, są korzystne dla Banku, a pożądane dla krajowego przemysłu i rolnictwa, zgadzam się na dalsze ich stałe udzielanie, pod warunkami do-

согласенъ, чтобы выдача оныхъ производилась и впредь въ видѣ постоянной мѣры на нынѣшнихъ условіяхъ, въ числѣ коихъ слѣдуетъ обращать особенное вниманіе на условіе, которое вмѣняетъ въ обязанность, чтобы предметы, даваемые въ залогъ, были застрахованы въ строеніи, въ которомъ будутъ находиться.

Варшава, 21 Ноября (3 Декабря) 1861 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 55,439.

№ 74.

О пріемѣ на складъ въ городѣ Лодзи поименованныхъ въ инструкціи 1840 года матеріаловъ и издѣлій.

(24 Ноября (6 Декабря) 1861 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 3 (15) Ноября с. г., за № 28,187, Банкъ объясняетъ, что предметы фабричнаго промысла города Лодзи и его окрестностей, какъ-то: сырые матеріалы и шерстяныя, бумажныя, льняныя издѣлія, красильные матеріалы, а также сахаръ рафинадъ, для складки которыхъ, на основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 16 (28) Декабря 1858 г., устроенъ Банковый складъ въ городѣ Лодзи, не наполняютъ въ цѣлости этого обширнаго склада, и что остающееся въ немъ свободное мѣсто можно употребить для складки другихъ предметовъ, какіе по инструкціи 1840 года Банкъ можетъ принимать въ свои склады и выдавать подъ оные ссуды, а именно: для складки зерноваго хлѣба, кожъ, желѣза, шпіаутера, мѣди, олова, мелкаго стелка и т. п., кромѣ колоніальныхъ товаровъ, которые могутъ быть принимаемы исключительно въ Варшавскіе скады, при чемъ Банкъ проситъ разрѣшить ему принимать на складку и подъ залогъ въ упомянутый складъ поименованные выше предметы.

tychczasowemi, z pośród których winien być na szczególnéj uwadze ten, który przepisuje, aby przedmioty, do zastawu należeć mające, były assekurowane w lokalu, w którym zostawać będą.

w Warszawie, d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1861 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 55,439.

№ 74.

O przyjmowaniu na skład w Łodzi materyałów i wyrobów, w instrukcyi z roku 1840 wymienionych.

(d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1861 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 3 (15) Listopada r. b. N⁰ 28,187, w którém objaśniwszy, że przedmioty przemysłu fabrycznego miasta Łodzi i jego okolicy, jako to: materyały surowe i wyroby wełniane, bawełniane, lniane, materyały farbierskie, oraz cukier rafinowany, na składanie których urządzony został z mocy postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 16 (28) Grudnia 1858 r. magazyn Bankowy w Łodzi, nie zapełniają całkowicie tego obszernego magazynu i że zostające w nim miejsce zużytkować można na skład innych przedmiotów, jakie Bank w instrukcyi swéj z roku 1840 do magazynów swoich przyjmować i zaliczenia na nie udzielać jest mocen, a mianowicie: na skład zboża, skór żelaza, cynku, miedzi, cyny, szkła drobnego i t. p., prócz towarów kolonialnych, wyłącznie w magazynach Warszawskich przyjmować się mogących, uczynił wniosek o upoważnienie go do przyjmowania na skład i na zastaw do magazynu, o którym się mówi, wymienionych dopiero co przedmiotów, oświadczam, iż zgadzam się na to.

Вслѣдствіе сего увѣдомляю, что я на это согласенъ, и дабы имѣть свѣдѣніе, какіе получены числовые результаты отъ устройства этого склада съ самаго начала его заведенія, и послѣ распространенія нынѣ круга его дѣйствій, предлагаю Банку доставить мнѣ 1 (13) Іюля 1862 года это свѣдѣніе по конецъ Іюня того же года.

Варшава, 24 Ноября (6 Декабря) 1861 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

N° 55,613.

№ 75.

Установленіе платежа $^1/_4$ % на расходы по учрежденію надзора за заложеннымъ сахаромъ рафинадомъ и сахаромъ сырцомъ.

(19 (31) Декабря 1862 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 9 (21) Ноября с. г., за N° 28,070, Банкъ предполагаетъ ввести слѣдующія измѣненія въ условіяхъ, установленныхъ при выдачѣ ссудъ подъ залогъ оставленныхъ на фабрикахъ на мѣстѣ сахара рафинада и сахара сырца:

1) чтобы надзоръ за залогомъ, возлагаемый нынѣ на особо назначаемыхъ для этого лицъ, на будущее время поручать мѣстнымъ или сосѣднимъ Гминнымъ Войтамъ;

2) чтобы отмѣнить отяготительный для интересованныхъ лицъ 1 процентъ, взимаемый сверхъ обыкновенныхъ 5% съ упомянутыхъ выше ссудъ, на расходы по учрежденію надзора за залогомъ, каковые расходы, какъ опытъ доказалъ, составляли или $^1/_7$ %, или, какъ въ нынѣшнемъ году, $^1/_{25}$ %, а вмѣсто сказаннаго процента, возложить на заемщиковъ обязанность возвращать Банку отдѣльно вышеозначенные расходы въ томъ размѣрѣ, въ какомъ они дѣйствительно будутъ произведены.

Aby zaś mieć wiadomość, jakie liczebne rezultaty osiągnięto z urządzenia tego magazynu, od samego początku zaprowadzenia go, i po obecnie rozszerzającéj się jego działalności, wzywam Bank, iżby na dzień 1 (13) Lipca 1862 r. zechciał podać mi tę wiadomość, po koniec Czerwca r. b. sięgającą.

w Warszawie, d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1861 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 55,613.

№ 75.

Ustanowienie opłaty na koszta dozoru nad zastawem cukru i mączki na $^1/_4$ od sta.

(d. 19 (31) Grudnia 1862 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 9 (21) Listopada r. b. N⁰ 28,070, w którém zaproponował następujące zmiany przyjętych warunków przy udzielaniu zaliczeń na zastaw cukru rafinowanego i mączki cukrowéj, na miejscu w fabrykach pozostawianych:

1) ażeby nadzór nad zastawem, sprawowany dotąd przez umyślnie do tego przez Bank wyznaczane osoby, powierzać nadal miejscowym lub sąsiednim Wójtom gmin;

2) ażeby znieść uciążliwy dla interessentów 1% procent pobierany obok zwyjczajnego 5% od powyżéj wymienionych zaliczeń, na koszta nadzoru zastawu, które to koszta, jak praktyka okazała, wynosiły już to $^1/_7$%, już to jak w roku bieżącym $^1/_{25}$%, a w miejsce takowego procentu, włożyć na pożyczających obowiązek powracania oddzielnie Bankowi dopiero rzeczonych kosztów, jakie się w rzeczy saméj okażą;

Вслѣдствіе сего увѣдомляю, что къ приведенію въ исполненіе измѣненія въ 1-омъ пунктѣ я не нахожу никакого возраженія; что же касается до измѣненія во 2-омъ пунктѣ, то, такъ какъ отдѣльный для каждаго случая разсчетъ издержекъ по учрежденію надзора умножилъ бы занятія и можетъ причинять недоразумѣнія относительно размѣра исчисляемыхъ расходовъ, то я полагаю болѣе соотвѣтственнымъ понизить платежъ 1% до низшаго процента, но могущаго всегда покрыть упомянутыя издержки. При чемъ, находя, что $^1/_4$% будетъ соотвѣтственною, не причиняющею Банку убытковъ, мѣрою, неотяготительною для заинтересованныхъ лицъ, разрѣшаю Банку взимать, на будущее время, этотъ именно процентъ вмѣсто нынѣшняго 1%. О томъ же, что Банкъ уполномоченъ къ такому пониженію платежа на издержки, слѣдуетъ опубликовать ко всеобщему свѣдѣнію въ вѣдомостяхъ, исполненіе чего предоставляю усмотрѣнію Банка.

Варшава, 19 (31) Декабря 1862 года.

И. д. Главнаго Директора, Государственный Совѣтникъ Царства (подписано) *Багневскій.*

№ 56,354.

L) КЪ ЛИТ. C ОТДѢЛЕНІЯ IV, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 76.

Объясненіе новыхъ правилъ о клейменіи золотыхъ и серебряныхъ издѣлій.

(6 (18) Октября 1851 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 21 Сентября (3 Октября) с. г., за № 19,535, Польскій Банкъ изъясняетъ:

oświadczam: iż naprzeciw wprowadzeniu w wykonanie zmiany ad 1-m nie mam nic do nadmienienia; co zaś do zmiany ad 2-m, gdy szczegółowe na każdy raz obliczenie przez Bank kosztów nadzoru przyczyniałoby czynności i mogłoby dawać powód do kwestyi o likwidowaną wysokość kosztów, przeto sądzę, iż właściwszém będzie zniżyć opłatę 1% do procentu niższego, ale zawsze koszta pomienione pokryć mogącego. Uważając zaś, że stopa ¼% będzie tu właściwą miarą, Bank na stratę nienarażającą, a dla interessentów nieuciążliwą, upoważniam go do pobierania nadal takiéj stopy procentu w miejsce dotychczasowego 1%. Że do takiego obniżenia opłat na koszta Bank upoważnionym został, wypada to podać do powszechnéj wiadomości przez stosowne ogłoszenie w pismach publicznych, co uznaniu Banku pozostawiam.

w Warszawie, dnia 19 (31) Grudnia 1862 r.

p. o. Dyrektora Głównego, Radca Stanu Królestwa

(podpisano) *A. Bagniewski.*

N⁰ 56,354.

L) DO LIT. C. ROZDZIAŁU IV, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-ÉJ INSTRUKCYI.

№ 76.

Objaśnienie nowych przepisów o stemplowaniu wyrobów złotych i srebrnych.

(d. 6 (18) Października 1851 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Bank Polski w przedstawieniu z dnia 21 Września (3 Października) r. b. N⁰ 19,535 wyraził:

1) что въ ономъ имѣется въ залогѣ разныхъ золотыхъ и серебряныхъ предметовъ болѣе 25,000 штукъ, перенесеніе которыхъ въ главную Пробирную Палатку, для снабженія оныхъ запаснымъ штемпелемъ, сопряжено со многими затрудненіями, ибо сходные между собою предметы легко могли бы быть перемѣшаны, вслѣдствіе чего Банкъ подвергнулся бы разнымъ претензіямъ, процессамъ и убыткамъ, которые затруднили бы дальнѣйшій пріемъ залоговъ и лишили бы Банкъ той прибыли, какую онъ извлекаетъ изъ этой операціи; причемъ, для предотвращенія сего, Банкъ ходатайствуетъ о разрѣшеніи Пробирной Палаткѣ поставить одинъ запасный штемпель въ Кассѣ Банка, гдѣ могло бы производиться клейменіе безъ необходимости выносить издѣлія изъ строеній Банка;

2) что, такъ какъ Пробирный уставъ не разрѣшаетъ сплавлять или измѣнять форму золотыхъ и серебряныхъ издѣлій, составляющихъ частную собственность, то отсылка въ Пробирную Палатку безъ согласія хозяевъ заложенныхъ въ Банкѣ и имѣющихъ быть проданными съ аукціона издѣлій для переплавки ихъ, если они не будутъ имѣть установленной пробы, можетъ навлечь на Банкъ, какъ на хранителя депозита, отвѣтственность, во избѣжаніе которой Банкъ проситъ о предоставленіи ему права принимать съ 1 Января 1852 г., тѣ только золотыя и серебряныя издѣлія, которыя будутъ снабжены клеймомъ Имперіи или Главной Пробирной Палатки; въ противномъ же случаѣ, въ виду того, что Банкъ, на основаніи данной ему инструкціи, даетъ въ ссуду подъ такіе предметы до $^{9}/_{10}$ частей цѣны металла, а остальная $^{1}/_{10}$ часть, имѣющая служить для удовлетворенія недоимочныхъ процентовъ и аукціонныхъ расходовъ, можетъ оказаться нынѣ недостаточною для покрытія издержекъ по сплавкѣ въ Пробирной Палаткѣ, необходимо слѣдуетъ уменьшить Банковыя ссуды подъ золотыя и серебряныя издѣлія, не содержащія установленной пробы, и ввести въ правилахъ о пріемѣ залоговъ соотвѣтственныя по сему предмету измѣненія.

Вслѣдствіе сего увѣдомляю:

Относительно 1 пункта. Запасные штемпеля имѣются разной величины, смотря по тому, подлежатъ ли клейменію большіе, или меньшіе предметы; причемъ, для того, чтобы они могли быть

(1 Lutego) b. r. N⁰ 1,288, w którém uczynił wniosek o upoważnienie go do udzielania zaliczeń na zastaw okowity, pod klucz Urzędu konsumcyjnego miasta Warszawy, przez pośrednictwo Agencyi Towarzystwa Rolniczego, lub przez inne domy, lub nakoniec, przez samychże właścicieli okowity składanéj, oświadczam naprzód w ogólności co do zaliczeń tego rodzaju, że gdy udzielanie ich nie wychodzi z granic działań Banku, jego ustawą zasadniczą, oraz instrukcyą z r. 1840 wskazanych, i miało już miejsce, a tylko zawieszoném zostało czasowo, w widoku powstrzymania nadmiernéj, jaka się okazywała, produkcyi okowity w kraju, co nateraz już dopiętém zostało przez inne środki rządowe, gdy przytém otworzyć mogą dla części funduszów bankowych stosowną lokacyę; przeto nie mam nic do nadmienienia przeciw udzielaniu tychże, o jakich mowa, zaliczeń. W szczególności zaś, komu mają być udzielane te zaliczenia i pod jakiemi warunkami, oznajmiam: że ponieważ idzie głównie o przyjście w pomoc właścicielom ziemi, produkującym okowitę, to należy ograniczyć się na udzielaniu zaliczeń tylko na okowitę składaną za pośrednictwem Agencyi Towarzystwa Rolniczego, lub przez samychże, bezpośrednio właścicieli ziemskich, tych mianowicie, którzy ją sami uprodukowali, a tém samém z wyłączeniem wszelkiéj spekulacyi, jakimkolwiekbądź pozorem okrywanéj; aby zaś zabezpieczyć się od podejścia, wypada położyć stosowny pod tym względem warunek.

Zgodnie z wnioskiem Banku, tylko na okowitę, w składach Urzędu konsumcyjnego miasta Warszawy i pod kluczem jego umieszczaną, zaliczenia udzielane być mogą, a jakie w téj mierze stosunki między tym Urzędem a Bankiem zaprowadzone być mają, zechce się Bank porozumieć z Kommissyą Skarbu, która wyda potrzebne temuż Urzędowi rozporządzenie.

W oznaczeniu wysokości zaliczeń, obliczając ją na jeden garniec, wypada zachować oględność; maximum kopiejek 30, przez Bank zamierzone, może nawet jest za wysokie, co jednak bliższemu rozeznaniu Banku pozostawiam. Pozostawiam również jemu ustanowienie terminów zwrotu zaliczeń przy u-

ссудъ при выдачѣ каждой изъ нихъ, или на два мѣсяца съ отсрочкою на другіе или третіе два мѣсяца, или же прямо на три и четыре мѣсяца съ отсрочкою на шесть. Принимая во вниманіе, что хлѣбное вино высыхаетъ, слѣдуетъ производить ссуду не на полное количество гарнцевъ, складываемыхъ въ Консумціонномъ Управленіи, но за вычетомъ нѣкотораго процента на усушку, при исчисленіи котораго слѣдуетъ принимать въ соображеніе, что хлѣбное вино можетъ оставаться въ складѣ нѣсколько мѣсяцевъ, такъ какъ по объясненію Банка правила, преподанныя ему къ руководству при выдачѣ ссудъ подъ залоги, будутъ примѣняемы и къ ссудамъ подъ хлѣбное вино, то вѣроятно не будетъ упущена изъ виду обязанность застрахованія въ Страховомъ Управленіи хлѣбнаго вина, подъ которое будетъ выдана ссуда; также весьма справедливо, дабы хозяинъ хлѣбнаго вина, какъ предполагаетъ Банкъ, отвѣтствовалъ всѣмъ своимъ имуществомъ за полученную ссуду, въ чемъ долженъ дать положительное обязательство.

Наконецъ, ссуды подъ хлѣбное вино не могутъ быть обязательныя, но будутъ зависѣть отъ усмотрѣнія Банка, по мѣрѣ состоянія ввѣренныхъ ему суммъ, или другихъ обстоятельствъ, которыхъ не слѣдуетъ упускать изъ виду.

Варшава, 31 Января (12 Февраля) 1861 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 6,620.

№ 72.

О процентахъ съ ссудъ, выдаваемыхъ подъ товары, хранящіеся въ принадлежащемъ Банку складѣ въ г. Лодзи.

(30 Мая (11 Іюня) 1861 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 16 (28) Декабря 1858 г., учрежденъ Польскимъ Банкомъ въ фабричномъ городѣ Лодзи складъ для храненія принимаемыхъ въ

dziełaniu szczegółowém tych ostatnich, czy to na 2 miesiące z przedłużeniem do drugich i trzecich dwóch miesięcy, lub też od razu na 3 i 4 miesiące z przedłużeniem do sześciu. Z uwagi, że okowita wysycha, wypada udzielać zaliczenia, nie na całą ilość garncy, w Urzędzie konsumcyjnym składaną, lecz z potrąceniem pewnego procentu na uschnięcie, obliczonego ze względem, że okowita może pozostać na składzie przez kilka miesięcy. Ponieważ jak Bank wyraża, przepisy dlań co do pożyczek na zastawy wskazane odnosić się będą i do zaliczeń na okowitę, to nie pominięty będzie zapewne obowiązek assekurowania w Dyrekcyi Ubezpieczeń okowity, na którą zaliczenie udzieloném zostanie, a także słusznem jest, ażeby właściciel okowity, jak to Bank wnosi, odpowiedzialny mu był za wzięte zaliczenie z całego majątku swego, do czego wyraźnie zobowiązaćby się powinien.

Nakoniec, zaliczenia na okowitę nie mogą być obowiązkowe i zależeć będą od uznania Banku, kierowanego stanem powierzonych mu funduszów, lub innemi okolicznościami, którychby z uwagi spuszczać nie wypadało.

w Warszawie, dnia 31 Stycznia (12 Lutego) 1861 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 6,620.

№ 72.

O procencie od zaliczeń na towary w Magazynie Bankowym w Łodzi.

(d. 30 Maja (11 Czerwca) 1861 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnéj z d. 16 (28) Grudnia 1858 r. urządzony jest w mieście fabryczném Łodzi skład Banku Polskiego, na przyjmowanie do niego w za-

залогъ мѣстныхъ издѣлій и сырыхъ матеріаловъ, подъ которые Банкъ выдаетъ денежныя ссуды.

За храненіе въ этомъ складѣ предметовъ и за выдаваемыя подъ залоги оныхъ ссуды, въ вышеприведенномъ постановленіи Совѣта Управленія опредѣлены въ пользу Банка слѣдующіе платежи, а именно:

въ статьѣ 2-й:

a) складочные, и

b) вѣсовые;

въ статьѣ 5-й:

a) 5 процентовъ въ годъ съ выданной ссуды, и

b) за коммисію 1% на все время ссуды.

Вышеупомянутый складъ открытъ въ началѣ Сентября 1860 года, и съ того числа по конецъ Марта текущаго года Банкъ выдалъ ссудъ подъ залогъ отданныхъ въ складъ вещей всего только на 30,060 руб. сер.

Столь незначительное, соразмѣрно времени, количество выданныхъ ссудъ, не соотвѣтствуя тѣмъ предположеніямъ, какія имѣлись въ виду при учрежденіи сказаннаго склада, обратило вниманіе Правительства и, по произведенному на мѣстѣ Варшавскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ изслѣдованію, обнаружено: что желающихъ воспользоваться ссудами удерживаетъ отъ требованія оныхъ главнѣйше то, что опредѣленный за коммисію 1% взимается одинаково, какъ за продолжительное, такъ и за короткое время ссуды. Обстоятельство это заемщики ссудъ считаютъ для себя обременительнымъ, ибо часто случается, что они желали бы получить ссуду на короткое время, на двухмѣсячный, мѣсячный и даже меньшій срокъ, между тѣмъ, какъ коммисіонерскій 1 процентъ взимается сполна, равно какъ и за самое продолжительное время ссуды, дозволенное вышесказаннымъ постановленіемъ Совѣта.

Поэтому, для устраненія препятствія, недозволяющаго просить ссудъ, Варшавскій Гражданскій Губернаторъ полагаетъ взимаемый за коммисію 1 процентъ соединить съ 5 процентами, установленными для взиманія съ ссудъ, то есть, чтобы съ лицъ, получающихъ ссуды, вмѣсто нынѣшнихъ 5 процентовъ, взимать 6% безъ платежа за коммисію.

staw miejscowych wyrobów i materyałów surowych, na wartość których Bank udziela zaliczenia pieniężne.

Za umieszczone w tym składzie przedmioty i dawane na ich wartość zaliczenia, przepisane są w postanowieniu wspomnioném pewne na rzecz Banku opłaty, jako to:

w artykule 2-im:
a) składowe,
b) wagowe;

w artykule 5-tym:
a) procent 5% od zaliczenia rocznie,
b) od tegoż zaliczenia tytułem kommissu 1% na cały czas trwania zaliczenia.

Skład, o którym mowa, otworzony został z początkiem Września 1860 r., a od téj daty do końca Marca r. b. udzielił Bank na złożone w tymże składzie zastawy, zaliczenia, wynoszące razem tylko rs. 30,060. Tak mała w stosunku do czasu cyfra udzielonych zaliczeń, nieodpowiadająca wcale widokom, w jakich skład urządzony został, zwróciła na siebie uwagę, a z badania przyczyn dokonanego na miejscu przez Gubernatora Cywilnego tutejszego, okazało się, że wstrzymuje interessentów od liczniejszych żądań o udzielenie zaliczeń na zastaw przedmiotów głównie to, że pobiera się tytułem kommissu 1% procent za czas trwania zaliczenia zarówno krótszy lub dłuższy, co uważają dla siebie za uciążliwość, gdyż najczęściéj żądane są zaliczenia na czas krótki, dwu-miesięczny, miesięczny, lub nawet krótszy, a za każdy potrzeba zapłacić całkowity 1% procent, tak samo jakby go zapłacić należało i za czas najdłuższy, artykułem 4 rzeczonego wyżéj postanowienia dozwolony.

Pomieniony Gubernator Cywilny dla usunięcia przeszkody, tamującéj żądanie zaliczeń, proponuje, ażeby 1% procent, tytułem kommissu pobierany, złączyć z 5% procentem od zaliczeń postanowionym, czyli aby pobierać od nich 6% rocznie.

Льгота для получателей ссудъ будетъ отъ этого слѣдующая:

Предположивъ, что требующій ссуды получитъ таковую въ количествѣ 100 руб. сер., по существующему донынѣ порядку, получившій эту ссуду обязанъ платить съ оной:

a) за одинъ мѣсяцъ:

процентовъ, соразмѣрно годовому оныхъ количеству по 5$^0/_0$ . . . . $41^2/_3$ к.
за коммисію . . . . 1 р. — „
итого 1 р. $41^2/_3$ к.

b) за два мѣсяца:

процентовъ отъ ссуды . . . . $83^1/_3$ к.
за коммисію . . . . 1 р. — „
итого 1 р. $83^1/_3$ к.

c) за три мѣсяца:

процентовъ отъ ссуды . . . . 1 р. 25 к.
за коммисію . . . . 1 р. — „
итого 2 р. 25 к.

На основаніи же проектируемаго Гражданскимъ Губернаторомъ измѣненія получившій ссуду обязанъ будетъ платить проценты, соразмѣрно годовому оныхъ количеству, по 6$^0/_0$, а именно отъ той же суммы 100 руб.:

за одинъ мѣсяцъ . . . . 50 коп.
за два мѣсяца . . . . 1 р. — „
за три мѣсяца . . . . 1 р. 50 „.

Такъ какъ съ таковымъ предположеніемъ Варшавскаго Гражданскаго Губернатора Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Польскій Банкъ соглашаются, то Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства въ рапортѣ отъ 29 Мая (10 Іюня) с. г., за № 19,678, испрашивалъ разрѣшенія Совѣта Управленія на измѣненіе 5 ст. вышеприведеннаго постановленія, а именно, на соединеніе коммисіонерскаго одного процента на сто съ взимаемыми доселѣ съ ссудъ пятью процентами на сто, и затѣмъ на требованіе впредь за выдаваемыя ссуды платежа, соразмѣрно годовому количеству процентовъ, по 6 со ста.

Ulga ztąd dla biorących zaliczenia będzie następującą:

Przypuszczając, że żądający zaliczenia otrzymuje takowe w ilości rs. 100, to według dotychczasowego sposobu opłacać od nich jest obowiązany:

a) za miesiąc 1.

tytułem procentu w stosunku pożyczki 5%		k. 41⅔
tytułem kommissu	rs. 1	„ —
	rs. 1	k. 41⅔;

b) za miesięcy 2.

tytułem procentu		k 83⅓
„ kommissu	rs. 1	„ —
	rs. 1	k. 83⅓;

c) za miesięcy 3.

tytułem procentu	rs. 1	k. 25
„ kommissu	„ 1	„ —
	rs. 2	k. 25;

zaś według zmiany, przez Gubernatora Cywilnego projektowanéj, płacić będzie powinien tytułem rocznego procentu 6% od takiéjże summy rs. 100:

za miesiąc 1		k. 50
za miesięcy 2	rs. 1	„ —
za „ 3	„ 1	„ 50.

Gdy Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Bank Polski popierają tę Gubernatora Cywilnego propozycyę, przeto Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał Radę Administracyjną w przedstawieniu z dnia 29 Maja (10 Czerwca) b. r. N° 19,678, ażeby artykuł 5-ty wzmiankowanego na wstępie postanowienia swego dozwoliła nadal wykonywać według propozycyi Gubernatora Cywilnego, to jest: złączyć 1% procent kommissowy z 5% procentem i pobierać od zaliczeń opłatę łączną w stosunku rocznym 6%.

Совѣтъ Управленія это представленіе Главнаго Директора Финансовъ утвердилъ.

Варшава, 30 Мая (11 Іюня) 1861 года.

Вѣрно съ журналомъ:
За Статсъ-Секретаря (подписано) *Энохъ.*

№ 3,677.

№73.

Разрѣшеніе Банку, въ видѣ постоянной мѣры, производить ссуды подъ залогъ сахара рафинада и сахара сырца, находящихся въ мѣстѣ выдѣлки оныхъ.

(21 Ноября (3 Декабря) 1861 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ представленіи отъ 3 (15) Ноября с. г., за № 26,673, Банкъ, объясняя выгодные для оборотовъ онаго результаты проистекающіе отъ производства, въ видѣ опыта, въ теченіе трехъ истекшихъ годовъ, ссудъ подъ залогъ сахара рафината и сахара сырца, и присовокупляя, что ссуды эти весьма желательны во всякое время, ибо требованія ихъ при большемъ урожаѣ свеклы умножаются, при меньшемъ же, рафинадные заводы нуждаются въ нихъ настоятельно для покупки сахара сырца, и вообще онѣ остаются не безъ пользы и на производителей сахарнаго песку и на рафинадные заводы, доставляютъ заработки рабочему сословію и немало содѣйствуютъ земледѣлію, доставляя плантаторамъ свеклы возможность продажи оной, проситъ разрѣшить ему производить сказанныя ссуды въ видѣ постоянной мѣры на нынѣшнихъ условіяхъ, подъ залогъ сахарнаго песку и сахара рафинада, находящихся на складѣ на мѣстѣ въ заводахъ за ключомъ Банка.

Вслѣдствіе сего увѣдомляю: что, принимая во вниманіе вышеизложенныя Банкомъ обстоятельства, удостовѣряющія, что ссуды, о коихъ идетъ рѣчь, выгодны для Банка и весьма желательны для туземной промышленности и земледѣлія, я

1) że posiada w zastawie różnych przedmiotów ze złota i srebra przeszło sztuk 25,000, przenoszenie których do Probierni główndj, dla zaopatrzenia stemplem zapasowym, połączone jest z wielu trudnościami; łatwo bowiem przedmioty sobie podobne pomięszaćby się mogły, a ztąd Bank byłby narażony na reklamacye, processa i straty, coby utrudniło dalsze przyjmowanie zastawów i pozbawiłoby go korzyści, z téj gałęzi operacyi ciągnionych; dla zapobieżenia czemu uczynił wniosek, aby upoważnić Probiernię do ustawienia jednego stempla zapasowego w Kassie Banku, gdzieby ostemplowanie, bez wynoszenia wyrobów za obręb gmachu, odbywać się mogło;

2) że skoro ustawa o Probierniach nie upoważnia do przetapiania lub zmiany kształtów wyrobów ze złota i srebra, będących własnością osób prywatnych, to odsyłanie do Probierni, bez wpływu właścicieli, wyrobów w Banku zastawionych i przez licytacyę sprzedać się mających, a to w celu ich przetopienia, jeśli nie będą posiadały przepisanéj próby, ściągnąć może na Bank jako depozytaryusza odpowiedzialność, dla uniknienia któréj zaproponował wyjednać dla niego upoważnienie do przyjmowania po dniu 1 Stycznia 1852 r. takich tylko wyrobów ze złota i srebra, któreby były zaopatrzone stemplem Cesarstwa, lub Probierni głównéj; w przeciwnym zaś razie, gdy Bank na zasadzie instrukcyi swéj zalicza na takie przedmioty do $^{9}/_{10}$ części wartości kruszcu, a pozostała $^{1}/_{10}$ część, służyć mająca na pokrycie zaległego procentu i kosztów licytacyi, może być teraz niedostateczną na opędzenie kosztów przetopienia w Probierni, aby obniżyć zaliczenia Bankowe na przedmioty ze złota i srebra, nietrzymające przepisanéj próby, i wprowadzić w manipulacyi zastawów stosowne do obecnéj potrzeby zmiany.

W załatwieniu takowego przedstawienia oświadczam:

Ad 1-um. Stemple zapasowe są różne co do ich wielkości, zastosowane do większych lub mniejszych przedmiotów, ostemplowaniu uledz mających; aby zaś one dogodnie użyte być

употребляемы съ удобствомъ, всѣ почти вспомогательные при клейменіи предметы, какъ-то: инструменты, наковальни и машинки, прикрѣплены къ мѣсту, и потому не могутъ быть переносимы, или, еслибы даже могли быть перенесены, то для сего потребовались бы они по крайней мѣрѣ въ двойномъ числѣ, дабы одновременно могли быть употреблены въ Банкѣ и Пробирной Палаткѣ. Слѣдовало бы также употребить къ тому большее число лицъ, чего не дозволяютъ, какъ штатъ Пробирной Палатки, такъ и недостатокъ способныхъ техниковъ. По симъ уваженіямъ я не могу сдѣлать требуемаго Банкомъ распоряженія. Но такъ какъ фабриканты и торгующіе золотыми и серебряными издѣліями, имѣющіе по нѣсколько тысячъ этихъ издѣлій, доставляя ихъ по частямъ въ Пробирную Палатку, избѣгаютъ предусматриваемыхъ Банкомъ затрудненій, то я полагаю, что и Банкъ избѣгнетъ оныхъ, поступая такимъ же образомъ и заблаговременно начиная это дѣйствіе; дабы же предметы не были смѣшаны одни съ другими, — сіе можетъ устранить надлежащее наблюденіе и надзоръ со стороны чиновниковъ, которыхъ Банкъ для этого назначитъ.

Относительно 2 пункта. Такъ какъ 29 ст. Пробирнаго устава предписываетъ: „чтобы назначенныя въ продажу съ аукціона золотыя и серебряныя издѣлія, не имѣющія на себѣ клейма Пробирной Палатки, были прежде всего отосланы въ оную для изслѣдованія пробы и заклейменія ихъ, если они содержатъ установленную пробу, въ противномъ случаѣ издѣлія эти должны быть сплавляемы или передаваемы въ Монетный Дворъ для обмѣна на монету, или же сдѣланный изъ нихъ слитокъ приводится въ одну изъ установленныхъ пробъ и тогда только продается съ аукціона,“ — то Банкъ, исполняя это правительственное распоряженіе, не можетъ подлежать за это отвѣтственности передъ кѣмъ бы то ни было, и тотъ, кто не выкупаетъ въ срокъ заложеннаго предмета, добровольно подвергается послѣдствіямъ этого правила. Поелику же Пробирный уставъ не обязываетъ частныхъ лицъ, чтобы они имѣли такія только золотыя и серебряныя издѣлія, которыя имѣютъ установленную пробу, а равно не обязываетъ ихъ также къ клеймленію оныхъ запаснымъ штемпелемъ, то изъ этого слѣдуетъ, что Банкъ можетъ принимать издѣлія изъ сказанныхъ металловъ,

mogły, wszystkie prawie pomocnicze przy cechowaniu przedmioty, jako to: narzędzia, kowadła i maszynki do miejsca są przytwierdzone, a jako takie przenoszone być nie mogą, a gdyby nawet i przenieść się dały, musiałaby najmniéj podwójną być ich liczba, aby wystarczały do użytku w Probierni i w Banku jednocześnie. Użyćby także wypadało więcéj osób, na co nie pozwala etat Probierni i brak wykwalifikowanych do tego techników. Dla tego nie mogę wydać żądanego przez Bank rozporządzenia. Lecz gdy fabrykanci i handlujący wyrobami ze złota i srebra, posiadający po kilka tysięcy tychże wyrobów, dostarczając je częściami do Probierni, unikają przewidywanych przez Bank trudności, to uważam, że i Bank uniknie ich, tym samym postępując sposobem, a rozpoczynając wcześnie tę czynność; aby zaś przedmioty nie mięszały się jedne z drugiemi, temu zaradzić może uwaga i dozór urzędników, których Bank do tego wyznaczy.

Ad 2-um. Skoro artykuł 29-y ustawy o Probierniach przepisał: „że wyroby złote i srebrne, wystawić się mające na sprzedaż przez publiczną licytacyę, a nie mające na sobie cech Probierni, mają być przedewszystkiém do téjże odsyłane do wyprobowania i cechowania, jeżeli okażą się mieć przepisane próby, w przeciwnym razie wyroby te winny być stopione, albo oddawane do Mennicy dla zamiany na monetę, albo zrobiona z nich sztabka doprowadzoną będzie do jednéj z przepisanych prób, poczém dopiero na publiczną licytacyę wystawioną być może,“ to Bank, wykonywając ten przepis rządowy, nie może być nikomu za to odpowiedzialny, a ten, kto nie wykupuje zastawionego przedmiotu w terminie, poddaje się tém samém dobrowolnie skutkom tegoż przepisu. Ponieważ zaś ustawa o Probierniach nie obowiązuje osób prywatnych do posiadania takich tylko wyrobów złotych i srebrnych, co mają przepisaną próbę, nie obowiązuje ich także do cechowania onychże stemplem zapasowym, to wynika ztąd, że Bank przyjmować może na zastaw wyroby z tych kruszców bez względu na ich próbę i cechy, a dopiero przy wystawieniu ich na sprzedaż przez licytacyę, powinien dopeł-

не смотря на ихъ пробу и клейма, и только при продажѣ оныхъ съ аукціона обязанъ исполнить то, чего требуетъ вышеупомянутое правило 29-ой статьи устава. Затѣмъ было бы излишнимъ испрашивать разрѣшеніе, дабы съ 1 Января 1852 г. Банкъ принималъ въ залогъ только клейменныя издѣлія, тѣмъ болѣе, что сіе противурѣчило бы той свободѣ, какую уставъ предоставляетъ частнымъ лицамъ.

Что же касается уменьшенія размѣра ссудъ соотвѣтственно съ цѣною представляемаго въ залогъ золота и серебра, считаю нужнымъ обратить вниманіе Банка, что выраженіе: „до $^9/_{10}$ частей“ въ § 197 Банковой инструкціи 1840 года опредѣляетъ только самое высшее количество ссуды, но не вмѣняетъ въ обязанность производить непремѣнно ссуду въ такомъ количествѣ. Въ этомъ положительно удостовѣряетъ § 24 инструкціи отъ 29 Апрѣля 1828 года, на которомъ основанъ упомянутый § 127, ибо въ немъ сказано: „ссуда подъ залогъ золота и серебра можетъ быть произведена на время отъ одного до 9-и мѣсяцевъ и до $^9/_{10}$ частей дѣйствительной цѣны металла;“ слѣдовательно Банкъ имѣетъ возможность выдать ссуду въ той соразмѣрности цѣны металла, дабы она надлежаще охраняла оный отъ убытковъ.

Варшава, 6 (18) Октября 1851 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

N⁰ 66,873.

М) КЪ ЛИТ. D ОТДѢЛЕНІЯ IV, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 77.

Опредѣленіе размѣра ссудъ подъ промышленныя заведенія.

(3 (15) Октября 1852 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ рапортѣ отъ 25 Февраля (8 Марта) с. г., за N⁰ 7,957,

nić to, czego przywiedziony przepis art. 29-go ustawy wymaga. Niepotrzebném więc byłoby wyjednywanie upoważnienia, aby po dniu 1 Stycznia 1852 roku Bank przyjmował w zastaw tylko wyroby cechowane, owszem uwłaczałoby to swobodzie, jaką ustawa pozostawia osobom prywatnym.

Co do zmniejszenia stosunku pożyczki do wartości zastawianego złota i srebra, zwracam uwagę Banku, że § 127-y instrukcyi jego z 1840 r. w wyrazie: „do $^{9}/_{10}$ części“ stanowi tylko najwyższą miarę pożyczki, a nie obowiązek wypożyczania tyle koniecznie. Jasno o tém przekonywa § 24-y instrukcyi z dnia 29 Kwietnia 1828 r., na którym poprzedni § 127-y jest oparty, mówi bowiem: „pożyczka na zastaw złota i srebra udzieloną być może od miesiąca jednego do miesięcy 9, i aż do $^{9}/_{10}$ części wartości rzeczywistéj kruszcu,“ Bank więc może dać pożyczkę w takim do wartości kruszcu stosunku, aby zabezpieczył się dostatecznie od straty.

w Warszawie, d. 6 (18) Października 1851 r.

Tajny Radca, Senator (podpisano) *J. Morawski.*

N⁰ 66,873.

M) DO LIT. D, ROZDZIAŁU IV, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 77.

Oznaczenie wysokości pożyczek przemysłowych.

(d. 3 (15) Października 1852 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przy przedsta-

относительно выдачи ссуды из суммъ здѣшняго Банка Ивану Эпштейну на распространеніе писчебумажной его фабрики въ Сочевкѣ, Главный Директоръ Финансовъ представилъ между прочимъ, что, поручивъ Банку составить проектъ о его преобразованіи, онъ, Главный Директоръ потребовалъ, чтобы Банкъ сообразилъ, не слѣдуетъ ли принять за правило, чтобы о выдачѣ имъ болѣе значительныхъ ссудъ подъ промышленныя заведенія было представляемо каждый разъ на усмотрѣніе Главнаго Директора, и что, желая примѣнить эту мысль къ дѣлу, дабы, пока проектъ преобразованія не поступитъ на разсмотрѣніе, удостовѣриться между тѣмъ о пользѣ этой мѣры, Главный Директоръ потребовалъ впослѣдствіи отъ Банка, чтобы онъ нынѣ же привелъ означенную мысль въ исполненіе.

Предложеніе это исполняется Банкомъ, но предметъ сей, по мнѣнію Главнаго Директора Финансовъ, долженъ основываться на разрѣшеніи высшаго начальства, которое привело бы оный въ надлежащій порядокъ, тѣмъ болѣе, что преобразованіе Банка, проектъ коего подлежать будетъ предварительному тщательному разсмотрѣнію, вѣроятно не скоро еще послѣдуетъ, а между тѣмъ требованія о выдачѣ ссудъ подъ промышленныя заведенія поступаютъ въ Банкъ довольно часто.

По сей причинѣ Главный Директоръ Финансовъ 16 (28) Апрѣля с. г, за № 23,666, представилъ на разрѣшеніе Совѣта Управленія предположеніе, чтобы означенныя ссуды:

a) до 3,000 руб. сер. въ одинъ разъ дозволено было производить Банку, не испрашивая разрѣшенія высшаго начальства; но еслибы послѣ выдачи ссуды въ этомъ размѣрѣ тотъ же проситель, до совершенной уплаты оной, потребовалъ дополнительной или вторичной такой же ссуды, въ такомъ случаѣ Банкъ обязанъ представлять о томъ высшему начальству;

b) до 10,000 руб. сер. въ одинъ разъ, чтобы предоставлено было Главному Директору Финансовъ разрѣшать самому, не испрашивая разрѣшенія высшаго начальства, съ тѣмъ же условіемъ, какое поставлено Банку въ пунктѣ *a*;

c) чтобы ссуды свыше 10,000 руб. сер. представляемы были на разрѣшеніе Совѣта Управленія; и, сверхъ того,

d) чтобы возложена была на Банкъ отвѣтственность, какъ

wieniu Radzie Administracyjnéj pod dniem 25 Lutego (8 Marca) r. b. Nº 7,957, wniosków w przedmiocie pożyczki przez Jana Epstein z funduszów Banku Polskiego na rozszerzenie papierni w Soczewce żądanéj, nadmienił był, że polecając Bankowi ułożenie projektu do jego reorganizacyi, wezwał go, aby zastanowił się nad tém, czy znaczniejsze pożyczki na zakłady przemysłowe, przezeń udzielane, nie powinienby on przedstawiać do uznania Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, i że chcąc wprowadzić to w doświadczenie, aby nim projekt reorganizacyi przyjdzie pod rozbiór, przekonać się tymczasem o użyteczności tego postępowania, żądał od Banku późniéj, aby już teraz myśl powyższą w wykonanie wprowadził.

Bank wykonywa to polecenie; wszakże zdaniem Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu przedmiot ten powinienby mieć za podstawę wyższą decyzyę, któraby go zarazem uporządkowała, zwłaszcza, iż reorganizacya Banku Polskiego, do któréj projekt musi wprzód przejść przez dojrzały rozbiór, nie tak rychło zapewnie nastąpi, a tymczasem żądanie od Banku pożyczek dla przemysłu jest częste.

Z tego powodu Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przedstawił do decyzyi Rady Administracyjnéj na dniu 16 (28) Kwietnia r. b. Nº 23,666 wniosek, ażeby pożyczki rzeczone:

a) do rs. 3,000 na raz jeden mógł sam Bank udzielać, bez odnoszenia się do wyższego uznania. Gdyby wszakże po udzieleniu pożyczki do téj wysokości, ten sam interessent żądał, przed jéj spłaceniem, dodatkowéj lub powtórnéj, w takim razie, ażeby Bank był obowiązany odnieść to żądanie do wyższéj decyzyi;

b) do rs. 10,000 na raz jeden, aby Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu mógł sam bez odnoszenia się do wyższego uznania upoważniać, z tém samém jak dla Banku wyżéj *ad a*, zastrzeżeniem;

c) aby wyższe nad rs. 10,000 na raz jeden pożyczki, pod decyzyę Rady Administracyjnéj przedstawiane były;

ażeby prócz tego:

d) zastrzeżona była odpowiedzialność Banku tak za po-

за ссуды, которыя онъ будетъ отпускать самъ, безъ разрѣшенія высшаго начальства, такъ и за представляемыя на рѣшеніе высшаго начальства свои заключенія, которыя должны быть ясныя и положительныя.

Въ подкрѣпленіе сего предположенія, Главный Директоръ Финансовъ, въ дополнительномъ представленіи своемъ отъ 5 (17) Мая с. г., за № 1,477, призналъ нужнымъ объяснить, что приведеніе въ исполненіе вышеупомянутаго распоряженія не противурѣчитъ учредительному уставу Банка.

И такъ въ 6 ст. Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 г. объ учрежденіи Польскаго Банка относительно содѣйствія Банка развитію народной промышленности, сказано вообще только: „что къ операціямъ Банка относится также обращеніе Банковыхъ суммъ на поощреніе торговли, кредита и народной промышленности", изданіе же подробной для Банка инструкціи, какъ въ этомъ отношеніи, такъ и въ отношеніи другихъ предметовъ его операцій, въ 45 статьѣ того же указа предоставлено Намѣстнику Царства.

До 9 (21) Іюля 1840 года, Банкъ не имѣлъ инструкціи для выдачи ссудъ подъ промышленныя заведенія. Правила объ этихъ ссудахъ вошли лишь въ инструкцію Банку, утвержденную Совѣтомъ Управленія вышеупомянутаго числа. Они изложены въ §§ 132—142 включительно; изъ нихъ § 132, заключающій въ себѣ главное основаніе, ибо прочіе составляютъ только развитіе онаго, гласитъ: „Банкъ можетъ производить ссуды фабрикамъ на продолжительные сроки, не долѣе однакоже 12-ти лѣтъ, и краткосрочныя до 9 мѣсяцевъ."

Вышесказанная инструкція, которая есть не болѣе, какъ сборникъ прежде изданныхъ распоряженій, но въ которую, не смотря на то, вошли и вышеупомянутыя новыя правила о производствѣ ссудъ подъ промышленныя заведенія, не внесена въ Дневникъ Законовъ, извѣстно же, что Высочайшее разрѣшеніе требуется только на измѣненіе тѣхъ правилъ, которыя внесены въ Дневникъ Законовъ. Сверхъ того, на основаніи приведеннаго § 132 инструкціи Банку, хотя и предоставлено ему производить ссуды подъ промышленныя заведенія, но не сказано,

życzki, które on sam bez odnoszenia się do wyższego uznania udzielać będzie, jak i za wnioski, do wyższéj decyzyi w téj mierze odnosić się mające, a które wyraźne i stanowcze być powinny.

W poparciu wniosku powyższego, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, w dodatkowém przedstawieniu swém z d. 5 (17) Maja r. b. N⁰ 1,477 uznał właściwém objaśnić, że wydaniu powyższego rozporządzenia nie stoi bynajmniéj na przeszkodzie organizacya Banku.

I tak, w art. 6-m Najwyższego Ukazu z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r., Bank Polski stanowiącego, co do niesienia przez tenże Bank pomocy przemysłowi krajowemu, wyrażono tylko w ogólności: „iż do czynności Banku należą także obroty funduszów Bankowych, na wzrost handlu, ustalenie kredytu i rozkrzewienie przemysłu krajowego," zaś przepisanie szczegółowéj instrukcyi dla Banku, tak pod tym względem, jak i co do innych przedmiotów jego działań, pozostawiono w art. 45-m tegoż Ukazu Namiestnikowi Królestwa.

Do dnia 9 (21) Lipca 1840 r. Bank nie miał instrukcyi co do udzielania pożyczek zakładom przemysłowym. Przepisy o tych pożyczkach weszły dopiero do instrukcyi Bankowéj, w dniu powyższym przez Radę Administracyjną zatwierdzonéj. Objęte one są paragrafami od włącznie 132-go do włącznie 142-go téjże instrukcyi. Z nich § 132-i, obejmujący w sobie główną podstawę, gdyż następne od 133-go do 142-go są tylko rozwinięciem onego, brzmi jak następuje: „Bank udzielać może pożyczki zakładom przemysłowym długoletnie, nie przechodzące lat 12, i z krótkim terminem, to jest nie dłuższe nad 9 miesięcy."

Instrukcya powyższa, będąca tylko zbiorem rozporządzeń poprzednio wydanych, a do któréj mimo to weszły nowo-rzeczone o udzielaniu pożyczek zakładom przemysłowym przepisy, nie została pomieszczona w Dzienniku Praw Królestwa; wiadomo zaś, iż te jedynie przepisy do zmian w nich zaprowadzanych Najwyższego zezwolenia potrzebują, które w tymże Dzienniku są pomieszczone. Nadto, przywiedziony dopiero § 132-gi instrukcyi Bankowéj, acz dozwala Bankowi udzielania pożyczek dla zakładów przemysłowych, nie wyraża jed-

что Банкъ будетъ производить оныя только по собственному усмотрѣнію, и потому этотъ параграфъ нисколько не стѣсняетъ Главнаго Директора Финансовъ, а еще менѣе Совѣтъ Управленія, въ опредѣленіи для выдачи ссудъ извѣстныхъ предѣловъ.

Изъ сего слѣдуетъ, что со стороны учредительнаго устава Банка не представляется препятствія къ окончательному разрѣшенію представленія Главнаго Директора Финансовъ, и что Совѣтъ Управленія, въ дальнѣйшемъ развитіи Высочайшаго указа 1828 года объ учрежденіи здѣшняго Банка, можетъ, безъ представленія на Высочайшее разрѣшеніе, постановить такія дополнительныя къ утвержденной имъ въ 1840 году инструкціи Банку правила, а равно дѣлать въ оной такія измѣненія, какія признаетъ необходимыми.

Относительно самаго дѣла, Главный Директоръ Финансовъ, въ подкрѣпленіе своего заключенія, присовокупляетъ, что, для преподанія ему средствъ производить съ успѣхомъ надзоръ за Банкомъ, ввѣренный ему 42-ою статьею Высочайшаго указа 1828 года и въ отношеніи ссудъ подъ промышленныя заведенія, крайне необходимо означить предѣлъ, до какой суммы можетъ выдавать ссуды самъ Банкъ, а какая должна зависѣть отъ разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ.

Ссуды эти въ числѣ оборотовъ Банка составляютъ значительную статью и доходятъ иногда въ одинъ разъ до 75,000 и даже до 100,000 руб. сер. Столь значительный предметъ заслуживаетъ вниманія и заботливости, особенно въ виду указаній опыта прошедшихъ лѣтъ.

Посему Главный Директоръ Финансовъ, въ заключеніе представленія своего, проситъ Совѣтъ Управленія опредѣлить предѣлы, до которыхъ помянутыя ссуды могутъ быть производимы Банкомъ, или въ тѣхъ размѣрахъ, какія были имъ предположены, или въ другихъ.

Имѣя въ виду, что опытъ прошедшихъ лѣтъ достаточно убѣдилъ въ необходимости самой тщательной осмотрительности при выдачѣ Банкомъ ссудъ подъ промышленныя заведенія, и что предполагаемыя Главнымъ Директоромъ Финансовъ мѣры клонятся къ распространенію ближайшаго контроля Правительства на помянутыя ссуды, и безъ сомнѣнія послужатъ къ огражденію Казны отъ значительныхъ убытковъ, какимъ она

nak, iż Bank tylko według swego uznania udzielać je będzie, a tém samém nie ścieśnia ani Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, ani tém mniéj Rady Administracyjnéj, w oznaczeniu dlań pewnych w téj mierze granic.

Z tego wynika, że ze strony organizacyi Banku, nie zachodzi przeszkoda, coby wstrzymać mogła ostateczne wyrzeczenie względem wniosku Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, i że Rada Administracyjna w dalszém rozwinięciu Najwyższego Ukazu z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r., Bank stanowiącego, może, bez odnoszenia się do Najwyższéj decyzyi, postanowić także dodatkowe do zatwierdzonéj przez siebie instrukcyi Bankowéj z dnia 9 (21) Lipca 1840 r. przepisy, oraz takie zaprowadzić w niéj zmiany, jakie za potrzebne uzna.

Co do rzeczy saméj, w poparciu swojego wniosku, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu nadmienił: że, aby mógł skutecznie wykonywać także i co do pożyczek dla zakładów przemysłowych, poruczony mu w art. 42-m Ukazu Najwyższego z dnia 17 (29) Stycznia 1828 roku nadzór nad Bankiem, wypada koniecznie zakreślić granice, do jakiéj wysokości Bank sam pożyczki takowe udzielać może, a jaka od zezwolenia Dyrektora Głównego i Rady zależeć ma.

Pożyczki te zajmują między obrotami Banku znaczną rubrykę, dochodzą bowiem niekiedy na raz jeden do 75,000 rs., a nawet do 100,000. Przedmiot takiego znaczenia zasługuje na uwagę i obudza troskliwość, zwłaszcza, oglądając się na doświadczenie lat przeszłych.

Dla tego w konkluzyi przedstawienia Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu domagał się, ażeby Rada przepisała granice, w jakich powyższe pożyczki z Banku udzielane być mają, bądź takie jak zaproponował, bądź inne, byle oznaczone były.

Rada, zważając, że nabyte w latach przeszłych doświadczenie dostatecznie przekonało o potrzebie zachowywania jak największéj oględności przy udzielaniu przez Bank pożyczek na zakłady przemysłowe i że środki przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu zaproponowane, zmierzające do rozciągnięcia bliższéj kontrolli Rządu nad pomienionemi pożyczkami, posłużą niezaprzeczenie do zasłonienia Skarbu od

можетъ подвергаться при этихъ ссудахъ, Совѣтъ, въ дальнѣйшемъ развитіи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года объ учрежденіи Банка и утвержденной Совѣтомъ 9 (21) Іюля 1840 года инструкціи Банку, положилъ представленіе Главнаго Директора Финансовъ утвердить, съ тѣмъ:

1) что Банкъ въ правѣ будетъ, безъ испрошенія разрѣшенія высшаго начальства, давать ссуды въ одинъ разъ до 10,000 руб. сер.;

2) что Главному Директору Финансовъ предоставляется, не испрашивая разрѣшенія высшаго начальства, дозволять Банку давать ссуды въ одинъ разъ до 25,000 руб. сер.;

3) что ссуды свыше 25,000 руб. сер. въ одинъ разъ разрѣшаемы могутъ быть только Совѣтомъ Управленія;

4) что никакая ссуда, будетъ ли она выдана Банкомъ непосредственно, или съ разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ и Совѣта Управленія, имѣетъ быть выдаваема не иначе, какъ по засвидѣтельствованіи Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, что промышленное заведеніе, для котораго испрашивается ссуда, заслуживаетъ поощренія Правительства.

Варшава, 3 (15) Октября 1852 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 7,754.

znaczniejszych strat, na tego rodzaju pożyczkach ponieść się mogących, oświadczyła: że w dalszém rozwinięciu Najwyższego Ukazu z dnia 17 (29) Stycznia 1828 r., Bank stanowiącego, oraz zatwierdzonéj przez siebie instrukcyi Bankowéj z dnia 9 (21) Lipca 1840 roku, zgadza się w ogólności na przedstawienie Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, lecz zarazem mieć chce:

1) ażeby Bank Polski mocen był sam, bez odnoszenia się do wyższego uznania, udzielać na raz jeden pożyczki do wysokości rubli srebrem 10,000;

2) ażeby Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, mocen był sam, bez odnoszenia się do wyższego uznania, udzielać Bankowi upoważnienie do dawania na raz jeden pożyczek do wysokości rsr. 25,000;

3) ażeby tylko wyższe nad rsr. 25,000 na raz jeden pożyczki pod decyzyę Rady przedstawiane były;

4) ażeby żadne pożyczki, czy to przez Bank bezpośrednio, czy z dozwolenia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu lub Rady udzielać się mające, nie inaczéj dawane były, jak za poświadczeniem Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, jako zakład przemysłowy, na który są żądane, na pomoc ze strony Rządu zasługuje.

w Warszawie, d. 3 (15) Października 1852 r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *T. Le Brun.*

Nº 7,754.

№ 78.

Распоряженіе о томъ, чтобы требованія о выдачѣ второй ссуды, прежде уплаты первой, были представляемы на разрѣшеніе высшаго начальства.

(14 (26) Октября 1852 года.)

Въ Польскій Банкъ.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.

Препровождаю въ Польскій Банкъ, для надлежащаго исполненія, засвидѣтельствованную копію съ постановленія Совѣта Управленія отъ 3 (15) Октября с. г., за № 7,754, относительно выдачи Банкомъ денежныхъ ссудъ подъ промышленныя заведенія, коимъ опредѣлено:

1) Банкъ можетъ самъ, не испрашивая высшаго разрѣшенія, производить эти ссуды въ одинъ разъ до 10,000 руб. сер.;

2) Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства въ правѣ, не испрашивая высшаго разрѣшенія, уполномочивать Банкъ на выдачу сказанныхъ ссудъ въ одинъ разъ до 25,000 рублей серебромъ;

3) только ссуды свыше 25,000 руб. сер., въ одинъ разъ, должны быть представляемы на разрѣшеніе Совѣта Управленія;

4) никакая ссуда, будетъ ли она производиться непосредственно Банкомъ, или же съ разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства, или Совѣта Управленія, не можетъ быть выдаваема иначе, какъ за посвидѣтельствованіемъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, что промышленное заведеніе, для котораго требуется ссуда, заслуживаетъ пособія Правительства.

На основаніи изложеннаго въ 4 пунктѣ правила, слѣдуетъ, что, въ случаѣ обращенія въ Банкъ владѣльца промышленнаго заведенія съ требованіемъ ссуды, буде Банкъ въ отношеніи достаточнаго обеспеченія оной не встрѣтитъ препятствія къ выдачѣ таковой ссуды, онъ обязанъ отнестись въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ съ вопросомъ: заслу-

№ 78.

Rozporządzenie, aby żądanie drugiéj pożyczki przed spłaceniem pierwszéj przedstawiane było do wyższéj decyzyi.

(d. 14 (26) Października 1852 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Kommunikuję Bankowi w odpisie wierzytelnym, do wykonania, decyzyę Rady Administracyjnéj z dnia 3 (15) Października r. b. N° 7,754, dotyczącą udzielania przez Bank pożyczek pieniężnych na zakłady przemysłowe, mianowicie zaś stanowiącą:

1) iż Bank mocen sam, bez odnoszenia się do wyższego uznania, udzielać te pożyczki na raz jeden do wysokości rsr. 10,000;

2) iż Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu mocen jest sam, bez odnoszenia się do wyższego uznania, udzielać Bankowi upoważnienie do dawania na raz jeden tychże pożyczek do wysokości rsr. 25,000;

3) iż tylko wyższe nad rsr. 25,000 na raz jeden pożyczki pod decyzyę Rady przedstawiane być mają;

4) iż żadne pożyczki, czy to przez Bank bezpośrednio, czy z dozwolenia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, lub Rady, udzielać się mające, nieinaczéj dawane być winny, jak za poświadczeniem Kommissyi Spraw Wewnętrznych, jako zakład przemysłowy, na który są żądane, na pomoc ze strony Rządu zasługuje.

Z przepisu, objętego punktem 4-m, wynika: że w razie zgłoszenia się do Banku przedsiębiercy przemysłowego o udzielenie mu pożyczki, Bank, jeśli ze strony jéj zabezpieczenia nie będzie znajdował przeszkody w jéj udzieleniu, odnosić się zechce do Kommissyi Spraw Wewnętrznych o wyrażenie: czy zakład przemysłowy, na który żądana jest pożyczka, zasługuje na

живаетъ ли пособія Правительства промышленное заведеніе, для котораго требуется ссуда? и затѣмъ, само собою разумѣется, что не слѣдуетъ давать ссуды въ томъ случаѣ, еслибы сказанная Коммисія отозвалась не въ пользу выдачи оной.

Такъ какъ, кромѣ упомянутыхъ четырехъ условій, Совѣтъ Управленія вообще изволилъ изъявить согласіе на мое представленіе, то слѣдуетъ считать утвержденными сдѣланныя мною предположенія:

1) *въ пунктѣ a,* что, буде, послѣ выдачи ссуды, тотъ же самый проситель, прежде уплаты оной, будетъ требовать дополнительной или вторичной ссуды, Банкъ обязанъ требованіе это представить на разрѣшеніе высшаго начальства;

2) *въ пунктѣ d,* что на Банкъ возлагается отвѣтственность, какъ за призводимыя имъ самимъ безъ высшаго разрѣшенія ссуды, такъ и за представленія свои по сему предмету высшему начальству, которыя должны быть ясныя и положительныя.

На все это Банкъ имѣетъ обратить должное вниманіе.

Варшава, 14 (26) Октября 1852 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

№ 71,135.

№ 79.

Постановленіе, предоставляющее самому Банку удостовѣряться въ томъ, заслуживаетъ ли пособія со стороны Правительства промышленное заведеніе, на которое испрашивается ссуда отъ Банка.

(28 Февраля (12 Марта) 1867 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи 1, 6 и 17 статей Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 г. объ учрежденіи Польскаго Банка и §§ 132—142 включительно изданной, въ развитіе сего указа, съ утвержденія Совѣта Управленія отъ 9 (21) Іюля 1840 г., подробной инструкціи, Польскій Банкъ, въ видахъ поощренія ту-

pomoc ze strony Rządu, a jak samo z siebie rozumie się, gdyby ta Kommissya nie przemawiała za pożyczką, udzielać jéj nie należy.

Ponieważ, oprócz czterech powyższych zastrzeżeń, Rada Administracyjna zgodzić się raczyła w ogólności na moje przedstawienie, przeto utrzymane są wnioski, które uczyniłem:

1) *pod lit. a.* Że gdyby po udzieleniu pożyczki ten sam interessent żądał, przed jéj spłaceniem, dodatkowéj lub powtórnéj, Bank winien to żądanie odnieść do wyższéj decyzyi;

2) *pod lit. d.* Iż na Banku spoczywać ma odpowiedzialność, tak za pożyczki, które sam bez odnoszenia się do wyższego uznania udzielać będzie, jak i za wnioski, do wyższéj decyzyi w téj mierze odnosić się mające, a które wyraźne i stanowcze być powinny.

Na to wszystko zechce Bank mieć zwróconą uwagę.

Warszawa, d. 14 (26) Października 1852 r.

Radca Tajny, Senator (podpisano) *Morawski.*

N⁰ 71,135.

№ 79.

Decyzya, pozostawiająca samemu Bankowi ocenianie, czy zakład przemysłowy, na któryby żądaną była pożyczka, na pomoc ze strony Rządu zasługuje.

(d. 28 Lutego (12 Marca) 1867 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Z mocy artykułów 1, 6 i 17-go Ukazu NAJWYŻSZEGO z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. o ustanowieniu Banku Polskiego, oraz §§ 132—142-go włącznie instrukcyi szczegółowéj, wydanéj w rozwinięciu tego Ukazu i zatwierdzonéj przez Radę Administracyjną, z dnia 9 (21) Lipca 1840 r., Bank Polski, w celu rozkrzewie-

земной промышленности, производитъ на промышленныя заведенія ссуды, которыя, согласно рѣшенію Совѣта отъ 3 (15) Октября 1852 г., за № 7,754, могутъ имъ быть выдаваемы или собственною его властію на сумму до 10,000 руб., или съ разрѣшенія высшаго начальства, свыше этого размѣра, во всякомъ однако случаѣ не иначе, какъ по удостовѣреніи Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ въ томъ, что промышленное заведеніе, на которое испрашивается ссуда, заслуживаетъ пособія со стороны Правительства.

Сообразно сему Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, по полученнымъ отъ Банка подобнымъ запросамъ, собираетъ, посредствомъ Губернскихъ Правленій или Варшавскаго Городоваго Магистрата, свѣдѣнія о степени развитія и о размѣрѣ производства требующаго ссуды завода, и сообщаетъ оныя Банку съ заключеніемъ о правахъ завода на испрашиваемую ссуду.

Подобный порядокъ, умножающій напрасно переписку, вреденъ и для владѣльцевъ промышленныхъ заведеній, замедляя окончательное рѣшеніе по прошеніямъ ихъ о выдачѣ ссуды, а между тѣмъ Банкъ можетъ въ кратчайшее время собирать означенныя свѣдѣнія и притомъ ознакомляться съ положеніемъ заводовъ.

По симъ уваженіямъ, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, въ рапортѣ отъ 19 (31) Января сего года, за № 2,630, изложила мнѣніе, что, въ отмѣну установленнаго вышеприведеннымъ рѣшеніемъ Совѣта Управленія 1852 года, за № 7,754, порядка, слѣдовало бы предоставить самому Банку удостовѣряться въ томъ, заслуживаетъ ли пособія со стороны Правительства промышленное заведеніе, на которое требуется отъ Банка ссуда, и затѣмъ нужныя ему для сего свѣдѣнія о состояніи, степени развитія и полезности завода собирать прямо отъ себя, чрезъ посредство Губернскихъ Правленій и Варшавскаго Магистрата, или другимъ, по усмотрѣнію Банка, путемъ, не обращаясь о томъ въ Правительственную Коммисію.

Къ сему Правительственная Коммисія присовокупила, что такой же по сему предмету порядокъ предполагается и Польскимъ Банкомъ, по представленному въ Совѣтъ Предсѣдате-

nia przemysłu krajowego, udziela na zakłady przemysłowe pożyczki, które, na zasadzie decyzyi Rady z dnia 3 (15) Października 1852 r. N° 7,754, mogą być wydawane do rs. 10,000, z attrybucyi samego Banku, wyższe zaś nad tę cyfrę, z upoważnienia Władzy wyższéj; w każdym jednak razie nie inaczéj, jak po ocenieniu przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, czy zakład przemysłowy, na który żądaną jest pożyczka, zasługuje na pomóc ze strony Rządu.

Stosownie do tego, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, po otrzymaniu od Banku zapytania, zbiera, za pośrednictwem Rządów Gubernialnych lub Magistratu miasta Warszawy, wiadomości o stopniu rozwoju i produkcyi zakładu żądającego pożyczki i kommunikuje takowe Bankowi z opinią, o ile ten zakład ma prawo do uzyskania pożyczki.

Taki system, pomnażający bezpotrzebnie korrespondencyę, niedogodny jest i dla właścicieli zakładów przemysłowych, wystawia bowiem na zwłokę ostateczne zadecydowanie ich próśb o udzielenie pożyczki, gdy tymczasem Bank może w daleko krótszym czasie zbierać rzeczone wiadomości i zarazem obznajmiać się ze stanem zakładów.

Z tych względów, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych rapportem z dnia 19 (31) Stycznia r. b. N° 2,630 wynurzyła zdanie, że zamiast ustanowionego powyższą decyzyą Rady Administracynéj z r. 1852 N° 7,754 systemu, wypadałoby upoważnić sam Bank do oceniania, czy zakład przemysłowy, na który żądaną jest od Banku pożyczka, zasługuje na pomoc od Rządu, oraz, aby tenże Bank wprost od siebie zbierał potrzebne ku temu wiadomości o stanie, stopniu rozwoju i użyteczności zakładu, czy to przez pośrednictwo Rządów Gubernialnych i Magistratu miasta Warszawy, czy inną jaką drogą, podług swego uznania, bez odnoszenia się w tym względzie do Kommissyi Rządowéj.

Przytém Kommissya Rządowa nadmieniła, że takiż sam porządek i Bank Polski proponuje w projekcie do nowéj instrukcyi o pożyczkach na zakłady przemysłowe, przedstawio-

лемъ Банка и препровожденному въ ту же Коммисію на заключеніе 20 Ноября (2 Декабря) 1865 г., за № 18,247, проекту новой инструкціи о ссудахъ на промышленныя заведенія, каковой проектъ съ мнѣніемъ по оному Коммисіи вскорѣ будетъ представленъ на усмотрѣніе Совѣта Управленія.

Предсѣдатель Польскаго Банка, отъ котораго, до внесенія настоящаго дѣла на разсмотрѣніе Совѣта Управленія, потребовано было по оному заключеніе, рапортомъ отъ 22 Февраля (6 Марта) с. г., за № 4,572, изъясняетъ слѣдующее:

По представленному Совѣту Управленія 15 (27) минувшаго Ноября, за № 28,843, проекту новой инструкціи о производствѣ Польскимъ Банкомъ ссудъ на промышленныя заведенія, предполагается дѣйствительно измѣненіе настоящаго порядка собиранія свѣдѣній о заведеніяхъ, на которыя требуются отъ Банка ссуды, въ томъ смыслѣ, чтобы Банкъ нужныя ему объ означенныхъ заведеніяхъ свѣдѣнія собиралъ посредствомъ своихъ техниковъ, а не посредствомъ присутственныхъ мѣстъ, такъ какъ такая лишь мѣра повела бы къ сокращенію переписки, доставляя, вмѣстѣ съ тѣмъ, Банку возможность оцѣнить съ точностію потребность ссуды и благонадежность обезпеченія оной; къ тому же, что особенно важно въ промышленныхъ предпріятіяхъ, нуждающіеся въ ссудѣ на заведенія получали бы оную при такомъ порядкѣ гораздо скорѣе.

Цѣль эта, однако, не была бы достигнута, еслибы Банкъ, какъ предполагаетъ Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, для собранія свѣдѣній о промышленныхъ заведеніяхъ, на которыя требуется владѣльцами оныхъ ссуды, долженъ былъ, минуя только посредство Коммисіи, обращаться въ Губернскія Правленія и Варшавскій Магистратъ, ибо это было бы лишь сокращенное нѣкоторымъ образомъ посредство административныхъ властей, не вполнѣ удовлетворительное для Банка и неудобное для промышленниковъ.

Посему Тайный Совѣтникъ Крузе полагаетъ, что въ проектируемой новой инструкціи о производствѣ Банкомъ ссудъ на промышленныя заведенія не слѣдовало бы возлагать на присутственныя мѣста обязанность собирать свѣдѣнія о заведеніяхъ, на которыя требуется ссуда, и оцѣнивать полезность

nym przez Prezesa Banku Radzie Administracyjnéj, a zakommunikowanym Kommissyi Rządowéj pod dniem 20 Listopada (2 Grudnia) 1865 r. № 18,247 do opinii, który to projekt wraz z opinią Kommissyi wkrótce przedstawionym będzie do decyzyi Radzie Administracyjnéj.

Prezes Banku Polskiego, od którego zażądaném było zdanie, dla wniesienia téj kwestyi pod rozbiór Rady Administracyjnéj, rapportem z dnia 22 Lutego (6 Marca) r. b. № 4,572 wyjaśnił co następuje:

Podług przedstawionego Radzie Administracyjnéj pod dniem 15 (27) Listopada r. z. № 28,843 projektu do nowéj instrukcyi o udzielaniu przez Bank Polski pożyczek na zakłady przemysłowe, rzeczywiście proponowaną jest zmiana teraźniejszego porządku, co do zbierania wiadomości o zakładach, na które żądaną jest pożyczka Bankowa, w ten sposób, ażeby Bank potrzebne w tym względzie wiadomości zbierał za pośrednictwem swoich techników, nie zaś przez Władze rządowe, gdyż ten tylko środek doprowadziłby do zmniejszenia korrespondencyi, dając zarazem Bankowi możność dokładnego ocenienia potrzeby udzielenia pożyczki, bezpieczeństwa rękojmi, proszący zaś o pożyczkę otrzymywaliby ją daleko prędzéj, co nader jest ważném w przedsięwzięciach przemysłowych.

Cel ten jednakże nie byłby osiągnięty w tym razie, jeżeliby Bank, jak projektuje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, obowiązany był, dla zebrania wiadomości o zakładach, na które właściciele żądają pożyczki, odnosić się do Rządów Gubernialnych i Magistratu miasta Warszawy, z pominięciem tylko téjże Kommissyi, gdyż to byłoby zaledwie małém uproszczeniem pośrednictwa Władz administracyjnych, nie w zupełności odpowiedniém dla Banku i niedogodném dla przemysłowców.

Dla tego Tajny Radca Kruze wnosi, że w projektowanéj nowéj instrukcyi o udzielaniu pożyczek Bankowych na zakłady przemysłowe nie należałoby wkładać na Władze rządowe obowiązku zbierania wiadomości o zakładach, na które żądaną jest pożyczka, i oceniania użyteczności i rękojmi tychże,

и благонадежность оныхъ, но надлежало бы предоставить это Банку, какъ отвѣтственному за безопасность производимыхъ имъ ссудъ и потому преимущественно заинтересованному въ оцѣнкѣ этой безопасности, Банкъ же употребилъ бы для сего своихъ техниковъ, или принялъ бы другія соотвѣтственныя мѣры.

По разсмотрѣніи изложенныхъ представленій, Совѣтъ Управленія раздѣлилъ мнѣніе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Предсѣдателя Польскаго Банка о томъ, что существующій нынѣ, на основаніи постановленія Совѣта отъ 3 (15) Октября 1852 года, порядокъ производства Банкомъ ссудъ на промышленныя заведенія, по предварительномъ лишь удостовѣреніи означенной Правительственной Коммисіи въ томъ, что промышленное заведеніе, на которое испрашивается ссуда, заслуживаетъ пособія со стороны Правительства, умножая напрасно переписку, замедляетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и самое рѣшеніе по прошеніямъ сего рода.

Затѣмъ, по изъясненнымъ Тайнымъ Совѣтникомъ Крузе обстоятельствамъ, Совѣтъ призналъ достаточнымъ, въ отмѣну сказаннаго порядка, предоставить самому Банку, безъ посредства административныхъ властей, собирать чрезъ своихъ техниковъ, или другими соотвѣтственными способами, свѣдѣнія о заведеніяхъ, на которыя требуется ссуда, а равно удостовѣряться о степени полезности и благонадежности сихъ заведеній.

Варшава, 28 Февраля (12 Марта) 1867 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Управляющій дѣлами Совѣта Управленія
(подписано) *А. Заборовскій.*

№ 1,790.

lecz wypadałoby pozostawić to Bankowi, jako odpowiedzialnemu za bezpieczeństwo udzielanych przezeń pożyczek, a tém samém głównie zainteressowanemu w ocenianiu tego bezpieczeństwa, Bank zaś użyłby do tego swoich techników, lub obmyśliłby inne odpowiednie środki.

Po rozbiorze przytoczonych przedstawień, Rada Administracyjna podzieliła zdania Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Prezesa Banku Polskiego co do tego, że istniejący obecnie, na zasadzie postanowienia Rady z dnia 3 (15) Października 1852 r., porządek udzielania pożyczek na zakłady przemysłowe, nie inaczéj jak za poprzedniém ocenieniem przez Kommissyę Rządową, czy zakład przemysłowy, na który żądaną jest pożyczka, zasługuje na pomoc ze strony Rządu, pomnażając bezpotrzebnie korrespondencyę, wystawia zarazem na zwłokę zdecydowanie prośb tego rodzaju.

W skutek więc wyjaśnionych przez Radcę Tajnego Kruze okoliczności, Rada Administracyjna uznała za dostateczne, aby, w miejsce wspomnionego porządku, pozostawić samemu Bankowi, bez pośrednictwa Władz administracyjnych, zbieranie przez swoich techników, lub innemi odpowiedniemi środkami, wiadomości o zakładach, na które żądaną jest pożyczka, oraz ocenianie stopnia użyteczności tychże zakładów i przedstawionego z ich strony zabezpieczenia.

Warszawa, d. 28 Lutego (12 Marca) 1867 r.

Za zgodność:

Zarządzający czynnościami Rady Administracyjnéj
(podpisano) *A. Zaborowski.*

N⁰ 1,790.

N) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ V, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 80.

О взиманіи процентовъ съ общественныхъ бумагъ, представленныхъ Банку въ залогъ для открытія кредита на текущій счетъ.

(15 (27) Апрѣля 1855 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Статьею 153-ею Банковой инструкціи отъ 9 (21) Іюля 1840 г. предписано:

„При залогѣ въ Банкъ, для открытія кредита, общественныхъ бумагъ, приносящихъ проценты, на обязанности Банка лежитъ полученіе этихъ процентовъ, въ назначенные сроки, вмѣсто залогодателя, съ совершеніемъ всѣхъ формальностей, употребляемыхъ при погашеніи сихъ бумагъ, съ полученными же деньгами поступаетъ Банкъ по назначенію владѣльца, съ вычетомъ въ свою пользу $^1/_3$ процента за коммисію."

Вслѣдствіе сего правила, всѣ Правительственныя Коммисіи, завѣдывающія тѣми суммами, которыя, по силѣ 31-й статьи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года объ учрежденіи Банка, должны быть вносимы въ Банкъ, согласились, чтобы съ закладныхъ листовъ, вносимыхъ въ Банкъ, въ видѣ залога, или въ видѣ судебнаго депозита, Банкъ получалъ по $^1/_3$ процента и исполнялъ бы за то возложенную на него означенною выше 153-ею статьею инструкціи обязанность.

Правило это, включенное въ инструкцію 1840 года изъ первоначальной инструкціи Банка отъ 2 Сентября 1828 года, относилось сперва только къ закладнымъ листамъ и къ цертификатамъ Банка, выдаваемымъ на тѣ же закладные листы, внесенные въ депозитъ; ибо другихъ здѣшнихъ кредитныхъ бумагъ, во время изданія сего правила, въ 1828 году, не было. Впослѣдствіи же, съ появленіемъ другихъ здѣшнихъ кредитныхъ бумагъ, Банкъ примѣнилъ означенное выше правило ко всѣмъ безъ различія общественнымъ бумагамъ и при поступленіи оныхъ въ Банкъ, въ видѣ постоянныхъ или временныхъ

N) DO ROZDZIAŁU V, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 80.

O poborze procentów od papierów publicznych, złożonych Bankowi na kredyt otwarty.

(d. 15 (27) Kwietnia 1855 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Paragraf 153-i instrukcyi Banku Polskiego z dnia 9 (21) Lipca 1840 r. przepisuje, że

„Jeżeli na kredyt otwarty złożone będą Bankowi papiery publiczne, Bank trudnić się będzie poborem tych procentów w terminach właściwych, tudzież obowiązkiem jego będzie zastąpić właściciela we wszystkich formalnościach, przy amortyzacyi tychże papierów używanych, z otrzymaną zaś z tychże źródeł gotowizną Bank postąpi stosownie do zlecenia właściciela depozytu, z potrąceniem sobie kommissu $1/3$ od sta.“

W skutku tego przepisu, wszystkie Kommissye Rządowe, zarządzające temi funduszami, które na mocy art. 31-go Najwyższego Ukazu z d. 17 (29) Stycznia 1828 r., Bank stanowiącego, do niego wnoszone być winny, zgodziły się, aby od listów zastawnych, tytułem kaucyi do Banku składanych, niemniéj i od tych, które jako depozyt sądowy u niego są złożone, Bank pobierał opłatę $1/3$ od sta, a za to dopełniał czynności, paragrafem powyższym na niego włożone.

Ponieważ przepis powyższy przeniesiony do instrukcyi Bankowéj, z pierwotnéj instrukcyi Banku z d. 2 Września 1828 r., stosował się tylko do listów zastawnych i do certyfikatów Banku, wydanych na też listy zastawne, do depozytu jego złożone, bo podczas stanowienia tegoż przepisu, to jest w r. 1828, innych papierów publicznych Królestwa nie było, przeto późniéj, gdy okazały się inne papiery tutejsze, Bank przepis, o którym się mówi, rozciągnął do wszystkich bez różnicy papierów publicznych, i gdy takowe u niego składane są na kaucye i wadia do licytacyj, pobiera od nich ty-

залоговъ, по торгамъ, либо другимъ случаямъ, получаетъ съ оныхъ за коммисію $^1/_3$ процента, не смотря на то, что лица, за коими не состоялись торги, представленные ими временные залоги въ общественныхъ бумагахъ почти всегда получаютъ обратно на другой день, или же по истеченіи нѣсколькихъ дней обращаютъ въ постоянные залоги.

Залогодатели значительнѣйшихъ суммъ жалуются на эту мѣру, и потому Банкъ предлагаетъ правило это измѣнить.

Банкъ находитъ, что, при кратковременныхъ залогахъ общественныхъ бумагъ, онъ не имѣетъ надобности отрѣзывать отъ нихъ купоны, ни же представлять къ тиражу закладные листы; на немъ лежитъ только отвѣтственность за цѣлость залога и обязанность записать оный въ книгу. Но во всякомъ случаѣ за эти занятія, хотя и малозначительныя, нельзя не требовать какого либо вознагражденія, ибо залогодатели, видя свою выгоду въ полученіи изъ Банка депозитныхъ свидѣтельствъ безплатно, ко всѣмъ торгамъ въ Царствѣ Польскомъ, какъ съ Правительствомъ, такъ и съ частными лицами, вносили бы общественныя бумаги въ Банкъ, что обременяло бы оный безполезнымъ трудомъ.

Посему, соглашая свой собственный интересъ съ интересомъ залогодателей, Банкъ испрашивалъ разрѣшенія Главнаго Директора Финансовъ, дабы съ общественныхъ бумагъ, вносимыхъ прямо въ кассу Банка, на кратковременные залоги по публичнымъ торгамъ, если таковые залоги до истеченія 10 дней, со дня представленія, потребованы будутъ обратно, взимать за храненіе оныхъ 10 коп. сер. со 100 руб. сер., по истеченіи же сего срока, не смотря на то, удержался ли при торгахъ залогодатель, или нѣтъ, взимать, при выдачѣ залога, обыкновенный платежъ по $^1/_3$ со ста. Причемъ Банкъ объяснилъ, что съ залоговъ, возвращаемыхъ того же дня, въ который они были представлены, не взимается имъ никакого платежа.

Главный Директоръ Финансовъ находитъ, что слѣдовало бы сдѣлать различіе между временными залогами, вносимыми частными лицами по дѣламъ съ Казною, и такими же залогами, представляемыми по дѣламъ съ частными же лицами. Такъ какъ эти послѣдніе бываютъ вносимы исключительно по частнымъ

tułem kommissu $^1/_3$ od sta, pomimo że nieutrzymujący się przy licytacyi, wadium, w papierach publicznych złożone, prawie zawsze zaraz na drugi dzień odbiera, lub takowe w dniach kilku na kaucye zamienione zostaje. Postępowanie to wywołało zażalenia ze strony interessentów, szczególniéj większe summy na wadia składających, i z tego powodu Bank zamierzył zmodyfikować ten przepis.

Uważa on, że utrzymując u siebie w depozycie tylko przez krótki czas papiery publiczne na wadia składane, nie potrzebuje od nich odcinać kuponów, ani podawać listów zastawnych do losowania; ciąży go tylko odpowiedzialność za ich całość i obowiązek zapisania onychże w księgi. Uważa daléj, że czynność ta, jakkolwiek jest małoznacząca, nie wypada jednak nie żądać za nią pewnéj na korzyść Banku opłaty, bo, nie żądając jéj, interessenci, upatrując dogodności dla siebie w pozyskaniu bezpłatnie od Banku dowodów depozytowych, do wszystkich licytacyj w całym kraju, czy to na rzecz Rządu, czy w stosunkach prywatnych, składaliby papiery publiczne do Banku, coby go zbyt bezowocném zatrudnieniem obarczało.

Godząc więc interess swój z interessem wadia składających osób, uczynił do Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu wniosek, aby od papierów publicznych, wprost do Kassy Banku na wadia do licytacyi składanych, ustanowić przy ich wydaniu opłatę depozytowego po $^1/_{10}$ od sta, czyli po kop. 10 od rsr. 100, jeżeli wadium przed upływem dni 10 od daty złożenia podniesione będzie; po upływie zaś tego terminu, bez względu czy interessent utrzymał się przy licytacyi lub nie, zwyczajna opłata $^1/_3$ od sta pobieraną być powinna. Przyczém objaśnił, że od wadiów, tegoż samego dnia, w którym wniesione były, odbieranych, żadnéj opłaty nie pobiera.

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, przedstawiając ten wniosek Radzie Administracyjnéj na dniu 14 (26) Kwietnia r. b. N^0 17,173 oświadczył: że wypada odróżnić wadia składane w stosunkach osób prywatnych z Władzami rządowemi, od wadiów składanych w stosunkach osoby prywatnéj z prywatną. Gdy te ostatnie składane bywają w interessie

дѣламъ, первые же по казеннымъ дѣламъ, ибо соискатели казенныхъ арендъ или казенныхъ подрядовъ и откуповъ обязаны по условіямъ торговъ представлять временные залоги прежде приступленія къ торгамъ.

По окончаніи торговъ, тѣ, за коими оные не остались, получаютъ тотчасъ обратно свои временные залоги, тѣ же, за коими остались торги, обращаютъ оные въ постоянные залоги, на что нужно обыкновенно нѣсколько дней. Требовать отъ нихъ какихъ либо процентовъ съ представленныхъ на весьма короткое время по дѣламъ съ Правительствомъ залоговъ, по мнѣнію Главнаго Директора Финансовъ, было бы несправедливымъ; съ другой же стороны, Главный Директоръ Финансовъ не находитъ повода къ уменьшенію платежей съ кратковременныхъ залоговъ, представляемыхъ исключительно по частнымъ дѣламъ.

Посему Главный Директоръ Финансовъ полагаетъ, оставивъ въ своей силѣ существующія донынѣ правила о взиманіи $^1/_3$ процента съ кратковременныхъ залоговъ по частнымъ дѣламъ, измѣнить оныя только по залогамъ, вносимымъ по дѣламъ съ Казною, слѣдующимъ образомъ:

Съ кратковременныхъ залоговъ, вносимыхъ въ Польскій Банкъ по подрядамъ и контрактамъ съ Казною, если таковые до истеченія 10 дней со дня взноса оныхъ будутъ потребованы обратно, или обращены въ постоянные залоги, Банкъ не будетъ получать никакихъ процентовъ, съ кратковременныхъ же залоговъ, взятыхъ обратно или обращенныхъ въ постоянный залогъ, по истеченіи 10 дней со дня взноса, Банкъ, согласно существующему донынѣ правилу, будетъ взимать по $^1/_3$ процента.

Совѣтъ Управленія изъявилъ согласіе на измѣненіе статьи 153-ей инструкціи Банку, данной въ 1840 г., согласно съ заключеніемъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства.

Варшава, 15 (27) Апрѣля 1855 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 2,523.

---

wyłącznie prywatnym, tamte wypływają z interessu rządowego; konkurenci do dzierżaw lub przedsiębierstw rządowych zniewoleni są warunkami licytacyjnemi do składania wadiów, nim jeszcze do licytacyi przystąpią.

Po odbytéj licytacyi, ci, którzy nie utrzymują się przy dzierżawie lub przedsiębierstwie, odbierają zaraz swoje wadia, utrzymujący się zaś zmieniają na kaucye, co zwykle trwa dni kilka; wymagać od nich jakiegokolwiek procentu depozytowego za czas krótki od wadium, które, wchodząc z Władzą rządową w interess, złożyć musieli w Banku, nie byłoby zdaniem Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu słusznéj przyczyny, tak jak nie masz jéj do zmodyfikowania wysokości dotychczasowéj opłaty od wadiów, w interessie wyłącznie prywatnym składanych.

Wnosił więc Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, iżby, zostawiając w wykonaniu dotychczas obowiązujący przepis względem wadiów składanych w interessach wyłącznie prywatnych, co do wadiów, z interessu rządowego wypływających, składanych na skutek oznaczonych przez Władze rządowe warunków, przyjąć za zasadę, aby od wadiów tych składanych w Banku Polskim, jeżeli przed upływem dni 10-ciu podniesione lub na kaucye zamienione zostaną, żaden procent przez Bank pobieranym nie był, zaś od podniesionych lub zamienionych na kaucye po dniach 10-ciu, ażeby pobierano, jak przepis dotychczasowy mieć chce, $^1/_3$ od sta.

Nadmienił przytém rzeczony Dyrektor Główny, że ponieważ instrukcya Bankowa nie jest pomieszczona w Dzienniku Praw, przeto, jeżeli Rada Administracyjna zgodzi się na proponowaną powyższą modifikacyę przepisu, takową władna jest dozwolić bez odniesienia się do Najwyższéj decyzyi.

Rada oświadczyła, że zezwala na modyfikacyę przepisu, o którym mowa, w sposób, przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu zaproponowany.

Warszawa, d. 15 (27) Kwietnia 1855 r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *I. Le Brun.*

N⁰ 2,523.

№ 81.

Выписка изъ Высочайше утвержденнаго договора на уступку желѣзныхъ дорогъ Царства Польскаго въ пользованіе Частной Компаніи, относительно выпуска акцій и облигацій Учредителями Общества.

(1 (13) Октября 1857 года.)

Ст. 10.

Учредители Общества въ правѣ переуступить предоставляемыя имъ настоящимъ актомъ права, со всѣми сопряженными съ оными обязанностями, безымянному обществу (société anonyme); въ правѣ они также выпустить, для приведенія въ исполненіе предположенныхъ въ семъ актѣ предпріятій, акціи и облигаціи, выданныя на предъявителя, равно какъ и облигаціи съ правомъ первенства; въ правѣ дѣлать займы, основанные на томъ же правѣ первенства, и другіе, погашеніе коихъ послѣдуетъ порядкомъ, принятымъ для займовъ съ преміями, или всякимъ другимъ способомъ.

Выпускъ акцій (ст. 5 *) можетъ начаться по утвержденіи настоящаго договора.

Производство займовъ и выпускъ облигацій могутъ послѣдовать только по разрѣшенію Правительства.

Всѣ такія акціи и облигаціи будутъ имѣть безпрепятственное обращеніе въ Царствѣ и внѣ предѣловъ онаго, ходячая цѣнность ихъ можетъ быть отмѣчаема (cotée) на всѣхъ биржахъ Имперіи и Царства.

Акціи, выпущенныя для поименованныхъ въ ст. 1, подъ лит. a, b и c (**) желѣзныхъ дорогъ, будутъ, по мѣрѣ дѣйстви-

(*) Для составленія своего общественнаго капитала, равно какъ и для выраженія стоимости, причитающейся изъ онаго доли Правительству, учредители выпускаютъ акціи на капитальную сумму десяти милліоновъ рублей серебромъ подъ три дороги, означенныя въ ст. 1 подъ лит. a, b и c, а именно: сто тысячъ акцій, каждая во сто рублей серебромъ съ дивидендными купонами.

На каждой изъ сихъ акцій будутъ, во первыхъ, записаны 40 рублей серебромъ, соотвѣтствующіе долѣ Правительства въ общественномъ капиталѣ; остальная затѣмъ часть стоимости акціи, т. е. 60 рублей серебромъ, имѣетъ быть покрыта посредствомъ взносовъ наличными деньгами.

(**) *a*) Нынѣ находящеюся въ полномъ ходу и дѣйствіи, желѣзною дорогою между Варшавою и станціею Граница;

№ 81.

Wypis z Najwyższéj zatwierdzonéj umowy nadawczéj względem dróg żelaznych w Królestwie Polskiém, dotyczący Akcyj i Obligacyj, przez otrzymujących nadania wypuścić się mających.

(d. 1 (13) Października 1857 r.)

Art. 10.

Otrzymujący nadanie mają prawo ustąpienia nadań i praw, które im służą podług treści niniejszéj umowy, na rzecz Towarzystwa czyli spółki bezimiennéj; mają także prawo do wypuszczania na przedsiębierstwa, oznaczone przez akt obecny, akcyj i obligacyj na okaziciela, lub też obligacyj z pierwszeństwem do zaciągania pożyczek z pierwszeństwem i innych, a których umorzenie następować będzie w sposobie, używanym przy pożyczkach premiowych, lub innym.

Wypuszczenie akcyj (art. 5. *) może mieć miejsce po zatwierdzeniu niniejszéj umowy.

Zaciąganie pożyczek i wypuszczanie obligacyj może miéć miejsce tylko za pozwoleniem Rządu.

Wszelkie takie akcye i obligacye będą miały wolny obieg w Królestwie i za granicą; mogą być notowane na giełdach Cesarstwa i Królestwa.

Akcye wypuszczone dla dróg żelaznych, wymienionych w art. 1-m pod lit. a, b i c (**), będą w wartości wniesionych na

(*) Celem zebrania kapitału spółkowego, jak również i celem oparcia wartości wzmiankowanego kapitału rządowego, otrzymujący nadanie mają prawo utworzyć akcye w kapitale dziesięciu milionów rubli srebrem, na trzy drogi żelazne wymienione w art. 1-m pod *a*, *b* i *c*, czyli sto tysięcy akcyj, każda po 100 rsr. z kuponami dywidendy.

Na każdéj z tych akcyj zaznaczona będzie na wstępie kwota rsr. czterdzieści, odpowiednia wnioskowi Rządu, wchodzącemu do wzmiankowanego kapitału dziesięciu milionów rubli srebrnych; reszta zaś czyli sześćdziesiąt rubli srebrem na każdą akcyę pokryta być ma przez wnioski gotowizną.

(**) *a*) Droga żelazna w ruchu będąca między Warszawą a Granicą;

тельно внесенныхъ за оныя платежей, но не выше 60 % ихъ цѣнности, принимаемы Правительствомъ Царства Польскаго въ залогъ по всѣмъ казеннымъ подрядамъ и предпріятіямъ, а также могутъ быть принимаемы Польскимъ Банкомъ въ обезпеченіе по торговымъ сдѣлкамъ.

Облигаціи же могутъ быть по означеннымъ предметамъ принимаемы только по курсу оныхъ на Варшавской биржѣ.

№ 82.

Объ открытіи Коммисіонерскимъ домамъ земледѣльцевъ кредита подъ векселя и ипотечный залогъ.

(14 (26) Апрѣля 1862 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 6 (18) Марта с. г., за № 6,728, въ которомъ, вслѣдствіе просьбы коммисіонерскаго дома Калишскихъ земледѣльцевъ объ открытіи кредита подъ вексель и ипотечный залогъ на земскихъ имѣніяхъ, испрашиваетъ общаго разрѣшенія на открытіе коммисіонерскимъ земледѣльческо-торговымъ домамъ кредитовъ подъ векселя и признанные достаточными ипотечные залоги, увѣдомляю, что хотя кредиты подъ векселя и ипотечные залоги для торговыхъ домовъ, въ провинціи до сихъ поръ не были Банкомъ открываемы, но такъ какъ въ данной Банку въ 1840 году инструкціи не находится положительнаго ограниченія подобныхъ операцій Банка одною только Варшавою, и по сему поводу 28 Октября (9 Ноября) 1860 года, за № 55,381, я разрѣшилъ уже Банку учетъ век-

---

b) Желѣзною дорогою, нынѣ дѣйствующею между станціею Скерневице и Ловичемъ;

c) Желѣзною дорогою, имѣющею быть устроенною, отъ Зомбковицъ до Прусской границы, по направленію къ Катовицу.

nie rzeczywistych opłat, a najwięcéj do sześćdziesięciu procentów ich wartości imiennéj, przyjmowane przez Rząd Królestwa Polskiego tytułem kaucyi przy wszystkich kontraktach na dostawy i przedsiębierstwa rządowe, i mogą być przyjmowane przez Bank Polski na bezpieczeństwo obrotów handlowych.

Obligacye zaś mogą być przyjmowane w tych celach tylko podług kursu giełdy Warszawskiéj.

№ 82.

O otwieraniu Domom zleceń rolników kredytu za wexlami i kaucyą hypoteczną.

(d. 14 (26) Kwietnia 1862 r.)

Do Banku Polskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY, PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWÉJ PRZYCHODÓW I SKARBU.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 6 (18) Marca r. b. N⁰ 6,728, w którém, z powodu wniesionego doń żądania przez Dom zleceń rolników Kaliskich, o otworzenie kredytu za wexlem i kaucyą hypoteczną na dobrach ziemskich, uczynił wniosek o udzielenie mu ogólnego upoważnienia do otwierania dla Domów zleceń handlowo-rolniczych kredytów, za wexlami i kaucyami hypotecznemi, za dostateczne uznanemi, oświadczam: że aczkolwiek otwieranie przez Bank kredytów za wexlami i kaucyami hypotecznemi, dla Domów handlowych na prowincyi, nie było dotąd praktykowaném, gdy jednak w instrukcyi z r. 1840, Bank obowiązującéj, nie znajduję wyraźnego ograniczenia podobnych działań Bankowych li tylko do Warszawy, i gdy z tego powodu pod dniem

---

b) droga żelazna w ruchu będąca między Skierniewicami a Łowiczem;

c) droga żelazna wybudować się mająca z Ząbkowic do granicy Pruskiéj, w kierunku ku Katowicom.

селей торгово-земледѣльческихъ домовъ Царства и на открытіе имъ кредитовъ подъ залогъ здѣшнихъ общественныхъ бумагъ; то, признавая, что надежное ипотечное обезпеченіе представляетъ для Банковыхъ суммъ такое же вѣрное обезпеченіе, какъ залогъ общественныхъ бумагъ, я не нахожу препятствія къ расширенію въ этомъ отношеніи круга дѣятельности Банка, разумѣется съ надлежащею для охраненія отъ убытковъ осторожностію.

Варшава, 14 (26) Апрѣля 1862 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

N⁰ 15,321.

№83.

Объ открытіи кредита подъ залогъ акцій русскихъ желѣзныхъ дорогъ.

(8 (20) Іюня 1862 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 9 (21) Мая с. г., за N⁰ 10,741, въ которомъ, вслѣдствіе поданнаго однимъ изъ здѣшнихъ торговыхъ домовъ прошенія объ открытіи кредита подъ залогъ представленныхъ имъ акцій русскихъ желѣзныхъ дорогъ въ 125 руб. нарицательной цѣны, за которыя, въ силу Высочайше утвержденнаго 3 Ноября 1861 года устава, Казна Имперіи гарантируетъ 5%, Банкъ заявилъ мнѣніе, что не находитъ препятствія къ открытію кредита подъ упомянутыя акціи, соразмѣрно курсу оныхъ и на существующихъ по сему предмету основаніяхъ,—увѣдомляю: что, согласно съ

28 Października (9 Listopada) 1860 r. N° 55,381, upoważniłem już Bank do eskonty wexli domów handlowo-rolniczych Królestwa i do udzielania im kredytów na zastaw papierów publicznych tutejszych; to znajdując, iż dostateczne zabezpieczenie hypoteczne przedstawia dla funduszów Bankowych równie pewną jak zastaw papierów publicznych rękojmię, nie upatruję przeszkody naprzeciw rozszerzeniu na téj drodze działalności Banku, ma się rozumieć z chroniącą od strat oględnością.

Warszawa, d. 14 (26) Kwietnia 1862 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N° 15,321.

N° 83.

O udzielaniu otwartego kredytu na Akcye dróg żelaznych Russkich.

(d. 8 (20) Czerwca 1862 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 9 (21) Maja r. b. N° 10,741, w którém, donosząc o wniesionéj przez jeden z tutejszych domów handlowych prośbie udzielenia otwartego kredytu na złożyć się mające w depozyt Bankowy akcye kolei żelaznych Rossyjskich nominalnéj wartości po rs. 125, od których według nowéj, Najwyżéj pod d. 3 Listopada 1861 roku zatwierdzonéj, umowy, Skarb Cesarstwa poręcza 5%, wyraził Bank opinię, iż nie upatruje żadnéj przeszkody naprzeciw udzielaniu otwartych kredytów na akcye w mowie będące, w stosunku do ich kursu i według zasad, w téj mierze istnieją-

мнѣніемъ Банка, я разрѣшаю открытіе упомянутыхъ кредитовъ на изложенныхъ Банкомъ основаніяхъ.

Варшава, 8 (20) Іюня 1862 года.

И. д. Главнаго Директора, Тайный Совѣтникъ
(подписано) *Б. Непокойчицкій.*

№ 24,552.

О) КЪ ЛИТ. А ОТДѢЛЕНІЯ VI, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 84.

О производствѣ ссудъ подъ залогъ зерноваго хлѣба во всѣхъ губерніяхъ.

(24 Августа (5 Сентября) 1843 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

По причинѣ низкихъ цѣнъ на зерновой хлѣбъ отъ прошлогоднихъ урожаевъ, Совѣтъ Управленія, для споспѣшествованія земледѣлію, особенно въ Люблинской губерніи, гдѣ водяное сообщеніе болѣе затруднительно, постановленіемъ отъ 30 Апрѣля (12 Мая) сего года, разрѣшилъ Польскому Банку учредить тамъ временные склады и производить ссуды подъ залогъ хлѣба.

Прежде однако приведенія этой мѣры въ исполненіе, жители Люблинской губерніи успѣли сбыть почти всѣ запасы хлѣба, почему устройство складовъ остановилось.

Но какъ въ помянутомъ выше разрѣшеніи Совѣта Управленія сказано, что означенные склады допускаются лишь временно, то Банкъ, для руководства въ дальнѣйшихъ дѣйствіяхъ своихъ по этому предмету, вошелъ съ вопросомъ: нельзя ли будетъ подобные склады допускать и впредь, еслибы въ томъ настояла надобность, и вмѣстѣ съ тѣмъ ходатайствовалъ о разрѣшеніи, въ случаѣ согласія Совѣта Управленія на продолженіе этого дозволенія, производить временныя ссуды подъ залогъ зерноваго хлѣба, не только жителямъ Люблинской, но и другихъ губерній, смотря по мѣстнымъ и торговымъ ихъ отношеніямъ.

cych, oświadczam, iż, polegając na téj opinii Banku, zgadzam się na otwieranie pomienionych kredytów na zasadach przezeń wymienionych.

w Warszawie, d. 8 (20) Czerwca 1862 r.

p. o. Dyrektora Głównego, Tajny Radca
(podpisano) *B. Niepokojczycki.*

N° 24,552.

O) DO LIT. A, ROZDZIAŁU VI, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 84.

O udzielaniu zaliczeń na zboże we wszystkich guberniach.

(d. 24 Sierpnia (5 Września) 1843 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Ze względu na nizką cenę zboża z przeszłorocznych zbiorów, Rada Administracyjna, dla przyjścia w pomoc rolnictwu, szczególniéj w gubernii Lubelskiéj, więcéj utrudzony transport wodny mającéj, przez decyzyę swoją z dnia 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. dozwoliła Bankowi zaprowadzić w niéj tymczasowe spichrze i udzielać na zsypywane w nich zboże stosowne zaliczenia; zanim atoli przystąpiono do wykonania tego przyzwolenia, mieszkańcy téj gubernii prawie wszystkie zapasy sprzedali, a zamiar ten na teraz pozostał bez skutku.

Że przecież przyzwalając Rada Administracyjna na owe założenie spichrzów, wyraziła, że założenie to ma być jedynie czasowém, przeto Bank dla oparcia przyszłych swoich w tym przedmiocie działań, na pewnéj podstawie, uczynił zapytanie: czy zastrzeżona decyzyą Rady Administracyjnéj, co do pomienionych spichrzów, tymczasowość, ma być uważaną za rozciągającą się i nadal, jeżeliby tego wynikła potrzeba, żądając zarazem, w razie jeżeliby Rada Administracyjna na przedłużenie tego pozwolenia się zgodziła, upoważnienia do udzielania czasowych na zboże zaliczeń, nietylko dla gubernii Lubelskiéj, ale i dla innych, skoro pomoc ta, ze względu na położenie i stosunki handlowe, okaże się następnie potrzebną.

Представляя о томъ на усмотрѣніе Совѣта Управленія и имѣя въ виду, что дозволеніе временно складывать хлѣбъ, для предохраненія жителей отъ продажи онаго по низкимъ цѣнамъ, не противно Высочайшей волѣ объ ограниченіи числа постоянныхъ хлѣбныхъ магазиновъ въ Царствѣ Польскомъ, и что въ кругъ обязанностей Банка именно входитъ споспѣшествованіе земледѣлію и промышленности, Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, въ рапортѣ отъ 23 Августа (4 Сентября) сего года, за № 1,405, не находилъ, съ своей стороны, препятствія къ продолженію даннаго разрѣшенія Банку относительно учрежденія временныхъ складовъ хлѣба въ Люблинской губерніи и въ тѣхъ мѣстахъ, въ коихъ Банкъ признаетъ необходимымъ завести оные, съ порученіемъ производства ссудъ, тѣмъ болѣе, что одно извѣщеніе о готовности Банка производить ссуды на хлѣбъ можетъ имѣть благодѣтельное вліяніе на торговлю онымъ.

Согласно съ мнѣніемъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства, Совѣтъ положилъ предоставить ему разрѣшить Банку производство ссудъ подъ залогъ хлѣба для жителей всѣхъ вообще губерній Царства Польскаго, коль скоро встрѣтится въ томъ надобность, съ обезпеченіемъ этихъ ссудъ складываемымъ во временные магазины зерновымъ хлѣбомъ.

Варшава, 24 Августа (5 Сентября) 1843 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Θ. Лебренъ.*

№ 7,252.

№ 85.

О передачѣ военному вѣдомству магазина въ Новогеоргіевскѣ.

(6 (18) Іюня 1852 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ 1835—1840 году по Высочайшему Государя Импера-

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przedstawiając żądanie to pod decyzyę Rady Administracyjnéj, z uwagi że przyzwolenie na czasowe zsypki zboża, dla zasłonienia mieszkańców od bezcennéj onego sprzedaży, nie sprzeciwia się w niczém rozkazom Najwyższym, ograniczającym liczbę stałych magazynów zbożowych w Królestwie, i że w zakres działań Banku właśnie obowiązek wspierania handlu i przemysłu krajowego wchodzi, w rapporcie z dnia 23 Sierpnia (4 Września) r. b. N⁰ 1,405 oświadczył, iż nie miałby nic przeciwko temu, aby przyzwolenie co do czasowych zsypek zboża w gubernii Lubelskiéj, a nawet i innych, gdzieby tego Bank uznał potrzebę, i nadal przedłużyć, oraz udzielanie pożyczek onemu polecić, tém więcéj, że sama wiadomość o gotowości Banku co do udzielania zaliczeń na zboże, może mieć pomyślny wpływ na handel onego.

Rada Administracyjna oświadczyła, że do wniosku Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu przychyla się i upoważnia go do udzielenia Bankowi Polskiemu żądanego zezwolenia na udzielanie na zboże zaliczeń obywatelom wzystkich bez wyłączenia gubernij, skoro tego okaże się potrzeba, za zabezpieczeniem ich przez czasową zsypkę zboża.

Warszawa, d. 24 Sierpnia (5 Września) 1843 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Radca Stanu (podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 7,252.

№ 85.

O oddaniu Magazynu w Nowogeorgiewsku władzy wojskowéj.

(d. 6 (18) Czerwca 1852 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W latach $18^{35}/_{40}$ z rozkazu Najwyższego Jego Cesarskiéj

тора повелѣнію построенъ здѣшнимъ Банкомъ при Новогеоргіевской крѣпости каменный магазинъ для склада хлѣба, на что употреблено Банкомъ 877,811 руб. 28 коп. сер.

Постройка этого магазина произведена съ двоякою цѣлью: во 1-хъ, чтобы облегчить хлѣбную торговлю Царства, и въ случаѣ неурожая обезпечить по возможности жителей отъ гибельныхъ послѣдствій голода; во 2-хъ, чтобы обезпечить Новогеоргіевскую крѣпость складомъ запаснаго хлѣба.

Многолѣтній опытъ доказалъ, что первая цѣль вовсе не достигнута, ибо никто изъ частныхъ людей не складываетъ хлѣба въ означенномъ магазинѣ; вторая же цѣль хотя отчасти достигнута тѣмъ, что Интендантство Арміи съ 1844 года помѣщаетъ въ помянутомъ зданіи до 40,000 четвертей запаснаго хлѣба для крѣпости и платитъ Банку за наемъ ежегодно 10,000 руб., но сумма эта не составляетъ даже и полутора процента на капиталъ, употребленный Банкомъ на постройку магазина.

Всю остальную недоимку Банкъ показываетъ по ежегоднымъ своимъ отчетамъ, а Коммисія Погашенія Долговъ возобновляетъ каждый годъ замѣчанія, что капиталъ этотъ не приноситъ никакой прибыли.

Въ 1850 году Банкъ предложилъ уступить помянутый магазинъ военному вѣдомству за ту сумму, въ какую обошлась его постройка, т. е. за 877,811 руб. 28 к., съ раздѣленіемъ уплаты на 40 лѣтъ по равной части безъ всякихъ процентовъ.

Нынѣ, по всеподданнѣйшему о семъ докладу Государю Императору, Его Величество Высочайше соизволилъ повелѣть: окончить дѣло это слѣдующимъ образомъ:

Магазинъ Банка при Новогеоргіевской крѣпости принять въ военное вѣдомство и уплачивать за оный Банку, начиная съ 1853 года, безъ всякихъ процентовъ ежегодно по 21,945 руб. 25 к., въ теченіе 40 лѣтъ, съ тѣмъ, чтобы въ число сей уплаты 10,000 руб. ежегодно упадали на Интендантство дѣйствующей Арміи за провіантъ, тамъ лежащій, а 11,945 руб. 25 к. обращаемы были на Казначейство Царства Польскаго. Если же провіантъ тамъ лежать не будетъ, то и остальные 10,000

Mości, wystawionym został przez Bank Polski, przy twierdzy Nowogeorgiewskiéj, magazyn murowany na skład zboża, na co Bank użył rs. 877,811 k. 28.

Budowa tego magazynu uskutecznioną została w dwóch celach, raz, ażeby ułatwić handel zbożowy Królestwa i, na przypadek nieurodzaju, uchronić o ile można mieszkańców od zgubnych następstw głodu, a powtóre, ażeby zapewnić dla twierdzy Nowogeorgiewskiéj skład zboża zapasowego.

Wieloletnie doświadczenie pokazało, że pierwszy cel całkiem nie został osiągniętym, albowiem nikt z prywatnych osób nie składa zboża w rzeczonym magazynie, drugi zaś jest wprawdzie w części osiągniętym, gdyż Intendentura Armii od roku 1844 mieści w pomienioném zabudowaniu do 40,000 czetwerti zboża zapasowego dla twierdzy i płaci Bankowi Polskiemu za najem rocznie rs. 10,000, lecz summa ta nie wynosi nawet i półtora procentu od kapitału wyłożonego przez Bank na budowę magazynu.

Cały mający miejsce niedobór Bank wykazuje w corocznych swoich sprawozdaniach, a Kommissya Umorzenia długów ponawia każdego roku uwagi, że kapitał ten jest martwy.

W roku 1850 Bank zaproponował ustąpienie pomienionego magazynu Władzy wojskowéj za tę samą summę, jaką wyłożono na wystawienie tego zabudowania, to jest za rsr. 877,811 kop. 28, z rozkładem spłaty na lat 40, w równych ratach, bez jakichbądź procentów.

Obecnie Jego Cesarska Mość, mając sobie to przedstawioném przez Namiestnika Królestwa, raczył Najwyżéj rozkazać załatwić ten przedmiot w sposób następujący:

Magazyn Banku Polskiego przy twierdzy Nowogeorgiewskiéj oddać Władzy wojskowéj i płacić za takowy Bankowi, poczynając od roku 1853, bez jakichbądź procentów, corocznie po rs. 21,945 kop. 25, przez przeciąg lat 40, z zastrzeżeniem, ażeby na tę upłatę rs. 10,000 rocznie uiszczała Intendentura Armii, za prowiant tam składany, a rsr. 11,945 k. 25 Skarb Królestwa Polskiego.

Jeżeli zaś prowiant tam składany nie będzie, w takim razie i resztujące rsr. 10,000 rocznie mają również być regulo-

руб. въ годъ должны равномѣрно упадать на счетъ Казначейства Царства, до окончанія 40-лѣтняго срока.

Князь-Намѣстникъ Царства предлагаетъ Совѣту Управленія сдѣлать соотвѣтственное распоряженіе, на точномъ основаніи вышеизложеннаго Высочайшаго повелѣнія.

Совѣтъ о таковой Высочайшей волѣ положилъ увѣдомить Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства и Начальника Главнаго Штаба Дѣйствующей Арміи, для исполненія оной.

Варшава, 6 (18) Іюня 1852 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ

(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 4,552.

№86.

Объ учрежденіи, въ видѣ опыта, магазина при Варшавской паровой мельницѣ и въ нѣкоторыхъ пунктахъ въ провинціи.

(26 Іюня (8 Іюля) 1857 года.)

И. д. Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Въ рапортѣ отъ 10 (22) Мая с. г., за № 15,753, Ваше Превосходительство представили на разрѣшеніе высшаго начальства предположенія свои, составленныя по соглашенію съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Польскимъ Банкомъ, относительно устройства въ Царствѣ, въ удобнѣйшихъ для этого мѣстахъ, постоянныхъ хлѣбныхъ магазиновъ, въ которыхъ землевладѣльцы, во время низкихъ цѣнъ на земледѣльческіе продукты, могли бы складывать эти продукты въ магазины и подъ залогъ оныхъ получать изъ Польскаго Банка ссуды.

łowane do Skarbu Królestwa Polskiego, póki nie skończy się lat 40.

JO. Książę Namiestnik Królestwa oznajmił o powyższém Radzie Administracyjnéj, na d. 3 Czerwca r. b. N⁰ 419, i wezwał ją o wydanie stosownego rozporządzenia, w myśl rozkazu Najjaśniejszego Pana.

Rada poleciła o powyższéj Najwyższéj decyzyi zawiadomić Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, w celu stosownego onéjże wykonania, a jednocześnie w tymże celu uprzedzić o niéj i Naczelnika Sztabu Głównego Armii Czynnéj.

w Warszawie, d. 6 (18) Czerwca 1852 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 4,552.

№ 86.

O założeniu na próbę magazynu w Warszawie przy młynie parowym i w niektórych punktach na prowincyi.

(d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1857 r.)

Do p. o. Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Rapportem z dnia 10 (22) Maja r. b. N⁰ 15,753, przedstawił JW. Dyrektor Główny do wyższéj decyzyi swe wnioski, oparte na porozumieniu się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Bankiem Polskim, co do myśli założenia w kraju, w miejscach najbardziéj do tego dogodnych, stałych magazynów zbożowych, w którychby, w czasach niepopłatności produktów rolniczych, właściciele ziemscy mogli takowe składać i otrzymywać na ich zastaw pożyczki z Banku Polskiego.

По разсмотрѣніи этого рапорта, Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ Царства нашелъ основательнымъ мнѣніе Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, что цѣль избавленія землевладѣльцевъ отъ необходимости продажи своихъ продуктовъ по несоотвѣтствующимъ цѣнамъ, выдачею имъ подъ залогъ оныхъ изъ Банка ссудъ, можетъ быть теперь достигнута употребленіемъ въ нѣкоторыхъ важнѣйшихъ пунктахъ Царства существующихъ уже частныхъ хлѣбныхъ или казенныхъ соляныхъ магазиновъ, и что постройка постоянныхъ магазиновъ можетъ быть отложена до дальнѣйшаго времени, когда по указаніямъ опыта можно будетъ имѣть болѣе вѣрныя свѣдѣнія о томъ, въ какихъ пунктахъ Царства и какой обширности хлѣбные магазины могли бы принести большую пользу. Сообразно сему, а равно, принимая во вниманіе, что опытъ, который и Польскій Банкъ и Ваше Превосходительство признаете нужнымъ, можетъ быть произведенъ и на меньшемъ числѣ пунктовъ, чѣмъ тѣ, которые обозначены въ рапортѣ Вашего Превосходительства, а равно, что при этомъ слѣдуетъ стараться, дабы подобный опытъ, который можетъ и не отвѣтствовать ожиданію, былъ произведенъ съ возможнымъ сбереженіемъ,—Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ Царства изволилъ приказать:

1) дабы хлѣбные магазины были учреждены въ нѣкоторыхъ лишь изъ показанныхъ въ рапортѣ Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, пунктовъ, а именно, въ тѣхъ, въ которыхъ такіе магазины признаны будутъ необходимыми, какъ-то:

въ Варшавѣ, въ одномъ изъ прежнихъ амбаровъ паровой мельницы,
въ Ченстоховѣ,
въ Плоцкѣ или Добржиковѣ,
въ Новой Александріи,
въ Завихостѣ,
въ Дубенкѣ,
въ Ломжѣ, наконецъ,
въ Кидуляхъ или Кухарскинѣ,—

съ помѣщеніемъ этихъ магазиновъ или въ частныхъ амбарахъ, или въ строеніяхъ казенныхъ соляныхъ магазиновъ,

Po rozpoznaniu takowego rapportu, JO. Xiążę Namiestnik Królestwa znalazł uzasadnioném zdanie JW. Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, że cel uchronienia właścicieli ziemskich od konieczności spieniężania po zbyt nieodpowiednich cenach swych produktów, przez udzielanie im na zastaw onych pożyczek z Banku, może być na teraz osiągniętym przez użycie, w niektórych ważniejszych punktach kraju, istniejących już prywatnych magazynów zbożowych lub magazynów solnych, i że budowa stałych magazynów może być odłożoną do późniejszego czasu, w którym, przez próby i doświadczenie, będzie można powziąść pewniejsze wiadomości, w których punktach kraju i jakiéj obszerności magazyny zbożowe byłyby najużyteczniejsze. Stosownie do tego, oraz z uwagi, iż próba, któréj odbycie tak Bank Polski jak i JW. Pan uznajesz potrzebném, może być odbytą i na mniejszéj ilości punktów, jak te, które w rapporcie jego są oznaczone, niemniéj że przy tém starać się należy, iżby podobna próba, która może nie odpowiedzieć oczekiwaniu, jak najoszczędniéj była odbytą, JO. Xiążę Namiestnik Królestwa rozkazać raczył:

1) iżby magazyny do zsypki zboża urządzone były w niektórych tylko z pomiędzy punktów, w rapporcie JW. Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, wskazanych, i to w tych mianowicie, w którychby uznano podobne magazyny za najpotrzebniejsze, jako to :

w Warszawie, w jednym z dawniejszych spichrzy młyna parowego,

w Częstochowie,

w Płocku lub Dobrzykowie,

w Nowéj Alexandryi,

w Zawichoście,

w Dubience,

w Łomży, nakoniec

w Kidulach lub Kucharskim,

a to bądź w spichrzach prywatnych, bądź w zabudowaniach magazynów solnych, w których czynności magazynierów po-

въ которыхъ должности магазинеровъ могутъ быть поручены мѣстнымъ Солянымъ Писарямъ, съ обезпеченіемъ имъ за это извѣстнаго вознагражденія;

2) дабы стараться устроить магазины безъ производства значительныхъ издержекъ.

О таковомъ приказаніи Его Сіятельства имѣю честь увѣдомить Ваше Превосходительство.

Варшава, 26 Іюня (8 Іюля) 1857 года.

И. д. Статсъ-Секретаря, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Карницкій.*

Nº 20,140/20,558.

№ 87.

О ссудахъ подъ залогъ зерноваго хлѣба въ Плоцкомъ и Добржиковскомъ магазинахъ.

(20 Января (1 Февраля) 1858 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 10 (22) Января с. г., за Nº 1,914/420 и 2,391/680, коимъ испрашивается разрѣшенія моего на производство ссудъ подъ залогъ зерноваго хлѣба, который имѣетъ быть складываемъ въ частныхъ амбарахъ въ Плоцкѣ и Добржиковѣ, съ соблюденіемъ правилъ, изложенныхъ въ томъ же представленіи, а равно на производство ссудъ подъ хлѣбъ, могущій быть складываемымъ въ амбарахъ въ каждомъ другомъ пунктѣ Царства, гдѣ могли бы быть соблюдаемы тѣ же самыя вышеупомянутыя правила, увѣдомляю.

Во первыхъ вообще, что въ отношеніи моемъ отъ 11 (23) Іюля 1857 г., за Nº 40,160, дано уже Польскому Банку общее разрѣшеніе на производство ссудъ подъ хлѣбъ, имѣющій скла-

ruczone być mogą miejscowym Pisarzom solnym, z zapewnieniem im za to pewnego wynagrodzenia;

2) aby starać się magazyny te urządzać bez narażenia się na znaczniejsze wydatki.

O takowéj decyzyi Jego Xiążęcéj Mości mam honor JW. Dyrektora Głównego zawiadomić.

w Warszawie, d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1857 r.

p. o. Sekretarza Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *Karnicki.*

N° 20,140/20,558.

N° 87.

O zaliczaniu na zboże w magazynach w Płocku i Dobrzykowie.

(d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1858 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 10 (22) Stycznia r. b. N° 1,914/420 i 2,391/680, abym go upoważnił do udzielania zaliczeń na zboże, mające się zsypywać w spichrze prywatne w Płocku i Dobrzykowie, przy zachowaniu warunków, które w témże przedstawieniu wymienił, tudzież do udzielania zaliczeń na zboże, zsypywać się mające w spichrze w każdym innym punkcie Królestwa, gdzieby takie same warunki, jak dopiero pomienione, otrzymać się dały, oświadczam:

Naprzód w ogólności, iż w odezwie mojéj z d. 11 (23) Lipca 1857 r. N° 40,160, upoważniony już został Bank Polski ogólnie do udzielania zaliczeń na zboże, zsypywać się

дываться въ амбарахъ въ мѣстахъ, указанныхъ въ сообщенномъ Банку, при томъ же отношеніи, постановленіи Его Сіятельства Князя-Намѣстника, съ соблюденіемъ тѣхъ правилъ, на основаніи коихъ производятся имъ ссуды подъ хлѣбъ, складываемый въ Влоцлавекомъ магазинѣ, съ тѣми впрочемъ, относительно размѣра ссудъ, измѣненіями, какія признаны будутъ нужными по соображенію съ мѣстными цѣнами хлѣба и большимъ или меньшимъ удобствомъ сбыта онаго безъ убытка, еслибы возвратъ ссуды не послѣдовалъ своевременно. Мною не было указано тогда Банку условій обезпеченія ссудъ и относящагося къ этому контроля, ибо предметъ сей относится вполнѣ къ Банку и лежитъ на его отвѣтственности. Поэтому мнѣ остается лишь сослаться на упомянутое выше отношеніе мое, а условія, обезпечивающія ссуды, которыя Банкъ намѣренъ производить подъ залогъ хлѣба, складываемаго въ Плоцкомъ и Добржиковскомъ магазинахъ, предоставить вполнѣ его усмотрѣнію.

Причемъ, въ видѣ лишь совѣта, присовокупляю: не слѣдовало ли бы поручить высшій надзоръ, въ Плоцкѣ напримѣръ, мѣстному Совѣтнику Финансоваго Отдѣленія, а въ Добржиковѣ—Соляному Писарю?

Во вторыхъ, относительно ссудъ, имѣющихъ производиться подъ залогъ зерноваго хлѣба, складываемаго въ Плоцкѣ и въ Добржиковѣ, хотя Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ дозволилъ производить оныя подъ хлѣбъ, складываемый въ одномъ лишь изъ этихъ мѣстъ, разрѣшаю однако Банку выдавать ссуды подъ хлѣбъ въ обоихъ этихъ мѣстахъ, полагая, что Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ, которому объ этомъ представляю рапортомъ, не будетъ тому противенъ.

Въ третьихъ, что касается разрѣшенія выдачи ссудъ подъ зерновой хлѣбъ, имѣющій складываться въ каждомъ другомъ пунктѣ Царства, то, такъ какъ въ постановленіи Его Сіятельства указаны поимянно мѣста для ссыпки хлѣба, подъ залогъ котораго Банкъ можетъ производить ссуды, — я не считаю себя въ правѣ давать Банку требуемое имъ разрѣшеніе; но если встрѣтится надобность производить ссуды подъ хлѣбъ, складываемый

mające w spichrze w miejscach wskazanych w decyzyi JO. Księcia Namiestnika Królestwa, przy téjże odezwie jemu zakommunikowanéj, przy wzorowaniu się warunkami, pod jakiemi udziela zaliczenia na zboże, w magazyn Włocławski zsypywane, z takiemi wszakże co do wysokości pożyczek modyfikacyami, jakie doradzane będą, i miejscowemi cenami zboża i większą lub mniejszą łatwością pozbycia onego bez straty, gdyby we zwrocie pożyczek nastąpił zawód. Nie wskazywałem wówczas Bankowi warunków ubezpieczenia zaliczeń i kontrolli, do tego odnoszącéj się, bo rzecz ta należy zupełnie do niego, na jego tylko odpowiedzialności spoczywać może. Dla tego też nie pozostaje mi, jak odwołać się jedynie do wzmiankowanéj odezwy mojéj, a warunki, zabezpieczać mające zaliczenia, które Bank zamierzył dawać na zboże zsypywane w spichrze, w Płocku i Dobrzykowie będące, uznaniu jego w zupełności zostawić.

Sposobem jedynie rady nadmieniam, czy zwierzchniego nadzoru w Płocku nie wypadałoby poruczyć naprzykład tamecznemu Radcy Skarbowemu, a w Dobrzykowie Pisarzowi magazynu solnego?

Powtóre, co do zaliczeń, udzielać się mających na zboże zsypywane i w Płocku i w Dobrzykowie, chociaż decyzya JO. Księcia Namiestnika Królestwa dozwoliła udzielać je tylko na zboże, w jedném z tych miejsc zsypywać się mające, upoważniam Bank dawać w mowie będące zaliczenie na zboże tych miejsc obudwóch, a to w nadziei, że jego Książęca Mość Namiestnik Królestwa, któremu o tém składam rapport, nie będzie temu przeciwny.

Potrzecie, co do upoważnienia do dawania zaliczeń na zboże, w każdym innym punkcie Królestwa zsypywać się mające, ponieważ decyzya Jego Książęcéj Mości wskazała imiennie miejsca do zsypki zboża, na które Bank zaliczenia udzielać jest mocen, przeto nie służy mi prawo do takiego, jak Bank żąda, upoważnienia; lecz jeśli zajdzie potrzeba dawać zaliczenia na zboże w innych jeszcze, prócz już wskazanych miejsc, zsy-

въ другихъ еще мѣстахъ, кромѣ указанныхъ, то Банкъ имѣетъ войдти ко мнѣ о томъ съ представленіемъ, надлежаще подкрѣпленнымъ, для испрошенія разрѣшенія высшаго начальства.

Варшава, 20 Января (1 Февраля) 1858 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

N° 4,618.

№ 88.

Объ устройствѣ въ г. Лодзи магазина для складки фабричныхъ издѣлій и сырыхъ продуктовъ, а равно о производствѣ подъ залогъ оныхъ ссудъ.

(16 (28) Декабря 1858 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Желая поддержать фабричную промышленность въ городѣ Лодзи и окрестныхъ городахъ Варшавской губерніи, а также охранить по мѣрѣ возможности тамошніе заводы отъ упадка во время пріостановленнаго сбыта выдѣлываемыхъ на нихъ издѣлій, Совѣтъ Управленія, вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, послѣдовавшаго по предварительномъ сношеніи съ Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Польскимъ Банкомъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Польскій Банкъ имѣетъ устроить въ городѣ Лодзи, какъ для этого города, такъ и для окружающихъ его городовъ

pywać się mające, zechce Bank przedstawiać mi też potrzebę z dostateczném jéj usprawiedliwieniem, dla przedstawienia pod wyższą decyzyę.

w Warszawie, d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1858 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 4,618.

№ 88.

O urządzeniu w Łodzi składu na wyroby i produkta surowe fabryczne oraz czynienia na nie zaliczeń.

(d. 16 (28) Grudnia 1858 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Chcąc przyjść w pomoc przemysłowi fabrycznemu w mieście Łodzi i okolicznych miastach gubernii Warszawskiéj, oraz zasłonić w miarę możności tameczne zakłady od upadku w chwilach zatamowanego odbytu na produkowane przez nie wyroby; Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, uczynione za poprzedniém zniesieniem się z Dyrektorem Głównym Skarbu i Bankiem Polskim, postanowiła i stanowi:

Art. 1.

Ma być przez Bank Polski urządzony w mieście Łodzi dla tegoż miasta i otaczających je miast, w gubernii War-

Варшавской губерніи, магазинъ для пріема въ залогъ товаровъ, подъ которые Банкъ изъ суммъ своихъ будетъ производить ссуды.

Магазинъ этотъ будетъ принимать:

a) изъ сырыхъ матеріаловъ: шерсть, хлопчатую бумагу, а равно всѣ не подлежащіе порчѣ красильные матеріалы;

b) изъ полуобработанныхъ издѣлій: пряжу бумажную, шерстяную и льняную, бѣлую сырецъ или крашеную, миткали и другія сырыя издѣлія, а равно, по мѣрѣ количества и важности требованій, и сахаръ сырецъ;

c) изъ готовыхъ издѣлій: всѣ бумажныя и льняныя издѣлія совсѣмъ отдѣланныя, а также сахаръ рафинадъ.

Ст. 2.

Со всѣхъ отдаваемыхъ на складъ предметовъ будутъ взимаемы слѣдующіе сборы:

Складочный: съ каждыхъ ста рублей опредѣленной оцѣнщикомъ стоимости складываемаго предмета, за первые три мѣсяца по десяти (10) копѣекъ, за каждый мѣсяцъ, за слѣдующіе же — по шести (6) коп. въ мѣсяцъ.

Вѣсовой: въ одинъ разъ по одной (1) копѣйкѣ съ пуда, за исключеніемъ сахара и сахара сырца, съ которыхъ сборъ опредѣляется по $1/2$ коп. съ пуда.

Взиманіе этихъ сборовъ производится по мѣрѣ выкупа товаровъ изъ магазина.

Складочный сборъ взимается за полный мѣсяцъ, хотя бы товары поступили въ магазинъ въ теченіе мѣсяца.

Ст. 3.

Всѣ предметы, со времени складки оныхъ въ магазинъ, должны быть застрахованы отъ огня.

Платежъ на сей предметъ въ количествѣ, опредѣленномъ Страховымъ Управленіемъ и соразмѣрно объявленной хозяиномъ цѣнѣ, взимается по четвертямъ года. При взиманіи этого платежа, начатая уже четверть года считается за полную четверть. Платежъ этотъ, наравнѣ съ поименованными во 2-ой статьѣ, товарохозяинъ вноситъ при выкупѣ товаровъ, по мѣрѣ возврата полученныхъ подъ оныя ссудъ.

szawskiéj, skład do przyjmowania w zastaw towarów, dla dawania na nie zaliczeń z funduszów tegoż Banku.

Skład ten przyjmować będzie:

a) jako materyały surowe: wełnę, bawełnę, oraz wszelkie materyały farbierskie, nie ulegające zepsuciu;

b) jako wyroby podrobione: przędzę bawełnianą, wełnianą i lnianą, surową białą lub kolorowaną, kartony i inne wyroby surowe, oraz, w miarę ilości tudzież ważności żądań, i mączkę cukrową;

c) jako wyroby gotowe: wszelkie wyroby bawełniane i lniane, zupełnie wykończone, tudzież cukier rafinowany.

Art. 2.

Od wszystkich przedmiotów, na skład oddawanych, pobierane będą opłaty:

Składowego: od każdych rubli srebrnych stu (100) uznanéj przez taxatora wartości złożonego przedmiotu, za pierwsze trzy miesiące, po kopiejek dziesięć (10) za każdy miesiąc, za następne zaś po kop. sześć (6) za miesiąc.

Wagowego: na raz jeden po kopiejce jednéj (1) od puda, z wyłączeniem cukru i mączki cukrowéj, od których opłata ta ustanawia się po pół ($^1/_2$) kopiejki od puda.

Pobór tych opłat dopełniony być ma w miarę wykupu towarów ze składu.

Opłata składowego pobierać się będzie za miesiąc całkowity, chociażby towary w ciągu miesiąca w składzie złożono.

Art. 3.

Wszystkie przedmioty od chwili złożenia w składzie winny być assekurowane od ognia.

Opłata na ten cel, w wysokości, przez Dyrekcyę Ubezpieczeń oznaczonéj, i w stosunku do wartości, przez składającego zadeklarowanéj, pobieraną będzie kwartalnie. Przy ściąganiu téj opłaty, zaczęty kwartał rachowany będzie za cały.

Należytość tę, na równi z wykazanemi w artykule 2-m, uiszczać będzie interessent przy wykupnie towarów, w miarę zwrotu otrzymanych na nie zaliczeń.

Ст. 4.

Подъ залогъ сырыхъ продуктовъ, а именно: шерсти и хлопчатой бумаги, Банкъ выдаетъ ссуды на время отъ одного до девяти мѣсяцевъ, подъ залогъ же всѣхъ прочихъ предметовъ — отъ одного до четырехъ мѣсяцевъ, въ соразмѣрности: подъ залогъ шерсти, хлопчатой бумаги, сахару рафинада — $^2/_3$, а подъ всѣ другіе — $^1/_2$ стоимости, опредѣленной оцѣнщикомъ Банка.

Во всякомъ случаѣ, Банкъ можетъ размѣръ этотъ уменьшить. Ссуда не можетъ быть менѣе тридцати (30) рублей.

Ст. 5.

Банкъ будетъ получать проценты съ ссудъ впередъ, въ соразмѣрности пяти со ста въ годъ, и одинъ со ста въ видѣ коммисіи то же впередъ за все время ссуды.

Ст. 6.

На расходы по производству оцѣнки, товарохозяинъ при полученіи ссуды вноситъ также впередъ $^1/_4$ со ста съ полученной подъ залогъ всѣхъ предметовъ суммы, за исключеніемъ сахару, съ котораго упомянутый платежъ опредѣляется на $^1/_{1000}$.

Ст. 7.

Всѣ другія правила о выдачѣ ссудъ подъ залоги, включенныя въ утвержденную Совѣтомъ Управленія 9 (21) Іюля 1840 года инструкцію для Банка, не подвергшіяся измѣненію въ вышеупомянутыхъ статьяхъ, относятся въ равной мѣрѣ и къ магазину въ городѣ Лодзи.

Ст. 8.

Исполненіе и развитіе сего постановленія Совѣтъ Управленія поручаетъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Главному Директору Финансовъ и Польскому Банку, въ чемъ это до нихъ относится.

Состоялось въ Варшавѣ, 16 (28) Декабря 1858 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Князь Горчаковъ.*

№ 8,270.

Art. 4.

Na zastaw produktów surowych, a mianowicie na wełnę i bawełnę, Bank udzielać będzie pożyczki na czas od jednego (1) do dziewięciu (9) miesięcy, na wszystkie zaś inne przedmioty na jeden (1) do czterech (4) miesięcy, a to w stosunku: na wełnę, bawełnę i cukier rafinowany, dwóch trzecich ($^2/_3$), a na wszystkie inne do połowy ($^1/_2$) wartości, ustanowionéj przez taxatora, przez Bank nominowanego.

W każdym razie Bank stopę tę zmniejszyć może.

Zaliczenie nie może być mniejsze, jak rubli srebrem trzydzieści (30).

Art. 5.

Bank pobierać będzie od zaliczeń procent z góry, w stosunku pięć od sta (5%) rocznie, a jeden od sta (1) tytułem kommissu także z góry za cały czas pożyczki.

Art. 6.

Na koszta oszacowania, interessent, także z góry, przy podnoszeniu pożyczki, opłacać będzie jedną czwartą od sta ($^1/_4$ %) od zaliczonéj summy, od wszystkich zastawionych przedmiotów, z wyłączeniem cukru, od którego to artykułu opłata rzeczona na jeden od tysiąca ($^1/_{1000}$) ogranicza się.

Art. 7.

Wszelkie inne przepisy co do pożyczek na zastawy, instrukcyą Banku z d. 9 (21) Lipca 1840 r. przez Radę Administracyjną potwierdzoną objęte, w powyższych artykułach niezmienione, stosują się również i do składu w mieście Łodzi.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego postanowienia i rozwinięcie onego, Rada Administracyjna Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Dyrektorowi Głównemu Skarbu i Bankowi Polskiemu, w czém do kogo należeć będzie, poleca.

Działo się w Warszawie, d. 16 (28) Grudnia 1858 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant

(podpisano) *Xiążę Gorczakow.*

N⁰ 8,270.

№ 89.

О постройкѣ Банковаго магазина въ г. Варшавѣ на мѣстности подъ № 1,600.

(11 (23) Апрѣля 1861 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, не находя съ своей стороны никакихъ возраженій противъ выгоднаго пріобрѣтенія Банкомъ мѣстности, ни же противъ проектируемой имъ постройки, — въ представленіи отъ 10 (22) Апрѣля с. г., за № 15,079, проситъ Совѣтъ Управленія:

1) объ утвержденіи сдѣланной Банкомъ покупки мѣстности подъ № 1,600 въ Варшавѣ и употребленнаго имъ на это расхода 56,832 руб. 84 коп.;

2) о дозволеніи продолжить улицы и открыть новую по проектируемымъ Банкомъ направленіямъ, съ тѣмъ, чтобы расходъ по проведенію тѣхъ улицъ отнесенъ былъ на г. Варшаву, по мѣрѣ прохода оныхъ чрезъ частныя мѣстности и потребнаго за то вознагражденія владѣльцевъ этихъ мѣстностей;

3) о разрѣшеніи Банку отдѣлить, изъ пріобрѣтенной имъ мѣстности, предположенное пространство подъ магазинъ и торговый рынокъ для шерсти, а равно продать остальную ненужную ему мѣстность, предоставляя усмотрѣнію Банка, когда, по какой цѣнѣ и въ какой формѣ продажа эта должна послѣдовать, но во всякомъ случаѣ, по предварительномъ испрошеніи разрѣшенія высшаго начальства на заключеніе контракта о продажѣ; и

4) о разрѣшеніи Банку произвести административнымъ порядкомъ постройку проектируемаго магазина на отведенной имъ для сего мѣстности и надлежащаго устройства этой мѣстности на счетъ Банковыхъ суммъ, съ употребленіемъ для сего, согласно представленнымъ Банкомъ планамъ и смѣтѣ, всего 130,215 руб. сер.

Совѣтъ, по вышеприведеннымъ въ представленіи Главнаго Директора Финансовъ уваженіямъ, а равно имѣя въ

№ 89.

W przedmiocie budowy magazynu Bankowego w Warszawie na placu Nr. 1,600.

(d. 11 (23) Kwietnia 1861 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Nie mając nic do nadmienienia przeciw korzystnemu nabyciu przez Bank placu, ani przeciw projektowanéj budowli, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu uczynił do Rady Administracyjnéj na dniu 10 (22) Kwietnia r. b. N° 15,079 wniosek:

1) o zatwierdzenie nabycia przez Bank Polski placu Nr. 1,600 w Warszawie i wyłożonéj na to nabycie summy rs. 56,832 k. 84;

2) o zezwolenie na proponowane przedłużenie ulic i utworzenie nowo-projektowanéj, a to kosztem funduszów miasta Warszawy, o ile ulice te przez własności prywatne przechodzić będą, a właścicieli wynagrodzić okaże się potrzeba;

3) o upoważnienie Banku do oddzielenia z nabytego placu proponowanéj przezeń przestrzeni na budowlę magazynową i na targ wełny, oraz do sprzedaży reszty placu, od potrzeby zbywającéj, zostawiając jemu samemu, kiedy, po jakiéj cenie i w jakiéj formie sprzedaż ta ma nastąpić, zawsze jednak, za otrzymaniem poprzednio wyższego do zawarcia umowy sprzedażnéj upoważnienia;

4) o upoważnienie Banku do wybudowania w drodze administracyjnéj projektowanego magazynu na wspomnionym wyżéj placu i urządzenia tegoż placu z funduszów Bankowych, a to według złożonych przezeń wyżéj wzmiankowanych planów i kosztorysu za summę rs. 130,215.

Rada ze względów, w przedstawieniu Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu objętych, i przytém mając na u-

виду, что безотлагательное приступленіе къ постройкѣ проектируемаго Банкомъ магазина можетъ, съ одной стороны, оказаться весьма полезнымъ доставленіемъ заработковъ рабочему классу Варшавскаго населенія, для котораго открытіе таковыхъ заработковъ въ настоящее время особенно желательно, а съ другой, дать возможность совершить эту постройку съ нѣкоторымъ сокращеніемъ исчисленныхъ на оную расходовъ, представленіе Главнаго Директора относительно утвержденія покупки самой мѣстности, а также разрѣшенія Банку продажи оказавшейся излишнею части оной и приступленія къ постройкѣ на той мѣстности магазина, на предложенныхъ Банкомъ основаніяхъ,—утвердилъ, постановивъ притомъ, въ отношеніи продолженія и устройства вновь предполагаемыхъ Банкомъ улицъ, потребовать предварительно мнѣній по сему предмету Варшавскаго Военнаго Генералъ-Губернатора и Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ.

Варшава, 11 (23) Апрѣля 1861 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *Карницкій.*

№ 2,444.

Р) КЪ ЛИТ. Н ОТДѢЛЕНІЯ VI, ГЛАВЫ IV, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 90.

Объ открытіи кредитовъ на покупку машинъ въ высшей соразмѣрности.

(24 Февраля (8 Марта) 1850 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Совѣтъ Управленія, желая споспѣшествовать земледѣльческой промышленности, а также извлечь пользу изъ желѣзныхъ издѣлій, выдѣлываемыхъ на казенныхъ заводахъ, постановленіемъ отъ 29 Іюля (10 Августа) 1833 года, за № 21,582,

wadze, że natychmiastowe przystąpienie do budowy projektowanego magazynu Bankowego będzie z jednéj strony nader pożyteczném, pod względem zajęcia klassy roboczéj w Warszawie, dla któréj otwarcie zarobków w teraźniejszym czasie jest szczególnie pożądaném, a z drugiéj nastręczyć może sposobność dokonania téj roboty z pewną w stosunku do obliczonych kosztów oszczędnością, wnioski tegoż Dyrektora co do zatwierdzenia nabycia placu, oraz upoważnienia Banku do zbycia zbywających jego części i do przystąpienia do budowy magazynu, zatwierdziła; co się zaś tycze projektowanego przedłużenia i otwarcia ulic, postanowiła zasięgnąć stanowczego zdania Warszawskiego Wojennego Generał-Gubernatora i Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych.

W Warszawie, dnia 11 (23) Kwietnia 1861 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Karnicki.*

N° 2,444.

P) DO LIT. H, ROZDZIAŁU VI, TYTUŁU IV, CZĘŚCI I-ÉJ INSTRUKCYI.

№ 90.

O udzielaniu kredytów na machiny w wyższym stosunku.

(d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Rada Administracyjna, chcąc przyjść w pomoc przemysłowi rolniczemu, a zarazem upożytecznić wyroby żelaza z fabryk Rządowych, decyzyą z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1833 roku N° 21,582, upoważniła Bank Polski do otwierania wła-

разрѣшилъ Польскому Банку открытіе землевладѣльцамъ денежныхъ кредитовъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, предписавъ руководствоваться при этомъ правилами, изданными въ прежнее время относительно доставляемаго тѣмъ же владѣльцамъ скота. Правила эти, изложенныя въ постановленіи Совѣта отъ 5 (17) Августа 1832 года, за № 7,896, предоставляли Банку доставлять землевладѣльцамъ въ кредитъ, за уплатою процентовъ, нужный для земледѣльческаго употребленія скотъ въ слѣдующей соразмѣрности:

a) владѣльцамъ бывшихъ губерній Калишской и Мазовецкой, а равно Плоцкой, въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ вносимой ими трехлѣтней подати офяры;

b) владѣльцамъ прочихъ губерній, гдѣ та же подать менѣе соразмѣрна съ дѣйствительною цѣною земскихъ недвижимостей, въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ двухлѣтней лишь подати офяры.

Въ исполненіе этихъ правилъ, Польскій Банкъ съ 1833 года принялъ къ руководству, что лица, требующія кредита, должны представить:

1) свидѣтельство подлежащаго Уѣзднаго Начальника, удостовѣряющее, что проситель акуратно платитъ казенныя подати и причитающіеся Земскому Кредитному Обществу срочные платежи;

2) подписку, что возвратитъ ссуду совокупно съ 6 процентами и съ платежемъ въ одинъ разъ $^1/_3$ со ста за коммисію, подъ страхомъ взысканія, постановленнаго финансовыми правилами съ неакуратныхъ плательщиковъ податей.

На основаніи такихъ свидѣтельствъ и подписокъ, Банкъ открывалъ кредиты на покупку машинъ съ раскладкою возврата кредита на болѣе какъ на двѣнадцать полугодичныхъ сроковъ, получающіе же таковой кредитъ могли брать нужныя для себя машины или въ горныхъ казенныхъ заводахъ, или въ частныхъ фабрикахъ, которымъ Банкъ уплачивалъ причитающіяся за оныя деньги.

Иногда встрѣчалась необходимость увеличить размѣръ кредитовъ, означенный выше въ пунктахъ *a* и *b*, особенно, если на счетъ вѣрности возврата не было сомнѣнія, и послѣд-

ścicielom ziemskim kredytów pieniężnych na kupno machin rolniczych, polecając stosować się do przepisów wydanych dawniéj względem bydła, tymże właścicielom dostarczanego. Przepisy te, zawarte w decyzyi jéj z dnia 5 (17) Sierpnia 1832 roku N° 7,896, dozwalały Bankowi dostarczać właścicielom gruntowym na kredyt, za opłatą procentu, potrzebne do użytku rolniczego bydło, do wysokości następujących oznaczeń:

a) dla właścicieli w guberniach byłych Kaliskiéj i Mazowieckiéj tudzież Płockiéj, w stosunku trzyletniego podatku ofiary, przez nich opłacanego;

b) dla właścicieli innych gubernij, w których tenże podatek mniéj jest do wartości nieruchomości ziemskich zastosowany, w stosunku dwuletniego tylko.

W wykonaniu tych przepisów, Bank Polski przyjął od roku 1833 zasadę, iż żądający kredytu złożyć mu powinni:

1) świadectwo właściwego Naczelnika Powiatu, przekonywające, iż regularnie opłaca podatki skarbowe i raty Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu przynależne;

2) deklaracyę, że zwróci pożyczkę z 6-m procentem i za opłatą na raz jeden $^1/_3$ od sta na kommiss, a to pod rygorem, jaki przepisami skarbowemi na zalegających w podatkach jest postanowiony.

Na zasadzie takich świadectw i deklaracyj otwierał Bank kredyta na machiny, z rozkładem zwrotu w ratach półrocznych najwięcéj dwunastu, otrzymujący zaś takowe mogli brać potrzebne dla siebie machiny, czy to w fabrykach górniczych, czy też w prywatnych, którym Bank wypłacał przypadającą za te machiny należność.

Zachodziła niekiedy konieczność rozciąglejszego użycia zasad wyżéj pod *a* i *b* wymienionych, zwłaszcza, jeśli, pod względem pewności zwrotu, nie zachodziła wątpliwość i sku-

ствія показали, что Банкъ отъ кредитовъ сего рода вообще пріобрѣлъ только прибыль. Впрочемъ, съ 1843 года, Банкъ началъ придерживаться строго этихъ основаній, которыя даже вошли въ составъ утвержденной Совѣтомъ Управленія 9 (21) Іюля 1840 года для Банка инструкціи; но въ виду поступившихъ многихъ требованій болѣе обширныхъ кредитовъ, съ 1845 г. Банкъ нашелся вынужденнымъ открывать ихъ нѣкоторымъ землевладѣльцамъ въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ шестигодичной подати офяры въ Варшавской и Плоцкой, а четырегодичной — въ другихъ губерніяхъ Царства, съ условіемъ однакоже ипотечнаго обезпеченія той части кредита, которая превышала въ Варшавской и Плоцкой губерніяхъ трехгодичную, а въ другихъ — двухгодичную подать офяру.

Небольшое впрочемъ число землевладѣльцевъ могло пользоваться этимъ болѣе обширнымъ исполненіемъ установленныхъ условій, ибо ипотечное обезпеченіе представляло затрудненія, при всеобщемъ почти обремененіи ипотекъ долгами, разными обязательствами и запрещеніями. Между тѣмъ продолжали поступать и донынѣ не перестаютъ поступать отъ землевладѣльцевъ требованія на покупку машинъ кредитовъ въ высшемъ размѣрѣ противъ дозволеннаго Банку.

По сему поводу, Польскій Банкъ вошелъ къ Главному Директору Финансовъ и Казначейства съ представленемъ объ исходатайствованіи у высшаго начальства разрѣшенія на открытіе на покупку машинъ кредитовъ въ двойномъ противъ первоначальныхъ основаній размѣрѣ, а именно:

a) землевладѣльцамъ Варшавской и Плоцкой губерній въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ шестигодичной прежней подати офяры;

b) землевладѣльцамъ другихъ трехъ губерній, въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ четырегодичной подати офяры,—

предлагая, вмѣстѣ съ этимъ, дабы, во избѣжаніе ипотечныхъ затрудненій, ипотечное обезпеченіе замѣнить условіемъ, чтобы тѣ, которые будутъ требовать кредитовъ выше 3 или 2-годичной подати офяры, застраховали рабочій скотъ и земледѣльческіе снаряды въ Страховомъ Управленіи, что,

tek okazał, iż Bank na kredytach tego rodzaju, w ogóle uważanych, odniósł tylko korzyści. Wszakże od roku 1843 trzymać się on począł ściśle tych zasad, które weszły nawet w skład jego instrukcyi pod dniem 9 (21) Lipca 1840 roku przez Radę Administracyjną zatwierdzonéj; ale zachodziły tak liczne żądania obszerniejszych kredytów, iż od r. 1845 spowodowanym się widział otwierać je dla niektórych właścicieli w stosunku sześcioletniéj ofiary w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj, a czteroletniéj w innych guberniach Królestwa, pod warunkiem atoli hypotecznego zabezpieczenia téj części kredytu, która przewyższała w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj trzyletni, w innych dwuletni podatek ofiary.

Mało jednakże właścicieli mogło korzystać z tego rozciąglejszego wykonania przepisanych zasad, gdyż hypoteczne ubezpieczenie stawiało trudności przy powszechném prawie obciążeniu hypotek długami, różnemi zobowiązaniami i zastrzeżeniami. Tymczasem nie ustawały i dotąd nie ustają ze strony właścicieli ziemskich żądania wyższych kredytów na machiny, nad zakres Bankowi dozwolony.

Z tego powodu Bank Polski przedstawił Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu wniosek o wyjednanie wyższego zezwolenia, na udzielanie kredytów na kupno machin w wysokości dwa razy większéj od téj, jaka według pierwotnych zasad oznaczoną była, mianowicie:

a) dla właścicieli w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj do wysokości sześcioletniéj ofiary dawnéj;

b) dla właścicieli w innych trzech guberniach do wysokości czteroletniéj ofiary, proponując zarazem dla uniknienia trudności hypotecznych, zastąpić ubezpieczenie hypoteczne warunkiem, aby ci, którzy żądać będą większych kredytów nad 3 i 2-letnią ofiarę, ubezpieczali inwentarze i ruchomości gospodarskie w Dyrekcyi Ubezpieczeń, co razem przyczyni się do

сверхъ того, будетъ содѣйствовать развитію этого учрежденія, которымъ многіе не пользуются или по ложному разсчету, или просто по нерадѣнію.

Прочія условія при открытіи этихъ кредитовъ остались бы тѣ же самыя, какія нынѣ соблюдаются и которыя были поименованы уже выше.

Вмѣстѣ съ этимъ предположеніемъ Польскій Банкъ соединилъ еще другое, имѣющее также цѣлію споспѣшествованіе земледѣльческой промышленности.

Съ нѣкотораго времени начали употреблять въ сельскомъ хозяйствѣ молотый гипсъ или гипсовый песокъ для удобренія луговъ и полей, назначенныхъ для лиственныхъ и травяныхъ растеній.

Польскій Банкъ, имѣя въ виду мнѣніе Мануфактурнаго Совѣта и самой Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ о пользѣ этого средства, предположилъ облегчить покупку гипсоваго песку изъ устроенныхъ, или имѣющихъ устроиться впредь, магазиновъ, открытіемъ съ этою цѣлію денежныхъ кредитовъ.

Придуманныя имъ по сему предмету, совокупно съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ, основанія суть слѣдующія:

1) размѣръ кредита на покупку молотаго гипса не долженъ превышать одногодичной прежней подати офяры;

2) возвратъ долженъ послѣдовать въ теченіе одного года въ два срока 1 Декабря и 1 Марта, съ производствомъ взысканія административнымъ порядкомъ, какъ это соблюдается относительно казенныхъ податей;

3) акуратные плательщики въ одномъ году могутъ пріобрѣсть право на кредитъ въ слѣдующемъ году, если удостовѣрятъ свидѣтельствомъ, что акуратно платили казенныя подати и срочные платежи Земскому Кредитному Обществу;

4) еслибы кто одновременно взялъ ссуду на покупку гипсу и машинъ, то размѣръ обѣихъ этихъ ссудъ не долженъ превышать той суммы, какая опредѣлена для кредитовъ на покупку однѣхъ только машинъ.

Что же касается упомянутыхъ выше магазиновъ гипсо-

rozwinięcia téj instytucyi, z któréj wielu przez fałszywą rachubę lub proste zaniedbanie nie korzystają.

Inne warunki przy udzielaniu tych kredytów pozostałyby też same, jakie się obecnie zachowują, a wyżéj już wymienione zostały. Z tym wnioskiem połączył Bank Polski inny, mający również na celu przyjście w pomoc przemysłowi rolniczemu.

Od niejakiego czasu poczęto używać w gospodarstwie wiejskiém gipsu mielonego czyli mączki gipsowéj, do użyzniania łąk, tudzież pól, przeznaczonych pod rośliny liściaste i trawiaste.

Bank Polski, opierając się na zdaniu Rady Przemysłowéj i saméj Kommissyi Spraw Wewnętrznych co do użyteczności tego środka, zamierzył ułatwić nabywanie mączki gipsowéj ze składów, w tymże celu urządzonych lub urządzić się mających, przez otwieranie na ten cel kredytów pieniężnych. Zasady w tym względzie przezeń, wspólnie z Kommissyą Spraw Wewnętrznych, obmyślone są następujące:

1) wysokość kredytu na gips mielony nie powinna przechodzić jednoroczněj ofiary dawnéj;

2) zwrot następować ma w ciągu jednego roku, w dwóch ratach 1 Grudnia i 1 Marca, pod exekucyą administracyjną, jak co do podatków Skarbowych;

3) uiszczający się w jednym roku, nabywać mogą prawa do kredytu w roku następnym, jeśli przytém udowodnią świadectwem akuratność w opłacie podatków Skarbowych i rat Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego;

4) jeśliby kto zaciągnął jednocześnie pożyczkę na gips i na machiny, wysokość obu tych pożyczek nie powinna przenosić oznaczenia, zakreślonego wyżéj co do samych kredytów na machiny.

Co się tyczy składów mączki gipsowéj, o których się

ваго песку, то магазины эти, по желанію одного изъ владѣльцевъ фабрикъ молотаго гипса Штейнкеллера, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ предположила учредить при соляныхъ магазинахъ (за исключеніемъ Варшавы и находящихся въ Августовской губерніи магазиновъ), съ которыми землевладѣльцы состоятъ въ безпрерывныхъ сношеніяхъ, и Коммисія Финансовъ изъявила уже согласіе на складъ гипсоваго песку въ десяти соляныхъ магазинахъ, расположенныхъ при судоходныхъ рѣкахъ, въ которыхъ, какъ болѣе обширныхъ, нашлось мѣсто для складки онаго.

Признавая, что вышеизложенное представленіе Польскаго Банка можетъ оказать нѣкоторую помощь земледѣльческой промышленности, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства испрашивалъ разрѣшенія Совѣта Управленія 23 Февраля (7 Марта) с. г., за № 108,364, предоставить Банку:

1) открывать по собственному его усмотрѣнію денежные кредиты на покупку земледѣльческихъ машинъ въ Варшавской и Плоцкой губерніяхъ, въ размѣрѣ 6-годичной, а въ другихъ—въ размѣрѣ 4-годичной подати офяры, съ условіемъ, дабы тѣ, которые будутъ требовать кредита выше размѣра, соотвѣтствующаго 3 или 2-годичной подати офяры въ подлежащей губерніи, страховали свой рабочій скотъ и свои движимости въ Страховомъ Управленіи, и дабы вообще, относительно всѣхъ, выдача кредита производилась въ собственныя руки продавцевъ машинъ и не прежде, пока будетъ представлено доказательство, что машины уже поставлены на мѣстѣ, съ соблюденіемъ при этомъ требуемыхъ Банкомъ вышеупомянутыхъ формальностей;

2) открывать также денежные кредиты на покупку молотаго гипса на основаніи свидѣтельствъ, какія требуются для полученія кредита на машины, въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ одногодичной прежней подати офяры, съ обязательствомъ возврата въ двухъ полугодичныхъ срокахъ 1 Декабря и 1 Марта за уплатою 6 процентовъ, подъ опасеніемъ взысканія, административнымъ порядкомъ, какъ это соблюдается относительно казенныхъ податей.

wspomniało wyżéj, składy te na żądanie jednego z właścicieli fabryk gipsu mielonego, Steinkellera, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych zamierzyła urządzić przy magazynach solnych (z wyłączeniem Warszawy i Magazynów w gubernii Augustowskiéj położonych), z któremi właściciele ziemscy w ciągłych są stosunkach, i Kommissya Skarbu zgodziła się już na skład mączki w dziesięciu magazynach solnych, nad rzekami spławnemi położonych, w których jako obszerniejszych znalazło się miejsce do złożenia onéj.

Wnioski powyższe Banku Polskiego, uważając za mogące przynieść niejaką pomoc przemysłowi rolniczemu, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przedstawił Radzie Administracyjnéj pod dniem 23 Lutego (7 Marca) r. b. N° 108,364 z prośbą, aby upoważniła tenże Bank:

1) do otwierania według własnego jego uznania kredytów pieniężnych na kupno machin rolniczych w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj, do wysokości 6-cio letniego, a w innych do wysokości 4-ro letniego podatku ofiary, z warunkiem, aby ci, którzy żądać będą wyższego kredytu nad odpowiadający w respective gubernii 3 i 2-letniemu podatkowi ofiary, zabezpieczali swe inwentarze i ruchomości w Dyrekcyi Ubezpieczeń, a co do wszystkich, iżby wypłata kredytu następowała tylko do rąk sprzedających machiny, i nie prędzéj, aż złożony będzie dowód, iż machiny są już na miejscu ustawione, przy zachowaniu oraz dotychczasowych przez Bank wymaganych formalności, o jakich się wyżéj w miejscu właściwém wspomniało;

2) do otwierania również kredytów pieniężnych na nabycie mączki gipsowéj na zasadzie świadectw, jakie do uzyskania kredytu na machiny są wymagane, w wysokości odpowiadającéj jednorocznemu podatkowi ofiary dawnéj, pod obowiązkiem zwrotu w dwóch półrocznych ratach, 1 Grudnia i 1 Marca, za opłatą 6% prowizyi, pod rygorem exekucyi administracyjnéj, jak co do podatków Skarbowych.

Совѣтъ положилъ представленіе Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства утвердить.

Варшава, 24 Февраля (8 Марта) 1850 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Ѳ. Леврентъ.*

№ 10,526.

№ 91.

Объ открытіи кредитовъ на покупку гипсоваго песку.

(24 Февраля (8 Марта) 1850 года.)

(Смотри помѣщенную выше подъ № 90 выписку изъ журнала Совѣта Управленія отъ 24 Февраля (8 Марта) 1850 года.)

№ 92.

Объ открытіи кредитовъ на усовершенствованные винокуренные аппараты.

(31 Іюля (12 Августа) 1850 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Доставляя мнѣ свѣдѣніе по поданному Лудовикомъ Боке прошенію объ открытіи въ Банкѣ землевладѣльцамъ кредитовъ на покупку новыхъ изобрѣтенныхъ имъ винокуренныхъ аппаратовъ, Польскій Банкъ, въ представленіи отъ 8 (20) Іюля с. г., за № 15,348, изложилъ: что первоначально винокуренные аппараты были исключены изъ числа машинъ,

Rada przychyliła się do przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu.

w Warszawie, d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 10,526.

N° 91.

O udzielaniu kredytów na mączkę gipsową.

(d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r.)

(Patrz wyżéj pod N⁰ 90 wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj z d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 roku.)

N° 92.

O otwieraniu kredytów na ulepszone apparaty gorzelniane.

(d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1850 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Objaśniając Bank Polski prośbę Ludwika Bocquet, w przedmiocie otwierania właścicielom ziemskim kredytów w Banku na kupno nowych apparatów gorzelnianych jego wynalazku, do mnie zaniesioną, w przedstawieniu z d. 8 (20) Lipca b. r. N⁰ 15,348 wyraził: że pierwiastkowo apparata gorzelniane wyłączone były z rzędu machin, na które udzielać

на которыя Банкъ имѣетъ право открывать кредиты, вѣроятно по той причинѣ, что они не были выдѣлываемы изъ желѣзнаго матеріала, сбытъ котораго на казенныхъ заводахъ былъ поводомъ къ испрошенію разрѣшенія Совѣта Управленія на открытіе этихъ кредитовъ; нынѣ же Банкъ, въ виду соображеній Высочайшаго указа отъ 4 (16) Мая 1848 года, имѣющаго цѣлью уменьшеніе пьянства, призналъ несоотвѣтственнымъ открывать кредиты на аппараты, выдѣлывающіе хлѣбное вино, дабы не содѣйствовать преуспѣянію этого рода промышленности.

Принимая во вниманіе, съ одной стороны: что Высочайше утвержденный 4 (16) Мая 1848 года новый уставъ о выдѣлкѣ и продажѣ хлѣбнаго вина въ Царствѣ, ограничивая и затрудняя, какъ выдѣлку, такъ и продажу онаго, устраняетъ опасеніе чрезмѣрнаго развитія винокуренной промышленности; съ другой же стороны, что винокуренные заводы имѣютъ близкую связь съ земледѣліемъ, ибо облегчаютъ содержаніе большаго количества рабочаго скота, который, доставляя навозъ и другія пользы, составляетъ одно изъ главныхъ условій выгоднаго производства земледѣльческаго хозяйства, увѣдомляю: что винокуренные аппараты могутъ быть отнесены къ разряду машинъ, на покупку которыхъ разрѣшено Банку постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 24 Февраля (8 Марта) с. г., за № 10,526, открывать землевладѣльцамъ денежные кредиты. Но дабы не упускать изъ виду и тѣхъ обстоятельствъ, которыя Банкъ представилъ, слѣдуетъ ограничиться открытіемъ кредитовъ лишь только на покупку усовершенствованныхъ аппаратовъ, давая преимущество выдѣлываемымъ на Казенныхъ или Банковыхъ фабрикахъ, если они окажутся одинаково полезными къ употребленію.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1850 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

№ 60,678.

miał Bank kredyta, zapewne z tego powodu, iż nie były robione z materyału żelaznego, którego odbyt z fabryk Rządowych był pobudką do wyjednania decyzyi Rady Administracyjnéj, do tych kredytów upoważniającéj; obecnie zaś Bank, zapatrując się na motywa Najwyższego Ukazu z d. 4 (16) Maja 1848 r., mającego na celu ukrócenie pijaństwa, nie uznawał za stosowne udzielać kredyta na apparaty, wódkę produkujące, a tém samém rozwijać tę gałęź przemysłu.

Mając na uwadze z jednéj strony: że zatwierdzona Najwyżéj w dniu 4 (16) Maja 1848 r. nowa Ustawa o wyrobie i przedaży wódki w Królestwie, ograniczając i utrudniając tak wyrób jako i sprzedaż onéj, nie dozwala dopuszczać obawy co do nadmiernego rozwinięcia się przemysłu gorzelnianego; z drugiéj zaś, że gorzelnie mają blizki związek z rolnictwem, gdyż ułatwiają utrzymanie większéj ilości inwentarzy, które przez nawóz i inne użytki są jednym z głównych warunków do korzystnego prowadzenia gospodarstwa rolniczego, oświadczam: że apparaty gorzelniane można policzyć do rzędu machin, na kupno których Bank decyzyą Rady Administracyjnéj z d. 24 Lutego (8 Marca) r. b. N° 10,526 upoważniony jest otwierać właścicielom ziemskim kredytá pieniężne. Aby wszakże nie spuszczać z uwagi i tych okoliczności, które Bank mi przedstawił, wypada ograniczać się na udzielaniu kredytów, tylko na apparaty ulepszonych sposobów, dając pierwszeństwo wyrabianym w fabrykach Rządowych lub Banku Polskiego, gdy te równéj użyteczności być się okażą.

w Warszawie, dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1850 r.

Radca Tajny, Senator (podpisano) *Morawski.*

N° 60,678.

№ 93.

Объ открытіи кредитовъ на покупку желѣза, по особому каждый разъ разрѣшенію Совѣта Управленія.

(18 (30) Мая 1856 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Для споспѣшествованія земледѣльческой промышленности и для усиленія сбыта желѣзныхъ издѣлій изъ казенныхъ горныхъ заводовъ, Совѣтъ Управленія разрѣшилъ Польскому Банку отъ 29 Іюля (10 Августа) 1833 г., за № 20,582, открывать помѣщикамъ кредиты на покупку земледѣльческихъ машинъ, въ количествѣ, соотвѣтствующемъ по губерніямъ Варшавской и Плоцкой трехлѣтней подати офяры, а по другимъ губерніямъ—двухлѣтней такой же подати, съ тѣмъ, чтобы помѣщики платили съ этихъ ссудъ 6% и вносили единовременно за коммисію ⅓%. Послѣдующимъ же постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 24 Февраля (8 Марта) 1850 года, за № 10,526, разрѣшено удвоить размѣръ этихъ кредитовъ, а именно: давать помѣщикамъ Варшавской и Плоцкой губерній столько, сколько составляетъ 6 разъ взятая подать офяра съ ихъ имѣній, а помѣщикамъ другихъ губерній 4 раза столько, сколько приходится съ нихъ этой подати, съ тѣмъ, что получающіе подобные кредиты должны застраховать свой скотъ и разную хозяйственную движимость. Этимъ же вторичнымъ постановленіемъ разрѣшилъ Совѣтъ Управленія удавать изъ Банка ссуды на покупку молотаго гипса для удобренія онымъ земли. Таковыя ссуды могутъ соотвѣтствовать количеству годовой подати офяры съ платежемъ по нимъ 6%.

Эти послѣднія ссуды, согласно опредѣленію Совѣта Управленія, возвращаются въ теченіе года, а отпускаемыя на покупку земледѣльческихъ машинъ—въ 12 полугодовыхъ сроковъ. Если одинъ и тотъ же помѣщикъ беретъ ссуду и на покупку земледѣльческихъ машинъ и на покупку молотаго гипса, то оная, вмѣстѣ взятая, не можетъ превышать ссуды, даваемой на однѣ только машины.

№ 93.

O udzielaniu kredytów na żelazo, za osobną za każdym razem decyzyą Rady Administracyjnéj.

(d. 18 (30) Maja 1856 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Rada Administracyjna, chcąc przyjść w pomoc przemysłowi rolniczemu, a razem upożytecznić wyroby żelaza z fabryk rządowych, decyzyą z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1833 r. N⁰ 20,582 upoważniła Bank Polski do otwierania właścicielom ziemskim kredytów pieniężnych na kupno machin rolniczych, odpowiednich wysokością swoją w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj trzyletniemu podatkowi ofiary, w innych guberniach odpowiednich dwuletniemu podatkowi temuż, pod warunkiem płacenia procentu 6 % i jednorazowéj opłaty $^1/_3$ % za kommiss. Późniejszą decyzyą z d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r. N⁰ 10,526, dozwoliła Rada podwyższenia tych kredytów o drugie tyle, czyli w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj do wysokości sześcio-letniéj, a w innych guberniach do wysokości cztero-letniéj ofiary, z warunkiem wszakże, iż właściciele dóbr ziemskich, biorący tak podwyższony kredyt, powinni swe inwentarze i ruchomości gospodarkie ubezpieczyć. Tąż samą powtórną decyzyą zezwoliła Rada na dawanie zaliczeń z Banku na mączkę gipsową, do użyznienia gruntów służącą, odpowiadających jednoroczném wysokości podatku ofiary, a zwrotnych z procentem 6 %. Te ostatnie zaliczenia kazała Rada zwracać w ciągu roku jednego, tamte, to jest na machiny rolnicze udzielane, zwracają się w 12-stu półrocznych ratach; jeśli zaś brane jest zaliczenie przez tego samego właściciela dóbr ziemskich, razem na machiny rolnicze i na mączkę gipsową, w tym razie zaliczenie to nie może w połączeniu przenosić wysokości kredytu na same machiny rolnicze, a powyżéj wyjaśnionego.

Кромѣ того, Совѣтъ Управленія, для облегченія сбыта желѣзныхъ издѣлій, выдѣлываемыхъ на Солецкой фабрикѣ машинъ, разрѣшилъ Банку, отъ 3 (15) Февраля 1848 года, за № 19,788, принимать на этой фабрикѣ заказы, съ разсрочкою возврата слѣдующихъ за оные денегъ на 12 лѣтъ, съ тѣмъ, чтобы деньги сіи обезпечены были ипотечнымъ порядкомъ.

Нынѣ представляется еще новая потребность для открытія кредитовъ помѣщикамъ въ Польскомъ Банкѣ.

Банкъ сей представилъ Главному Директору Финансовъ, что владѣлецъ имѣнія Радзѣевицъ, въ Варшавскомъ уѣздѣ, Адамъ Красинскій, для облегченія перевозки земледѣльческихъ своихъ произведеній, а въ особенности лѣса, сбытъ коего составляетъ одинъ изъ важнѣйшихъ доходовъ его имѣнія, строитъ на свой счетъ вѣтвь желѣзной дороги, длиною въ 8 верстъ отъ своихъ лѣсовъ до станціи Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги Руды-Гузовской, а окончивъ уже земляныя работы и приготовивъ для дороги лѣсной матеріалъ, вошелъ въ Банкъ съ просьбою объ отпускѣ ему заимообразно необходимаго на рельсы желѣза, тѣмъ порядкомъ, какой принятъ Банкомъ при выдачѣ ссудъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, или же ипотечный залогъ на Радзѣевицкомъ имѣніи.

Банкъ, вникая въ пользу этого предпріятія и усматривая въономъ новое средство къ сбыту желѣза, потому что подобнаго рода требованія могутъ повториться, полагаетъ возможнымъ открывать кредиты на покупку желѣза, какъ на Банковыхъ, такъ и на Казенныхъ заводахъ, которое будетъ требуемо для устройства въ Царствѣ желѣзныхъ дорогъ. Но какъ, вѣроятно, на это потребуются болѣе значительные кредиты, чѣмъ открываемые Банкомъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, то Банкъ полагаетъ, что въ такихъ случаяхъ достаточно ему требовать только ипотечнаго обезпеченія, какое признано имъ будетъ удовлетворительнымъ, съ разсрочкою уплаты данной ссуды на 12 лѣтъ, по примѣру ссудъ, даваемыхъ на покупку издѣлій Солецкой фабрики.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, 16 (28) Мая с. г., за № 27,825, представляя все это на усмотрѣніе Совѣта Управленія, присовокупляетъ свое мнѣніе, что какъ

Prócz tego Rada Administracyjna, mając na celu ułatwienie odbytu wyrobów żelaznych z fabryki machin na Solcu w Warszawie, decyzyą z dnia 3 (15) Lutego 1848 roku N° 19,788 upoważniła Bank Polski do przyjmowania w téjże fabryce obstalunków z rozkładem zwrotu za nie należytości najdłużéj do lat 12-tu, pod zabezpieczeniem hypotecznem.

Obecnie zjawia się jedna więcéj potrzeba przyjścia w pomoc właścicielom dóbr ziemskich kredytem Banku Polskiego.

Bank ten przedmiot przedstawił Dyrektorowi Głównemu Skarbu, mianowicie: iż Adam Krasiński, właściciel dóbr Radziejowic, w powiecie Warszawskim położonych, dla ułatwienia transportu produktów swych rolniczych, w szczególności zaś drzewa, którego znakomity odbyt stanowi jeden z główniejszych dochodów z tych dóbr, buduje własnym kosztem odnogę kolei żelaznéj długości werst 8 od swych lasów do stacyi drogi żelaznéj Warszawsko-Wiedeńskiéj Ruda Guzowska, a mając już ukończone roboty ziemne i przygotowany materyał drzewny, zgłosił się do Banku z żądaniem wydania mu potrzebnego na szyny żelaza, sposobem kredytu, jaki Bank, według zasad co do machin rolniczych, udziela, lub też za hypotecznem na dobrach Radziejowice zabezpieczeniem.

Bank, uważając użyteczność tego przedsięwzięcia, widząc przytém otwierający się nowy odbyt na żelazo i przypuszczając, że tego rodzaju żądania mogą się powtarzać, uczynił wniosek o zezwolenie na udzielanie kredytów na żelazo, czy to z fabryk Bankowych, czy też z innych Rządowych pochodzące, a do urządzenia po kraju prywatnych kolei żelaznych potrzebne. A że zachodzić będą zapewne żądania o wyższe kredyta, niż są przepisane dla machin rolniczych, to wniósł zarazem, aby w takich razach mógł przyjmować hypoteczne zabezpieczenie, za dostateczne przez siebie uznane, i z rozkładem zwrotu na lat 12, jak to przy sprzedaży wyrobów fabryki Soleckiéj ma miejsce.

W skutku tego, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu uczynił do Rady Administracyjnéj na dniu 16 (28) Maja r. b. N° 27,825 przedstawienie, w którém oświadczył, że

здѣсь дѣло идетъ объ усиленіи сбыта Банковаго и казеннаго желѣза и объ оказаніи помощи помѣщикамъ въ ихъ предпріятіяхъ, выгодныхъ, какъ для нихъ самихъ, такъ и для народнаго благосостоянія, то можно бы разрѣшить Банку открывать помѣщикамъ кредиты на покупку желѣза, какъ для желѣзныхъ дорогъ, такъ и на другія мѣстныя надобности на слѣдующихъ условіяхъ:

a) что тѣмъ изъ нихъ, которымъ не открытъ еще кредитъ на земледѣльческія машины, открывать таковые на покупку желѣза, по выше прописаннымъ правиламъ, принятымъ въ отношеніи кредитовъ, открываемыхъ на покупку машинъ;

b) тѣмъ, которые бы просили объ открытіи имъ на покупку желѣза кредита высшаго противъ кредитовъ, опредѣленныхъ на покупку машинъ, открывать кредиты подъ ипотечный залогъ, признаваемый Банкомъ достаточнымъ, съ платежемъ по 6%, со взысканіемъ ⅓% за коммисію, и съ разсрочкою уплаты на 12 лѣтъ, по примѣру разрѣшенныхъ Совѣтомъ Управленія 3 (15) Февраля 1848 года, за № 19,788, кредитовъ на покупку издѣлій Солецкой фабрики;

c) тѣмъ, коимъ открыты уже кредиты на покупку земледѣльческихъ машинъ, и которые, кромѣ того, потребуютъ кредита на покупку желѣза, можно давать сіи послѣдніе, но съ условіемъ, чтобы они обезпечили оба кредита ипотечнымъ залогомъ; въ такомъ случаѣ возвратъ каждаго изъ сихъ кредитовъ будетъ производимъ въ опредѣленные для нихъ сроки;

d) Банкъ, открывая помѣщику кредитъ на покупку желѣза, будетъ давать ему не деньги, а желѣзо изъ своихъ заводовъ въ натурѣ; если же помѣщикъ будетъ брать желѣзо изъ другихъ казенныхъ заводовъ, то Банкъ цѣнность онаго уплатитъ непосредственно этимъ заводамъ по отпускѣ ими желѣза, отпускъ же сей можетъ послѣдовать не прежде полученія отъ Банка свѣдѣнія, что желѣзо можетъ быть отпущено.

Принимая въ уваженіе, что причины, побудившія Правительство къ открытію для земскихъ владѣльцевъ кредитовъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, не могутъ быть примѣняемы къ желѣзу, требуемому на постройку дорогъ частными владѣльцами, ибо таковыя требованія принадлежатъ къ

mniema, iż skoro idzie o ułatwienie odbytu na żelazo Bankowe i Rządowe, i razem o wsparcie właścicieli dóbr ziemskich w ich przedsięwzięciach, przyjaznych tak dla nich samych, jak i w ogólności dla bogactwa krajowego, to możnaby upoważnić Bank do udzielenia tymże właścicielom kredytu na żelazo, czy to do kolei żelaznych, czy na inne miejscowe potrzeby służyć mające, pod następującemi warunkami:

a) że tym, którzy nie mają kredytu na machiny rolnicze, można udzielić takowy na żelazo, podług zasad dla biorących kredyta na machiny rolnicze przepisanych, a wyżéj wymienionych;

b) że tym, którzyby żądali kredytu większego nad powyższe zakreślenie, można udzielać takowy za zabezpieczeniem hypoteczném, przez Bank za dostateczne uznaném, z procentem 6 % i jednorazową tytułem kommissu opłatą $^1/_3$ %, i z rozkładem zwrotu na lat 12, tak, jak to dozwoloném jest przywiedzioną wyżéj decyzyą Rady Administracyjnéj z dnia 3 (15) Lutego 1848 r. N⁰ 19,788, względem kredytowanéj należności za wyroby żelazne, brane z fabryki machin na Solcu;

c) że tym, którzyby już mieli kredyta na machiny rolnicze, a żądali obok nich kredytu na żelazo, można udzielać ten ostatni, ale pod obowiązkiem zabezpieczenia hypotecznego obu, w takim razie wszakże, zwrot każdego z tych kredytów następować będzie w ratach dla nich przepisanych;

d) że Bank nie będzie udzielał właścicielom dóbr ziemskich kredytów na żelazo do rąk ich w gotowiźnie, ale żelazo z fabryk własnych wyda im w naturze, o ile zaś brać je będą z innych fabryk Rządowych, wypłaci wartość onego bezpośrednio tymże fabrykom, skoro one ze poprzedniém otrzymaniem od Banku wiadomości, iż żelazo wydaném być może, takowe wydadzą.

Rada, zważając, że powody, jakie skłoniły Rząd do udzielania prywatnym właścicielom dóbr ziemskich kredytów na machiny, nie istnieją co do żelaza, zwłaszcza, że budowa dróg żelaznych przez prywatnych właścicieli, na które kredyta na żelazo głównie mogłyby być żądane, należy do przy-

случаямъ рѣдкимъ и исключительнымъ, для которыхъ нѣтъ надобности постановлять общаго правила, Совѣтъ находитъ ненужнымъ давать Банку просимаго разрѣшенія и предоставляетъ самому себѣ окончательное разрѣшеніе требованій сего рода, по представленіямъ Главнаго Директора Финансовъ, въ чемъ оныя состоятъ и чѣмъ обезпечиваются.

Согласно съ симъ, Совѣтъ положилъ: по прошенію Адама Красинскаго разрѣшить Банку открыть просимый кредитъ на покупку рельсовъ, подъ представленный въ обезпеченіе онаго залогъ, на основаніяхъ, Главнымъ Директоромъ Финансовъ изложенныхъ.

Варшава, 18 (30) Мая 1856 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

Nº 11,758.

№ 94.

Объ открытіи кредитовъ арендаторамъ казенныхъ имѣній на покупку земледѣльческихъ машинъ.

(28 Сентября (10 Октября) 1856 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Совѣтъ Управленія, для споспѣшествованія земледѣльческой промышленности и для облегченія сбыта казенныхъ желѣзныхъ издѣлій, постановленіемъ отъ 29 Іюля (10 Августа) 1833 г., за Nº 21,582, разрѣшилъ Польскому Банку открывать землевладѣльцамъ кредиты на покупку земледѣльческихъ машинъ, въ Варшавской и Плоцкой губерніяхъ, въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ 3-лѣтней подати офярѣ, а въ прочихъ губерніяхъ въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ 2-лѣтней таковой подати, съ условіемъ, чтобы они платили съ сего займа 6% и внесли единовременно $^1/_3$ процента за коммисію.

Впослѣдствіи, а именно отъ 24 Февраля (8 Марта) 1850 г., за Nº 10,526, Совѣтъ Управленія дозволилъ удвоить размѣръ э-

padków wyjątkowych i rzadkich, nie wymagających ogólnego rozporządzenia, oświadczyła: że nie znajduje potrzeby udzielania w tym celu żądanego dla Banku upoważnienia, i w skutku tego decydowanie ostateczne żądań tego rodzaju, na przedstawienie Dyrektora Głównego Skarbu, mające obejmować szczegółowe objaśnienia żądania i bezpieczeństwa, przez żądającego kredytu przedstawionego, sobie saméj pozostawia.

Zgodnie z powyższą decyzyą wyrzekła Rada, że w przychyleniu się do prośby p. Adama Krasińskiego, upoważnia Bank do udzielenia mu żądanego kredytu na rejlsy, za hypoteczném ubezpieczeniem, na zasadach, przez Dyrektora Głównego Skarbu przedstawionych.

w Warszawie, dnia 18 (30) Maja 1856 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Tajny Radca (podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 11,758.

№ 94.

O otwieraniu kredytów na machiny rolnicze dzierżawcom dóbr rządowych.

(d. 28 Września (10 Października) 1856 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Rada Administracyjna, chcąc przyjść w pomoc przemysłowi rolniczemu, a zarazem upożytecznić wyroby żelaza z fabryk Rządowych, decyzyą z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1833 roku N⁰ 21,582, upoważniła Bank Polski do otwierania właścicielom ziemskim kredytów pieniężnych, na kupno machin rolniczych, odpowiednich wysokością swoją w guberniach Warszawskiéj i Płockiéj trzyletniemu podatkowi ofiary, a w innych guberniach dwuletniemu podatkowi temuż, pod warunkiem płacenia 6% i jednorazowéj opłaty $^1/_3$% za kommiss. Późniejszą decyzyą z d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r. N⁰ 10,526 dozwoliła podwyższenia tych kredytów o drugie tyle, czyli w gu-

тихъ кредитовъ, съ тѣмъ, чтобы владѣльцы земскихъ имѣній, коимъ предоставленъ будетъ удвоенный кредитъ, обезпечили свой скотъ и хозяйственную движимость въ Страховомъ Управленіи. Кредиты эти открываются не подъ ипотечные залоги и должны быть пополнены непремѣнно въ 12 полугодичныхъ сроковъ.

Арендные содержатели казенныхъ имѣній до сихъ поръ пользуются этими кредитами, если не имѣютъ собственной земли, ибо, на основаніи вышеупомянутыхъ постановленій Совѣта Управленія, кредиты сіи производятся только самимъ владѣльцамъ частныхъ имѣній, арендаторамъ же сказанныхъ имѣній Банкъ открываетъ кредитъ только за круговымъ поручительствомъ владѣльца.

Увеличивающееся съ каждымъ годомъ число чиншевыхъ крестьянъ въ казенныхъ имѣніяхъ умножаетъ число арендъ, въ которыхъ, по упраздненію барщины, нѣтъ достаточнаго количества рабочихъ рукъ, и найти ихъ не легко.

По сему уваженію, Радомскій Гражданскій Губернаторъ неоднократно относился въ Польскій Банкъ о томъ, нельзя ли оказать поддержки арендаторамъ казенныхъ имѣній, открытіемъ имъ означенныхъ выше кредитовъ.

Вслѣдствіе сего, Банкъ вошелъ къ Главному Директору Финансовъ съ представленіемъ, что можно бы арендаторамъ казенныхъ имѣній открыть означенный кредитъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, на слѣдующихъ условіяхъ:

1) содержатель казеннаго имѣнія, желающій получить помянутый кредитъ, долженъ представить Банку свидѣтельство мѣстнаго Губернскаго Правленія о томъ: на какую сумму можетъ быть открытъ ему этотъ кредитъ. При выдачѣ такого свидѣтельства, Губернское Правленіе обязано имѣть въ виду состояніе и исправность арендатора, а также обширность содержимаго имъ въ арендѣ имѣнія и количество и родъ необходимыхъ ему машинъ;

2) количество процентовъ съ открытаго кредита и раскладка возврата онаго постановляются тѣ самыя, какія опредѣлены для подобныхъ кредитовъ, открываемыхъ владѣльцамъ частныхъ имѣній. Возвратъ однакоже срочныхъ пла-

berniach Warszawskiéj i Płockiéj do wysokości sześcio-letniéj ofiary, a w innych do wysokości cztero-letniéj ofiary z warunkiem wszakże, iż właściciele dóbr ziemskich, biorący tak podwyższony kredyt, powinni swe inwentarze i ruchomości gospodarskie ubezpieczyć. Kredyta te nie są hypoteczne, a zwracają się Bankowi najdłużéj w 12-u półrocznych ratach.

Z dobrodziejstwa, jakiém są też kredyta dla właścicieli ziemskich prywatnych, nie korzystają dzierżawcy dóbr rządowych, jeśli obok tego nie są właścicielami ziemi, bo stosownie do powyższych decyzyj, kredyta udzielane są jedynie właścicielom ziemskim prywatnym, a dzierżawcom ich udziela je Bank tylko wtenczas, kiedy właściciele, o jakich mowa, poręczają za nie solidarnie, wraz z temiż dzierżawcami.

Oczynszowanie włościan w dobrach rządowych, z każdym rokiem daléj postępujące, pomnaża coraz więcéj liczbę takich dzierżaw, w których po ubyciu pańszczyzny, niema dostatecznéj liczby rąk do pracy rolniczéj, a znaleźć ich nie łatwo.

Z uwagi na ten stan rzeczy, Gubernator Cywilny Radomski odnosił się dwukrotnie do Banku Polskiego: czy nie mógłby także przyjść w pomoc i dzierżawcom dóbr rządowych, podobnemi jak wyżéj kredytami?

Na skutek więc tego odniesienia się, Bank uczynił do Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu przedstawienie z wnioskiem, iż możnaby udzielać dzierżawcom dóbr rządowych kredyta pieniężne na machiny rolnicze, pod następującemi warunkami:

1) że dzierżawca dóbr od Rządu trzymanych, chcący pozyskać kredyt z Banku Polskiego na machiny rolnicze, powinien otrzymać i złożyć Bankowi świadectwo od właściwego Rządu Gubernialnego, wskazujące, do jakiéj wysokości kredyt jemu udzielony być może, które to świadectwo wydałby Rząd Gubernialny z uwagą na zamożność i rządność dzierżawcy, jakoteż na obszerność dóbr dzierżawionych, wreszcie na potrzebę ilości i rodzaju machin;

2) że stopa procentu od udzielonego kredytu i rozkład zwrotu onego na raty będą też same, jakie przepisane są dla podobnychże kredytów, udzielanych z Banku właścicielom pry-

тежей долженъ быть разложенъ только по день истеченія срока арендному контракту;

3) арендаторъ обязанъ обезпечить въ Страховомъ Управленіи весь свой скотъ и хлѣбные запасы;

4) въ случаѣ невзноса срочныхъ платежей и процентовъ, подвергается онъ административному взысканію;

5) кредитъ обезпечивается и арендными залогомъ, но въ такой мѣрѣ, въ какой залогъ этотъ будетъ свободенъ отъ обязательствъ и претензій, проистекающихъ изъ арендна-го содержанія;

6) машины, на которыя открытъ будетъ кредитъ, отданы будутъ въ залогъ Банку и будутъ считаться его собственностію, до окончательнаго возврата кредитованной суммы съ процентами.

Банкъ, основываясь на указаніяхъ опыта, полученныхъ при открытіи подобныхъ кредитовъ владѣльцамъ частныхъ имѣній, полагаетъ, что открываемые на вышепрописанныхъ условіяхъ кредиты арендаторамъ казенныхъ имѣній не подвергнутъ его убыткамъ. Кредитовъ на покупку машинъ открыто помѣщикамъ по 1856 годъ на 2,820,451 руб. 11 коп., а не выручено изъ этой суммы и выручено быть не можетъ только 15,123 руб., т. е. $^3/_5$%. Убытокъ этотъ, въ сравненіи съ получаемыми 6 процентами и съ пользою, доставляемою земледѣльческому промыслу сими кредитами, весьма незначителенъ.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, въ рапортѣ отъ 2 (14) Августа с. г., за № 18,900, представляя Совѣту таковое заключеніе Банка, хотя и соглашается съ онымъ, но полагаетъ, что при этомъ слѣдовало бы предоставить Банку право отказывать въ кредитахъ и такимъ даже арендаторамъ, которые бы исполнили всѣ вышеизложенныя условія, потому что Банкъ при производствѣ выдачъ долженъ примѣняться къ состоянію своихъ суммъ, а также можетъ имѣть свои свѣдѣнія объ исправности и зажиточности арендатора, и къ таковымъ примѣнять свои кредиты.

Совѣтъ положилъ: разрѣшить Банку открывать кредиты арендаторамъ казенныхъ имѣній на покупку земледѣльческихъ машинъ, на предложенныхъ Банкомъ условіяхъ, а рав-

watnych dóbr ziemskich; rozkład wszakże rat nie będzie mógł przechodzić za termin trwania dzierżawy;

3) że dzierżawca obowiązany będzie ubezpieczać od ognia inwentarz swój żywy i zapasy zbożowe;

4) że w opłacie rat i procentu podda się exekucyi administracyjnéj;

5) że bezpieczeństwo kredytu rozciągać się będzie i do kaucyi dzierżawnéj, o tyle, o ile takowa wolną się okaże od obowiązków i pretensyj, z dzierżawy pochodzących;

6) że machiny, na które kredyt udzielonym zostanie, aż do czasu zupełnego zwrotu kredytu i zaspokojenia procentu, oddane będą w zastaw Bankowi i uważane jako własność jego.

Bank sądzi, iż takiemi warunkami otoczone kredyta dla dzierżawców dóbr od Rządu trzymanych, nie narażą go na niebezpieczeństwo straty; a zdanie to opiera on na zebraném już doświadczeniu, przy udzielanych przezeń podobnych kredytach dla właściciela dóbr ziemskich prywatnych, na które wypłacił po koniec roku 1855 ogólną summę rsr. 2,820,451 k. 11, a to, co z niéj odzyskać nie mógł, odpowiada zaledwie $^3/_5$%, czyli rs. 15,123, co w porównaniu z 6%, jaki od tych kredytów pobiera, tudzież w porównaniu z pożytkiem, jaki też kredyta niosą gospodarstwu rolnemu w kraju, jest małego, na uwagę nie zasługującego znaczenia.

Powyższy wniosek Banku Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przedstawił na dniu 2 (14) Sierpnia r. b. № 18,900 Radzie Administracyjnéj pod decyzyę i dodał, że ze swojéj strony nie ma nic do nadmienienia przeciw niemu; mniema tylko, iż jeśli Rada przychyli się do niego, to wypada zostawić Bankowi wolność odmówienia kredytu, chociażby dzierżawca nafiarował wszystkie powyżéj wymienione warunki, gdyż naprzód Bank stosować musi swe wypłaty na każdy raz do stanu swych gotowych zapasów, a powtóre on także może mieć własne wiadomości o rządności i zamożności dzierżawcy i do nich tak w udzielaniu kredytów jak i w miarkowaniu ich wysokości, regulować się będzie.

Rada oświadczyła, że na udzielanie dzierżawcom dóbr rządowych kredytów pieniężnych na machiny rolnicze, pod warunkami przez Bank zaproponowanemi, zezwala i, zgodnie z

но, согласно съ заключеніемъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства, предоставить Банку право и отказывать въ кредитахъ арендаторамъ, по уваженіямъ, въ представленіи Главнаго Дирекора изложеннымъ.

Варшава, 28 Сентября (10 Октября) 1856 года.

Вѣрно съ журналомъ:
За Статсъ-Секретаря, его Помощникъ,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *А. Петровъ.*

№ 15,187.

№ 95.

Объ открытіи кредита на покупку гуано.

(6 (18) Іюня 1857 года.)

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Въ представленіи отъ 18 (30) Мая с. г., за № 27,005, Ваше Превосходительство, по соглашенію съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, вошли съ предположеніемъ о разрѣшеніи Польскому Банку, какъ непосредственно выписывать изъ за границы навозъ для удобренія земли, называемый гуано, и давать оный въ долгъ землевладѣльцамъ, такъ равно и открывать имъ кредитъ для покупки гуано у торговаго дома С. А. Френкеля, или у другихъ торговыхъ домовъ, на основаніяхъ, указанныхъ постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 24 Февраля (8 Марта) 1850 г., за № 10,526, относительно земледѣльческихъ машинъ.

Его Сіятельство Князь Намѣстникъ Царства, по разсмотрѣніи сего представленія, нашелъ несоотвѣтственнымъ, дабы Банкъ занимался непосредственною выпискою этого рода навоза и выдачею онаго въ долгъ землевладѣльцамъ, и поэтому

wnioskem Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, mieć chce, ażeby z uwagi na przywiedzione wyżéj powody zostawioną była Bankowi wolność odmówienia kredytu, chociażby dzierżawca wszystkie te warunki ofiarował.

Warszawa, d. 28 Września (10 Października) 1856 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, w zastępstwie Podsekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) *A. Petrow.*

N⁰ 15,187.

№ 95.

O udzielaniu kredytu dla nabycia guano.

(d. 6 (18) Czerwca 1857 r.)

Do Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

W przedstawieniu z d. 18 (30) Maja r. b. N⁰ 27,005 JW. Pan uczyniłeś, za wspólném porozumieniem się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wniosek o upoważnienie Banku Polskiego tak co do sprowadzania bezpośrednio z zagranicy nawozu do użyzniania ziemi, guano zwanego, i dawania go na kredyt właścicielom ziemskim, jakoteż i do otwierania im kredytu dla nabycia takowego w domu handlowym S. A. Fraenkel, lub w innych domach handlowych, na zasadach, wskazanych decyzyą Rady Administracyjnéj z d. 24 Lutego (8 Marca) 1850 r. N⁰ 10,526 co do machin rolniczych.

JO. Książę Namiestnik Królestwa, po rozpoznaniu tego przedstawienia, nie znalazłszy właściwém, aby Bank zajmował się sprowadzaniem bezpośrednio tego rodzaju nawozu i dawania na kredyt właścicielom ziemskim, do wniosku tego

на предположеніе это не изволилъ изъявить согласія; но, желая облегчить сказаннымъ владѣльцамъ пріобрѣтеніе гуано, дозволилъ открывать имъ кредитъ для покупки онаго у торговаго дома С. А. Френкеля, которымъ уже оно выписано изъ за границы, или другихъ торговыхъ домовъ, на предположенныхъ Вашимъ Превосходительствомъ условіяхъ, а именно:

a) что ссуда на покупку гуано можетъ быть даваема на столько, на сколько проситель не исчерпалъ оной на покупку машинъ или рабочаго скота;

b) что ссуда должна быть возвращена въ теченіе полутора года по взятіи гуано, въ два равные полугодичные срока;

c) что каждый желающій получить ссуду долженъ представить надлежащую подписку, что полученное гуано будетъ имъ употреблено на удобреніе собственной земли, подъ опасеніемъ лишиться на будущее время права на полученіе этого рода кредита и принятіемъ на себя обязанности возвратить оный полностію въ одинъ разъ, если будетъ уличенъ въ томъ, что онъ не употребилъ гуано такимъ способомъ.

Независимо отъ сего, Его Сіятельство Князь Намѣстникъ приказалъ вмѣнить въ обязанность, дабы ссуда на покупку гуано выдавалась землевладѣльцамъ не прежде, пока они не представятъ Банку достаточнаго доказательства, что они уже пріобрѣли покупкою гуано упомянутаго или другаго торговаго дома и имѣютъ уже у себя то количество онаго, на какое желаютъ получить ссуду.

О таковомъ приказаніи Его Сіятельства имѣю честь увѣдомить Ваше Превосходительство, присовокупляя, что объ ономъ вмѣстѣ съ симъ, поставлена въ извѣстность и Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 6 (18) Іюня 1857 года.

И. д. Статсъ-Секретаря,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Карницкій*.

№ 20,268.

przychylić się nie raczył; lecz chcąc ułatwić tymże właścicielom możność nabywania onego, zezwolił na otwieranie im kredytu dla nabycia takowego w domu handlowym S. A. Fraenkel, przez który już sprowadzony został, lub też u innych domów handlowych pod warunkami przez JW. Pana proponowanemi, a mianowicie:

a) że pożyczka na guano o tyle tylko może być udzieloną, o ile takowéj żądający, w machinach lub inwentarzu żywym nie wyczerpał;

b) że zwrot pożyczki naśtąpić winien najdaléj w półtora roku po wzięciu guano, w dwóch równych półrocznych ratach;

c) że każdy żądający pożyczki, winien będzie zapewnić złożyć się mającą daklaracyą, iż otrzymane guano użyje na użyznienie własnéj ziemi, pod utratą w przyszłości prawa do tego rodzaju kredytu i obowiązkiem zwrócenia udzielonego od razu, skoro przekonany zostanie, iż go tak nie użył.

Obok tego JO. Książę Namiestnik Królestwa zastrzegł, że pożyczka na guano wtenczas dopiero właścicielom ziemskim udzieloną być może, kiedy dostateczny złożą Bankowi dowód, że guano w rzeczonym domu handlowym lub innym już nabyli i taką ilość onego posiadają, na jaką pożyczkę udzieloną mieć pragną.

O decyzyi téj Jego Książęcéj Mości, mam honor JW. Pana zawiadomić, nadmieniając, że jednocześnie Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych o niéj zawiadomioną została.

w Warszawie, d. 6 (18) Czerwca 1857 r.

p. o. Sekretarza Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *Karnicki.*

N⁰ 20,268.

№ 96.

Объ открытіи кредитовъ на покупку паровыхъ машинъ.

(30 Сентября (12 Октября) 1858 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 15 (27) Августа с. г., за № 20,070, объ исходатайствованіи разрѣшенія на открытіе землевладѣльцамъ кредитовъ на покупку паровыхъ машинъ подъ ипотечное обезпеченіе, увѣдомляю: что такъ какъ тамъ, гдѣ бываютъ нужны паровыя машины, устраивается уже промышленный заводъ, и подъ такіе заводы, признанные полезными, Банкъ, по силѣ 132-го параграфа своей инструкціи, въ правѣ давать ссуды, то я полагаю: что въ настоящемъ случаѣ нѣтъ надобности испрашивать особое разрѣшеніе Правительства на открытіе требуемыхъ кредитовъ, тѣмъ болѣе, что вышесказанный параграфъ не опредѣляетъ рода заводовъ, требуя только, дабы они были промышленные заводы.

Варшава, 30 Сентября (12 Октября) 1858 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 49,229.

№ 97.

Объ открытіи кредитовъ на покупку земледѣльческихъ машинъ.

(28 Ноября (10 Декабря) 1858 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 11 (23) Ноября

№ 96.

O otwieraniu kredytów na machiny parowe.

(d. 30 Września (12 Października) 1858 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 15 (27) Sierpnia r. b. № 20,070, o wyjednanie upoważnienia do udzielania właścicielom ziemskim kredytów na kupno machin parowych za hypoteczném zabezpieczeniem, oświadczam: iż gdy tam, gdzie machiny parowe bywają potrzebne, wykształca się już zakład przemysłowy, a na zakłady takie, za pożyteczne uznane, upoważniony jest Bank § 132-m swéj instrukcyi do udzielania pożyczek, to sądzę, iż nie zachodzi przypadek, któryby osobnego postanowienia Rządu na żądane kredyta wymagał, zwłaszcza, że paragraf powyższy nie określa rodzaju zakładów, byle przemysłowemi były.

w Warszawie, d. 30 Września (12 Października) 1858 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

№ 49,229.

№ 97.

O otwieraniu kredytów na machiny rolnicze.

(d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku Polskiego z dnia

с. г., за N° 30,255, въ которомъ требуетъ положительнаго разрѣшенія на открытіе кредитовъ на покупку машинъ безсрочнымъ арендаторамъ казенныхъ имѣній, увѣдомляю: что, такъ какъ Совѣтъ Управленія, постановленіемъ отъ 28 Сентября (10 Октября) 1856 года, за N° 15,187, разрѣшилъ Банку открывать такіе кредиты временнымъ арендаторамъ казенныхъ имѣній, то тѣмъ болѣе безсрочные арендаторы могутъ пользоваться этою льготою, съ измѣненіемъ условій, какого требуетъ безсрочная аренда, и всегда съ надлежащимъ обезпеченіемъ кредита.

Варшава, 28 Ноября (10 Декабря) 1858 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Денскій.*

N° 67,180.

№ 98.

О производствѣ ссудъ на покупку асфальтоваго картона.

(16 (28) Апрѣля 1859 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Польскому Банку разрѣшено открывать слѣдующіе кредиты со взиманіемъ 6 процентовъ и по $^1/_3$% за коммисію:

a) помѣщикамъ и арендным содержателямъ казенныхъ имѣній на покупку: земледѣльческихъ машинъ и цинка, а также воловъ и гуано, въ количествѣ, не превышающемъ для имѣній Варшавской губерніи — 6-лѣтней подати офяры, а для имѣній другихъ губерній — 4-лѣтней такой же подати, съ тѣмъ, что помѣщики обязаны возвращать выданныя имъ ссуды въ 12 полугодовыхъ сроковъ, а арендаторы—въ полугодовые сроки, не выходящіе за предѣлы срока аренды;

b) домовладѣльцамъ по городамъ на покупку цинка, съ обезпеченіемъ кредита на $^4/_5$ частяхъ представленной къ застрахованію цѣнности дома, или на $^2/_3$ частяхъ смѣтной цѣны новаго дома, съ тѣмъ, что пополненіе кредита должно производиться въ полугодовые сроки не болѣе, какъ въ продолженіе 10-и лѣтъ.

11 (23) Listopada r. b. N⁰ 30,255, w którém żądał wyraźnego upoważnienia go do otwierania kredytów na machiny dzierżawcom wieczystym dóbr rządowych, oświadczam: że gdy Rada Administracyjna decyzyą z dnia 28 Września (10 Października) 1856 r. N⁰ 15,187, upoważniła Bank do udzielania kredytów podobnych dla czasowych dzierżawców dóbr rządowych, to tém więcéj dzierżawcy wieczyści mogą korzystać z tego dobrodziejstwa, z różnicą warunków, jakie wywołuje wieczystość posiadania dzierżawy, a zawsze z należytém kredytu zabezpieczeniem.

W Warszawie, d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

Tajny Radca (podpisano) *Łęski.*

N⁰ 67,180.

№ 98.

O udzielaniu kredytu na kupno tektury smołowcowéj.

(d. 16 (28) Kwietnia 1859 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Bank Polski upoważniony jest do udzielania następujących kredytów za opłatą procentu 6 % i kommissowego $\frac{1}{3}$ %:

a) dla właścicieli dóbr prywatnych ziemskich i dla dzierżawców dóbr rządowych na kupno: machin rolniczych i cynku, wołów i guano, do wysokości sześcioletniego podatku ofiary na dobra w gubernii Warszawskiéj położone, a 4-letniéj na inne dobra, za zwrotem co do właścicieli dóbr w 12-u półrocznych ratach, zaś co do dzierżawców w ratach półrocznych, nie przechodzących zakresu dzierżawy;

b) dla właścicieli domów po miastach, na kupno cynku z ubezpieczeniem na $\frac{4}{5}$ wartości domu do assekuracyi ogniowéj podanéj, lub w $\frac{2}{3}$ częściach anszlagu nowego domu, ze zwrotem w ratach półrocznych, najdaléj w ciągu lat 10-u.

Нѣсколько помѣщиковъ обратилось нынѣ въ Банкъ съ просьбами объ открытіи имъ кредита на покупку въ здѣшнихъ фабрикахъ изобрѣтеннаго недавно бумажно-асфальтоваго картона для покрытія крышъ.

Вслѣдствіе сего, Банкъ вошелъ къ Главному Директору Финансовъ и Казначейства съ представленіемъ о разрѣшеніи ему открывать сего рода кредиты, согласно съ заявленнымъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ мнѣніемъ, что покрытіе крышъ негорючимъ матеріаломъ, къ которому принадлежитъ бумажно-асфальтовый картонъ, предупреждая распространеніе пожаровъ, охранило бы домохозяевъ и Страховое Управленіе отъ значительныхъ потерь.

Покрываніе домовъ бумажно-асфальтовымъ картономъ, кромѣ безопасности отъ огня, было бы еще весьма полезнымъ въ неурожайные годы, когда не достаетъ соломы не только на крыши, но даже и на подстилку для скота, какъ это оказалось въ нынѣшнемъ году.

Во вниманіе къ симъ обстоятельствамъ и къ засвидѣтельствованію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ о пользѣ этого изобрѣтенія, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, въ представленіи отъ 9 (21) Апрѣля с. г., за № 13,457, испрашивалъ разрѣшенія Совѣта Управленія на дозволеніе Польскому Банку открывать, согласно ходатайству его, кредиты на покупку на здѣшнихъ фабрикахъ бумажно-асфальтоваго картона: помѣщикамъ и арендаторамъ казенныхъ имѣній — на основаніяхъ, принятыхъ для кредитовъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, а домовладѣльцамъ по городамъ — на основаніяхъ кредита на покупку цинка, съ тѣмъ, что кредитъ на покупку бумажно-асфальтоваго картона можетъ быть открываемъ помѣщикамъ и арендаторамъ казенныхъ имѣній въ такой только мѣрѣ, въ какой они не будутъ оставаться должными Банку по кредитамъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, цинка, скота или гуано.

Kilku właścicieli dóbr ziemskich zgłosiło się teraz do Banku z żądaniem kredytu na kupno w krajowych fabrykach niedawno wynalezionéj tektury papierowo-smołowcowéj do krycia dachów, co spowodowało Bank do przedstawienia Dyrektorowi Głównemu Przychodów i Skarbu wniosku, iżby był upoważniony do udzielania tego rodzaju kredytów, wniosku, opartego na zdaniu Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, którego treść: że pokrycie dachów materyałem niepalnym, jakim jest tektura papierowo-smołowcowa, zapobiegając gwałtownemu szerzeniu się ognia, ochroniłoby właścicieli nieruchomości od znakomitych strat, a funduszom Dyrekcyi Ubezpieczeń oszczędziłoby wydatków na wynagrodzenia za pogorzele.

Pokrywanie dachów tekturą papierowo-smołowcową oprócz bezpieczeństwa od ognia, byłoby jeszcze bardzo dogodném w latach mniéj urodzajnych, kiedy słomy nie dostaje nie-tylko na krycie dachów, ale nawet na paszę i podścioły dla koni i bydła, jak to właśnie ma miejsce obecnie.

Ze względu więc na to i ze względu na poświadczoną przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych użyteczność tego wynalazku, Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał Radę Administracyjną w przedstawieniu z d. 9 (21) Kwietnia r. b. N⁰ 13,457, o upoważnienie Banku Polskiego do udzielania, zgodnie z wnioskiem jego, kredytów na kupno w krajowych fabrykach tektury papierowo-smołowcowéj dla właścicieli dóbr prywatnych, i dzierżawców dóbr rządowych, na zasadach kredytów na kupno machin rolniczych, a dla właścicieli domów po miastach, na zasadach kredytu na kupno cynku udzielanych, z zastrzeżeniem, że kredyt na kupno tektury papierowo-smołowcowéj o tyle tylko będzie mógł być udzielony, o ile przy respective dobrach i domach, których właściciele lub dzierżawcy dóbr rządowych żądać go będą, nie zostanie wyczerpnięty na kupno machin rolniczych, cynku, bydła lub guano.

Совѣтъ положилъ: представленіе Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства утвердить.

Варшава, 16 (28) Апрѣля 1859 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *Карницкій*.

№ 10,739.

№ 99.

О производствѣ ссудъ на покупку разводныхъ самцовъ.

(9 (21) Іюня 1859 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Земледѣльческое Общество въ Царствѣ обратилось въ Польскій Банкъ съ прошеніемъ объ открытіи членамъ его кредита на покупку разводныхъ самцовъ: какъ-то быковъ, жеребцовъ и барановъ, для улучшенія туземныхъ породъ и поощренія земледѣльцевъ къ разведенію образцовыхъ породъ домашнихъ животныхъ.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, по поступившему къ нему вслѣдствіе того представленію Польскаго Банка объ исходатайствованіи у высшаго начальства разрѣшенія на открытіе просимыхъ земледѣльческимъ Обществомъ кредитовъ въ продолженіе 4-хъ лѣтъ, на такихъ же основаніяхъ, на какихъ открыты кредиты на покупку земледѣльческихъ машинъ, которые по настоящее время не причинили Банку никакого ущерба, входилъ въ сношеніе съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ о томъ, на какихъ, по ея мнѣнію, условіяхъ могли бы быть открыты въ Польскомъ Банкѣ предполагаемыя имъ на вышеозначенный предметъ ссуды.

Вслѣдствіе того Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, признавъ съ своей стороны

Rada przychyliła się do przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu.

w Warszawie, d. 16 (28) Kwietnia 1859 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Karnicki.*

Nº 10,739.

№ 99.

O udzielaniu kredytu na kupno samców rozpłodowych.

(d. 9 (21) Czerwca 1859 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Towarzystwo Rolnicze w Królestwie zaniosło do Banku Polskiego prośbę, aby członkom jego otwierał kredyta na kupno samców rozpłodowych, jako to: stadników, ogierów i tryków, dla poprawy rass krajowych i zachęcenia ziemian do chowu wzorowych zawodów domowych zwierząt.

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, mając sobie przedstawione przez Bank powyższe żądanie, z propozycyą wyjednania dla niego wyższego upoważnienia do otwierania takowych kredytów na przeciąg czteroletni, a to na zasadach podobnych, na jakich opierają się kredyta na machiny rolnicze przezeń otwierane, które na żadne dotąd nie naraziły go straty, odniósł się do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych o poddanie takowéj propozycyi pod rozwagę Rady Przemysłowéj, i wynurzenie następnie swego zdania co do warunków, pod którymi żądane kredyta na przedmiot wyżéj oznaczony mogłyby być udzielane.

Wskutek tego Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, uznawszy, że udzielanie kredytów na

что открытіе въ Польскомъ Банкѣ кредита на покупку разводныхъ самцовъ, въ видахъ улучшенія породы туземнаго скота, можетъ принести для края существенную пользу, сообщила Правительственной Коммисіи Финансовъ слѣдующія свои предположенія:

1) Къ участію въ полученіи изъ Польскаго Банка кредитовъ на покупку разводныхъ самцовъ допускать вообще тѣхъ изъ землевладѣльцевъ, которые могутъ получать изъ Банка разрѣшенный Правительствомъ кредитъ для другихъ хозяйственныхъ надобностей, а именно — землевладѣльцевъ и арендаторовъ казенныхъ имѣній, безъ различія, принадлежатъ ли они къ земледѣльческому обществу по званію членовъ, или нѣтъ.

2) Сказанный кредитъ открывать на тѣхъ самыхъ основаніяхъ, какія установлены для кредитовъ на покупку земледѣльческихъ машинъ, гипса, гуано и проч., то есть со взиманіемъ 6 процентовъ и $^1/_3$ % за коммисію, въ количествѣ шестилѣтней сложности подати офяры съ имѣній, находящихся въ Варшавской губерніи, а четырехлѣтней—съ прочихъ имѣній и съ тѣмъ, чтобы эти кредиты были возвращены землевладѣльцами не позже, какъ въ 12 полугодій, а арендаторами казенныхъ имѣній—въ полугодичные сроки, въ теченіе времени арендпаго ихъ содержанія.

3) Тѣмъ, которые воспользовались уже кредитомъ Банка на другіе земледѣльческіе предметы, открывать новый кредитъ на покупку разводныхъ самцовъ на столько, на сколько выданными имъ кредитами, но еще не возвращенными, не исчерпана сумма, предназначенная Банкомъ на кредиты для хозяйственныхъ надобностей.

4) Отъ желающихъ получать кредиты требовать такія же свидѣтельства, какія требуются для полученія кредита на покупку земледѣльческихъ машинъ, и, сверхъ того, еще надлежащее удостовѣреніе въ томъ:

a) что причитающіеся съ нихъ по другимъ кредитамъ, отпущеннымъ имъ Банкомъ для хозяйственныхъ цѣлей, платежи они вносятъ исправно;

b) что казенныхъ недоимокъ на нихъ не числится; и

kupno samców rozpłodowych byłoby dla rolnictwa pożyteczne, uczyniła ze swéj strony następujące wnioski:

1) aby do udziału kredytów w Banku Polskim na kupno samców rozpłodowych przypuścić w ogólności tych ziemian, którzy mogą otrzymywać z Banku dozwolone już przez Rząd kredyta na inne cele gospodarskie, to jest właścicieli dóbr i dzierżawców dóbr Rządowych, bez względu, czy kto z nich jest lub nie jest członkiem Towarzystwa Rolniczego;

2) ażeby udzielać rzeczone kredyta na takichże samych zasadach, na jakich udzielają się kredyta na kupno machin, gipsu, guano, to jest za opłatą procentu 6 % i kommissowego $^1/_3$ %, do wysokości sześcioletniego podatku ofiary na dobra, w gubernii Warszawskiéj położone, a czteroletniego na inne dobra, za zwrotem co do właścicieli dóbr najdaléj w 12 półrocznych ratach, a co do dzierżawców dóbr Rządowych, w ratach półrocznych, nie przechodzących zakresu dzierżawy;

3) ażeby tym, co otrzymali już w Banku kredyta na przedmioty rolnicze, otwierać nowe kredyta na kupno samców rozpłodowych o tyle tylko, o ile kredytami poprzednio im udzielonemi, a jeszcze niespłaconemi, nie wyczerpali summy, na cele gospodarskie przez Bank kredytować się mogącéj;

4) ażeby od żądających kredytów wymagać świadectw kwalifikujących, takich samych, jakie są wymagane dla uzyskania kredytu na machiny rolnicze, a nadto jeszcze, iżby udowodnioném było:

że z innych kredytów, w celach gospodarskich przez Bank im udzielanych, regularnie się uiszczali lub uiszczają,

że nie zalegają w podatkach, i

c) что право на владѣніе имѣніемъ, если они вотчинники, записано на ихъ имя; и наконецъ,

5) Пріобрѣтенные ими разводные самцы должны быть застрахованы отъ огня и кромѣ того быки—отъ скотскаго падежа въ увеличенной стоимости.

Къ сему Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ присовокупила, что было бы желательно, дабы добропорядочность хозяина, желающаго воспользоваться кредитомъ, сверхъ посвидѣтельствованія Уѣзднымъ Начальникомъ, требуемаго при отпускѣ нынѣшнихъ кредитовъ, была еще свидѣтельствуема двумя сосѣдними помѣщиками.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, въ рапортѣ отъ 29 Апрѣля (11 Мая) с. г., за № 21,782, соглашаясь съ вышеизложенными предположеніями Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, представилъ предметъ этотъ на разрѣшеніе Совѣта Управленія.

Совѣтъ, находя, что отпускъ изъ Польскаго Банка ссудъ на покупку разводныхъ самцовъ, можетъ споспѣшествовать земледѣлію, и что производство этихъ ссудъ, на условіяхъ, предположенныхъ Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, не вовлечетъ Банка въ убытки, положилъ представленіе это утвердить.

Варшава, 9 (21) Іюня 1859 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *Карницкій.*

№ 11,998.

№ 100.

О выдачѣ въ кредитъ выжимокъ масленыхъ сѣмянъ.

(12 (24) Апрѣля 1860 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 4 (16) Марта

że tytuł własności dóbr (jeżeli są dziedzicami) na rzecz ich jest uregulowany;

5) ażeby nabyte samce rozpłodowe ubezpieczane od ognia, a z pośród nich iżby stadniki ubezpieczonemi były i od księgosuszu w wartości podwyższonéj.

Nadmieniła przytém Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, że byłoby do życzenia, aby rządność gospodarza, chcącego korzystać z kredytu, obok poświadczenia jéj przez Naczelnika Powiatu, przy dotychczasowych kredytach wymaganego, popieraną jeszcze była przy kredycie proponującym się opinią dwóch sąsiednich obywateli.

Wnioski powyższe Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu w rapporcie z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. N⁰ 21,782 przedstawiając Radzie Administracyjnéj do uznania, oświadczył: że takowe ze swéj strony w zupełności podziela.

Rada, po rozpoznaniu tego przedmiotu, znajdując: iż kredyta na zakupienie samców rozpłodowych mogą być dla rolnictwa pożytecznemi, a udzielane będąc na warunkach, przez Kommissyę Spraw Wewnętrznych zaproponowanych, funduszów Bankowych na stratę nie narażą, przedstawienie to zatwierdziła.

w Warszawie, d. 9 (21) Czerwca 1859 r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu (podpisano) *Karnicki.*

N⁰ 11,998.

N⁰ 100.

O wydawaniu na kredyt wytłoczyn nasion olejnych.

(d. 12 (24) Kwietnia 1860 r.)

Do Banku Polskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY, PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWÉJ PRZYCHODÓW I SKARBU.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z d. 4 (16)

с. г., за № 7,264, въ которомъ доноситъ о поступившемъ въ оный отъ Земледѣльческаго Общества требованіи выдачи его членамъ въ кредитъ получаемыхъ въ заводѣ паровой мельницы выжимокъ масленыхъ сѣмянъ и употребляемыхъ въ хлѣбопашествѣ вмѣсто навоза, заявляя при томъ мнѣніе свое въ пользу этого требованія, увѣдомляю: что, такъ какъ упомянутыя выжимки предназначаются для увеличенія землеудобрительныхъ веществъ и слѣдовательно подходятъ къ разряду гипса и гуано, на покупку которыхъ, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, разрѣшено уже высшимъ начальствомъ производство кредитовъ изъ ввѣренныхъ Банку суммъ, и такъ какъ слѣдуетъ полагать, что тотъ, кто будетъ требовать кредита на покупку упомянутыхъ выжимокъ, замѣнитъ ими употребленіе гуано или гипса, то было бы излишнимъ утруждать высшее начальство испрашиваніемъ разрѣшенія по сему предмету, и Банкъ можетъ открывать кредиты, о которыхъ идетъ рѣчь, на изложенныхъ въ представленіи его основаніяхъ, при чемъ не оставитъ увѣдомить о содержаніи настоящаго моего отвѣта Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 12 (24) Апрѣля 1860 года.

Тайный Совѣтникъ (подписано) *Ленскій.*

№ 17,953.

№ 101.

Постановленіе, предоставляющее Банку открытіе кредитовъ на покупку кирпича, выдѣлываемаго на Зонбковскомъ заводѣ.

(12 (25) Іюня 1867 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Совладѣлецъ кирпичнаго завода въ с. Зомбки, Графъ Михаилъ Старженскій, въ поданномъ въ Польскій Банкъ про-

Marca b. r. № 7,264, w którém, donosząc o wniesioném do niego przez Towarzystwo Rolnicze żądaniu wydawania członkom jego na kredyt wytłoczyn nasion olejnych (makuch), w zakładach młyna parowego otrzymywanych, pożądanych w rolnictwie szczególniéj jako nawóz, poparł to żądanie przychylnym wnioskiem, oświadczam, że gdy rzeczone dopiero wytłoczyny mają pomnożyć materyał nawozowy gruntów, a tém samém podchodzą pod kategoryę gipsu i guana, na kupno których udzielenie kredytów, z funduszów Bankowi powierzonych, jest już przez wyższą Władzę, na skutek przychylnéj opinii Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, upoważnione, i gdy sądzić należy, że kto na kupno wytłoczyn, o których mowa, kredytu żądać będzie, ten zastąpi niemi użytek guana lub gipsu, przeto zbytecznem byłoby trudnić wyższą Władzę prośbą o upoważnienie, i Bank może udzielać kredyta, o które tu idzie, pod warunkami, w przedstawieniu swojém na wstępie wymienioném wyrażonemi, i uprzedzi o tém Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych w duchu niniejszéj odpowiedzi mojéj.

w Warszawie, d. 12 (24) Kwietnia 1860 r.

Radca Tajny (podpisano) *Łęski.*

№ 17,953.

№ 101.

Decyzya, upoważniająca Bank do otwierania kredytów na kupno cegły, w zakładzie Ząbkowskim wyrabianéj.

(d. 13 (25) Czerwca 1867 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Współwłaściciel cegielni we wsi Ząbki, Hrabia Michał Starzeński, w podanéj do Banku Polskiego prośbie, objaśnia-

шеніи, объясняя, что заводъ этотъ, расположенный въ 5 верстахъ отъ предмѣстія Праги при С.-Петербурго-Варшавской желѣзной дорогѣ и соединенный съ нею боковою вѣтвью, будучи снабженъ снарядами и постройками по новой системѣ, испытанной за границею, можетъ, при доброкачественности мѣстнаго матеріала, обезпечить городу и окрестнымъ мѣстамъ доставку хорошихъ и дешевыхъ кирпичныхъ издѣлій,—ходатайствуетъ объ открытіи Банкомъ кредитовъ на покупку издѣлій этой фабрики, какъ помѣщикамъ, такъ и владѣльцамъ недвижимостей въ г. Варшавѣ и въ предмѣстьѣ Прагѣ.

Къ сему Графъ Старженскій присовокупилъ, что самый заводъ, по случаю затраты значительнаго капитала на его устройство и постоянныхъ расходовъ на поддержаніе онаго въ ходу, не былъ бы въ состояніи свои издѣлія отдавать въ долгъ, хотя многіе о томъ просятъ.

Польскій Банкъ, удостовѣрившись посредствомъ своего Архитектора, что заводъ въ с. Зомбкахъ, устроенный дѣйствительно въ большихъ размѣрахъ, съ новѣйшими улучшеніями, можетъ оказать важныя услуги земледѣлію и промышленности, полагаетъ, что требуемые кредиты могли бы быть открываемы:

а) владѣльцамъ земскихъ имѣній, на такихъ же основаніяхъ и условіяхъ, на какихъ открываются кредиты на земледѣльческія машины, т. е. по объявленіямъ, въ соразмѣрности главной поземельной дворовой подати, умноженной на три, если инвентарь и хозяйственная движимость застрахованы отъ огня, и умноженной на полтора, если предметы не застрахованы, или въ томъ размѣрѣ, въ какомъ прежде взималась подать офяра, такъ какъ настоящая главная поземельная подать увеличена вдвое противу прежней обыкновенной офяры.

Принятый такимъ образомъ тройной размѣръ поземельной подати—при застрахованіи движимости, и въ полтора—въ случаѣ незастрахованія оной, составлялъ бы самый высшій предѣлъ кредита для одного и того же имѣнія, а какъ Банкъ открываетъ уже разнаго рода кредиты, какъ-то: на машины и снаряды, на гуано, гипсъ и инвентарь, вслѣдствіе чего могло бы случиться, что владѣлецъ имѣнія пользуется уже однимъ или нѣсколькими такими кредитами, то соблюдалось бы правило, чтобы всѣ открытые для одного имѣнія кредиты

jąc, że zakład ten położony o 5 wiorst od przedmieścia Pragi przy drodze żelaznéj St. Petersburgsko-Warszawskiéj i dotykający jéj boczném skrzydłem, będąc opatrzony w przyrządy i budowle nowego systemu, doświadczonego za granicą, może przy dobroci miejscowego materyału, zapewnić dla miasta i okolicznych miejscowości dostawę dobrych i tanich wyrobów ceglanych, upraszał o otworzenie w Banku kredytu obywatelom ziemskim, oraz właścicielom nieruchomości w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze, na kupno wyrobów téj fabryki.

Przytém Hrabia Starzeński nadmienił, że zakład ten, z powodu włożenia znacznego kapitału na jego urządzenie i ciągłych nakładów na utrzymanie go w czynnym stanie, nie byłby w możności dostawiać swoje wyroby na kredyt, chociaż wiele o to zachodzi żądań.

Bank Polski, przekonawszy się za pośrednictwem swego Budowniczego, że zakład we wsi Ząbkach urządzony jest rzeczywiście na większą skalę, z nowszemi ulepszeniami i może oddać ważne usługi rolnictwu i przemysłowi, znajduje, że żądane kredyta mogłyby być otwierane:

a) Dla właścicieli dóbr ziemskich na tych samych zasadach i warunkach, na jakich otwierane są kredyta na machiny rolnicze, to jest za deklaracyami, w stosunku do głównego podatku dworskiego, pomnożonego trzy razy, jeżeli inwentarz i ruchomości gospodarskie są zabezpieczone od ognia, pomnożonego zaś o półtora raza, jeżeli te przedmioty nie są zabezpieczone, lub też w tym stosunku, w jakim poprzednio pobierany był podatek ofiara, ponieważ teraźniejszy główny podatek ziemski dwa razy jest większy od poprzedniéj zwykłéj ofiary.

Przyjęty takim sposobem potrójny stosunek podatku ziemskiego, przy zabezpieczeniu ruchomości, i o półtora w razie niezabezpieczenia takowych, stanowiłby największy zakres kredytu dla jednego i tegoż samego majątku, a ponieważ Bank otwiera już kredyty różnego rodzaju, jako to: na machiny i narzędzia, na guano, gips i inwentarz, w skutek czego mogłoby wypaść, że właściciel dóbr korzysta już z jednego lub więcéj takich kredytów, to należałoby trzymać się zasady, ażeby wszystkie otwarte dla jednego majątku kredyta nie prze-

не превышали принятой нормы, т. е. размѣра дворовой поземельной подати, умноженной на три или на полтора.

Кредиты на кирпичныя издѣлія могли бы быть открываемы Банкомъ съ уплатою 6% въ годъ и 1/3% единовременной коммисіи, съ разсрочкою возврата ссудъ, въ полугодовые сроки, въ теченіе 2 до 6 лѣтъ;

b) владѣльцамъ недвижимостей въ Варшавѣ и въ предмѣстьѣ Прагѣ, за такіе же проценты и коммисію, какіе предполагаются для владѣльцевъ земскихъ имѣній, и съ такою же разсрочкою платежей, съ обезпеченіемъ въ первомъ мѣстѣ ипотеки строящагося, либо починяемаго дома, или тотчасъ послѣ строительной ссуды, если она выдана уже, или признана на сей домъ, во всякомъ же случаѣ—не свыше половины цѣнности мѣстности и прежнихъ строеній, если таковыя имѣются, и смѣтной цѣнности строящагося, или починяемаго зданія.

Другія болѣе подробныя условія могли бы, по мнѣнію Банка, быть слѣдующія:

1) кредиты открывались бы не свыше размѣра всей смѣтной цѣны кирпича, на сколько это согласно будетъ съ основаніемъ обезпеченія кредита на первой половинѣ стоимости существующей при открытіи кредита недвижимости;

2) опредѣленные кредиты отпускаемы будутъ заводу, по предварительномъ представленіи имъ свидѣтельства, что весь закредитованный имъ кирпичъ вывезенъ уже на мѣсто постройки, и по заявленіи со стороны лица, требующаго кредита, что оно обязывается своевременно окончить начатую постройку, съ тѣмъ, что, если это лицо безотлагательно не приступитъ къ постройкѣ и если пріостановленіе работъ по оной будетъ продолжаться болѣе одного года, то Банкъ потребуетъ возврата всей выданной уже ссуды въ одинъ разъ;

3) должникъ подчиняется административной экзекуціи, на случай несвоевременнаго возврата полученнаго займа.

Для опредѣленія размѣра предполагаемаго кредита, Банкъ будетъ требовать отъ сельскихъ владѣльцевъ такихъ свидѣтельствъ Уѣздныхъ Начальниковъ, какія требуются для полученія кредита на земледѣльческія машины; отъ городскихъ же обывателей ипотечной выписки, предполагаемой къ постройкѣ

wyższały przyjętéj normy, to jest stosunku podatku ziemskiego, pomnożonego trzy razy lub półtora raza.

Kredyty na wyroby cegielniane mogłyby być przez Bank otwierane za procentem 6% rocznie i ⅓% jednorazowo za kommiss, z rozłożeniem zwrotu pożyczki w terminach półrocznych na lat 2 do 6-ciu.

b) Właścicielom nieruchomości w Warszawie i przedmieściu Pradze, za takim samym procentem i kommissowem, jakie projektują się dla właścicieli dóbr ziemskich i z takim samym rozkładem zwrotu, po zabezpieczeniu na pierwszym numerze hypoteki budującego się lub reparowanego domu, lub zaraz po pożyczce budowlanéj, jeżeli na ten dom udzieloną albo przyznaną została; w każdym jednak razie nie wyżéj, jak w stosunku połowy wartości placu i poprzednich budowl, jeżeli są jakie i wartości anszlagowéj nowo wznoszonego lub reparującego się domu.

Inne więcéj szczegółowe warunki mogłyby być zdaniem Banku następujące:

1) ażeby kredyta otwierane były nie wyżéj jak w stosunku całkowitéj anszlagowéj ceny za cegłę, o ile to zgadzać się będzie z zasadą zabezpieczenia kredytu na pierwszéj połowie wartości possessyi, istniejącéj już przy otwarciu kredytu;

2) aby przyznane kredyty udzielane były zakładowi, za poprzedniém okazaniem świadectwa, że wszystka zakredytowana cegła dostawiona już jest na miejsce budowy, i za złożeniem deklaracyi ze strony osoby żądającéj kredytu, że obowiązuje się w właściwym czasie ukończyć rozpoczętą budowę, z warunkiem, że jeżeli ta osoba nie przystąpi bezzwłocznie do budowy, i jeżeli przerwa w robotach przy téj budowie trwać będzie dłużéj jak rok jeden, w takim razie Bank zażąda zwrotu całéj wydanéj już pożyczki od razu;

3) dłużnik poddaje się egzekucyi administracyjnéj na wypadek nieregularnego zwrotu otrzymanéj pożyczki.

Dla oznaczenia stosunku projektowanego kredytu, Bank będzie żądał od właścicieli ziemskich, takich świadectw Naczelników powiatowych, jakie są wymagane do otrzymania kredytu na machiny rolnicze, od obywateli zaś miejskich, wyciągu hypotecznego nieruchomości, mającéj się budować lub

яли къ починкѣ недвижимости, а равно смѣты постройки, утвержденной Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и контракта съ кирпичнымъ заводомъ.

Наконецъ, выдача открытаго кредита производилась бы слѣдующимъ образомъ:

a) кредитъ, имѣющій совершенное обезпеченіе на первой половинѣ цѣнности мѣстности и находящихся на ней строеній, отпускался бы немедленно по представленіи Банку доказательства въ томъ, что кирпичъ доставленъ на мѣсто постройки;

b) еслибы кредитъ на кирпичъ не имѣлъ достаточнаго вышесказаннаго обезпеченія, то излишекъ кредита дѣлился бы на двѣ части, изъ коихъ одна могла бы быть разрѣшаема къ выдачѣ тогда, когда строящійся домъ по застрахованіи будетъ покрытъ крышею, другая же отпускалась бы послѣ совершеннаго окончанія постройки и также по застрахованіи всего дома.

Представляя изложенныя предположенія рапортомъ отъ 13 (25) Іюня сего года, за № 19,373, на усмотрѣніе Совѣта Управленія, Предсѣдатель Польскаго Банка въ заключеніе присовокупилъ, что предположенія сіи основаны главнымъ образомъ на утвержденныхъ Совѣтомъ 5 (17) Августа 1832 г., за №. 7,896, и 29 Іюля (10 Августа) 1833 г., за №. 21,582, началахъ для кредитовъ, открываемыхъ на инвентарь и земледѣльческія машины.

Совѣтъ Управленія, въ виду ожидаемой по объясненіи Предсѣдателя Польскаго Банка пользы для земледѣлія и промышленности отъ находящагося въ с. Зомбки близъ Варшавскаго предмѣстія Праги кирпичнаго завода, устроеннаго въ большихъ размѣрахъ и съ новѣйшими по сей отрасли производства улучшеніями, постановилъ: предположеніе Предсѣдателя Банка объ открытіи симъ же Банкомъ, на изъясненныхъ въ изложенномъ рапортѣ основаніяхъ, кредитовъ владѣльцамъ земскихъ имѣній и недвижимостей въ г. Варшавѣ и въ предмѣстьѣ Прагѣ, съ уплатою по 6% въ годъ и 1/3% единовременной коммисіи, для покупки кирпичныхъ издѣлій помянутаго завода, утвердить, но съ тѣмъ, что мѣра сія постановляется лишь въ видѣ опыта на одинъ годъ и съ назначеніемъ для возврата кредитовъ, какіе будутъ открыты Банкомъ на покупку кирпич-

reparować, zatwierdzonego przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i kontraktu zawartego z zakładem cegielnianym.

Nareszcie, aby wydawanie otwartego kredytu odbywało się w następujący sposób:

a) kredyt, mający zupełne bezpieczeństwo na pierwszéj połowie wartości placu i znajdujących się na nim budynków, winien być wydawany niezwłocznie po złożeniu Bankowi dowodu, że cegła już dostawianą została na miejsce budowy;

b) jeżeliby kredyt na cegłę nie miał dostatecznego, jak wyżéj powiedziano, bezpieczeństwa, to przewyżka kredytu ma być dzieloną na dwie części, z których jedna mogłaby być upoważnianą do wydania wtenczas, gdy budujący się dom, po zabezpieczeniu od ognia, pokryty będzie dachem, a druga połowa po zupełném ukończeniu budowy i zabezpieczeniu całego domu w Towarzystwie Ogniowém.

Przedstawiając powyższy projekt w rapporcie z dnia 13 (25) Czerwca r. b. N⁰ 19,373 do decyzyi Rady Administracyjnéj, Prezes Banku Polskiego w konkluzyi nadmienił, że projekt takowy opiera się głównie na zatwierdzonych przez Radę pod dniem 5 (17) Sierpnia 1832 r. N⁰ 7,896 i 29 Lipca (10 Sierpnia) 1833 r. N⁰ 21,582 zasadach kredytów, otwieranych na inwentarz i machiny rolnicze.

Rada Administracyjna, ze względu na spodziewaną podług objaśnienia Prezesa Banku Polskiego korzyść dla rolnictwa i przemysłu z istniejącego we wsi Ząbki, blizko przedmieścia Pragi, zakładu cegielnianego, urządzonego na większą skalę i z nowszemi w téj gałęzi przemysłu ulepszeniami, postanowiła: projekt Prezesa Banku o otwarciu kredytu Bankowego, na zasadach wyłożonych w rapporcie, dla właścicieli dóbr ziemskich i nieruchomości w Warszawie i przedmieściu Pradze, za procentem po 6% rocznie i $\frac{1}{3}$% jednorazowo za kommiss, na kupno wyrobów cegielnianych wspomnionego zakładu, zatwierdzić, z warunkiem jednak, że środek ten ustanawia się w rodzaju próby na rok jeden i z oznaczeniem terminów do zwrotu kredytów, jakie będą otwarte w Banku na kupno wyrobów cegielnianych z zakładu Ząbkowskiego, zamiast propo-

ныхъ издѣлій на Зомбковскомъ заводѣ, вмѣсто предполагаемыхъ Тайнымъ Совѣтникомъ Крузе сроковъ отъ 2 до 6 лѣтъ, не болѣе трехлѣтняго срока.

Варшава, 13 (25) Іюня 1867 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Управляющій дѣлами Совѣта Управленія
(подписано) *А. Заборовскій.*

№ 3,939.

Q) КЪ ГЛАВѢ V, ЧАСТИ I ИНСТРУКЦІИ.

№ 102.

О выпускѣ Банковыхъ ассигнацій на серебряные рубли.

(3 (15) Сентября 1841 года.)

Божіею Милостію
МЫ, НИКОЛАЙ I-й,
Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
и проч., и проч., и проч.

Въ развитіе статьи 4-й указа Нашего отъ 21 Января (2 Февраля) сего года, о превращеніи ассигнацій Польскаго Банка въ ассигнаціи на серебряные рубли, по представленію Совѣта Управленія Царства, повелѣли Мы и повелѣваемъ:

Ст. 1.

Польскій Банкъ изготовитъ и, по мѣрѣ изготовленія, будетъ выпускать Банковыя ассигнаціи на серебряные рубли, нарицательнымъ достоинствомъ въ 1, 3, 10, 25, 50 и 100 рублей, извлекая въ то же время изъ обращенія соразмѣрное количество нынѣшнихъ ассигнацій на злотые, такъ, чтобы общая масса ассигнацій въ обращеніи не превышала количества, допускаемаго 23 статьею указа Нашего отъ 17 (29) Января 1828 года.

nowanych przez Tajnego Radcę Kruze od 2-ch do 6-ciu lat, nie więcéj jak na lat trzy.

Warszawa, d. 13 (25) Czerwca 1867 r.

Za zgodność:

Zarządzający czynnościami Rady Administracyjnéj
(podpisano) *A. Zaborowski.*

Nº 3,939.

Q) DO TYTUŁU V, CZĘŚCI I-éj INSTRUKCYI.

№ 102.

O wypuszczaniu biletów Bankowych na ruble srebrne.

(d. 3 (15) Września 1841 r.)

z Bożéj Łaski
MY MIKOŁAJ I-y,
Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski,
etc., etc., etc.

W uzupełnieniu art. 4-go Ukazu Naszego z dnia 21 Stycznia (2 Lutego) r. b., którym postanowiliśmy, iż Bilety Banku Polskiego przeistoczone być mają na bilety w rublach srebrnych, na przedstawienie Rady Administracyjnéj Królestwa, rozkazaliśmy i rozkazujemy:

Art. 1.

Bank Polski przygotuje i, w miarę wykończenia, wypuszczać będzie bilety Bankowe na ruble srebrne, wartości imiennéj, 1, 3, 10, 25, 50, 100 rub., cofając jednocześnie odpowiednią wartość dotychczasowych na złote wystawionych, tak, aby ilość w obiegu będących nie przechodziła summy, w art. 23-m Ukazu Naszego z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. dozwolonéj.

Ст. 2.

Достоинство всѣхъ видовъ ассигнацій, предыдущею статьею установленныхъ, означится: на лицевой сторонѣ—цифрами и прописью на двухъ языкахъ: русскомъ и польскомъ; на оборотной же—цифрами и прописью на трехъ иностранныхъ языкахъ: нѣмецкомъ, французскомъ и англійскомъ.

Ст. 3.

Всѣ виды ассигнацій имѣютъ быть клеймены одинаковымъ сухимъ штемпелемъ, изображающимъ гербъ Царства съ надписью: „Польскій Банкъ“. Штемпель сей, какъ и нынѣ, прилагаемъ будетъ подъ особеннымъ надзоромъ Коммисіи Погашенія Долговъ Царства.

Ст. 4.

На каждой ассигнаціи напечатается на двухъ языкахъ: „Польскій Банкъ выдаетъ предъявителю (пропись числа рублей) серебромъ, считая одинъ Россійскій фунтъ чистаго серебра въ $22^{34}/_{45}$ рубля.“

Ст. 5.

Цвѣтъ бумаги, водяные знаки, печатныя украшенія, форма и величина ассигнацій и всѣ прочія подробности, относящіяся до ихъ изготовленія, выпуска и обмѣна на наличныя деньги, опредѣлены будутъ Совѣтомъ Управленія Царства, по представленію Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства. Образцы всѣхъ видовъ ассигнацій, прежде выпуска ихъ въ обращеніе, имѣютъ быть представлены Совѣту Управленія.

Ст. 6.

Прежнія Наши постановленія объ ассигнаціяхъ Польскаго Банка, поколику симъ указомъ не отмѣнены, сохраняютъ свою силу и дѣйствіе.

Ст. 7.

Исполненіе сего Нашего указа возлагается на Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной

Art. 2.

Wartość pieniężna każdego z biletów, w artykule poprzedzającym postanowionych, wyrażoną być ma na pierwszéj stronie biletu liczbą oraz słowami w dwóch językach, rossyjskim i polskim, na odwrotnéj zaś stronie liczbą, i oprócz tego słowami w trzech językach: niemieckim, francuzkim i angielskim.

Art. 3.

Bilety rzeczone opatrzone będą stemplem suchym jednakowym dla wszystkich ich gatunków, stempel zaś ten wyrażać ma herb Królestwa z napisem „Bank Polski", i przykładany będzie jak dotąd pod ścisłym dozorem Kommissyi Umorzenia Długu Krajowego.

Art. 4.

Na każdym bilecie wyrażoném będzie w językach rossyjskim i polskim: „Bank Polski wypłaci okazicielowi (tu wyrazić ilość rubli) srebrem według stopy po 22 $^{34}/_{45}$ z czystego funta wagi rossyjskiéj."

Art. 5.

Kolor papieru, znaki wodne, ozdoby drukarskie, kształt i wielkość biletów rzeczonych, równie jak wszystkie szczegóły, dotyczące ich odbijania, wypuszczania w obieg i wymiany na gotowiznę, Nasza Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przepisze. Jéj także złożone być mają wzory każdego gatunku tych biletów, przed ostateczném puszczeniem ich w obieg.

Art. 6.

Wszystkie rozporządzenia, objęte poprzedniemi Ukazami Naszemi co do biletów Banku Polskiego dotychczasowych, o ile niniejszym Ukazem nie zostały zmienione, zachowujemy w swéj mocy.

Art. 7.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw Królestwa pomieszczony być ma, Dyrektorowi Pre-

Коммисіи Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Данъ въ Варшавѣ, Сентября 3 (15) дня 1841 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ".

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь *Иг. Туркуллъ.*

№ 103.

О цвѣтѣ и формѣ Банковыхъ билетовъ, выпускаемыхъ на серебряные рубли.

(23 Сентября (5 Октября) 1841 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства,

въ исполненіе 5 статьи Высочайшаго указа 3 (15) Сентября 1841 года о выпускѣ впредь билетовъ Польскаго Банка на серебряные рубли, и вслѣдствіе представленія Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства,—постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Бумага для 1, 3, 10 и 25-рублевыхъ Банковыхъ билетовъ назначается перловаго цвѣта, а для 50 и 100-рублевыхъ—блѣдно-розоваго цвѣта; бумага эта должна имѣть соотвѣтственные цѣнѣ билета темные и ясные водяные знаки на двухъ языкахъ: русскомъ и польскомъ.

Ст. 2.

Форма билетовъ будетъ продолговато-квадратная, но различной величины для каждаго рода билетовъ, а именно:

zydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu polecamy.

Dan w Warszawie, d. 3 (15) Września 1841 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ"

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *Ig. Turkułł.*

№ 103.

O kolorze i kształcie biletów wystawionych w rublach srebrnych.

(d. 23 Września (5 Października) 1841 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I-go,

Cesarza Wszech Rossyj, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu artykułu 5-go Najwyższego Ukazu z d. 3 (15) Września 1841 r. względem wystawienia nadal biletów Banku Polskiego w rublach srebrnych, na przedstawienie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Art. 1.

Papier, przeznaczony na bilety Bankowe 1, 3, 10 i 25 rublowe, będzie koloru perłowego, na bilety 50 i 100 rublowe koloru blado-różowego; papier ten będzie miał w sobie znaki wodne, ciemne i jasne, odpowiednie wartości biletu, w dwóch językach, rossyjskim i polskim.

Art. 2.

Kształt biletów będzie podłużno kwadratowy, lecz różny co do wielkości, stosownie do każdego rodzaju biletów, a mianowicie:

1 руб.	билеты	будутъ	имѣть	5	дюймовъ	вышины,	$3^1/_2$	ширины
3	„	„	„	„	$5^1/_2$	„	„	$3^3/_4$	„
10	„	„	„	„	$4^1/_2$	„	„	$6^1/_8$	„
25	„	„	„	„	$4^1/_2$	„	„	$6^1/_8$	„
50	„	„	„	„	$4^3/_4$	„	„	$6^3/_8$	„
100	„	„	„	„	5	„	„	$6^5/_8$	„

Ст. 3.

Билеты сіи могутъ быть снабжены особенными печатными украшеніями, которыя будутъ набиваемы различными цвѣтами.

Ст. 4.

Кромѣ установленныхъ 2 и 4 статьею упомянутаго Высочайшаго указа подписей, каждый билетъ снабжается двойнымъ очереднымъ номеромъ, годомъ выдѣлки билета, а также оттискомъ подписи Предсѣдателя и одного Директора и собственноручною подписью Начальника Отдѣленія или Контролера Банка.

Наконецъ, на билетахъ имѣютъ быть особенные секретные знаки, которые описываются протоколярно въ присутствіи одного изъ членовъ Банка. Протоколъ этотъ будетъ представленъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, а потомъ долженъ храниться въ Банковомъ архивѣ.

Ст. 5.

Приготовленный образецъ каждаго рода Банковаго билета будетъ представленъ Главнымъ Директоромъ на утвержденіе Совѣта Управленія, послѣ чего, прежде выпуска билетовъ въ обращеніе, подробное описаніе оныхъ будетъ опубликовано въ газетахъ.

Ст. 6.

Образцы эти должны храниться въ архивѣ Банка, а предварительно окончательнаго выпуска въ обращеніе, подобный образецъ, официально засвидѣтельствованный, будетъ доставленъ въ каждое Казначейство въ Царствѣ. Образцы эти упомянутыя Казначейства обязаны возвратить Банку по истеченіи 6 мѣсяцевъ, со дня выпуска въ обращеніе каждаго рода билетовъ.

Bilety	1	rub.	mieć będą	5	cali wysokości,	$3^1/_4$	szerokości
„	3	„	„	$5^1/_2$	„	$3^3/_4$	„
„	10	„	„	$4^1/_2$	„	$6^1/_8$	„
„	25	„	„	$4^1/_2$	„	$6^1/_8$	„
„	50	„	„	$4^3/_4$	„	$6^3/_8$	„
„	100	„	„	5	„	$6^5/_8$	„

Art. 3.

Bilety te opatrzone być mogą szczegółowemi drukarskiemi ozdobami, które będą wybijane rozmaitemi kolorami.

Art. 4.

Oprócz napisów, ustanowionych artykułem 2 i 4-m wspomnionego Najwyższego Ukazu, każdy bilet opatrzony zostanie numerem porządkowym, powtórzonym dwa razy, rokiem fabrykacyi biletu, oraz gryfem Prezesa i jednego Dyrektora i podpisem ręcznym Naczelnika Wydziału lub Kontrollera Banku.

Nakoniec, będą na biletach znaki szczegółowe sekretne, które spisane zostaną protokólarnie w obecności jednego z Członków Banku. Protokół ten będzie przedstawiony Dyrektorowi Głównemu, Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, a potém zachowany w archiwum Banku.

Art. 5.

Przygotowany wzór każdego rodzaju biletu Bankowego przedstawiony będzie przez Dyrektora Głównego do zatwierdzenia Rady Administracyjnéj, poczém przed wypuszczeniem takowych w obieg, szczegółowy opis ich ogłoszonym będzie przez pisma publiczne.

Art. 6.

Wzory te zachowane będą w archiwum Banku Polskiego, a przed ostateczném puszczeniem biletów w obieg, każdéj Kassie w Królestwie posłany zostanie podobny wzór, urzędownie poświadczony. Wzory te mają być przez te Kassy zwrócone Bankowi, po upływie sześciu miesięcy od daty wypuszczenia w obieg każdego gatunku biletu.

Ст. 7.

Выпущенные на рубли Банковые билеты должны быть принимаемы во всѣхъ Казначействахъ наравнѣ со звонкою монетою, подобно тому, какъ были принимаемы до сего времени и впредь будутъ приниматься, до извлеченія изъ обращенія, Банковые билеты, выпущенные прежде на польскіе злотые; впрочемъ, въ сношеніяхъ между частными лицами никто не можетъ быть принужденъ принимать Банковые билеты, если платежъ этого рода монетою не былъ прежде условленъ.

Ст. 8.

Банкъ, въ назначенные для сего часы, обязанъ производить, безотлагательно и безъ всякихъ вычетовъ, обмѣнъ на звонкую монету прежнихъ билетовъ и вновь выпущенныхъ на рубли, примѣняясь въ этомъ отношеніи въ точности къ правиламъ, предписаннымъ Высочайшими указами отъ 21 Января (2 Февраля) и 22 Октября (3 Ноября) 1830 года.

Ст. 9.

Согласно 6 статьѣ упомянутаго указа, всѣ распоряженія, заключающіяся въ прежнихъ указахъ о составленіи отчетовъ и надзорѣ за бумагою, назначенною для Банковыхъ билетовъ, а равно о выдѣлкѣ билетовъ, перечетѣ и храненіи готовыхъ уже билетовъ, обмѣнѣ ихъ на новые, сожиганіи неполныхъ и ветхихъ билетовъ и, наконецъ, составленіи особыхъ протоколовъ о всѣхъ этихъ дѣйствіяхъ, остаются въ своей силѣ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 23 Сентября (5 Октября) 1841 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ

(подписано) *Князь Варшавскій.*

Art. 7.

Bilety Bankowe, wystawione na ruble, przyjmowane być mają we wszystkich Kassach Rządowych, wrówni z monetą brzęczącą, tak jak dotąd były, i nadal, aż do ich wycofania, przyjmowane będą bilety Bankowe, na złote dawniéj wystawione; w stosunkach atoli między prywatnymi, nikt nie może być zniewolonym do przyjmowania biletów Bankowych, jeśli zapłata w tym rodzaju monety poprzednio umówioną nie była.

Art. 8.

Bank jest obowiązany, w godzinach na to przeznaczonych, bez żadnéj zwłoki, wymieniać na gotowiznę bilety dotychczasowe, i bilety wystawione na ruble, bez żadnego potrącenia, stosując się w tym względzie ściśle do zasad, przepisanych poprzedniemi Najwyższemi Ukazami z dnia 21 Stycznia (2 Lutego) i 22 Października (3 Listopada) 1830 roku.

Art. 9.

Stosownie do artykułu 6-go powyższego Ukazu, wszystkie rozporządzenia, objęte poprzedniemi Najwyższemi Ukazami co do biletów Bankowych dotychczasowych, tyczące się przygotowania rachunkowości i dozoru papieru przeznaczonego na bilety Bankowe, niemniéj jak fabrykacya tychże, przeliczenie i zachowywanie ukończonych, zamienienie ich na stare, palenie braków i zużytych biletów, nakoniec utrzymywanie osobnych protokółów wszystkich tych czynności, mają zostać w swéj mocy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 23 Września (5 Października) 1841 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

№ 104.

Объ утвержденіи образца 10-рублевыхъ билетовъ.

(15 (27) Января 1843 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи 5-й статьи Высочайшаго указа 3 (15) Сентября прошлаго года, Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, 11 (23) Января с. г., за № 4,306, представилъ на утвержденіе Совѣта Управленія образецъ приготовленныхъ Польскимъ Банкомъ къ выпуску въ обращеніе Банковыхъ билетовъ по 10 руб. сер.

При этомъ, имѣя въ виду, что въ Польскомъ переводѣ, въ 4-й статьѣ помянутаго выше указа пропущено слово *srebra*, Главный Директоръ Финансовъ полагалъ, что въ имѣющихъ быть заготовленными билетахъ, о которыхъ идетъ рѣчь, вмѣсто словъ: „według stopy po $22^{34}/_{45}$ z czystego funta wagi rossyjskiéj“, слѣдовало бы написать: „według stopy po $22^{34}/_{45}$ z funta wagi rossyjskiéj czystego srebra“, соотвѣтственно русскому тексту.

Совѣтъ представленные Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Казначейства образцы 10-рублевыхъ билетовъ Польскаго Банка положилъ утвердить и поручаетъ ему помѣстить на нихъ слова: „według stopy po $22^{34}/_{45}$ z funta wagi rossyjskiéj czystego srebra.“

Варшава, 15 (27) Января 1843 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 711.

№ 104.

Zatwierdzenie wzoru biletów 10-cio rublowych.

(d. 15 (27) Stycznia 1843 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przedstawił Radzie pod dniem 11 (23) b. m. i r. N⁰ 4,306, w myśl artykułu 5-go NAJWYŻSZEGO Ukazu z d. 3 (15) Września r. b., do zatwierdzenia przygotowane przez Bank Polski wzory do 10-cio rublowych biletów Bankowych, w obieg mających być puszczonemi.

Przytém tenże Dyrektor Główny, mając na uwadze, że w przekładzie na język polski art. 4-go dopiero powołanego Ukazu, pominięto wyraz „srebra", mniemał: iż na przygotować się mających rzeczonych biletach zamiast wyrazów „według stopy po 22 $^{34}/_{45}$ z czystego funta wagi Rossyjskiéj" wypadałoby umieścić wyrazy „według stopy po 22$^{34}/_{45}$ z funta wagi rossyjskiéj czystego srebra" jako odpowiednie textowi rossyjskiemu.

Rada oświadczyła: że przedstawione przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu wzory do biletów Bankowych 10-cio rublowych zatwierdza, oraz że do umieszczenia na tychże wyrazów: „według stopy po 22$^{34}/_{45}$ z funta wagi rossyjkiéj czystego srebra" niniejszém go upoważnia.

w Warszawie, d. 15 (27) Stycznia 1843 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Radca Stanu (podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 711.

№ 105.

Объ утвержденіи образца 25-рублевыхъ билетовъ.

(9 (21) Октября 1844 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ дальнѣйшемъ исполненіи Высочайшаго указа 3 (15) Сентября 1841 года, и. д. Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, представилъ, отъ 28 Сентября (10 Октября) с. г., за № 78,946, на утвержденіе Совѣта Управленія, приготовленный Польскимъ Банкомъ образецъ новыхъ Банковыхъ билетовъ 25-рублеваго достоинства.

Совѣтъ представленный и. д. Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, образецъ новыхъ 25-рублевыхъ Банковыхъ билетовъ утвердилъ.

Варшава, 9 (21) Октября 1844 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 18,203.

№ 106.

Утвержденіе новаго рисунка 3-рублевыхъ билетовъ.

(15 (27) Апрѣля 1849 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Для предупрежденія поддѣлки 3-рублевыхъ билетовъ Польскаго Банка, выпускаемыхъ Банкомъ на основаніи Высочайшаго указа 3 (15) Сентября 1841 года, а равно постановленія Совѣта Управленія отъ 23 Сентября (5 Октября) того же года, на бумагѣ перловаго цвѣта, Совѣтъ Управ-

№ 105.

Zatwierdzenie wzoru biletów 25-cio rublowych.

(d. 9 (21) Października 1844 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W dalszém wykonaniu Najwyższego Ukazu z dnia 3 (15) Września 1841 r. p. o. Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przedstawił do zatwierdzenia Rady Administracyjnéj pod dniem 28 Września (10 Października) r. b. N⁰ 78,946 przygotowany przez Bank Polski wzór do nowych biletów Bankowych 25-rublowych.

Rada przedstawiony przez p. o. Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, wzór nowych 25-cio rublowych Biletów Bankowych zatwierdziła.

Warszawa, d. 9 (21) Października 1844 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Radca Stanu (podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 18,203.

№ 106.

Zatwierdzenie nowego rysunku biletów 3-rublowych.

(d. 15 (27) Kwietnia 1849 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Dla zapobieżenia fałszowaniu biletów Bankowych trzyrublowych, na zasadzie Ukazu Najwyższego z dnia 3 (15) Września 1841 r. oraz postanowienia Rady Administracyjnéj z dnia 23 Września (5 Października) t. r. przez Bank Polski na papierze koloru perłowego wyrabianych, taż Rada Admi-

ленія, рѣшеніемъ своимъ отъ 30 Апрѣля (12 Мая) 1846 года, постановилъ: чтобы билеты эти, при выдѣлкѣ оныхъ въ Банкѣ, были снабжены на лицевой сторонѣ оныхъ сѣткою или гильешировкою розоваго цвѣта. Эта мѣра предосторожности, независимо отъ предписаннаго извлеченія изъ обращенія прежнихъ 3-рублевыхъ билетовъ перловаго цвѣта, была причиною, что до сихъ поръ не было замѣчено фальшивыхъ билетовъ того же достоинства, снабженныхъ подобною гильешировкою.

Нынѣ, когда предстоитъ надобность новаго заготовленія 3-рублевыхъ Банковыхъ билетовъ, Польскій Банкъ, кромѣ упомянутаго средства предосторожности, предположилъ заготовить 3-рублевые билеты по новому совершенно рисунку.

Поэтому, представляя Совѣту Управленія отъ 8 (20) Апрѣля с. г., за № 28,510, приготовленный Банкомъ въ трехъ частяхъ рисунокъ этихъ новыхъ билетовъ, а именно:

a) рисунокъ главной стороны билета,

b) рисунокъ оборотной стороны билета, и

c) рисунокъ водяныхъ знаковъ бумаги,—

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства просилъ Совѣтъ Управленія о разрѣшеніи Польскому Банку отпечатать, подъ надзоромъ и контролемъ Коммисіи Погашенія Долговъ и согласно этому рисунку, проектированные 3-рублевые билеты, присовокупляя притомъ, что рисунокъ этотъ, относительно цвѣта, величины и другихъ подробностей, примѣненъ въ точности къ упомянутому постановленію отъ 23 Сентября (5 Октября) 1841 г., и что имѣющіе быть заготовленными по сему рисунку билеты будутъ снабжены, такъ какъ и теперешніе, сѣткою розоваго цвѣта.

Утвердивъ представленный Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Казначейства рисунокъ въ трехъ частяхъ новыхъ 3-рублевыхъ билетовъ, Совѣтъ разрѣшилъ Польскому Банку отпечатать оные подъ надзоромъ и контролемъ Коммисіи Погашенія Долговъ.

nistracyjna decyzyą swą z dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1846 roku postanowiła: aby bilety te, przy ich fabrykacyi w Banku, zaopatrywane były z prawéj ich strony siatką, czyli giloszunkiem koloru różowego. Środek ten ostrożności, obok zarządzonego wycofania z obiegu dawniejszych biletów 3-rublowych koloru perłowego, spowodował, że nie napotkano dotąd falszywych biletów téj ceny, w podobny giloszunek zaopatrzonych.

Teraz, kiedy zachodzi potrzeba nowego wyrobu biletów Bankowych trzy-rublowych, Bank Polski, oprócz powyższego środka przezorności, zamierzył wyrobić bilety trzy-rublowe według zupełnie nowego rysunku.

Przedstawiając przeto Radzie Administracyjnéj pod dniem 8 (20) Kwietnia r. b. N° 28,510 rysunek w trzech częściach tych nowych biletów, przez Bank przygotowany, mianowicie:

a) rysunek strony głównéj biletu,

b) rysunek strony odwrotnéj biletu,

c) rysunek znaków wodnych papieru,

Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu upraszał Radę Administracyjną o upoważnienie Banku Polskiego do odbijania, pod dozorem i kontrollą Kommissyi Umorzenia długu krajowego i według tego rysunku, projektowanych biletów trzy-rublowych, nadmieniając zarazem, iż rysunek ten co do koloru, miary i innych szczegółów jest zastosowany do osnowy powyższego postanowienia z d. 23 Września (5 Października) 1841 r., i że bilety, podług tego wzoru wygotować się mające, będą zaopatrzone również jak dzisiejsze siatką koloru różowego.

Rada, zatwierdziwszy przedstawiony przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu rysunek w trzech częściach nowych trzy-rublowych biletów, udzieliła Bankowi Polskiemu upoważnienie do odbijania takowych pod dozorem i kontrollą Kommissyi Umorzenia.

Рисунокъ въ трехъ частяхъ новыхъ 3-рублевыхъ билетовъ при семъ возвращается.

Варшава, 15 (27) Апрѣля 1849 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

N⁰ 3,833.

№ 107.

О размѣрѣ наградъ за открытіе поддѣлывателей билетовъ Польскаго Банка.

(27 Декабря (8 Января) $1849/_{50}$ года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на представленіе Банка отъ 11 (23) Ноября 1849 г., за N⁰ 28,872, относительно означенія размѣра денежной награды за открытіе поддѣлывателей Банковыхъ билетовъ, увѣдомляю, что, по докладѣ сего, Его Сіятельство Князь-Намѣстникъ, распоряженіемъ своимъ отъ 18 (30) Декабря 1849 г., за N⁰10,341, согласно съ предположеніемъ Банка, изволилъ назначить открывателямъ поддѣлывателей Банковыхъ билетовъ награду въ количествѣ 1,500 рублей серебромъ, если поддѣлка была произведена съ помощію машинъ и другихъ снарядовъ, и лишь въ количествѣ 450 рублей — если была совершена отъ руки перомъ, безъ искусственныхъ снарядовъ. О таковомъ опредѣленіи, вмѣстѣ съ симъ, я увѣдомилъ всѣхъ Гражданскихъ Губернаторовъ, не поручая имъ однако распубликовывать о томъ, чтобы это не имѣло вреднаго вліянія на обращеніе Банковыхъ билетовъ чрезъ наведеніе публики на мысль, что должно

Rysunek w trzech częściach biletów nowych trzy-rublowych zwraca się.

w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1849 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu.

(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 3,833.

№ 107.

O wysokości nagród za wykrycie fałszerzy biletów Banku Polskiego.

(d. 27 Grudnia (8 Stycznia) $18^{49}/_{50}$ r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na przedstawienie Banku z dnia 11 (23) Listopada 1849 roku N⁰ 28,872, w którém poczynił wnioski co do oznaczenia wysokości nagrody pieniężnéj, mającéj się przyznawać za odkrycie fałszerzy biletów Bankowych, uwiadamiam go: iż Jego Książęca Mość Namiestnik Królestwa, mając sobie przedstawionym ten przedmiot, raczył rozporządzeniem swojém z dnia 18 (30) Grudnia 1849 r. N⁰ 10,341, zgodnie z tém, co Bank wnosił, oznaczyć nagrodę dla wykrywających fałszerzy biletów Bankowych do wysokości rs. 1,500, jeśli fałszerstwo dokonywane było za pomocą machin i innych narzędzi, a tylko do wysokości rsr. 450, jeśli odbywało się bez sztucznych narzędzi a jedynie piórem od ręki. O takowém oznaczeniu zawiadomiłem jednocześnie wszystkich Gubernatorów Cywilnych, nie polecając im przecież ogłaszać tego publicznie, aby to nie wpłynęło szkodli-

быть значительное количество фальшивыхъ билетовъ въ обращеніи, коль скоро публикуются награды за открытіе поддѣлывателей.

Варшава, 27 Декабря (8 Января) 18$^{49}/_{50}$ года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

№ 110,201.

№ 108.

О прикладываніи штемпеля съ надписью „негодный“ къ Банковымъ билетамъ, на которыхъ не окажется главныхъ знаковъ.

(13 (25) Августа 1854 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

На основаніи Высочайшихъ указовъ, Польскій Банкъ выпустилъ въ обращеніе билетовъ своихъ на сумму 10,000,000 руб. сер., равняющуюся основному его капиталу 8,000,000 руб. сер., а равно ссудамъ, выданнымъ подъ земскія имѣнія на сумму 2,000,000 рублей.

Билеты эти, переходя изъ рукъ въ руки, подвергаются нерѣдко поврежденію, и владѣльцы оныхъ представляютъ ихъ въ Банкъ для обмѣна на новые билеты, или на звонкую монету.

Относительно обмѣна этихъ билетовъ, Банкъ руководствуется 207 и 208 §§-ми утвержденной 9 (21) Іюля 1840 г. Совѣтомъ Управленія инструкціи, которые опредѣляютъ:

§ 207. „Касса Банка будетъ вымѣнивать также на монету, или на новые билеты: ветхіе, замаранные, испорченные или разорванные, съ тѣмъ только, чтобы можно было различить на нихъ главные знаки, т. е. надпись, достоинство, подписи членовъ Банка, штемпеля и номеръ по порядку, и чтобы водяные знаки не были закрыты чрезъ подклейку билетовъ.“

wie na obieg biletów przez wprowadzenie publiczności w mniemanie, iż znaczna być musi ilość biletów fałszywych, skoro nagrody za wykrywanie fałszerzy są ogłaszane.

w Warszawie, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) $18^{49}/_{50}$ r.

Tajny Radca, Senator (podpisano) *J. Morawski.*

N⁰ 110,201.

№ 108.

O przykładaniu stempla „Nieprzydatny“ na biletach pozbawionych cech głównych.

(d. 13 (25) Sierpnia 1854 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Bank Polski, na zasadzie NAJWYŻSZYCH Ukazów, wypuścił w obieg biletów swoich na summę rs. 10,000,000, wyrównywającą jego uposażeniu rs. 8,000,000, oraz pożyczkom na dobra ziemskie udzielonym, w summie rubli sr. 2,000,000.

Bilety te, przechodząc z rąk do rąk, ulegają częstokroć uszkodzeniu, a posiadacze zgłaszają się z niemi do Banku o wymianę na inne bilety lub na monetę brzęczącą.

W wymianie tych biletów, Bank stosuje się do § 207 i 208-go instrukcyi swojéj, pod dniem 9 (21) Lipca 1840 r. przez Radę Administracyjną zatwierdzonéj, które zastrzegają:

§ 207. „Również Kassa Banku wymieniać będzie, bądź na gotowe pieniądze, bądź na bilety Bankowe nowe, bilety, któreby były splamione, uszkodzone lub podarte, byleby rozeznać na nich można było znaki główne, to jest: napis, wartość, podpisy Członków Banku, stemple i numer porządkowy, i byleby znaki wodne przez podklejanie zakrytemi nie były.“

§ 208. „Обмѣнъ испорченныхъ, замаранныхъ или разорванныхъ билетовъ можетъ быть производимъ только сполна по нарицательной цѣнѣ билетовъ, съ тѣмъ, чтобы представлены были части, изображающія главные знаки и принадлежащія одному и тому же билету.

Вознагражденіе цѣны билета по частямъ не допускается."

Случается иногда, что нѣкоторые представляемые въ Банкъ для обмѣна поврежденные билеты не имѣютъ упомянутыхъ главныхъ знаковъ, и въ такомъ случаѣ, на основаніи § 211-го той же инструкціи, который гласитъ: „За Банковые билеты, утраченные и истребленные, равно какъ и за такіе, которые не имѣютъ главныхъ знаковъ, не производится никакого вознагражденія",—Банкъ отказываетъ въ обмѣнѣ ихъ и возвращаетъ оные владѣльцамъ.

Поступая такимъ образомъ, Банкъ находитъ, что спекулянты, пріобрѣтая за безцѣнокъ поврежденные, не имѣющіе главныхъ знаковъ билеты, пускаютъ оные подложнымъ образомъ вновь въ обращеніе, и билеты эти, хотя не подлежащіе обмѣну, обращаются въ публикѣ. Посему, дабы отнять у таковыхъ спекулянтовъ возможность противузаконнаго выпуска въ обращеніе поврежденныхъ билетовъ, Польскій Банкъ вошелъ съ представленіемъ объ исходатайствованіи у высшаго начальства разрѣшенія, чтобы предъявленные въ Банкъ для обмѣна и не имѣющіе узаконенныхъ знаковъ билеты были возвращаемы владѣльцамъ оныхъ не прежде, какъ по приложеніи къ нимъ штемпеля съ надписью „негодный", подобно тому, какъ это дѣлается въ Имперіи относительно кредитныхъ билетовъ. Такимъ образомъ сказанныхъ билетовъ уже невозможно будетъ пускать въ обращеніе, ибо приложенный къ нимъ штемпель обнаружитъ въ глазахъ каждаго ихъ недѣйствительность.

Такъ какъ Высочайше утвержденный 1 Іюня 1843 года уставъ объ экспедиціи государственныхъ кредитныхъ билетовъ, напечатанный во второмъ томѣ продолженій Свода Законовъ на 257 страницѣ, опредѣляетъ въ 52 статьѣ, чтобы не подлежащіе обмѣну кредитные билеты Имперіи были возвращаемы предъявителямъ съ приложеніемъ къ нимъ штемпеля съ надписью „негодный" и правило это, по приказанію Его Сіятель-

§ 208. „Wynagradzanie biletów uszkodzonych, splamionych lub podartych, może mieć miejsce tylko w całkowitéj wysokości biletu, i za złożeniem części znakami głównemi opatrzonych, a do jednego i tego samego biletu należących.

Wynagradzanie częściowe miejsca mieć nie będzie."

Zdarzają się wypadki, że niektóre bilety uszkodzone, składane Bankowi do wymiany, nie posiadają cech głównych, powyższemi paragrafami zastrzeżonych, a w takim razie na zasadzie § 211-go téjże instrukcyi, który brzmi:

„Bilety Bankowe zgubione, zniszczone, lub takie, któreby nie zachowały znaków głównych, wynagrodzone nie będą,"

Bank odmawia ich wymiany i takowe zwraca zgłaszającym się właścicielom.

Tak postępując, Bank uważa, że spekulanci za bezcen nabywają uszkodzone bilety, nie mające cech głównych, takowe podstępnym sposobem puszczają na nowo w obieg, i takowe bilety, lubo wymienionemi być nie mogące, kursują jednakże pomiędzy publicznością. Aby więc odjąć tymże spekulantom możność nieprawego puszczania w obieg uszkodzonych biletów, Bank Polski uczynił wniosek o wyjednanie wyższego upoważnienia, aby bilety przedstawione Bankowi do wymiany, a nie posiadające cech przepisami wymaganych, nieprędzéj były zwracane ich właścicielom, aż po wyciśnięciu na nich stempla z wyrazem „nieprzydatny," jakto w Cesarstwie co do biletów kredytowych ma miejsce. Tym sposobem bilety takowe nie będą już mogły być wprowadzone w obieg, gdyż stempel wybity każdego objaśni o ich nieważności.

Ponieważ Najwyżéj zatwierdzona pod dniem 1 Czerwca 1843 r. Ustawa o expedycyi kredytowych biletów Cesarstwa, pomieszczona w tomie II uzupełnień zbioru praw, na karcie 257, przepisała w § 52-m, aby bilety Cesarstwa, niekwalifikujące się do wymiany, zwracane były przynoszącym je, z wyciśnięciem na nich stempla „негодный" to jest, „nieprzydatny," i przepis ten na mocy rozkazu Jego Książęcéj Mości

ства Князя Намѣстника отъ 26 Мая (7 Іюня) 1850 года, за № 3,783, введено въ Царствѣ относительно кредитныхъ билетовъ Имперіи, то Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства полагаетъ, что примѣненіе онаго къ билетамъ Польскаго Банка прекратило бы упомянутыя выше злоупотребленія спекулянтовъ, и поэтому въ представленіи отъ 5 (17) Августа с. г., за № 41,470, испрашиваетъ разрѣшенія Совѣта Управленія на предоставленіе здѣшнему Банку прикладывать штемпель съ надписью „негодный" на тѣхъ Банковыхъ билетахъ, представленныхъ къ обмѣну, которые не будутъ имѣть главныхъ знаковъ.

Совѣтъ Управленія представленіе Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства положилъ утвердить.

Варшава, 13 (25) Августа 1854 года.

Вѣрно съ журналомъ:
Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

№ 24,741.

№ 109.

Обозначеніе главныхъ признаковъ, по которымъ Банковые билеты подлежатъ обмѣну на новые.

(10 (22) Сентября 1854 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Билеты Польскаго Банка, подобно всѣмъ прочимъ бумагамъ, переходя изъ рукъ въ руки, повреждаются въ обращеніи, какъ чрезъ обращеніе, такъ и случайнымъ образомъ, и, по негодности къ дальнѣйшему хожденію, обмѣниваются Польскимъ Банкомъ на новые билеты или на звонкую монету, въ томъ случаѣ, если то дозволяетъ степень ихъ поврежденія.

По предмету такого обмѣна въ данной Банку въ 1840 г. инструкціи заключаются слѣдующія правила:

Namiestnika Królestwa z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1850 r. N⁰ 3,783, wprowadzony został w Królestwie w wykonanie co do biletów kredytowych Cesarstwa, mniema więc Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, że zastosowanie tego przepisu do biletów Banku Polskiego zapobiedz zdoła nadużyciom, jakich w téj mierze dopuszczają się spekulanci, i dla tego upraszał Radę Administracyjną, w przedstawieniu z dnia 5 (17) Sierpnia r. b. N⁰ 41,470, aby upoważniła Bank Polski do wyciskania stempla z wyrazem „nieprzydatny" na tych biletach Bankowych, które, przedstawione mu do wymiany, cech głównych na sobie posiadać nie będą.

Rada oświadczyła, że się do przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu przychyliła.

w Warszawie, d. 13 (25) Sierpnia 1854 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *T. Le Brun.*

N⁰ 24,741.

N⁰ 109.

Oznaczenie głównych cech, kwalifikujących bilety Bankowe do wymiany.

(d. 10 (22) Września 1854 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Bilety Banku Polskiego, podobnie jak wszelkie inne papiery, z rąk do rąk przechodzące, uszkadzają się w obiegu, tak samém tém przechodzeniem, jak i sposobem przypadkowym, i, gdy się stają niezdolnemi do dalszego obiegu, zamieniane bywają przez Bank Polski na nowe lub gotowiznę, jeżeli stopień ich uszkodzenia na to pozwala.

Pod tym ostatnim względem są w instrukcyi Bankowéj z roku 1840 takie przepisy:

§ 207. „Касса Банка будетъ вымѣнивать также на монету, или на новые билеты: ветхіе, замаранные, испорченные или разорванные, съ тѣмъ только, чтобы можно было различить на нихъ главные знаки, т. е. надпись, достоинство, подписи членовъ Банка, штемпеля и номеръ по порядку, и чтобы водяные знаки не были закрыты чрезъ подклейку билетовъ."

§ 208. „Обмѣнъ испорченныхъ, замаранныхъ или разорванныхъ билетовъ можетъ быть производимъ только сполна по нарицательной цѣнѣ билетовъ, съ тѣмъ, чтобы представлены были части, изображающія главные знаки и принадлежащія одному и тому же билету.

Вознагражденіе цѣны билета по частямъ не допускается."

Правила эти суть повтореніе и развитіе 6 и 10 статей Высочайшаго указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года объ установленіи Банковыхъ билетовъ, въ которомъ опредѣлено:

Въ ст. 6-ой: „Касса Банка обмѣниваетъ также на звонкую монету или на новые билеты тѣ билеты, которые были замараны, повреждены, или разорваны, если только можно распознать на нихъ главные знаки."

Въ ст. 10-ой: „За Банковые билеты, утраченные, истребленные или за такіе, на которыхъ не сохранились главные знаки, не производится никакого вознагражденія."

Описаніе, въ помянутыхъ выше 207 и 208 §§-ахъ инструкціи для Банка главныхъ знаковъ, какіе должны находиться на предъявленныхъ къ обмѣну билетахъ, заключаетъ такія условія, что по нимъ поврежденный билетъ, предъявленный къ обмѣну на новый, или на звонкую монету, долженъ быть почти цѣлый, съ недостаткомъ лишь частицъ ничего незначащихъ.

Это даетъ поводъ къ нареканіямъ, и Банкъ, находя возможнымъ, безъ опасенія подвергнуться убыткамъ, смягчить въ семъ отношеніи вышеупомянутыя правила, предположилъ, чтобы, въ отмѣну §§ 207 и 208 Банковой инструкціи, издать, въ развитіе помянутаго выше указа 1830 года, слѣдующія правила:

§ 207. „Również Kassa Banku wymieniać będzie, bądź na gotowe pieniądze, bądź na bilety Bankowe nowe, bilety, któreby były: splamione, uszkodzone, lub podarte, byleby rozeznać na nich można było znaki główne to jest: napis, wartość, podpisy Członków Banku, stemple i numer porządkowy, i byleby znaki wodne przez podklejanie zakrytemi nie były.“

§ 208. „Wynagradzanie biletów uszkodzonych, splamionych lub podartych, może mieć miejsce tylko w całkowitéj wysokości biletu, i za złożeniem części znakami głównemi opatrzonych, a do jednego i tego samego biletu należących. Wynagradzanie częściowe miejsca mieć nie będzie.“

Przepisy te są powtórzeniem i zarazem rozwinięciem przepisów pomieszczonych w art. 6 i 10-m Najwyższego Ukazu z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r., bilety Bankowe postanawiającego, gdzie wyrażono:

W art. 6-m: „Kassa Banku równie wymieniać będzie, bądź na gotowe pieniądze, bądź na bilety Bankowe nowe, bilety, któreby były splamione, uszkodzone lub podarte, byleby rozeznać na nich można było znaki główne.“

W art. 10-m: „Bilety Bankowe zgubione, zniszczone lub takie, któreby nie zachowały znaków głównych, wynagrodzone nie będą.“

Wymienienie w przywiedzionych powyżéj 207 i 208-m §§ instrukcyi Bankowéj znaków głównych, jakie na biletach Bankowych znajdować się powinny, będące rozwinięciem artykułów 6 i 10-go dopiero co przywiedzionego Ukazu Najwyższego, zawiera w sobie właśnie takie warunki, że bilet Bankowy uszkodzony, aby mógł być zamienionym na inny nieuszkodzony lub na gotowiznę, musi być tak dalece całkowitym, iż tylko nieznaczących cząstek onego brakować może.

To daje powód do użaleń, i Bank sam uznaje, że warunki powyższe mogą być złagodzone, bez obawy wystawienia się, przy zamianie uszkodzonych biletów jego, na stratę.

Jakoż w miejsce §§ 207 i 208-go swéj instrukcyi, zaproponował przepis następujący, jako nowe rozwinięcie wymienionego powyżéj artykułu 6 i 10-go Ukazu Najwyższego z d. 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r., a mianowicie:

1) Билеты Польскаго Банка, поврежденные, замаранные или разорванные, будутъ обмѣниваемы кассою Банка:

a) если на нихъ можно разобрать номеръ, достоинство, оттискъ подписи Предсѣдателя или Директора Банка и ручную подпись;

b) если отъ билета сохранена нижняя его половина и на ней остается оттискъ подписи Предсѣдателя или Директора и ручная подпись, оба номера, изъ коихъ одинъ цѣльный, а другой хотя бы и поврежденный;

c) если билетъ разорванъ на двѣ или болѣе частей, но принадлежность ихъ одна къ другой очевидна;

d) если отъ билета утратилась или повредилась лѣвая сторона, а на остающейся правой сторонѣ сохраненъ одинъ цѣлый номеръ, оттискъ подписи Предсѣдателя или Директора и ручная подпись;

e) если на билетѣ повреждены оба номера, но такъ, что у одного недостаетъ начальныхъ, а у другаго среднихъ или послѣднихъ цифръ, и что, слагая тѣ и другія, можно съ точностію опредѣлить весь номеръ;

f) во всѣхъ прописанныхъ выше случаяхъ, билеты приняты будутъ къ обмѣну, если водяные знаки на нихъ не будутъ закрыты чрезъ подклейку.

2) Промѣнъ билетовъ испорченныхъ, замаранныхъ, или разорванныхъ можетъ быть производимъ только въ полномъ размѣрѣ достоинства онаго; вознагражденіе за билеты въ нѣкоторой лишь части не допускается.

3) Билеты, на коихъ будетъ недоставать одного или болѣе изъ вышепрописанныхъ условій, не будутъ приняты къ обмѣну.

4) Билетъ, котораго нельзя будетъ принять къ обмѣну, по приложеніи на немъ штемпеля съ надписью „негодный," возвращается предъявителю, какъ постановлено Совѣтомъ Управленія 13 (25) Августа сего года, за № 24,741.

Означенное предположеніе Банка, какъ основанное на 20-лѣтнемъ слишкомъ опытѣ, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства 9 (21) Сентября с. г., за № 54,222, представилъ на утвержденіе Совѣта Управленія, полагая съ своей сто-

1) Bilety Banku Polskiego uszkodzone, splamione lub podarte, będą wymieniane:

a) jeżeli na bilecie będzie można wyczytać numer, wartość, gryff Prezesa lub Dyrektora i podpis ręczny;

b) jeżeli przynajmniéj zostawiona dolna część biletu, a na niéj gryff Prezesa lub Dyrektora i podpis ręczny, jakoteż zachowane oba numera, z których jeden w całości, a drugi chociażby uszkodzony;

c) jeżeli bilet jest rozdarty na dwie lub na więcéj części, lecz należenie pierwszych części do drugich jest widoczne;

d) jeżeli od biletu uszkodzona lub zagubiona lewa połowa, a na pozostałéj prawéj połowie zachowano w całości numer, gryff Prezesa lub Dyrektora i podpis ręczny;

e) jeżeli na bilecie oba numera są uszkodzone, lecz w taki sposób, że w jednym brakuje początkowych liczb, a w drugim środkowych lub końcowych, i żeby złożywszy jednego i drugiego liczby razem, można było z dokładnością ustanowić cały numer;

f) jeżeli przy wszystkich wyżéj wymienionych wypadkach znaki wodne przez podklejenie zakrytemi nie będą.

2) Wymiana biletów uszkodzonych, splamionych lub podartych, może mieć miejsce tylko w całkowitéj wartości, wynagrodzenie częściowe jest wzbronioném.

3) Nie będą przyjmowane bilety, jeśli braknąć im będzie jednego lub więcéj warunków, w poprzedzających punktach wymienionych.

4) W przypadku niemożności przyjęcia biletu do wymiany, takowy, po przyłożeniu na nim stemplą z napisem „nie przydatny,“ zwraca się składającemu.

To ostatnie zastrzeżenie wypływa z decyzyi Rady Administracyjnéj z d. 13 (25) Sierpnia r. b. N⁰ 24,741.

Ponieważ propozycya ta opiera się na dwudziesto kilkoletniém doświadczeniu, przeto, zdaniem Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu może otrzymać zatwierdzenie, o takowe tenże Dyrektor Główny upraszał Radę Administracyjną w

роны, что этихъ новыхъ правилъ нѣтъ надобности представлять на Высочайшее утвержденіе, такъ какъ они ни въ чемъ не измѣняютъ главнаго правила, а только составляютъ развитіе онаго.

Къ сему Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства присовокупилъ, что относительно поврежденныхъ кредитныхъ билетовъ Имперіи 52-ою статьею 2 продолженія Свода Гражданскихъ Законовъ тома XI опредѣлено:

„Кредитные билеты не принимаются къ обмѣну:

a) поврежденные до такой степени, что не сохранилось ни одной подписи, или ни въ одномъ номерѣ нѣтъ конечныхъ цифръ;

b) сложенные изъ частей разныхъ билетовъ."

Въ такихъ случаяхъ билетъ, по приложеніи на немъ штемпеля съ надписью „негодный," возвращается предъявителю.

Сему распоряженію не противны представленныя здѣшнимъ Банкомъ правила. Они заключаютъ только болѣе подробное опредѣленіе условій, необходимыхъ для обмѣна поврежденныхъ билетовъ, на опредѣленіе коихъ указалъ опытъ и необходимость надлежащаго контроля выпущенныхъ въ обращеніе Банковыхъ билетовъ.

Совѣтъ Управленія предположенія Банка утвердилъ.

Варшава, 10 (22) Сентября 1854 года.

Вѣрно съ журналомъ:

За Статсъ-Секретаря, его Помощникъ,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *А. Петровъ.*

№ 25,344.

---

przedstawieniu z d. 9 (21) Września r. b. N⁰ 54,222, z uwagą, że gdy rzeczona propozycya jest tylko odmianą rozwinięcia głównego przepisu, którego ona w niczém nie modyfikuje, to niema potrzeby odnosić się do Najwyższéj sankcyi.

Nadmienił przytém Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu, że co do uszkodzonych biletów kredytowych Cesarstwa jest przepis pomieszczony w tomie XI dalszego ciągu zbioru praw tamecznych, w art. 52-m na stronicy 257, a ten brzmi:

„Bilety kredytowe nie mają być przyjmowane do wymiany:

a) jeżeli uszkodzone są do tego stopnia, iż nie został na nich ani jeden podpis, albo żaden ich numer nie ma liczb końcowych;

b) jeżeli są złożone z części różnych od siebie biletów."

W takich przypadkach, bilet, po przyłożeniu na nim stempla z nadpisem „nieprzydatny," zwracać należy temu, kto go przyniósł do wymiany.

Wymieniona wyżéj propozycya Banku nie różni się w zasadzie swojéj od tego przepisu, zawiera w sobie tylko więcéj szczegółowe wyrażenie warunków, do wymiany uszkodzonego biletu koniecznych; wyrażenie, które codzienna praktyka i potrzeba dokładnego skontrollowania puszczonych w obieg biletów Bankowych nastręczyła.

Rada oświadczyła, że powyższą propozycyę Banku zatwierdza.

w Warszawie, dnia 10 (22) Września 1854 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, w zastępstwie Podsekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) *A. Petrow.*

N⁰ 25,344.

№ 110.

Объ измѣненіи внѣшняго вида однорублевыхъ билетовъ Польскаго Банка.

(26 Марта (7 Апрѣля) 1857 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Болѣе года уже какъ появились въ обращеніи, особенно въ Маріампольскомъ, и Кальварійскомъ уѣздахъ, въ значительномъ количествѣ фальшивые однорублевые билеты Польскаго Банка, которые по видимому проникли туда изъ сосѣднихъ Прусскихъ провинцій. Дѣлатели сихъ фальшивыхъ билетовъ еще не открыты, не смотря на розысканія не только здѣшнихъ, но также Прусскихъ и Россійскихъ властей. А какъ число открываемыхъ помянутыхъ фальшивыхъ билетовъ постоянно увеличивается, изъ чего можно заключать, что еще большая масса ихъ, донынѣ не замѣченная, находится въ обращеніи, поэтому можно предполагать, что непойманные донынѣ дѣлатели сихъ билетовъ продолжаютъ поддѣлку оныхъ и отъ времени до времени пускаютъ оные въ обращеніе, что удается имъ тѣмъ легче, что они для поддѣлки избрали однорублевые билеты, которые по незначительной цѣнности меньше обращаютъ на себя вниманіе принимающихъ оные и которые по той же малоцѣнности, попадаютъ въ руки простаго народа, коему трудно распознавать признаки, отличающіе настоящіе билеты отъ фальшивыхъ, тѣмъ болѣе, что эти послѣдніе искусно поддѣланы.

Посему, независимо отъ продолженія розысканій для открытія поддѣлывателей, надлежитъ, сколь можно скорѣе, оградить себя отъ послѣдствій выпуска въ обращеніе таковыхъ фальшивыхъ билетовъ.

Вслѣдствіе сего Польскій Банкъ вошелъ съ представленіемъ, чтобы, подобно тому, какъ было поступлено въ 1846 году съ 3-рублевыми билетами сего Банка, измѣнить внѣшній видъ нынѣшнихъ однорублевыхъ билетовъ по представленному Банкомъ образцу, а именно: снабдить ихъ съ правой, т. е. главной стороны другою новою гильешировкою свѣтло-орѣ-

№ 110.

O zmianie kształtu biletów Bankowych jednorublowych.

(d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1857 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Wiadomo, że przeszło już od roku pojawiła się w obiegu, szczególniej zaś w powiatach Maryampolskim i Kalwaryjskim, znaczna ilość fałszywych jednorublowych biletów Banku Polskiego, które zdają się pochodzić z sąsiednich tym powiatom prowincyj Pruskich. Fałszerzy dotąd nie wyśledzono, mimo przedsiębrane poszukiwania tak władz tutejszych, jakoteż Pruskich i Cesarsko-Rossyjskich. A ponieważ liczba odkrywanych rzeczonych biletów fałszywych ciągle się pomnaża, zkąd razem wnosić należy, iż większa jeszcze ich massa niedostrzeżonych krążyć musi w obiegu publicznym, przeto być może, że fałszerze niewyśledzeni prowadzą daléj swoje fałszerstwo i od czasu do czasu puszczają podrobione bilety między publiczność, co tém łatwiéj im przychodzi, że wybrali do podrabiania bilety jednorublowe, to jest właśnie takie, które przez swą drobność nie zwracają troskliwszéj uwagi na siebie, i które z powodu téjże drobności, dostawać się mogą w ręce gminu, a temu trudno jest rozpoznawać cechy, odróżniające bilety prawdziwe od fałszywych, zwłaszcza że te ostatnie są z wielkiém podobieństwem do prawdziwych sporządzane.

Obok więc nieustających poszukiwań fałszérzy, wypada jak można najrychléj zabezpieczyć się od skutków dopełnionego już i być może dopełniającego się jeszcze w ukryciu fałszowania.

Bank Polski przeto uczynił wniosek, aby postępując podobnie jak to miało miejsce w r. 1846 z trzyrublowemi jego biletami, zmienić zewnętrzny kształt dotychczasowych biletów jednorublowych, podług załączającego się wzoru, mianowicie zaś zaopatrzyć je z prawéj czyli głównéj strony innym nowym giloszunkiem, koloru jasno-orzechowego, zmienić dolną winietę, mającą w środku cyfrę I, na winietę innego kształtu, wycisnąć suchy stempel nie na giloszunku jak dotąd, lecz

хового цвѣта, замѣнить внизу виньетку, въ срединѣ коей находится цифра I, другаго вида виньеткою, сухой штемпель выбить не на гильешировкѣ, какъ донынѣ, но на чистой бумагѣ и перенести номеръ серіи изъ подъ вышеупомянутой виньетки на оборотную сторону билета, подъ щитъ надъ надписью: „jeden rubel srebrem."

Такое измѣненіе, по мнѣнію Банка, можетъ значительно затруднить поддѣлку сказанныхъ билетовъ.

Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства, 22 Марта (3 Апрѣля) с. г., за № 12,116, представляя таковое мнѣніе Совѣту Управленія, проситъ объ утвержденіи онаго, присовокупляя, что изъятіе теперешнихъ однорублевыхъ Банковыхъ билетовъ изъ обращенія и обмѣнъ оныхъ на билеты новаго вида будутъ производиться такимъ же порядкомъ, какъ производился въ 1846 г. обмѣнъ 3-рублевыхъ бѣлыхъ билетовъ на теперешніе гильешированные, т. е. Главному Казначейству и Кассамъ Банка дано будетъ предписаніе, по мѣрѣ полученія ими теперешнихъ однорублевыхъ билетовъ, вымѣнивать оные на таковые же билеты новаго вида и пускать сіи послѣдніе въ обращеніе, при производствѣ платежей. А когда, вслѣдствіе сего, число теперешнихъ однорублевыхъ билетовъ останется въ обращеніи незначительное, тогда объявленъ будетъ срокъ, для окончательнаго обмѣна этихъ билетовъ на билеты новаго вида, какъ это было сдѣлано въ свое время относительно бѣлыхъ 3-рублевыхъ билетовъ, между тѣмъ обнародовано будетъ во всеобщее свѣдѣніе, что, какъ теперещнія, такъ и новаго вида билеты имѣютъ свободное обращеніе.

Приготовленные новаго вида однорублевые билеты отданы будутъ подъ ключъ Коммисіи Погашенія Долговъ, и оттуда будутъ выпускаемы въ обмѣнъ на теперешніе билеты, которые Коммисія, по удостовѣреніи въ томъ, что они не подложные, будетъ уничтожать.

Относительно теперешнихъ однорублевыхъ билетовъ, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства представляетъ еще и то, что во время послѣдней войны, въ замѣнъ изъятыхъ изъ обращенія крупныхъ билетовъ Банка, выпущено было, для облегченія размѣна, значительное количество 1-рублевыхъ билетовъ, коихъ общее число, находящееся нынѣ въ об-

na czystym papierze i przenieść numer seryi z pod powyższéj winiety na odwrotną stronę biletu, pod tarczę nad napisem „jeden rubel srebrem.“ Zdaniem Banku Polskiego zmiana taka może znacznie utrudnić podrabianie rzeczonych biletów.

Wniosek ten Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu przedstawił Radzie Administracyjnéj na dniu 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. N⁰ 12,116, z prośbą o zatwierdzenie onego i z nadmienieniem, że cofanie z obiegu biletów Bankowych jednorublowych dotychczasowego kształtu, dla odmiany ich na bilety téjże wartości, z kształtem odmiennym, odbywać się będzie tą samą drogą jak odbywało się w r. 1846 i następnych cofanie biletów bankowych 3-rublowych białych, dla zamiany ich na giloszowane, to jest: Kassa Główna Królestwa i Kassy Bankowe otrzymają polecenie, bilety jednorublowe dotychczasowego kształtu, w miarę otrzymywania ich do skrzyń swoich mieniać na bilety téjże wartości odmiennego kształtu, i te ostatnie przy czynionych wypłatach w obieg puszczać. Gdy się zaś przez to postępowanie ilość biletów jednorublowych dotychczasowego kształtu, w obiegu będących, do małego znaczenia już zmniejszy, ogłosi się wtenczas termin prekluzyjny do ich ostatecznéj na bilety jednorublowe nowego kształtu wymiany, jak to uczyniono czasu swego względem biletów 3-rublowych białych. Tymczasem uprzedzona będzie publiczność, że bilety 1-rublowe obu kształtów swobodny bieg mają.

Przysposobić się mające bilety jednorublowe nowego kształtu oddane zostaną pod klucz Kommissyi Umorzenia długu krajowego, i ztamtąd czerpane będą w zamian za bilety 1-rublowe dotychczasowego kształtu, które Kommissya Umorzenia, po przekonaniu się o ich prawdziwości, następnie zniszczy.

Co do biletów jednorublowych dotychczasowego kształtu, zachodzi jeszcze i ta okoliczność, że podczas ostatniéj wojny, gdy moneta złota i srebrna znikła z obiegu, gdy nawet o monetę zdawkową trudno było, obmyślono, jako środek zaradczy, wycofanie z obiegu pewnéj ilości biletów grubych Banku Polskiego, a w ich miejsce puszczono bilety jednorublowe, których ogólna wartość, w obiegu będąca, wzrosła do rs. 4,150,000, i teraz kiedy z ustalającym się pokojem stosunki handlowe

ращеніи, простирается до 4,150,000 руб. сер., но какъ нынѣ, по водвореніи мира, торговыя сношенія оживились и вслѣдствіе того монеты всякаго рода находится въ обращеніи достаточное количество, то помянутое значительное количество однорублевыхъ билетовъ оказывается излишнимъ, и теперь требуются болѣе крупные билеты.

Посему Банкъ просилъ Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства о разрѣшеніи замѣнить часть однорублевыхъ билетовъ до 500,000 руб. сер. на соотвѣтственную стоимость 25-рублевыми билетами, находящимися въ запасѣ въ Коммисіи Погашенія Долговъ, которые, вмѣстѣ съ однимъ милліономъ руб. сер. дозволенныхъ къ выпуску въ 1852 году билетовъ, будутъ споспѣшествовать торговымъ и промышленнымъ операціямъ, постепенно оживляющимся.

Основываясь на 4-й статьѣ Высочайшаго указа 21 Января (2 Февраля) 1830 года, Главный Директоръ Финансовъ и Казначейства далъ Банку просимое разрѣшеніе и, сообщивъ о томъ Коммисіи Погашенія Долговъ, донесъ нынѣ объ этомъ Совѣту Управленія.

Представленіе Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства о замѣнѣ теперешнихъ однорублевыхъ билетовъ билетами новаго вида Совѣтъ Управленія положилъ утвердить.

Равномѣрно Совѣтъ не нашелъ никакого возраженія противъ распоряженій Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства относительно обмѣна части однорублевыхъ билетовъ до 500,000 руб. сер. на соотвѣтственное количество 25-рублевыхъ, находящихся въ запасѣ въ Коммисіи Погашенія Долговъ.

Варшава, 26 Марта (7 Апрѣля) 1857 года.

Вѣрно съ журналомъ:
И. д. Статсъ-Секретаря, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Карницкій.*

№ 19,199.

ożywiły się, zaś skutkiem tego monety wszelkiego rodzaju obiegać poczynają, ilość ta jednorubłowych biletów okazuje się zbyteczną, a wraca żądanie biletów grubszych. Wypada więc wrócić do tego jak było dawniéj.

Jakoż Bank Polski zażądał od Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu upoważnienia, aby część biletów jednorublowych, aż do wysokości rs. 500,000, zamienić na odpowiednią wartość biletów 25-rublowych, w zapasie Kommissyi Umorzenia znajdujących się, które łącznie z summą rs. 1,000,000, do wypuszczenia w r. 1852 dozwoloną, udogadniać będą operacye handlowe i przemysłowe, nowego życia nabierające.

Opierając się na art. 4-m Najwyższego Ukazu z dnia 21 Stycznia (2 Lutego) 1830 r. Dyrektor Główny Przychodów i Skarbu udzielił Bankowi żądane przezeń upoważnienie i, uwiadomiwszy o niém Kommissyę Umorzenia długu krajowego, doniósł o tém Radzie Administracyjnéj.

Rada, przychylając się do przedstawienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, wniosek powyższy, co do zmiany dotychczasowych biletów jednorublowych w sposób wyżéj opisany, zatwierdziła.

Nadto oświadczyła Rada, że przeciwko postąpienia Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, mającego na celu zamianę części biletów jednorublowych, aż do wysokości rs. 500,000, na odpowiednią wartość biletów 25-rublowych, w zapasie Kommissyi Umorzenia znajdujących się, nie ma nic do nadmienienia.

w Warszawie, d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1857 r.

Zgodno z protokółem:
p. o. Sekretarza Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *Karnicki.*

N⁰ 19,199.

в) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ I, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ II ИНСТРУКЦІИ.

№ 111.

О приведеніи въ дѣйствіе Высочайше утвержденнаго дополнительнаго штата Польскаго Банка по ликвидаціонной операціи.

(4 (16) Іюня 1866 года.)

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
Великаго Князя Финляндскаго,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Вслѣдствіе представленія Предсѣдателя Польскаго Банка, Учредительный Комитетъ, въ исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 18 (30) Мая сего года, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Высочайше утвержденный (при семъ прилагаемый) дополнительный штатъ Польскаго Банка по ликвидаціонной операціи привести въ дѣйствіе, съ тѣмъ, чтобы назначенныя по оному новыя должности были замѣщаемы постепенно, по дѣйствительной надобности, и чтобы потребные по этому штату расходы въ текущемъ году были отнесены на сумму 50,000 рублей, назначенную по росписанію расходовъ 1866 года по вѣдомству Учредительнаго Комитета на непредвидимыя издержки, а на будуще время вносились въ ежегодныя росписанія административныхъ расходовъ по ликвидаціонной операціи.

Ст. 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое, вмѣстѣ съ дополнительнымъ штатомъ Польскаго Банка, должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возложить на Главнаго Дирек-

R) DO ROZDZIAŁU I, TYTUŁU I, CZĘŚCI II-éj INSTRUKCYI.

№ 111.

O wprowadzeniu w wykonanie Najwyżéj zatwierdzonego etatu dodatkowego Banku Polskiego, na operacyę likwidacyjną.

(d. 4 (16) Czerwca 1866 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyj, Króla Polskiego,

Wielkiego Księcia Finlandzkiego,

etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiém.

W skutek przedstawienia Prezesa Banku Polskiego, Komitet Urządzający w wykonaniu Najwyższego rozkazu, zapadłego w dniu 18 (30) Maja r. b., postanowił i stanowi:

Art. 1.

Najwyżéj zatwierdzony (przy niniejszym załączający się) dodatkowy etat Banku Polskiego na operacyę likwidacyjną wprowadzić w wykonanie z tém, aby oznaczone w nim nowe urzędy były obsadzane stopniowo, w miarę rzeczywistéj potrzeby, i aby potrzebne podług tegoż etatu wydatki w roku bieżącym były odniesione do summy 50,000 rub., jaka w budżecie wydatków na rok 1866 dla Wydziału Komitetu Urządzającego przeznaczoną jest na wydatki nieprzewidziane, a w przyszłości, aby wnoszone były do corocznych budżetów wydatków administracyjnych na operacyę likwidacyjną.

Art. 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które, wraz z dodatkowym etatem Banku Polskiego, zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, poruczyć Dyrektorowi Głównemu Kom-

тора Правительственной Коммисіи Финансовъ и Предсѣдателя Польскаго Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 139-мъ засѣданіи, 4 (16) Іюня 1866 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ
(подписано) *Графъ Бергъ.*

За отсутствіемъ Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, Директоръ Канцеляріи (подписано) *В. Бѣлозерскій.*

missyi Rządowéj Przychodów i Skarbu i Prezesowi Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 139-m posiedzeniu, dnia 4 (16) Czerwca 1866 roku.

Namiestnik w Królestwie, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Hrabia Berg.*

W nieobecności Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego, Dyrektor Kancellaryi
(podpisano) *W. Biełozierski.*

Приложеніе къ № 111-му.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: *„Быть по сему.“*

Въ Царскомъ Селѣ,
18 (30) Мая 1866 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:
Статсъ-Секретарь (подписано) *Н. Милютинъ.*

Дополнительный штатъ Польскаго Банка по ликвидаціонной операціи.

	Число лицъ	Жалованье одному	Жалованье всѣмъ	Классы должностей
		Руб. сереб.	Руб. сереб.	
По бухгалтеріи:				
Старшіе Рахмистры	2	850	1,700	IX
Рахмистры	2	700	1,400	X
Рахмистры	1	600	600	X
На добавочное жалованье двумъ Начальникамъ Секцій		150	300	
По контролю:				
Контролеръ	1	700	700	X
По конторѣ:				
Старшій Рахмистръ	1	850	850	IX
Чиновникъ для письма	1	300	300	XI
По канцеляріи:				
Помощникъ Секретаря	1	450	450	X
По кассѣ:				
Кассиръ	1	750	750	IX
По отдѣленію билетовъ:				
Помощники Контролера	2	450	900	X
По судебному отдѣленію:				
Адъюнктъ	1	900	900	IX
Секретари	2	600	1,200	X
На добавочное жалованье Начальнику Отдѣленія		300	300	
На канцелярскіе расходы			600	
Всего	—	—	10,950	

Примѣчаніе 1. Потребная на жалованье чиновникамъ и на

Annex do N⁰ 111-go.

Na oryginale własną Jego Cesarskiéj Mości ręką napisano:

„Быть по сему."

w Carskiém Siele, dnia 18 (30) Maja 1866 roku.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *M. Milutin.*

Etat dodatkowy dla Banku Polskiego na operacyę likwidacyjną.

	Liczba osób	Płaca jednemu (Rubli srebrem)	Płaca wszystkim (Rubli srebrem)	Klassa urzędu
W buchhalteryi:				
Starsi Rachmistrze	2	850	1,700	IX
Rachmistrze {	2	700	1,400	X
Rachmistrze {	1	600	600	X
Na płace dodatkowe dla dwóch Naczelników Sekcyj		150	300	
W kontrolli:				
Kontroller	1	700	700	X
W kantorze:				
Starszy Rachmistrz	1	850	850	IX
Urzędnik do pisma	1	300	300	XI
W kancellaryi:				
Pomocnik Sekretarza	1	450	450	X
W kassie:				
Kassyer	1	750	750	IX
W wydziale biletów:				
Pomocnicy Kontrollera	2	450	900	X
W wydziale prawnym:				
Adjunkt	1	900	900	IX
Sekretarze	2	600	1,200	X
Na płacę dodatkową dla Naczelnika Wydziału		300	300	
Na wydatki kancellaryjne . . .			600	
Razem. . .	—	—	10950	

Uwaga 1. Summa potrzebna na płacę dla urzędników

канцелярскіе расходы сумма ассигнуется изъ суммъ, назначенныхъ на административные расходы по ликвидаціонной операціи.

Примѣчаніе 2. Положенныя по сему дополнительному штату должности замѣщаются по мѣрѣ дѣйствительной надобности, по особому каждый разъ разрѣшенію Учредительнаго Комитета.

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго (подписано) *Князь Павелъ Гагаринъ.*

Со спискомъ вѣрно:
Директоръ Канцеляріи Учредительнаго Комитета
(подписано) *В. Бѣлозерскій.*

S) КЪ ПУНКТУ 1 § 212, ОТДѢЛЕНІЯ I, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ II ИНСТРУКЦІИ.

№ 112.

О допущеніи Евреевъ къ участію въ выборахъ на должности Коммерческихъ Совѣтниковъ.

(24 Іюля (5 Августа) 1862 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Статьею 8-ю Высочайшаго указа отъ 24 Мая (5 Іюня) сего года о дарованіи новыхъ гражданскихъ правъ Евреямъ, жителямъ Царства Польскаго, поручено пересмотрѣть постановленія, дѣйствующія доселѣ въ Царствѣ объ Евреяхъ, въ отношеніи свободы заниматься ремеслами, торговлею и промышленностью.

Въ исполненіе сего, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, разсмотрѣвъ въ подробности означенныя постановленія, удостовѣрилась, что Евреи подлежатъ ограниченіямъ, по слѣдующимъ пяти пунктамъ:

i na wydatki kancellaryjne, assygnuje się z funduszu przeznaczonego na wydatki administracyjne na operacyę likwidacyjną.

Uwaga 2. Ustanowione według niniejszego etatu dodatkowego urzędy obsadzają się w miarę rzeczywistéj potrzeby, za oddzielném na każdy raz upoważnieniem Komitetu Urządzającego.

Prezydujący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego
(podpisano) *Książę Paweł Gagaryn*

Za zgodność z odpisem:
Dyrektor Kancellaryi Komitetu Urządzającego
(podpisano) *W. Biełozierski.*

S) DO PUNKTU 1-GO, § 212, ROZDZIAŁU I, TYTUŁU I, CZĘŚCI II-ÉJ INSTRUKCYI.

№ 112.

O dopuszczeniu Żydów do wyborów na Radców Handlowych.

(d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1862 r.)

WYPIS Z PROTOKÓŁU POSIEDZENIA RADY ADMINISTRACYJNÉJ.

Artykuł 8-y Ukazu NAJWYŻSZEGO z d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b., o nadaniu nowych praw cywilnych Starozakonnym mieszkańcom Królestwa, zalecił przejrzenie przepisów w Królestwie dotąd obowiązujących co do Żydów, pod względem wolności prowadzenia rzemiosł, handlu i przemysłu.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, w wykonaniu tego artykułu, po szczegółowym rozbiorze pomienionych przepisów, przekonała się, że Żydzi ulegają ograniczeniom w pięciu następujących szczegółach:

1) по распоряженію бывшей Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи отъ 19 Марта 1817 г., за № 226/2,461, послѣдовавшему въ развитіе постановленія Царскаго Намѣстника отъ 31 Декабря 1816 года объ устройствѣ ремеслъ, художествъ и промысловъ, мастера Евреи не могутъ засѣдать въ собраніяхъ мастеровъ, не могутъ ни участвовать въ выборахъ, ни быть избранными въ старшины ремесленныхъ собраній и, наконецъ, не могутъ быть приглашаемы въ качествѣ экспертовъ, упомянутыхъ въ 49 и 119 ст. приведеннаго постановленія, при выпускѣ учениковъ въ званіе подмастерьевъ и сихъ послѣднихъ въ мастера;

2) по силѣ инструкціи бывшей Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи отъ 31 Марта 1817 года, за № 185/742, послѣдовавшей въ развитіе вышеприведеннаго основнаго постановленія, Евреи не могутъ засѣдать въ купеческихъ собраніяхъ, не могутъ избирать старшинъ собранія, ни же быть избраны въ старшины;

3) въ примѣненіи къ декрету Короля Саксонскаго Герцога Варшавскаго отъ 17 Октября 1808 года, ограничивающему Евреевъ въ пользованіи политическими правами, Евреи не могутъ участвовать въ выборахъ Судей Коммерческаго Суда и Коммерческихъ Совѣтниковъ при Польскомъ Банкѣ, установленныхъ 29 статьею Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 года объ учрежденіи Польскаго Банка;

4) Евреи устранены отъ пропинаціоннаго промысла по деревнямъ и подвергаются особымъ платежамъ за продажу вина въ городахъ;

5) на основаніи 17-й статьи Свода Почтовыхъ постановленій, утвержденныхъ Совѣтомъ Управленія 8 (20) Іюля 1860 года, Евреи не могутъ быть почтсодержателями.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, примѣняя правила Высочайшаго указа отъ 24 Мая (5 Іюня) с. г. къ вышеизложеннымъ пяти пунктамъ, полагаетъ, что не встрѣчается никакихъ препятствій къ устраненію ограниченій, коимъ подлежатъ Евреи по первымъ тремъ пунктамъ, а именно:

1) что Евреи, занимающіеся ремесломъ, не должны подлежать никакимъ особымъ противу другихъ жителей ограни-

1) Z mocy rozporządzenia b. Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 19 Marca 1817 r. N⁰ 226/2,461, wydanego w rozwinięciu postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 31 Grudnia 1816 r., o uporządkowaniu rzemiosł, kunsztów i professyj, majstrowie Żydzi nie mogą zasiadać na zgromadzeniach majstrów, nie mogą należeć do wyborów, ani być wybieranymi na starszych zgromadzeń rzemieślniczych, wreszcie nie mogą być powoływani na biegłych, wyrażonych w art. 49 i 119-m powołanego postanowienia, przy wyzwalaniu uczniów na czeladników i tych ostatnich na majstrów;

2) Stosownie do instrukcyi b. Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi, wydanéj w dniu 31 Marca 1817 r. N⁰ 185/742, w rozwinięciu zasadniczego postanowienia wyżéj powołanego, Żydzi nie mogą zasiadać na zgromadzeniach kupców, nie mogą obierać starszych zgromadzeń, ani na takowych być obranymi;

3) Odnośnie do Dekretu Króla Saskiego Księcia Warszawskiego z d. 17 Października 1808 r., zawieszającego Żydów w używaniu praw politycznych, Żydzi nie mogą mieć udziału w wyborach na Sędziów Trybunału Handlowego, ani na Radców Handlowych przy Banku Polskim, ustanowionych artykułem 29-m Ukazu Najwyższego z d. 17 (29) Stycznia 1828 r., zaprowadzającego Bank Polski;

4) Starozakonni usunięci są od zarobków propinacyjnych po wsiach, i pociągani do wyłącznych opłat za trudnienie się sprzedażą wódki po miastach;

5) Na zasadzie art. 71-go Zbioru przepisów pocztowych, przez Radę Administracyjną pod dniem 8 (20) Lipca 1860 r. potwierdzonych, Starozakonni wyłączeni są od utrzymywania Poczthalteryj.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, stosując przepisy Ukazu Najwyższego z d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b. do powyżéj przywiedzionych pięciu punktów, mniema, że nie zachodzi żadna trudność co do usunięcia ograniczeń, dotąd Żydów obowiązujących, w pierwszych trzech punktach, a mianowicie:

1) że przy wykonywaniu rzemiosł, Żydzi nie powinni podlegać żadnym odmiennym od innych mieszkańców

ченіямъ, и посему слѣдовало бы предоставить имъ право избирать членовъ въ Управленіе старшинъ ремесленныхъ собраній и быть избираемыми въ члены и приглашаемыми въ качествѣ экспертовъ въ случаяхъ, предусмотрѣнныхъ 49 и 119 ст. постановленія Царскаго Намѣстника отъ 31 Декабря 1816 г.;

2) что отмѣну подобныхъ ограниченій слѣдуетъ распространить и на купеческія собранія;

3) что Евреи могутъ участвовать въ выборахъ Судей Коммерческаго Трибунала и Коммерческихъ Совѣтниковъ при Польскомъ Банкѣ, а также могутъ быть и сами избираемы.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, представляя вышеизложенныя предположенія, рапортомъ отъ 19 (31) Іюля т. г., за №20,382/5,564, на усмотрѣніе Совѣта Управленія, испрашиваетъ разрѣшенія на выдачу соотвѣтственныхъ распоряженій Губернскимъ Правленіямъ и Магистрату столичнаго города Варшавы, а равно и на увѣдомленіе о семъ подлежащихъ властей.

Въ заключеніе Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ присовокупляетъ:

1) что, какъ въ текущемъ году оказалось необходимымъ приготовить безъ всякаго отлагательства для выборовъ въ Коммерческій Судъ списокъ выборнымъ, подлежащій предварительному утвержденію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, то оная Коммисія, по сношенію съ Правительственною Коммисіею Юстиціи и согласно представленію Магистрата столичнаго города Варшавы, разрѣшила Магистрату допустить Евреевъ къ участію въ выборахъ сего года;

2) что въ отношеніи устраненія ограниченій по пропинаціонному промыслу и по содержанію почтъ, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ отнеслась въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, а равно въ Почтовое Управленіе, съ тѣмъ, чтобы помянутыя власти, разсмотрѣвъ предметъ этотъ, поступили по установленному порядку.

Совѣтъ, принимая въ уваженіе, что предположенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, какъ проистекающія изъ Высочайшаго указа о дарованіи новыхъ граждан-

przepisom, że zatém będą mogli należeć do wyborów na członków Urzędów starszych zgromadzeń rzemieślniczych, być wybranymi na takich członków i być używanymi na biegłych w przypadkach, artykułami 49 i 119-m postanowienia Namiestnika Królewskiego z d. 31 Grudnia 1816 r. przewidzianych;

2) że usunięcie podobnych ograniczeń rozciągać się ma do zgromadzeń kupieckich;

3) że Żydzi będą mogli należeć do wyborów na Sędziów Trybunału Handlowego i na Radców Handlowych przy Banku Polskim, tudzież będą mogli być na zebraniach tych wybierani.

Przedstawiając powyższe wnioski do uznania Rady Administracyjnéj w rapporcie z dnia 19 (31) Lipca r. b. No 20,382/5,564 Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych upraszała o upoważnienie do wydania zgodnych z onemi rozprządzeń do Rządów Gubernialnych i Magistratu miasta stołecznego Warszawy, oraz do udzielenia władzom właściwym stosownych zawiadomień.

W końcu Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych nadmieniła:

1) że ponieważ do wyborów do Trybunału Handlowego w r. b. zachodziła nagła potrzeba ustanowienia listy wyborców, ulegającéj zatwierdzeniu Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, po znieseniu się zatém z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, i na wniosek Magistratu miasta stołecznego Warszawy, Kommissya Rządowa upoważniła Magistrat do przypuszczenia Starozakonnych do uczestniczenia w wyborach roku bieżącego;

2) że co się tyczy usunięcia ograniczeń co do zarobków propinacyjnych i co do utrzymywania Poczthalteryj, Kommissya Rządowa odniosła się do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu tudzież Zarządu Pocztowego z wnioskiem: iżby Władze te rzecz rozpoznały i co wypadnie z przepisów przedsięwzięły.

Rada, zważając, że uczynione przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych wnioski, jako będące wypływem Ukazu Najwyższego, nadającego nowe prawa cywilne Staroza-

скихъ правъ Евреямъ, заслуживаютъ утвержденія, разрѣшилъ означенной Коммисіи привести оныя въ исполненіе.

Варшава, 24 Іюля (5 Августа) 1862 года.

Вѣрно съ журналомъ:
И. д. Статсъ-Секретаря (подписано) *Кретковскій.*

Т) КЪ ОТДѢЛЕНІЮ II, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ II ИНСТРУКЦІИ.

№113.

О временномъ изъятіи изъ вѣдомства Главнаго Директора Финансовъ надзора и контроля за дѣйствіями Банка.

(12 (24) Ноября 1863 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

И. д. Министра Статсъ-Секретаря отношеніемъ отъ 6 (18) Ноября с. г., за № 10,085, увѣдомилъ Намѣстника въ Царствѣ: что Его Императорское Величество, согласно представленію его (Генералъ-Адъютанта Графа Берга), 5 (17) Ноября сего года Высочайше разрѣшить соизволилъ:

a) допустить временное изъятіе изъ вѣдомства Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства возложенныхъ на него 42 статьею Высочайшаго указа отъ 17 (29) Января 1828 г. и утвержденною Совѣтомъ Управленія отъ 9 (21) Іюля 1840 года инструкціею, а равно особыми распоряженіями, надзора и контроля за дѣйствіями Польскаго Банка, впредь до Высочайшаго утвержденія проекта переобразованія этого учрежденія;

b) надзоръ этотъ и контроль, съ правомъ главнаго завѣдыванія дѣйствіями Банка по всѣмъ частямъ управленія онаго, поручить Члену Совѣта Управленія, Тайному Совѣтнику Непокойчицкому, какъ лично извѣстному Его Императорско-Царскому Величеству по долговременнымъ его заслугамъ въ Польскомъ Банкѣ и обширнымъ свѣдѣніямъ по части кредитныхъ учрежденій.

konnym mieszkańcom Królestwa, na przyjęcie zasługują, udzieliła téjże Kommissyi Rządowéj żądane upoważnienie.

w Warszawie, d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1862 r.

Zgodno z protokółem:

p. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *Kretkowski.*

T) DO ROZDZIAŁU II, TYTUŁU I, CZĘŚCI II-éj INSTRUKCYI.

№ 113.

O czasowém wyłączeniu z attrybucyi Dyrektora Głównego Skarbu nadzoru i kontrolli nad czynnościami Banku.

(d. 12 (24) Listopada 1863 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

P. o. Ministra Sekretarza Stanu w odezwie z d. 6 (18) Listopada r b. N° 10,085, oznajmił Namiestnikowi Królestwa, że Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia jego (Jenerał-Adjutanta Hrabiego Berga) w dniu 5 (17) Listopada r. b. Najwyżéj dozwolić raczył:

a) dopuścić czasowe wyłączenie z attrybucyi Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, włożonego nań art. 42-m Ukazu Najwyższego z d. 17 (29) Stycznia 1828 r. i zatwierdzoną przez Radę Administracyjną pod d. 9 (21) Lipca 1840 roku instrukcyą, niemniéj oddzielnemi rozporządzeniami, nadzoru i kontrolli nad czynnościami Banku Polskiego, a to do czasu Najwyższego zatwierdzenia projektu reorganizacyi téj instytucyi;

b) nadzór ten i kontrollę z prawem głównego kierunku czynnościami Banku, we wszystkich częściach zarządu onego, poruczyć Członkowi Rady Administracyjnéj Radcy Tajnemu Niepokojczyckiemu, jako znanemu osobiście Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości z długoletnich zasług w Banku Polskim i obszernych wiadomości we względzie instytucyj kredytowych.

Упомянутое Высочайшее повелѣніе Совѣтъ поручилъ сообщить подлежащимъ начальствамъ, къ надлежащему исполненію.

Варшава, 12 (24) Ноября 1863 года.

Вѣрно съ журналомъ:

За Статсъ-Секретаря, его Помощникъ (подписано) *А. Заборовскій.*

№ 27,593.

№ 114.

О принятіи на службу въ Польскій Банкъ лицъ всѣхъ сословій.

(14 (26) Іюля 1864 года.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

И. д. Министра Статсъ-Секретаря, отношеніемъ отъ 10 (22) Іюля с. г., за № 2,208, увѣдомилъ Намѣстника Царства: что Государь Императоръ, согласно представленію его (Намѣстника) и положенію Совѣта Управленія, Высочайше изволилъ разрѣшить: 138-ю статью Высочайше утвержденнаго 31 Мая 1860 года устава Государственнаго Банка, коею дозволено ему принимать, на службу въ Банкъ, лицъ всѣхъ сословій и поручать имъ обязанности съ разрѣшенія Управляющаго, примѣнить и къ Польскому Банку, какъ учрежденію коммерческому, кредитному и промышленному, то есть: предоставить ему принимать на службу лицъ, хотя не удовлетворяющихъ всѣмъ условіямъ Государственной службы, однакоже способныхъ къ исполненію лежащихъ на семъ Банкѣ обязанностей, съ тѣмъ, чтобы лица этой категоріи въ продолженіе службы своей въ Банкѣ пользовались жалованьемъ и другими служебными преимуществами, за исключеніемъ лишь права на полученіе эмеритальной пенсіи, и съ освобожденіемъ ихъ вслѣдствіе сего отъ эмеритальныхъ вычетовъ.

Rada powyższy rozkaz Najjaśniejszego Pana poleciła zakommunikować władzom właściwym, dla stosownego wykonania.

w Warszawie, dnia 12 (24) Listopada 1863 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, w zastępstwie, Podsekretarz Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

N° 27,593.

№ 114.

O przyjmowaniu na służbę w Banku osób wszelkiego stanu.

(d. 14 (26) Lipca 1864 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

P. o. Ministra Sekretarza Stanu w odezwie z d. 10 (22) Lipca r. b. N° 2,208 oznajmił Namiestnikowi Królestwa, że Najjaśniejszy Pan, w skutek przedstawienia Jego (Namiestnika), oraz zgodnie z opinią Rady Administracyjnéj, Najwyżéj dozwolić raczył: artykuł 138-y Najwyżéj zatwierdzonéj pod d. 31 Maja 1860 r. ustawy dla Banku Państwa, według którego zarząd upoważniony jest przyjmować na służbę w Banku do czynności w onym, osoby wszelkiego stanu, i poruczać im obowiązki za zgodą Zarządzającego, zastosować i do Banku Polskiego, jako instytucyi handlowéj, kredytowéj i przemysłowéj, to jest upoważnić go do przyjmowania na służbę indywiduów, jakkolwiek nie czyniących zadosyć wszelkim warunkom służby rządowéj, zdolnych jednak do wykonywania spoczywających na tymże Banku obowiązków, z zastrzeżeniem: iżby indywidua téj katogoryi, przez czas zostawania w służbie Banku, korzystały z płacy i innych prerogatyw służbowych, wyłączając jedynie prawo do pensyi emerytalnéj i z uwolnieniem ich w skutek tego od opłacania składki emerytalnéj.

Упомянутое повелѣніе Его Императорскаго Величества Совѣтъ поручилъ сообщить подлежащимъ начальствамъ къ надлежащему исполненію.

Варшава, 14 (26) Іюля 1864 года.

Вѣрно съ журналомъ:

И. д. Статсъ-Секретаря (подписано) *А. Заборовскій.*

№ 5,803.

№ 115.

Выписка изъ постановленія Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, ст. 660, по вопросу о томъ, на какое изъ Финансовыхъ учрежденій Царства должно быть возложено составленіе отчетовъ о ликвидаціонной операціи.

(28 Мая (9 Іюня) 1866 года.)

Ликвидаціонная Коммисія, отъ 30 Апрѣля (12 Мая) сего года, вошла въ Учредительный Комитетъ съ слѣдующимъ представленіемъ.

Въ 8-й статьѣ именнаго Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, о Ликвидаціонной Коммисіи, изображено:

Дважды въ годъ, въ сроки, Учредительнымъ Комитетомъ назначенные, Ликвидаціонная Коммисія представляетъ въ публичномъ засѣданіи, въ присутствіи Коммисіи Погашенія Государственнаго Долга и подъ предсѣдательствомъ Главнаго Директора Коммисіи Финансовъ, отчетъ о своихъ дѣйствіяхъ, который печатается во всеобщее свѣдѣніе. Въ то же время сожигаются изъятые изъ обращенія ликвидаціонные листы и купоны.

Означенный въ приведенной статьѣ указа отчетъ долженъ заключать въ себѣ:

1) подробное свѣдѣніе о количествѣ выданныхъ, въ счетъ ликвидаціонныхъ вознагражденій, владѣльцамъ наличныхъ денегъ и выпущенныхъ Ликвидаціонною Коммисіею ликвидаціонныхъ листовъ, по утвержденнымъ ею табелямъ;

2) подробное изложеніе произведенной операціи пога-

Rada poleciła powyższy Rozkaz Najjaśniejszego Pana zakommunikować władzom właściwym, dla stosownego wykonania.

w Warszawie, d. 14 (26) Lipca 1864 r.

Zgodno z protokółem:

p. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

N⁰ 5,803.

№ 115.

Wyciąg z postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiém, pozycya 660, w kwestyi, która z władz powinna układać sprawozdania z operacyi likwidacyjnéj.

(d. 28 Maja (9 Czerwca) 1866 r.)

Kommissya Likwidacyjna pod dniem 30 Kwietnia (12 Maja) roku bieżącego zrobiła przedstawienie do Komitetu Urządzającego następującéj treści.

W artykule 8-m Ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o Kommissyi Likwidacyjnéj, powiedziano:

Kommissya Likwidacyjna dwa razy do roku w terminach, przez Komitet Urządzający oznaczać się winnych, przedstawia na posiedzeniu ogólném w Kommissyi Umorzenia Długu Krajowego, pod prezydencyą Dyrektora Głównego Kommissyi Skarbu, sprawozdanie z czynności swoich, które ogłasza się drukiem do wiadomości powszechnéj. Jednocześnie listy likwidacyjne i kupony, wywołane z obiegu, mają być palone.

Rzeczone w powyższym artykule Ukazu sprawozdanie, zawierać powinno:

1) wykaz szczegółowy summ pieniężnych wypłaconych w gotowiźnie właścicielom na rachunek wynagrodzeń likwidacyjnych i listów likwidacyjnych wypuszczonych przez Kommissyę Likwidacyjną, podług zatwierdzonych przez nią tabell;

шенія выпущенныхъ ликвидаціонныхъ листовъ и купоновъ; и

3) самыя точныя свѣдѣнія о средствахъ, предоставленныхъ Правительствомъ на погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ съ принадлежащими къ нимъ купонами.

Изъ поясненныхъ свѣдѣній, необходимыхъ для составленія отчета, только первое имѣется въ Ликвидаціонной Коммисіи, а именно: о количествѣ выпущенныхъ ею ликвидаціонныхъ листовъ по утвержденнымъ табелямъ, остальныхъ же свѣдѣній въ Ликвидаціонной Коммисіи вовсе нѣтъ. Свѣдѣнія по амортизаціи ликвидаціонныхъ листовъ сосредоточиваются въ Польскомъ Банкѣ, такъ какъ, по Высочайшему повелѣнію, вся операція по тиражу и уплатѣ вышедшихъ въономъ ликвидаціонныхъ листовъ, равно и истекшихъ купоновъ, возложена на Польскій Банкъ. Свѣдѣнія же о средствахъ, предоставленныхъ Правительствомъ на погашеніе обращенныхъ въ тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ и купоновъ, указанныхъ въ ст. 10-й указа о Ликвидаціонной Коммисіи, равно какъ и свѣдѣнія, требующіяся 53, 54 и 55-ю статьями того же указа, находятся въ Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Имѣя въ виду, что срокъ перваго тиража ликвидаціонныхъ листовъ назначенъ на 20 Августа (1 Сентября) текущаго года и что заблаговременно предъ наступленіемъ этого срока необходимо приступить къ приготовленію всѣхъ данныхъ, нужныхъ къ составленію этого отчета, Ликвидаціонная Коммисія, представляя все вышеизложенное на благоусмотрѣніе Учредительнаго Комитета, испрашиваетъ распоряженія о томъ: на какое именно изъ названныхъ выше трехъ учрежденій имѣетъ быть возложено составленіе отчетовъ о ликвидаціонной операціи, съ обязательствомъ при этомъ остальныхъ двухъ передать первому всѣ требуемыя къ отчету свѣдѣнія.

Предварительно доклада представленія этого въ Учредительномъ Комитетѣ, Членъ-Завѣдывающій дѣлами Комитета отнесся къ Главному Директору Финансовъ, Предсѣдателю Польскаго Банка, а также къ Предсѣдателю Ликвидаціонной Коммисіи, о доставленіи заключенія по возбужденному вопросу.

2) szczegółowy opis dopełnionéj operacyi umorzenia wypuszczonych listów likwidacyjnych i kuponów;

3) wiadomości jak najdokładniejsze o dostarczonych przez Rząd środkach na umorzenie listów likwidacyjnych z należącemi do nich kuponami.

Z wyliczonych tu wiadomości, koniecznych do ułożenia sprawozdania, znajduje się w Kommissyi Likwidacyjnéj tylko jedna, wymieniona w punkcie pierwszym, to jest: o ilości listów likwidacyjnych wypuszczonych podług zatwierdzonych tabell; reszty zaś materyałów Kommissya Likwidacyjna wcale nie posiada. Co do amortyzacyi listów likwidacyjnych i kuponów, wiadomości koncentrują się w Banku Polskim, ponieważ w myśl Rozkazu Najwyższego, cała operacya losowania i spłaty wyciągniętych przy losowaniu listów, oraz wyexpirowanych kuponów, włożoną jest na Bank Polski. Co do środków zaś, dostarczonych przez Rząd na umorzenie przeznaczonych do losowania listów likwidacyjnych i kuponów, wskazanych w art. 10-m Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnéj, jak niemniéj wiadomości wymagane w artykułach 53, 54 i 55-m tegoż Ukazu, znajdują się w Kommissyi Rządowéj Skarbu.

Mając na uwadze, że termin do pierwszego losowania listów likwidacyjnych, naznaczony jest na dzień 20 Sierpnia (1 Września) r. b. i że przed nadejściem tego terminu wypada zawczasu przystąpić do zebrania wszystkich materyałów, potrzebnych do ułożenia sprawozdania, Kommissya Likwidacyjna, donosząc o tém Komitetowi Urządzającemu, upraszała o decyzyę: która z tych trzech Władz układać ma sprawozdania z operacyi likwidacyjnéj, i ażeby téj władzy dwie inne dostarczyły wszelkie potrzebne do sprawozdania wiadomości.

Przed wniesieniem relacyi o takowém przedstawieniu na posiedzenie Komitetu Urządzającego, Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu odniósł się do Dyrektora Głównego Skarbu, Prezesa Banku Polskiego i Prezesa Kommissyi Likwidacyjnéj o dostarczenie opinii w podniesionéj kwestyi.

Полученные, вслѣдствіе сего, отвѣты состоятъ въ слѣдующемъ:

Главный Директоръ Финансовъ отъ 18 (30) Мая объясняетъ, что за утвержденіемъ ликвидаціонныхъ табелей, послѣдующія по сему дѣлу дѣйствія суть:

а) повѣрка формальная этихъ табелей и точное исчисленіе слѣдующаго владѣльцамъ вознагражденія;

б) выдача ликвидаціонныхъ листовъ;

в) врученіе ликвидаціонныхъ листовъ владѣльцамъ или ихъ кредиторамъ;

г) уплата процентовъ отъ ликвидаціонныхъ листовъ;

д) тиражъ оныхъ и уплата вышедшихъ въ тиражъ;

е) взиманіе, расходованіе и веденіе счетовъ суммамъ, назначеннымъ на уплату процентовъ и погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ, а равно на расходы по производству ликвидаціонной операціи;

ж) исключеніе изъ ипотеки имѣній земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ и учрежденіе окружныхъ ипотекъ для крестьянскихъ усадьбъ, обремененныхъ долгами.

Всѣ эти труды по ликвидаціонной операціи должны быть предметомъ періодическихъ, объ означенной операціи, отчетовъ, во все время существованія оной.

Вышепоименованныя дѣйствія, въ настоящее время, исполняются:

1) означенныя въ пунктахъ *а*, *б*, *в* и *ж* — Ликвидаціонною Коммисіею и ея агентами при Ипотечныхъ Отдѣленіяхъ;

2) въ пунктахъ *г* и *д* — Польскимъ Банкомъ; и

3) въ пунктѣ *е* — Коммисіею Финансовъ.

Хотя по ликвидаціонной операціи дѣйствуютъ три особыя учрежденія, однако же составленіе и представленіе отчетовъ, по смыслу 8-й статьи Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года о Ликвидаціонной Коммисіи, относится къ этой Коммисіи и должно къ ней относиться по самой сущности дѣла; на Польскій же Банкъ и на Коммисію Финансовъ слѣдуетъ возложить обязанность, дабы, въ установленное время, они доставляли Ликвидаціонной Коммисіи: первый — свѣдѣнія о совершенной имъ уплатѣ процентовъ отъ ликвидаціонныхъ листовъ, о тиражѣ оныхъ, объ уплатѣ вышедшихъ въ

Otrzymane w skutek tego odpowiedzi zawierają, co następuje:

Dyrektor Główny Skarbu pod dniem 18 (30) Maja wyjaśnia, że po zatwierdzeniu tabell likwidacyjnych, czynności ztąd wynikające są:

a) konfrontacya formalna ich tabell i dokładne obliczenie przynależnego właścicielom wynagrodzenia;

b) wydanie listów likwidacyjnych;

c) doręczenie listów likwidacyjnych właścicielom, lub ich wierzycielom;

d) wypłata procentów od listów likwidacyjnych;

e) losowanie listów i spłata wyciągniętych przy losowaniu;

f) pobieranie, wydatkowanie i układanie rachunku funduszów, przeznaczonych na zapłacenie procentów i umorzenie listów likwidacyjnych, oraz na koszta dopełnienia operacyi likwidacyjnéj;

g) wykreślanie z hypoteki majątków, gruntów przeszłych na własność włościan, i zaprowadzanie hypotek okręgowych, dla osad włościańskich obciążonych długami.

Wszystkie te prace w operacyi likwidacyjnéj powinny być przedmiotem sprawozdań peryodycznych, przez cały ciąg istnienia tychże operacyj.

Wspomnione czynności obecnie są spełniane:

1) wyrażone w punktach *a*, *b*, *c* i *g*, przez Kommissyę Likwidacyjną i jéj Ajentów przy wydziałach hypotecznych;

2) w punktach *d* i *e*, przez Bank Polski;

3) w punkcie *f*, przez Kommissyę Skarbu.

Jakkolwiek przy operacyi likwidacyjnéj działają trzy oddzielne władze, jednakże układanie i przedstawianie sprawozdań, w myśl artykułu 8-go Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Kommissyi Likwidacyjnéj, należy od téjże Kommissyi i należéć powinno z saméj natury rzeczy; Bankowi zaś Polskiemu i Kommissyi Skarbu polecić wypada dostarczanie Kommissyi Likwidacyjnéj w właściwym czasie wiadomości: z Banku o dokonanéj wypłacie procentów od li-

тиражѣ, а равно о состояніи капитала, на сей предметъ Банку передаваемаго; вторая—свѣдѣнія о поступившихъ, израсходованныхъ и состоящихъ на лицо ликвидаціонныхъ капиталахъ.

Предсѣдатель Ликвидаціонной Коммисіи, отъ 22 Мая (3 Іюня), съ своей стороны, сообщаетъ, что вопросъ, возбужденный Ликвидаціонною Коммисіею и подлежащій обсужденію Учредительнаго Комитета, возникаетъ изъ того, что по первоначальному предположенію объ устройствѣ ликвидаціонной операціи, вошедшему въ указъ III-й 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, имѣлось въ виду сосредоточить всю эту операцію въ одномъ учрежденіи, подъ названіемъ Ликвидаціонной Коммисіи. Впослѣдствіи же времени, Высочайшею властію нѣсколько измѣнено первоначальное предположеніе, а именно: 1) суммы, предназначаемыя изъ Казны Царства Польскаго на ликвидаціонную операцію, какъ-то: на доплату мелкихъ суммъ при выдачѣ ликвидаціонныхъ вознагражденій, на уплату процентовъ по ликвидаціоннымъ листамъ и на погашеніе самыхъ ликвидаціонныхъ листовъ, не отпускаются въ Ликвидаціонную Коммисію, а выдаются непосредственно изъ Казначействъ вѣдомства Коммисіи Финансовъ или передаются въ Польскій Банкъ, для выдачи по принадлежности; 2) тиражъ ликвидаціонныхъ листовъ и связанная съ нимъ операція возложены на Польскій Банкъ. Вслѣдствіе этихъ перемѣнъ, свѣдѣнія, нужныя для составленія общихъ по всей ликвидаціонной операціи отчетовъ, не могутъ быть извлекаемы изъ однихъ только книгъ и дѣлъ Ликвидаціонной Коммисіи, а должны быть собираемы въ трехъ отдѣльныхъ вѣдомствахъ, между которыми распредѣлены различныя дѣйствія по ликвидаціонной операціи: въ Коммисіи Финансовъ, въ Польскомъ Банкѣ и въ Ликвидаціонной Коммисіи. Вопросъ нынѣ состоитъ въ томъ, на которое изъ этихъ трехъ учрежденій удобнѣе возложить собраніе нужныхъ къ отчету данныхъ и составленіе самаго отчета, равно и публикованіе его?

Сводъ отчетныхъ свѣдѣній помянутыхъ трехъ вѣдомствъ въ одно цѣлое не составляетъ большаго труда. Гораздо бо-

stów likwidacyjnych, o losowaniu, o spłacie listów wyszłych w ciągnieniu i o stanie kapitału wydawanego na ten cel Bankowi; z Kommissyi Skarbu—o przyjętych, wydatkowanych i zostających w gotowiźnie funduszach likwidacyjnych.

Prezes Kommissyi Likwidacyjnéj pod dniem 22 Maja (3 Czerwca) przedstawił ze swéj strony, że kwestya podniesiona przez Kommissyę Likwidacyjną i ulegająca rozbiorowi Komitetu Urządzającego wynikła ztąd, że podług pierwotnego planu o zaprowadzeniu operacyi likwidacyjnéj, weszłego w III-ci Ukaz Najwyższy z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. była na celu centralizacya całéj operacyi w jednéj władzy, pod nazwą Kommissyi Likwidacyjnéj. W późniejszym zaś czasie, z woli Najwyższéj, plan pierwotny nieco zmienionym został w ten sposób: 1) fundusze przeznaczane ze Skarbu Królestwa Polskiego na operacyę likwidacyjną, jako to: na dopłatę drobnych summ przy wydawaniu wynagrodzeń likwidacyjnych, na zapłatę procentów od listów likwidacyjnych i na umorzenie samychże listów, nie przelewają się do Kommissyi Likwidacyjnéj, lecz wprost wydawane być mają bezpośrednio z Kass będących pod zarządem Kommissyi Skarbu, lub składają się w Banku Polskim dla wypłaty; 2) losowanie listów likwidacyjnych i połączona z tém operacya poruczone zostały Bankowi Polskiemu. W skutek takowych odmian, wiadomości potrzebne do układania ogólnych z całéj operacyi likwidacyjnéj sprawozdań, nie mogą być wyciągane z samych tylko ksiąg i akt Kommissyi Likwidacyjnéj, lecz muszą być zbierane w trzech oddzielnych władzach, pomiędzy które podzielone są rozmaite czynności z operacyi likwidacyjnéj, a mianowicie w Kommissyi Skarbu, Banku Polskim i w Kommissyi Likwidacyjnéj. Kwestya przeto obecna leży w tém, na którą z tych trzech Władz byłoby dogodniéj włożyć obowiązek zbierania potrzebnych do sprawozdania materyałów, układania samego sprawozdania i ogłaszania go drukiem?

Zebranie w jedną całość wiadomości do sprawozdania ze wspomnionych trzech Władz nie stanowi wielkiéj trudności.

лѣе работы потребуется на собраніе свѣдѣній по каждому вѣдомству отдѣльно. Впрочемъ, свѣдѣнія эти будутъ нѣсколько сложны только по вѣдомству Коммисіи Финансовъ и по Польскому Банку; по Ликвидаціонной же Коммисіи отчетныя свѣдѣнія о дѣйствіяхъ сей Коммисіи, если, какъ должно полагать, они будутъ касаться собственно только количества выпущенныхъ ликвидаціонныхъ листовъ и ассигнованныхъ въ доплату мелкихъ суммъ въ наличныхъ деньгахъ, будутъ весьма несложны и легко выбираемы изъ подлинныхъ книгъ. По окончаніи выпуска ликвидаціонныхъ листовъ, т. е. года черезъ полтора или два, и по закрытіи вмѣстѣ съ тѣмъ Ликвидаціонной Коммисіи, главный предметъ отчета будетъ заключаться въ изложеніи фактовъ по ходу погашенія ликвидаціонныхъ листовъ. Самое погашеніе будетъ продолжаться еще около сорока лѣтъ, и ходъ этой операціи послѣдовательно долженъ быть объясненъ въ полугодичныхъ отчетахъ, составляемыхъ и публикуемыхъ тотчасъ послѣ каждаго тиража, такъ что между всѣми отчетами, отъ перваго до послѣдняго, будетъ существовать постоянная связь, или, правильнѣе говоря, послѣдующіе отчеты, относительно операціи погашенія, будутъ лишь продолженіемъ перваго.

По мнѣнію Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Брауншвейга, редакцію отчета удобнѣе предоставить тому вѣдомству, на которомъ лежитъ болѣе сложный трудъ по изготовленію матеріаловъ, и неудобно поручить временному учрежденію составленіе первыхъ трехъ, четырехъ отчетовъ изъ длиннаго послѣдовательнаго ряда таковыхъ, съ тѣмъ, чтобы, по закрытіи его, именно въ то время, когда публика начнетъ привыкать къ полученію отчетовъ по весьма интересной для нея операціи, отъ этого учрежденія перенести эту обязанность на другое учрежденіе.

Основываясь на этихъ соображеніяхъ и имѣя въ виду: 1) что всѣ свѣдѣнія по тиражу и по постепенному погашенію ликвидаціонныхъ листовъ, а также по уплатѣ денегъ за истекшіе купоны и по принятію таковыхъ въ Губернскихъ и Уѣздныхъ Казначействахъ, вмѣсто податныхъ платежей, будутъ сосредоточиваться въ Польскомъ Банкѣ;

Daleko więcéj potrzeba pracy na zebranie wiadomości z każdéj władzy osobno. Wreszcie materyały te będą cokolwiek skomplikowane tylko z Kommissyi Skarbu i z Banku Polskiego, zaś dla Kommissyi Likwidacyjnéj, wiadomości do sprawozdania o działaniach téj Kommissyi, jeżeli, jak spodziewać się należy, dotyczeć one będą tylko ilości wypuszczonych listów likwidacyjnych i assygnowanych funduszów na dopłatę drobnych kwot w gotowiźnie, będą bardzo proste i łatwe do dostarczenia z ksiąg głównych. Po ukończoném wypuszczeniu listów likwidacyjnych, to jest po upływie półtora albo dwóch lat, i po zniesieniu jednocześnie Kommissyi Likwidacyjnéj, głównym przedmiotem sprawozdania będzie wyjaśnienie faktów co do biegu umorzenia listów likwidacyjnych. Umarzanie takowe trwać będzie jeszcze około czterdziestu lat, i bieg téj operacyi winien być objaśniany kolejno w półrocznych sprawozdaniach, mających się układać i ogłaszać zaraz po każdém losowaniu, tak że pomiędzy wszystkiemi sprawozdaniami, od pierwszego do ostatniego, istnieć będzie nieustanny związek, czyli właściwiéj mówiąc, następujące sprawozdania względem operacyi umorzenia będą tylko dalszym ciągiem pierwszego.

Podług zdania Rzeczywistego Radcy Stanu Braunszweig, redakcyę sprawozdania najwłaściwiéj będzie polecić téj Władzy, na któréj spoczywa trudniejsza praca w przygotowaniu materyałów, niedogodném zaś byłoby polecać Władzy czasowéj ułożenie pierwszych trzech czy czterech sprawozdań z długiego ich kolejnego szeregu, aby potém, po zniesieniu téj Władzy, i to wtenczas, gdy publiczność zacznie przywykać do przyjmowania sprawozdań z operacyi bardzo dlań interessującéj, czynność ta do innéj Władzy przeniesioną być miała.

Opierając się na tych wnioskach i mając na uwadze: 1) że wszelkie wiadomości dotyczące losowania, oraz stopniowego umarzania listów likwidacyjnych, wypłaty pieniędzy za wyexpirowane kupony, i co do przyjmowania ich w Kassach gubernialnych i powiatowych za podatki, będą koncentrować się w Banku Polskim; 2) że otrzymywane z Kommissyi Li-

2) что свѣдѣнія, нужныя къ отчету на первое время, пока продолжается выпускъ ликвидаціонныхъ листовъ отъ Ликвидаціонной Коммисіи и часть свѣдѣній, получаемыхъ изъ Коммисіи Финансовъ, именно о предназначенныхъ Правительствомъ и состоящихъ на лицо средствахъ на амортизацію ликвидаціонныхъ листовъ, несложны и легко могутъ быть составляемы; 3) что дѣлопроизводство по всѣмъ выпущеннымъ Правительствомъ въ Царствѣ Польскомъ процентнымъ бумагамъ и отчеты по всѣмъ этимъ операціямъ ведутся Польскимъ Банкомъ, и публика къ этому порядку привыкла и имѣетъ къ нему довѣріе; наконецъ, 4) что Ликвидаціонная Коммисія по всѣмъ вѣроятіямъ, вскорѣ будетъ закрыта и что даже Коммисія Финансовъ, въ болѣе или менѣе продолжительномъ будущемъ, можетъ подвергнуться совершенному преобразованію; Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Брауншвейгъ полагаетъ составленіе и публикацію общихъ отчетовъ по ликвидаціонной операціи предоставить Польскому Банку изъ собственныхъ его свѣдѣній и изъ свѣдѣній, сообщаемыхъ ему Коммисіею Финансовъ и Ликвидаціонною Коммисіею, пока она существуетъ.

Впрочемъ, еслибъ Учредительный Комитетъ призналъ полезнѣе и удобнѣе поручить Ликвидаціонной Коммисіи требовать отъ Коммисіи Финансовъ и Польскаго Банка нужныя свѣдѣнія къ составленію полугодичныхъ отчетовъ, составлять эти отчеты и публиковать оные, или возложить эту обязанность на Коммисію Финансовъ, то онъ, съ своей стороны, не находитъ къ тому никакихъ особенно-важныхъ препятствій, или затрудненій.

Предсѣдатель Польскаго Банка, отъ 23 Мая (4 Іюня), увѣдомляетъ, что изъ числа предметовъ, которые должны заключаться въ отчетѣ о ликвидаціонной операціи, относятся къ Банку только погашеніе ликвидаціонныхъ листовъ и уплата истекшихъ отъ оныхъ купоновъ.

По 14-й ст. инструкціи, данной Польскому Банку Учредительнымъ Комитетомъ, Банкъ долженъ, два раза въ годъ, представлять Коммисіи Погашенія Государственнаго Долга вѣдомость ликвидаціоннымъ листамъ и купонамъ, какъ упла-

kwidacyjnéj materyały potrzebne do sprawozdania, tymczasem póki trwa wypuszczanie listów likwidacyjnych, oraz część wiadomości osiąganych z Kommissyi Skarbu, mianowicie o przeznaczanych przez Rząd i zostających w gotowiźnie funduszach na amortyzacyę listów likwidacyjnych, nie są skomplikowane i mogą być z łatwością układane; 3) że korrespondencyę w przedmiocie wypuszczonych przez Rząd w Królestwie Polskiém papierów procentowych i sprawozdania ze wszystkich tych operacyj prowadzi Bank Polski, do czego publiczność przywykła i ma doń zaufanie; nareszcie, 4) że Kommissya Likwidacyjna, podług wszelkiego prawdopodobieństwa, wkrótce będzie zniesiona, i że nawet Kommissya Skarbu w bliższéj lub dalszéj przyszłości uledz może zupełnemu przekształceniu; Rzeczywisty Radca Stanu Braunszweig, proponuje, aby układanie i ogłaszanie sprawozdań z operacyi likwidacyjnéj zlecić Bankowi Polskiemu, z materyałów dostarczanych mu przez Kommissyę Skarbu i Kommissyę Likwidacyjną, dopóki istnieje.

Wreszcie, jeżeliby Komitet Urządzający uznał za pożyteczniejsze i dogodniejsze polecić Kommissyi Likwidacyjnéj zbieranie wiadomości od Kommissyi Skarbu i Banku Polskiego do układania półrocznych sprawozdań, oraz układanie i ogłaszanie takowych, albo też włożyć ten obowiązek na Kommissyę Skarbu, to on ze swéj strony nie znajduje żadnych szczególnie ważnych do tego przeszkód ani trudności.

Prezes Banku Polskiego pod dniem 23 Maja (4 Czerwca) zawiadomił, że z liczby szczegółów, zawierać się winnych w sprawozdaniu z operacyi likwidacyjnéj, odnoszą się do Banku tylko umorzenie listów likwidacyjnych i wypłata za wyexpirowane kupony od tychże.

Podług art. 14-go instrukcyi wydanéj przez Komitet Urządzający Bankowi Polskiemu, Bank obowiązany jest dwa razy do roku przedstawiać Kommissyi Umorzenia długu krajowego wykaz listów likwidacyjnych i kuponów, tak spłaco-

ченнымъ, такъ и неуплаченнымъ, къ каждому сроку, что и будетъ исполняемо Банкомъ; отчетъ же о ликвидаціонной операціи, по мнѣнію Тайнаго Совѣтника Крузе, долженъ быть составляемъ согласно 8-й статьѣ Высочайшаго III указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, Ликвидаціонною Коммисіею.

Законы и постановленія.

1) Высочайшій указъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года о Ликвидаціонной Коммисіи ст. 8, 53, 54 и 55.

2) Экстренный журналъ Учредительнаго Комитета 4 (16) Сентября 1865 г., ст. 44, по Высочайшему повелѣнію о порядкѣ выдачи наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи.

3) Временная инструкція Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидаціонныхъ листовъ, утвержденная Учредительнымъ Комитетомъ 12 (24) Февраля 1866 года.

Соображенія. Учредительный Комитетъ, по разсмотрѣніи возбужденнаго Ликвидаціонною Коммисіею вопроса, принялъ во вниманіе, что хотя дѣйствія по ликвидаціонной операціи раздѣляются нынѣ между тремя особыми учрежденіями: Ликвидаціонною Коммисіею, Правительственною Коммисіею Финансовъ и Польскимъ Банкомъ, но какъ, по 8-й ст. указа III-го 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., составленіе и представленіе отчетовъ о ликвидаціонной операціи возложены на Ликвидаціонную Коммисію, къ чему, по мнѣнію всѣхъ упомянутыхъ учрежденій, не представляется затрудненія, то въ виду сего, на все время существованія Ликвидаціонной Коммисіи, слѣдуетъ оставить при ней обязанность составлять и представлять ежегодно въ два срока, въ началѣ Января и въ началѣ Іюля новаго стиля, отчеты о ходѣ ликвидаціонной операціи, съ правомъ требовать всѣ недостающія въ Ликвидаціонной Коммисіи, подлежащія къ отчетамъ свѣдѣнія отъ Коммисіи Финансовъ и отъ Польскаго Банка.

Заключеніе. На семъ основаніи, Учредительный Комитетъ постановилъ:

1) на все время дѣйствія Ликвидаціонной Коммисіи, составленіе и представленіе отчетовъ по ликвидаціонной операціи, ежегодно въ два срока, въ началѣ Января и въ началѣ Іюля новаго стиля, согласно 8-й ст. Высочайшаго указа 19

nych jako i niespłaconych, w właściwym terminie, co też będzie przez Bank spełniane; sprawozdanie zaś z operacyi likwidacyjnéj, zdaniem Tajnego Radcy Kruze, powinno być układane, stosownie do art. 8-go Najwyższego III-go Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., przez Kommissyę Likwidacyjną.

Cytacya prawa i postanowień:

1) Ukaz Najwyższy z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Kommissyi Likwidacynéj art. 8, 53, 54 i 55-y;

2) Protokół nadzwyczajny Komitetu Urządzającego z dnia 4 (16) Września 1865 r., pozycya 44, z Rozkazu Najwyższego, względem porządku wypłacania gotowizną w operacyi likwidacyjnéj;

3) Instrukcya tymczasowa dla Banku Polskiego, o losowaniu, spłacaniu i umarzaniu listów likwidacyjnych, zatwierdzona przez Komitet Urządzający pod dniem 12 (24) Lutego 1866 roku.

Wnioski. Komitet Urządzający, po rozważeniu podniesionéj przez Kommissyę Likwidacyjną kwestyi, wziął na uwagę, że jakkolwiek czynności przy operacyi likwidacyjnéj dzielą się obecnie pomiędzy trzy odzielne władze: Kommissyę Likwidacyjną, Kommissyę Rządową Skarbu i Bank Polski, gdy jednak, stosownie do art. 8-go Ukazu III-go z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., układanie i przedstawianie sprawozdań z operacyi likwidacyjnéj obowiązuje Kommissyę Likwidacyjną, w czém podług zdań wszystkich wspomnionych władz, nie zachodzą trudności; z téj zatém uwagi, przez cały ciąg istnienia Kommissyi Likwidacyjnéj, należy zostawić przy niéj obowiązek układania i przedstawiania corocznie w dwóch terminach, w początku Stycznia i w początku Lipca nowego stylu, sprawozdania o biegu operacyi likwidacyjnéj, z prawem żądania brakujących w téjże Kommissyi potrzebnych do sprawozdania wiadomości, od Kommissyi Skarbu i Banku Polskiego.

Decyzya. Na téj zasadzie, Komitet Urządzający postanowił:

1) przez cały ciąg działań Kommissyi Likwidacyjnéj, układanie i przedstawianie sprawozdań z operacyi likwidacyjnéj corocznie w dwóch terminach, w początku Stycznia i w początku Lipca nowego stylu, stosownie do art. 8-go Ukazu

Февраля (2 Марта), должно лежать на обязанности Ликвидаціонной Коммисіи;

2) Правительственная Коммисія Финансовъ и Польскій Банкъ обязаны доставлять Ликвидаціонной Коммисіи всѣ требуемыя ею для отчета свѣдѣнія, которыхъ у нея недостаетъ; и

3) исполненіе настоящаго постановленія возлагается на Предсѣдателя Ликвидаціонной Коммисіи, на Главнаго Директора Финансовъ и на Предсѣдателя Польскаго Банка.

Варшава, 28 Мая (9 Іюня) 1866 года.

U) КЪ § 263 ОТДѢЛЕНІЯ II, ГЛАВЫ I, ЧАСТИ II ИНСТРУКЦІИ.

№ 116.

Объ ограниченіи запаснаго капитала до 20,000 руб. сер. въ годъ.

(7 (19) Октября 1852 года.)

Польскому Банку.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Съ 1850 года включительно началъ образоваться въ Банкѣ запасный капиталъ.

По представленной мнѣ Банкомъ 1 (13) Апрѣля с. г., за № 10,420, вѣдомости, капиталъ этотъ составлялъ:

въ концѣ 1850 года . . .	91,840 руб.	61 1/2 коп.
прибыло въ 1851 году . . .	87,579 „	13 „
слѣдовательно составлялъ въ концѣ 1851 года	179,419 руб.	74 1/2 коп.

Najwyższego z d. 19 Lutego (2 Marca) należeć powinno do Kommissyi Likwidacyjnéj;

2) Kommissya Rządowa Skarbu i Bank Polski są w obowiązku dostarczać Kommissyi Likwidacyjnéj wszelkich żądanych do sprawozdania wiadomości, jakich jéj brakować będzie, i

3) wykonanie niniejszego postanowienia poleca się Prezydującemu w Kommissyi Likwidacyjnéj, Dyrektorowi Głównemu Skarbu i Prezesowi Banku Polskiego.

Warszawa, d. 28 Maja (9 Czerwca) 1866 r.

U) DO § 263-go ROZDZIAŁU II, TYTUŁU I, CZĘŚCI II-éj INSTRUKCYI.

№ 116.

O ograniczeniu funduszu rezerwowego do rub. sr. 20,000 rocznie.

(d. 7 (19) Października 1852 r.)

Do Banku Polskiego.

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Od roku 1850 włącznie począł w Banku tworzyć się fundusz rezerwowy.

Według wykazu przedstawionego mi przez Bank pod dniem 1 (13) Kwietnia r. b. № 10,420, fundusz ten wynosił:

z końcem roku 1850 . .	rs.	91,840	k. 61½,
przybyło „ 1851 . .	„	87,579	„ 13,
wynosił więc z końcem r. 1851 . .	rs.	179,419	k. 74½.

Кромѣ этой суммы отчислено особо на убытки:

въ концѣ 1850 года (какъ сіе значится по вѣдомости, представленной Банкомъ 24 Марта (5 Апрѣля) 1851 г., за N° 8,434)	463 руб. 58½ коп.
въ концѣ 1851 года	15,112 „ 40 „
итого	15,575 руб. 98½ коп.

Капиталъ этотъ началъ образоваться для покрытія случайныхъ потерь Банка и для исполненія предвидѣнныхъ за время прежняго Банковаго управленія убытковъ, и составляется изъ получаемыхъ ежегодно прибылей, принадлежащихъ Казнѣ.

На пополненіе ожидаемыхъ за время прежняго управленія убытковъ, по Высочайшей волѣ, объявленной въ отношеніи Министра Статсъ-Секретаря отъ 21 Мая (2 Іюня) сего года, за N° 1,306, сообщенномъ Банку 9 (21) Іюня с. г., за N° 39,362, назначенъ капиталъ 3,000,000 руб. сер., имѣющій быть собраннымъ изъ ежегоднаго, съ 1853 года включительно, отчисленія изъ принадлежащихъ Казнѣ Банковыхъ прибылей по 150,000 руб. сер. въ теченіе 20 лѣтъ, изъ чего слѣдуетъ, что изъ теперешнихъ прибылей, показанныхъ въ бюджетѣ доходовъ Царства на 400,000 руб. сер., останется для Казны 250,000 руб. сер., а извѣстно тоже, что на Казну возложена обязанность платить Банку въ теченіе 40 лѣтъ по 11,942 руб. 25 коп. за хлѣбный магазинъ подъ Новогеоргіевскомъ, что съ 1853 года будетъ приведено въ исполненіе.

Кромѣ этихъ суммъ, имѣющихъ служить на пополненіе пассивовъ прежняго Банковаго управленія, составленіе особой еще запасной суммы въ такъ значительномъ количествѣ, какъ это сдѣлано было въ 1850 и 1851 годахъ, было бы кажется излишнимъ и напрасно обременяющимъ бюджетныя суммы. Хотя убытки прежняго Банковаго управленія исчислены лишь приблизительно на 3,000,000 руб. сер., а и при нынѣшнемъ управленіи, не смотря на всю предосторожность, могутъ произойдти случайныя потери, на пополненіе которыхъ Банкъ не можетъ обойдтись безъ соотвѣтственныхъ суммъ, но на этотъ конецъ достаточно было бы оставить лишь нѣко-

Obok tego funduszu odpisano osobno na ubytki:

z końcem r. 1850	rs.	463 k. 58½
(jak świadczy wykaz podany przez Bank pod d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1851 r. N⁰ 8,434)		
z końcem roku 1851	rs.	15,112 k. 40
Łącznie	rs.	15,575 k. 98½

Fundusz rzeczony począł się tworzyć dla pokrywania strat Banku przypadkowych, z widokiem oraz pokrywania zeń strat z dawniejszéj administracyi Bankowéj przewidywanych a tworzy się z otrzymywanych corocznie zysków, należących do Skarbu.

Na pokrycie strat, z dawniejszéj administracyi spodziewanych, wyznaczony jest z woli Najwyższéj, objawionéj w odezwie Ministra Sekretarza Stanu d. 21 Maja (2 Czerwca) r. b. N⁰ 1,306, kommunikowanéj Bankowi pod dniem 9 (21) Czerwca r. b. N⁰ 39,362, fundusz rs. 3,000,000, mający się zebrać z corocznego od włącznie roku 1853 odliczania z zysków bankowych, Skarbowi należących, po rs. 150,000, przez ciąg lat 20, zkąd wyniknie, iż z dotychczasowych zysków na rsr. 400,000, do budżetu dochodów Królestwa podanych, pozostanie dla Skarbu rs. 250,000, a wiadomo także, iż na Skarb włożony jest obowiązek płacenia Bankowi przez lat 40 po rs. 11,942 k. 25, za magazyn zbożowy pod Nowogeorgiewskiem, co od włącznie roku 1853 wejdzie w wykonanie.

Obok tych summ, posługiwać mających na pokrycie passiwów dawniejszéj administracyi Bankowéj, tworzenie osobnego jeszcze funduszu rezerwowego w podobnie znacznéj wysokości, jak to miało miejsce w latach 1850 i 1851, byłoby zdaje się zbytecznem i dla funduszów budżetowych Skarbu bezpotrzebnie uciążliwém. Wprawdzie z uwagi, że straty dawniejszéj administracyi Banku przybliżenie tylko na rs. 3,000,000 są obliczone, a i w teraźniejszéj administracyi zdarzyć się mogą przypadkowe straty, mimo wszelką przypuszczalną przezorność na pokrywanie których Bank bez funduszu być nie może,

торую умѣренную сумму, напримѣръ 20,000 руб. сер. ежегодно.

Поручаю Банку разсмотрѣть это дѣло и доставить мнѣ свое мнѣніе о томъ, сколько въ бюджетѣ Царства на 1853 г. можно показать принадлежащихъ Казнѣ Банковыхъ прибылей свыше 250,000 руб. сер., съ ожиданіемъ вѣрнаго поступленія этой суммы, нельзя *ли* увеличить этой суммы, на первый разъ по крайней мѣрѣ до 300,000 руб.? Такъ какъ проектъ бюджета уже оканчивается, то прошу дать мнѣ отвѣтъ въ возможной скорости (*).

Варшава, 7 (19) Октября 1852 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Моравскій.*

№ 21,150.

(*) На вышеприведенное предложеніе, Банкъ, въ отзывѣ своемъ отъ 25 Октября (6 Ноября) т. г., за № 28,438, увѣдомилъ, что, по его мнѣнію, удерживаніе изъ общихъ прибылей Банка суммы 150,000 руб. сер., назначенной, по Высочайшей волѣ, на пополненіе убытковъ прежняго Банковаго управленія, а также суммы 20,000 руб. равномѣрно предназначенной на покрытіе этихъ потерь и текущихъ недоборовъ, должно быть достаточно для сей надобности, и что остатокъ годовыхъ прибылей можетъ быть обращенъ въ пользу Казны, какъ ея собственность. Что касается помѣщенія въ бюджетѣ Казны на 1853 г. Банковыхъ прибылей въ количествѣ 300,000 руб. сер., то Банкъ полагаетъ, что онъ въ состояніи будетъ исполнить это безпрепятственно.

КОНЕЦЪ X ТОМА.

ależ na to dosyć byłoby zostawiać tylko pewną umiarkowaną kwotę, np. rs. 20,000 corocznie.

Zechcę Bank tę rzecz rozważyć i objawić mi swoje zdanie, ileby pomieścić można na budżecie Królestwa roku 1853 zysków Bankowych, Skarbowi należących, więcéj nad summę rs. 250,000, z nadzieją niedoznania zawodu, i czyby nie można podnieść téj cyfry na ten pierwszy raz przynajmniéj do rs. 300,000? Ponieważ zaś projekt budżetowy bliskim jest zamknięcia, proszę o śpieszną odpowiedź (*).

w Warszawie, dnia 7 (19) Października 1852 r.

Tajny Radca, Senator (podpisano) *Morawski.*

N⁰ 21,150.

(*) Na powyższy reskrypt Bank przez odezwę swą z dnia 25 Października (6 Listopada) t. r. N⁰ 28,438, odpowiedział: iż zdaniem jego zatrzymywanie z ogólnych zysków Banku summy rs. 150,000, z woli Najwyższéj na pokrycie strat z dawnéj administracyi Banku przeznaczonéj, oraz summy rs. 20,000 równie posłużyć mającéj na pokrycie tychże strat jakoteż i bieżących niedoborów, powinno znaleść się dostateczném na cel zamierzony, i że reszta pozostałości rocznych zysków kwalifikuje się do przelewu, jako własność Skarbu. Co do zamieszczenia w budżecie Skarbu na rok 1853 cyfry zysków Banku w summie rs. 300,000, Bank Polski sądzi, iż bez zawodu będzie mógł to spełnić.

KONIEC TOMU X.

